

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خاوهنی ئیمتیان: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسەر: بهدران شههمه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهردکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

ئهدهبی نامه نووسینی کوردیی

ئەدەبىي نامەنەنەسىنى كوردىيى

جزمى ۲

لىتكوئىنەنە و وردبۇنەنە و كۆكردنەنە

(بابى لالۆ)

كەمال رەئووف محەمەد

ناوى كىتەب: ئەدەبىي نامەنەنەسىنى كوردى

جزمى: ۲

دانانى: كەمال رەئووف محەمەد (بابى لالۆ)

بلاوكراۋەي ئاراس- ژمارە: ۲۶۲

دەرھىنانى ھونەرىيى ناۋە و بەرگ: ئاراس ئەكرەم

سەرپەرشتىيى پىت لىدان و ھەلەچنى و دەرھىنان: ئەمىرى حاجى داود

ھەلەگرى: نوسەر

سەرپەرشتىيى كارى چاپخانىھ: ئاۋرەھمانى حاجى مەحمۇد

چاپى يەكەم: ھەولېر- ۲۰۰۴

لە كىتەبخانىھى بەرپەرشتىيى گىشتىيى رۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەولېر ژمارە (۱۵۸) ى سالى

۲۰۰۴ ى دراۋەتى

پیرستی بابته‌کان

به‌شی چواره‌م

- ۱- شیعرنامه‌ی کوردیی 9
 ۲- په‌خشاننامه‌ی زمان بیانیی 53
 ۲/۱- په‌خشاننامه‌ی عه‌ره‌بیی 53
 ۲/۲- په‌خشاننامه‌ی فارسیی 75
 ۲/۳- په‌خشاننامه‌ی تورکیی 91

به‌شی پینجه‌م

- ۱- په‌خشاننامه‌ی کوردیی - که‌سیی 107

کلیلی نیشانه و زاراوه‌کان

☒ : پوولی پۆسته

● : مۆر (مۆری که‌سیی)

◎ : مۆر (ته‌مغه‌ی ده‌زگه‌یی / ره‌سمیی)

○ : نامه‌نووس به‌شیعر

⊖ : نامه‌هه‌نپیر

□ : نامه‌وه‌رگر

⊖ □ : نامه‌هه‌نپیر و نامه‌وه‌رگر

× : نیوی که‌سێ له‌نامه‌ییکدا هاتییت

(*) : په‌راویز

☀ : بیته‌م‌جاره‌ بلاوده‌بیته‌وه

☞ : بلاوه

☀ ☞ : بیته‌م‌هر من بلاوم کردووته‌وه

(...): وشه‌یی رسته‌یی بۆم نه‌خوتندرابیته‌وه، یان ونه.

(!!): گومان لێ کردن

[]: بۆ نواندنی باسی یا رایبیک

(...): وشه‌یی، رسته‌یی بۆم نه‌خوتندرابیته‌وه یان ناته‌واوه، یان ونه!

[]: دوو که‌وانتی من دامناوه بۆ نواندنی باسی یان رایبیکم.

- / : ژماره‌ی سه‌رچاوه، نامه‌هه‌لگر یان نامه‌هه‌نپیر.

- / : کۆی گشتیی نامه‌کان (به‌که‌سیی و ره‌سمیی‌وه بێ له‌شیعرنامه و نامه‌ی بیانیی زمان!).

- / - / : ژماره‌ی نامه‌ی نیو سه‌رچاوه‌یه، یان ژماره‌ی نامه‌کان نامه‌هه‌نپیری

/ - . / : وه‌لامنامه - ژماره.

- / - / - / : ژماره‌ی سه‌رچاوه یان نامه‌هه‌نپیر / ژماره‌ی نامه‌کانی نامه‌هه‌نپیر / کۆی

گشتیی نامه‌کانی بیانیی زمان.

ه. م. سلیمانیی: ئه‌نجومه‌نی مه‌عاریفی سلیمانیی.

ه. ن. سلیمانیی: ئه‌نجومه‌نی ئیداریی سلیمانیی.

ح. د. کوردستان: حیزبی دیموکراتی کوردستان - خۆره‌ه‌لات (ئێران).

پ. د. ک: پارتی دیموکراتی کوردستان - باشوور (عێراق)

پ. ز: پیش‌زاین، پیش‌عیسا.

پ. ش: پارتی شیووعی (کۆمه‌نیست).

پ. ن: په‌خشاننامه (نامه‌ی نووسراو به‌په‌خشان).

پ. ن: ره: په‌خشاننامه‌ی ره‌سمیی.

پ. ن: که: په‌خشاننامه‌ی که‌سیی.

پ. ن - ت / ره: په‌خشاننامه‌ی تورکیی / ره‌سمیی.

پ. ن - ت / که: په‌خشاننامه‌ی تورکیی / که‌سیی.

پ. ن - ع / ره: په‌خشاننامه‌ی عربیی / ره‌سمیی.

پ. ن - ع / که: په‌خشاننامه‌ی عربیی / که‌سیی.

پ. ن - ف / ره: په‌خشاننامه‌ی فارسیی / ره‌سمیی.

پ. ن - ف / که: په‌خشاننامه‌ی فارسیی / که‌سیی.

پ. ن / که (ف - ک): په‌خشاننامه‌ی که‌سیی (فارسیی - کوردیی)

ت: تورکیبی

۱. ج. گیتی: بیکهه جهنگی گیتی.

۲. ج. گیتی: دووهم جهنگی گیتی.

ز: زایینی، سالی عیسانی

ژ: ژماره

ر: رۆمبی، سالی دارایی عوسمانی

س: سال

ش: شوین

ش. ن: شیعرنامه (نامه‌ی نووسراو به‌شیعر)

ع: عه‌ره‌بی

ف: فارسی

ف. ع- کهرکوک: فیرگه‌ی عیلمیه - پیشه‌سازی - کهرکوک.

ف. م - به‌غدا: فیرگه‌ی مامۆستایان - به‌غداد.

ق. ئا: قوتابخانه‌ی ئاماده‌یی

ق. ئا. س. به‌غدا: قوتابخانه‌ی - فیرگه‌ی ئاماده‌یی سه‌ریازی به‌غدا

ق. ر: قوتابخانه‌ی - نیوه‌ندی - ی‌روش‌دییه

ق. ر. س - سلیمانی: قوتابخانه‌ی روش‌دییه‌ی سه‌ریازی - سلیمانی

ق. س: قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی

ق. ن: قوتابخانه‌ی نیوه‌ندی

ک. برایه‌تی: کۆمه‌ل/ پارتی براییتی

ک. پشتیوان: کۆمه‌ل/ پارتی پشتیوان

ک. خییوون: کۆمه‌ل/ پارتی خۆبوون

ک. دارکهر: کۆمه‌ل/ پارتی دارکهر

ک. م. و - سلیمانی: کۆمه‌ل/ پارتی موذافه‌عه‌ی وه‌ته‌ن - سلیمانی (جه‌معیه‌تی

موذافه‌عه‌ی وه‌ته‌ن)

ک. ز. ک - سلیمانی: کۆمه‌لی زانستی کوردان - سلیمانی.

ک. زهرده‌شت: کۆمه‌ل/ پارتی زهرده‌شت.

ک. ژ. ک: کۆمه‌ل/ پارتی ژ. ک (ژایانه‌وی کورد).

ک. س. کوردستان: کۆمه‌ل/ پارتی سه‌ره‌خۆبی کوردستان.

ک. کوردستان - سلیمانی: کۆمه‌لی کوردستان - سلیمانی (جه‌معیه‌تی کوردستان)

ک. ل. کورد: کۆمه‌لی لاوانی کورد.

ک. ه. پ. کورد - نه‌سته‌نبوول: کۆمه‌ل/ پارتی هاریکاری و پیشکته‌وتنی کورد -

نه‌سته‌نبوول. (کورد ته‌عالیی و ته‌ره‌ققیی جه‌معیه‌تی).

ک. ه - به‌غدا: کۆمه‌ل/ پارتی هیوا - به‌غداد

ک. ی. پ. ع/ نه‌سته‌نبوول: کۆمه‌ل/ پارتی ییکیه‌تی و پیشکته‌وتنی عوسمانی -

نه‌سته‌نبوول (ئیتیحاد و ته‌ره‌ققیی جه‌معیه‌تی).

ک. ی. پ. ع - سلیمانی: کۆمه‌ل/ پارتی ییکیه‌تی و پیشکته‌وتنی عوسمانی -

لقی سلیمانی.

م: میژوو

م. ع - نه‌سته‌نبوول: مه‌کته‌بی هه‌رییه - کۆلیجی جه‌نگاوه‌ری - نه‌سته‌نبوول.

ن: نومره، نومیرۆ/ ژماره.

هتد: هه‌تا دوایی.

ه. خ: (ه. ش/ هيجری شه‌مسی) هيجری خۆری: مانگی کۆچیی لای موسلمانه

شيعه‌کان.

ه. م: (ه. ق/ هيجری قه‌مه‌ری) هيجری مانگی: مانگی کۆچیی لای موسلمانه

سونه‌کان.

ودبیره: وینه‌ی ده‌ستنووس و به‌لگه و نامه و به‌لگه‌نامه ره‌سمیی.

ی. س. ک - به‌غداد: یانه‌ی سه‌رکه‌وتنی کوردان - به‌غداد.

ی. ن. ک: ییکیه‌تی نیشتمانی کوردستان.

E: ئینگلیزی.

F: فرانسیی.

G: گریکی - یونانی

K: که‌مال/ نووسه‌ر

L: لاتینی

بهشی چوارهم

۱- شیعرنامه‌ی کوردیی:

ش. ن: ۱/۱/۱ (*)

[مه‌لا - ئەحمەد - ی جزیری — دل‌به‌ره‌که‌ی] (۱)

[ش؟]

[م؟]

ئە‌ی نە‌سیم‌ی سە‌حەرئ ما د مە‌جالا سبە‌هئ
 سە‌د سە‌لامان ب گە‌هینی ژ مە‌ وئ پادشە‌هئ
 عەر‌عە‌را قامە‌ت ئە‌لیف، نە‌ی شە‌که‌را شوخ و شە‌پال
 نازکا سیم‌یی تە‌ن و خوسرە‌و زەر‌پین کولە‌هئ
 د بە‌ری دا تو ب بووسی ب دوو سە‌د زاری و لوتف
 ئاستان و دەر و دیوار و شو‌با کتین قە‌لە‌هئ
 (نامە‌یا) جە‌ور و جە‌فا ئو ئە‌لە‌م و دە‌رد و غە‌مان
 دی ب دە‌ستی زەر‌پئ موختە‌شە‌می سە‌روئ سە‌هئ
 بە‌لکو دل‌بەر ژ پرووی عادیلی ئو مەر‌جە‌مە‌تئ
 رە‌حمە‌کی کە‌ت ب فە‌قیران و ب پە‌ست گلە‌هئ
 حە‌ق دزانت د شە‌فان شو‌بە‌هە‌تی ئاقین درە‌وان
 مە‌ ب دل زاری و کالینە‌ حە‌تا سو‌بە‌گە‌هئ
 ما ژ بە‌ر زە‌رب و فیراقا تە‌سکونە‌ک مە‌ هە‌یه
 جەرگ و دل هە‌ردوو ب نالینە‌ وە‌کی چە‌نگ و ژە‌هئ

(*) ۸۰/۱؛ ۴۴۲ - ۴۴۴

(۱) بوژینامە‌ی مه‌لا ئە‌حمە‌دی جزیری، بنۆ‌رە: نیوداران.

پە‌رە‌یا خێ‌لی و چاری توژ سە‌ر دیمی هە‌لین
 دا ژ شە‌وقا تە‌ ب خە‌ف ب شە‌فە‌قا میه‌ر و مە‌هئ
 دین ئە‌گەر بێ‌تە‌ بە‌ها جان د درم لی ئە‌ما
 مە‌ هە‌زار جانی عە‌زیزی دە‌لیتێ د بە‌هئ
 قە‌ت دبت وە‌ک تە‌ شە‌پالی نە‌ د شام و نە‌ د شە‌رق
 کی نیشان دا د جە‌هان میسلی تە‌ خوندکار و شە‌هئ
 عە‌لمە‌ک شە‌هە‌دی یا حوسن و جە‌مالا تە‌ ددت
 تو زولە‌یخایی زە‌مانی و چ حاجە‌ت مە‌ دە‌ی
 حە‌ق نگە‌هداری تە‌ بت پادشە‌ها سە‌رووی قە‌دان
 ب کناری مە‌ فە‌قیران بکە‌ جارە‌ک نگە‌هئ
 خویی و دل‌بە‌ری و ناز و تە‌لە‌تتوف ب تە‌ شین
 خسرو و پادشە‌ هانی و خودانا جە‌بە‌هئ
 حە‌جەر ئە‌سودە‌ بدرت دە‌ستی زیارە‌ت بگرم
 نە‌زەر من بت بگرم خواسی تە‌ریقا مە‌گە‌هئ
 ژ ئە‌زە‌ل حە‌ق بە‌ (مە‌لی) دایی ژ عشقێ قە‌دە‌حە‌ک
 تا ئە‌بە‌د مە‌ست و خە‌رابین ژ مە‌یا وی قە‌دە‌هئ
 [تە‌واو]

ش. ن: ۲/۱/۲ (*)

[ئە‌حمە‌د موختار جاف — حە‌فید زاده مە‌حمود] (۱)

[سلیمانیی!]

[س ۱۹۲۲ز!]

سە‌با عە‌رزێ خلوسی و بە‌ندە‌گیم و هە‌م دو‌عاخوانیی
 ببە‌ بو‌خزە‌تی شاهی موختی گشت سلیمانیی
 بلتی قوربانی تو ب مە‌ی سە‌لاحە‌ددینی ئە‌ییوویی
 بە‌زۆری پە‌نجە‌ وە‌ک حە‌یدەر، بە‌سیما یوسفی سانیی

(*) رۆژی کوردستان - س ۱، ژ ۱۴، س ۱۹۲۳.

(۱) بوژینامە‌ی ئە‌حمە‌د موختار جاف، بنۆ‌رە: نیوداران.

له دهست کافر نه جاتمان بوو بیحه مدالله و هلمینه

له سایه دهرست و تیغ و هیممه تی توشیری یهزدانیی
خوداوهندا به لوتفی خوت له چاوی بهد به دووری که
به جاهی سه ییدی مورسه ل، به ریحی شاهی گه یلانیی
له پاش هم ئیحتیراماته، بلتی به و شاهی ده ورانه
چ جورمیچی هه یه (ئه حمه د) که کردووته به زندانیی؟
ئه گهر شایه د له خزمه تتا خراپه ی ئه و بووه سابیت
به لوتفی خوت عه فووی که، چونکه ههر خوت ساحیب ئیحصانی
که جورمیچی نییه؛ تا که ی له حه پسا دانیشی قوربان
له تنه های، له فیکری چوته وه ئادابی ئینسانیی
ئه گهر داوای که فیلی لی ده فهرمووی حازره، یاخود
مولک ته ئمین ده کا سه د جار به ئایین و به ئیمانی
هه تا مردن وه کو به ننده له خزمه ت شاهی کوردستان
حه یاتی خوی فیدا کا بو هه موو ئه مریک و فهرمانی
من هم حه پسهم له لافه خره به شه رتی سه روه ری کوردان
له حه ق هم به ننده یه ی خوی، بمینی لوتفی جارانی! (۱)

[ته واو]

(۱) هم شاعرنامه یه له (۲. س. ح. کوردستان) و به ندیخانه وه بو حه فید زاده و رۆژنامه زمانه که ی
حوکومه ته که نیردراوه. بوچی گیراوه، چونیش گه بیشتووته رۆژنامه که و بلاو کراوه ته وه؟ دوو را
هه یه؛ له لاییکه وه رهنگین به هوی ناره زایی بو نیه وه بچ که له قائیمقامیه تی خراوه. له لاییکه
دیبه وه - ئه میان به هیزتریشه - رهنگین پروپالانته ی هیندی ناهز و خزمی خوی له لای حه فید زاده
مه محمود، پرویان تال کردبیت گزیا چونکه له سه رده می داگیرکاری بریتانیا قائیمقام بووه؛ جتگه ی
باسه، حه فید زاده مه محمودی مه لیکه کوردستان، له کاتی چۆل کردنی سلیمانیی له ۳-
۱۹۳۲/۳/۴. دا و دانانی باره گه ی له (ئه شکه وتی جانسه / سلیمانیی) دا، دیسان ئه حمه د
موختاری به ندرکرای له گه ل دام و ده زگه که ی بردووه و دوا ی چوونه نیوچه یی هه ورمان، ئه و جا تازاد
کراوه. بو وه لامی پرسپاری چونییه تی بلاو بوونه وه ی (شاعرنامه) که ش، ئه ز پر باوهرم که به هوی
دوست و هاوه لی خوی وه، به تاییه تی به هوی رۆژنامه شان و شاعیر عه لی که مال باپیر ئاغاوه،
گه بیشتووته رۆژنامه که و سه رنووسه ری رۆژنامه که شیخ نوربی شیخ سالحی شاعیریش، =

ش. ن: ۳/۱/۳ (*)

[مه لا ئه حمه د فه وزیی - م. فه وزیی — خالیسی شاعیر] (۱)

[سلیمانیی!]

[۱۹۲۱/۴/-ز]

بو خالیسه (۲)

ئافهرین ئیمانی خالیس وایه پتی پی بردووه
وهک له دوو بیچک ته رح ده کا جه معیشی ئه لبه ت کردووه
دهنگی ده ف، نووکه ی درۆی سو فیی، ته پ و کپ بوونی وه لیی
ماوه، خاوه، گرژ ده بی ئه و، هم به راستیی زیندوو ه!
فاک و فیک، حای و حووی پی ناوی، شو ربا و نان و چا
خانه قاه ئیستاکه ئا وایه؛ به یا هوو یا هووه

= بلاو کردنه وه ی په سه ند کردووه و لایینیگیری ئازاد کردنین! راستییه که ی بلاو کردنه وه یی، وینه ی
بارتیکی دیموکراتیانه، چ بو سه رده مه که، چ بو رۆژنامه که! ئه ویی مایه ی سه رنجیشه، هه لویتستی ره قی
حه فید زاده یه که دوا ی بلاو بوونه وه یی لئی خۆش نه بووه له هه لیکدا خوی به دلته رم و به خشنده
ناسراوه!!

(*) بلاو کراوه ی: پیتشکه وتن - سلیمانیی؛ ۱۴ و ۱۹۲۱/۴/۲۴ (م. فه وزیی / ئه حمه د).

(۱) بو ژیننامه ی مه لا ئه حمه د فه وزیی / م. فه وزیی، بنۆره: نیوداران. ژیننامه ی خالیسی - شیخ
عه بدورپرهمان کوری شیخ ره زای تاله بانیی - که ئه ویش به ئه و نیوناسه وه شاعیر بووه، مخابن له
هه نده راندا له به رده ستم نییه!

(۲) هم شاعرنامه ی مه لا ئه حمه د فه وزیی، وه لامیکه بو شیعیکی (خالیسی) که له هه مان رۆژنامه
هم شیعه ی خواره وه ی بلاو کردووته وه و له کوتاییدا نووسیویه تی (کی به خۆیدا راده پر مویت و له
باریدا هه یه، جواب بداته وه!). مه تنی شیعه که یی ئه مه یه...

(بو پیتشکه وتن)

چۆن ده زانم خوا به راستیی حه ققه، بیچک نیوه ی دووه
ئه ی سلیمانیی ده زانم تویش په بییت پی بردووه!
دهنگی ده ف، نووکه ی درۆی سو فیی له ته کییه و خانه قا
ئیسسته که بش هه ر ماوه یاخو ئاشبه تالیان کردووه =

زاكیری زاكیر كه ئەوسا قیمه تی كۆنت له سه ره
پیشی سۆفیی و پرچی ده رویش نا، له رشكا مردوو ه!
من ئەوا ئەحوالی ئێره و خانه قایم پێ و تی:
خۆ له ته كیهش پرسیی؛ ته شریف ته كه ركووك فره مو ه
پرسه ئەو جاكه وشێ زهرد، جبهی به نه وشیی بێك له پیشی
دوو له پاشی چا و رهشی مـــ ـــ زهرد زه
چاك له فیتلیان تی گه بیشتی بو یخ و آ زوو ده ره پیت
چوو په (كفریی) و په ند و باو ده تی دا یخ ئەم فه ند و خو وه
فه وزیا (خالیس) كه سه بیی سۆفیی و ده رویش ده كا
بۆ گونا هئیی خۆی موقیر په، تووله پتی لی تێك چوو ه
ئافه رین ئەولادی ده رویش فیکری چاکت کردوو ه
ده ره پینت لی موباره ك، مه سه له کی نویت گرتوو ه
مه سه له کی دین و شه رعئ ئەحمه د، پتی حه قیقه ت ون بو وه،
مه ژده بئ لیت، ته کیه چۆله، خانه قا و یران بو وه
به حسی سۆفیی، ناوی ده رویشیی له ناوا گوم بو وه،
زولف و په رچم، ناز و عیشو ه، باوی په یدا کردوو ه
فیلحه قیقه وه حشه تی پیشوو له فیکری كه س نه ما،
وه ك جه نابت به عزه ئەشخاسی کی تر په یدا بو وه

= حای و حوی بۆ نان و شۆرنا، فیکه فیک بۆ ماست و چا
باوی جارانیان هه یه یا خه لقیی عه قلی گرتوو ه
ریشی سۆفیی و پرچی ده رویش قیمه تی کۆنیا ن ده کن
سووکه سووکی زبکر و زبکه ی خه قه، هه رهه ك پیشوو ه
که وشێ زهرد، جبهی به نه وشیی، بێك له پیش و دوو له پاشی،
چاوی پێژاو، مێزه ری زل، زۆره یا خو كه م بو وه؟
چاک له فیتلیان گه بیشتم، زوو له ناویان ده ره پیم
به ند و باوم پێ ده کرا، دامه بهر شه ق ئەو خو وه!
غه بیه تی ده رویش و سۆفیی عه بیه بۆ تو (خالیسی)
تۆ له ریگا وه رگه راوی، به لکو خۆت لیت تێك چوو ه!

[ته واو]

هه رهه كو بیستوو مه ته کییه ی (شیخ عه لیی) ش ئیستا به شه و
به زمی خاسی، ده نگی سازی ئاسمانی گرتوو ه
به زمه، ره زمه، شه و هه موو شه و، تا سه حه ره وه ك میكوو ه
های و هووی مه ستان، به جار ئی عاله می كه پر کردوو ه!
خه لوه تی خاسانه، جیی ره ندانه، بۆته میکوو ه
ته کییه ی شیخم شوکر ئیعلانی تازه ی کردوو ه
به سیه ئیتر، فائیده نا به خشی، جوابی بۆ چییه!
چونکی ئەو بۆ خۆی ده فه رموو ئی؛ مه سه له کم لی تێك چوو ه!

- ۲ - (*)

بئ قه یی بئ، مه سه له کی ئیستات به یان فره موو؛ چییه؟
مه زه هب و ئایینی تازه ت پیچه وانه ی پیشوو ه؟
با و با پیرت چ بوون؟ تو ئیسته نانی چیی ده خۆی؟
عه بیه بو خودا، تو که به م نه وعه خۆت لی تێك چوو ه!
تۆ كه ئەجدادی کیرامت داخلی ئەم مه سه له کن
تا خه یال که ی، ئەم قسانه ت سوو ئ ته ئسیری بو وه
ناوی خوا بۆ سوئندی ناحه ق، ورده ی مابوو فه قه ت
وا له ساییه ی تو وه ئەو ناوه ش له ناوا گوم بو وه
ریشی سۆفیی و پرچی ده رویش سوئنه تی پیغه مبه رن
سه یریکه مردوو ت مرئ، تو غه بیته تی چیت کردوو ه؟
با به کوردیی پیت بلیم: یا شیخ له باتیی گشت که سی
ئەم قه وانئ تازه یه، به خودا حه یاتی بردوو ه
ته وبه که له م حاله، ئیتر ته رکی ئەم ئەتواره که،
با له کورتیی ئینتیهای بئ، لاده له م خولق و خو وه!
بۆ که سیکی خارجیی (ئه حمه د) به هه ر سوور ده ت فه قه ت،
سه د ته ئەسسوف بۆ ئەوه ی به م رۆژه پتی لی گوم بو وه!

[ته واو]

(*) به شی - ۲ -

یا ږه ب به فیراق فه رهاد کۆکه ن

به خورشید حوسن شیرین ئه رمه ن

به ئیستیلا ی عه شق خوسره و په رویتز

به خو ش خیرامیی گۆلگون و شه بدیز

به خامه ی موشکین شاپوور چینیی

به ناز شیری ن، به و نازه نینی ی

به ساز و به له حن شوخ نیکی سسا

به نه بیر ئاهه نگ موعجیزه ی عیسا

به توغیان دهر د بی دهر مان عه شق

به تووفان سه دد ئه سر مهینه ت مه شق

وینه ی (نیزامی) سه یقه ل دهر زه نیم

به سورمه ی دانش په وشه ن که ر عه نیم

تا که ماجه رای شیرین و خوسره و

سه نگ تاشیی فه رهاد، سه رگوزه شته ی ئه و

با و پروون وه نه زم خاسته ر جه گه وه ر

به ږه شخ خامه ی شوخ بو عه نه به ر

ږاسته ن مواچان فارسیی شه که ره ن

(کوردیی جه فارسیی به ل شیرین تهره ن)

په ی چی ش؛ نه دهوران ئه ی دنیا ی به دکیش

مه حزووزنه هه ر که س به زوبان ویش

مه علومهن هه ر که س به هه ر زوبانی

بو اچو نه زمی جه هه ر مه کانی

وینه ی عورووسان زیبای موشکین چین

بکه روش جه حوسن عیباره ت شیرین،

خاریج جه مه عنیی نه بو مه زموونش

کریا بو چون شیعر (جامیی) مه وزوونش

جه لای خیره دمه ند دل په سه ند مبو

شیرین تهر جه شه هد شیره ی قه ند مبو

جه عه رسه ی دنیا ی دوون به د فه رجام

به ده ستوور نه زم (نیزامیی) ته مام

(به له فز کوردیی، کوردستان ته مام)

پیش بو ان مه حزووز، باقیی وه سه سه لام

مونشیی ئه ی ئینشای شیرین تهر جه قه ند

به ی تهر ته حریر که رد نه زم دل په سه ند

ئهورو که خامه ی عه نه به ر شه مامه

وه ش بو که رد جه میشک ئینشای ئه ی (نامه)

ته ئریخ هیجره ت (خه تمولمورسه لین) (١)

موتیع دیوان شه رح شه رع و دین

رؤی دووشه مه بی (زیحیججه له رام) (٢)

هه زار و په نجا و بییکسه د سی ته مام!

[ته واو]

قوربانى تۆزى رېگه تم ئەى بادی خوۆش مروور
 ئەى په يکی شارهزا بهه موو شاری شاره زوور
 ئەى لوتفه کهت خه فیبی و ههواخواه و هه مدممه
 وهى سر وه کهت به شاره تی سهرگۆشه یی حوزوور
 ئەى ههم میزاجی ئەشکی تهر و گهرمی عاشقان
 تۆفانی دیده و شه ره ری قه لیبی وهک ته نوور
 گاهئ ده بیی به ره وح و ده که ی با وه شیبی دل
 گاهئ ده بیی به دهم ده ده مینى ده می غوروور
 مه حوی قه بوولی خاتری عاتر شه میمه
 گهردی شیمال و گیتری جه نووب و کزه ی ده بوور
 سووتا ره و اقى خانه یی سه برم، دل و ده روون
 نه یماوه غه یری گۆشه یی زیکر تکی یا سه بوور
 ههم ههم عه نانی ئاهم و ههم ههم ریکابی ئەشک
 ره حمی به م ئاه و ئەشکه بکه، ههسته بی قوسوور
 وهک ئاهه کهم ده وان به هه تا خاکی کو بی یار
 وهک ئەشکه کهم ره وان به هه تا ئوی (شیوه سوور)
 به و ئاوه خوۆت بشو له کو دووراتی سه رزمین
 شاد بن به وه سلی بی کدی؛ که توی تاهیر، ئەو ته هوور
 ئەمجا مه وهسته تا ده گه بییه عه ینی (سه رچنار)
 ئاو پکه پر له نار و چنار و گول و چونوور
 چه شمپکه میسلی خوۆر که له سه ر جی به ره شنبی
 فه و رانی نووری سافه له سه ر به ردی وهک بلوور

یا عه کسی ئاسمانه له ئاوینه دا که وا
 ئەستیره کانی رابکشین وهک شه هابی نوور
 داخو دهروونی سافه، گورهی ماوه (تانه رهۆ)
 یاخو ئەسیری خا که به لیلی ده کا عوبوور؟
 سه یرتکی خوۆش له چیمه نی ناو (خانه قا) بکه
 ئایا ره بیعی ئاهووه، یا چاییری ستوور؟
 سه بزه له دهوری گول تهره وهک خه تتی رویی یار
 یا پووشی وشک و زۆره وهکو ریشی (کاکه سوور)؟
 قه لیبی مونه ووهره له حه بیبانی نازه نین
 یا وهک سه قهر پره له ره قیبانی له نده هوور؟
 دهس به ندیانه دین و ده چن و سه رو ناروهن،
 یا حه لقه یانه سو فیبی مل خووار و مهنده بوور؟
 مه یلی بکه له سه بزه دره ختانی مه دره سه،
 ئەو راقیان موقه ددیمه یی شینه یانه سوور؟
 حه وزی پری که ناییبی دیده ی منه له وی،
 لیلاوی دا نه هاتووه وهک سه یلی (شپوه سوور)؟
 ئیسته ش که ناری حه وشه که جی باز و که وشه که،
 یاری تیایه، یا بووه ته مه عره زی نوفوور؟
 چاوئ بخره له سه بزه و سی رابی دائیره
 جی جیلوه گاهی چاوه که مه، نه رمه یانه زوور؟
 توخوا فه زایی ده شتی فه قیکان ئەمیسته که ش
 مه حشه ر میساله یا بووه ته (چولی سه لم و توور)؟
 واسیل بکه عه بییری سه لام به حوجره که م
 چیبی ماوه، چیبی نه ماوه له هه یوان و تاق و ژوور؟
 ئەو غاری یاره ئیسته پر ئە غیاره یا نه خو
 هه ر غاری یاره، یا بووه ته غاری مار و موور؟
 زارم وهکو هیلال و نه حیفم وهکو خه یال
 ئایا ده که ومه زار و به دلدا ده که م خو توور؟
 له م شه رحی ده ردی غوره ته، له م سوۆزی هیجره ته

دل رهنگه ببي به ئاو و به چاوا بکا عوبور؟
 ئايا مهقامی روخسه ته له م بهینه بيمهوه،
 يا مهسله حهت تهوققوفه تا يهومی نهفخی سوور؟^(۱)
 يا چهشمه ساری خاتیری پرفه یزی عاریفه
 یهنبوعی نووره داپرژینتی له کیوی توور
 ده موت دوو چاوی خومه ئه گهر (به کره جو) یی ئه شک
 نه بویه تیژ و بی سه مهر و گهرم و سویر و سوور
 داخل نه بی به عهنبه ری ساریی (خاک و خوئل)
 هه تا نه که ی به خاکی (سوله یمانی) یا عوبور
 یه عنی ریازی رهوزه که تییدا به چهن ده می
 موشکین ده بی به کاکوئی غیلمان و زولفی حوور
 خاکی میزاجی عهنبه ر و داری ره واجی عوود
 به ردی خه راجی گه وهه ر و جزباری عهینی نوور
 شامی هه موو نه هار و فوسوولی هه موو به هار
 توژی هه موو عه بییر و بوخاری هه موو بوخوور
 شاریکه عه دل و گهرمه، له جیگیکه خویش و نه رم
 بو ده فعی چاوه زاره ده لئین؛ شاری (شاره زوور)!
 ئه هلیکی وای هه یه که هه موو ئه هلی دانیشن
 هه م نازی می عوقوودن و هه م نازی ری ئوموور
 سه بی ری بکه له به رد و داری مه حه لله کان
 ده وری بده به پرسش و تهفتیش و خوور و ژوور
 داخو ده روونی شهق نه بووه (پردی سه ر شه قام)؟
 پییر و فوتاده ته نه بووه (داری پییره مه سوور)؟
 ئیسته ش به بهرگ و باره عه له مداری (شیخ هه باس)

(۱) خوژدکوژی شاهه ندهری رووس له (پاریس) دا، له س ۱۸۵۳ ز. دا، ئه حمده پاشای بابان - نه خویش -
 ی دیتووه که پیتی گوتهوه؛ (نالیی) له ولاتی (شام) دایه!

یا بی نه واو و بهرگه گهراوه به شه خسی عوور؟
 ئایا به جهمع و دائیره یه ده وری (کانیی با)
 یاخو بووه به ته فریقه یی شویش و نوشوور؟
 (سه یوان) نه زیری گونبه دی که یوانه سه بز و ساف
 یاخو بووه به دائیره یی نه نجومی قوبوور؟
 ئیسته ش مهکانی ئاسکه یه (کانیی ئاسکان،
 یاخو بووه به مه لعه به یی گورگ و لووره لوور؟
 ئیسته ش سوروشکی عیشقی هه یه (شیوی ئاودار)
 یاخو بووه به سو فییی وشکی له حهق به دوور؟
 حالیی بکه به خوفیه که ئه ی یاری سه نگ دل
 (نالیی) له شه وقی تویه ده نی ری سه لامی دوور!^(۱)

[ته واو]

(۱) ئه م قه سیده نامه به یه شی که هه رگیز نیوی (سالم) ی شاعیر و نیشانه ییکی خانه دانه که ی پیتوه نییه و
 کاریکی کردووه که هیندی لیکوئل گومان بکه ن که بو (سالم) ه یان نا، له لای من هه ر بو سلیمانیی
 و سالم هاتووه، بویتیکا نیویراو وه لامی داوه ته وه.
 شایانی باسه دوا ی ئه وه ی والبی به عداد، قائیمقامی سلیمانیی عه بدالله پاشای بابانی بانگ کرد بو
 به عداد له ئه وی راشه وه ده سته سه رانه ناردی بو ئه سته نبوول، ئیدی له شکری عوسمانیی، سلیمانیی
 داگیر کرد و ئیسماعیل پاشای تورکی کرد به ییکه م موته سه ریری سلیمانیی و بو به ره و دوا
 میرنشینی و خانه دانی بابانیش ده سه لاتیان پاکو بوو!
 (۳) وه لامنامه که ی (سالم) ی شاعیر ئه مه یه.

ش. ن: ۱/۶ - ۶/و

[سالم — نالی]

[سلیمانیی ۱۸۵۳ ز]

جانم فیدایی سره کهت ئه ی باده که ی سه حه ر
 ئه ی په یکی موسته عید له هه موو راهی پر خه ته ر
 ئه ی میروه حه ی جه مالی مه هاسای دولبه ران
 وه ی شانزه ن به کاکوئی تورکانی سیم به ر
 جارووکه شی مه نازیلی جانان له خه لوه تا
 فه رپاشی فه رشی به هاران له ده شت و دهر

مالتش ددهدی به دهم له دهمی خودایی سوېحدهم
ههم زولفی قییره گۆنه و ههم چیه رهیی قه مه ر
باریی به سر و هکت به شنه ی، نه نگه بیینی گه ز
گرتوو به جونبوشت به ههم ناغوشی نه ی شه که ر
وه قتی ته وافی عاریزی دولبه ر شنۆیی تو
که ی دیتنه خونچه ، دهمی، بی وه زیده نت؟!
گه ر تو نه بیی دره ختی چه مه ن ناگرئ سه مه ر
ئیحیا کونیی چه میعی نه باتی عالهمیی
په عنا گوشا له تهریییه تی قامه تت شه جه ر
ئابی حه بیات و ئاته شی ئه فسووده یه دهمت
ته حریکی تو به گر له تهنورا که دیتنه دهر
میحنه ت ئه وه نده زۆره ، دلم هیئنده تنه نگ بووه
دوودی هه ناسه که ی سه حه رم هه وری گرتنه به ر
هیمه مه ت که ، چاپوکانه به ئیجرای مه تلنه بم
له م سه ر پرۆ وه کو به رید و له وئ بی وه کو ته تهر
بو مولکی (شامه) نامه یی من، سوویی (نالیی) به
هه ر حه رفی ئه و له وه زعی ویلایه ت دده ا خه به ر
پرسیویه زا هیره ن له په فیقانی بییک جیهه ت
ئه حوالی ئه هلی شه هر و په فیقانی سه ر به سه ر
له و سایه وه که حاکیمی (بابان) به دهر کران
نه یدیه که س له چیه ره یی که س جه وه ره ی هونه ر
تا بو به جایی مه تلنه عی خورشیدی به ختی (پرۆم)
سووتا گیاه و ته شنه و خوشکیده بو سه مه ر
ناکه ن هه وایی هیچ که بابی زه لیلی شه هر
بوریا نه به س له نار ی غه ما پارهی جگه ر
جو زگا ه گاه ئا ه و ناله له ئه ییامی (پرۆمی) ان
نه مدیه و وا بیی له عه داله ت، له بی به شه ر
(سه یوان) پر له شه خسی سته مدیده خوارو ژوور
هه ر قه بری پر غه مانه له هه ر لا ده که م نه زه ر
جیتی (تورکه کانی پرۆمه) دهر و ژووری (خانه قا)
غافل هه موو له جایی موریدانی باخه به ر
حه وزه پر دهبوو که وه کو چاوه کانی تو
ته غیره ناوی وه ک دلی مه ردانی پر که ده ،
سووتا دلم به حاله تی جواری (سه رچنار)

=
لیلاوه چه شه شاری وه کو چاوی بی به سه ر
ئه و ده شته جایی یارییی یاران ی حو جره بوو
بییکسه ر مه قامی (پرۆمی) به هه ر وه ک ته هی سه قه ر
زستانی ئه ووه لاین بوو ، درا به رگی (شیخ هه باس)
(پرۆمی) ئه وه نده شوومه له شه خسیش ده خه ن زه ره ر
وه ک پییری سال خورده ، خه مه داری (پییره سوور)
مه شغوولی له غزشه هه مه جا ، پایی تا به سه ر
ئه و به رده کانی ناوی نرا قسنی شه خسه که ی
دایان به شاخی داره که یا (تورک) ی بی هونه ر
وه ک چاوی بی غه مانه هه موو (شیوی ناودار)
به س موشکیله له چه شه میی ئه و قه تره بیته دهر
ئه وسا مه کانی ئاسکه بوو (کانیی ئاسکان)
ئیسسه له دهنگ و په نگی (پرۆمی) پر له که ر
تا دوزدی وه قتی نیمه شه بن (تورک) ی بی نیزام
دوزن هه موو له خه رمه نی مونه عیم وه کو شه ره ر
شاریکه پر له زولم و مه کانییکه پر له شین
جایییکه پر له شو و ولاتییکه پر له شه ر
ئه مرۆ فه زایی بازیکه هی جایی په هزه نه
له و ده شته دی له غه بیه وه ناوازی ئه لجه زه ر
سه ربانی پر له گه ژدووم و دیواری پر له مار
کو لانی پر له په هزه ن و سه حرایی پر له خه تهر
دل نایه ئی بلتیم چییه سامانی حو جره که ت
هه ر تازی عه نکه بوته حیجایی بیروون و دهر
نایی سه دا له په نجه ره که ی جوز فوغانی چوغد
غه یزه ز شه قامی موور نییه شوینی بی گوزهر
توخودا بلتی به حه زره تی (نالیی) ده خیلی بم
به م نه وعه قه ت نه کا به (سوله یانی) گوزهر
(سالم) سیفه ت له بی که سییا با نه بی هیلاک
من کردم ئه و نه کا له غه ما خوینی خو ی هه دهر
ئه م مولکه نه زمی نابی به بی زه بتی واریسی
بی ئه و به قه سدی ئه م ته ره فه با نه کا سه فه ر!

[ته و او]

ش. ن: ۷/۱/۷ (*)

[مهلا مستهفا - بیسارانیی — دۆستیکی] (۱)

[ش؟]

[م؟]

چراغم کامهن، چراغم کامهن
 مابهینی دۆسیی من و تو کامهن؟
 نه عهرزه م عهرزه ن، نه نامه م نامه ن
 مهر تاتی کاغه ز، دؤعا و سلا مهن!
 مهر په ری (کاغه ز) بریان جه شاران
 سیاش بکهری، په ی دهرده داران!
 یا (کاغه ز بریان) یامه للا مه رده ن
 یاخو عارته ن، دؤس وه یاد که رده ن!!
 دهر نه یانی چیش، بینایی چاوان
 وستهن ت وه بیژ، بهنده ی بی تاوان (۲)
 [ته واو]

ش. ن: ۸/۱/۸ (*)

[مهلا مه محمود - بیخود — نووری مهلا مارف] (۱)

[سلیمانیی!]

[م؟]

سه با، دوینی له وهختی نیوه پرودا قاقه زی هانیی
 له پشتی زهره که ی نووسرا بوو: بو (بیخود) سلیمانیی
 که زهره م کرده وه و چاوم به ئیمزای سه رووی (نووری) که وت،
 وه کو بولبول، خه یالم که وته سه ر ته وحی غه زهل خوانیی
 له پاش همد و سه نا و شوکر و سوپاسی هه زره تی بیچوون
 له پاش سه له وات و ته سلیمی شه فیعی ئومه تی جانیی
 وتم: ئه ی خه ت و خامه ت، میل و سورمه ی چاوی مه هجووران
 وتم: ئه ی بۆی نامه ت، بۆی جامه ی ماهی که نعانایی
 گه لی ئه بیاتی تازه ت نارد بوو بو من که بیبیم
 له ئه وه ل مه تله عا مه زموونی ئاخیر مه قته عم زانیی
 له له فزا شیعه ره کانت گهر ته واو بوون وه ک قه ددی مه وزوون
 له مه عنادا به لام وه ک کرده وه ی خو ت بوون، به نو قسانیی
 له باتی شیعه رومیعی فارسیی و کوردی دهبی جارئ،
 خه ریکی دهرز و دهورت بی؛ که مندالی ده بوستانی

(*) ۱۳/۱؛ ل ۱۲۲ - ۱۲۳.

(۱) بۆژیننامه ی مهلا مه محمود/ بیخود، بنۆره: نیوداران. نووری مهلا مارف: کوری قازی مهلا مارفه شه له و برای شاعیر په مزبی مهلا مارفه. خویندنی (ق. س، ق. ن، ق. ئا) ی له سلیمانیییدا ته واو کرده وه تا چوه ته کۆلچگی سه ریازیی عیترقه وه و بووه به ئه فسه ر و تا پله ی عه قیدی پیشکه و تووه. (ئه و کاته ی ئه م شیعه رنامه یه ش دیاره خه ربکی خویندن بووه). نووری مهلا مارف، بیکیکه له ئه فسه ره کورد په روه ره کان که له کوردا یه تی و شویشی ئه یلوولی ۱۹۶۱ز - ۱۹۷۴ز. دا تیکه ل بووه و دلسۆزانه و به پاکییی تیکۆشاوه. له دوا ی س ۱۹۷۴ه وه خانه نشین بوو، تا له سه ره تایی هه شتاکاندا کۆچی مالئاوایی کرد و وه جایی روونی جیگه ی گرت ه وه! (*)

(*) ۱۲/۱؛ ل ۱۰۹.

(۱) بۆژیننامه ی بنۆره: نیوداران.

(۲) سه رچاوه ی بلا و کرده وه ی، دۆسته که ی پی ئاشنا نه کراوه که بیسارانیی گله یی ده کات بۆچ نامه ی بۆ نایریت!

(*) مخابن له مه نقادا، ته واوی میژووی ژیانیم له به رده ست نییه!

دهخيلت بم، له حوسنی خولق و سه عيا، قهت نه که ی سستی
 که سه عیبی و حوسنی خولقی خهلقه، نه مرۆ با عیسی نانی
 له کولبه ی دیده ما گهر مه یلی ره ققاسهت نه ما؛ (نووری)
 له جهر گه ی سیینه ما، گهر سیینه ما باسی نه ما، جانی
 خودا ناکه رده په ندی من نه گهر وه ک دور له گوئ نه گری
 هه تا رۆژی قیامهت ههر په شیمان و په شیمانی
 نه گهر ژانی وه ها نه بوایه رۆماتیزمه که ی قاچم
 ده هاتم هفتیه یی بو زیاره تی به غدا به میوانی
 پرووه و بهیتی خودا، خالت ده لئی دائیم له سه ر بهر مال
 له وهختی پاش و پيشی نوپژی ئیواره و سبه ی نانی
 خودا وه ندا به جاهی خوشه ویستی خوئ، به دووری که ی
 له تاسیب و به لا، ئەم خوشکه زایه م خوئی و خزمانی!
 [ته واو]

ش. ن: ۹/۱/۹ (*)

[شیخ رهزا - تاله بانبی - ریبه ری قزله] (۱)

[ش؟]

[م؟]

له تهره ف کییره وه به ریدی (سه با)
 بو موریدی (قزله) نامه ده با
 بو جه نابی موقه پره بوخاقان
 میره لیبی به گ، له نه نجه بی نوجه با
 میرم نایا چلونه عیلله ته که ت
 باز به خارشته، بن گونت عجه با؟
 ئیحتیاجت بنووسه عیبی چییه
 مه حره می رازی تو م به عه هدی سه با

(*) ۱۶/۱

(۱) بوژینامه ی شیخ رهزای تاله بانبی، بنۆره: نیتوداران.

دوو ده مانتهان چروو که بونیادی
 (بو قه باحهت به نم د گهل هه به با!) (۱)
 عه بدورپه حمان به گی برات فه رموی
 ئاپرووی خاته عه لیبی ده یبا
 خاله کوپیش سه راحه ته ن ده یووت
 که عه لیبی به گ بووه به دیتله به با
 له نه بانته ئیبا مه که میرم
 (هازیبه ی ئیرسو کم نه خه ن وه نه با) (۲)
 گهر به کیتری (قزله) تیر ناخوئیت
 وهره با (شیخ رهزا) به ره شتتا با!
 ده ستیکی هه یه (... نه فه ندی له که ره مدا) (۳)
 میوانی نه زیزی هه یه، دائیم له حه ره مدا
 نه لحه ق ژنه که ی موشفیقه ده رحه ق به غه ربان
 سه د گانی به رۆم، دوو هه زاری به عه جه م دا
 هیند کیتری هه تیوان به کوزیا چوو دایکی
 ده ستیکی شکا بوو به منالی له شکه مدا
 بهر زه ربه تی کام کیتری قه ویی که وتوو نه ناخوئ
 به و ده رده چوو ه ساعیدی (... له ره حه مدا) (۴)
 حه ققه ن (مه جید) ی کوری زۆر ته بعی جواده
 سه د گانی به بیگ له حزه به بی پوول ودره م دا
 گه وواد و تهره س، موخید و بی دین و مونافیق
 مردوو، نییه میسلی له (مۆسقوف) و عه جه مدا

(۱) بو قباحته بنم دگل (ت): هه ی با به من ده خلم به سه ر نه و تاوان و ناشیرینی وه نییه!

(۲) هه ذه ارثکم آخا و آبا (ع): نه وه ی میراتی باب و براته.

(۳) وشه که له دیوانه که دا نه نووسراوه!

(۴) = = = .

بۆ سه ددی رههه وهک ته پلئی (سکه ندهر)
 ئاوازی دههۆلئی کوزی دایکی له حه ره مدها
 ئه وه کپه ره زله ی کئی بوو له کپلانی فه تاح به گ
 مستیکی کوتایه کوزی، مشتیکی له ده م دا؟
 [ته واو]

ش. ن: ۱۰/۱/۱۰ (*)

[مهلا عومه ر - ره نجووری - عه بدویره حمان پاشا بابان] (۱)

[ش؟]

[س: ۱۷۹۷ز]

شه مال شنیار! شه مال شنیار!
 شه مال شه وگه رد شه میم شنیار
 شه ن که رده ی شکه نج، گیسووی لوول یار
 شاننا و تاناکه ره به ره زای موغار
 بو وه شته ره نه عه تر عه بییران بی زهن
 بوئی ئه شه دبووان په ی وی ئاخ پی زهن
 مه حه ره م په رده ی په رده نشینیان
 زینه ت ئه فزای زه وق خورشید جه مینان
 گوستاخ یا تاخ، جا نه پیوداران
 رازدار ئه سرار مابه یین یاران
 شادی به خش قه لب ده رده داران گشت
 کلیل قاپیی رازیار وه مشت
 چون شای جه وانان گوش ده ره به واتهم
 شه رحیم نویسان سه ره که یل ماتهم

(*) ۳۲/۱؛ ل ۲۰۵ - ۲۰۷.

(۱) بوژیننامه یان بنویره: نیتوداران.

ره وان به راهی چون به رق ره هوار
 مدارا مه که ره تا وه (به غدا) شار
 نه بارگه ی خاسان بوازه هیممه ت
 روو که ره نه ماوای قه یس پر به ینه ت
 ده ور بده ره نه مولک (بابل) بی ئه ندیش
 بشو وه جایی (حیلله) ماچان پیش
 شه زادی جه نه سل به گزاده ی (بابان)
 جه نه وه ی ئو جاخ مالیک ربقابان
 والیی ویلایه ت گشت (کوردستان) هن
 ئیسم شه ریفش (عه بدویره حمان) هن
 ستاره ی به ختش قیران نه حسه ن
 جه حیلله دنیا نه (حیلله) حه بسه ن
 بشوش ئه وه خیدمه ت وینه ی خیرخواهان
 باوه ره وه هه م ئاداب شهاهان
 جه وه دما عه رزکه ره ئادابان سه خت
 سه رگه شته گیی حال، به رگه شته گیی به خت
 واچه: ئاغایان نه دیان خاس
 خاسه ی غولامان قو جاع ئیخلاس
 -دوور بو- قورعه ی فال نه رد نه حس شه ندن
 نامه ی نائومیید به خت تو وه نده ن
 تکه ی زووخ نه توئی پژه ی دل وه ردن
 پابوس دامان خواجای تو که ردن
 چه ند که سی چون کور ئومیید وه دیده
 به ویر تو وه بین ئاره مییده
 جه خوف ئاسیب ته عنه ی ئه غیاران
 ویشان ئاوین که رده نه گوشه ی شاران
 مات و سه رگه رده ن په رگه نده و فیرار
 بی سه بر و ئارام وینه ی ده رده دار

میرزای خاس خه پال! میرزای خاس خه پال
 میرزای خولاسه ی خاسسه خاس خه پال
 دانای دورشوناس، کان کۆی که مال
 سه پراف بی لاف باخه بهر جه حال
 شوعه رای سینه ساف گه نجینه ی ته بیات!
 بهیت و فهد شیرین (شیخ سه عدیی) سیفات
 جا نوشین نه جای (جامیی) جه وه ره بار
 جه واهیر فرۆش سه رچه شمه ی ته شعار
 لیوه ی له ب لال له بلی بهینه تان
 شه پیدای شیوه ی ناز شیرین خه سه له تان
 سیپراو زهینپاک، دل ئایینه ته ور
 قه یس قه دیم سال، نادیره ی پرووی ده ور
 زامزه ده ی هیجران دل کووره ی شهرار
 ته ی حه رفه واتم جه لات بو ئیزهار
 زیاد نه زومره ی ساحیب که مالان
 ئاره زووی توّمهن وه شای ته ودالان
 داییم هه ر ته حسین که لام توّمهن
 فهدرت فه ره ح به خش دلّه ی غه م خوّمهن
 (خالیقو له شیا)^(۲) ئاگای هه ر حاله ن
 هه ر په ند تاسه ی توّم داییم خه یاله ن

(*) ۳۲/۱؛ ل ۱۶۰ - ۱۶۳.

(۱) وه لیبی دیوانه: شاعیری کلاسیکی هاوسه رده می ره نجوورییه. میژووی ژین و مردنی راست و ساغ نه کراوه توه و رای جوړه جوړ هه یه. بهرۆشایی ئه م شیعرنامه یه، رهنگه ی هاوته مه نی ره نجووری بیته!
 (۲) خالق الاشیاء.

(۱) یاسین ئه فنه ندیی ئه لعمومهریی خاوه ندیی دانراوی عه ره بیی (رووداوه سه مه ره کانی چاره کئی سه ده ی سیانزه) (۲/۳۴/۱۳۰؛ ل ۵۶ - ۵۷) ده گیتی ته وه: س ۱۲۱۲ ک/۱۷۹۷ ز، والیی سلیمانیی عه بدوره حمان پاشای بابان، به ده ست و دیارییه کی زۆره وه - چل پارچه جلک و پاره و فهرش و هتد... - هاتبووه به عداد. سلیمان پاشای والیی به عداد، ریژی گرت. دوایی کارکه ناری کرد و فه رمانی دا به عدادنشیین بیته و له جیگه یشی ئیبراهیم پاشای ئه حمه د پاشای بابان - کوره مامی ئه و ره حمان پاشا - ی به والیی سلیمانیی دانا. ئه م چوه ئه وئ و ئه و ره حمان پاشا له به عداددا و (سه لیم بهگ) ی برایشی به فه رمانه یه وای (کوّه) مانه وه. سه لیم بهگ تووشی شه ری بو له گه ل مسته فا بهگی رواندز و له ئه نجامدا فه رمانده ییکی بیته کم کوژرا و دووه میس له لای سلیمان پاشای وه زیر سکا لای له بیته کم کرد. سلیمان پاشاش فه رمانی دا که سه لیم بهگ له گه ل مسته فا بهگ ریته بکه ویت. ئه مه ش پرووی دا، به لام دوای چهند روژئ له لای زئی بچوکه وه - پردئ / ئالتون کویری - دیسان به گژیته کدا چوون و مسته فا بهگ کوژرا. ئه م باسه گه یشته وه بهرگوئی سلیمان پاشای وه زیر که گه لئ تووره بو! فه رمانی دا که ئه و ره حمان پاشا بگیریته و له به ندیخانه دا بناخریته. هه روه ها فه رمانی به ئیبراهیم پاشای بابان دا که سه لیم بهگ ده ستگیر بکات، به لام ئه و رایکرد بو که رکوک، ئه و جا بو به عداد، دوا جار گیرا و له گه ل ئه و ره حمان پاشای برا گه وره ی له (حیلله) دا و له زینداندا توند کران! (بوته ی شیعرنامه که ته واو). سلیمان پاشای والیی له ۷ ره بیعه وئاخری ۱۲۱۷ ک/۱۸۰۲ ز. دا مرد و ناسراوانی به عداد بریاریان دا (عه لیبی پاشا) ی زاوای والیی مردوو بیته جینشینی. به لام زاواییکی دی (سه لیم بهگ) نیوئ هه لگه رایه وه و له گه ل له شکری بیته چه ری سه ر به والیی نوئ، شه ری کرد. له ئه م هه له دا ئه م یاخیی بوانه؛ (ئه و ره حمان پاشا و سه لیم بهگ) یان نازاد کرد و ویستیان پشتیوانیان بن. له هه لیکدا که ئه وان نازاد بوون، یاخیی بوه کان تیکشکان و (سه لیم) ی یاخیی بو کوژرا. ئه و ره حمان پاشا و سه لیم بهگی برایشی دو روژئ خو یان شارده وه. دوایی ریته گیان بریی و چوون بو مووسل که محمه د پاشای جه لیلی والیی بو. ئه میس له لای والیی به عداد بزبان تی که وت و ئه و ره حمان پاشای به میوانی خوی راگرت و سه لیمی برایشی له گوندی (نه بیی یوونس) دانا تا سه رته نجام لی بوردنیا ن پیته برا!!

ھەرکەسنى مېو نەي راگە و جېوھ
 بە دڭگە و مەکان نام تۆ پېئوھ
 تەئکيد پېئش ماچوون پەرى جوستوچوون
 پەيم بارۆ ئەحوال جەستەي غەم بى شۆت
 بەلئى ميرزاي خاس عاقىبەت وەخەير
 تۆ جە بارەي من هېچ نەدارى سەير!!
 هېچ نەمە پرسى جارى جە جەستەم
 جەستەي پەشېوحوال سەرتاپا خەستەم
 ئومىدەن - ميرزا - مین بەعدیلئە پيام^(۱)
 نامەي ئینشای تۆکەم نە بۆ جەلام
 دايم ياد پە پەرىم بکىيانى
 ئاداب و تەرتیب يېک پەنگ بنمانى
 پەي چيش وە نامەت دل مەبۆ گوشاد؟
 ياد ئاوەرىي کەر تا نەشى جە ياد
 جەي وەر تەر ياران و يەردەي ئە پيام
 يادکەردەن ياران باقىي وەسسەلام^(۲)
 (پەنجوورىي) م پەنجوور ماجەراي دنيا م
 پەي جە و ابنامەي فەردت چە مەرام!^(۳)
 [تەواو]

(۱) من بعد الايام.

(۲) باقى والسلام.

(۳) پەنجوورىي، و پراي ئەوھي لە ديوانە کەيدا نېوى گەلئ شاعىرى كۆن و ھاوسەردەمى خۆي بردووه، نېوى كۆمەلئ پياوي ناسراو و شاعىر و زانستپەرورەرى خۆ و بېگانەي بردووه كە هينديكيان دۆست و ناشناي بوون و شيعرنامەي لەگەل گۆرپونەتەوھ وەك لەگەل؛ ميرزا نەجەف عەلى، حەمەئاغاي مەسرف، هيجرانىي، شېخ حەسەنى كانىي بى شاعىر، شېخ يوسفى دالەروويى شاعىر، ئەحمەد بەگى ساحىبقران، شەوقىي - سالى شاعىر، زەبوونىي شاعىر، مەلا حەيدەرى دزلهي شاعىر. ئەم شيعرنامەيەيشى و تېنەيئكە بۆ دۆستىي و ناسيارىي پەيداكردن كە (وھلى ديوانە) ش وەلامى داوئەتەوھ و جەخت دەكەت كە ئاگەدارى ھونەرى بووھ و (پەنجوورىي) شى لە ريزى شاعىرە بەرز و =

= بە نېويانگە كانى خۆزھەلاتدا راگر تۆوھ... وەلامنامەكەي (وھلىي ديوانە) ش ئەمەپە:
 ش. ن: ۱/۱۱ - ۱۲/و
 [وھلى ديوانە — پەنجوورىي]
 [ش؟]
 [م؟]

مەولاي لال شوناس! مەولاي لال شوناس
 مەولاي ئەولەويى، داناي لال شوناس
 ھەياس دورناس ئەسل و نەسەب خاس
 نەژادپاكان (نيزامىي) قىياس
 (فېردەوسىي تووسىي)، (جامىي) مولك جام
 (خاقانىي) خەيال، (ئەنوەرىي) ئەپيام
 (سەعدىي) سوخەندان بەحر مەعانىي
 (حافىز) شيراز (سائىب) سانىي
 بەتاي بى ھەمتاي قەيىوم بى چوون
 ھەمتاي تۆكەمەن نە رووي دەور دوون
 (شەوكت) خۆشەچىن، پەيداي مەعناتەن
 (عيسمەت) نە ئەوساف سىفاتت ماتەن
 (مەولانا زەھىر)، (فارىابىي) دەور
 فوزەلاي فازىل نادىرەي خۆش تەور
 ھەنى چەند شوغەراي ئاسەف نىشانان
 دەرس نە مەدرەسەي عىلم تۆ وانان
 غەوواس موحىت دەرباي عولوومى
 شيعر مەسنەويت مەر (مەلاي رۆمىي)
 تۆ شىئالە ھەنى بابەت بۆ زىاد
 من چىشم كە نام من ئارى وە ياد
 غەرەز ھەر ئىدەن بوزرگىت كەردەن
 نام بەندەي ویت ئەو ياد ئاوەردەن
 ئەلبەت ویت وە حال پەشېووم زانان
 جە رووي ئىلتىفات نامەت كىانان

دهمییکه کاغەزت نائینه لامان
عهجهب سستی له په یغام و سه لامان

کهردەنت ئیزار، مهولای کهردم سهیل
تۆ ساحیب لوتفی یه عنی من بی مهیل
من قهسهه وهزات ئه و کەس یه گانه
دائیم نام تۆم ویرد زوانه
ههچهند وه خیدمهت تۆ ئاشنا نیم
به لئی جه فیکرت لا دئی غافل نیم
دل په روانه دار جه شهه و تا وه پۆ
هه رها نه خه یال وه سل و دین تۆ
من که هام ته رکیب عومرم نام تۆن
نیشتات زهینم کۆی که لام تۆن
نادیده حویبت جا گرتنه نه دل
که لامت سهه مه شق ئینشای زهینمه
نامهت بینایی ههردوو عهینمه
لا ته شبیه چون وهیس رهوودهی رهسوول
هه رهام نه ته حسیل وه سلت کهم وسوول
نهوا بوچی جهه و زامن دووریم
(دتیوانه) م بندهی مهولای (رهنجووری) م
[تهواو]

(*) ۷۶/۱؛ ۲، ل ۱۷۳ - ۱۷۶.

(۱) - بۆ ژیننامهی ههردوو بنۆره: نیتوداران.

(۲) وئی دهچی شیعرنامه که - ههروهها وهلامه که یشی - ریکه وتی سالانی ۱۸۰۰ ز بیت، چونکه
ههردووکیان له س ۱۲۹۳ ک/ ۱۸۷۶ ز. دا له به غداددا بیتکدگیر بوون!

(جهلیی) دائیم ده بی جیلوهی دیار بی
له نیو گیتراوی شهت بی، یا که نار بی
(عومەر) عومریکه بۆ تۆ ئینتیزاره
له شهوقی تۆ وه کو ئاو بی قه راره
چ ئینسافییکه گاهئ ناوی نابهی؟
چ فیکریت ههیه، بی باکیی تا کهی؟
حه یاتی من به یادی تۆ مه نووته
نه وازش چاوه کهم لاییتق به خووته
دهبوو بۆ خاتری ته فریحی یاران
بکهی سهیر و سهفا وهختی به هاران
ببینیی شاره زووری بی زهر و زۆر
بچیته کیوی هه ورامانی پر نوور
شهوی تا فهجری سادیق دابنیشیی
به ئومیدی وهفا پی رابکیشیی
وه کو ئه و عالیمانه مل به حهق دهی
هه زاران نادان نه پیشی شهقق و لهق دهی
ئيجازهی خهرقه و تاج و موسه لالا
بسینیی بۆ رهواجی کاری دنیا
له عوقبا گه ر بلین بۆچی وههات کرد؟
بلئی؛ دهفعی فهسادم بۆ دوهات کرد!
منیش بۆ دهفعی ئه و مه نهیی قه بیحه
ته لاشم کرد به ئه لفازی فه سیحه
له ئه سلی دین و ئیمان بی خه بهر بوون،
له هه ی هه ی قال و قول و پر خه ته ر بوون
به سهیره تیان نه بوو تا حهق بزنان،
حهق و باتیل جوئی کهن بزنان،

(۱) بلاو كهره وه، له پهر اويزدا نووسيو به تى؛ شيخ عومهر ئه و پارچه شيعره لى له گه ل نامه يتيك به (مه لا عه بدوسسه مه دى گوجى شيواشانى) دا - موربديكى خوى و خرمى مه لا عه بداللهى جه لى بووه - بو مه لا عه بدالله ناردووه كه به ئه م جوړه وه لامى داووه ته وه:

ش. ن: ۱۳/۱ - و/۱۴

[ش؟]

[م؟]

ئه مرنامه ت به ده ستى (گوجى) موخلىس
گه ييشته ده ستى عه بدى مو فليس
له پاش بوئيدن و بو سئيدنه نى تام
نيامه سهر سهر و سهر چاو به ئيكرام
نيگاهم كرد، هه موو لوتف و عيتاب بوو
به هه م نامتزشى قيشر و لوباب بوو
سه لامى من چييه بو توى بنيرم
ئه توى عه زب و فورات، من تال و سوئيرم
(جه لى) ئيسم، خه فبى ره سم، دوو ره نگبى
ميسالى مه سئله لى كافوور و زه نگبى
سوهاو بى چاره، قوربان چون دياره
له وه ختى شه عشه عه لى شه مسوننه هاره؟
(عومهر) عومر يكه گهر مه لى له لامه
ئه دى بوچ مه ركه زى دهر د و به لامه؟
ئه توى بى رحم و بى ئينساف و بى باك
وه ئىللا من له بهر پيتام وه كو خاك
حه ياتى من له دووربى تو مه ماته
عه جانيب به سته يتيك و ئيرتباته
هه موويان قاتيعى ريگه ن به حه ددى
ميسداقى ثايه ت (لا يهدى) (۱) =

[سه بيد عه بدو پرره حيم / مه وله ويى — ئه حمه د به گى كو ماسيى] (۱)

[ش؟]

[م؟]

نامه لى نه فتينت يتيك رۇ باو ئاوه رد
كلپه لى بلپسه لى كووره م زياد كه رد
ده لاله ت جو شو چون روى ئازادى
گهرمه لى گهرم نه زم به زم پر شادى
سه داي (لاو هه لى لاو) زره لى زه رنجير
سلسله و بانى سهر به نزرى و لاگير
زبله لى گواره و زرنكه لى زه نكله لى زه ر
له رزه لى نه ونه مام، له ره لى ليموى ته ر

= وه لى بو خاترى تو به نده يانم
زويان ده گرم له حه قيان تا بتوانم
له پاشى تو خودا بو خوى عه ليمه
له (كه ركوك) ئى دو عاگوى (شيخ عه لى) مه! (*)
[ته واو]

(*) ۸۳/۱ ل ۱۶۸ - ۱۷۳.

(۱) بو ژيننامه لى مه وله ويى بنوړه؛ نيوداران. ئه حمه د به گى كو ماسيى؛ شاعيرى كلاسيكه. وه ك ديوانى
ونه، ميژووى ژين و مردنى، جزرى يادگار كانى و ئه و بيروپراي جوداي به رامبه ر نيشان دراوه. به لام
ويړا شاعير يكي بالاده ست و هاوه لى مه وله ويى بووه و ئه ميشيان له شيعر يكي خوږدا قسه لى له
كوچى مالتاوايى كردووه، واته - ئه حمه د به گ - به ر له مه وله ويى مردووه!

(*) ۱ بلاو كهره وه لى ده بيتيت؛ به نامه كه لى شيخ عومهر زياتو ددين و وه لامى مه لا عه بدالله جه لييدا دياره كه
(شيخ) به ئاشكرا و شانازييه وه، داوا له (مه لا) ده كات بيت به موربدي و بچيت بو لاي بو هه ورامان.
مه لاش به ئه وه خوى ده په رتنيته وه كه مه نسويى (شيخ عه لى تاله بانى) ه و سهره راي ئه وه ش، شيخانى
راسته قينه لى وه ك شيخ عه لى لى دهر بكه يت، زور حه زى به هاوه لى شيخان نييه!.

شهووق و زهرق و بهرق فهرق زهر کلاو
 ورشه و پرشه ی خووی کولم بۆ گوللاو
 شهوقه و تهقه ی گهرم، چهپله و چیلته ی نهرم
 چریکه ی وهناز، نزیکه ی وه شههرم
 سهمای دهسمالان، رومای نهوهالان
 نهمای مهلالان، نمای وهش حالان
 چفه ی گهردن کهچ، مهراگ من چیش وایچ؟
 خایین وه خهفته، نهزان جگهر پاچ
 لاره ی قسه تاره ی لاو شهده لاران
 ئیشاره ی کهم کهم په نجه و شاران
 شاخه ی شریخه ی خشل نیمه رهنگ
 فره ی فوته ی شور، پاژنۆی گولهنگ چهنگ
 خسه و خشپه ی خاس، تریه ی په نجه ی کهوش
 عیشوه و نهزاکهت، گریشمه ی بیخهوش
 وه لیمۆی ئالای کالای شهنگ
 قرچه و چۆقه ی جهراگ، دل وه خهمان تهنگ
 خه میا و چه میای نیاز نیمچه کناچان
 دهنگ (هه ی شا باش) نهوجوان و اچان
 شاباش شادیی شهیدای شاباشان
 خاس خاس کزه ی سۆز دهروون خاشخاشان
 یاران! یاههران! های دهردهاران!
 بهیدی بکردی من سههنگه باران
 جه نهحسی تاله و جه بهد ئیقبالییم
 ههر کۆفرسهتهن من یاگه خالییم
 پروو نهو شیوهنان، دهی نهجهل بۆری
 نهو بهزم شیرین مایه ی ههر شورۆ

تاوه ی رهنگ زهرد چون خه زانهوه
 سیم ساف ههرکهس نه زانهوه
 ههر لایه ی باده ی شهوقه ی وهم بهردا
 بییکسه ر سهر چون گیان شاباشم کهردا
 (خالۆ) گیان! نامان په ی نهو نه مامان
 گیان دان وه مۆبهت، په (مهعدووم) نامان!^(۱)
 [تهواو]

(۱) محمهد ئه مین ئه رده لانیی که (شیرنامه) که ی جوان گۆریوه بۆ شیوه ی سلیمانیی، دهلیت؛ خالۆ -
 ئهحمده بهگی کۆماریی - مهولهوی داوهت کردووه بۆ سهر گۆقهندی و ئهوش پیتی نهکراوه بچیت و
 نهو وهلامه ی بۆ ناروووه. مهتنی نهو وهلامنامه یه - شیرنامه که ی سهرهوه - بۆ شیوه ی سلیمانیی
 ئه میه:

نامه ی نهوتینت با پیتی گه یاندم
 کلپه ی بلتیه ی کووره ی جو شاندم
 میهری جو شا وهک رۆژی نازادیی
 گهرمیی نهزمه که ی بهزمی پر شادیی
 سه دای (لاو هه ی لاو)، زره ی زهر زنجیر
 سلسله و بانی سهر، به نرزی ولاگیر
 زیله ی گواره، ملیوانکه ی زهر
 لهزه ی نهونه مام، له ره ی لیمۆی ته ر
 شهوق و زهرق و بهرق، تهوقی زهر کلاو
 ورشه ی ئارهقی کولمی بۆ گوللاو
 شهقه و تهقه ی گهرم، چهپله و چیلته ی نهرم
 چریکه ی بهناز، خه نده ی پر شههرم
 سهمای دهسمالان، له نجه ی نهوهالان،
 نهمانی خه مان، نمای خو ش حالان
 چه ی گهردن کهچ، چیی وت؟ مهراگی من!
 ناحهز خه مبار و نهزان جیگهر کون
 لاره ی پۆلی لاو، کۆی شهده لاران
 کهم کهم ئیشاره ی په نجه گوشادان

=

= دهنگ و شریخه‌ی زتیر و خشلی کال
 فره‌ی له‌چکی شور، ریشوی مشکیی نال
 خسه و خشپه‌ی خاس، تریه‌ی پاژنه‌ی کهوش
 عیشوه و نه‌زاکه‌ت، تیله‌ی دوور له‌خه‌وش
 به‌لیموی تالای کالای بالای شه‌نگ
 قرچه و چۆقه‌ی جهرگ، دل به‌خمان‌ت‌نگ
 به‌ناز و چه‌ماوه‌ی نیمچه‌نهورسان
 ده‌نگی (های شاباش) واته‌ی جوان‌خاسان
 شاباشی شایی شه‌یدای شاباشان
 کزه‌ی به‌سۆزی دلی دل ریشان
 یاران! دۆستان! هه‌ی دهرده‌داران
 بئین‌بکه‌ن باش باش من‌به‌رده‌باران
 له‌نه‌حسیی چاره و له‌به‌د ئیقبالییم
 له‌کۆی به‌زمیکه‌ من‌جینگه‌ خالییم
 پرووم له‌شیوه‌ نه‌ئه‌جه‌ل! مه‌تۆرئ،
 له‌م به‌زمه‌ی شیرین‌مایه‌ی ههر شورئ
 تا به‌م په‌نگ زهریدی وه‌ک خه‌زانه‌وه
 زیوی ئه‌شکی ساف‌کس نه‌زانه‌وه
 هه‌لم‌دای زۆر‌باده‌ی شه‌وقم باش
 ده‌مکرد وه‌کوگیان‌سه‌رم به‌شاباش
 (خالۆ) گیان! ئاسان‌نییه‌ بۆ ههر‌کس
 گیان‌دان به‌مه‌عشوق بۆ (مه‌عدووم) ه و به‌س (*)
 [ته‌واو]

(*) وه‌رگنیه‌که‌ی ده‌بیتیت: خالۆ، له‌نامه‌که‌یدا به‌مه‌وله‌ویی - مه‌عدووم - ی‌گوتوه: نه‌گه‌ر به‌هاتیتایه‌ بۆ
 سه‌ر ئه‌م شایی و گنۆقه‌نده، نه‌وجوانان‌گه‌لێکیان‌خۆبان به‌شاباش و قوریان‌ده‌کردیت. مه‌وله‌ویی به‌ئو
 به‌یته‌ وه‌لامی داوه‌ته‌وه؛ خالۆ گیان، گیانبه‌خشین‌له‌ پتی مه‌عشوقدا، کاری نه‌ونه‌مامان‌نییه، به‌لکو
 ئه‌مه‌ به‌شی (مه‌عدووم/ مه‌وله‌ویی) و به‌س!

[سه‌بید‌عه‌بدوورپه‌حیم - مه‌وله‌ویی — بولبول] (۱)
 [ش؟]
 [م؟]
 چیشه‌ن په‌شیویم، ماتهمیی دلهن،
 یا کزه‌ی نامای نامه‌ی (بولبول) هن

(*) ۸۲/۱، ب ۲؛ ل ۱۷۲ - ۱۷۸.

(۱) مه‌لا‌عه‌بدولکه‌رمیی مودده‌رپس، (بولبول) ی به‌شاعیر شیخ‌حه‌سه‌ن سازانیی ئاشنا‌کردووه و
 ژیننامه‌ییشی پئ ئاشنا‌نه‌کراوه. به‌لام له‌بۆنه‌ی ئه‌م شیعرنامه‌ی مه‌وله‌ویییدا ده‌بیتیت؛ ئه‌م زاته -
 بولبول - له‌خزمه‌تی مه‌وله‌ویییدا خوتندوویه‌تی و هه‌زی له‌کیژیکیی کردووه و له‌دلشیدا بووه‌که
 داوای بکات، به‌لام ده‌نگی نه‌کردووه تا مه‌وله‌ویی کیژه‌که‌ی خۆی داوه‌ به‌شو. ئه‌وجا به‌ئه‌م شیعه‌ی
 خواره‌وه - پر له‌زویی و دۆعای شه‌ر له‌مه‌وله‌ویی - پرووی له‌مه‌وله‌ویی کردووه.

نیسه‌شانه‌ی ناوک‌نیگای نازاران
 یانی سه‌ر ده‌فته‌ر سوپای خه‌مباران
 وه‌غه‌له‌ت مه‌شه‌هور حال زان‌ده‌ردان
 په‌ی ویت‌وه‌ریاکه‌ر هه‌ناسه‌ی سه‌ردان
 نه‌تیجه‌ی قیاس‌قه‌زییه‌ی قه‌زای تۆ
 ته‌دبیه‌ی چه‌نده‌ دل پی‌ناپه‌زای تۆ
 پزبسکه‌ی ناسوور دهرده‌سته‌ی من
 کزه‌ی کولیا‌ی زام تۆ ژار به‌سته‌ی من
 گه‌رده‌لوول گیتچ‌هه‌ناسان سه‌رد
 دوور نییه‌ن بوو زوت نه‌سه‌د گیتچ‌ده‌رد
 فه‌له‌ک وه‌کووره‌ی سووره‌ی ساخته‌ی دهرده
 په‌ی ته‌فره‌قه‌ی وه‌سل بشانۆپیتیک‌فه‌رد
 وزوت نه‌گیتچ‌ا و مه‌ینه‌تان خه‌م
 پرووی شادیی، پرووی وه‌سل نه‌وینی وه‌چه‌م
 تا ئاوخانه‌ی دل نه‌که‌له‌ی سه‌ر بۆ
 ئانه‌ شیرینه‌ن ئه‌وه‌هل چه‌مه‌ر بۆ
 په‌ی گه‌رمیی کووره‌ی مه‌یل ده‌روونت
 هه‌ناسه‌ی سه‌ردم ئاما ئه‌و شونونه‌ت
 [ته‌واو]

شاهييد داناي گردين ته حواله ن
 وه سهن په ي راسي عه رزه ي مه لالان
 نيش هام فـهر دم، نيش ويم زنان
 دهر د هام دهر دم، دهر د ويم زنان
 به لام تو قه زا و بي ته دبيري ویت
 كهر دهن پیت ئانا هه رچي كهر دهن پیت
 كه ي تو خه يالیت وه دهر وون ئاوه ر
 هانات كهر د ئه و من، من بي مه يلیم كهر د
 تا ته ئسي ري بـه پهر ئ شه و ناله ت
 يا په ي هه ناسه ي سوب دوعا و لاله ت
 گويا جه لا ویت دهر وونت نيشان
 به د دوعايیت كهر د ته سديقت كيشان
 من رو ي مامه له ي گردين خاس و كه س
 جه و راسه ، بازار شاره كه ي نه له س
 جه سه ر دوكانچه ي شای سه ر توجاران
 هو ر گوتم كالا ي به لاي نازاران
 نامان نه گوشت مه ر فه رده كه ي من
 فه ر د وه ش مه زموون بي كهر دكه ي من
 ئه ر هه ر سات دهر دئ دهر دئ و ته رجه ني
 به يو ماچوو ئاخ په ي دهر دئ هه ني
 بيكي توه ن جه لام شادي و ره نجووري
 كه يفي و بي كه يني ، نزيكي و دووري
 مه ر چون تو هه لوي مه حه بيه ت خامي
 قه باي عه شق دل پشت نا ته مامي
 وه شيي و ناوه شيي ته فاووت زانو
 مه لي نه رانو هه ر په لي شانو
 مه يل و قين هه ر دو هه ر جه شه خسي توه ن
 جه ريمه و خه لات شي توه ي كه سي توه ن

لا هو ر كهر ده جه و ، په ي ئيد ته ماشا
 به و شاد ، پيد ناشاد (كه لا و حاشا!)
 سا هه ر دوعا كهر با چه رخ چه پ كهر د
 تا تا قه تش هه ن هه ر بشانو نه ر
 من وزو ئه و دهر د، ئه و ئه و سه ردي مه يل
 ئه و ئه و قه بايل، من ئه و كو ي دوجه يل
 خوسوسه ن (بولبول) جه لاي زامداران
 دووري خاسته رهن نه وه سل ياران
 نزيكي يا گه ي ته ري ده ي فه سل هه ن
 دووري راي خه يال قافل هه ي وه سل هه ن
 په و كه خو و گرت هه ي به لا و كو سه نان
 نزيكي بي زار، دووري دو سه نان
 نه كو ي نزيكي شادي وه بادم
 نه دهر ه ي دووري وه يادش شادم!
 سه د نه و به ت يا وان قه رينه ي حالي
 ئيحتياج چيش بي هاناي مه قالي
 ئاخ جه حال زانيت خه يلي ئيشكاله ن
 حال نه زانات مونافيي حاله ن
 په ي ته تيممه ي ره د مه ولام كافي هه ن
 بي باكي ت جه رو ي بي ئينسانيه ن
 ئه ر بي وه فايي ، وه ر بي مه يليت كهر د
 جه به د به ختيبي من هه رچي بي و به ر
 ئه ما حه يف (بولبول) جه ويت هه راس كهر د
 په ي ته نيا گو لي ويت كه س نه ناس كهر د^(۱)
 [ته واو]

(۱) مه لا عه بدولكه ريمي بلا و كهر هه ي ده بي ت؛ كه ئه م وه لامه ي مه وله وي ده گاته ده ست (بولبول) ي شاعير، ئه م شيعرنامه ي خواره وه ي بو ده ني ت:

سەرشار، سەرخۆش مەيخانەي (ئەلەست) (*)

وہ نەشئەي مینای دەس ساقیي مەست

پا بەستە وە قەید سەییاد مەعنیي

فاریغ نە سوورەت فیرقەي (لا یەعنیي) (**)

سینە خەزانەي نازک خەیلان

نازکتەر جە ناز نازک نەوہالان

شیویای شانای شیرین ئەتواران

شەریک تالیي و شادیي خەمباران

راستەن نەتیجەي قیاست سەختەن

مودعات ئیلزام خەسم بەد بەختەن

بەلام دەعوای بەخت جە دەلالاتەن

قیاست مەجموع موغالەتاتەن

ییکسەر عەمیقەن قەزایای تەحریر

غەیر جە وەسیلەي دەلیل تەقدیر

خۆ من دەزانم ئەدەب تەقسیرەن

واتەي بەدکاران جە لات دلگیرەن

بدیە بێ مەیلیت وە جایي یاوان

بە واتەي بەدان مگیـرم تاوان

سەد نەوہت یاوان قەرینەي حالی

ئیحتیاج چیش بی هانای مەقالی

ناخ جە حال زانیت خەیلی ئیشکالەن

حال نەزانان موناتایی حالەن

پەي تەتیممەي رەد مەولام کافییەن

بێ باکیت جە پرووی بێ ئینسافییەن

=

(*) أَلَسْتُ.
(**) لا یعنی.

[عەلیي کەمال باپیر - کەمالیي — کەریم مەعووف - ناتیق] (۱)

[کەرکوک — هەلەبجە]

[س ۱۹۵۰ز]

دەخیلی بەختتم ئەي (بادی) خۆش خرامی سەبا

لەباتیی بەندە برۆ بۆ «هەلەبجە» تۆ ئیستا

بچۆرە خزمەتی (ناتیق) سەلام و حورمەتی من

بە زەوقەوہ بکە عەززی جەنابی مامۆستا

بپرسە ئاخۆ «هەلەبجە» چلۆنە؛ ئیمسالیش

بە کەیف و زەوق و ئاھەنگە ھەر وەکو ئەوسا؟

دەماخی بەرزە، سەری سپییە کتوی ھەورامان

وہ یاخۆ مێزەری توور دا، لە داخی کۆلکە مەلا؟

زەمانی راوہ کەوہ شاخی بەززی (شنروئ)

پرە لە دەنگی تەفەنگ و لە گرمە و لە سەدا؟

بە رۆژی جومعە دەچن بۆ (گولان و کانیی شیخ)

بچووک و گەورە، بە شەوق و بەزم و سەفا؟

درەختەکان بە نەشئە و شەفافە (باخی میر)

وہ یاخود وشکە لەبەر بەفر و شیددەتی گەرما؟

پرە لە لالە و گول ئاخۆ جوگەکەي (کولەبۆز)

رواوہ لیتی گولە زەرد و ترنج و سەوزە گیا؟

= ئەر بێ وەفایی، وەر بێ مەیلیت کەرد

جە بەد بەختییی من ھەرچیي بێ و یەرد

ئەمما حەیف (بولبول) جە ویت ھەراس کەرد

پەي تەنیا گول ویت کەس نەناس کەرد!

[تەواو]

(*) ۱/۱، ل: ۱۱۲ - ۱۱۳.

(۱) - بۆژیننامەي ھەردوو بنۆرە: نیتوداران.

دهبیبیی دهستهیی سه رخۆش و به زمی مه یخۆران
 به دهنگی خۆشهوه (فازیل) ده لیت مه قامی نهوا؟
 نه ماوه ئیسته که مه یخانه کان وه کو جارن
 چلۆنه حاله تی رهندانی بی سهر و پا؟
 ده لپن که ئیسته له جیی «شپوه» جوانه که ی شپوه
 ده ببنری پیره زنی چرچ و پیس و دل بی مه عنا
 نه ماوه (جووله که)، لام وایه فورسه ته بو خه لک
 گران بووه هه موو کوتال و خواردن و ئه شیا!
 له ته کییه یه کوورهبی زیکروخۆ گهرمه وه ک سالان،
 به دهنگی ته پله وه ده رویشه کانی ده که ونه به زم و سه ما
 جه نابی (ناتیق) ئه گهر جوابی ئه م سوئالانم،
 بداته وه به که رهم، غه رقی لوتفی خۆبیم ده کا
 (که مالیی) زه وقی نه ماوه به چاوی تو (ناتیق)،
 به یادی تووه ده کا ئه م قه سیده یه ئینشا
 ده میکه تووتیی ته بعی خه مۆش و بی دهنگه
 له شه وقی شیعی شه کرباری تو ده بی گۆیا!! (۱)
 [ته واو]

(۱) ناتیقی شاعیر به ئه م شیعرنامه یه وه لّامی (که مالیی) داوه ته وه:

ش. ن: ۱/۱۷ - و/ ۱۹

[هه له بجه]

[م؟]

شه مال فییای شنه ت بم، ره فیه که ی جانی
 ته بییی دافیعی ده ردی فیراق و ه یجرانی!
 ده میکه و له جه فای چه رخی دوونا زمان به سته
 قه لّم شکسته و کاغه ز دوریده، میوانیی
 له کوچی ده رد و خه ما گرت بووم که ناره له خه لک
 له پر به ریدی سه با، نامه ییکی بۆم هانیی
 به شه وق و زه وقه وه دایه ده ستم به موسته عجه ل
 وتی بینیره وه جوابی سوئاله که ی ثانیی

=
 ئه گهر تو ماوی له سهر عه هد و شه رته که ی جارن
 که پۆژی هیممه ته، ئه مپۆ به ناوی ئینسانیی
 له بی که کاله بیی هیممه ت، کوپانه به سته که مه ر
 که په یکی بی که به ری چۆل و ده ر و بیابانی
 به مه ردیی بی بخه ره حه لقه یی ریگا بی وه فا
 کو میتیه که ت بیته سهر ره وی گهرم و جه ولانیی
 دوو په لکی شاپه ره که ت توند بکه له ئه و جی سه ما
 برۆ به چاپووکیی و چوستیی به ره و سوله یانیی
 مه وه سته تا ده گه بیته (خاسه)؛ شاره که ی (که رکوک)
 بچۆ مه قامی (که مالیی) بی بیینه به په نهانیی
 که چوو بته خزمه تی ئه و زاته فازیل به ئه ده ب
 بفرموو عه رزی سه لامم هه تاکو ده توانیی
 بلتی له وه زعی «هه له بجه» سوئالت فهرموو بوو
 له شاخ و داخ و له باخ و له جیگه سهیرانی
 له شیخ و میزه ره که ی فه رقی شاخی هه ورامان
 ته نافه بو ملی سالاره کانی ئییرانیی
 هه ر مایه شه وقه، ئه گه رچی که ره ش بووه جی جیی
 له پیی ته وژیی باره شی به فره زستانی
 له جه لبی را که ره کانا، هه میشه «شنروئ»
 سه دای تفهنگی له لا خۆشتره له گۆرانیی
 که چونکه لانه ی سه ییادی شیر به چه ی کورده
 ده ماخی به رزه، نه زا که ت ده کا به جی و لانی
 ده بینتی هه ر که سی ده گری به حالی (کانیی شیخ)
 که داره کانی ده له رزی له ده ردی عوربانیی
 زه مانئ مه رکه زی خوبانی شوخ و ره عنا بوو،
 بیکی به ناز و عیشه وه، بیکی به عینوانی
 له پای سه ماوه ری زیوی، به په نجیه ی شمشال
 خه ریکی ده وری چا بوون له چه شمه ی کانیی
 له چۆل و هۆلیی ئیستا و له داخی بی به رگیی
 نه شه وقی «شپوه» ی لی ماوه، نه زه وقی جارانی

.....

= «گولان» له باتیې گولان گولاله روو ئەم سال
 پره له قاری خەفەت دەور و پشتی قەبرانی
 نەماوه زەمزەمە و بەزم و زوقی هەلپەرکئ
 نە دەنگی لوولکی (مینه) یه و نە چەپلەپیزانی
 پەبی شووعای مەھ جەبەین نە ما ئەسەفا
 سەفا و شەعشەعی (باخی میر) و جارانی
 خەمیدە. قامەتە، داری شکستە، پەرژینە
 له رووی نیشتووە بێک دەفعە تۆزی و تیرانی
 (تەکییە) له هۆ هۆی دەرویشەکان نەجاتی بوو
 پیری جەماعەتی ئیسلاامە ژوور و هەیانیی
 له جیئ بتانی پەری چەهرە، دەردی «کولە بۆز»
 مەقام و جیئ «کولە بۆز» بە پان و گۆچانی
 له جیئ گولە زەردە و ترنج و سەوزە گیا
 پرە له پشقلی ماللات و زبلی حەیانیی
 بە دەستی جووچکەو (فازیل) وەکو مریشکە بەکړ
 خەریکی قرتەیه نەماوه زوقی گۆزانی
 مەراقی «شیو»؛ بەلئ مەردی عاریف دەیزانی
 چلۆنە حەسەرەت و دەردی، چلۆنە هیجرانی؟
 حیسابی جوولەکەکان وەهایە، عەینی فەرمووتە
 بە کامی میللەتی ئیسلاامە دەور و دوکانی
 له دەوری جوولەکەکان بەدترە، تەماشاکە؛
 تەرازوو کەچ و گەزی کولئ، سەنگ و بەردی نوqsانی
 مەلئ نەماوه کە مەبخانەکان له ناو شارا؛
 گەلئ زیاتر بەزمی عەرەق له جارانی
 خەمت نەبئ، بە خوا نەوعە دەردئ رووی داوه
 هەتاکو مابئ له برووزدایە، فیعلی شەیتانی
 ئیوارە سەیری دەکە؛ دار و بەردی سەرخۆشە
 دەگاتە گومبەدی گەردوون خرۆشی مەستانی

=

ش. ن: ۲۰ / ۱ / ۱۸ (*).

[شېخ محەممەد - ویسالیی - دوو برادەری!!] (۱)

[ش؟]

[م؟]

بۆ خۆشەویستم رەفیقی شەفیق
 ئەووەل کاک عەلیی، دووهم کاک تۆفیق
 دەپارێمەو له قاپیی خودا
 لەسەر کەسابەت تۆفیقتان بدا
 له پاش بەیانی عەرز و ئیحترام
 ئەوا بۆم ناردن چەن فەوجئ سەلام
 دوعا و سەلامتان هەر بۆ دەنێرم
 وە مننەتیشتان بەسەری کێرم
 چونکە له دنیا من ساف و پاکم
 له راست هەموو کەس دائیم بئ باکم
 ئەگەر دەپرسن له حال و ئەحوال
 خۆشترە حالمان له حالئ بەقال
 ئیمە له لادئ خوا موعینمانە
 بۆ ئەهلی بازار رەفیق شەیتانە

= بلئ بە زاتی (کەمالیی) دەخیلە وەک عەرەب،

نەکا خەیاالی «هەلەبجە» دەستم بە دامانی

نەببئ تا وەکو (ناتیق) بە جەوری بای میحنەت

میسالی زولفی بۆتانه، حالەتی پەرتشانی! (*)

[تەواو]

(*) ۹۲/۱؛ ل ۲۷۳ - ۲۷۴

(۱) بۆژیننامە ویسالیی، بنۆرە: نیتوداران.

(*) ۱/۱؛ ل ۱۲۵ - ۱۲۷.

لیره هه‌رچی بو له‌وێ دایده‌نیین
 ته‌وه‌ل تا ئاخیر سه‌ر ئیوه‌ی ده‌نیین
 نه‌جیبین ئیوه‌ که هه‌ر ته‌مه‌ته
 کاغه‌زتان نارده‌بوو بو دوو سه‌به‌ته
 وام زانیی کاغه‌ز که‌وا نیرراوه
 بو‌کاری موهیم ییک جار نووسراوه
 که ته‌ماشام کرد نامه‌ سه‌رانسه‌ر
 نووسراوه له‌ بو دوو سه‌به‌ته‌ی شر
 بینانه‌ن عه‌لیه‌ ئه‌ی برای ئه‌رشه‌د
 سه‌به‌ته‌کانم داوون به‌ ئه‌حمه‌د
 ئه‌من وام زانیی ئیوه‌ به‌قالن
 نه‌م‌زانیی هه‌ردوو قنگ به‌تالان
 گه‌ر وه‌ک ئیوه‌ن به‌قال و چه‌قال
 کی‌رم به‌ قنگی دوو هه‌زار به‌قال
 بیستم که ئیوه‌ هه‌ردوو به‌ پرتاو
 ته‌سادو‌فتان کردبوو دوو کچی لاو
 به‌ جارێ کردتان مه‌رحه‌با له‌وان
 شکلی ئیوه‌یان که دیی هه‌ردووکیان
 هه‌ردووکیان به‌ جوت تفیان لی کردن
 به‌ جارێ حه‌یا و نامووسیان بردن
 تازه هه‌ردووکتان له‌ سال بوونه‌وه
 ئاشی ئاو که‌وتوون، به‌تال بوونه‌وه
 تازه چی‌تانه له‌ کچی جوان
 ریشتان سپییه‌ و نه‌ماوه دان‌تان
 تازه هه‌ر به‌ خه‌و بینین جوانی
 ئه‌ویش به‌ جومعه‌ سه‌ر له‌ به‌یانیی
 هیچ‌تان بو‌ ناکرێ به‌ پیره‌ پیره
 مه‌گه‌ر هه‌ردوو ده‌ست بگرن به‌م کی‌ره

حوسه‌ین هه‌ر راسته‌، راست ئه‌بی‌ئێ
 بو‌یی قسه‌ی ورد بو‌ ئیوه‌ ئی‌ئێ
 چه‌ندم تا ئیستا نه‌سیحه‌ت کردن
 ئینسان تیی هه‌ل‌ده‌ن نه‌ک حه‌یا بردن
 عالم که پیر بوون به‌ حه‌یا ده‌بن
 ئیوه‌ تا پیر بن، بی حه‌یا ده‌بن
 به‌لێ هه‌قتانه حه‌یا به‌ چاوه
 ئیوه‌ش خو‌ شوکر چاوتان نه‌ماوه
 کالانه‌ی چاوتان بووه‌ته‌ شکلی نوون
 له‌ دوور ده‌شوبه‌ی به‌ قنگی مه‌پوون
 چونکه هه‌ردووکتان چر و چا نووساو
 ده‌م به‌ قوولا چوو، وه‌ک بیر و گولاو
 ده‌م وه‌ک که‌لاوه‌ی سالی ده‌قیانوس
 ته‌عمیر ناکریتو به‌ ئینگلیس و رووس
 [ته‌واو]

ش. ن: ۲۱/۱/۱۹ (*)

[نووری شیخ صالح — مه‌لا عه‌بدالله مه‌لا ره‌سول — زیوه‌ر] (۱)

[هه‌ولیر] (۲)

[س ۱۹۳۹ز]

ئه‌ی بادی سه‌با! په‌یکی خه‌یالاتی ئه‌دیبان
 ئه‌ی میروه‌حه‌ی فینکیی زامی دل سووتاو
 ئه‌ی بادی خه‌رامان

(*) ۴۲/۱؛ ب ۲، ل ۱۰۳ - ۱۰۶.

(۱) بو‌ئیننامه‌ی هه‌ردوو بنۆره: نیوداران.

(۲) بلاوکه‌ره‌وه‌ی ده‌بی‌ئیت؛ شیخ نووری راگۆستراوه‌ته‌وه‌ بو‌ هه‌ولیر و له‌ ئه‌وتیراوه‌ نارده‌ویه‌تی بو‌ سلیمان‌یی.

وهختی که ددهی شهو له لق و پۆیی درهختان
 سهد دهنگی نهی و نالهیی عوودت بهفیدا بئ،
 ئەی موتربیی نالان
 گەر تۆ نهدهبووی ئەی ئەسەری قودرەتی لاهوت
 چۆن پێدەکنەبی خونچە دەمی سویحی بههاران؟
 ئەی نهیزەنی بیستان
 چۆن نالهیی مهحزوونی کهوی مهدانی کیوان
 تهئسیری دهکرده جگه‌ری لهت و پهت و برژراو؟
 ئەی موونیسیی مورغان
 ئەی بادی سه‌با! ههسته مه‌هسته وه‌کو ئینسان
 رووی بکه‌ره مه‌سکه‌نی جارانی سوله‌یمان،
 مه‌دفوونه له «سه‌یوان»
 ئەو شاره که مه‌شه‌وره به کاشانه‌یی (بابان)
 به‌نبوعی ئەدهب، کانیی گه‌وه‌هر، مه‌نبه‌عهی
 عیرفان، هه‌م لانه‌ی شیران
 سه‌یری بکه‌ بنواره به شار و که‌نارا
 ده‌وری بده نه‌ختی له دەمی سویحی به‌هارا،
 ئەی یادی دلارا
 ئەم (نامه) به جوان بگره به ده‌ستیکی بلوورین
 رازاوه‌ته‌وه، چونکه به میهر و مه‌ه و ئەخته‌ر،
 عه‌ینه‌ن وه‌کو ئەفسه‌ر
 به‌و شه‌رتە له ته‌قدیمی ئەوا واسیته بئ (ژین)
 بیخه‌يته سه‌ری شاه‌ی ئەدهب، حه‌زرتی (زیوه‌ر)،
 ئەی بادی په‌یه‌مه‌ر
 زاتیکی ئەدیبه، به ئەدهب بچووه حوزووری
 عه‌زی بکه؛ چاکه، به دلی ئیوه‌یه (نووری)،
 هه‌ر ماته له دووری

عه‌زی بکه؟ ئەی هه‌یکه‌لی شیعر و ئەده‌بیات،
 بئ دهنگی به‌سه، گیان له (ئوتیلی شه‌ریفا)،
 ئوستادی ئەدهب، شاعیری پر فیکر و خه‌یالات
 نایی به‌زه‌بیت بئ به غه‌ربییکی زه‌عیفا،
 مه‌زلووم و نه‌حیفا؟
 ئاخۆ ئەسه‌ری ماوه له سه‌یرانگه‌هی «بیاره»
 چوارشه‌مه ده‌رازانه‌وه، نه‌وره‌سته نه‌هالان
 وه‌ک توولی نه‌مامان
 لاگیره به‌سه‌ریانه‌وه، وه‌ک رۆژی دره‌خشان
 گه‌ردانه له ملدا ده‌بووه ماه و ستاره،
 به‌م فه‌سلی به‌هاره
 چوارشه‌مه که دئ، ناله ده‌کا دل له قه‌فه‌سدا
 وه‌ک مورغی سته‌مدیده‌یی مه‌حبوس و موکه‌دده‌ر
 وه‌ک کۆتری پا به‌سته، له ئەسنای هه‌وه‌سدا
 مه‌به‌هوت و سه‌راسیمه، موکه‌دده‌ر له موکه‌دده‌ر،
 بئ تاب له نه‌فه‌سدا
 داییم دل‌که‌م ئیسته له لای «قۆریه شکاو»ه
 ئەو جییه که مه‌شه‌وره به مه‌لبه‌ندی نیگارن،
 جیی موحه‌به‌ت و سه‌یران
 چۆنه، ئەسه‌ری ماوه، وه یا بۆته که‌لاوه؟
 کیسراییی (سوله‌یمانیه)، ئاساری ماوه
 هه‌ر بوومی له ناوه؟

[ته‌واو]

۲- په خشاننامه‌ی زمان بیاښی

۱/۲ په خشاننامه‌ی عه‌ره‌بیی

☆ پ. ن؛ ع/ که: ۱/۱/۱ (*)

[کاکه‌ئهمه‌دی شیخ — کاربه‌ده‌ستیکی گه‌وره‌ی عوسمانی!!] (۱)

[سلیمانی]

[هه‌ر سالیکی دوا‌ی س ۱۲۷۸ ک/ ۱۸۶۱ ز!:] (۲)

..... (۳)

المعروض؛ من داع لحضرتکم في اوقات الاستجابة بدعوات يَطْلُبُ الْمُحِبُّ أَحِبَّاهُ، وبعد... فقد سمعنا إنَّ الكبار من الرجال لا يقرّون (...) إنما الطول (...) ولا تطلع على على مُصِيبَتنا ولا تترحم بنا إلا نكشف حالنا إلا بمكتوب طويل، والقصير لا يُشفي العليل ولذا كتبتُ مكتوباً طويلاً بيّنتُ فيه عدم خيانتنا في الاموال الأميرية وعدم تقصيرنا في كلِّ وجوه من خدمات الدولة العليّة، وكذا بيّنتُ فيه إنَّ إملاقها إنّما كان من فساد تلك الأيام وإغتشاشها، وبيّنتُ سبب وقوعنا في هذه المصيبة العظمى، إنّه

(*) گه‌نجينه ماموستا محممه‌د خال: ۱۸/۱۰/۱۹۸۶ ز. سلیمانی (فوتوکۆپی کرا و به‌ره‌زامه‌ندی خۆی).

(۱) بۆژیننامه‌ی کاکه‌ئهمه‌دی شیخ بنۆره: نیوداران.

(۲) به‌رۆشنایی شتو‌ی ناخواتنه‌کی، دلنایام که نامه‌که بۆ گه‌وره‌بیکی عوسمانی کاربه‌ده‌ست نیرداوه، گه‌وره‌بیکی وه‌ک والیی به‌غداد و دوا‌ی سالی ۱۲۷۸ ک/ ۱۸۶۰ ز. یش نووسراوه.

(۳) نامه‌که - وه‌ک به‌سمه‌له‌ی به‌سه‌روه‌ نییه - دامینی خوارووی پواوه و ناته‌واوه و چه‌ند رسته‌بیکی لیج په‌ریوه و دوا‌ییی که‌یشی نانا‌سرتته‌وه. ئەم خالانه‌ش شایانی روون بوونه‌وه‌ن:

۱- مونیب پاشا، مه‌به‌ست مونیب پاشای قائم‌قام، والیی به‌غدادی له نیوان ۲۵ ی په‌ببعولته‌وه‌وه‌ل - شه‌عبانی ۱۲۷۸ ک/ ۱۸۶۱ ز.ه.

۲- باسی مولک و زه‌ویی له ده‌ست چوونیان؛ وئ ده‌چی که ئەمه‌ ریکه‌وتی باو‌بوونی تا‌پۆ بیت له عیراقی عوسمانییدا که مه‌ده‌ت پاشای والیی به‌غداد له نیوان ۱۸۶۹ ز - ۱۸۷۲ ز. دا‌به‌یتنا.

۳- نیوه‌یتانی بیکه‌م موته‌سه‌ریری سلیمانی و دل‌سۆزی خانه‌دانی به‌رنجه‌یی بۆی، مه‌به‌ستی له فه‌ریق ئیسماعیل پاشای بیکه‌م موته‌سه‌ریری سلیمانییه‌ که له س ۱۲۶۶ ک/ ۱۸۴۹ ز. دا‌مه‌زرا به‌ موته‌سه‌ریری و کۆتایی به‌ دوا‌ ده‌سه‌لاتداری بابانی - عه‌بدالله پاشا - هات و له حوزهرانی =

كان حيلة و خداع (منيب باشا) و بينت فيه سبب قبولنا خداعه، عدم الاطلاع على الاصول فلهذا صار شمس طالعنا الى الافول. وكذا (لدى قدوم اول متصرفي الدولة بسبب الاغتشاش لم يكن غير السادة البرزنجية مخلصاً يقوم بالخدمة الا القليل!) فوقنا فيما وقعنا.

فيحقّ جدّنا رسول الله، عيلكم، ارحمونا فأن كان يليق بعتبات الدولة العليّة لا زالت عالية غالية على الدول الخارجية، أن نَقَعُ نحنُ ستة بيوت من أهل البيت النبويه و عيالنا و أطفالنا و خدمنا و دراوِشنا من الدّلّ (...) والاحتياج والمحنة مدة حياتنا الى مماتنا كلّ سنة، فيأخذُ منّا جميع ما يأتى بايدينا، فامروا (...) الى يوم الوصل الى الرمس فيكون (...) يومنا من الامس — (.....) (۱)

(انتهت!)

= ئەو سالتهدا (عه‌زیز به‌گی بابان) لیبی راپه‌ریی و په‌لاماری سلیمانی و له‌شکری تورکی دا، به‌لام ناپایی و هاریکاری کۆمه‌لئ - بابانی مورته‌د - بوون به‌ هو‌ی شکستی راپه‌رینه‌که‌ی عه‌زیز به‌گ. پیره‌میتردی رۆژنامه‌شان، هیتندی بیره‌وه‌ری - هه‌له‌به‌ت له زاری بابییه‌وه - وه‌رگرتوه‌ و ده‌گپرتته‌وه: (دوا‌ی هاتنی رۆمی، عه‌زیز به‌گی مامی ئەحمه‌د پاشای بابان، عوسمانی کرد. په‌نجا و بیئک رۆژ ده‌وره‌ی سلیمانی به‌ست! ناخیری به‌ فیل و به‌ نبوی عه‌سکه‌ره‌که‌ی ئەحمه‌د پاشاوه، ده‌سته و دائیره‌ی مورته‌ده‌ده‌کان کاغه‌زیان بۆ نووسی که (وه‌ره‌ ئییمه‌ ته‌سلیم ده‌بین!). زۆریان لی کوشتن. هه‌مه‌ی مه‌سه‌ره‌فی باپیرم له‌و شه‌رده‌دا یانزه‌ برازا و که‌سوکاری کوژرا، خو‌یشی به‌برینداری گیرا، له‌ چوخمه‌که‌ی هه‌ساری (مالی کاکه‌ئهمه‌دی شیخ هه‌پس بوون)، شه‌و په‌نجه‌ره‌ی شکاند و راپکرد/ ته‌واو) (*)

شاعیری مه‌ردی کورد، هاو‌رۆژگاری شه‌ره‌ نازادیه‌خوازییه‌که‌ی عه‌زیز به‌گی بابان (سالم) ئەو رووداو و کاره‌ساتانه‌ی له‌ قه‌سیده‌بیکی نایاب و میژوویدا رازاندوه‌ته‌وه!

(۱) دلنایابوون له‌ راستیی نامه و ده‌ستنووسی کاکه‌ئهمه‌دی شیخ به‌ رۆشنایی به‌راووردکردنی روونووسی نامه‌بیکی ده‌ستنووسی دی نیو کۆمه‌له‌ نامه‌بیکی گه‌نجینه‌ی ماموستا محممه‌دی خاله‌ که (بیکی) له‌ ئەو نامانه‌دا - به‌ هه‌مان شتیه‌ ناخواتن و ده‌ستنووسه‌وه - کورتومت، وه‌ک ره‌شنووسه‌، (پاکنووسه‌که‌ی له‌ گو‌فاری کۆری زانیاری کورد - ب، ۱، به‌ش: ۱، س ۱۹۷۳ ز. دا‌بلاوه‌!). تیره‌ش جینگه‌ی بلا‌وکرده‌وه‌ی ئەو ره‌شنووسه‌ و پاکنووسه‌ی تیدا نایبته‌وه‌ه. کورتیی ئەم نامه‌ عه‌ره‌بییه‌ی کاکه‌ئهمه‌دی شیخ به‌ کوردیی و له‌ لایین منه‌وه‌ ئەمه‌یه‌ که نامه‌ نووس ده‌بیژیت: نامه‌بیکی =

(*) بنۆره: ژین - ز ژ ۱۹۴؛ ۱۱/۲۰/۱۹۴۷ ز.

ب. پ. ن؛ ع/ كه: ۲/۱/۲(*)

[مهولانا خالد شاره زووربي - نه قشبه ندبي - شيخ محمدهد - شيخ مه عرووف نوډيبي
به رزنجهي] (۱)

[به غداد]

[ره نځبي س ۱۲۳۲/ک/ ۱۸۱۶ز]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه. من
العبد المسكين والفقير المستكين الى جناب سيدي الجامع لشرفي الفضل والاب، الحائز
لكرامتي الحسب والنسب، سيدنا ومولانا السيد معروف، سامحه بفضلته الرؤوف.

وبعد، فقد بلغني ما وصيتم به الاخ الملا حسين القاضي وأمرتموه بتبليغه من حسن
العبارات ولطائف الاشارات، ثم ما القيتموه مع قرعة عيني العالم الفاضل السيد
اسماعيل من مكارم الاخلاق والاشتياق الى التلاف و اظهار الاسف على ما صدر منكم
في حق الفقير على سبيل الاتفاق بسعايه ارباب الاغراض واهل الشقاق والاعتذار عن
جميع ما جرى من البراع في (رسالتكم المعهودة) الناشئة عن تقليد الوشاة وعن عدم
الاطلاع المهيجة عند بعض عوام المردين تفرط الوحشة والنزاع الحاكمة على هذا

المسكين بأمر تنبو عن استماعها الاسماع من استحلال المحرم والكلمات الدالة على
الكفر وداعية الاستيلاء على البقاع وغير ذلك مما لا يليق بشأن الاوغاد والدعاع،
وتفصيله لا يخفى على ذهنكم الوقاد وطبعكم النقاد، واني لبرئ مما نسبتكم الي من
فنون المثالب والفساد والافساد، وأمرتم السيد المذكور ان يُسكتب مني (الوكة) تنطق
ببراءة ذمتكم من جميع ما صدر وغير، وجرى به القلم بمقتضى القضاء والقدر لتصير
مفتاحاً لابواب الائتلاف ومصباحاً لدياجير المرء والخلاف، وبلغني من السفيرين
المذكورين تصميمكم على الامسك فيما بعد عن أمثال ما مضى من النزاع والمغاضرة
وملاقات ما فات بطيب التحاب وحسن المعاشرة وتبديل المعارضة والمنافرة بالمفاكهة
والمسامرة، فسرني هذه الحكاية غاية المسرة، وحمدت الله تعالى على هذه النعمة المرة
بعد المرة، شكراً لمن بدل الشقاق بالاتقات، وهياً أسباب الوصال بعد طول الفراق، ادامنا
الله تعالى على هذه النية واتم لنا بمنه هاتيك الامنية، ثم الأمر برسالة المكتوب
أمتثلناه وهو أحسن مطلوب ونريد جوابه على أبلغ الاسلوب، وأما الاجراء فهو يصدر
مني ليلاً ونهاراً، وأفصحت به في المحافل جهاراً كما قرع سمعكم مراراً، وأما حب
الائتلاف وترك الخلاف فأمر يشتاقت اليه أهل الانصاف فكيف بمن يدعي له قدم في
طريق التصوف ولو بالجذاف؟

ولا يخفى عليكم أن السبب الأصلي لهذه الوحشة إنما هو ترك التردد وتقليد أقاويل
الناس، فإن صح ما بلغني عنكم فعليكم بالاعراض عن الكلمات المؤدية إلى الشك
والوسواس، فإن أحوال أهل الفقراء وراء العقل والعلم لا يدرك بالقياس. وبعد اللنا
والتي يضمن لك هذا المسكين أن ثبت قدمك وما طغي قلمك بعد اليوم، ان ترى نتائج
لا يحمل اكثرها السفير وتزيد على حوصلة التقرير والتحريم.

ومن بعد هذا ما تدق صفاته وما كتتمه احظي لدى وأجمل والسلام عليكم وعلى
ولديكم السيد محمد والسيد (كاكا احمد) ورحمة الله وبركاته. (*)

(انتهت)

(*) مه تنى وهرگير اندنى - له لا بيتن منه وه - بز كورديى و به كورتبيى نه مه يه:

بسم الله الرحمن

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه. من العبد المسكين
والفقير المستكين الى جناب سيدي الجامع لشرفي الفضل والاب، الحائز لكرامتي الحسب =

= دوورودريژى نووسيوه و پوونى ده كاته وه كه ناپاكييان له نه موالى نه ميربيدا نه كردووه. ههروهه
كه مته رخم نه بوون له خزمه ت كردنى ده وه ته به رزى عوسمانى و نهو موسييه ته ش كه تبيى كه وتوون
و خوږى به ختى ناوا كردوون، نه مجامى فرت و فيتلى (مونيب پاشا) و نه شاره زايبييه له كاروبار و
ته گبيردا. نامه نووس پتر ده بيتيت: هه تا بيتكم مته سه رريفى ده وه ته هاته سليمانى، كه م كه س
خزمه تگوزار بوون و هه ر خانه دانى ساداتى به رزنجهيى دل سو زيان دنواند!! نه و جا - نامه نووس
سو تيندى نامه وه رگرى داوه به هه قى با پيره گه ورده مان په يامبه رى خودا، ره حمان پت به كن! تايا جوان و
په وايه بو ده وه ته به رزى عوسمانى كه شه ش خيترانى وه چه ي په يامبه رى خودا؛ مال و مندال،
خزمه تكار و درويشه كانيان هيچيان به دهسته وه نه مي تيت، ريسوا و په كه وه ته بين؟ نه و جا فه رمان
دهن و هتد ...)

[ته واو]

(*) ۲/۳۲/۱۲۸؛ ص ۲۰۷ - ۲۱۶

(۱) بوژيننامه ي هه روهو بنوره؛ نيوداران!

پ. ن؛ ع/ كه: ۳/۲/۲*)

[مهولانا خاليد — داود پاشا والي به غداد] (۱)

[سليمانی]

[رهنگی ۱۲۳۳/۱ / ۱۲۳۴-۱۸۱۷-۱۸۱۸ز]

بسم الله الرحمن الرحيم

عليه التعويل وهو حسبي ونعم الوكيل

من العبد الفقير الى جناب العلامة التحرير الغطريف العلم صاحب السيف والقلم لازالت صحاب الامور لقائد رأيته لينة القيادة وفكره الصائب ناظماً لشتات مصالح البلاد والعباد. أما بعد؛ فقد تواترت الاشارة عنكم الى افقر الفقراء وزاد في الاحاح والابرار وزير الامراء ليتوسط الفقير لاصلاح ذات البين وليبذل النصح لدفع الكدورة والشحناء، والشين ليتبدل النفاق بالوفاق وتتحول المنافرة الى الاتفاق مع ان اقتحام هذا

=والنسب، سيدنا ومولانا السيد معروف، سامحه بفضلته الرؤوف...

نهوجا قسه و باسی چاکتم پین گه بیشت که برا مهلا حسینی قازیبیت راسپاردبوو، هرهدها رهووشت چاکیی و نیازی جوانیشت بویکگرتنه وهمان که له لای گلینهی دیدهم زانای بهریتز سه بیید نیسماعیل نواندبووت و عوزر خواهیی و په شیمانیت له نهو کردار و تانه و تهشهره ناشیرینانه هینابوووه که له دهستتان قومابوو و منتان به شتی حهرام و ناتوری کفر ناسا و نیازی دهسهلات زهوت کردن تاوانبار کردبوو، هه مووی پیتم راگه یاندرا. نهو هیشم پین زانیی که له لای ههردوو راسپیردراو، هیواتان نواندوو تا ناوکویی و له بییک داپران لایدربین و خوشه ویستی و نیازی چاک جی بگرنهوه. سا سوپاسی بییک له دوا بییک بو خوی بالادست بو نهو بهخشش و نیعمه تهی. نهوه لهسه رداخوایشستان، نامه ی گهردن نازادیتانم نووسی و له هه موو کوز و کوپوونه وه بییکدا، شهو و روژ ناشکرای دهکم و چاوه نوزی وهلامی جوانتر و چاکتریشم. هیوام زوره له مه دووا، لهسه رپیتی خوژتان بوهستن و قهله متان توغیان نهکات.

سلواتان لی بیتهوه و سلاو له ههردوو کورت سه بیید محهمد و سه بیید کاکه نه حمده. (**)

[تهواو]

(*) ۱۲۸/۳۲/۲، ص ۱۰۸ - ۱۱۱.

(۱) بوژیننامه بیکی کورتی داود پاشا، بنوره: نیوداران.

(**) مخابن چه ندم کرد نامه که ی شیخ مارفی نودی بی بهرنجه ییشم دهستگیر بییت، ره نجم بین هووده بووا.

المسکین الفقير وخوضه في مثل هذا الأمر الخطير كان بالنسبة الى بعض العقول سبباً للسقوط عن العيون والانحطاط والنزول، على ان الاعتماد على عهد أهل الدنيا حق الاعتماد عزيز علينا اذ هو اصعب من خراط القنطار ولا نأمن من نقضهم الميثاق واخلافهم الميعاد. الا أننا لما نظرنا الى رضى المولى جل جلاله وان امر وزراء الاسلام ما لم يخالف الشرع يجب إمتثاله وغلبيتنا حمية الدين وملاحظة صلاح المسلمين وتقوية السنة السنينة ورعاية جانب الدولة العلية وتجاه المؤمنين عن سلط الفرقة الاقاكة الدنية، قبلنا المطاعن والعار واعرضنا عن ساسف الاشرار كما قيل.

اذا رضى الكريم بفعل مرء فلا يرتاع إن لام اللئام! فشمرونا عن ساعد الجمد لتشمير أولي العزائم واقدمنا عليه بعونه تعالى وتقدس إقدام من لا يخاف في الله لومة لائم وتوجهنا إستخارة واستجازة واستمداداً الى سادتنا وقاداتنا أئمة السلسلة النقشبندية قدسنا الله تعالى وتقدس باسرارهم السنينة، كما ملأ الخافقين بغيوضهم وانوارهم البهية واستحضرنا امير امراء البابان محمود باشا ومحمد عبدالله باشا وأخاه عثمان بك مع القاضي ومعظم أكابر اعوانهم مجتمعين بعدما كلمناهم واحداً بعد واحد منفردين، فمكنت بتأبيده تعالى قلوبهم وأذانهم من زواجر الوعظ وحشيت جيوبهم واردانهم من جواهر اللفظ حتى أجابوا وأنفادوا وانقلعوا عما ترسخ فيهم طول السنين واعتادوا، ثم عقدنا لهم محفلاً وشددنا عيلهم غاية التشديد وسددنا عنهم طوق التورية وانذرناهم بالوعيد وبذلنا المجهود في اتقان تحليف محمود باشا بالوجوه العديدة وأخذنا منه الموثيق والعهود الاكيدة، وسلكن به في ذلك المسلك الاوهر وما احتفلنا به مع حقوقه إذ حق الله تعالى أجل وأكبر. (وهذه صورة التحليف قد ارسلت اليكم مع المصحف المبهور) وكم من وجوه التأكيد ما استحسنا ثبتها في هذه السطور وبالجملة لا يتصور نكت هذه الموثيق والعهود الا ممن لا يجاب والعياذ بالله جزاء اليوم الموعود ولا يتأتى نقض هذه الارام الا ممن يهون عليه الخروج عن دائرة الاسلام والبراءة من مله سيد الانام ومصباح الظلام عليه وعلى آله وصحبه أفضل الصلاة والسلام.

فاذا نقضتم انتم وبالله المستعان أو محمود باشا هذا الميثاق والالية وتعرضتم لسخط الجبار تعالى وتقدس لاجل جيفة دنية وارتكبتم الخروج عن دائرة الاسلام واستوجبتم العار والتوار والملام واطلتم اليكم السنة مطاعن الكرام واللئام فاي عتاب بقي على هذا المسكين الضعيف او على غيره من الوضيع الشريف أم أي قصور يتطرق الى المحلف والتحليف، اقول هذا ولا اعلم الغيب وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون، وأجل

صلوات الله وتسليماته على خاتم النبيين وعلى آله وصحبه أجمعين بَدْ الأبدین عدد معلوماته و مداد کلماته فی کلّ لحظةٍ وحينٍ و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین! (۱)

[انتهت]

(۱) وەرگیترا ندنی - کورتیی نامەکه - لە لایین منهوه: نامە نووس دواى سلاو و ستاییشی کردنی خوا و په یامهر و یارانى و ستاییش و به سه ره هه لادانى داود پاشا، ده بیژیت: (بو خوا هندی شیر و قه له م... ناماژه بیکنان کردبوو که منى هه ژار بکهومه نیتوانه وه بۆ گۆرینی زویری و ناکوکی به دۆستی و جینگیر کردنی ریککه وتن. هه چه نده تیکه ل کردنی منیکی هه ژار و داماو له کیشه بیکی نه وتۆ ترسانکا، له نیتو خه لکدا ده بیته مایه ی رهنگ و روو تال کردن و هیندی کیش به مایه ی که وتنانى ده زانن، به لام به روو ناکی په زامه ندی خودای هه ره رووناک و توانا و له پیناوی به پیره وه چوونى هه ره فرمانیکی وه زیری ئیسلام که پیتچه وانەى شه رح نه بیته، هه ره ها له بهر په رووشی و دل سوژیمان بۆ نایین و چاکه ی موسلمانان و لایین گرتنی ده ولته تی بهرز، نه وه قۆلمان لئ هه لمالی و به پشتیوانی خودا و ئافه رینی پیر و گه وره کانی نه قشبه ندی، میری میران مه حمود پاشا و عه بدالله پاشا و عوسمان بهگ و قازبی و گه وره و یارانیا نم خړ کرده وه و بیته که له گه لیان ئاخا وتم و به ئافه رینی خودای بالا ده ست، هه مه وو به سویندن خواردن قاییل بوون، ته نانه ت مه حمود پاشاشم سویند دا و نه وه وینه ی سویند و «مه سه فه» مۆرکرا وه که شم بۆ ناردیت! کورتیه که ی، با وه ناکرئ که نه سویند و گفت و به لئینانه په شیمانیه له دوو بی. سا نه گه ر نیتوه، یان مه حمود پاشا له نه م به لئینانه لاتان دا، نه وه تووشی غه زه بی خوی بالا ده ست ده بن و گله یی و له که و عارتان تووش ده بیته و نه وه دمى منیکی هه ژار و لا وازیش گله ییم نابه ته سه ر! (وسیعلم الذین ظلموا أی مُنقلب ینقلبون!). (*).

(*) نه وه نامه یه و مه تنی سوینده نادیا ره که و (قرآن) ده که که بۆ دالبی نیویرا و نیردرا وه، به پیتی سه رچا وه کانی میژوو بۆ نه وه بووه گۆیا هه ره نامه یی له هه ره شویتیکه وه بیته بۆ میری میران مه حمود پاشای نه وه رحمان پاشای بابان و عوسمان به گی برای و عه بدالله پاشای مامی، له لای م. خالید ئاشکرای بکه ن و که سیان گویمان و نیازتکی خراپه ی له دلدا نه منینیت و پیکه وه خۆیان و خانه دان و میرنشینیبه که یان ئاسوود بن. به لام وه کو روواله تی با سه که نه وه یه، گۆیا والیه ی به غداد نه م مه به سه ته ی هه بووه و چاکه ی میرنشینیبه که ی وسته وه، راستیه که پیتچه وانیه و نیویرا بۆ که لکی خۆی نه م کاره ی وسته وه تا نه وه نیویرا وانه له هاریکاری و یارمه تیه ئیران دا بربیت، ته نانه ت - وه کو سویند خواردن و به لئینی نیویرا وه کان بری نه کردوه - داود پاشای والی به غداد خۆی مایه فینته ی نیتوان بووه، هه ره بۆ بیکا م. خالیدی نه قشبه ندی - له نامه که یدا - پیتسه کی و ئاشکرا هه ره شه ی لئ کردوه! وه که سه رچا وه کانی میژوو شه ده گیترنه وه، گۆتا و رووی نه م سویند و به لئین شکینیه شه رووی م. خالیدی شه گرتوه ته وه و مه حمود پاشای شه لئ زویر بووه که سه ره نه نجام با وه ریان به بیکندی نه ما! به شه به حالی خۆمیش بۆ نه وه ده چه که نیویرا وه کان خۆیان ئاگایان له نه وه نه بووه که داود پاشا م. خالیدی بۆ نه م کاره راسپاردوه و دواتر که پیتیان زانیوه - به تابه ته مه حمود پاشا - گویمانیا ن لئ کردوه! من نه م با سه به هۆیکه گه وره ی تیکه چوونی دۆستا به ته مه حمود پاشا و م. خالید ده زانما.

پ. ن؛ ع: ۳/۱/۴ (*).

[عه لیبی بن حسین نامه دیی - ریبه ری رۆژنامه ی کوردستان]

[ماردین]

[۱۸۹۸ز] (۱)

حضرة مدير جريدة الكردستان

لقد اطلعت على جريدتكم الغراء المسماة (كردستان) التي بذلتتم قصارى الهمم في انشائها باللغة الكردية في محروسة (الجنوره) (۲) وتصفحت صحائفها فاذا هي موشحة بالمواعظ السديدة والمقالات المفيدة حشاً للامم الكردية على طلب العلوم والمعارف وايقاظاً لهم من سنة الغفلة والعطالة وتنويراً لافكارهم التي تتوفر بالفطنة والذكاء وتنشيطاً للهمم التي ذلت لها الصعاب وحصلت لها الرقاب ولعمري انها لماثرة تذكر وتشكر اذ لا يخفى ان الامم الكردية وقد يتجاوز عدد نفوسها الملايين هي موصوفة بالنجدة والشجاعة والفطنة والبراعة وقد نشأ منها من الملوك والسلاطين والامراء والخواقين والعلماء والاولياء من طارصيته في الافاق وملئت بذكر مناقبه الصحف والاوراق والتاريخ اعظم شاهد وسنوا فيكم بالبريد الآتي بمقالة تسقمني تفاصيل احوال بلاد كردستان واهاليها ونبذة شئونها السياسية والادبية والجغرافية ووقائعها التاريخية وسأقت البعض من ملوكها وسلاطينها وامراءها وصلحاءها ومأثرهم الجليلة ولنكتف الآن بهذا المقدار.

شكر الله سعيكم وجزاكم خيراً والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته. (۳)

خادم العلم الشريف

علي بن الحسين الامدي

(*) كردستان - س ۱، ع ۸، ۵ رجب ۱۳۱۶هـ / ۱۸ تشرين ثاني ۱۳۱۴م - ۱۸۹۸م.

(۱) نامه که خۆی میژوو ناردنی لئ نه دراوه.

(۲) مه به سستی باژیری (ژنیف / سويسرا) یه که رۆژنامه که له هۆیدا ماوه بیته چاپ و بلا وه ده کرا به وه.

(۳) - خاوه ند رۆژنامه: (عه بدو وره رحمان به درخان پاشا) له پیتسه کی بلا و کردنه وه دا نووسیویه تی:

(کاغه زه که عه ره بیسه ژ عوله مایین ماردینی عالمه ک خۆی فه زل و که ره م رئ کریه). له

په راویزنامه که شدا نووسیویه تی: (نه ز زانم کورد ژ ته ریا کوردستان تو تشتی نزان لۆ ما نه زی

هه ره جه ریدا خۆده کورت پیچه ک ته ریا کوردستانیه هۆیا نه جدادین عه زیزان بنقیسم! / ته واو).

پ. ن؛ ع/ كه: ٥/١/٤ (*)

[شيخ مه عرووف نوڊيبي — مه محمود پاشاي عه بدورپره حمان پاشاي بابان] (١)

[سليمانبي]

[ره نگبي ١٢٣٩ ك/١٨٢٣ ز]

..... (٢)

ادعو لجناب الباشا بالعافية وسلامة الايمان وهما اعظم مَهَمَّات الانسان وادعو له بالرجوع الى هذا المكان سالكاً مسالك العدل والاحسان فقد ذكر عندنا ان الروم والعجم تصالحوا على رد هذه البلاد الى الروم، لكن هذا الامر غير معلوم فأن صح هذا القول فبشرنا حتى نُخبر الناس فتطمئن القلوب وتتفرح الكروب ولك الثواب الجزيل

(*) گه نجينهى ماموستا محمده خال: ١٨/١٠/١٩٨٦ ز. سليمانبي (فوتوكراو به ره زامه ندى خوى).

(١) ئەم نامەيە و فوتوكويبيه كهى بۆ كه لكى گشتىي زووتر به خشيم به خاوه ندى (ميرايه تيبى بابان له نيوان بهرداشى رۆم و عه جهم - س ١٩٩٨ ز).

(٢) نامە كه وهك (بى به سمه له) ده ستى پىن كرده وه، ديسان نيوى پاشا و ميژووى نووسيني ديارى نه كرده وه! بهراورد كردن و لى كۆلينه وهى مه به سته كهى به رامبه ر پودا وه كانى ميژوو دلنياى نه و ميژوو ده كه ن و پاشا كهش (مه محمود پاشا) يه. ههروه ها:

١/٢: پاشاي دووره سليمانبي هيشتا نه گه بيشتوتوه جيگه و چاوه نووى چوونه وه سه ر ته خته كه به پتي بيكه م په يمانى نه رزرووم (١٩ى زيلقه عيدهى ١٢٣٩ ك/٧/١٨ ز) له نيوان ههردوو دهوله تى عوسمانبي و ئيراندا، پرياره خوى به ميرو بابان و عه بدالله پاشاي مامى فه رمان په واي كۆيه و هه رير بن.

٢/٢: به ندى بيكه مى په يمانمه كه راده گه بيتيت؛ (ههردوو دهوله ت ناشى خو له كاروبارى بيتكى ههلقورتين و دهوله تى ئيران ده بيت له نه وره به دووه ده ستدرت و په لامارى بۆ ويلايه تى به غداد و سنجاقه كانى كوردستان نه با و موته سه ر پيه كانى راپوردو يان داهاتوى بابان دالده نه دات!) (*)

(*) سه رچاوه:

١-٢/٤٥/١٤١ (ياسين عبدالكريم - اتفاقيات الحدود الشرقية؛ ص ٢٠٥ - ٢٠٦).

٢-٢/٤٥/١٤١ (د. مهدي جواد حبيب - الصراع العثماني الفارسي و اثره في العراق؛ ص ٨٩).

والأجر الجميل وإن كان هذا القول كاذباً فإخبرنا حتى نُدبر الخروج الى بلاد الاسلام والدعاء لله كلام ختام.

الداعى

(...)(١)

[انتهت] (٢)

(١) نيوى و ئيمزاي بهر فوتوكويبي نه كه وتوون.

(٢) مه تنى وه رگيپراندى بۆ كوردبى - له لايتن منه وه - ئەمه يه:

دوعاي چاكيبى و سلامه تيبى بۆ پاشا ده كه م كه نه و دووه مه زنترين داخوازي مرۆقه. ههروه ها دوعاي

گه رانده وهى بۆ ده كه م بۆ ئەم شوينه و ريگه ي چاكه و داديش بگريته بهر!

له نيوماندا بيژراوه گۆيا (رۆم و عه جهم) ريگه كه وتوون ئەم ولاته بخريته وه ژير بارى رۆم، به لام ئەم

باسه لامان روون نييه، ئەگه ر ئەم قسه يه راسته سا مژده مان بده رى تا خه لكيبى لى ناگه دار بكه ين و

دلنيا بن و گرتي ناخوشيى بهر ويته وه، ئەگه ر ئەم قسه يه ش درويه سا ناگه دارمان بكه به شكو

مشورى خو بخوين و ده رچين و روو له ولاتى ئيسلام بكه ين.

دوا قسه شم پارانده وه و دوعايه له باره گه ي خودا.

ئەز

(...)

[ته واو]

پ. ن؛ ع/ كه: ٦/٢/٤ (*)

[شيخ مه عرووف نوڊيبي — عه لبي رهزا والبي به غداد] (١)

[سليمانبي]

[رهنگبي س ١٢٥٠ ك/١٨٣٤ ز]

..... (٢)

حضرة والي مدينة السلام بان ينتظم له امور دولته على أحسن نظام، عاملاً لا يام حياته بوظائف دين الاسلام وبأن تكون وفاته على الايمان عند حلول الحما وبأن يعصم من هول المطلع وعذاب البرزخ وعذاب دار الانتقام وبأن يفوز في زمن الابرار بخلود دار السلام وكل واحدة من هذه الدعوات أحب من طلاء الارض ذهباً الى من كان من ذوي الاحلام.

وبعد؛ فسادة برزنجة لهم في مملكة بابان منذ قرون اكثر من خمسمائة عام قري كثيرة متوطنين بها في أرغد عيش وأهنأ حال، متمكنين من اقامة امورهم على ما أفر به الشرع ومنذ ان استولى شاه العجم وعساعر الرفض من جنود الشيعة الشنيعة وعلى هذه الممالك، إختلت امور الدنيا والدين، فلم يبق في القرى إقامه الجماعات والجمع، وكانت القرى كلها عامرة، واليوم اكثرها غامرة وتطلعت مدارس البلدان والتدريس ولم يبق فيها من المحصلين إلا شردمهء قليلون، وكان بمدرستنا اكثر من سبعين طالباً، واليوم بها أقل من عشرة، وخربت حجرات مدرستنا وحجر أكثر المدارس ومن ثم عزمنا معاشر سادة برزنجة، عزمنا على الرحيل بأهلينا وجميع من يتعلق من الخدام والأحباء

(*) گه نجينه ماموستا محمه خال: ١٨/١٠/١٩٨٦ ز. سليمانبي (فوتوكوبي كرا به رهزاه ندي خوي)!

(١) ماموستا خال له (الشيخ معروف النودهى البرزنجي - ص ٨٤) دا، به شيكي ناته واوي ثم نامه يه بلاو كردووه تهوه كه له (استولى شاه العجم — اليوم فيها اكثر من عشرة!) يه و نيتوي والبي به غداد چ ميركه يه بابانيشي ناشنا نه كردووه. راستييه كه يه وه نيتوي والبي له (پهراويزي نامه كه) دا هاتووه؛ عه لبي رهزاي لاز (١٨٣١ ز - ١٨٤٢ ز فه زمانه و) و ميركه يه تهو رهزگاره يه بابان - كاتي نامه كه - سليمان پاشاي كوري تهو ره حمان پاشاي بابان؛ بهراووردي ميژووش، رهزگاره كه له دهووربه يه س ١٢٥٠ ك/١٨٣٤ ز. ده خه مليت!

(٢) نامه كه بي (به سمه له) يه.

الى مملكة أفندينا، وقد أعطانا في سابق الأزمان داود پاشا (١) (بشير) (٢) ولم يُقدّر لنا الانتقال اليها، فوائق الرجاء من جناب حضرة أفندينا أن يعطينا للجنوت والزرع (بشيراً) أو غيرها من القرى التي تناسب أحوالنا وتكفيننا لأموار معاشنا ويعطينا بكركوك داراً واسعة تسكنها ومدرسة تُدرّس بها ووظيفة للمدرسة ووظيفة لنا لقضاء خوائجنا بالبلد وإطعام ضيوفنا وأكلة طعامنا لندعو نحن واولادنا بالليالي والأيام والدعاء لله كلام ختام.

(حاشية)

في الحديث اربعة اناهم شفيع يوم القيامة؛ المكرم لذريرتي والقاضي لهم حوائجهم والساعي لهم في امورهم إذا اضطروا اليه، والمحب لهم بقلبه ولسانه، فاذا قضى جناب الوزير (علي باشا) الحاجة التي عرضناها عليه، كان مستوجباً للشفاعة يوم القيامة على ما نطق به هذا الحديث وفي هذا الباب احاديث كثيرة رواها شيخ مشايخنا ابن حجر عليه الرحمة، والسلام (١)

(١) داود پاشا بهر له عه لبي لاز والبي به غداد بووه.

(٢) بهشير: تهو ساته گونديك و نه ميسته - وهك بيستومه - گونديكي نزيك كه ركوكه و توركمان نشينه نيويان لي ناوه (بهشير)!

(٣) مه تني نامه كه بو كوردي - له لاين منهوه - ته مه يه: بو حه زره تي والبي بازيري سه لام - به غداد/K - وابيت نه زمي كاروباري دهوله تي چاك بيت و خويشي له رهزگاري زيندا كارامه و چاك بيت بو ناييني نيسلام. وابيت له هه لي مهرگدا كزي به نيمانه وه بيت. وا بيت خوي له ترسي بهخت و سزاي دوودليي و سزاي مالي توله بپاريزيت. وابيت له رهزي شهاده تدا نه ميري مالي سهرفرازي بهش بيت كه هه ريكي له ته دوعا يانه له بو ته واندي خون ده بين، خوشه ويستتره له زيرگرتني زهويي. ته و جا، سه بيده كاني بهر زنجه يي له مه مله كه تي باباندا، بهر له چند سه ده بيكه وه، له پينج سه ده ساله وه، گوندي زوربان و نيشته نيب و خوشترين بار و زينيان هه بووه و به پيتي فه زمانه كاني شهر، توانا كاروباريان هه لسوراندووه؛ ته وه ته ي شاي عه جم و سه ربه زه كاني شيعه رافيزه كان ته م مه مله كه ته يان داگير كردووه، كاروباري دنيا و دين شتواوه. له گونده كاندا كوز و كو يونه وه نه ماوه كه گونده كان هه مسو ناوه دان بوون، كه چبي ته و ره سهره و زيرن، خوتندنيش له قوتايخانه كاني ته م بازيره دا په كي كه وتووه و كه سي له شاگرداني تيدا نه ماوه له برتيكي كه م به ولاوه. فيرگه كاني نيمه ش پتر له حه فتا شاگرديان تيدا هه بووه، كه چبي ته و ره كه متر له دي تيدا هه يه و ژووره كاني فيرگه شمان ويران و ژووره كاني زوربه ي فيرگه كان كاو لن، هه برتيكا نيمه يه گه له =

=سه بیدی بهرنجه بی، بریارمان دا به خاوو خیزانه وه، به نوکهر و دوستانمانه وه به ره وه مهمله که تی ئه فنه ندیمان - والیی /K- کۆچ بکه یین که له رۆژگاری (داود پاشا) ی رابورد و دا (به شیر) مان پین به خشر بوو، به لام هه لئه سوورا رابگوتینه وه. تکای ته واو پر باوه رمان له ئه فنه ندیی به ریزمان ئه وه یه که بۆ کشت و کیل (به شیر)، یان هه ر گوندیکی دیمان بداتی، به جوژی ده ست بدات بۆ کاروبارمان و به شی گوزه رانمان بکات. هه ره ها له که رکوکدا خانووییکی به رفراوانی ئه وتومان بداتی به شی نیشته نییمان بکات و فیرگه بیکیشمان بۆ دامه زینیت بۆ ده رز گوتنه وه و وه زیفه بیکیش بۆ فیرگه که و وه زیفه بیکیش بۆ ئیمه تا به شی مه یسه رکردنی پیوستیه کافان، میوانه کافان، نان خۆره کافان بکات. ئیمه ش، قسه ی دوایی خۆمان و مندالانمان، شه و و رۆژ هه ر دؤعا کردنه بۆتان له لای بارگه ی خوا.

(په راویز)

له هه دیسدا چوار شت هه یه که شه فعی رۆژی قیامه ت خستویه تیبه بریی خۆی؛ قه درگری وه چه م، دا بینه کهری پیوستیه کانیمان، تیکۆشه ر بۆ کاروباریان له ته نگانه دا، دۆستییا به دل و زمان، ئه وجا ئه گه ر وه زیری به ریز - والیی - عه لیبی پاشا، ئه و پیوستیه بانه ی خستمانه به رده می و جیبه جیبیان بکات، شایانی شه فاعه ته له رۆژی قیامه تدا وه کو ئه م هه دیسه لیبی ئاخوتوه و دیسان باسی ویش له ئه م باره یه وه زۆره که پیری شیخان (ئیبنولحه جه ر) عه لیه ی ئه لره حمه، فه رمویه تی. وه سه سه لام.

(ئه زی شه ida)

محهمده؛ ناسراو به مه عرووف

[ته واو]

(١) بۆ روون کردنه وه ی چه ند گۆشه بیکی تاریکی رۆژگاری نامه که، یاداشتنامه ی گه شتانی ئینگلیزی میسته ر (بیلی فرایزه R. Fraiser) یاد ده که مه وه که له ١٨٣٤/١/١ ز. دا به باژیری «ورمن» و «سه رده شت» دا ها توه ته سلیمانیه. گه شتفانه ده گپرتته وه؛ (له چۆلی نیوان «سه رده شت» و «سلیمانیه») سه رم سووماوه، به لام که گه ییشته یه سلیمانیه، پتر به نیو ویزانه بیکی زۆردا به نیتک رۆیشتن تا گه ییشته یه مالی پاشا، یا خود سه راکه که ئه ویش له باریکی ویرانییدا بوو، بچ له لاییکی که هه ره م بوو، بۆ نیشته نیی ده ستی نه ده دا، پاشا خۆی له ده ره وه ی باژیره که دا خپوه تی هه لدا بوو! سلیمانیه له پینج هه زار مالتی به ته نی هه زار و پینج سه د مالتیکی نیوه ویرانی تیدا ماوه و دیه نی ئه و رۆی که بریتی بوو له بچ ده نگیی و خامۆشیی و ویرانیی، وینه بیکی ناسروشتیه و که مرۆف ورد ده بیته وه، جگه ری هه لده قرحیت، چونکه وه ک ئه وه یه ته ماشای مردووییک بکات که جه فا و ژانیکی زۆری چیرتیت) فرایزه ر له نیو چه ند هۆیکدا بۆ ناله باریی و کاره ساتی ئه م =

=میرنشینییه، ده بیژت؛ (بیکیکیان رشانه وه ی سێ سال له مه وه به ر بوو که قری تی خست بوو. له دوا ی رشانه وه که ش رشانه وه - تاعوون - ی له شکری عه جه م روویدا و ئه م له شکره پاشماوه ی له نیو برد و هه موو گونده کانی ریکه ویانانی ویران کرد و به م ته حره ئه م ولاته هه یچی تیدا نه ما... پاشماوه ی خه لکیش که نه له حوکومه ت و نه له سه ربازی دراوسێ یارمه تیبه کان پین برا، ناچار و به هۆیه وه، ولاته که یان به جی هیشتا!). فرایزه ر وینه ی قه باره ی نیرووی عه جه می له سلیمانیه ی ئه و کاته دا، هه ره ها باری دارایی و گوزه رانی ناله باری میبری به ئه م شیوه یه گرتوه و ده ینوینیت؛ (... ئه و رۆ چه ند ئه فسه ریکی عه جه م که فه رمانده ی سه ربازانی ته وریزی بوون، ها تنه لام. له مه ر حوکومه تی بابان، هیندی زانیاریان پین دام. سه رتیپ محهمده خان له گه ل نیروویکی چوار سه د سه رباز که متر و هه شتا که سی سه رتۆپ و پینج تۆپی چیایی له سلیمانیه دا بوون. ئه م نیرووه بۆ پاراستنی سلیمان پاشا به رامبه ر به مه حمود پاشای برای، له ئیره دا دامه زراوه. سه رتیپ داوا ی دوو سه د ته نی له پاشا کرد بوو تا بیدات به سه ربازه کانی، به لام پاشا چه ند تی کۆشا بوو، بۆ هه لئه سوورا بوو... هندا). (* جیگه ی باسه، نیرووه کانی عه جه م تا ١٢٥٦ک/١٨٤٠ ز هه ر له سلیمانیه دا بوون. که مه حمود پاشای برایشی له ئه و سه لئه دا به پشتیوانی نیرووه کانی والیی به غداد ها ته وه سه ر ته ختی میرنشینی - والییش به نامه کاری داوا ی کشانده وه ی ئه و نیرووه ی کردبوو، داوا یی جیبه جی بوو - ئه وجا باژیره که له ده ست نیرووه کانی عه جه م رسگار بوو، به لام تا سه ر نا!!

(١) - ئه م نامه یه و فۆتۆکۆپییه که ییم - له به ر که لکی گشت - بیکه م جار پیشکه شی خاوه نی کتیبی (میرایه تی بابان له نیوان به رداشی رۆم و عه جه م - س ١٩٩٨) کرد!.

(*) بۆره: ٣٥/١؛ ل ١٦٦ - ١٧٠ (به ده ستکاری شیوه ی ئاخوتنی نووسه ریه وه!).

پ. ن؛ ع/ كه: ۷/۳/۴ (*)

[شيخ مه عرووفى نوديبى — كاكهئه حمه دى شتيخ - كورى] (۱)
[سليمانى]

[رهنگبى سنورى ۱۸۲۳ز] (۲)

..... (۳)

أسلم على المولد العزيز وادعو له ولأولاده بطول البقاء والعافية في الدنيا ويوم اللقاء.

كلمت (علي بك) بباب دارنا في رفع الذخيرة عن قرأنا فلم يسمع كلامي، وبعثت الى والده أرجو أن يرفع الذخيرة عنها فلم يسمع رجائي ويطلب مني عشرين حقة من الخبز وليس عندنا من الدقيق ما يكفي حقلين واخاف أن يأتي علي من العجم من يطلب مني ذلك ولا أجده فيؤذيني بمقالة وفعالة وأنا ضعيف عن ذلك فعليك أن تدعولي ولنفسك وأهل بيتك بالحفظ من شر العجم لازلتم سالمين! (۴)

(التوقيع / تيمزا)

محب - معروف

[انتهت]

(*) گهنجينهى ماموستا محه ممد خال: ۱۸/۱۰/۱۹۸۶ز - سليمانى (فوتوكويى كرا و به رهزامه نديى خوى).

(۱) بوژيننامهى كاكهئه حمه دى بنوره: نيوداران.

(۲) نامه كه نيوى (على به گ) و (باب/ ده رگه) و (عه جه م) ده بات. به راورد و ليكدانه وهى ئه م نيشانانه به رامبه ر ووداوه كانى ميژوو؛ له لايته كه وه ساله كه دهه نيته به رچاو كه ده بيت دواى په يماننامهى ئه رزوومى بيته م؛ (۱۸/۷/۱۸۲۳ز) نووسرا بي. ئه كاته ش (على به گ) كورى مه محمود پاشاى بابان - له كابانه كورده شيعه كهى كه كاتى خوى فه رمانره واى ئيران لتي ماره كردبو - له گه ل بابى هاتونه ته وه بو فه رمانره واى سليمانيه كى داماو و برسيى و نيرووه كانى (عه جه م) يش پشتيونيان بوو. جيگه كى گوته زاناكانى سليمانى به ئه م (على به گ) ه قايل نه بوون و هه ر دهنگيان بو هاتنه وه سه ر ته ختى مه محمود پاشا ده دا.

(۳) بي بسمه له به!

(۴) مه تنى نامه كه بو كورديى - له لايته منه وه - ئه مه به:

سلووم له كورى خو شه ويست كه بو خوى و مندالانى دؤعاگو تهمه ن دريژيى و چاكيبانم له دنيا و =

پ. ن؛ ع/ كه: ۸/۴/۴ (*)

[شيخ مه عرووف نوديبى — پاشايى كى بابان] (۱)
[سليمانى]

(دهوروبه رى س ۱۲۵۶ك / ۱۸۴۰ز)

..... (۲)

أدعو للبasha بأن يعييش في أيام حياته على دين الاسلام، وبأن تكون وفاته على الايمان عند حلول الحمام وبأن يحفظ من هول المَطْع وعذاب البرزخ وعذاب دار الانتقام وبأن يفوزَ بخلودِ دار السلام، وليس للمؤمن مطلب عزيز مثل واحد من هذه المهام.

وبعد؛ فالحاج أحمد عندي بمنزلة الاخ الشقيق الشفيق ومنذ برهة طويلة من الدهر له معي مواخاة وثيقة فمن آذاه فقد آذاني ومن أكرمه فقد أكرمني ويكون إكرامه منة يُطوقُ بها جيدي وعندي كلمات اخرى لا تناسبُ المراسلة، وقد اخذوا منه اربعة توامين ونصف تومان، وقد ترجيتُ في العفو عنه عند بيت الباشا وذهبت مراراً الى قريب بيت الباشا وسمعتُ أهلَ الباشا رجائي، لكنَّ الخدّام ما يسمعون وأخذوا منه ما ذكرنا، فالمرجو

= قيامه تدا! له بهر ده رگه مالماندا له گه ل (على به گ) ئاخا وتم بو لبردى - داواى K - زه خيره له سه ر گونده كه كانمان، به لام گو تى بي نه دا و راسپارده كه م كرده سه ر (باب) تا زه خيره مان له سه ر هه ل بگريت، كه چيى ئه ويش تكاى نه گرتم و داواى بيست هوققه ده كات كه خو مان هه ر به شى دوو هوققه بيى گه نممان هه به. ده ترسم (عه جه م) م بكه نه سه ر و داخوازى بكه ن و منيش به ده ستمه وه نيبه و ئه وانيش به قسه بيى يا كرده وه بيى نازارم بده ن كه من خو م بيى توانام. ئه و جا له سه ر ته بكه ويته دو عاگو تى بو پاريزگار يى من و خو ت و كه سانى مالت له شه رى (عه جه م)! ئيدى هه ر بميتن به چاكيى (تيمزا)

مه عرووف

[ته واو]

(*) گهنجينهى ماموستا خال: ۱۸/۱۰/۱۹۸۶ز.

(۱) نيوى پاشا كه ديار نيبه، به لام پر پروام كه هه ر مه محمود پاشاى كورى ئه وره حمان پاشاى بابانه كه له دهوروبه رى ميژوو ديار يى كراومدا فه رمانره وا بووه و بارى گوزه ران تال بووه.

(۲) نامه كه بيى (به سمه له) به.

أَنْ يَأْمُرَ الْبَاشَا بِأَنْ يُرَدَّ عَلَيْهِ مَا أَخَذَ مِنْهُ وَلَهُ عَلَى الْبَاشَا حَقُوقٌ، مِنْهَا حَقُوقُ الْخِدْمَةِ وَلَا يَنْبَغِي أَنْ يُضَيَّعَ عِنْدَكُمْ حَقُوقُ الْخِدْمَةِ.

واريد (؟؟؟) الجواب ولو (؟؟؟) هذا الكتاب. (١)

(التوقيع / ئيمزا) (٢)

[انتهت]

☆ پ. ن؛ ع/ كه: ٩/٥/٤ (*)

[شيخ مه عرووف نؤديبي — كاكهئه حمه دي شيخي كوري]

[ش؟] (١)

[م؟]

..... (٢)

أَسَلِّمُ أَعْلَى الْوَلَدِ الْعَزِيزِ أَحْمَدَ تَسْلِيمَاتٍ أَعْدَادُهَا مِنَ النُّجُومِ (...) وَادْعُو لَهُ بَانَ يَنَالُ كُلَّ مَقْصِدٍ وَبَعْدُ؛ فَإِنْ كَانَ فِي قَلْبِكَ مَقْدَارُ ذَرَّةٍ مِنْ مَحَبَّتِي وَمِرَاعَاةً لِحَقِّ الْأَبُوءِ وَمِيلًا إِلَى الْحَجِّ الْمَبْرُورِ، بِنَظَرَةِ الشَّفَقَةِ إِلَى الْوَالِدِ، فَعَلَيْكَ بِالْمَجِيءِ إِلَيْنَا بِإِمْهَالٍ وَلَوْ ظَهَرَ عَشْرَ مَعَشَرَ مَا بَقَلْبِي بَعْدَ غَيْبَتِي عَنْكَ، مَا مَكَّثْتُ بَعْدِي يَوْمًا وَأَقْرَرْتُ عَيْونِي بِقُدُومِكَ. وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ. (٣)

(.....)

[انتهت]

(١) - ئەم شویتە چۆلانه - وشەکان - بە کاغەزی نامەکەوه نەماون!.

(٢) - مەتنی نامەکە بو کوردیی - لە لایین منەوه - ئەمەیه:

دوعاگۆم پاشا لە رۆژگاری ژینی بە ئایینی ئیسلامەوه بیاتە سەر و لە هەلکەوتی چارەنووسدا، مردنی بە ئیمانەوه بیته و پارێزراو بیته له سامی زهبری ههیز و سزای مالى تۆله و بهشکو له مالى ناسووده ییدا بهشی نه مریی بیته. ئیمانداریش پتر له بیتهی له ئەم داخواییه ئازیزانهی نییه. ئەوجا، حاجیی ئەحمەد له ریزی برایانی بهزه بیدارمدایه و ماوه بیتهی دووردریژه براییمان ههیه و ئەوی نازاری بدات نازاری داوم و ئەوی جوامیری له گهه بکات، له گهه منی نواندوو و گهردنی جوامیری خویشی پی دهرارزیتتهوه. وشه ی دیشم ههیه بهلام شوینی نامه نووسینه کهم بهشی ناکات. ئەوجا ئەوه چوار تهمن و نیویان لی سهندوو. له لای مالى پاشا تکام بو بهخشینی کرد، ههروهها چهند جارێ چوومه لای نزیک مالى پاشاوه و کهسى پاشاش تکای گرتم، بهلام نۆکه رهکان گوێیان پین نه دا و ئەمه یان لی سهندوو که باسم کرد. ئەوجا تکا ده کهم که پاشا فرمان بدات ئەوی لی سهندراوه بیدریتتهوه، به تاییهتی هی ئەوی که چاکه ی به سهر پاشاوه ههیه و ناشیته ئیوه چاکه ی ون بکه ن.

دهمهوی (؟؟؟) وهلامی (؟؟؟) ئەم نووسراوه.

(ئیمزا)

(...)

[تهواو]

(*) گه نجینهی ماموستا محمەد خاڵ؛ ١٨ / ١٠ / ١٩٨٦ ز. سلیمانیی (فوتۆکۆبیی کرا و به رده زامه ندیی خۆی!)

(١) وی دهچن ئەم نامە ناسک و بهسۆزه ی شیخ مارف بو کوره که ی، ریکه وتی رۆژگاری پیریه تی بیته که رهنگی کوره که ی له دهره وه ی سلیمانییدا - وهک له گوندی به رزنجه دا - بوویته و په رۆشی دیدهنی بیته!

(٢) نامەکه بی (به سمه له) یه!

(٣) مەتنی نامەکه بو کوردیی - لە لایین منەوه - ئەمەیه:

سلاو له کورپی خو شه ویستم ئەحمەد، سلاوێکی ئەوتۆ که ژماره ی له ریزی ئەستیره کان (...) بیته و دوعاگۆی هاتنه دیی هه موو نیازتکتیم! ئەوجا، ئەگه ر تۆزه لقانی خو شه ویستی من و ئەجرى باوکایه تی و نیازی حه جی پیرۆزت له دلدا بوایه، ئەوه به زه بیته به بایته دهاته وه، بی دواکه وتن پرووت تی ده کردین و ئەگه ر ده بیتهی ئەوی له دلای مندا هه یه دیار بوایه که مایه ی دووربی تۆیه، ئەوه رۆژی دوور نه ده مایته وه له من و به هانتت چاوت روون ده کردمه وه!

ئیدی سلاو لی بیته

(...)

[تهواو]

☆ پ. ن؛ ع/كه: ٤/٦/١٠ (*)

[شيخ مه عرووف نۆدیبی — كاكه ئه حمه دی شیخی كوری]

[ش؟] (١)

[م؟]

..... (٢)

أَسَلُّمٌ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلَدُ الْعَزِيزُ وَادْعُو لَكَ بِدَعَاءٍ وَجِيزٍ جَامِعٍ لِكُلِّ مُطَلِّبٍ عَزِيزٍ؛ وَاسْأَلْكَ عَنْ حَالِ أَهْلِكَ، فَاخْبِرْنِي بِهَا وَتَكْتُبْ لِي سَلَامَتَكَ وَمَتْنِي تَفْرَحُنِي بِقُدُومِكَ إِلَى الْبَلَدِ؟ وَعَلَيْكَ بِمِلَاحِظَةِ أَهْلِ الشَّيْخِ مُصْطَفَى وَقَدْ أَهْدَى لِي تَيْنَ لَمْ أَرْ مِثْلَهُ إِلَّا فِي هَذَا الْعَامِ، وَقَدْ أَرْسَلْتَهُ إِلَيْكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ. (٣)

(التوقيع/ ئيمزا)

ابوكم

معروف

[انتهت]

(*) گه نجینهی ماموستا محمهد خال: ١٨/١٠/١٩٨٦ ز. سلیمانیی (فوتوکۆپیی کرا و به په زامه ندیی خۆی!).

(١) وئ دهچئ له ههلی نامه که دا - هاوین یان پاییز - کوره که ی له دهره و هی باژیری سلیمانیدا بوو بیت!.

(٢) نامه که بئ (به سمه له) یه!

(٣) مه تنی نامه که بۆ کوردیی - له لایین منه وه - ئه مه یه:

سلاوت لی بیت کوری خو شه ویستم، دو عا کورت و پرم بۆ هه مو نیاز و داخوازیکی شیرینت؛ پرسپاری باری خزمانت لی ده کم و له باره ی سلامه تیبانه وه بۆم بنووسه و که به هانتت بۆ ئه م باژیره شادمان ده که ییت؟ پتیوسته له سه رت ئاگات له که سانی شیخ مسته فا بیت، ئه وئ که هه نجیریکی ئه وتۆی بۆ ناردووم، هه ر ئه م سال هاتو تایم دیتووه و ئه وه بۆشم ناردیت.

ئیدی سلاوت لی بیت

(ئیمزا)

بابت

مه عرووف

[ته و او]

پ. ن؛ ع/كه: ٥/١/١١ (*)

[نادر شا — شیخ حه سه ن گله زه رده یی] (١)

[قه لاچوالان] (٢)

[س ١١٥٦ ک/١٧٤٣ ز]

..... (٣)

مَنِّي إِلَى الْجَبْرِ النَّبِيلِ، وَالشَّرِيفِ الْغَطْرِيفِ الْأَصِيلِ، ذِي الْمَأْتَرِ وَالْمُنَاقِبِ وَالْمَنْ، السَّيِّدِ حَسَنِ، نَسَمَاتِ التَّسْلِيمَاتِ، وَنَفْحَاتِ التَّحِيَّاتِ. وَبَعْدُ؛ فَإِنَّ أَجَلَ مُطَالِبِي، وَأَوَّلَ مَأْرِبِي، تَرْوِيجَ مَذْهَبِ جَدِّكُمْ جَعْفَرَ الصَّادِقِ، الْإِمَامِ الْهُمَامِ، مَنْبَعِ الْعُلُومِ وَالْحَقَائِقِ وَإِنْ حُبِّي لِأَجْدَادِكُمُ الْأَمَاجِدِ الْمَعْلُومِ، وَإِنَّ مَجِيئَكُمْ إِلَيْنَا لَزِمَ أَشَدَّ الزُّوْمِ، فَبِوَصُولِ أَمْرِي إِلَيْكُمْ أَتُّنَا لِنَتَبَرَّكَ بِكُمْ وَيَمُنَّ لَدَيْكُمْ وَالْأَفْسَتْزَلُ نَارَ غَضْبِي عَلَيْكُمْ. وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ! (٤)

(...)

[انتهت]

(*) ١١٧/٢١/٢، ص ٧٥ - ٧٦.

(١) بۆژیننامه ی هه ر دوو بنۆزه: نیوداران.

(٢) بیژراوه نامه هه نیر له «قه لاچوالان» ی داگیرکراویه وه، نامه که ی ناردووه!.

(٣) نامه که به (به سمه له) و پاراندنه وه له خوا و ستایش کردنی دهستی پئ نه کردووه.

ماموستای کۆچ کردوو محمهد خال - بلاوکه ره وه - ی فه رموویه تی که هه ر دوو نامه که ی نادر شا و وه لامی شیخ حه سه نی به ده ستنووسی زانا شیخ عه بدوسسه میعی چنارییه وه له لا هه یه و بلاو نه بوو نه ته وه. مخابن خۆبشی له بلاو کردنه وه ویدا وینه ی ده ستنووسی نامه که ی نه خستووه ته روو. له لاییکی دییه وه دۆستم عه بدو پرره قیب یووسف - له سه ر داخواز به - هه ر دوو نامه ی ده ستنووسی مه لا محمهد ئه مین هه وایی دووشیوانیی نیشان دام و بۆم ساغ بووه وه که (نامه) ی نادر شاه، هه ر خۆی بئ (به سمه له) دهستی پئ کردووه!

(٤) مه تنی (وه رگیترانی نامه) که ش بۆ کوردیی ئه مه یه: (*) =

(*) وه لامنامه ی شیخ حه سه ن...

پ. ن؛ ع/كه: ٦/١ - و ١٢/

(گله زه رده)!

(١١٥٦ ک/١٧٤٣ ز)

(... له منهوه بۆ دلیری جوامیر... شریفی چاک و رەسەن، خاوەندی پەند و نیشان و مننەت؛ سەبیدە حەسەن، شەهە شەمال و بۆن و بەرامەهی سلاوتان پیتشکەش. ئەوجا، دیارترین داخوایم، بیتکەمین مەبەست و نیازم، برەوپێدانی مەزەبی باپیرەتان (جەعفەر و سەدایق) ی ئیمامی شاسوار، کانیی زانست و راستییە کانه. دۆستی بۆ باپیرانی سەرورەتان ئاشکرایە و هاتنیشتان بۆ لامان بیتکجار پینوست و داخوایە. ئەوجا بە گەیبیشتنی فەرمانم وەرە لام تا بە ئیو و هاوڵاتتان تەبەرپرۆک بکەین، دەنا ئاگری توورەبیم بەسەر تاندا دەبارت. وەسەلام و عەلەیکوم.

[تەواو]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين، ولا عدوان الا على الظالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.
 وبعد، فقد أخذت كتابكم، أما دعوى حب أجدادي فلا أعلم هذا الحب مشوب ببغض الاصحاب أم لا؟ فإن كان مشوباً ببغضهم فلا ينفعك يوم الحساب، بل يكون سبباً للعذاب، وأما قولكم أن قصدي ترويج مذهب الصادق رضي الله عنه فهو وإن كان من أجل التابعين وأكمل المجتهدين، لكن لا تقراض أصحابه ما صار مذهباً مدوناً، ولو علمنا تدوينه لا تبعناه، لكوننا من ذريته، وأما أنا فكأسف الحال، عليل البال، لا أقدر على المجيء، لكن أوصيك بوصايا إن عملت بها نجوت؛ فيها أن لا تحارب مع السلاطين العثمانية، إذ أطلع أهل الكشف على بقايمهم الى قرب قيام الساعة، ممتازين بخصائص لا توجد في غيرهم. ومنها أن ما أضمرت من تخريب الموصل والحرب مع أهلها، فلا تفعله لأن ذلك يكون سبب هلاك جندك، ومنها ان تعجل في التوبة والاستغفار قبل ان يُفاجأ الحمام والبوار فإن بعض من أقاربك أراد قتلك. والسلام على من اتبع الهدى! (**)

(**) مەتە کوردییە - وەرگێردراوەکە وەک پیتشوووەکە - لەلایین منهوه:

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين، ولا عدوان الا على الظالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين...

ئەوجا؛ نامەتانم وەرگرت. لە بارە دۆستیتهوه بۆ باپیرانم، نازانم ئەوه تیکەل بە کینههه له دزی یارانى یان نا؟ ئەگەر تیکەله، ئەوه رۆژى حیساب کەلکت ناگرت، بەلکو دەبیته هۆی حیساب و سزاشت. ئەوجا بۆ قەسەشتان کە دەبێت مەبەستتان برەوپێدانی مەزەبی (سادیق) له خوالی رازیی بیت، ئەوه وێرای کە خۆی دیارترین یاران و تەواوترین تیکۆشەر بوو، بەلام لەبەر پاکۆیوونی یارانى، نەبووته مەزەبیکى نووسراو. ئەگەر ئیتمه به نووسینهوهیمان بزانیبا، هەلبەت پەیرهومان دەکرد، چونکه خۆ به وچهی ئەو دەزانین. ئەوجا من بارم کۆلەوارە و نەخۆشم و توانای هاتنم نبیه، بەلام ئامۆزگاربت دەکەم کە ئەگەر بەکاری ببهیت، پسگار دەبیت... له ئەوانەدا نەکەیت شەری سولتانهکانی عوسمانی بکەیت، چونکه خەلکی نەپیناس - ئەهلۆکەشف - پێیان زانیوه کە ئەوان تا نزیکەى هەلکەوتنی دوا سات،

دەمێننهوه کە پەسنی هەرە چاکیان هەیه و خەلکی دبی نبیهتی! هەرودها ئەگەر نیازت هەیه «موسل» کاول و شەری خەلکەکەى بکەیت، مەیکە! چونکه ئەوه ماپەى تیکشکانى لەشکرتە! هەرودها بەر له ئەوهى تووشى ئاگری دۆزەخ بیت، پەله بکە بۆ تۆبەکردن و کړنووش بردن، چونکه بیتکى له خزمات کوشتنى مەبەستە!

وه سسهلامو عهلا من ئیبتتهبهعهلهودا!

[تەواو]

۲/۲: پەخشنامەى فارسیی

پ. ن؛ ف/ که: ۱/۱/۱*

[کاکهئەحمەدى شیخ — مەلا عومەر عوسمان هەولیری] (۱)

[سلیمانی]

(بەر له س ۱۲۹۸/ک/۱۸۸۹ز) (۲)

..... (۳)

أقبل أیدی حبیبی ملا عمر افندی واسلم عیله وأدعو له بطول عمره ورفع قدره وبعد؛
ممنونش هستم که ترویج مکتوب عقائد داده اند و رضادارم بعربی بکنند، بفارسی و عربی
شد نفع تر هست، وحسب الامر شما اجازه توريدات ملا ابوبکر ولد شما دادم و نوشتم و
مهر کردم. در مکتوبات انشاء کرد. کاشکی همه را پیدا می کوند، لقمه حاضره اند
احتیاج براجعت کتبهای مبسوطه نمی مانند! (۴)

الحزین / احمد المهین

[انتهت]

(*) کاروان - ئەیلوول ۱۹۸۴ز (احسان رشاد مفتی - رسائل من کاکى احمد الشیخ الی الحاج ملا
عمر ابن بکر ملا گچکه الارلی).

(۱) بۆژیننامەى مەلا عومەر، بنۆره: نیتوداران.

(۲) بەرۆشنایی قەسەى بلاوکه رەوہى.

(۳) نامەکه بئى (بەسمە له) یه.

(۴) مەتنى وەرگێراندنى - لەلا بئین منەو و له عەرەبیبیە کهوہ - بۆ کوردیى ئەمە یه:

دەستى خۆشەو بستم مەلا عومەر ئەفەندى ماچ دەکەم، سلاومى لى بئیت و داخوازى تەمەن درێژى و
بەرزیى قەدرى دەکەم. ئەوجا، سوپاست دەکەم که کتیبەکانى (عەقائید) برەو پین دەدەن. قاییلیش
که به عەرەبیبى و فارسیى بن، چونکه پتر که لک دەبەخشن.

بەپیتى فەرما بێشستان ئەو بە دەستى خۆم ئیجازەى (ویردەکان) م بە ئەبوویە کرى کوپت دا و مۆرم لى
دا. لەمەر نامە دانراوە کانیش، خۆزیا هەموویان دەست بکەوتایه، چونکه پاروویتکی بەردەستە و
دەوور کردنەوہى کتیبى له بارە یه، پیتویست ناکات!

خەمگین

ئەحمەدى موهین

[تەواو]

پ. ن؛ ف/ ره: ۲/۱/۲*

[پریارنامە / فەرمانى ئەمانوالله خان والیبى ئەردەلان — شیخ عوسمان -

سیراجو دین] (۱)

[سنه]

[جومادى بیتکەم ۱۲۶۵/ک/۱۸۴۹ز]

هو (۲)

حکم عالی شد

صحیح است که چون سرکار ایالت را همه جا پیشنهاد نهاده حقانیت پیشنهاد از بر
آوردن مامول ارباب زهد و صلاح و قبول کردن مسؤل صحاب فوز و فلاح است و از
اینکه مقدمه مطول و مختصر پر هیز کاری و مقنن قوانین صغری و کبری دینداری مرشد
طریقت هر که اهل شوق و ایمان و پر تحقیق هر چه طبقه ذوق و عرفان قطب دائره امکان و
فخر زها جیهان جناب شیخ عوسمان دام برکاته را در باب محل آسایش و مقام
زراعتکاری و بعمل آوردن محصولات مرده و خلفا خواهش مکانی چند از ما شده، بهذا
پر حسب خواهش و فرمایش جناب ایشان قراء مفصله ذیل را با و مفوض و موکول
فرموده که چنانچه آیین خداجوئی را سزادار و در خور است اهتمام تمام در آبادی و
معموری قراء مزبورها بعمل آورند مداخله زراعتکاری آنها را صرف عابرین و زابرین
تکیه جات متبرکه خود ساخته در خطان استجابت. دعا بدعاگوئی خیر وجود مسعود عالی
پرداخته باشند مقرر آنکه کلفه او رعایای قراء مفصله فوق حسب الامر جناب معظم الیه
را صاحب امتیاز خود دانسته تخلف نورزند و در عهده شناسد. فی شهر جمادى الاول
۱۲۶۵.

لا اله الا الله

الملك الحق المبين

عبده امان الله

قریبه ماضی بن

(*) رۆشنیبری نوئ-س ۱۹۸۵، ل ۲۵۷-۲۷۲ (عەبدوڕه قەیب یووسف- له کەله پوووری بە لگە نامەوہ).

(۱) بۆژیننامەیان بنۆره: نیتوداران.

(۲) نیتویکی خودایه.

قریه باقل آباد
باغ و ملک قریهء کلاته
انچه ولدان آقا احمد را ملک در قریهء مزبورها هست از آنها باشد
باقی آن در وجه جناب شیخ
قریه خانقا^(۱)

[نهایت]

پ. ن؛ ف/ که: ۳/۱/۳*

[مهولانا خالید - نه قشبه ندیبی — عه بدورپوره حمان پاشا بابان]^(۲)

[سلیمانی]

[دهوروبه ری س ۱۸۰۹/۱۲۲۴ز]^(۳)

.....

صاحبها، امیدگاہا. چونکه نهال اخلاص در اصل کار بصفت بسیار و تصادف بی شمار در کشتزار خاطر اندوه بار مغروس شده است، هر روز میوهء تازه رس صداقتی و هر زمان ثمرهء نوظهور مودتی بار می آورد، تا به غایتی انجامید که با شاه گل گلستان

(۱) له هندهران - مهنا - دا که سیکی کوردی فارسیبازانی نهوتوم نه دوزیهوه تا نامه فارسیبیه کانی (۲، ۳، ۵، ۶، ۹) م بو وهریگیتیت که ییکتی له نیوئو و ناشنایه ی رووم تی کردن و نامه کانی بو ناردمهوه؛ نووسر که ریمی حوسامیی - له سویدا - بوو گویا ۷۵٪ ی نامه کان عه ره بیین و نهویش زمانه که نازانیت!

به نهو رو شناییه، ناچارم هه (به کورتیی بابه تی نهو نامه نیوبراوانه بخه مه روو!) (**)

(*) ج ۱/ ۷۵، ج ۱، ل ۱۷۲ - ۱۷۳ (نامه ی ۲۷ له سه رده می مه لاییتتی و دوا حه ج کردن نووسیوییتتی) جیگه ی خویه تی نهو سه یید محه مه دی نیوی بردوه، بردی بو هیندوستان.

(۲) نامه که خوی بی به سمه له یه.

(۳) میژوه که م به لیکدانه وهی خوم و بهروردی میژوه وه، داناه. خومیشنامه که م وهرگیتراوه بو کوردیی که نه مه یه: ساحیب، جیگه هیوا؛ چونکتی سه روچاوه دی دلسوزیی نه سلئی کاری فره پاکه و له گه شتی پر کیشیه ی دهرووندا، له نه ندازه به دهه ر بنجی داکوتاه، نهوه هه روزه ی میوه ییکی تازه و پی =

(*) نه م نامه یه ی نه مانوالله خانی والیی نه رده لانیس؛ (پرینه وهی چهنه گوند و باخ و به رو بوومیانه بو شیخ عوسمان - سیرا جوددین!).

طریقت و سرو بوستان حقیقت و اختر برج سعادت و گوهر درج سیادت، سفینهء اسرار فرائد ربانی و فریدهء دریای عرفان سبحانی، غواص قلزم هدایت و پیک دین؛ حضرت قطب العارفین سید محمد هراتی چینی سر رشتهء تعلق بهم پیوسته و طناب جدائی بکلی گزشته شد!

لهذا بعد ازین بر ذمت همت داعی دولت خواه، لازم و لابد شد که آناء اللیل و اطراف النهار دست تضرع را برای سعادت دین و دنیای آن حضرت بدرگاه این آفریدگار بر داود و در هر خصوص خود را از زمرهء هواخواهان برون نشمارد و بجهت تهی بنودن عریضه یک رشته سبحةء یمنی و مزمز که بزبارت حرمین مشرف شده و بعض زیره که یکی از عزیزان خراسان بهدیه بخدمت سید فرستاد بود و او بتبرک بحقیقیر انعام فرموده بودند با یک عدد عرق چین دست دوز خووش بصورت تبرک روانهء خدمت شدند. امید بمعرض قبول فائز و باعث سعادت آن عزیز گردند. دگر ادهم خامه لنگ و عرصهء نامه تنگ است. نه اینکه ما چرا کم است، بلکه زبان از تفصیلش ابکم است. امید بکام باشند.

والسلام والاکرام

[نهایت]

=گه یشتوی راستیی، هه رده مه و بهری نویی دؤستی به بار دهه یینی و نهوه ته گه ییشت به شاگولی؛ گولستانی ته ریفته، سه رووی بیستانی حه قیقته، نه ستیره ی بورجی کام، گه وهه ری دورئاسای سه روهریی، که شتیبی دانسقه ی نه یینی یه زدانیی، دورری بی هاوتای ده ریای عیرفانی سوحنایی، مه له وانی چاپوکی هیدایهت، دهنگی دین، حه زه تی قوتبی عاریفان، گه وهی خوداناسان؛ سه یید موحه مه دی هه راتی چینی که رسته ی له رزوکیی پیکه وه گری داوه، ته نافی جودایی ته واه له ییک پساندوه و پاکوی داوه. به نه رکی سه راشفی ده زانم؛ منیکی ده ولته خواز، به درئیایی شه وگار و رۆژگار - آناء اللیل و اطراف النهار - دهستی نزا و پاراندوه بو کام و سه رکه و تنی دین و دنیای نیوه ی پیزدار به ره و رووی ده رگه ی یه زدانی ناهه رین کار به رز رابگر م و له هه ر بواریکدا خوم له دهسته ی هؤگران دوور نه گرم. تا په یامه که ش ون نه بی؛ نهوه ییک دانه ته زییحی موزه مزه م که به زیاره تی دیبای حه ره مه یینی شه ریغه یین پیروز بووه، هه روه ها بری زیره که ییکتی له خوشه و بیستانی (خوراسان) ناردبووی بو خزمه تی سه یید و نهویش بو پیروزی به منی چه په لی ره وایی، له گه ل کلاویک که ده ستجی پیروزی خویتی، بو پیروزی پیشکه شتانی ده که م. هیوام په سه ندردنیانه که مایه ی خوشیی نهو نازیزه شه. ئیدی قه له م له نگه و بهری نامه ته نگه و نه گه ر باس و خواستیش مابن، نهوه زمان بو گوی ناخاوتنی درتیر لاله. هیوام کام و خوشیتانه. وه سه سه لام و وه لئیکرام

[ته واه]

پ. ن؛ ف / ره: ٤ / ١ / ٤ (*)

[بپارنامه، فهرماني سلیمان پاشای عه‌بدویره‌حمان پاشا — پزیشک باباجان] (١)
[سلیمانی]

[٢٩ موحه‌یره ١٢٤٨ ک / ١٨٣٢ ز] (٢)

.....

حکم عالی (الشأن) انکه درینوقت از روی لطف و ازدیاد مرحمت کالأول، قریه‌ی (عمر کویر) (٣) را بعنوان میری و داروغه (دوره‌باره) عالیشان باباجان حکیم تفویض و فرجوع نمودیم. لهذا مقرر است که بعد ازین احدی دخل در قریه مزمور نموده، ایراد و منافع میری، زکات و رسومات داروغه قریه مزموره را بتصرف خود در آورده، صرف و جه ماش و مدارگزاری خود ساخته. مطلقا احدی دخل در قریه مرموز ((را)) نکنه. عمال و کارگزاران، سرکاران عالی البته حسب المقرر عمل ((...)) (٤)

٢٩ م سنه ١٢٤٨

(نیمزا)

سلیمان

میرمیران

[نهایت] (٥)

(*) کاروان، نیشان ١٩٨٤ (محمد الملا عبدالکریم - عوده علی بدء فی الرسائل البانیه).
(١) باباجان؛ پزیشک میرزا به‌دیع. ئەو نیوناسه‌یشی له سه‌رده‌می باباندا به‌سه‌ر دابرا که خویشی هرگیز له خیتلی (باباجانی) نییه. نیوناسه‌که‌ی مایه‌ی بۆنه‌یینکه که کوریتیکی نیوه مردووی پاشاییکی بابانی چاک کردووه‌ته‌وه و که منداله‌که هۆشیار بووه‌ته‌وه، هاواری کردووه؛ (باباجان، بابه‌گیان).

(٢) بلاوکه‌روه‌ی له ئاستی میژوووه‌که و تیپی (م) دا، ده‌نگی نه‌کردووه، من ئەو (م) به‌مانگی موحه‌یره دیته به‌رچاو بۆییکا دانانم په‌سه‌ند.

(٣) عومه‌ر کویر/ هۆمه‌ره کویر: گوندیکه که‌وتووه‌ته‌وه خۆره‌ه‌لاتی باژیری سلیمانیییه‌وه. له سالاتی هه‌شتاکاندا حوکومه‌تی به‌عسی عه‌ره‌بی عیراق ته‌ختی کرد.

(٤) نیشانه‌کانی (()) پپان چۆل له‌لایین بلاوکه‌روه‌ه دانراون گۆیا له‌به‌ر په‌ریووتیی و کۆنیی کاغه‌زی نامه‌که له‌راستییان دلنیا نییه، هه‌روه‌ها دیار نییه!

(٥) مه‌تنی وه‌رگێراندنی - له‌عه‌ره‌بییی بلاوکه‌روه‌یه‌وه - بۆ کوردیی و له‌لایین منه‌وه، ئەمه‌یه: =

پ. ن؛ ف / که: ٥ / ١ / ٥ (*)

[عه‌بدویره‌حمان پاشا بابان — محمه‌د عه‌لیی میرزا] (١)
[سلیمانی]

[نیوه‌ندی جومادیی دووه‌م - س ١٢٢٢ ک / کۆتاییییه‌کانی ته‌شرینی دووه‌م ١٨٠٧ ز] (٢)

هو

بندگان پناها، امیدگاها

نظر به اینکه شاهنشاه ظل الله، کمترین را به رسالت عالیشان معلی مکان، باقرییک به امداد و اعانت سرکار مأمور فرموده و خودهم پیشتر عرض کرده ام که حسب الامر شاهنشاهی اگر دشمنی برای سرکار ازسمتی اتفاق بیفتد دشمن آن دشمن می باشم و حالا والی ارضروم آدم معقولی با بیورلدی مبنی بر اینکه از دولت علیه وزارت بغداد تعویض شده و در اواسط ماه رمضان از ارض روم به عزم بغداد حرکت کرد باکورکی جهت کمترین به نزد کمترین فرستاده آمد رسید، لازم بود که از روی صداقت مراتب را به

= فه‌رمانی پایه‌به‌ری، له‌م هه‌له‌دا ئەمه‌یه: له‌رووی نوازش و سوژی زۆره‌وه، هه‌روه‌ک پابردوو، بپارمان ئەمه‌یه که گوندی «هۆمه‌ره کویر» به‌شیوه‌ی میریی و ئەژماریه‌وه، ئەسپاره‌دی پایه‌به‌رز (باباجان)ی پزیشک کرا، بۆییکا له‌ئیره‌به‌دواوه، ده‌بیت که‌س له‌گوندی باس کراودا خۆی تین هه‌لنه‌قورتینیت و داهاات و فه‌ری، زه‌کات و باجی به‌روبوومی به‌ره‌و رووی ئەو بکرتنه‌وه و تا له‌ ژیندایه‌ کاروباری گوزه‌رانی پپ دابین بکات و هه‌رگیز که‌س بۆی نییه‌ ده‌ست وه‌ریداته‌ گوندی نیویراو و ده‌شبیته‌ پاله و سه‌رکارانی پایه‌به‌ریش گوی رابینتی بپاره‌که‌ بن (()).

٢٩ م / موحه‌یره‌م / ١٢٤٨

(نیمزا)

سلیمان

میرمیران

[ته‌واو]

(*) (٣ / ٧ / ١٥٨؛ ج ١؛ ص ٢١٠ و ٣٧٣) (له‌گه‌نجینه‌ی باره‌گه‌ی تۆپ قاپوسرای - تورکیا - ژ: E ٦٠٥٧ ه‌وه).

(١) بۆژیننامه‌ی محمه‌د عه‌لی میرزا، بنۆره: نیوداران.

(٢) نامه‌که خۆی میژووی تیدا نییه! بلاوکه‌روه‌ی دایناوه.

خدمت عرض نماید که کمترین به امر و فرموده شاهی در امداد و اعانت سرکار ثابت قدم و راست گفتار است و مطلق اعتنایی به خلعت و بیورلدی فربور ننموده و ایلچی او را اعزاز و احترامی نکرده برای اینکه بیورلدی مرسوله به نظر امنای دولت شاهنشاهی برسد، بیورلدی را از ایلچی مزبور گرفته به دار السلطنه طهران فرستاده و ایلچی را هم در این ولا الی باز آمدن، جواب از در بار شاهنشاهی توقف داد برای اینکه بندگان ولی النعمی از کیفیت مزبور مطلع و مضبوط از کارد امور خود متوجه و منجر شود آدم خود را با آدم عالیشان معلی مکان باقریبیک روانه و آنها را تاکید کرده که از این ولا تا بغداد هم مطلق گفتگویی در این خصوصها نکرده، مراتب مذکور را مخفی دارند و کمترین نیز در سر مصداق و ارادت حسب الامر شاهنشاهی به امداد و اعانت بندگان ولی النعمی ان لشاء الله مستعد و مهیا ایستاده است تا بحول و قوه الهی ارادت خود را به بندگان ولی النعمی نمایان ساخته باشیم. زیاده بی ادبی نمی نماید. الامر منکم. (۱)

کام دل حاصل باد
عبدالرحمن

[نهایت]

پ. ن؛ ف/ که: ۶/۱/۶*

[شیخ عبیدالله شه مدینی — شیخ محمدهد - بهائوددین] (۱)

[ش؟]

[س ۱۲۸۳/ک/ ۱۸۶۶ز] (۲)

..... (۳)

خدمت ذی برکت، سرو جویبار عرفان و محبت و سدره برشده، سمای ایقان و معرفت، در صدف عالم ربانی، گوهر گرانبهای معدن اسرار نهانی، محیی شریعت، مبین، پیر و سنن حضرت سید المرسلین علیه التحیه و علی آله اجمعین الی یوم الدین، اعنی بر گوزیده سربر خلافت و زبینه مسند عزت نیابت: شیخ محمد الملقب بیهاء الدین ادام الله نعمته و بقائه علی فرق الملة والمسلمین.

اولا بر نشر روائح فوائح بعض اسرار به عنوان اداء فاتحه خوانی و اظهار اخلاصمندی زحمت میدهد (...)(۴)

نمیداند از شدائد فراق آن سوخته تجلای سیمای محبت چمه نویسم، و از مرارات جان گذاری هجران آن شهید عمزه و ناز محبوب حقیقت که سایه هما آسایش سایبان امن ملت بود چه گویم:

هرچه گویم عشق از ان بر تو بود

خود بیان این کند اظهار بود

همانا او گلی بود که از گلشن چنان به دنیا آمده از روی اشتیاق رضوان برد و یا طائر همایون فرخنده قدسی بود که ازین تنگتای قفص جسمانی به تنگ آمده، عروج آشیان اصلی روحانی را میل فرموده به محبوب حقیقی که فحوای (والیه المرجع والمصیر) اشارتی به آن دارد، پیوستند (انا لله وانا الیه راجعون).

(*) ۷۵/۱؛ ج ۲، ل ۹۱ - ۹۶.

نامه که به بونهی کوچی مالتا و ابی بابی شیخ محمدهد؛ شیخ عوسمان - سیراجوددین) و هیه.

(۱) بوژیننامهی شیخ محمدهد - بهائوددین، بنوره: نپوداران.

(۲) سالی کوچی شیخ عوسمان - سیراجوددینه!

(۳) نامه که بی (بهسمه له) یه.

(۴) شویته که له بلا و کردنه و هدا چول نیشان دراوه.

(۱) تم نامه‌ی عه‌بدورپرهمان پاشا نامه‌ی دنیایی کردنی شای ئیرانه که تیبدا ده‌گپرتته‌وه؛ (به روشنایی ته‌وهی هر که سن دوژمنی شا بیت، ته‌وه ته‌میش دوژمنی ته‌وه که سه‌یه؛ والبی ته‌رزوم - عوسمانیان - به پیشنیازی وه‌زاره‌تی به‌غداد، له نپوه‌ندی مانگی رهمه‌زاندان، به پیاوه ماقوولدا فرمان - بیورلدی - سی دامه‌زاندن و به‌رگی بو هیناوه و ته‌وه ته‌میش به روشنایی گفتی که به شای داوه و دل‌سوزیه‌تی، ریزی پیاوه ماقوولتی راسپیردرای نه‌گرتوه و ره‌وانه‌ی کردوه‌ته‌وه و ته‌وه فرمانه‌که‌یشی بو ناگه‌داری شا ره‌وانه کردوه تا راستیبه‌که پت بزانتیت!).

فحبذا پیری چنان که با چین عزت و وقار بر دلدار خود برود و جوانی چنین پیر را به رهنمون و امامت ملت احمدی بعد از خود گذارد.

آری اگر نه آن بودی که وفات بزرگان دین به صورت صوری مابهی تخریب و فساد دین و دنیا و باعث فتور و قصور شریعت حضرت سید المرسلین آند، هیچ جای تأسف و الم نبود، چه رستن جوهر فروشان ازین حجاب و قید جسمانی، پیوستن به ذات بحت و اتصال به جان جانی است. پس چه نعمتی ازین نعمت بالاتر و کدام شرف و منزلتی ازین شریف تر و محبوب تر است که جان به وصال جانان رسیده و دوست در خلوت خانه خاص خو به دوست خود راه یافته، معنی قرب و اتصال بهم رساند (فافوز فوزا عظیما).

ترسم که یار با ما نا آشنا بماند

تا دامن قیامت این غم به ما بماند

اما به ملاحظه گرفتاری و بیچاره‌گی و افسوس ماندگان خصوصن عجز و تقصیر که از ماء الحیوان محبت هنوز قطره پخشیده و از روح و راحت باده معرفت باری پیمانه نپیموده و بیم است که بی وجود آن مقربان بارگاه هویت درین دارفانی همچنان تشنه لب و تا کام بالحمال خجلت و انفعال از حضرت ذی الجلال شرمند و سرافکنده به عرصه، عرصات درانید و به عذاب الیم درمانند، (فیا خجلنا علی ما علمنا و یا حسرتا علی فرطنا، ربنا لا تؤاخذنا ان نسینا أو اخطانا. ربنا اتم لنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدیر و صلی الله علی سیدنا محمد سید المرسلین).

جای تأسف و قابل اظهار فزع اکبرند و سبب اینکه طغرانیس ازل در نشأه اولی رقم عدم و فنا بر جراند وجود عموم عالم ملکوت و ناسوت و جبروت کشیده و ندای (کل شیء هالک الا وجهه) به گوش هوش عالم و عالمیان رسانیده اند و ابدی صنعت ذات او است جل و علا، جزء تمسک به عروة الوثقی شکر و ثبات و رضایت به فعل فاعل مختار جهت هر موجودات چاره و علاجی نه و برای امثال ما ضعیفان عاصی واجب است که انواع این گونه مصائب را نعمتی شکرین ملاحظه نماییم که ایلام دوست اگر چه در صورت ظاهر با نیش است، اما در معنی همه‌نوش باید تصور نمود. از قول خواجگان است؛ (من لم یتلذذ بضرب مولاہ فلیس بصادق فی دعواہ!)

من تلخ است جور گل عذارانکه هر

چندش خوری باشد گواران

هر آتش کان بیفر و زد بت سیمخلیلان

را بود باغ براهیموبعد؛ خاصه جهت

زیارت ضریح جنت آسای آن مخزن اسرار نهانی که فی الواقع نمونه از روضه رضوانی و شمیمی از عطر و بوی گولزاجانی دارد و ادای رواسم فاتحه خوانی واجب بود به نفس خود در جناح عجله بیاییم و اقتباسی از آن مشکاة عرفانی بنماییم، اما به اعتبار این که حرکت امثال ما ننگ درویشان بی شان را به خاک عثمانی خالی از ذکر و فکری نمیدانند، ازین سعادت عظمی به صورت ظاهر محروم ماندم و در این صورت معذور نه مسئول هستم انشاالله تعالی!

من بعد استمداد همت پیران دین، همت مسیحی به کار برده به احیای قلوب مرده و نوازش زنده دلان پرداخته، یک دقیقه تساهل نفرمایند. امید است که روز بروز امطار امطار فیوضات ربانی بر کشتزار خاطر ان یوسف پیر کنعانی در فیضان و جاری باشد بمنه واحسانه! (۵)

(نیمزا)

عبیدالله

[نهایت]

(۵) شیخ عبیدالله له ثم پرسه نامه‌ی‌دا (داوای لی بردنی له شیخ محمدهد - بهائوددین کردووه که نهیتوانیوه به پهل و له ولاتی عوسمانییوه، بگاته جیگه و دستوری سه‌ره‌خوشیی لی کردن و تیکه‌لی ماته‌مینینی بنوینیت!). جیگه‌ی گوتنه؛ نامه‌که په‌خشانیکی قه‌شه‌نگ و نایابه و تواناییکی ته‌ده‌ببی به‌ری نواندووه! و بوم نه‌کرا هه‌مووی و در‌بگتیرم.

فدای وجود مسعودت شوم

پس از عرض سلام و اشتیاق بی اختتام در ضمیر منیر، جناب مستطابعالیی دام
فضله مشکوف باشد و پوشیده نماند.

آرزوی که حقیر ارادت لالی کلام آبدار و در شاهسوار اشعار و نتایج افکار ابکار
جنابعالی را دام بقائه در گوش دل گوشوار و بر صحیفه ضمیر اندوه بار جای تعظیم و
نثار و قصور ریاض طبع پر قصور را، حورعین و غلمان شهریار و نفوس سلاطین تاج دار
قرار داده و در عموم سال و ماه و ساعات لیل و نهار آرزوی این دیده اشکیار بمشاهده
جمال آن وجود فرخنده تبار و تمنای قلبی این ستمدیده روزگار باشد امت مطالعه اشعار
آن خجسته شعار زیانا وجانا و پوشیده و اشکار از حضرت خالق پروردگار در لوح سینه
پر شرا، مسکن التهاب نایره فراق و ندیم و غمگسار خود ساخته است.

و در اینمدت کسی را که شرح در فراق و با آرزوی حقیر را حمل توان کرد بخیر پهلوان
زبان برادر مهربان (ملا عبدالله) کسی را نیافت. لهذا روی ارادت از غنیمت وقت

(*) همه‌ی همه‌باقیبی «نامه‌ی یکی میژوویی بز شیخ رهزای تاله بانیبی و هه‌والی تازه»؛ ماموستای
کورده - ژ: ۲۴ - ۲۵، زستان و به‌هاری ۱۹۹۵ز، ل ۱۵ - ۲۱/سوید.

(۱) بز ژیننامه‌ی قازیبی مهلا محمدهد که ربمی سه قزبئی، بنوره: نیوداران.

(۲) نامه‌که - له لای من میژوویی نیبیه و نامه‌ی یکی نه‌ده‌بیبی زمان فارسیبیه - بی میژووه، به‌لام
بلاوکه‌ره‌وه‌ی به روشنایی لیکدانه‌وه‌ی دوو تاکه شیعی شیخ ره‌زا که ده‌بیژیت:

خزمینه مه‌دهن په‌نجه له‌گه‌ل عه‌شده‌تی جافا

میژووله نه‌چی چاکه به‌گژ قولله‌ی قافا

که گزیا له سالی ۱۸۶۵ز. دا بیژراوه و له نه‌م نامه‌یه‌شدا هاتووه، نه‌وه نامه‌که له نه‌و میژووه به
دواوه نووسراوه! من له‌گه‌ل بلاوکه‌روه نیم که نامه‌که له تافی لایه‌تیبی نامه‌ه‌نیر یان لایه‌تیبی
شیخ ره‌زادا نووسرا بیت!

نیافت و بابلاغ این مختصر آرزونامه شنافت و بمفتاح تصویر این شکایت وکلید تحریر
این مختصر حکایت قفل حقه آرزوی بسته و دیرینه را شکافت و با سنان نساج طبیعت
شقایقه به نسج تاروپود و سه غزل از نتایج افکار خود و در بافت.

سازم فکر سیاهی چشمان خود مداد

تا در لباس نامه به‌بینم جمال دوست

هرچند اهدای این قطعات غزل و ارسال این ارمغانی به نقاط و مراکز بلدان در نواحی
دولت عثمانی صورت ریزه ریزه و کرمانی شال و ادعای خط هنر مندان اصفهانی
دارد علی‌الخصوص در ناحیه کرکوک باوجود جنابعالی دام فضله چون زر غیر مسکوک
کم عیار وبی رواج و محکوک مینمایه. لکن چون امکان آن دارد که گاه بحث از حقیر
یادگاری و هنگام مطالعه موجب بدکاری شود بنطوق (لا یکلف الله نفساً الا وسعها)
اهدای خدمت شدند. یقین است چنانکه گفته اند (طاعت از هیچ نباشد کهنی باید کرد
در دل دوست بهر حیل‌ه‌هی باید کرد) حقیر که بارسال این اشعار بی‌هنجار در دل
جنابعالی راه دوستی را اختیار کرده جنابعالی نیز در کمال مرحمت و انصاف خداداده
خودتان ار پستی پایه ابیات و نقص ارکان آنها صرفنظر نموده و مقبول طبع کهریار
خواهید فرمود.

مستدعی و خواهشمندم چند صفحه از لالی منظومه کلام خودتان از هر قبیل که حاضر
و نسخه اش موجود است خواه توحید و خواه نعمت و خواه قصیده و خواه سخریه و جمله
قطعه و خواه غزل و خواه رباعی که در این صفحات بسیار مرغوب و مطلوبند خاصه در
نزد حقیر صورت گوگرد احمر دار و در صحابت (ملا عبدالله) برسم هدیه و ارمغانی که
در نظر ارباب بصیرت تحفه بی‌بدلند با جواب حقیر ارسال فرمائید تا به نشر و ترویج
آنها اکثریرا در این صفحات بلفظ جنابعالی ممنون و بدرج صنایع آنها بیدار نمایم چنانکه
خودتان در مدح ایل جاف فرموده اند (حیفه برزی تیغ مجوهر لغلافا).

زیاده تطویل مهربان تحویل باد همه وقت منتظر مرثه سلامتی وجودتان و ارجاع
خدماتکم والسلام علیکم ورحمه الله

بدون سابقه ابلاغ گفته اند خطا است

ولی بسوی هنرمند و اهل فضل رواست

سؤال کردم ازین نکته از وزیر خرد جواب داد که آری جناب شیخ رضا است

(بئ ئیمزا)

(ته و او) (۱)

(۱) کوردییه که بلا و که ره وهی نواندوو به تی ئه مه یه:

بۆ خزمه تی جه نابی زمان پاراو ترینی شاعیران شیخ ره زان (*):

به سه ره گه ردی وجودی به خته وه رت بم

دوای پیشکەش کردنی ناره زوومه ندیی بئ پرانه وه، له بیری دره وشاوهی ئیوهی پایه به رزدا. ناشکرا بئ و نادیار نه میتیتته وه... لهو رۆژه وه ئه م که مهینه به - حه قیر - توانای ئه وهی بووه، مرواری شیستهی شیعه رکانت و تهی ته ر و تازهی گه وه هری بیری ده ست بۆ نه برای ئیوهی به ریز - خودا ته مه نتان دریز بکات - له سه ده ف در به یتنی و له گوێچکە دی لندا بیکاته گواره و له لاپه رهی دلە ی خه مه ندا بینه مایه ی سه ردا نه واندن و به خشین و له کوێشکی باخی بیری که م و کور تیبیا بینه حور و غیلمانی به هه شت و خزمه تگوزارانی سه ردارانی تاجدار... سه رومرپی سا ل و مانگ، سه عات و رۆژ و شه و، ئاره زووی ئه م چاوه فرمیتسکا و بیه، دیتنی روخساری ئه و زاته داوین پاکه به. دلخوازی ئه م سته م دیدیه ی رۆژگار، بۆ هه مه شه؛ خوتندنه وه ی شیعه ی ئه و پیرۆز و تاره به که به زمان و گیان، دیار و نادیار له پیشگه ی به زانی په ره ردار، له سینه ی پر بلتسه دا، مایه ی هیتور بوونی کلپه ی ناگری دووری و هاو راز و هاوخه مه یه!. به لئ له م ماوه به دا ئه وه ی توانای له ئه ستۆ گرتنی باسی ژانی دووری و باری ئاوات و تاسه ی ئه م که مهینه به - حه قیره - ی له باردا بوو، له پالنه وانی ده وران، برای مه ره بان (مه لا عبدا لله) زیاتر به چاک نه زانرا... بۆ بیکه هه لی له ده ست نه دا و به ناردنی ئه م کورته ئاواتنامه یه، که وه ته په له و به کللی ده روازه ی خسته نه رووی سکالا و پوخته ی ئه م رازه وه، قفلتی سنووقی ئاواتی میتینه ی خۆی کرده وه و به پشتیوانی کردگار، جۆلای بالای سروشتکار، تانویزی سی غه زه لی، له پالا وه ی بیری خۆی دارشت و چنی:

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد

تا در لباس نامه ببینم جمال دوست (*):

هه ره چنده پیشکەش کردنی ئه م غه زه لانه و ناردنی ئه م دیار بیانه بۆ مه لبه ند و هه ر تیمگه لی ده وه تی

(*) مه تنه فارسییه که که بلا و که ره وهی هه ر فۆتۆ کۆ بیه که ی چاپ کردوو، دۆستم (سامانی که رمی) ی له مه نفا دا - هۆلاند - بۆ نووسیومه وه. کاری راست بیت.

(*) بلا و که ره وهی به یته کانی به ئه م جوژه وه رگتیرا وه؛ مه گه ر له ره شایی جاوی خۆم، قه له میتیک ساز بکه م تا له دوو تویی نامه که دا، جوانی ئه و دۆستمه ببینم که پیشتر وینه ی ئه و دوسته له چاومدا، له ره شایی چاومدا بوو.

عوسمانی وهک ناردنی ورده (زیر) ه و (شال)، بۆ «کرمانی»، یان وهک لافی خه تخوشیه لای هونه رمه ندی (ئه سفه هانی) به تایبه تیش بۆ ولای «که رکوک» و که به بوونی ته شریفی مو باره کی ئیوه - خودا ده وای گه وه ربه یستان بدات - وهک قالیی که م عه یاری بئ بره وه که شایسته ی به کاره ینان نه ی... به لام ره نگه له کاتی ناو بردنی ئه م که مهینه به دا - حه قیر - ببیته مایه ی یادگار و له کاتی خوتندنه وه شدا ببیته مایه ی یاد کرده وه، به پیتی ئایه تی (لا یکلّف الله نفساً إلاّ وسعها) بۆ بیکه ناردمه خزمه تتان، چونکه وهک وتوو یانه:

طاعت ار هیچ نباشد، گنهی باید کرد

در دل دوست بهر حیلہ رهی باید کرد (***)

منیش به ناردنی ئه م شیعه نارێکانه، رتگه ی دۆستایه تیم له دلئ ئیوه دا کرده وه ته وه... جه نایه یستان به وه پیری سۆز و ویژدانی خوا بئ داوی خۆتانه وه، له کال و کرچی به یته کان و که م و کورپی پایه کانی، چاویوشین و په سه ندی چه شنی گه وه ره باری بفه رموون... داخواز و تکا کاریشم چه ند لاپه ربه ییک له مرواری شیعه ی خۆتان که له به ره ده ستدان و ئاماده ن، له هه ر باهه تیک بن، چ له باهه ت ستایشی خوا و چ پین دا هه لدان و چ قه سیده و چ لاقرتنی و توانج و داشۆزین و چ پارچه غه زه ل و چوارینه، که له م هه ریمانده له به ر دلن و داواکاریمان بیکجار زۆره، به تایبه تی لای ئه م که مهینه به - حقیقیر - وهک گوگردی سوور وایه، به ناوی دیار بیه کی بئ هاوتایه و له گه ل وه لامنامه که دا به (مه لا عبدا لله) دا بۆمی په وانه بفه رموون تا بۆ بلا و کرده وه و به وه پیدانیان، که سانیک ی زۆر له وێژه ی ئیوه ی به ریز و ده ست ره نگینتان ئاگادار بکه مه وه، چونکه خۆت و ته نبی (حه یفه برزی تیغی مچه وه ره له غیلافا) (****)

له کۆتاییدا خوا ته مه نتان دریز بکات و هه مه شه چاوه روانی مژده ی سه لامه تیبی و فه رماتنانم!

بدون سایقه ابلاغ گفته اند خطا است

ولی بسوی هنرمند و اهل فضل روا است

سوال کردم، ازین نکته و از وزیر خود

جواب داکه اری جناب شیخ رضا است (****)

[ته و او]

(*) هه ر بلا و که ره وهی ئه وه ی وه رگتیرا وه: نه گه ر په رستان هیچ دادی نه دا، ده بیت گونا هینک بکه یت، تا به هه ر فیتیک بیت، رتگه ییک بۆ ناو دلئ دۆست بکه یته وه.

(**) بلا و که ره وهی نووسیویه تی: ئامازه که بۆ شیعه رتکی شیخ ره زایه که سه ره تاکه ی ئه مه یه:

خزمینه مه دن په نجه له گه ل عه شره تی جافا

میرووله نه چن چاکه به گش قولله ی قافا!

(****) بلا و که ره وه ی - بئ وه رگتیرانی بۆ کوردی - ده بیتت که ئه و دوو به یته، شیعه ی (قازی که وه سه ر) ه!

پ. ن؛ ف / ره: ۸/۱/۸ (*)

[مه‌حموود پاشا بابان — داود پاشا - والیبی به‌غداد]

[سلیمانیبی]

۱۰ ی ره‌بببعولته‌ووهل ۱۲۴۰/ک/۱۸۲۴ز

.....(۱)

غلامان امیدگاها، ملجأ و پناها

غرض از فرستادن عالیجناب سید محمود و سید محمد به قاپو به رسم استشفاع آن بود که باب مرحمت و عنایت حضرت اولیای نعم به روی غلام گشاده گرود. از آنجا که عفو و گذشت اولیای نعم است که از جرم و گناه غلام أجلّ واعظم باب عفو به روی غلام گشاده، (الحمد لله الذي ذهب عنا الحزن و سلب من الممن)، بر ذمه غلام صداقت فرجام واجب آمد که یکی از نزدیکان و اقارب خود را که حکم نفس غلام داشته باشد به رسم دخالت روانه قاپوی مرحمت پوی حضرت اولیای نعم سازد، لهذا عالیجاه خالد بک بنی عم خود را از تنخواه نفس خود به رسم دخالت روانه باب عفو و احسان بی پایان حضرت اولیای نعم ساخت و به تحریر عریضه صداقت فریضه در پیشگاه حضور باهر النور به رفع رقعه و تضرع و ابتهال پرداخت

ز ابتدای دور آدم تا به عهد پادشاه

از بزرگان عفو بوده است از فرودستان گشاه

استدعا و تمنا و رجاو التجاء غلام به خاکپای مرحمت انتمای ولی النعمی این است که حقیقت بالتمام درباره غلام قدیمی و بنده صمیمی عیان و نمایان فرموده بالمرّة قلم عفو و مرحمت بر جراید جرایم غلام اخلاص ارتسام کشیده، غلام را به نحوی مورد عفو و بخشایش فرمایند که بر دور و نزدیک و ترک و تاجیک واضح و نمایان گردد که حضرت اولیای نعم درباره چنین گناهکاری و محرم خطاکاری، چنین عفو و گذشتی به عرصه ظهور آورند که اهل زمان را ورد زبان و آیندگان را داستان باشد.

زیاد بی ادبی، ترقب امره العالی مطاعا. من دهم ربیع الاول سنه ۱۲۴۰ (۱).

افوض امری الی الله

محمود

(۱) ئەم نامەییە می‌حموود پاشا وەک داخوایینامە‌بیبکی لێ بوردنه که تیبیدا راپیگه‌یاندوووه؛ (سه‌بیبید می‌حموود و سه‌بیبید محممه‌د نیتوانی بۆ شه‌فاعه‌ت ناردوووته کن والیبی و ئەوه بۆ دلتیبایی و سه‌لمانندی سه‌ر راستیبی پتری، کورپه‌ مامی خۆبیشی خالیید به‌گی ناردوووته به‌ر ده‌رگه‌ی باره‌گه‌ی به‌خشنده‌بی و نیعمه‌تی و هیوای به‌خودا و والیبیه که له هه‌ر تاوان و هه‌له‌بیبکی ئەویکی خولام خۆش ببن و ناماده‌شه بۆ به‌جێ گه‌یانندی هه‌ر کار و فه‌رمانێ!).

(*) ۱۵۸/۷/۳؛ ج ۱، ص ۶۶ و ۲۵۷ (له‌گه‌نجینه‌ی بارگه‌ی سه‌ر وه‌زیرانی ئەسته‌نبسول) خه‌تی هوما‌یونییی - ژ ۳۳۲۲۰۲ - سه‌ه).

(۱) نامە‌که بی (به‌سمه‌له) یه.

۳- په خشاننامه ی تورکیی

پ. ن؛ که: ۱/۱/۱*

[ئیسماعیل ناغا / سمکوی شکاک — حه فید زاده مه محمود] (۱)

[هه ولیر]

۱۴ کانوون نه ووهل ۳۳۸ [۱. ر - ۱/۲/۱۹۲۳ز] (۲)

(*) رۆژی کوردستان - س ۱، ژ ۷، چوارشه مه ۱۶ جومادیی نه ووهل ۱۳۴۱ (ک)، ۳۰ کانوون نه ووهل ۱۳۳۸ (۱۹۲۲/۱۲/۳۱ز).

(۱) وهلامی حه فید زاده له هه مان سه رچاوه وه به هه مان میژوه وه:

پ. ن؛ که: ۲/ و- ۲/۱

[مه محمود — ئیسماعیل ناغا / سمکۆ]

اریبلده کوردستان قهرمانی اسماعیل آغا حضرتلرینه یالکز باشمه کورد ملتک استحصال حقوقی اوغرنده هرکسدن اول یاپدینم فداکارلنک درجه سیله کوردیکم فلاکتک نسبتنی البتده تقدیر بیور مشکز. بوگون ذات وریلری گبی بر قهرمانک اتفاقیله عین غایه یه قوشمنی نه قدر آرزو ایندیگی ایضاحه حاجت کوریمه رک تقدیرات سامیلرینه حواله ایدرم. انجق یویله بر جداله قولسز فناسز معاونتسز حقسز بر معرکه ء مخاهاته اتلائق هر حالده بر حقک مدافعه سی ایچون اولمالیدر که بر کورد ملتنی بو غایه نک استحصالی ایچون حیاتلرنی افنا یه سوق ایتدره لم. بوگون بزم کورد ملتنی تهج و مخاصملرینه قارشو مدافعه یه سوق ایده جک رسمی بر حق ویولامش و لطفاً ویرلسنی استرحام اینمکده اولدیغمز حقوق دزلو درلو بهانه لرو عدلرله امهال ایدلکده بولونمشدر. اوج ماهدتری بریتانیا حکومت فخیمه سنک وعد بیو رذنبی معاونتدن یوزده برینی ایغا بیورمدیلرکه داعیکرده کورد ملتنی التی بر استقبال ایله اطماع ایده ییم. داعیکز بر حق ایچون جداله گیره ک ایسترمه حقسز یره اقه جق ملسمان قاننی اساله دن حذر ایدرم. حقمز لطفاً مساعده الدلورسه معتر ضمزی دفع و تشکیل ایچون هر درلو فداکار لغه حاضر یو قسه حکومت فخیمه یه اطاعت مطلقه ایچون حکومت فخیمه یه صادق قائل صورتیله بی طرف قاله چغمه قطعاً سوز ویر یورم ده فضلله مذاکراته لزوم واریسه بورایه تشریفکزی رجا ایله تأیید احترام ایلرم.

محمود

[ته و او]

(۲) کوردیبه که ی نامه که ی سمکۆ، وه کو له هه مان ژماره ی رۆژنامه که دا، بلاوه:

سلیمان بی

بو حوزووری حوکمداری نه عزمه می کوردستان

نه مرۆ موقه دده راتی کوردستان ته ودیعی ده سستی موباره کتان کراوه. مونسایی، نازانین هیچ =

سلیمانیه حضور حکمدار افخمیبه (۱)

بوگون کورد ملتک مقدراتی ید افخمیلر نه تودیع قلنمشدر. هیچ برایش ذات حکمدار اریلرینک امر سز لکیله یاپمهی مناسب گوره میز بزم گبی معذور کورد ملتته اجمبور سکز

=ئیشیک بی نه مری ذاتی حوکمداران تان بکری. به زه بیتان نایبته وه به ئیمه مانان که میلله تی کورد مه غدوور بن.

ئیسیتیرحام نه که یین له هه موو خوسوسیتکه وه موعاوه نه ت بفرموی بو ئیسیتیرخلاسی نه م وه نه ت نه مان. سمکۆ

[ته و او]

(۱) وه لامه کوردیبه که ی حه فید زاده مه محمود وه کو له هه مان ژماره ی رۆژنامه که دا بلاوه:

نه ربیل؛ قهرمانی کوردستان حه زره تی ئیسماعیل ناغا

نه لبه ته ته قدیری نه فرموی که به تاقی ته نیا له ریگی سه ندنی حوقوقی میلله تی کورددا له پیش هه موو که سیتکه وه به چ دهره جه بیگ فیداکاریبه کم کردوه و به ونیسبه ته ش فه لاکه تم دیوه. نه مرۆش به ئیستیفاتی قهره مانیتی وه ک ذاتی وه ته نپه روه رانه ی ئیوه بو گه بیشتن به عینی غایه، دهره جه ی ناره زووم ئیحتیاج به ئیزاح ناکات، حه واله ی ته قدیری ویجدانی جه نابستانی نه که م. لاکین نه بی بو مودافعه ی حه ق خۆمان به اوینه ناو جیدال و مه عره که ی شه روشۆر و بو سه ندنی غایه ی میلله تی کورد بی که حیاتی نه م قه ومه، فه نا بکه یین. نه مرۆ حه قیتی ره سمیی نه دراوه به میلله تی کورد، ئیمه که بیته سه به بی جونوش و مودافعه ی دوشمنانی خاریجیی و هه رچه ند ئیمه داوای لوتف و حوقوقمان کردبی، به نه وع نه وعی وه عد و به هانه، ئیهمال کراوه. سی مانگ له مه و پیش حوکومته تی فه خیمه ی بریتانیا نه و موعاوه نه ته ی که وه عدی فه رموه، له سه د بیکیکی به چی نه هیناوه تا وه کو منیش میلله تی کورد به ئیستیقبا له وه ته ماعداریان بکه م. بو حه قی شه روشۆرم پی خۆشه، به لام بو ناحه قیی پی خوش نیبه که خوتنی موسلماننی کورد برپژم. نه گه ر لوتفه ن حه قی خۆمان پی به خشری، حازرین بو هه موو فیداکاریی و ده فع و دوورخستنه وه ی موعته ریزه کان، نه گینا هه ر بو تاعه تی موتله قه ی حوکومته تی فه خیمه به قه تعیی، قه ول نه ده م که بی ته ر ه ف و سادیق نه مینمه وه به رامبه ر به ده ولته تی موعه ززه می بریتانیا... نه گه ر له مه زیاتر لوزووم به موزاکره هه یه، بو ته شریف فه رمووتان رجا و ته ئیدی ئیحتیرام نه که م.

مه محمود

۱۴ کانوون نه ووهل ۳۳۸

[ته و او]

هر خصوصه و طنمزک استلاحصنه معاونت بیورمه کزی استرحامات اید بیورز. (۱)

سمکو

۱۴ کانوون ئه ووهل ۳۳۸

[ته و او]

پ. ن؛ که: ۳/۲/۱ (*)

[سمکوئی شکاک — حه فید زاده مه حمود] (۱)

[هه ولیر]

۱۴ کانوون ئه ووهل ۳۳۸ [۰.۱ / ر / ۲ / ۱ / ۲۳ / ۱۹۲۳ ز] (۲)

سلیمانیه حکمدار

انگلیز حکومتدن بشقه بزه حقوقمزی بخش ایده جک، بر کسه یوقدر و بزه ایده جکی لطفه قارشی خدمت بکلپور و بو حقوقمز بلا شبهه که آله بیلورز جانب حکمدار پلرندن

(*) رۆژی کوردستان - س ۱، ژ: ۷.

(۱) وهلامی حه فید زاده له هه مان سه چاوه و به هه مان میژووه:

پ. ن؛ که: ۴/۲-و/۲

[مه حمود — ئیسماعیل ئاغا / سمکو]

اریبلده - کوردستان قهرمانی اسماعیل اغا حضرتلین

حقیقتاً هر نعمت ایچون اختیار کلفت و هر لطفه قارشو عرض تشکر ایلمک لازمدر، فقط روا کورملیان لطفه اختیار کلفت ایلمک بشقه لک منافعه فداي موجودیت ایتمک دیکدر.

انگلیز حکومت فخریمه سندن غیره بزه حقی حیات ویره جک و کند وسندن آتی بی دیلنه جک کیمسه بیلیمورم. لطفاً احسان بیوربله حق حقمزک معترضه قارشی قیامی مشروع بیلدیکم قدر بلا سبب مجادله یه کرشمکی ده او نسبتده غیر معقول بیلرم ملیتمزی اعتراف حقمزی تقدیره مرحمت و مخاصمه قارشی یاپیله حق حرکاتده مادی معاونت ایده جکلرینی وعد بیورلن حکومت فخرمه نک ایفای مواعیدی حالنده بتون کورد ملتی بلا تردد وطن دشمن ددفعه مهیادار بو کون وطنک معترضی ملتک دشمنی کسدره میورم بزه حق ویران کیمدر و حضمزه تعرض ایدان قانغی حکومتدر.

سیبیتی بیلمه دن حقمزی کورمدن مجادله بی نه ایچون یا پلم و کیمک حسابنه قان آفندیره له م بزه بو کا قاتلا نسحق اوقه مزده بر کورد معاونتی بولیمورز چونکه قانغی حقه قارشو مدافعه و ملت قاننی فدا ایدیور سکرز صور رلرسه ویره جک جواب بولیمورز، بناً علیه غیره رسمی مخاصمه یایمقدن ایسه حکومت اطاعت و بی طرفانه اوله رق خانه مده اقامتی ده امناسب کوریمور فرمان.

محمود

[ته و او]

(۲) کوردییه که ی نامه که ی سمکو وه کو له هه مان ژماره ی رۆژنامه که دا بلاوه:

سلیمانیه - بو حوزووری حوکمداری ئه فخرمه

له حکومه تی ئینگلیس به ولاره که س نییه حوقوقی به ئیمه ببه خشن و موقابیل ئه و لوتفه که =

(۱) رۆژنامه که سه ره تایینکی کورتی بو بلا و کورده وه ی نامه که ی سمکو نووسیوه که ئه مه یه:

به ته ئریخی ۹ ی ره بیعولته ووهل ۳۴۱ و ژماره ی ۷۰ ی غه زه ته ی (ستاره ی ایران / ستاره ء ایران) موخالیفی حه قیقه ت به عزئی نه شریبائی کردبو، بو ته سحیحی ئه فکاری عومومی، سه رداران و مونه و ویرانی کورد، مه جبوور بووین، موخابه راتی که له به یینی هه زره تی مه لیککی کوردستان و جه نابی سمکو و سه بیید ته هادا جه ربائی کردوو، ده رج و نه شری بکه یین. (*)

[ته و او]

(*) نامه کانی نیوان سه بیید ته ها و حه فید زاده مه حمودم ره چاو نه کرد و وه رگتیرانی نامه کوردییه کانم به ده ستکاری ریتنوسیانه وه نواندوو!

یالعیسکزی چیقمه لرینه دا عمر اراده بیورلورنه عون حقله مسلمان قاننی دوکلمکسزین، بوراده چیقاروم و حقوقمزی هر جالده آلیزاولیه مصلحت کوریورم ال برلکیله دشمنی ایچرومزدن چیقاروب یینه ال برلکیله حقوقمزی بریطانیا و عرب حکومتندن آلهله فرمان. (۱)

۱۴ کانون ئەووەل ۳۳۸

سمکو

[تهواو]

= له گه مان ئەکات، چاوهروانی خیدمه تی ئیتمه یه. ئەم حقوقه بی شوبه ئەتوانین ببینن، (ئەگەر هەر له جانیی حوکمداریتانهوه ئیراده بییکی دەرکردنیان بی!) به عهونی خودا بی خوین رشتنی موسلمانان (لیره دهریان ئەکەم!) و حقوقو قیشمان به هه موو نوع وەرئەگرین. دا مهسله حەت ئەبینم که به بیکه وه دوشمن له ناو خۆمان دەرکهین و حقوقو قیشمان هەر به بیکه وه له حوکومه تی بریطانیا و عه رهب وەرگرین.

۱۴ (ئەو مانگە)

سمکو

[تهواو]

(۱) وهلامه کوردییه کهی حەفید زاده مهحمود وهکو له هه مان ژماره ی رۆژنامه کهدا بلاوه:

ئەربیل - قه ره ماننی کوردستان هه زه ته تی ئیسماعیل ئاغا (*)

حه قیقه ته ن بۆ هه موو نیعمه تی ئیختیاری زه حمت و بۆ هه موو لوتفی عه رزی ته شه ککور لازمه، لاکین بۆ لوتفی که رهوا نه بیئری! ئیختیاری کولفه ت کردن له وه ئه چۆ که فیدای مه وجودییه ت بکری بۆ مه نافیعی خه لقی که. غه بری حوکومه تی بریطانیا ئه ویی حه قی حه یاکمان بداتی و ئومیدی سه عاده تی لی بکری، کهس شک نا بهم، وهکو قیام کردن له موقابیلی موعته ریزی ئه و حقوقه مان =

(*) نامه کهی سمکو بۆ حەفید زاده که تییدا گوتویه تی؛ (ئەگەر هەر له جانیی حوکمداریتانهوه ئیراده بییکی دەرکردنیان بی!) ههروه ها که گوتویه تی؛ (لیره دهریان ئەکەم!!)، ئەمه ی مه به سستی له (نیرووه کانی تورکه که هاتبوونه رواندز) و هه ره شه یان له ده سه لاتی بریطانیای داگیرکه ری کوردستان ده کرد و بریطانیا کوششی کرد - وهک نامه ی بلاوکراره ی میچه ر نۆبییل بۆ شیخ عه بدولکه ریم قادر که ره م به لگه یه - به هۆی (سمکو) وه کاری بکری حەفید زاده مهحمود قایییل بکات به دوورکه و تنه وه له تورک و دەرکردنی ئه و نیرووانه ی. هه له به ت وهکو له ئاشنا کردنی نامه که ی نۆبییل بۆ شیخ عه بدولکه ریم نامه زه م کردووه؛ سمکو که هات بۆ دیدنه یی حەفید زاده، نهک هەر تیکه و تنه که ی سه ری نه گرت، بگره خۆشی له پشت به ستن به بریطانیا دوورکه و تنه وه (بۆره نامه ی میچه ر نوبییل!)

🌞 پ. ن؛ ت: ۳/۱/۵ (*)

[ئەرزو حالنامه ی حسین عه بدولفه تاح - ناظم — سه ر وه زیرانی عیراق] (۱)

[سلیمانی]

۱۱ ئەیلوول ۱۹۳۱ ز

عراق رئیس الوزراسی حضور فخیمانه لرینه عرض و تقدیم فخامتو افندمز حضرتلری:

عراقک موجودیت سیاسییه واستقلال ذاتیه مظهریتی شبهه سز که بتون عراقیلیری عین صورت متساوییه ده دلشاد افتخار ایتمشدر. حالبوکی و سائر اواریه ده استحاله لی مساواتزلک بو ابتهاج روحیه یی انکسار خیاله اوغراقشدر. معلوم علم فخیمانه لری بیورلدیغی وجهته ل عراق هر عراقیلین آغوش مادری و بلا استشنا عمومک مهدی شفقتی اولدیغی حالده مساواتسزلکله بر قسمک مشیمه ٤ پرورشندن مایوس و محروم بیوریلیر. بنده لری سلیمانیه لی اولق اعتباریه ل عراقلیم موصلک انحلالی صره سنده چمچمال قائمقامی ایدم انحلال بالطبع بندلریده آچیغه چقارتمشدر. سلیمانیه نک اوزایوب تمک

= که به مه رحه مه ت پیمان ئەبه خشری به مه شرووعی ئەزانم به بی سه به ب چونه موحاده له شه وه ئەونده به غه بره مه عقوولی ئەزانم! هه موو میلله تی کورد بی ته ره دود، حازره بۆ ده فعی دوشمن خۆی به شه رتی وهکو حوکومه تی بریطانیا وه عدی داوه وه عده که ی به جی بیئری؛ ئیعتیراف به میلییه تمان بکات و به مه رحه مه ت ته قدری حقوقمان به رمووی و له حه ره کاتیدا که به رامبه ر به دوشمنان ئەکری مادده ته ن یاره مان بدات. به لام ئەمرۆ موعته ریزی وه ته ن و دوشمنی میلییه تمان ناسم؛ کچی حه قمان ئەداتی و چ حوکومه تی ته عه رروزی حه قمان ئەکات!! بی زانیی سه به ب، بی چاوپیکه وتنی، حه ق موحاده له بۆجی بکه یین و بۆ مه نفه عه تی کچی خوین بریئری؟ ئەگه ر به م حاله رازی بین، موعاونیکی کورد له دواي خۆمانه وه نایینن، چونکه ئەگه ر بپرسن بۆ چ حه قیک مودافعه و خوینی میلله ت فیدا ئەکەن؟ جوابمان نییه بیده بیینه وه. ئیتر له جیاتیی دشمنایه تی، غه بر ره سی ئیتاعه ت کردنی حوکومه ت و بی ته ره فانه له مالی خۆمدا دانیشان بۆ مونسایبتر ئەزانم!

مهحمود

۱۴ (ئەو مانگە)

[تهواو]

(*) گه نجینه ی ده زگه ی گشتیی خانه نشینه کانی عیراق / مدیریة التقاعد العامة - به عداد؛ س ۱۹۸۹.

(دۆستم عه بدره قیب یوسف له - / ۱۰ / ۲۰۰۰ دا نوساره تورکییه که ی بۆ نووسیومه ته وه).

(۱) بۆژیننامه ی حسین عه بدولفه تاح - ناظم بنۆره؛ نیوداران!.

بیلیمان اضطراباتی و بو اضطراباته تنگنای معیشت بنده‌لرینی ۹۲۴ سنه سنده ایلولنده تورکیایه کیتتمکلکمه سببیت ویرمشدر تورکیا ده حکارینک (شم‌دینان) و (وان) ولایتینک سرای قائم‌مقاملغنده اوچ دورت سنه استخدام ایدلدمسده موصولک ترکیان افتراق ابدیه‌سنی قرار ویرلدیکی جهته ارتق خدمتمدن استفاده ایدلمیه جکندن بحثله تقاعده سوق اولندم.

آرتف کندی حکومت میجله‌مز عاطفتنه کیدانه‌رک تورکیانن تقاعده سندن استغنا ایدرک مسقط رأسمه دوندم. کلنجه معاهده عقبنده عراقه کلیمان عراقلی‌رحق تقاعده دن ساقط ایدلدکلرینی اوکرندم. هر عراقلینک وطن‌لینه عودت تسهیلات یاپیله جعی قناعت رغما بو مشکل اوضاعه اوغرایه جعی خاطره بیله کوتوره‌مزدم چونکه ویریلان بو قراره معلوماتدار دکلم کیچنلرده مؤخرآ عودت ایدن هر عراقلینن حقوقی تقاعده سن تأمین ایدیلجه‌جک. برقانونک در دست تنظیم اولدیغنی منتشر غزته‌لرده اوقودم سفالتمزک رفاهتنی استکفال ایدن بو قانونن انتشاری انتظاریه بر قاچ آی وقت کیچردم کیچن حزیران آین ۱۹ نده بغداد دن برارقه داشمزه کلان مکتوبده قانونن بر صورتیه بو قانونن مستحیل طرز اجرایی محتوی ایدی قانون (ب) فقره سیله قایل تألیف و توفیق اولیمان شرائط اجراییه‌سی هپمزی تلاشه دوشردی چونکه تجنس مسئله‌سی شرط اول اوله‌رق کوسترلشدی ایکی سنه‌یه قریب زماندنبری عراق کلمش اولدیغم خالده بو طرز تجنس هر کس کی بیلماش وایشتمامشدم ابا عن جد سلیمانیه لی اولمق اعتباریه بالطبع عراقلی ایدم مع مافی ۹۲۴ سنه‌سی ایلولنده سلیمانیه دن چقد یغمه نظراً حقوق عراقیه‌م باقی بولندیغنه و قانون (ب) فقره‌سندده مولدینی عیراقیه‌یی اجنبیلرک طرز تجنسندن آیرس اولدیغنه رغماً عراقلی‌لریده اجنبیلرک طرز تجنسلرینه اشتراک مسئله‌سی طوغریسی هپمزی شاشمه‌تدی، بو اصول تجنس عراقلی‌لر ایچونده مجبور ایدیسه‌ندک عودتمزده بو اصوله تابع و مجبور ایتمدیلر و کلدیسسه بویه نازک بر زمانده بو اصول نیره‌دن چیقمش اولیور بزیا لکز نفوس قیدینی بو اصوله کافی اولدیغن قناعتنده ایدک، مع ما فییه مکتوبک ورودی دقیقه‌سندده حقوقمزی اسقاط ایتمامک ایحون بو تجنسک احرازی ضمننده حکومته مراجعت ایتدک، ایجاب ایدن معامله شرطه دائره‌سندده فی ۲۰ حزیرانده اِکمال و بغداد تحقیقات دائره سنه تقدیم ایدلری. دائره مذکوره بو اوراقی نقصانی معامله نامیله درت دفعه اعاده وهر دفعه‌سندده بو راده تأخیر ایدلمیه‌رک، تکرار تقدیم ایدلری شمدی دواتر حکومتجه تأخره اوغرا دیلان کیفیتد نظولایی بو باده استرحام‌تازه باقلمیور

بو مسئله‌ده بنده‌لری مراجعتده بر آن بیله تانی کوسترمدم قانون عمومی و بو شرط تجنسه مربوط ایسه بو معاملاتنن اکمالی نظره آلتوب اکاکوره مساعد بر زمان تعیین بیورلمسی لازم کلیوردی و یاخود عودتمزله برابر بو اصول تجنسه مجبور طوتلملی ایدک بوندن بشقه قانون ۹ حزیران تاریخنه اراده‌دن چیقدیغی خالده ۳۰ حزیران ده سلیمانیه‌یه کلان وقائیع عراقیه‌ده انتشار ایدیلر حالبوکه ۲۳ حزیران شرائطک اکمالی شرطاً قوشیلور ما دامکه ۲۳ حزیران بو ایشه نهایت ویرلیور حزیران ایتدا سنده تلغرافله هر طرفه اعلان اولنمق لازم کلمزیدی معاملاتنن احوال عمومی‌سندن استدلال ویریلدکنه کوره بو قانون متساویاً ملت عراقیه ایچون دکل بغداده موجود حکومتک ملتزم و ملتمس اولان، بر قاچ ذاته منحصر قالمق مقصدی تعقیب ایدلرکی اکلاشیلور بوده بر حکومتک ملته قارشی تجویز بیوربله‌جک بر حال اولوب اولدیغنی نزاقت وجدانیه افخمیلرینه بورافیورم اساساً یاپیلان بو قانون اورویایه سیاحت اعظمیلری زمانه تصادف ایلمش اولدیغنه بناً بو باده کی مستحیل معاملاتنن وجدان افخمیلره حضورنده بر وجه معروض استیناف ایلرم یدی نفوس افراد عائله‌م وارد بر خانه‌دن بشقه هپج بر ملک و املاکم یوقدر، حیات مأمورینم هر درلو شائبه‌دن ازاده اولدیغی. سجل جزدانم شاهر شو حاله قارشی مع عائله اوغراد لدیکم سفالته نهایت ویرلمسی ایچون مروت اعظمیلرینه ملتجیم.^(۱)

سلیمانیه‌نک گویره محله‌سی ساکنلرندن

ملکیه قائم‌مقاملغی نه متقاعد

حسین ناظم بن عبدالفتاح

[ته‌واو]

(۱) مه‌تنی وه‌رگیتانی نامه‌که - به‌کورتیی له تورکی له‌لایین سامیی کوری حسین نامزه بو عه‌ره‌بیی

و له‌ئه‌وه‌شوه له‌لایین خۆمه‌وه بو کوردیی - نه‌مه‌یه:

۱۱ ئه‌یلول ۱۹۳۱

پایه‌به‌رزی به‌رتیز سه‌روه‌زیرانی عیراق

حه‌زرتی ئه‌فه‌ندیی گه‌وره...

گومان نییبه ئه‌و که‌شه خۆش و پر شادیی که عیراقی گرتوه به ده‌ستگیر بوونی سه‌ره‌خۆیی، هیوای هم‌مو عیراقییه‌ک بوو تا هم‌مو مافیکیان بیته دیی و به‌ییکسانیی شاد بین و هپج که‌سن تووشی ستم نه‌بیته! من که هاو‌نیشتمانیی‌کی خه‌لکی سلیمانیه‌م، به‌ر له داگیرکاری، =

[دهزگه‌ی مه‌شبه‌خه‌تی ئیسلامیی عوسمانیی — مه‌لا ئەحمەد دیلیژیه‌یی] (۱)

[نووسینگه‌ی] دائرة مشیخت اسلامیة

[ژ؟] قلم مکتوبی - عدد «؟»

ز ۱۸۶۲/ک ۱۲۷۹

عزت مآب سلیمانیه قضاة سنده ساکن دلیژیه‌لی احمد افندی

بعد السلام

انها اولنورکی قضاة مزبورده مأذون بالافتاء اولان عبدالرحمن افندی‌نک مقدا و قوع و فاتیله سنک اهلیت و استحقاقکه مبنی خدمت جلیله فتوایه ماذونیتک قضاة مذکوردن با مضبطه استدعا و بغداد والی دولتلو پاشا حضرتلری طرفندن انها و لنمغله متوفای مومی الیهنک برینه قضاة مزبورده افتایه طرفمزدن سکا اذن و یرلمشدر کرکدرکه لری الاستفتاء اقول أئمة حنفیه علیهم الرحمة رب البریه ایله افتا ایدرب کتب معتبردهن نقل صریح و امضالربنه سلیمانیه مفتیسی (...). تصریح ایلیه‌سز و السلام (۲)

حرر في غرة شهر ربيع الاخر لسنة تسع و سبعين و مائتين والف

الفقییر محمد سعدالدین

عفی عنه

(*) گه‌نجینه‌ی عه‌بدورپرهب قیب یوسف، بلا و کراوه‌ی گۆقاری رۆشنیری نوی.

(۱) بۆژیننامه‌ی مه‌لا ئەحمەد مه‌لا مه‌حمود - ناسراو به چاومار - بۆژه: نیوداران. له باره‌ی ده‌زگه

نیویرویشه‌وه چ هه‌والیکم له‌به‌رده‌ست نییه بیخه‌مه پرو!

(۲) وه‌رگێراندنی نامه‌که بۆ کوردیی ئەمه‌یه:

خواهند عیززه‌ت؛ دانیشتووی قه‌زای سلیمانیی ئەحمەد ئەفه‌ندیی دیلیژیه‌یی دوا‌ی سلاو... پیتان راده‌گه‌ییین به‌ بۆنه‌ی مردنی موفتییی عه‌بدورپرهبمان ئەفه‌ندییه‌وه، په‌سن و شایسته‌یی ئیوه بۆ فرمانی گه‌وره‌ی موفتیاتییی، له‌لایین قه‌زای نیویرویه‌وه، به‌ مه‌زه‌ته داواکراوه. خواهند ده‌وله‌ت؛ پاشای به‌غداد - والیی/که‌مال - ته‌سدیقی فه‌رموه. ئەوجا له‌ شوپنی کۆچ کرودا، دامه‌زرایت به‌ موفتییی! پیویسته له‌ کاتی فه‌تواداندا و به‌ راستترین گفتاری ئیمامی حه‌نه‌فیی مه‌زه‌بان - خوا =

=قائیمقامی قه‌زای چه‌مچه‌مال بووم. داگیرکردنی عیراقیش له‌لایین بریتانیاوه، که‌شیک ناهیتوور و باریکی شلۆقی لێ که‌وته‌وه که‌ ناچاری کردم عیراق به‌جی به‌یلم و په‌نا به‌رمه‌ به‌ر تورکیا. له‌ ئەوتیدا و له‌ ئەیلوولی ۱۹۲۴.ز. دا دامه‌زرا. به‌ قائیمقامی قه‌زای «شه‌مدیان»ی هه‌ریمی «هه‌کاری» و قه‌زای «سه‌را»ی هه‌ریمی «وان». نزیکه‌ی چوار سالتی به‌ ئەو فرمانه‌وه کارگوزار بووم، به‌لام باری ئەو نیوچه‌یه‌ش گۆردا و به‌ که‌لکی ئەوه‌ نه‌ما بێنمه‌وه. ئیدی خانه‌نشین کرام و منیش بریارم دا بگه‌ریمه‌وه بۆ سلیمانیی مه‌لئه‌ندی له‌ دایک بوونم. وه‌کو تیبینیم کرد له‌ ئەو ماوه‌یه‌دا کۆمه‌لتی بریار له‌ چاکه‌ی که‌سانی گه‌راوه بۆ نیشتییمان ده‌رچوه و هه‌موو مافیکیان ده‌ستگیر کرد، له‌ ئەوانه‌دا مافی خانه‌نشینی له‌ ئەو هه‌لانه‌دا من پیوه‌ندیم به‌ هیندی خزم و دۆسته‌وه کرد دا، ئەوانیش راستیی ئەو باسه‌یان بۆ سه‌لماندم. بێ گومان قانونی ده‌رچوو بوو که‌ به‌پیتی به‌ندی (ب)ی، مافه‌کانی خانه‌نشینی. ئەو که‌سانه‌ی مسۆگه‌ر و دابین کردوه که‌ ده‌گه‌رینه‌وه بۆ نیشتییمان، به‌ مه‌رجی ره‌گه‌زنامه‌ی عیراقییان هه‌بیت. دوا‌ی گه‌راندنه‌وه‌م بروام هه‌بوو که‌ هه‌ر هیندی رووم کرده ده‌زگه‌کانی پۆلیس و داوای ره‌گه‌زنامه‌ی عیراقیم کرد که‌ له‌ باب و باپیره‌وه قه‌یدی نوفوسم هه‌به، کاروبارم بۆ ئاسان ده‌کریت، به‌لام مخابن که‌ ئەم هاتن و چوونه‌ بۆ ته‌واوکردنی ئەم باسه‌ زۆر درێژه‌ی کیشا گۆیا ناته‌واوه، بۆیتیکا سه‌رته‌نجام که‌وته‌ گۆشه‌ی فه‌رامۆشیه‌وه. دوا‌ی ئەم هه‌موو ماندوویی و بێ به‌ش بوونه، ئەوه‌ به‌ ره‌وای ده‌زانم که‌ له‌ ئەم مافه‌م بێ به‌ش نه‌بم که‌ من ئەرکی دابینکردنی ژینی هه‌وت سه‌رخیزانم له‌ ئەستۆدایه و له‌ خانووی نیشته‌نیم پتر، چ سه‌رمایه‌ییکی دیم نییه! ئەوه‌ ئەم داخوازییه‌م ده‌خه‌مه‌ به‌رده‌ستی پایه‌به‌رزیتان تا به‌ وێژدانی زیندووتانه‌وه سنووری بۆ ئەم باسه‌ دابین و ئاره‌زووش ده‌که‌م بزائن که‌ من له‌ ژینی کار و فرماندا کارامه و ده‌ست پاک بووم و ده‌فته‌ری خزمه‌تگوزارییشم چاکترین به‌لگه‌به و شایه‌تی راستیه‌!

دواجار ریتز و پین زانینم بۆ پایه‌به‌رزیتان ده‌نوینم.

۱۱/ئەیلوول/۱۹۳۱

سلیمانیی - گه‌ره‌کی گۆژه

قائیمقامی مولکیی خانه‌نشین

حسین نازم کوری عه‌بدولفه‌تاح

[ته‌واو]

[مہزبہ تہ نامہ ی ناسراوانی سلیمانیی — سولتانی عوسمانیی] (۱)

[سلیمانیی]

[س ۱۹۰۲ ز]

امیر المؤمنین و خلیفہ ء روی زمین

پادشاہ عالیشان افندمز حضرتلرین عتبہ ء شهنشاہلرینہ حضور صدارتیناھییہ

اشقیابہ تصاحب اشراہیہ لطف و معاوندایدن لوافرک متصرفی (جمال بگ) سوء ادارهسیی یوزندن امنیت کلیاً منسلب اولغلہ مملکتمز عادتاً بر ماتمخانہ کیسلسمشد، متصرف مشار الیہنک و معاونتلنر مقرون اولان، قتل نفوسہ، نہب اموالہ دائر تعدیاتلری اہالیء مظلومہنک داخل و خارج امنیت و اسایشنی اخلال ایتمشدر اشبو دوام ایتمکدہ اولان فجیعہنک آسایشہ تبدیلنہ مساعده ایدرطنیلہ مشار الیہ ویردیکمز عرضحا للریزی رسمآ اوزریمزہ دایدہرک بزى مرحمت حکومتدن مایوس ایتمدیکندن دیوانہدا و اغلیہ اغلیہ ماتمخانہمزہ مراجعتلہ حسرت (...) واش ویرشمزک واسطہسی اولان چارشوبازارفر و دکانلرمز برماہدنبر و قپالی قالہرق عدالت حکومتنہ انتظاراً تعطیل و اخراجات و ادخالات تجاریہدندہ مجبوراً صرفنظر ایتمشدر شمدی یالکز ناموس و عرضمک حفظی جناب باریء تودیعاً کیفین (...) فی ۲ و ۷ و ۱۱ کانون ثانی سنہ ۳۱۷ تاریخلرہ متقدم عریضہ ء تلغرافیبہمز عتبہ ء شهنشاہینى وارمزه و اروس ظہور

= لیبیان رازیی بیت - بہکار بیہیت و مہتنہکانی کتیبہ پہسہندکراوہکان لہ کاتی ٹیمزا کردندا بہ راشکاوپی (.....) بگوٹیزیتہوہ و موفتیہ تیبی سلیمانیی بنوتینیت. و ہسسہلام. (**)

ہہزار

محہمہد سہ عدوددین

خوا بیبہ خشیت

[تہواو]

(*) گہنجینہی تاغا فتح اللہ - لہ فہرہیدوونى کورہزایہوہ - سلیمانیی؛ س ۱۹۸۸ ز.

(۱) بۆ بییکہم جار لہ: کوردستانی نۆی - ژ ؟، ؟ ۱۹۸۸ ز. دا بلاوم کردوہتہوہ.

(**) عہبدوررہقیب یوسف لہ؛ ۷۳/۱-ہوہ.

ایتمدیکنہ در یای یأس و تحیردہ قالہرق اضطراب حال و پریشانیت اُسف اشتمالمزہ برقانہہا اشراہیہ قارشو ویردی. بو اسارتلہ یشامکدن ایسہ موت (...) بر نعمت عظیمدر. جناب حق شو فضایخی دین اعدالرمز (.....) حالان معروضہنک تحملہ ء تاب اور اولدیہ جقمزدن دوچاری بولند (...) نار جہنم ظلمدن اخراج و بہشت عدالت حریہ ایصالزی متضرعاً شوکتماب افندمز بالاسترحام شفیععمز بولفان رسول اکرم حرمتنہ اولسون بر آن اول چارہمزہ فرمان بیور لمسنی تکراراً عتبہ ء شهنشاہیہ دخالت ایلر (...) فرمان!

[نیوہکان و مؤرہکان — سلیمانیہ علماء اہالیلری]

[نیوہکان و مؤرہکان — سلیمانیہ تجارلری] (۱)

(۱) کاک عوسمان محہمہد پہشاد موفتیی؛ لہ س ۱۹۹۶ ز. ہہولتیردا بۆی کردم بہعہرہیبی و تہواوی وەرگیتراندنہکەش - لہلابین منہوہ - بۆ کوردییی ٹہمہیہ:

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بۆ بارگہی میری ئیمانداران، خەلیفہی سہر رووی زہمین، (**)

سولتانی پشتیوانی عالہم، سہدارہتی ٹہعزم. (**)

خاوند چہتہکان و یار و یاوہریان؛ موتہسہرپیفی سلیمانیی (جہمال بگ) (***) لہبہر نالہباریی ئیدارہیی، ٹہوہ تہواو ئاساییشی نہہیشتتوہ و مہملہکەتہکەمان تہوشی کارہسات کردوہ. موتہسہرپیفی نیوہراو بوہدہ مایہی کوشتن و تالان بوونی سہر و مالی خەلکیی زولم لئ کراو، ئاساییشی نیوخۆ و دەرہوہیشی پەرتیشان و نابووت کردوہ! ٹہم بارہ خەمناکە، ٹہگەر ٹہوہہ پروات، ہەرہہا بی دہنگیبی لہ ٹہو مہزبہتہ رەسمییانہی پیتشکەشمان کردوون؛ ہہموو لہ ئاستی مہرحمہتی حوکومہت ہیبواپراومان دہکەن. خەلکی ٹہم باژیرہ بہشبان گریانہ و خەلکانی دیی کہ =

(*) مہبہست سولتان عہبدولحہمیدی دووہمہ.

(**) سہدارہتی ٹہعزم: سہرہزیران (دیبارہ ویتنہکی مہزبہتہکەی بہرہو روو کراوہ).

(***) جہمال بگ: موتہسہرپیفی سلیمانیی سالانی ۱۹۰۲ - ۱۹۰۳ ز بوہ. پروا دہکەم ٹہم کارایہ ہەر

ٹہو کەسہ بیت کہ (تہیخولعیراق بیہنہ ئیحیتیلالہین/ تاریخ العراق بین احتلالین - عباس العزاوی؛ ج

۷، ص ۲۵) بہ ٹہم جۆزہی باس کردوہ؛ والیبی بہغداد، جہمال بگ (۲۶/۸/۱۹۱۱ ز -

۱۷/۸/۱۹۱۲ ز) دوای دہستہرداربوونی لہ ہہریمی بہغداد، لہ دوا میژوودا رووی کردوہ ٹہستہنبوول.

خاوندی گوٹاری (لوغہتولعہرہب/ لغہ العرب) ستاییشی ئیدارہ و کارگیپی کردوہ و بہ لیزانی

ژماردوہ. بہلام نووسەر مہحمود حەمۆشی عەرەب ٹہوہی لئ گوٹوہ؛ نیویانگی خراپہ و لہگەل خافی

ریتہری بانکی عوسمانیی خەریکی دانس - سہما - کردن بوہ. لہ نیو عہرہدا نیویانگی بہ خوینرپیژ

زانايان و خه لکی سلیمانیی (*****)

محمدهد	مه عرووف	عارف	مه حممود	ئه حمدهد	سالح	مسته فا	قادر
محمد عبده	معروف ۱۲۹۵	محمد عارف	[]	احمد عزت	[]	[]	[]
عبدالوفه تاح	عبدالله	سه عید	ئیسماعیل	مه حممود	ئه مین	سالح	
هوالفتاح العلیم	عبدالله وجدی	محمد سعید	اسماعیل	محمود	محمد امین	محمد صالح	
مه حممود	حسین	فهرج	محمدهد ئه مین	بابا عهلی	عارف		
محمود	محمد حسین	فرج	محمد امین	بابا عهلی السید	محمد عارف خالد	التقشیدی	
	حاجی مهلا ده سوول	ئه مین	عهلیی				
	[]	محمد امین	محمد العثماني				

= رووی تی ده کهن، هه ناسه ی حه سره تی بۆ هه لده کیشن که له وه تی مانگی که وه بازاره کانی هه لگیاره و چاوپرداره وه دادپهروه ری حوکومه ت. ئه وه داها ت، کرین و فرۆتن په کیان که وتوه و هه ر ئه وه مان بۆ ماوه ته وه، بۆ ئاسوده بی و پاراستنی شه ره ف و ناموسمان خۆ بده بینه ده ست باری ته عالا! دوا ی مه زبه ته کائان که له رۆژانی ۲، ۷، ۱۱ کانوونی دووه می ۱۳۱۷ (ر = ۱۵، ۲۰، ۲۴ کانوون دووه م ۱۹۰۲/ک) که به تلگراف به ره و رووی باره گی شاهانه تان کرا، ئه وه ته چونکه چ ئه نجامی که یانمان ده ستگیر نه بووه، تووشی دلشکاوی و دامابی بوین. ئه وه ته که وتوینه ته ده ربای دلشکاوی و سه رسامیی و په ریشانی و په شیمانیی. په ژاره ش دووقا ت گیرۆده ی دلشکاوی کردوین. سا مردن له ئه م باره دا وه کو نیعمه تی که مه زنه و له ته عالا ی حه ق ده پارێینه وه که دوژمانی دین و که سانی که مایه ی ئه م کاره ناره وایانه ته فروتونا و له ناگری دۆزه خ ئیمه ش رسگار بکات و بمانخا ته به هشتی عه داله ت و حورپه ته وه. له خاوه ند توانا و ده سه لات - ساحیو لشه و که - ده پارێینه وه و په حمه ت و شه فاعه تی په یامبه ری ئه کره می ش پشتیوانمانه تا به زووترین کات چاره سه رتکمان بکری ت! سه رله نوێ بارمان بۆ باره گی شاهانه تان ده نوێن و ده پارێینه وه که فه رمانی له ئه م رووه وه ده ربکه ن! (****)

→ رۆبیشتوه چونکه له «شام» دا خه لکی که زۆری کوشتوه. خۆی وه کو فیرگی حه ربییه ی ته واو کردوه، ئه ندامی که (ک. ی. ب - عوسمانی) بووه. چه ند جار یک مو ته سه پر یف، والیه تی کردوه، ته نانه ت بووشه به وه زبری ده ربای. وه ک فه رمانده ی به ره ب چوه ته ولاتی (سووریا) و په لاماری «که نالی سوئیس» ی داوه و شکاوه. خه لکه که لیتی بیزار بووه و ناچار که راوده ته وه بۆ وه زبری ده ربای. دوا ی ناگری (ج. گ) له ئه سته نیولدا نه ماوه و دوور که وتوه. ماوه بی له ئه و روپادا ژیاوه. دوا ی چوه بۆ ئه فگانستان و به ته مای ریکخستنی سوپا بووه. دوا ی بۆ دیده نیی مال و مندالی و هیندی کاروباری چوه بۆ «به رلین» و له ریکه ی که رانه وشدا بۆ ئه فگانستان و له باژیری «ته فلیس» دا ئه رمه نه کان راویان کردوه و خۆی و دوو کوربان کوشتوه. وی ده چیت له کوشتاری ئه رمه ندا تاوانی زۆر بوویت!

→ (****) په رنگی خوینده وار په رۆشی ئه نجامی (مه زبه ته که) بیت، بۆ بیکا ده بیترم؛ به پیتی چه ند به لگه نامه بیکی په سمیانه ی تورکی زما ن و ده رچوی مو ته سه پر یفی سلیمانی و ئیمزاکراوی (مو ته سه پر یف جه مال پاشا/ محمه د جه مال) ئه وه نیوراو، به رۆشانی دوو نامه ی ۱۱ ی ذیلقه عبده ی ۱۳۲۰/ک / ۲۷ کانوونی سانیی ۳۱۸ - ر - ۱۹۰۲/۹/۱، ههروه ها ۱۹ ره بیعولئاخیر ۱۳۲۱/ک / ۲ حوزه یران ۱۳۱۹ - ر - ۱۹۰۳/۵/۱۶ (هه ر حوکمرانی سلیمانی) بووه که به ئه مه دا دیاره، مه زبه ته که بی ئه نجام بووه و (مو ته سه پر یفی نیوراو هه ر له سلیمانییدا ماوه ته وه!)

(*****) ساغ کردنه وه ی نیوه کان گه لی گرانه و کاتی پین ده ویت. له ئه و پیناوه شدا - له کوردستانی نویدا - خوینده وار انم ناگادار کرد و ئه میسته ش دووباره ی ده که مه وه، هه ر که سه ئه سلی ئه و (مۆزانه) ی له لا هیه به ناگادارم بکات تا بتوانیت شوناسنامه یان بناسریته وه و مافی ئه و هه لۆیسته یان ون نه بیت.

تیببینی: ئه م وینه به: () ههروه ها: _____ نیشانه ی ئه و نیوانه ن که نیویان مۆربان لی نه داوه، ههروه ها نیویان نه نووسیوه!.

بازرگانانی سلیمانی

محمد مه	عبدولله	مه حمود	ئيبيراهيم	فهرج	توفيق	ره حيم	محمد مه
معروف عيده	عبدالله	[]	[]	[]	محمد توفيق	محمد رحيم	محمد عيده
عبدولله	سالح	ئه حمه	ئه مين	عبدولعه زيز	ئه حمه	عبدولقادر	عبدالقادر
عبدالله	محمد صالح	احمد	امين	عبدالعزيز	احمد	عبدالقادر	عبدالقادر
عالي	سالح	عبدولغه فور	عبدولعه زيز	فه تح الله	مسته فا	سه عيد	محمد سعيد
علي صابر	[]	عبدالغفور	[]	فتح الله	مصطفى	محمد سعيد	محمد سعيد
سالح	عبدورره حمان	محمد مه	مه حمود	حسه ن	مسته فا	سالح	محمد صالح
محمد صالح	عبدالرحمن	محمد	[]	حسن	[]	محمد صالح	محمد صالح
عبدولعه زيز	ئه مين	حسه ن	سه عد الله	عبدولفه تاح	ئه حمه	قادر	عبدالقادر
عبدالعزيز	محمد امين	[]	[]	عبدالفتاح	[]	عبدالقادر	عبدالقادر
سالح	ئه مين	قادر	ئه مين	مه حمود	عالي	عبدالله	عبدالله
محمد صالح	محمد امين	[]	محمد امين	[]	[]	[]	[]
سه عيد	ئه مين	سالح	عبدورره حمان	سه عيد	محمد سعيد	محمد سعيد	محمد سعيد
محمد سعيد	محمد امين	سالح ابن عزيز	عبدالرحمن	محمد سعيد	محمد سعيد	محمد سعيد	محمد سعيد

قادر	عالي	سالح	سه عيد	ره شيد	سالح	محيه ددين
عبدالقادر	محمد علي	صالح صدقي	محمد سعيد	محمد رشيد	محمد صالح	محي الدين
عبدالله	عزيز	عبدالله	محمد مه	ئه حمه	محيه ددين	عزيز
عبدالقادر	عبدالعزيز	عبدالله	عبدالله	احمد معروف	يا محي الدين	محمد عزيز
محمد مه	عارف	شريف	ئه مين	محيه ددين	عالي	محمد
محمد	عارف	محمد شريف	[]	محي الدين	يا علي	محمد
فه تاح	ره شيد	فه رج	ئه مين	فه رجوالله	ئيبيراهيم	فه تاح
يافتاح	محمد رشيد	فرج	محمد امين	فرج الله	عبداهيم	عبدالفتاح
لاوه	مه حمود	فه يز الله	ئه مين	كه ريم	ئه مين	عزيز
لاوه عيده	يا محمود	قيض الله	محمد امين	عبدالكريم	محمد امين	عبدالعزيز
ئيبيراهيم	عبدالله					
عبداهيم	عبدالله					

[تواو]

ب. پ. ن؛ که: ۴۵/۲/۲۹ (*)

[نهحمده توفيق بهگ — خوولايتهکانی سلیمانبی] (۱)

[سلیمانبی]

۱۹۳۵/۴/۲۴ز

بۆ هه موو هاوولاتیبی خووشه و بیستانم

قیسمهت وایه که لیستان جوئی بیهه وه. له بهر ئه وهی که بهم ده موده سته نه تانته گه بیشتمی، ویستم به نووسین خواحافیزیتان لی بکه م.

ئیسنا من هه رچه نده لیستان جوئی نه به وه، به لام ئه م جودانییه هه ر بۆ نییه. له هوش و دلم به شیکه مونسایی لاتان ئه مینتی و به جیتی نه هیتلم و تا وه قتی پیوست بی، بتوانم له خزمهتتاندا به ته وایی حازر بم. زاته ن سروشتم، سه رنوشتم که له م خاکه پاکه یه - کوردستانی عیراق - بی ئیختیار، دل و گیانم، پیوه ند و پیوستیه تی!

هه موو ئه یزانن، با خوسوس ئه ربایی ئینساف و زی وقوف و حه مییه ت و حه قبین که هه نگامه ی شه باب و جوانیم که وته بهر ئه دواری میحنه ت بۆ خۆم و هه رچه نده که عومر دووباره ناییه وه و رابوردوو چنگ ناکه ویته وه و له ده ستم چوو، دیسان خووشه ختانه ئه لیم که له بهر ئه وهی بۆ خزمه ت کردنی ئه م ولاته (به نه زاهه ت و ئیخلاسه وه سه رف و له عه ینی حالدا موسمیر بووه!) به ره غمی ته قه ددومی عومرم، خۆم جوانبه خت ئه بینم و چ رۆژتیکیش ئه گه رژیانم وه فا بکا مینتی و پیوستیش بی، بۆ به رزی شه رفی ئه م ولاته و ئه م خاکه پاکه ره هنی ئه که م به ره هنیکی نه زیه و موقه دده س بی ئه وهی هیچ ته ئسیرتیکه ئاگه دار بتوانی ئامال و حیسه سییا تم زه بوون و ته سخیر بکا! ئیتر خواحافیزیی له م پارچه یه له وه ته نی موقه دده سم، خواحافیزیی له هه موو هاوولات (برایان و خوشکانم، ورد و گه وره)،

(*) ژیان - ۱۹۳۵/۴/۲۷ز.

(۱) له گه ل نامه که، ئه م رستانه یشی به ره و رووی (ژیان) کردوه ته وه که ئه سلنه نامه که ی به بۆنه ی راگۆسته نه وه یه تی بۆ فرمانی موته سه رپریفیه تی هه ولیر: (مایه ی ژیانم ژیان؛ تکایه ئه م چند دپره به خه ره سه ر روخساری شیرینتان!).

نهحمده توفيق

موتسه سه رپریفی سلیمانبی

بهشای پینجه م

۱- په خاننامه ی کوردی - کهسی

ب. پ. ن؛ که: ۴۴/۱/۲۹ (*)

[نهحمده توفيق بهگ پشده ربی — شیخ ئه مین محمه د خال] (۱)

[سلیمانبی]

۱۰ ذیلحیجه ۱۳۴۹ (ک = ۳ شه مه ۲۸ ی نیسان ۱۹۳۱ز)

۹۰۰

قوربانی حه زه تی شیخم

له دوای عه ززی ئیف تیخار به دوای خیر و ئیستیماله ی ته وه جوه (...)! ئه مرنامه تان زیاره ت کرا. به پیی فه رمایه شتان ته وه سسول ئه که یین بۆ ته ئمینی مه قسه د و به عینایه تی ئیوه ئینشا الله مووه فقه قییه ت نه بی. بیلمو قابه له بۆ ئه م جه ژنه پیروزیایه شتان عه رز و ته ئه نییه ت نه که م و ئومیده وارم له حوسوولی فه راغه تی مومکینه دا موشه پرره فیایی خوشتان بم! به م وه سیله یه ئه مه لی فه یز و به ره که تتانم هه یه قوربان. (۲)

۱۰ ذیلحیجه ۳۱۹

موخلیستان

(ئیمزا)

[ته و او]

(*) گه نجینه ی مامۆستا محمه د خال - سلیمانبی؛ س ۱۹۸۵.

(۱) بۆ ژیننامه ی هه ردوو بنۆره: نیوداران.

(۲) نهحمده موتسه سه رپریفی ئه وه له ی سلیمانبی بووه. (**)

(**) دوو مانگ دوای ئه م نامه یه ی نهحمده بهگ، شیخ ئه مین مردووه!

له گه‌ل ئاواتم بۆ سه‌ره‌به‌رزى و خوش‌حالىستان و هه‌ر بېتىنى جاميعةى عيراقىي و به‌رزىي كوردستان له ناويا و به‌خواتان ئه‌سپيترم.

ئه‌حمهد توفيق

[ته‌واو]

✽ پ. ن؛ كه: ٤٦/٣/٢٩ (*)

[ئه‌حمهد توفيق به‌گ — مه‌لا محه‌مه‌د حاميد] (١)

[به‌غداد]

[ئاغستوس ١٩٦١] (٢)

فه‌زىله‌مه‌ئاب جه‌ناب حاجى مه‌لا حاميد

زىده فه‌زلوهو

١- ئىنشالله سه‌لامه‌ت و خوشه‌فتن. له‌م دوو سى رۆژه‌دا به‌ واسيته‌ى دوكتۆر جه‌لال كتيبي (نفعات) م (٣) پى گه‌بىشت له‌گه‌ل كاغه‌زيكى جه‌نابى مه‌لا عه‌بدوورپه‌حيم مه‌ريوانىي (٤) به‌پى نووسين دوو دىنار كه‌ نرخ و كولفه‌تى بوو، هه‌ر عه‌ينى رۆژ به‌ پۆسته‌دا په‌سمه‌ن هه‌واله‌ى كرا.

٢- وا به‌ واسيته‌ى حه‌مه‌ فه‌ره‌ج ناو، حامىلى عه‌ريزه، (كتيبي ئه‌مانه‌ت كه‌ ئه‌ويش: (نفعات) ه) و (٥) عائىده به‌ جه‌نابى مه‌لا محه‌مه‌د چرووستانىي (٦) وا ته‌قدىم كرايه‌وه به‌م عه‌ريزه‌وه!

(*) وه‌رگىراو له‌ حاجى مه‌لا محه‌مه‌د حاميد مه‌مه‌نداوه‌يى - س ١٩٩٦. سلىمانىي (به‌هۆى در. دارا ئه‌حمهد توفيقه‌وه).

(١) ژىننامه‌ى نامه‌وه‌رگرم پى نه‌ناسرايه‌وه، چونكه‌ ماوه‌ى سالتى - له‌ مالى خۆم و مزگه‌وتى شىخ سه‌لامدا - تكام لى كرد و هه‌ر گفى پى ئه‌نجامى ده‌ستگىر كردم!!

(٢) ئه‌م نامه‌يه‌ لادانىكه‌ له‌ سنوورى ميژوويى ئه‌م كتيبه‌م، هه‌لبه‌ت زانست چاوپۆشى ده‌كات، به‌تايه‌تى كه‌ ويستوومه‌ و پنه‌ى دوا نامه‌كانى ده‌ستنووسى خاوه‌نده‌كه‌ى بخه‌مه‌ روو!

(٣) مه‌به‌ست له‌ (نفعات) شىخى جاميى كه‌ فارسىيه‌ و له‌مه‌ر ئه‌ولياكانه‌.

(٤) كتيب فرۆشى بووه‌.

(٥) مه‌به‌ست (در الاحكام فى كتاب درر الحكام فى شرح غرر الاحكام) ه.

٣- زۆر زۆر سوپاست ئه‌كه‌م و عه‌رزى سه‌لام و ئه‌شواق و ئىحتىراماتم بۆ حه‌ززه‌تى عوله‌ماى كىرام زاده الله فه‌زلوهوم وه به‌ره‌كاتوه‌م وه كه‌راماتوه‌م!

جارى هه‌ر ئه‌مه‌نده و به‌خواى موته‌عالتان ئه‌سپيترم، له‌گه‌ل عه‌رزى ئىفتىخارم بۆ ئه‌دعيه‌ى خىريه‌تان!

ئه‌لموخلىس

(ئىمزا)

[ته‌واو]

✽ پ. ن؛ كه: ٤٧/١/٣٠ (*)

[ئه‌حمهد زىبارى — هادىي چاوه‌شلىي] (١)

ده‌وك

٥٤/٦/٢٢ [١٩. ز] (٢)

بۆ جه‌نابى گه‌وره‌ى خوشه‌ويستمان هادىي به‌گ زۆر موخته‌ره‌م

له‌پاش عه‌رزى ئىحتىرام

ته‌مه‌نناى سيححه‌ت و سه‌رفرازيستان ئه‌كه‌ين. قاقه‌زى موباره‌كت له‌ رۆژى ٥٤/٦/١٩ وه‌رمگرت و مه‌تله‌بى جه‌نابت به‌جىمان هه‌ينا و هه‌موو ده‌مه‌ك حازرين بۆ ته‌نفىزكردنى ئه‌مرى جه‌نابت و ته‌مه‌نناى خواى گه‌وره‌ ئه‌كه‌ين كه‌ پىوانى وه‌ك جه‌نابت له‌ ناو قه‌ومى خۆمان هه‌ر هه‌بن، بۆ ئىمه‌ فه‌خره‌. ئىتر له‌ حىفزي خواى دابىي له‌ دين و دنبا‌دا، ئىتر هه‌ر بۆي.

(ئىمزا)

موخلىست / ئه‌حمهد زىبارى

[ته‌واو]

(*) گه‌نجينه‌ى هادىي ره‌شىد چاوه‌شلىي؛ هه‌ولير - ١٩٩٦/٦/٧. (و پراى له‌ش به‌بارىي به‌پىزى - له‌ دىده‌نيمدا - خۆى نه‌گرت و له‌ گه‌نجينه‌ى به‌لگه‌ و نووسراو و نامه‌كانىدا دوو نامه‌ى بۆ دۆزيمه‌وه كه‌ ئه‌مه‌ پىكىكيانه‌!

(١) نامه‌هه‌نير سه‌رخىلى زىبارىيانه، ژىننامه‌ى پى نازانم. بۆ ژىننامه‌ى هادى ره‌شىد چاوه‌شلىي، بنۆره: نىوداران!

(٢) ئه‌و كاته هادىي چاوه‌شلىي قائىمقامى قه‌زاي زىبار بووه‌.

[تاهیر مهلا مه محمود - به هجرت مهربانیی - مستهفا مهلا نه حمده - سایب] (۱)

[نه مریکا]

[- / - / ۱۹۳۸ ز] (۲)

.....

... چووم، سهیری «رؤما» ی قه دیم کرد. مهوقیعیکی ته ریخیی به قیمهت، پر له ههیکه لی جوان و گرانبه ها.

له ناوه راستی «رؤما» دا؛ نزیك ستاسیون، جیگه بیک ههیه، لهو جیگه یه حوزتیک ههیه و له سهه رهو حهوزه، له ناوه راستا ۶ - ۷ ههیکه لی ژنی رووت و له ناوه راستی نهوانا نهختی بهرز، پیاویک راهه ستاوه، دهستی هه لبریه و له ناو له پیه وه ناو فیچقه نهکا و نه پژی بهسه رهو ژنانه دا. وا نه زانم ژنانی «رؤما» توشی عاریتکی زور خراب بوون و کهوتونه ته مونته های دهره جهی سه فاهه ته وه. له پاشان بیکتیک هاتوه له پتی چهوت لایدون و به ناوی قودسییه تی شوتون!

رؤما؛ شاریکی فهوقولعه ده جوان و خوشه، نه لیتی تازه کراوه. هه ندهسه ی ئیتالیا جیددهن جوان و دلگیره. له دوانگزه - دوانزه، K - قات زیاترم بینا تیا نه دیی. چونکه نه غلبه فابریقه له ئیتالیا دا به نه له کتریک ئیش نهکا، دیواری بیناکان وهک هی

(*) پاشماوه ی گه نجینه ی مستهفا سایب، وه رگراو له نازاد جه میل سایب؛ س ۱۹۸۲ ز. سلیمانی.

(۱) - بوژیننامه ی ههردوو، بنۆره: نیوداران.

(۲) نه نامه یه که نرخیکی نه ده بیی و روشنیری و کومه لپی تاییه تی ههیه، خۆم - بوژ بیکه جار - له (مستهفا سایب نه ستیره گه شه ی کورد - س ۱۹۸۸ ز) دا بلاوم کردوه ته وه. نامه که وهک ۳۷ لاپه رهیه، لاپه ره کانی ۱ - ۱۰ ی ونه و رهنگی دوا ی گه بیشتنه نامریکا بو خوتندن، له کوتایی مانگی ۹/۱۹۳۸ ز. دا ناردیه تی که به شیهو بیکتی گه شتنامه یی و یاداشتتوسیه وه، باسی سهه ره که ی دهکات. وردبوونه وه هانم ده دات بلتیم رهنگی له دوروبه ری ۱۵/۸/۱۹۳۸ ز. دا، له به غداد راهه رووی کردبیه ته (تورکیا) یان (سووریا) و دوا ی سچ رۆژی له نهوئ راهه به سواری واپۆرتکی (رومانیایی) به رهو (یونانستان) و له نهو پراشه وه به واپۆرتکی (یونانستانی) رووی کردبیه ته (رؤما - ئیتالیا) که وئ دهچیت له ۲۰/۸/۱۹۳۸ ز. دا گه بیشتیه ته جی... نامه که له ئیره راهه تا کوتایی ته واهه!

«پاریس» و «لۆندره» رهش هه لنه گه راهه. نیزام و ئینتیزام فهوقولعه ده مه تین و جارییه! لاوانی (فاجیست) م دیی و کیزانی (فاجیست) یش میسالی عهزم، قوهوت، مه تانهت وه ئیمانیککی پاک بوون!

له به غدا کاراییکی ئیتالیا ییم دیی، ههیکه ل تراش؛ نه بوت: (من فیتره ته ن فیری ههیکه ل تراشی بووم!)، باوه ریم به قسه ی نه ته کرد، به لام ئیسته نه لیم؛ هه رکه س له ئیتالیا دا داده نیش، هه م شاعیر، هه م نه دیب، هه م ره سسام و هه م ههیکه ل تراش نه بی، چونکه نهو خاکه و یسه عهت به زیهن و مه داریکی ئینسان نه دا و شوعوور و حه ساساییه تی ئینسان نه هینتیه حه ره که و جونبوش!

له پیتشا زور حهزم له نه غمه ی فرانسزیی نه کرد. به لام کاراییکی چوار رهگ - باوک نه لمانیی، دایک ئیتالیا یی، له میسر له دایک بوو - نه بووت؛ (زمانی ئیتالیا یی زمانیکی موسیقییه و خوا بو گۆزانیی داناوه!). نه م قسه یه م به موباله غه نه زانیی و نه موت؛ نه م کارایه کوری دایکییه تی نهک باوکی! به لام که داخلی ئیتالیا بووم و نه غمه و موسیقیه ی ئیتالیا م له نیر و می بیست، نه مجا باوه ریم کرد به قسه ی کارای چوار رهگ و خۆم لۆمه کرد! خۆ ئیجگار دهنگی کچانی ئیتالیا و حه ره که و عیشوه و نازیان، عابید له دین وه ره گه پری... حه قیقه ت زمانیکی موسیقیه، حه تتا قسه ی ئیعتیادیی نه غمه بیککی موسیقیی لی حبس نه کری. ئینجا پروانه نهو خاکه و نهو زمانه، نه بی چ ته حره قهومی پی بگه پینن؟

له لاییکه وه، له هه ر شاریک له شارانی ئیتالیا بوسته؛ سه رنج له هاتوچۆکه ران بده، هه موو فیکر مه شغوول! نه لیتی نه مانه و نه زانن به خواری نه هاتوونه ته دنیا، بوئی هاتوون بو واجیبیک که نه بی به جی بیین... نه مه پرۆگرامی ژینی نیر و مییه له ئیتالیا دا!

له ئیتالیا بی ئیش زور که م نه بیینی. له لاکۆلان و سه ر شاریگان وهک یونان، فرانسه و ئینگلته را نییه! حه تتا به نیسه بت نهو جیگایانه وه پرساش - سوالکه ر - که مه، ئینجا نازانم له کوتریخانه کاندان وهخت رانه بویرن یا جی تاییه تییان ههیه؟

کچان و ژنان له به یانیسه وه تا سه عات شه شی ئیواره، زور و که م ژن و کچ نه بیینی له سه ره شه قامه کان، مه گه ره نه وانه ی بو شت کرین هاتین، به لام له شه ش به ولاره، هه موو وهک کۆتره باریکه، جووت جووت، یا نیر و میبیک و یا دوو می پیاسه نه که ن، به لام چ کچ و چ ژنی ئیتالیا یی قورس و گران و بهویقارن... نه غلبه گه م رهنگ و موو رهش. لام

وايه به ئاوی خه نه مه له بکه و سه ریشیان و سمه ی تی بگرن، چونکه ئەسمەر مه رغووبه له ئەوروپادا! ئینجا ئەم کچ و ژنانه ی که پیاسه ئەکهن، وا به تروفیز به رپوه ئەرۆن، مننه ت به سه ر ئەردا ئەنێن که پیتی به سه را ئەنێن! به راستیی حه قیانه لام وایه له هه موو شتیکا جیددین، وهختی که یف و سه فایان مه علوم بئی و زۆر موفریت نه بن له که یفا! ئینسان نه ک بۆ که یف و سه فا خو لقاوه، بۆ موکافه حه یا جیدال، ئینجا که سی ئەمه بزانی و نهختی ورد بووه وه، قهت موفریت نابئی له هه وه سدا، به لام هه می شه هه ول ئەدا بۆ ریکه خستنی پرۆگرامیکی ریکو پیک تا به پیتی به جوولیتته وه! ریکه خستنی پرۆگرامیکی وا، زۆر ئاسانه، به لام ته تبیقی گرانه. که و ابو له پیشا؛ به قه ده ر قودرهت و تاقه تی خو ی پرۆگرامه که دائه نی و ئەکه ویتته کو ره وه! دیاره هه نگی - هیندی / K - جار، هه نگی که س بۆر ئەخۆن. به لام ئەم بۆر خو اردنه نابئی بیته سه به بی نه ومیدی! ئەبێ زیاتر غیرهت بداته خو ی تا به ته و اویی ئەو پرۆگرامه ته تبیق ئەکا!

که سی که باش بۆی هات، زۆر به ئاسانی ئەو پرۆگرامه ته تبیق ئەکا، ئینجا ئەم ته حره که سانه به پیتی مه قده رته ی خو یان یا سی مانگ جاری، یا شه ش مانگ و یا سالی جاری پرۆگرامه که یان ئەگۆرن و باشتر ته نزمی ئەکهن و به هه موو هیژ و ته و انای خو ی، هه ول ئەدا که زیاتر له و پرۆگرامه سه مه ره ی چنگ که وئ. به لئ ئینسان بۆ واجیب خو لقاوه، به لام نا کرئ هه موو وهختی له ئیشا سه رف بکا! به شه ره به عومومی موحتاجی غی زایه، غی زاش دو وانه: ۱- خو ارده مه نیی. ۲- موسیقه! ئینجا ئەبێ له پرۆگرامه که یا وهختی خو اردن و بیستنی موسیقه ته عین بکرئ و زۆر موفریت نه بن له هیچیان! وا ئەزانم ئیتالیایی به و ته حره ی له سه ره وه به یانم - کرد / K - ئەژین! خو زگه م به خو یان. به خوا مردن له ناو ئەم شاخوداخ و می رغو زا ره ی ئیتالیا، هه زار ژینی جیگای که ئەهینئ! هه رچه نگ ئەمه وئ بی برمه وه، ئیتر واز له ئیتالیا بیتم، به لام قه لگه م بئی ئیختیاری من هه ر له سه ره ی ئەروا، ئینجا تکا ئەکه م مه مکهن به (فاچیس)!.

رۆژی ۲۳/۸/۳۸، شه وئ سه عات ۹،۵۰ به تره یینی ئەوروپای خیرا به ره و «پاریس» هه ره که تم کرد... تره یین چ تره یینی؟ حه تتنا جیی ته و الیتی بوو، جگه له جیی نوستن. بهختی ره ش، چه رخی فه له ک به ئاره زووی من نه سو و رایه وه! ها وه لپم پی ره ژنیکی فرانسز بوو. پی ره ژن به هه موو له ونی قو بوول بکرئ، به لام به سو ورا و سپیا وه وه قو بوول نا کرئ! پی ره ژن هه رکه هات، دانیشته... جانتا که ی کرده وه و قوتوه سو ورا و سپیا وه که ی ده ره ینا، دهستی کرد به تی هه لسوونی له چرو چاوی. من به مه زۆر په ست بووم، به لام دل

خو شیی خو م دایه وه، وتم: به شکم هه ر ئەم جاره بئی، ئیتر برایه وه! که چیی خوا گرتوه هه ر تا وه نا تا وئ سه ی ریکی ئا وینه که ی ناو واغۆنه که ی ئەکرد و هه مدیسان ئەکه و ته وه که چکاری! من زۆر په ست بووم، ئیتر له مه زیاتر نه متوانیی سه بر بکه م. گورج هه ستام، چرا که م کو ژانه وه و چرا شینه که له خو به وه داگیرسا، به م ته حره شه ومان کرده وه.

سه عات ۱۱،۳۰ ی به یانیی گه ییشته یه «باردو نه چیا، بارده نوششیا Bardeone schia» ی سنووری ئیتالیا و سه عات ۱۱،۴۵ ده قیقه گه ییشته یه (مودانه Modana) ی سنووری فرانسز.

نو ت Note (تیبینی / K)

تره یین تا «مودانه» ئاینجینه که ی هیی ئیتالیا یه، به ئەله کتیریک ئیش ئەکا و له ویدا ئاینجینه که له گۆرپی. ئاینجینی فرانسز و شو فیری دیت و واغۆنه کان ئەبا بۆ «پاریس» که ئەو ئاینجینه ش به خه لوز ئیش ئەکا! له «مودانه» دا ئەستیره ی بهخت هه لات، پی ره ژنم له کو ل بو وه وه، دابه زیی. له جیی ئەو کچیکی له ته مه نی چوارده سالییدا هات، له جیگه ی دانیشته!

نو ت Note:

تا گه ییشته یه نزیک «مودانه»، ئەو دهشت و کپوه، هه مووی سه راپا سه وز و پر له گو ل و گو لزار بوو، که چیی داخلی خاکی فرانسز بووین، ئەلئی له ئەوروپا هاتینه ده ره وه، داخلی ئاسیا بووین... چیاکان ناو به ناو روو توقووت و زه و بیه کان گیا که ی بیو به پووش، پووشی دهشتی شاره زوور. هه وا هیچ فه رقیکی وای نه کرد، به لام ره نگه سه جییه و کاراکته ری قه ومه که خا که که ی وا گۆری بی. ئەمجا لای من، خاک و هه وا زۆر ته ئسیر ئەکاته کارکته ر و می شکی ئینسان و واسیته ییکی به قو وه ته بۆ نه شو نو مای می شک. ئینجا که وا بوو، چیا عینی چیا، هه وا لام وایه ده ره جه بییک که متر فه رقی بوو، بۆچیی فه رقه؟ من له مه سه رم سو رما وه!!

له «بارده نوششیا Bardeaneshia» ی سنووری ئیتالیا، هه گبه ییک قا وه ل تیم کړی بوو، هی نامه پی شه وه و خو لکی کچه که م کرد. به نازه وه نهختی مو مانه عه تی کرد، به لام ده ستیم گرت و هی نامه پی شه وه. ده ستیمان کرد به خو اردن، به لام وه ک که ر لال. له پاشاندا گیرفانی که مم ته زه خومی کرد، به ته حرئ خو م پین پانه گیرا. زریزه که م راکیشا، گارسۆنی ریستۆران هات، پیتم وت: دووی بی ره (دو و بی ره! / K)، وتی: وی مسیۆ.

(به لئی ریتزدار / K). دهستمان کرد به خوارندهوه تا گهرم بووین. له پاشاندا که وتینه ماچوموچ، ئەمجا (...)^(۱) له ئەوروپادا، واغۆنهکان که دەرگهی پێوه دراو پهنجهره ی پهردهی دادرایهوه؛ ئیتر کهس ناتوانی دەرگهی بکاتهوه! ئەگەر قهله بالعییش زۆر بێ، له رارهوه کهدا ئەوێستن. ئینجا ئەم ئوسولە بۆ ئیمه زۆر باش بوو. ئینجا بزانه ههگبه که چیی تیا بوو؛ له پیش ههموو شتیکیا شووشه یێک شهرابی چاک، مریشک؛ جوان سوورکرا بووهوه. چوار پارچه پۆرک pork؛ گوشتی گاگۆل، هیشوو یێک ترێ. زۆر سوپاسی ئیتالیا ییبه کانم کرد که منیان لای مادموازیل تهریق نه کرد. لای ئیواره، به ههر له نوێک بوو، ویستم چهند که لیمه یێکی فرانسزی فیتر بيم لیبه وه. ئەو که لیمانه ی زۆر زهرووریه، پرسیم: به خواردن، ئاو، نوسن، چاو، ئەم ته حره شتانه چیی ئەلین؟ ئەویش جومله یێکی فیترکردم، ده پانگره جار (میترسیی / سوپاس K) م دا به تنگه یا!

باوهرم پێ بکه، ئەوهنده خووش بوو ئەو مووده ته له «مودانه» وه تا «پاریس»، هیچ ئاره زووم نه ئە کرد وا زوو بگه یینه پاریس، چونکه زۆر جوان بوو!

پۆژی ۱۹۳۸/۸/۲۴. شهوئ سه عات ۱۰.۳۰ گه ییشتیینه «پاریس P. L. M ستاسیون».^(۲)

که دابه زین و له ستاسیون هاتینه دهره وه، شهش په ربی و کورپکی لوسکه له هاتبون به پیر مادموازیل وه. له پاش یێکتر ماچ کردن، مادموازیل منی ته قدییمان کرد... ههر چاره ی بووم ماچوموچ یێک له گه ل ئەوانیش بکه م، که چیی به ته وقه ئیکتیفایان کرد. مادموازیل له پاش ئەمه ی ئاده سی خو ی دام، هه موو سواری ئوتومویلی بوون و له دوا ی ئورقوار، رۆیشتن. منیش ئوتومویلی چه کم تووش بوو، تاکوتوک ئینگلیزی ئەزانی و وتم؛ (بمه ره ئوتیلیکی مونسایب). بردمیه ئوتیل Hotel de La gare / deord ئوتیلی ویستگه ی باکوور^(۳) له ناوجه رگه ی پاریسدا! که چوممه سه ره قاتی پینجه م و سه رم کرد به ژورا و چاوم به ته ترتیبات و نوینی ئەو ژوره ی منی تیا ئەنوم، کهوت، وتم: به خوا چه یفه ئینسان به ته نیا له م جیگه یه دا بنوی، ئای بو راوکه ریکی چاک و زمانزان؟ له دوا ی بانێو، چوممه دهره وه نه ختی سه ربی ده وروپشتی ئوتیله که بکه م.

(۱) خو ی بۆشایی داناوه!

(۲) ویستگه ی شه منه ندو فهری پاریس، لیون، ماریلیا / پ. ل. م.

(۳) ئیستشه ماوه!

شه ویش دهرنگ بوو، سه عات یانگره و نیو، که چیی هه روا کچ بوو یا ژن؛ قۆل له قۆلی کورپکا یا پیاویکا. کچان یان ژنانیش به جووته وه یا به تاک ئەگه ران؟ سه ربیکم هه لپه ربی بو ئاسمان و وتم: که ربی کارساز بینه ربی!

که چیی هه ره وه نده م نه زانی، کچیکی نازنه نین ئەلێ؛ (چیشته خانه؛ قاوه خانه: Cafe, Resturant؟). من وه مزانی لیم ئە پرسێ: قاوه خانه یان ریتستوران له کوئیبه؟

دهستم دریت کرد بو قاوه خانه یێک، که چیی وتی: (کافیته؟)، منیش زمانم سووتا، وتم: (وی! / به لئی). گورج قۆلی کرد به قۆلما و خزانیه ناو قاوه خانه که وه و له قورپه یێکه وه دانیشتن.

ئەو داوا ی شه رابی کرد، من دۆنדרمه. له پاشاندا بیره یێکی شم خوارده وه و ئەو شه وچه ره یێکی بو خوارد. ئەمجا وتم: (مادموازیل، ئوتیل؟). کاری راست بێ، وتی؛ وی مسیو (به لئی ریتزدار. K).

له خو شییانا که وا زوو که ربم، سازی کرد بۆم، وه خته بوو بال بگرم. پێکه وه گه راینه وه ئوتیل. که چووینه سه ربی و سه رمان کرد به ژوردا، گورج دهرگه که ی پێوه دا و پروتوقوت بووه وه و به و پروتیبه سه ر و پۆته لاک ی چا کرد! له پاشاندا حوکمی له منیش کرد ئە بێ پروت بمه وه! ئەلحوکمو له ها و تا به یانی وهک ئاده م و هه ووا له ژیر ئەو جیگه یه دا به پروتی، مه گه ر خوا بزانی چیمان کرد بێ! به یانی، له دوا ی نان و چا، (ئورقوار) یکی کوتا به بن ده ستما و ئوغری کرد! پۆژی ۱۹۳۸/۸/۲۵ چوم سه ربیکم له (مسیو دالادییه)^(۱) و (مسیو بۆنییه)^(۲) دا

دوو رو دیتز قسه مان له پۆلاتیکه ی جیهان کرد. وه زعی دوینی و ئەمرۆی دنیا مان هینا یه پیش چاو. له پاشاندا له (دالادییه) م پرسیی؛ (ئیه بو و بوون به که ربی جۆن پۆل؟).

بۆنییه وتی: (به زۆر هیتله ر کردنی! فالانی، هیتله ر به ته وایی عه یشی پێ تال کردوین! نازانم مه رامی چییبه؟ لام وایه چاوی پرپوه ته دنیا ئەیه وی دنیا بخاته ژیر چنگی! ئینجا توخوا قهت ئەمه مومکینه؟).

وتم: (ئیه ئە توان هیتله ر بۆر بده ن به شتییک و به جار ی قوروقه پی پێ بکه ن!). کابرا له خو شییان خو ی قیت کرد و چاوی کرده وه و وتی؛ (فه رموو بزانه چیی بکه بن تا بێ

(۱) بنۆره: فه ره نگوک، ئەنسکلۆیدییا.

(۲) بنۆره: فه ره نگوک، ئەنسکلۆیدییا.

دهنگ ببی؟). وتم: (خیلتیک له و پهریبه نازدارانه ی پاریس به چه که وه بنیرنه بهرلین. من ته نمینت نه که م له خودو وده وه تا ناوشاری بهرلین، که س توخیان ناکه وئ. نه وسا بچن بو لای هیلتلر و ئیستعیزار له بهرده میا بکه ن و له پاشاندا پیی بلتین: وا ئیمه به تیلی چا و تیربارانت نه که یین و به ناز و عیشوه شیت و شهیدات نه که یین، به زهرده خنه مه ست و حهیرانت نه که یین، نه مجا له دوا ی نه مانه گولله بارانت نه که یین، ناخو نه توانیی ده ست له ئیمه راست بکه یته وه؟

باوه بکه ن کابرا نه حه په سی و نقه ناکا. نه وسا له نه وروپا ئاساییش زور مونته زهم نه بی! به لام تکا نه که م له دوا ی مووه فقه قبییه ت، بنوسن له غه زه ته کاندا که نه م مه سته له یه له سه ر ئیقتیراحی مسیو مه ریوانیی بو، چونکه هیوام هه یه خه لاتتی نوه لم بهرکه وئ!). زور مه منون بوون به م ئیقتیراحه، به لام که ربابانه، چونکه که ری ئینگلیزن، وتیان؛ (حز نه که یین میسته ر چامبه رلین ئاگادار بکه یین بو نه م مه سته له یه!).

خوتان نه یزانن، ئینگلیزه کان له هه موو دیزه بییکا نه سکون و نه یانه وئ له هه موو شتیکا ناویان ببی. که وا بوو قه ت باوه ر ناکه م ئیقتیراحی من، کابینه ی ئینگلیته را په سه ندی بکا! به لام من نه همییه ت نادمه به مه، چونکه وه کو له پیشه وه وتم؛ من نه مه وئ له پولاتیکه ی کون بگه م و نامه وئ مه قده رته ی سیاسی خوم به ته واوی بی دهرخه م!

له دوا ی قاوه لتی، له گه ل (دالاییه و بونیه) گه رامه وه ئوتیل، نه ختی لیبی راکشام. له پاشاندا بو سه بری (قه لای ئیقتیل) نزیک ئیواره سواری تاکسی بووم و چووم... حه قیه ت کابرا موهه ندیسیکی ماهیر و موقته دیر بووه - حه ددی نه بی له رووی خو تا مستو - له پاشاندا ویستم به پی بیمه وه، هه تا گه بیستمه (ئوتیل تائینه) مانگو (ماندوو/ K) بووم، به لام ئاکادیمی موسیقه نزیک بوو، هه ر چونیک بوو، خوم کیش کرد!

له دوا ی سه بر کردن، چاوم گئیرا بو ریستورانیک، یان قاوه خانه بییک، نه بوو! به خوم وت: وا چاکه نه و که لیمانه ی که له کچه که ی ئاشنام فیتر بووم، ئیسته به کار بینم، بلیم خوارن، ئیتر تی نه گه ن! ئینجا له کن بیرسم؟ له پیره میرد؛ نه ء له پیاو! نه ء له کور! نه ء، پیسه! له پیره ژن؟ خوا به لای لی دا! له کامل؟ نه ء!! له کچیک زور جوان... نا دوزیمه وه!

پاریس جوگه ی (سین) کردوویه به دوو به شه وه. به شی روزه لاتتی مه نه عی فابریقه و ستاسیونه. له بهر نه وه موحیتیک پر له دوو که ل و غوباره. به لام به شی روزه لاتتی، هه واییکی ساف و خوش و پارکی زور تبایه، پر له (نه نیستیتوت) و هه یکه لی موده ییش

و زور مولته قای دلخوازان. ئینجا ئیواران به عومومیی راکه ران - نیتر و میی - له وه برن، هه رکه سه بو تاکیک نه گه ری. منیش وا برسییه تیی زفی لی سه ندووم، نه مه وئ بگه مه ریستورانیک، شتی بخوم تا ناهیکم پیا بیته وه!

هه روا ورده ورده نه رییشتم به ره و ئوتیل، به لام ئوتیل ته قریبه ن دوو سه عات دوور بوو لیتمه وه... کچیک فوه قولعاده جوان که به خوری نه وت؛ (ئاوا به! من جیهان رووناک نه که مه وه!) دیم... که نه وه ل جومله م پی وت؛ دوو زلله م خوارد و دوو سیخورمه ش!!

زهرده لگه رام... وتم: به خوا نه م ساکه ره په نگی پی دام، تووش بووم، شه و له به ندیخانه نه نوم، به خوا ناخوشه!. به ئانیک نه م خه یالا نه م کرد. به لام دوا ی سیخورمه کان ده ستی گرتم و به کولانیکا بردمی تا گه بیشتینه ریستورانیک بردمییه ژوره وه، له وئ بی ئیوه ناخوش، خواردمان و خواردمانه وه!

نوټ Note:

تا خوارده مه نییه که یان هیئا، من هه ر دهستم به دلمه وه بوو، نه موت؛ ئیسته تووشم نه کا، نه مداته ده ست پولیسیک! له پاش مه ست بوون، مادموزتل نه مری کرد سواری تاکسی بین و نه ختی بگه ریین. نه مجا شه وئ چووینه ئوتیل... نه ویش تا به یانیی بهرۆکی بهر نه دام. به یانیی، له دوا ی نان و چا، وتی؛ ئورقوار مسیو (به دووا بهریتز. K). منیش وتم؛ (ئورقوار مادموزتل)، چونکه حه تننا پیره ژن پیی بلتی مادموزتل، زور مه منون نه بی!

پاریس وه کو مه دحی نه که ن، وا نییه! خو ی به ری روزه لاتتی بو که سانی فیتر نه بووبن، ژیان تیایا زور زه حمه ته، به لام به ری روزه لاتتی که مه یدانیه عه شره ت و که یف و سه فایه، خوشه، نه ک زور خوش! ژنانی پاریس؛ هه تا حه زکه ی جوان، به عیشوه، قه دباریک، ناسکوله، که مه ره شل، ریکو بییک، قنگ خر، مه مک شه مامه یی! نه و جازبییه ی پاریس - می - هه یه تیی، قه ت باوه ر ناکه م ژنی هیچ قه ومیکه ی که ببی! به لام ژنی فرانسز وه ک بوله تری بیمزه و تویکله که ی فریده! سه رف بو که یف و سه فا خولقاوه، بو ژنیه تیی - ئافره تیی - به کار نایه ن!

به یانیی روزه ۱۹۳۸/۸/۲۶ که دووه مین مادموزتل له ئوتیل به ری کرد، هاقه خواره وه، له ئوتیلچییه که م - نه ختی ئینگلیزی نه زانیی کابرا - پرسیی بو نه و که لیمانه ی که کچه فرانسزه که له ناو تره بیندا فیتری کردم و به سایه ی نه وه زلله و سیخورمه م

خوارد! من له مه سهرم سورما، وتم؛ ئاخۆ ئه بێ ئه جوولانه چیبی بێ؟

له پاشاندا کابرا وتی؛ (جوملهی ئه وهه ل یه عنی: تکا ئه کهم ماچیکم به ری له و لیوه ناسکانهت؟). وتم؛ قهیناکا با له پاريسا له مستۆ چوختیتربم، دیپلومی چوختیه تیبی وهرگرم!

له پاشاندا کابرا وتی؛ (جوملهی دووهم یه عنی... I can't Say) (من ناتوانم بیلیم! K).

وتم: Oh say don't care (بیلێ، دهر به ست مه به! K) (١) به تکاوه، ئامان و دهخیل، وتی؛ (یه عنی تکا ئه کهم با... بکهین!) (٢)

من له و ئانه دا ئاره قی ته ریقیم رشت، که چیبی کابرا، هیچ؛ وهک باسی ئاو خوار د نه وه بکا! ئه ی قوربان ئه و نازه ت له چیبی بوو؟ چوزانم!

قهومی فرانسز - چ نیر و چ مئ - هه تا هه ز بکه ی نازک و هه سساس و که لیمه ییبکی زۆر به سیت که به عاسته م بۆنیککی ناخۆشی لی بێ، شوعووریان ئازار ئه دا، به عه کسی مام ئینگلیزه وه!

پۆشته یی فرانسزه کان - چ نیر و چ مئ - له بهرگا زۆر به زه و قن. خو ئیجگار ژنان؟ ئه و زه و قه ی ئه وان هه یانه، مه گه ر خو بان بیانی بێ! پلنگی فرانسز (کلیمانسو/ G. Cle- K/manceau) له نزیك (فارسایل پالاس) له سه ر تاو پیریک، هه یکه لی چه شنی خو ی ناشیرین و ئیسک گرانیان بۆ کردووه، به جلی سه روازییه وه. (٣)

له موزیک ئینستیتوت، (٤) هه یکه لی فه و قولعاده جوان و به قیمه ت هه یه، له وان ه ی که به ده وری بیناکه دا له سه ر محه ججه ره که چه سپ کراون. هه ننیکیان (هیندیکیان K) نیر و مئ که با وه شیان به ییکا کردووه، به ئاشکرا ئاله تی ته ناسولیه یان دیاره. لام وایه ئه و مه نازیره چ بۆ نیر و چ بۆ مئ، باش نییه!! چونکه هه رچه نگ چاوی پێ بکه وئ، مه یلی ئیجتیماعی جینسیی ئه کا و زۆر مه یل کردنیش ئه بێ به ئیفرات. ئینجا فرانسزه کان ئه و مه نازیرانه و مه شرووباتی سیپرتیبی زۆر، هه میشه ئه یانه ئیتیه سه ر هه وه س!

(١) خو ی هه ر ئینگلیزییه که ی نووسیوه!

(٢) خو ی بۆشایییه که ی دانا وه!

(٣) بنۆره: فه ره نه نگۆک!

(٤) Music Institute مه عه ده ی موسیقه!

هه وه س ئه گه ر عیباره ت بێ له پیکه وه دانیشتن و قسه ی خو ش، ئه مه وه حیبی و ئیلهامه بۆ ئینسان که ئه نوعی شت ئه توانی بنووسن له و ساته دا. به لام ئه گه ر له و تیه په ربی و گه ییشته ده ره جه ی (...)(١) ئیتر له ویدا، مه له که ی خه یال و ئه عسا به کان زه عیف ئه بێ و بینای جیسمی ئینسان به ره و دو ا ئه روا، یه عنی Catabolism (کاتا بۆلیزم / K) (٢)

ژن له پاريسا له به یانییه وه تا عه سر زۆر که م ئه بینیی، چونکه هه موو ئیش ئه که ن، به لام که بوو به عه سر، وه ک کۆتره باریکه، هه موو له مه غازه و فابریکه کانه دا دینه ده ره وه و بلاوه ی لی ده که ن... ییبکی چاوه رپیی یار ئه بێ، ییبکی بۆ یاری تازه ئه گه ری و ییبکی موکه لله فه به ئیعه اشه ی که سوکاری. تا سه عات ٢ - ٣ شه و نزیکی به یانیی، ژن ئه بیئری که پیاسه ئه که ن له و سه ر جادانه ی پاريس.

له پاريسدا، بێ کاره زۆره و پرسا، ئیجگار زۆره. عه جه با بۆلشقیکی و یا کۆمونیست چ که لکیکی بۆ ئه و هه ژارانه هه یه؟ ئه گه ر راسته بۆلشقیکی؛ یه عنی موساوات له هه موو شتیکا، ئه ی ئه و به سه زمانانه چلکنوپلکن، برسیی ولاکه ی سه ربان دئ، له برسانا ده ست له خه لک پان ئه که نه وه، بۆچی موساوی نیی؟ با وه ر بکه، دهنگی ده هۆل له دوور خو شه؛ بۆلشقیکی، کۆمونیستی، سۆسیالیستی، ته ره ماش، ئه مانه هه مووی که لیماتی موته رادیفه ن، هه موویان یه عنی له م رتییه وه ئه توانم بچمه سه ر کورسیی نیابه ت یان وه زاره ت!

له فرانسده دا، حه قبه ت گه وواد زۆره. به لام فیکه په کی گه واددی خستوه! چاوت به هه ر کچێ یان ژنی که وت، فیکه ییبکی بۆ بکه، ئه گه ر حه زی کرد دووت ئه که وئ و ئه گه ر حه زیشی نه کرد گو ی ناداتی، ملی ریگه ئه گری و ئه روا. حه تتا هی و ئه بینیی قۆلی له قۆلی ییبکیکایه، فیکه ییبکی بۆ بکه، ته ماشاییکت ئه کا، ئه گه ر به دلی بوویت، ئه و به ره لئای ئه کا و دئ قۆل ئه کا به قۆلی تۆدا!

سه ره سستی ئاوا ئه بێ! دیم له نا وه راستی شه قاما، ماچوموچ کراوه و دیم کچیک خیرا خیرا خو ی ئه دا به سه ر کوریکا که خو ی نوشتان بووه وه به پشتا، به راستیی سه ره سستی که له سنووری ئه ده ب تیه په ربی و خووی ئینسانی خراپ کرد، قه ت ئاره زوو ناکری! ئینسانی

(١) خو ی ئه و بۆشایییه ی دانا وه!

(٢) زاراوه ییبکی زانستییه به واتای (بزا قی روخاندنی شان زیندووه کان) که (ئه بییز) ده گرتیه وه! (بۆییکا له فه ره نه نگۆکا دام نه نا، تا خوینده وار بییری له باسه که ئالۆز نه بییت!).

سه‌ره‌ست، ئەبێ له سنووری ئەدەب تێنەپەرێ، چونکە هەموو شتێ حەددى هەیه، حەتتا سه‌ره‌ستیییش! ئینسانی سه‌ره‌ست که خۆی چاک بوو، بە ئەدەب بوو، لە گەڵ ئەو هەش لەش ساغ بوو، ئەو کەسە لە (سوپەرمان) یه‌وه نزیکه و سوپەرمانیشت که سێکە قەت خەتا ناکا و کە سێکیش که خەتای نەکرد، ئەگاتە دەرەجەى بەرزترین و کەسێ بگاتە ئەو دەرەجەیه بەختیارترینی بەشەر ئەبێ و رەنگە لە حەقیقەتی ژيان تیبگا... ئەم ژینەى که ئێمە تیبی نەگەییشتووین، نازانین بۆچی هاتووین و بۆ کوی ئەرۆین؟ لە تاریکیه‌وه بۆ تاریکی، رەنگە لە عەدەمه‌وه بۆ عەدەم بێ. بەلام فەنای مادده، جێی باوەر نییه، چونکە ئینسان که مرد، ئەو ئیسک و میتسک و گوشتەى ئەبێ بە خۆل، ئەو خۆلە شتی کهى لێ پەبیا ئەبێ؛ یا ئەکرێ بە گۆزە و دیزە، لەشى نازەنینیک، نازەنینیکى که ئاوی پێ ئەخواته‌وه، وه یا ئەکرێ بە خشت و ئەچیتە ناو دیواره‌وه، یاخو ئەبێ بە سه‌به‌بى ژینی گۆل و گۆلزار، یا دار و دوه‌ن! کەوا بوو، مادده، ئەگەرچی کوت کوت ئەبێ، بەلام - وه‌ک مالتکوک ئەلێ - بیک ئەگریتەوه و هێزەکه‌ی جارانی پەبیا ئەکاتەوه.

شتی^(١) زۆر بەهێز که کوت کوت کرا، ئەو هێزە به‌سه‌ر ئەو کوتانه‌دا دابه‌ش ئەکرێ، بەلام له‌ دوای دوه‌ره‌بیک یا وه‌ختیکى موساعید - ئەگەر فورسەت له‌ دەست نەدرێ - ئەو کوتانه که بێکیان گرتەوه، عەینی قووه‌ت یا هێزی ئەبێ! ئینجا نازانم جیسمی ئینسان که

(٢) نامەنووس، دوای نامەکه، ئەم پەرە نووسراوه‌ی وه‌ک پەرۆیز - نووسیوه و نامەوه‌گرى ئاگادار کردوه که ئەم لاپەرەیه‌ سه‌ر به‌ ئەم باسه‌یه که من له‌ ئێره‌دا ده‌بینۆم! نووسیوه‌تی؛

١- هەر هێزیک که دابه‌ش کرا، بێ هێز ئەبێ. هەر شتیک کوت کوت کرا، تین و هێزی به‌سه‌ر ئەو کوتانه‌دا دابه‌ش ئەکرێ. ئینجا ئەگەر ئەم کوتانه بێکیان گرت و بوون به‌ پارچه‌بیک، ئەوسا هێز زیاد ئەکا. مه‌سه‌لا هیدروژین که دوو مۆله کیتوولی تیا به؛ ئەگەر ئەو دوو مۆله کیتووله له‌ بیک جیا بکریته‌وه - یا ئەو میقداره دابه‌ش بکری - دیاره ئەو هێزه‌ی جارانه له‌ هیچ به‌شیک له‌و به‌شانه‌دا نابێ و به‌م کوت کوتیه ئەگەر عوامیلی ته‌بیعییه نه‌پارێزی، رەنگە خۆی هیدروژین بگۆرێ. بەلام هەنگێ جار ته‌بیعه‌ت غەدر ئەکا؛ مه‌دانى بیکبوون نادا و ئەو دوو مۆله کیتووله پەردەبیکى غەیره ته‌بیعی مانعی بیکبوونیان ئەبێ. هەنگێ جارێش ناتوو - سروشت/ K - نایلتی فرسەت له‌ دەست بچێ، شه‌مالتیکى زۆر خۆش ئەو پەردەیه لائەبا و ئەو دوو مۆله کیتووله بیک ئەگرن. ئەوسا عونسوری هیدروژین ناو ئەنرێ!

٢- هەنگێ مه‌واد هه‌یه که له‌ عەناسیری هه‌مه‌چه‌یه - جوژه - مورەکه‌که‌به ئەو مه‌واددانه؛ کیمیاهەر ئەگەر بێتو نزیک هەر عونسره نزیکی جینسی خۆی بخا، هاوچه‌شنى خۆی، له‌و مورەکه‌که‌به جوئ =

دارزاو بوو به‌ هه‌زار کۆته‌وه، له‌ پاشاندا ئەو کوتانه بێکیان گرتەوه، ئینسانیک ته‌شکیل ئەکا، یا حەیانیک، وه‌ یا دره‌ختیک؟ باشه، له‌مانه هەر کامیکیان بێ، ئاخۆ ئەو هێزه‌ی جارانی ئەبێ؟ پروانه کتیبی (Matter & Power) هی بوخنەر^(١).Bochner

رەنگه توشی وه‌رامیکى وا نه‌بى، چونکه زۆر له‌ ناتوریسته‌کان - ته‌بیعیون - فیلۆزۆفه‌کان به‌م رێگه‌یه‌دا رۆبیشتون و ئەرۆن، بەلام جارێ کەس نەگەییشتوه‌ته مه‌قسه‌د... بەلام بۆ مه‌ودای کیمیایی، ئەمه بیلفیعل تا قی کراره‌ته‌وه و راسته!

بزانه من باسى پاریس و پاريسيم کرد، که چى بۆ کوی چووم؟ لام وایه نیازم هه‌یه بيم به‌ فیلۆزۆف - فه‌یله‌سووف/ K - چونکه پۆلاتیکه، میتسکی ئینسان مانگوو ئەکا، منیش ئەمه‌وئ له‌مه‌ولا به‌ فه‌لسه‌فه میتسکم مانگوو بکه‌م!

رۆژی ١٩٣٨/٨/٢٦؛ حیسسم به‌ زوعفیکى عومومى کرد و وه‌خته بوو گیرفانیشم توشی ئەزه‌مه‌بیکى زۆر خراپ بێ. له‌ ترسا قه‌رارم دا، راکه‌م له‌ پاریس، راکه‌م تا به‌ جارێ په‌کم نه‌که‌وتوه و له‌ خاکی فرانسه‌ درچم!

ئەو رۆژه، سه‌عات ٣،١٠ى ئیواره، به‌تره‌بێن له‌ (ستاستیونى نورد Nord) وه‌ حه‌ره‌که‌تم کرد بۆ (کالییه‌ مارتینه Colios Maritime) ی ساحیلی فرانسه!^(٢)

سه‌عات ٧،٣٠ گه‌بیشتم. له‌وئ له‌ ناو تره‌بێندا، گولعوزاریکی سیمین به‌ده‌ن له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم. وه‌ک نه‌ بام دیبێ نه‌ باران، ئاگرى عه‌شقم هاته‌ جوئ. وبستم

= ئەبیته‌وه و ئەنوسى به‌و که‌ته‌ی که وه‌ک خۆیه‌تی. دیاره مه‌واددى مورەکه‌که‌به دائیما مه‌عرووزی گۆرانه. عه‌وامیلی سونعی ئەگەر نه‌یگۆرێ، عوامیلی ته‌بیعی غالب ئەبێ به‌سه‌ریا.

هەنگێ کیمیاهەر زۆر زیره‌ک و وریان، نایلتن فورسەت له‌ دەست بچن؛ هەم ئیستیفاده له‌ عامیلی ته‌بیعی ئەکەن، هەم بۆ پیکه‌پێنانی عامیلی سونعی قوسووڕ ناکەن؛ ئینجا مه‌رام له‌م مه‌وزووعه، هێزه. ئەله‌کترونی که له‌ فه‌زادا شه‌قال شه‌قال ئەبێ و قووه‌ی جه‌زب خولی ئەدا و چه‌رخه‌بیکى پێ ئەکا. له‌ دوای چه‌رخه‌بیک هەر کۆته توشی کوتی خۆی ئەبیته‌وه و به‌بیکه‌وه ئەنوسین و سه‌رله‌نوێ به‌م چه‌شنه‌ پاره‌ستاهه، نه‌ک له‌سه‌ر پشتی گا و ماسی! هەنگێ هه‌یه ئەلێن هەر هێزیک کوت کوت کرا، له‌ دوای بیک بوون، ئەو هێزه‌ی جارانی نابێ، بەلام ئەم قسه‌یه جێی باوەر نییه، چونکه ئەو هێزه با کوتیش بکری، قەت زایع نابێ. رەنگه زوعفیکى وه‌قیی حاصل بێن له‌ فیراقتا، بەلام له‌ دوای بیک بوون ئەو زوعفه نامینێ! / ته‌واو.

(١) نیتویشانی کتیبه‌که‌یه؛ (مایه و توانا).

(٢) خۆی نیتوکه‌ی هەر به‌ تیبی لاتینی نووسیوه!

بیدوینم، به لّام فرانسزیم نه ئه زانیی. داخی گرانم ئه و جومله قۆرانهش که له مه عناکهی که بیهشتم، ئیتر ئیمکانی نه بوو ئیستیعمالی بکه م! گیسکه گوله بیک میردی بوو... باوه ریم پی بکه بۆ نوکهری نه ئه شیا. به لّام من زۆر به م ئیشه نارپکه خه فه تم خوارد، وتم: ناخۆ به حه قیقی، ئه م په ربیه حه زی له مه کردی؟ قه ت جی باوه ر نییه!!.

خولاسه، من ئاگری دلم به چیی بکوژنمه وه؟ کچیکی جوانی بو، له گه ل کچه که دا - شاکیر ئاسایی - که ومه ده ستبازی تا گه بیهشتمه جی، به لّام ئه وان له پیش مندا دابه زین، من چومه قه راغ ده ریا دابه زیم!^(۱) چومه (تهرمیوس هوتیل Termiuis Hotel)^(۲)، که سه رم کرد به ئوتیلدا، له ئینگلیز به ولاره، فرانسزم نه دیی غه یری گارسون و خزمه تچیه کان. نه ختی پشووم هاته وه به به را، وتم: شوکر لیره کوتری راوکه ر نییه!.

ئه و شه وم له وئ رابوارد. سه به نیی سه عات ۱۳، ۱۲ ی نیوه رۆ، به پا پوری فرانسز (کو ت، ۹، ئوزور Cot. 9 Ozur)^(۳)، حه ره که تمان کرد به ره و ئینگلته ره؛ مه وتینی جو ن بۆل، کللی پۆلاتیکی جیهان، مه نه عی فروفیل، درۆ ده له سه، پرو پاگه نده ی عه جیب! سه عات ۱، ۱۳ گه بیهشتینه (دۆقه ر Dover).

ساحیلی فرانس له ساحیلی ئینگلته ره وه سه عاتیک دووره، بۆ ییکا به ده ردی جو ن بۆل ئه لئ؛ (به پتی سیاسه تی ته قلیدی، ئینگلیز و فرانسز دۆستان!). لام وایه ئه گه ر ساحیلی منیش له ئینگلته ره وه وا نزیک بویه، به حوکمی مو حافه زه ی خاکی بریتانیا، له گه ل منیش دۆست بوو، ئه گینه ئه گه ر ئینگلیز تیک بچئ له گه ل فرانسه و، فرانسه له گه ل که سیکی که دۆستابه تیی بکا، ئه توانن به جووته، به هه لمه تی (سان جیمس) بکه ن به جیگه پیا ز!^(۴)

ئینجا له ترسی ئه مه یه سیاسه تی ته قلیدی! که له پا پۆر هاتینه خواره وه، ئینگلیزه کان له ده رگاییکه وه ئه رۆیشان و غه یره ئینگلیزیش له ده رگاییکه که وه، شتی غه یره ئینگلیزه کان ئه گه ران، بۆ کامیرا. لام وایه ئه وانیه کامیرایان پی بوو لییان سه ندرا پی تا ده رچوونیان له خاکی ئینگلته ره!

(۱) نه مزانی مه به ست کام شاکیره!!

(۲) خۆی نیوه که ی هه ر به تیبی لاتینی نووسیوه!

(۳) هه ره ها

(۴) وئ ده جیت مه به ستی (کو شکی سان جیمس) بیت!

له پاش ئه مه ی که له گو مرگ قوتار بووین، هاتینه ده ره وه ی ستاسیون. له ویدا تره پین ئاماده بوو، ئه مر م کرد به ساحیب^(۱) چا و شیریک و کیک بی نی بۆم! بۆ خۆم به هه موو عه زمه تیکه وه له واغۆنه که دا دانیشتم و به که مالی ئیحتیرامه وه بۆ هینام!

له دوای چا خواردنه وه، سه عات ۳، ۲ تره پین جو لا بۆ (لۆندون London). سه عات ۴، ۴۵ گه بیهشت هه مدیسان له م تره پینه دا ها وه لم پی ره ژنیک بوو که هه ر تا وه نا تا ویک، قوتوی سوورا و سپیا وه که ی ده ره هینا و به ر ئه بووه گه چکاری چرو چاوی! مه وقیعی سیبه می تره پینی ئینگلته ره زۆر مو ده یسه؛ دۆشه کی قه دیفه و باقیی ته رتیباتی وه که هی ئیتالیایه. به لّام تره پینی فرانس له پاريسه وه تا «کالییه» زۆر قۆره، وه که ده ره جه سیبه می عیراق وایه! که گه بیهشتینه ستاسیونی «فیکتوریا Victoria» له واغۆن هاتینه خواره وه، حه مال په ستی کردم. ئه و جان تا که می رانه پسکاند، ئه م رایته کیشا. رقم هه ستا، وه خته بوو ورد و بچو وکیان هه لئاختم.

که هاتمه وه، له شو فیریک هه والی ئوتیلیکی موناسییم پرسیی. که چیی کابرا وتی؛ (له ئوتیل فیکتوریا موناسیبری نییه که شه ویی به ۱۲ شیلینه!). چومه ئه وئ!^(۲)

ئوتیله که له شه قامی فیکتوریا یه، ده قاته، به لّام ئه و عه زمه ت و زه وق و فه خامه ته ی که له ئوتیله که ی پاريسا دیم، له ئه و ئوتیله دا نه مدیی!.

ئوتیل مو ده یش و به عه زمه ت بوو، به لّام ئه سباب و ترو تیفاقی به سیت و ساده بوو، وه که زه وقی ئینگلیز. کچیکی زۆر جوان و نه رم و نیان، مه سئولی ژووره که ی من بوو، به لّام به یانیی له سه عات شه شه وه تا شه شی ئیواره به شه و پیاو خزمه تی ئه کرد!

خه یالم دایه کچه!^(۳)

(چاکه! نیوت چییه خوشه ویستم؟ Well, What is your name darling?)

(میری! به رتیز. Mary. Sir)

(ئوه میری! ده توانم ئیواره پیاسه بیکت له گه ل بکه م؟ Oh Mary. Can I take you a...)

(۱) نامه نووس، ژیرانه و به کینایه ت (ئه مر م کرد به ساحیب) ناخاوتوه که مه به ست ئینگلیزه و له داگیرکردنی کوردستاندا به (ساحیب) بانگ ده کران. ئه میسته ئه ویکه کورد به سه ر (ساحیب) دا ئه مر ده کات!.

(۲) پاره بیکی بریتانیا یه!.

(۳) خۆی هه ر نووسینه ئینگلیزییه که ی نووسیوه. من گو ریم بۆ کوردیی!

(walk with you at the evening?)

(به لئی به پێژ! Yes. Sir.)

بەم موحارەوێ کورت و موختەسەرە و بەزۆری زۆردارەکیی لێگەڵ (مێری) بووم بە ئاشنا!
سەعات شەش، پێکەو بە پاسی دوو نوووم چووین - ئەبلەقۆسۆن - بۆ هەوای پاک
وەرگرتن؛ Openair. (۱)

کۆرە هەوای سافی چیبی؟ مائی ئینگلیز وێران بێ بۆ خۆی و پێتەختی! چلەم ئەسپیی،
پەشە و تف ئەکەیتەوێ پەشە؛ لەبەر دوو کەلی فابریقە. بەلام ئەو جیگەیه چونکە زۆر
قەلەبالغ و سیخناخ نەبوو، نەختی باشتر بوو لە ناو شار. لێگەڵ (مێری) دوو سەعاتم
پابوارد، ئەمجا گەرەمەوێ ئوتیل لە ترسی باران، چونکە لە وەزعی ئەوروپا نەگەییشت
بووم کە بە هاوینیش بارانی هەیه. لەبەر ئەمە نە چەترم هەبوو نە زاخۆی باران.
ئەمریکاشم نەئەزانیی چۆنە، ئەگینا چەتریکم ئەکری. مەسئەلەکە ئیکۆنۆمی -
دارایی K/ - نەبوو، کاک شاکیر! (۲)

شەوێ، تیرۆپر لە ئوتیل لیتی نوستم. نەختی لەو هێزە لە کیسم چوو بوو، بۆم هاتەوێ.
بەیانیی لە دواى بانێو کە چوومە ژووری نان خواردن بۆ نان و چا، زرتە بۆزیکم دیی لێگەڵ
ژنیکی جوانی جاھێلا. جیگاکەم لە تەنیشت ئافەرەتەکەوێ بوو. کابرا دەمی سووتا بە منی
وت؛ (باقڵ ئەبارئ؟). منیش وتم؛ (نازانم!)، کەچیبی ئافەرەتەکە وتی؛ (لە کن منەوێ
پروانە!)، کە روانیم، بەلئی ئەبارئ! وتم؛ (بەلئی ئەبارئ!).
ئافەرەتە ئیتر مۆلەتی نەئەدام، کەوتە قسە و چیرۆک بۆم. لام وایە منی بە (دۆن ژوان)
زانیی بێ!

تەرجومەى حالم، لە کوێو، بەکوێدا هاتووم و بۆ کوێ ئەچم، ئەمانەى هەموو لێ پرسیم!
لێگەڵ ئەوێش هەر چاوی تیبیری بووم، لە خۆم ئەترسام. وتم؛ (باقڵ ئەم ئافەرەتە نیازی
هەیه لە خستەم بەرئ. بەدخووم بکا یا لە ریم دەرکا! خوا، تۆ پارێزگاری گشت کەسى!).
بەلام کابرای مێردی چەشنی خالۆ محەمەد، هیچ مێشیش میوانی نەبوو، هەر خەریکی
پاروو گلاندن بوو!.

(۱) بنۆرە فەرھەنگۆک.

(۲) دیسان نیوی شاکیری هیناوەتەوێ کە من نازانم مەبەستی لە کام هەردوو هاوێلی؛ شاکیر فەتاح و
شاکیر موحریه! ویش دەچیت کە مەبەستی تیکەمیان بێت!

کە لە نان خواردن بووینەوێ، ئافەرەتە وتی؛ (تۆ لۆندەرەت نەدیوێ؟ حەز ئەکەى پێشانەت
بەدەم؟). مۆتەحەبیر مام، وتم؛ (بەخوا تەلەى بۆ نامەوێ. نەخیر پێتە بووم! کەریی کارساز
بۆ سازکردن خیرا، بەشکم ئەویش وتیبەت: کارساز بۆم ساز کە! بەخوا پەنگە و بووبی!)
وتم؛ (ئەگەر ئارەزوو ئەکەى مەمنوونت ئەبم!). لە پاشان بە مێردەکەى وت؛ (تۆش دێی یا
لێرە ئەمینی؟). وتی؛ (نە! من نەختی ئەچم بۆ کوتوێخانە!).

خالۆمان بەجی هیشت! سواری ئوتومویلی خوسوسیی مادام بووین، تا نیوەرۆ
سوورایینەوێ. کە ئەوێستاین بۆ ئەلەکتریکی سوور، ئەکەوتە دەستبازی لێگەڵم. منیش
وتم؛ قەیناکا، هەر خەلەل بەگیرفانم نەگەییتی، هەموو لەشم بۆتۆ! کە گەرایینەوێ،
بێتکسەر بۆ ژوورەکەى من. لەوێ خۆی دا بەسەر جیگەکە و (.....) (۱) ئیوارەش کاری
راست بێ، بردمی لاییکی کەى پێشاندام!

شەوێ چووم لە رێستۆرانتیک نانم خوارد. کچیکی زۆر جوانم دی، کەوتە داوی. زۆر
مەشرب خۆش و قسە خۆش بوو. کە گەرەمەوێ ئوتیل، وتم؛ (باقڵ من ناتوانم رەحەت
دانیشم!!) واکە لێرەش خۆم دەرپازکەم!

لەم خەيالەدا بووم، مادام لە دەرگەى دا و هاتە ژوورەوێ، بێ ئەوێ بلیم؛ وەرە! دوو
سێ سەعاتمان پێکەوێ پابوارد. ئەمجا ئەو رۆیشت و من کەوتە گێژاوی خەيالەوێ!

لۆندەرە، شارێکی زۆر گەورە و مودەهیشە، چرە، بینای موحتەشەمی تیایە، بەلام ئەو
بینایانە، لەبەر دوو کەلی فابریکە هەموو وەک خەلۆوز وایە. لام وایە کەسێ سیی زۆر
بەقسووت نەبێ لە «لۆندەرە» دا زوو تووشی دیق ئەبێ... هەواییکی پیس و مۆتەمادیی
باران، بەدەگمەن هەتاو ئەبێرئ. ئینجا بۆ ئەمەى خەلکی «لۆندەرە» ئیستیفادە لە هەتاو
بکەن، دائیرەى ترەپین، رۆژی شەموان و بێتک شەموان بۆ شارەکانی قەرەغ دەرپا بە
هەزاران تیکت ئەدا. بزانه چ خزمەتیکە! هەوای پارسیس لە لۆندەرە چاکترە، بەلام
هەوای رۆما فینک و ساف و خۆش، لۆندەرە و پارسیس فینکن!

لۆندەرە، مەزببەتی هەیه بەسەر ئەو شارانەوێ کە دین، پارکی زۆری هەیه. ئینگلیزەکان
لێگەڵ ئەو خۆین ساردیبەى خۆیان، کەچیبی ئەغلەب هەیکەلەکانیان شێرە. بۆجیبی، شێر
خۆین ساردە؟ «پیکادیللی پارک»، چەنگ دەرگەى هەیه و هەر دەرگەبێکی بە ناوی
مۆستەعمەر پیکەوێ ناوێراو!

(۱) خۆی بۆشایی داناوێ.

له «هايد پارک» و «پيکاديللي» دا، ئيواران ئەگەر باران نەبێ، باندۆی مۆزىقه له وێدا مۆزىقه لێ ئەدا، بەلام من دوو رۆژى تيا بووم، کاولم کرد ئاسمان چاوى وشک نەکردهوه! دووهەمین رۆژ چووم چاو بە (چامبەرلین) کەوت و ناوى (لۆرد هالیفاکس) بێش هات، کەوتینە موحاوهره... وتم بە چامبەرلین: ئەوه بۆچى ئیوه له هه‌موو دیزه‌ییکا ئەسکوتین؛ وتی؛ (قوربان، ئیمه ئیسته موزانه‌ی قوه‌تى عاله‌مان کردووه و داتیما ئیمه موحافه‌زه‌ی ئاشتیى ئەکەین!).

وتم: ئای مردووت مرئ!! ئیوه ئەتانه‌وی ئەمرتان ره‌وا بێ به‌سه‌ر عاله‌ما، بەلام لام وایه ئەو باوکەتان مرد. عاله‌م له‌ خه‌و خه‌به‌رى بووه‌وه؛ له‌ فیشال و درۆده‌له‌سه‌ی ئیوه‌ گه‌یشت. ئیتر قه‌ت ئەو رۆژه ناییننه‌وه‌ که ئیوه حاکمی موته‌لق بێ له‌ ئاتله‌نتیکدا و له‌ ده‌ریای سپییدا! نه‌، ئەم جاره نۆره‌ی کەسانیکى کەیه‌!

چامبەرلین وتی؛ (دنیاى چۆن دیته‌ پێش چاو؟).

سه‌گبا به‌ ئه‌بویست ئیستیفاده‌ له‌ بیرم بکا، بەلام من ئاگام له‌ خۆم بوو. وتم: جه‌مه‌رى پۆلاتیکه‌ به‌ده‌ست تۆوه‌یه‌! خۆت چاکى ئەزانى! پیکه‌وه‌ قاوه‌لتیمان کرد و گه‌رامه‌وه‌.^(١)

بینای مه‌جلیسى عه‌وامم دى. قه‌سرى سان جیمس و زۆر جیگه‌ی کەش، بەلام نه‌ بینای مه‌جلیس و نه‌ قه‌سرى سان جیمس، مه‌نزه‌رى جوان نه‌بوو!

له‌ لۆندره‌دا بێ کاره‌ زۆره‌، پرسا ئیجگار زۆره‌، عه‌زه‌مه‌تى بریتانیا به‌کارى بێ کار و پرسا نه‌هاتوه‌وه‌! گه‌ووادیش زۆره‌، بەلام فیکه‌ له‌وان باشتره‌.

له‌ لۆندره‌دا ئيواران، کچان و به‌عزه‌ن ژنانیش سواری پاسکیل ئەبن و ئەچن بۆ گه‌ران. داخى گرانه‌ نه‌مزانی سواری پاسکیل! چاوم به‌ بینای (پارتى ئەنتى بۆلشفيک، کۆمونیست - سۆسیالیست) کەوت^(٢) چاوم به‌ موزه‌خانه‌ش کەوت، بەلام له‌ دووره‌وه‌.

ئەو به‌ساته‌ته‌ و ئەو نه‌زاکه‌ت و ته‌ربیه‌ی لای ئینگلیز له‌ ئینگلته‌رادا ئەبینى، له‌ خاریجی ئەویدا نییه‌! ته‌ره‌س بابانه‌ له‌ فرانسزه‌کان نازکتر و به‌ خزمه‌تترن. لام وایه‌ ئەوانه‌ی که ئەیانه‌وئى بێن بۆ رۆژئاوا، ئەیاننێرنه‌ ده‌بیرستان، کلاسیک ته‌واو ئەکەن، به‌عنى کلاسی بێ ناموسی، ئەمجا پاسپۆرتیان ئەده‌نى!

ئەو رۆژه‌ی گه‌یشتمه‌ لۆندره‌، شه‌موو بوو... دوکان و بازار نه‌بوو. جگه‌ له‌ هه‌نگى رێستۆران و ورده‌ دوکان به‌ولاره‌ و بۆ سه‌بیه‌ی هه‌ر وا، بەلام له‌ هه‌مووی موهیمتر رۆژی پیکشه‌موو، له‌ هه‌موو سه‌رکۆلانیک و قورنه‌پیکه‌وه‌ ده‌سته‌واره‌پیک رۆژنامه - تاو نامه، چونکه‌ هه‌ر تاوه‌ نا تاوه‌ ژماره‌پیکى ده‌رئه‌چى - له‌سه‌ر خواجه‌نشینی مالتیک و یا سنووقیک دانراوه‌. هه‌ر که‌سى، هه‌ر کامیکى بوئ، دانه‌پیک هه‌لته‌گرئ و پاره‌که‌ی فری ئەداته‌ سه‌ر غه‌زه‌ته‌کان ئەروا و ئەگه‌ر که‌سى ورده‌ی پێ نه‌بوو، له‌و ورده‌یه‌ی له‌سه‌ر غه‌زه‌ته‌کانه‌ وردی ئەکاته‌وه‌. ئینجا بزانه‌ چه‌نگ متمانیه‌یان به‌ پیک هه‌یه‌! دووه‌مین رۆژ له‌ لۆندره‌دا له‌ (فیکتۆریا ماجیستیگ گریل Victoria majestic grill) دا^(١) دانیشتیووم نام ئەخوارد. کابراییک له‌ نزیکمه‌وه‌ به‌ جلی تابه‌تى نان خواردنه‌وه‌ دانیشت بوو، هه‌ر ته‌ماشای ئەکردم، بەلام به‌ ئوسوول. من زۆر به‌م ته‌ماشاش کردنه‌ سه‌غله‌ت بووم، له‌ پاشاندا لام وایه‌ کابرا په‌تى پچری، وتی؛ (لیم ببوره‌ شتیکت لێ ئەپرسم!) وتم: چیه‌؟ وتی؛ (ئەگه‌ر ئاگرى جه‌نگ هه‌لگه‌رسا ئەگه‌ر پیتته‌وه‌ بۆ ئەسپانیا یا لیره‌ ئەمینته‌وه‌؟). وتم؛ ئەچم بۆ ئەمريکا!

وتی؛ (بۆ تۆ له‌ کام پارتیت؟). بۆ ئەمه‌ی کابرا نه‌ختی په‌ست بکه‌م، وتم؛ نازیست Nazi^(٢)! که‌چى کابرا وتی؛ (پاردۆن!)^(٣) کابرا رووی لێ وه‌رگێرام، بەلام من به‌رۆکم به‌ر نه‌دا، لیم پرسى: (ئەرى به‌راست، هیتلەر ئەیه‌وى پارچه‌پیک زه‌وی ئەلمان که‌ به‌ سیاسه‌تى زالمنا نه‌ لێی جوئ کرا بووبوه‌وه‌، ئیستا که‌ هیزی په‌یا کردووه‌، ئەلمان بیداته‌وه‌ ده‌م خۆی، ئیوه‌ بۆچ وا که‌وتونه‌ته‌ حه‌له‌ولا؟

وتی؛ (ئەوه‌ ئیمه‌ ئەروانینه‌ دنیا، هه‌ر حوکومه‌تیک که‌ زۆر به‌هێز و ته‌وانا بوو، ئیمه‌ ئەبى حیسابى دوا رۆژی خۆمان له‌ گه‌ل ئەو حوکومه‌ته‌، ئەمرۆ به‌خه‌ینه‌ پێش چاومان! ئینجا بۆپیکه‌ به‌هیزی ئەلمان نه‌ک بۆ ئیمه‌ ته‌نیا، بۆ فرانسه‌ش خه‌ته‌ره‌!). منیش له‌ دلای خۆما وتم؛ خوا خه‌ته‌رى واتان بۆ زۆرکا؟

له‌ ئینگلته‌ره‌دا زۆر به‌ گه‌رمی، خه‌لک ئەهمیه‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی (چیکۆسلۆفاکیا)

(١) نیوی شییوخانه‌پیکه‌ بۆ گوشت برژاندن (برژاندخانه‌ی پاشایه‌نه‌ی فیکتۆریا) خۆی هه‌ر

ئینگلیزییه‌که‌ی نووسیوه‌!

(٢) خۆی هه‌ر ئینگلیزییه‌که‌ی نووسیوه‌!

(٣) خۆی هه‌ر ئینگلیزییه‌که‌ی نووسیوه‌!

(١) دیسان - وه‌ک باسه‌کانی رابوردو - ئەمه‌ی بۆ خۆشیی گێراوه‌ته‌وه‌، ده‌نا نه‌یدیوه‌.

(٢) پارتی ئەنتى... هتد، واته‌ پارتى دژ به‌...

ئەدا. دياره كه قسه‌ی موخالیفی ئینگلیز له غەزەتەکانیا نابینرێ. كه چیبی له گەل ئەو هەش، هەر تاوه نا تاویک كه غەزەتەكە دەرئەچوو، خەلکیی وەك هار ئەیانقۆستەوه. نەك تەنیا تەبەقەبێتک و ئەههییەت ئەدا بە ئەخبارات، هەموو، هەتتا شۆفیر، حەمال، کۆلان حالەر، کرێکار... هتدا! لەتاو دووگەل وەختەبوو بخنکیم. ئەو دوو رۆژە له لۆندردا خۆ هەتاوم شوکر نەدی، له باران بەولاه، پرسیم؛ بەری ئاسمان روون نابیتەوه تا هەتاو دەرکەوی؟ ئەیانوت؛ (بەدەگمەن، یان زۆر کەم!). منیش وەختەبوو فیراق بکەم، لەبەر ئەوه پلانی رۆبیشتم ریکخست!

رۆژی ۱۹۳۸/۸/۲۹؛ سەعات ۱۱،۳۰ بەیانیی بەتەرییەن له (واتەرلوو ستاسیۆن Watrloo sta... هوه چوممه (ساوتهامپتۆن Southampton). سەعات ۱،۱۵ ی نیوهرۆ گەبیشتم، سواری ئوتوموبیل بووم بۆ ناو شار، نزیک قەراغ دەریا ئوتیلی بگرم. له گەل شۆفیرەكە ۵ - ۶ ئوتیل گەراین، هەموو ئەیانوت؛ (بە خوا جیگە خالیمان نییه!). دوایی له ناوهراستی شارا له ئوتیل (هوپەر Hopper) جیگام چنگ کەوت. (۱)

لای ئیوارە له ئوتیل هاتمه دەرەوه؛ چووم بۆ پیاسه. له دوای ئەمە ی رێ و شارپیکانم نیشانە کرد... تەماشام ئەکرد هەرچی کچ هەیه له «ساوتهامپتۆن» دا، هەموو بەجاری سواری پایسکل بوون، کوران کەمتر. هەمدیسان ئاهیکی ساردم هەلکیشا بۆ خۆم که نازانم سواری پایسکل بيم، بەلام له پارکێک دانیشتم!

کچه کان، که بهو مه جاله دا ئەغلەب ئەرۆبیشتم، هەموو بەبەرەمی منا ئەهاتن و ئەچوون، منیش به تیلایی چاو سەیری ژیر کراسه که یانم ئەکرد. له بەغداددا، کتیبی (نیر و مبی خولقاندوه) هی نیقۆلا حەددا؛ که خوتندمه وه ئەلی؛ (کچ نابێ دەرپیتی تەسک و یا تەنگوورە ی تەسک لەبەر بکا، چونکه لەشی ئەجەرینێ و ئەو جەرانهش ئەبیتە سەبەبی جولاننی دەرپیکه و ئەو جولاننەش خوتووکه ئەدا بە ئالەتی تەناسولیبی که ئەمه ئەبیتە سەبەبی ئینتیباهی حیسی شەهوانیی!). قسه که ی نەختی مه عقووله، بەلام ئە ی ئەم کچانە ی که رۆژی ۲ - ۳ سەعات بەسەر پایسکلەوه هەلبەز هەلبەز ئەکن، چیبی ئەلی؟ ئەو نەدی دەرپیتی تەسک خوتووکه ی ئاستی تەناسولیبی ئەدا، سەد ئەو نەدی زینی پایسکل خوتووکه ی ئەدا، چونکه ئالەتی تەناسولیبی چ کچ و چ کور له هی ژن و پیساو حەسەستەر؛ بەعاستەم شتیکی لووسی بەرکەوی خەبەردار ئەبێ! ئینجا خۆ زینی

(۱) خۆی هەر ئینگلیزییه که ی نووسیوه!

پایسکل، هەم لووس و هەم سەرلوتکه ی باریک.

ئەم ریا زەبە ی کچانی ئینگلتەرە خوویان پیتو گرتوو لاکین باش نییه، چونکه نیوه دەستپەرێکه! لام وایه ئەم سواریبەیه که وا شکلی ژنان زوو ئەگۆرێ، چرچ و ناشیرینیان ئەکا!

له «ساوتهامپتۆن» دا، هەتاو هەیه. هەواکه ی نەوعەن ما له چاو «لۆندره» دا ساف و پاکه یا وەکو ئینگلیز ئەلی؛ (هەوا ی پاکه / Open air)، پرە له کۆتوبخانه، قیرائەتخانه، پارکی زۆر، کچی جوان... ئا، له بیرم نەبوو، له ستاسیۆنی «واتەرلوو - Wa-terlu» دا له پێش حەرە کەتەمان بە چا فرۆشه کەم وت - کچیککی جوان بوو -؛ چا و شیریکم بەرێ!

که دایمی، وتی؛ (شەکری تێ کەم؟)

منیش وتم؛ ئەمەوی ئەو نەدی شیرین یی وەك ماچی لیتوت!

وتی؛ (کەواته هەر قومیک و ماچیکم بکە. شەکری ناوی!)

وتم؛ چاکه بینه ناو واغۆنه که وه بۆم، له گەل کیک!

که هینایه ژوورەوه، خۆی ماچیککی دامی، وتی؛ (ئیتەر ئەو شیرینییه، ئەتوانی چوار چای پێ بخۆیتەوه!). بەراستی شەکری نەکردبووه چا و شیرەکه وه. ما کەرە شیلینیکم دایم باقییم بداتەوه، وتی؛ (وردهم پێ نییه، له وسەر که هاتیتەوه!).

له «ساوتهامپتۆن» دا فابریکه ی ئایروپلانم «تەیاره» دی. له ئیتالیادا به تەیاره ئەلین (ئایروپلان)، بۆبیکا منیش وا ئەلیم!

رۆژی ۱۹۳۸/۸/۳۰، بەیانیی که چوممه دەرەوه بۆ پیاسه و له دواییدا که گەرامه وه ئوتیل، سەرم کرد به ژوورە که مدا... دیم، ئەوا نازەننیک کۆما و تەوه، ژوورە که ئەسری بەپەرۆی تەر، که چاو پێ کەوت بهو جوانیبە ئەوه ئەکا، عەقل لەسەر ما نەما. گورج پەلیم گرت و پەرۆکەم له دەست سەند و خۆم کەوتە سڕینی ژوورە که. وتی؛ (بۆ؟ ناتەوی من ژوورە که ت بۆ پاک بکەمه وه؟). وتم؛ قەت دلّم دێ ئەو دەسته بلووریانه ی تۆ ئەوه ی پێ بکری!

ئێواره، پیاسەم ئەکرد، چاو به کچیککی قیت و جوان، چاویلکه له چاوا کەوت. ئەو له پێشدا - چونکه من نەمناسیبیه وه - وتی؛ (ئێواره ت باش Good Evening Sir) (۱)

(۱) ئەم رسته یه وشەکانی رابوردوش، خۆی هەر ئینگلیزییه که ی نووسیوه!

که ئەمەى وت، وەک جەرەیانى ئەلەکتريکىي، موجه رکيک به لەشمددا هات! ناسيمه وه که ئەوهيه ژووره کهمى پاک ئەکردهوه!

وتم؛ ناوت چييه؟ وتی؛ (مارگوریتا). وتم؛ حەز ئەکەى پيکەوه پياسە پيک بەکەين؟ وتی؛ (ئەگەر حەز ئەکەى؟). بە قسەى خۆش گەرانپيکم لەگەلى کرد. پيى وتم؛ (حەز لە سواری پايسکل ناکەى؟) وتم؛ نازانم. زۆر عەجاييى لى هات! خەلکە که، هەموو هەستانە سەرپي و ئەبانروانييه دوور، ئەيانوت؛ (ها ها... ئەوه ته واوه دى!). منيش ئەمەم بە فورسەت زانيى، لە يارم پرسیی؛ چ باسە؟.

بەدەنگيکى فريشته يى، لە دەنگى (داوود) که ئەلین زۆر خۆش بووه، خوشتر وتی؛ (پاپۆرى بەرلينه! دى بۆ لای ئيمه! تۆ ئەچيى بۆ کوئ؟). وتم؛ نيوبۆرک.

وتی؛ (ئۆه! کەواته ئەوانەى که ئەچن بۆ نيوبۆرک و هاليفاکس لەم پاپۆره وه ئەچنە ئەو پاپۆره!). بەم موخادسە کهمە، نەختى ئاگرى دلەم ساکين بوو!

سەعات ٦،٣٠، پاپۆرى (بەرلين Berlin) هات، لە تەنیشت پاپۆره کهى ئيمه وه ويستا، لە ئەو ئانەدا، لە ناو پاپۆرى بەرليندا، باندۆى مۆسيقه، مۆسيقهى لى ئەدا!.

پەيزەمان بۆ دانرا و چووينە ناو پاپۆرى بەرلينه وه. گورج رەنجبەرى پاپۆرى بەرلين، رژانە ناو پاپۆرى (گريتينگ) وه و هەرچيى جانتا و شتوومە کمان بوو، هەموويان هيتايە ناو بەرلينه وه! بەرلين؛ پاپۆريکى مودھيش و گەوره و موختە شەم، مونته زەم، موعەزەم، نزيکى هەزار ژوورى بوو، قەسريک بوو بۆ خۆى. لە ژوورەکانيا ئاوتنە، ميژ، کورسيى، لەگەنى دەست شتن، لەگەنى تەنە کهى ئاو، سابوونى پالمۇليف، دوو خاوبى، جگە لە نوين و دەسکى گوليش لەسەر ميژە که!.

لە پيش ئەمەى ئەوروپا بەجى بيلەم، با موختە سەر باسى وه زعى پۆلاتيکى بەکەم.

وەکو لە پيشه وه وتم؛ هينتلەر و مۆسۆلينيى، ئەبينن که ئينگليز و فرانسز دنيايان کردووه بە موستە عمەرەى خويان. خۆ ئيجگار ئينگليز لە ئەوروپادا، لە جەزيرە پيکدان که قولانجى زياتر نابى بە نيسبەت خاکی ئەلمانە وه. ئەلمانەکان ئە لە زەکاذا، ئە لە قودرەتدا، لە ئينگليز که متر نين. هەر بەم تەحرە مۆسۆلينيى ئەروانيته ئينگليز و فرانسز. ئينجا ئەلمان ئەيهوى جارى بال و پەر بينيته وه - يەعنى هەرچيى عونسورى ئەلمان هەيه، هەمووى بيک بگرى و لە ژير ئالاييکا بى - ئەوسا شيرانە دپتە مەيدانە وه و بە مام جۆن بۆل ئەلى (بەشم!)، ئەو وهختە ئينگليز وەک ماکەرى بەقال، بە مەجبوورى دووى

سياسەتى ئەلمان ئەکەوى، چونکە مەجموعى ئەلمان ١٠٠ ميلیۆن زياتره، بەلام ئينگليز خۆيشى بکوژى لە ٤٧ ميلیۆن تينا پەرى! ئەما مۆسۆلينيى، سياسەتى (پان ئيتاليا) ي نيبه، چونکە هەر ئەو نەختە که تازه نەقلی «ئەعزەميه» ببوم، رۆژتيکیان ئافره تيتكى گالته چيى هات، منالتيک بەبا وه شه وه - کچه زای بوو - خۆى پير. وتم؛ چيت ئەوى؟... کەچيى وتی؛ (ئەمە جۆن دوکتۆريکە، چاوم لى هەلئە تەکيني؟). ئەگەر خەلکە که پيى نەکە نينا، من زۆر مۆتە ئەسسير ئەبوم، بەلام که ئەوان پيکە نين - و منيش ناوبانگى ئەو ژنەم بيستبوو - ئيرت من گويم نەدايى قسە کهى.

ئەم مەسئەلە يەم وهختى بەبيرا هاتە وه که بەيانى رۆژى ١٩٣٨/٨/٣٠ لە ژوورى نان خواردن لە ئوتيلدا دانيشتبووم (سەرقيتەر Serviter) مەجبووبە بيک هات و وتی؛ (چ نەوعە خواردنيکت بۆ بيتەم قوربان Sir؟) وتم؛ هەرچيى تۆ حەز ئەکەى؟

کە وام وت، کەچيى چاوى لى هەلته کانم. لەگەل ئەويش بووم بە ئاشنا، بەلام ئەو نەختى لە ژوورپاکەره که وه گەوره تر بوو، لووتيشى هەلگه راوه - ئينگليزى - بوو، لەبەر ئەمە زۆر خووم دابووه بچکۆله که!

لە «ساوتهامپتون» دا بى کارە ئيجگار زۆره، پرساش، جگە لە گەوواد. ژنانى ئينگلته ره؟ لە ئينگلته ره دا ژنى زۆر جوان هەيه، بەلام ئەغلەب؛ لووتى هەلگه راوه تە وه. ئەمەش لەم وايە (ترەبيدمارک Trdemar / نيشانەى کارخانەى ئينگليزه!).^(١)

ئەما عيشوه و ناز و لەنجە ولارهى فرانسزى هەيه تى، ئينگليزه کان نيبانە. هيتيى و هيتەن، بەلام نەک وەک ئيتاليانى... لە «ساوتهامپتون» يشدا تاقەتم چوو!

رۆژى ١٩٣٨/٩/٢، سەعات ١٠،١٥، بە پاپۆريکى بچووکى ئينگليزى؛ (گريتنگس Greetings) بەرهو «گالويخ Galway» حەرە که تمان کرد!^(٢)

من ئەمزانى بەه و پاپۆره تا «نيوبۆرک Newyork» ئەچين؛ بەلام چابوو وا نەبوو! چونکە پاپۆريکى بچووک، جيتى نوستنى نەبوو، بەلام وەک چاخانە کورسيى و ميژى جوانى تيا بوو، راديۆش ئيشى ئەکرد، بەه و پاپۆره تا نزيک «ساندس لاند Sand's Land» چووين و لەويدا ويستاين! قسەى راوکه ر؛ بيکيکى فەوقولعادى جوان، چاو شه هين، وەک گەلاويز ئەبريسکايه وه، بالا بەرز، قەد باريک، سوور و سپيى، کلاو لار،

(١) خۆى هەر ئينگليزه کهى نووسيوه و من رينووسه کهى و واتاييم داناوه.

(٢) هەر وه ها!.

خۆ ئەو چاوتلکانەى له چاویا بوو زیاتر جوانی کردبوو... وەختەبوو بە ناگری عەشقی ئەو سیمین عوزارە بسووتیم! چووم له تەنیشتییهوه دانیشتم و بە تیلایی چاوم کردم بە هەدەفی تیری عەشق و غەرامم، ئەمویست ئەو گرفتاری عەشقی من بێی له پینشا! هەیه که ئیتالیایی له ئیتتیحادی «سوئیس» دایه. ئەگەرچی مۆسۆلینی چاوی تۆ برین، بەلام تا هیتلەر دانی لێ تیز نەکاتەوه، ئەوه جارێ هەر خۆی مەلاس ئەکا! بەم تەحرە سیاسەتی ئینگلیز و فرانسز، لەولا ئەبێ مۆنقادی سیاسەتی (نازی) و (فاچیسیت) بێ! ئینجا بزاین تا ۱۹۴۰، جەنگ خاریتەى جیهان ئەگۆزێ؟ نوقتەى زۆر موهیم ئەوهیه که ئینگلیز سەرانه ئەگەر بدا بە ئەلمانیا، یا ئیتالیا، جەزیرەبێک له جەزائیری بریتانیای ناداتی، نە پارچەبێک له مۆستەعمەرەکان، ئەوی که پتی هیندوستان نییه، بەلام هیتلەر و چ مۆسۆلینی، چاویان بریوه تە هیندوستان. لام وایه سێ بەگای ئەلمانیا، ئیتالیا، ژاپۆن، بەهەر سێکیان ئەیانەوئ هەموو هیندوستان، حەتتا بەشی فرانسەش له ناو خۆیان دابەش بکەن. ئەمە مۆجملە سیاسەتی ئەمۆی ئەوروپا ئینجا یەزدان له شەیتان بمانپاریزی! (۱)

له پاپۆری بەرلیندا، هەموو رۆژی سەعاتیک باندۆی مۆسیقه، مۆسیقهی بۆلێ ئەداین. هەموو رۆژیکیش بەناوی (لۆید پۆست Loyd Post) هوه رۆژنامەبێک دەرئەچێ بە ئەلمانی و ئینگلیزی؛ بەکورتیی هەوالی دنیای تیا بوو، لەویدا چاخیانەبێکی خنجیلەى جوان بوو، لەگەڵ قیسمی زینگۆغرافی، فۆتۆگرافیییشی تیا بوو، وینەگرتن و گەرەکردن، جگە له دەلاک و جل شۆر!

ئەم پاپۆرە - هی ئەلمانە - بە عەکسی پاپۆرەکەى رۆمانیا که پتی چووم بۆ «یۆنانستان»، ئەو پر بوو له جووی شاربەدەرکراوی ئەلمان. ئەم له پینج بەشا، چوار بەشی ئەلمانی بوون، بەگیان، لەش و مال. ئەوانی که ئینگلیز و تەنیا کوردیک؛ (جەناپم!).

هەمدیسانهوه راوکه...

که جینگەمان ئاز و گوتز کرد له (Greeting/گریتینگ) هوه بۆ (Berlin/بەرلین)، گورج زەنگی نان خواردنی لێ دا و چووینە رێستۆرێن بۆ نان خواردن. تەسادوف پیرەژێکی نیویۆرکی له تەنیشتمهوه دانیشتم، لیستەى چیشتهکان بە ئەلمانی و ئینگلیزی نووسرا بوو. داپیره، سەیری ئەکرد و پینتەکەنی. وتم؛ ئەلمانی ئەزانی؟

(۱) سالیق قەفتانی خاوەندی گۆقاری (زانستی - ۱۹۳۸ز) و ئەمیش له ئەم نامەیدا پیشبینی قەوفانی (۲. ج گ) یان زوو کردوه که ئەمە نیشانهی ژیری هەردووکیانە!

وتی؛ (نەء!). لەو ئانەدا، من خۆم لێ کرد بە پروفیسۆر له زمانی (گیرمانا)، سەرگوتیلاکی چەنگ تیبیکم بۆ شکاند، بەو مۆناسەبەتەوه لەگەڵ پیرەژن بووین بەئاشنا! پیرەژن ئەگەرچی ئیسکی گران بوو، بەلام گالتەچی بوو، ئەنواعی جانەوهی بەدەستەسەر ئەکرد و ئەم هەموو خەلکەى ئەهینایه پینتەن. که چووم سەیری ژوورەکەم بکەم و شتومەکەکانم ببینم، دیم داپیره ژوورەکەى بە تەنیشتم ژوورەکەى منەوهیه. وتم؛ لام وایه ئەم پیرەژنە بۆ من کەلکی ئەبێ!

پیرەژن بەو گەمانەى که ئەیکرد، هەرچی لهو پاپۆرەدا بوو، هەمووی له خۆی گدرکردوه. کچەکان بەتەواوی مۆنقادی ببوون. وتم؛ بەخوا پیرەژن بکەم بە تەلە باشه! لەگەڵی بەتەواوی کەوتە گالتە و گەمە تا خوا دلێ نەرم کرد. له ناو پاپۆرەکەدا دوو کچی زۆر جوان و عەیار بوو. بیککیکیان زوو دەستەمۆ بوو، بەلام ئەوی که یان نەختی زەحمەت ئەویست! بە سایه پیرەژنەوه، هەردووکیانم دەستەمۆ کرد، بیکە بیکە بانگی ئەکردنە ژوورەکەى خۆی و منیشی بانگ ئەکرد. مەوزوو عێکی ئەهینایه پینتەوه، ئیمەى بەو مەوزوو عەوه مەشغول ئەکرد و خۆی ئەچوو دەرەوه، ئەبوت؛ (ئیسستە دیمەوه!). نزیکیی سەعاتیک پێ ئەچوو، ئەمجا ئەهاتەوه. منیش تەقدیرەن لیخەدەماتیها ئەم شیعرا ئەم بۆ هەلبەست:

له ئەرد و ئاسمان سەرفی نەزەر
سواری پاپۆر بە بێ خەبەر
هەر کەیف بکە هەتا سەحەر
بێ پیرەژن هیچ ناکرێ!

ئینجا ئەم کەیف و سەفایهى من، سێ رۆژ دەوامی کرد تا پاپۆرەکە له جەزائیری بریتانیا دا تیبەر بوو. ئیتر لەوه بەولاوه کەوتینە شەپۆلی دەرپاوه!

من، هەر مردم؛ شیرێ دایکم که خواردبووم، هینامهوه. ئاتلەنتیک وای شلەقاند، وای تاساند، وای گۆرەوشارد، سیاسەت و تەرەماشى له بێر بردمەوه. بۆ هەزار پشتی خۆمى عاقل کردم. تا رۆژی ۱۹۳۸/۹/۹ من له دوو کووپ شیر بەولاوه که ئەویشم له دواى تاویک هینایهوه، هیچیکەم نەخوارد. بەلام رۆژی ۹ که له (کانادا Canada) وه نزیک بووینەوه، دەرپا هینی و هیمن بوو، بەلام من ئەو هیز و توانایهى جارنم نەمابوو، لووت بگرتمایه، گیانم دەرئەچوو. ئینجا له هەموو سەبیرتر هەر تاوه نا تاویک، (ستیاوت

Steward) ی ژووړه کهم که دوو سې تیپ ټینگلیزی به ولاره هیچی که نه نه زانیی،
ته هات، نه یوت پیم؛ (زی کرانگ؟ Sie krank) یه عنی (نه خوشی؟).
منیش نه موت؛ ناین Nien / نه! یا نه یوت؛ (زی شلافن? Sie selapen /
نوستوویت؟). (۱)

خولاسه، له نوی مانگه وه، من ورده ورده وه که نه خوشی ژم بورده، که وځه سهرخو و
دهستم کرد به خواردن، به لام زور کهم! ټینجا چ خواردنیک بوو له ویدا؟ نوع نوع،
نه لمانی، سپانیایی، ټیتالیایی، فرانسوی، ټینگلیزی، نه مرکایی!.
نه لیستیه، له پیش دانیشتندا، له سهر میز دانه را له به رده ما؛ برنجی ریستوران نه و
خواردانای تیا چنگ نه نه کهوت؛ نه نوعی مورهبیا، نه نوعی په نیر، میوه به هه موو
ته حریک. خو مؤز، نه وه هیچ، به لام من خه فته تی خوارده کهم نه نه خوارده، خه فته تی نه و
پارده به نه خوارده که دابووم بو خواردن!

کور و کچیک، نازانم نه لمانی بوون یا پوټونیایی، ته ماشای نه و لیستیه یان نه کرد، له
سهر وه پیا نه هاتن، بیکه بیکه نه و خوارده مه نییانه یان داوا نه کرد تا دوايي. خو کور که
زوحاکیک بوو بو خو، نه غلب به ناوی کچه که وه داوا دوو قاپی نه کرد، بیکی بو خو
و بیکی بو کچه که، به لام خو هه رده و کیانی هه لته لووشی!

ژنانی نه لمان، له ناو پاپورا، پانتوټیکي ناو هان له پی نه کهن و فانیله بیکی خوری
بال کورت، نه نوعی گوزانیی و یاریی نه کهن! ها، له بیرم نه بوو؛ له پاپوره دا جیی دانس
بوو، هه موو شه ویک دانسی تیا نه کرا و نوزکیسترا خو لازمه بو دانس.

نزیکی هه زار ژووری تیا بوو؟ ریستوران، کلاسی بیکی، کابینه و کلاسی سچ جیاجیا
بوو. له هه موو ته به قه بیکی، دوو سهر شوکی تیا بوو. بو ژنان دووان و بو پیاوان دوو،
باقل ده ته به قه بوو. باقل ده ته به قه بوو؛ ته به قه سییه؛ کلاسی سییه نه زیری نه بوو بو
جوانی و ټینتیزامی.

پاپوری قورت نه و، هی یونانه! جیددنه قور! دلئ ټینسان قه بز نه کا. به لام هی
رؤمانیا له هی یونان گه لئ باشتره. خو هی فرانسه، نه وه دیاره له یونان و رؤمانیا
بالا تره. مام ټینگلیزیش - که پاپوری کوین ماری Queen Mary / شازن ماری (۲) له

(۱) نووسینه کانی و زمانه که نه لمانین و من ریئوسیم به کوردی نیشان داوه.

(۲) خو هه ټینگلیزیه که هی نووسیوه و من ریئوسیم به کوردی نیشان داوه.

ساحیلی ساوتهمپتوندا وه که کیوی نه لپورز له ده ریدا دئ؛ له گه ل نه وانه به رابه ری
ناکری!

بهو ته حره، کاس و گیتز، لاکه ی سهرم نه هات، له بهر لاوازیی، رهنگ و رووی مردووم
لی نیشتبوو. جاروبار کچه کانی ناشنام نه هاتن و سه ریکیان نه کردم و پیته که نین و
نه رییشتن! چلکن و پلکن؛ بوټیکی ناخوشم لیوه نه هات. که نه چومه سهر میز ته ربق
نه بوومه وه. نه شمه توانیی هه مام بکه م، چونکه هیزی نه وه نه بوو وه به خو ما رانه نه دیی،
نه ترسام له هه مامه که دا بیوریمه وه، یا ررحم به جه ننه ت شاد بیی!
خولاسه؛ هه موو وه که عاجباتیی سه ریان نه کردم و هه رییکه له بهر خو به وه نه یوت؛
(نه خوشی ده ریا به!).

رژوی دوانگزی مانگی نه یلوولی ۱۹۳۸، سه عات بیکی دوا نیوه ر، پاپوره که مان
له (پیتر ۸۶: Pier 86) دا ویستا له نیو یورکدا. رژوی ۱۰/۹/۱۹۳۸ که چاومان
به زوی کهوت، نه ختی هوشمان به بهر هاته وه - هه ر من ها! - نه و رژوه سه عات حه وتی
ټیواره له هالیفاکس - کانادا (Canada Halifax) لایدا. خه لک دابه زین و سوار بوون.
سه عات نو حه ر که ته کرد به ره و نیو یورک. به راستیی مه زه ری مانگه شه و که نه یدا له و
ناوه؛ جوان و فه ر حناک بوو. ټینجا که گه بیشتینه (پیتر)، هه رییکه کارتیکیان داینی
که تیا نووسرا بوو، له دوا ناو و جیگه به ی لیوه هاتووین، موعایه نه ی دوکتور، کوتان بو
ناوله!).

وتم؛ به خوا له بهر من هه مووان نه خه نه کوره ننتینه وه!

زور ترسام، چابوو که دوکتور هاته ناو پاپوره که وه، بی موعایه نه هه موو
نه ورو پاییه کانی راییی کرد. به منی وت؛ (تکا نه کهم چه نگ ده قیقه بیکی چاوه ری به!).
له پاشاندا من دره نگ بوو، نه مریست چاوم له چاوی ده ریا بی، بچم هه مامی بکه م و
جله کانم بگورم. پیم وت؛ هیچ نه خوشیه کم نییه! وا که نه مبینی، هی ده ریا به!

وتی؛ (چاوت؟). وتم؛ تراخومام نییه! وتی؛ (چوزانیی؟) وتم؛ من خو موعاله جهی
تراخومادار نه کهم، چو چاودیری خو ماکه م؟!

له پاش نه مه، وتی؛ (نیشست چییه؟). ته ماشای چاومی کرد و کارته که ی مور کرد.
نه مچا چومه لای مه مووری پوئیس. له ویشدا قورتارم بووم، بو ده ره وه له پاپور!

له (پیتر پورت) که هاتمه ده ره وه، چومه ستاسیونی به شی (فیلا ده لفیا) و له ویدا

☀ پ. ن؛ که: ۳۱/۲/۴۹ (*)

[تاهیر به هجرت مهربوانی — مستهفا سایب] (۱)

Phila, pa [فیلا دهلفیا - په نسه لئانیا / ئامریکا]

[م؟]

برا

زۆر چاوه پتی خه بهری گه بیشتنی ئه ووه ل نووسراو بووم، به لام دهنگت لیوه نه هات. وامزانیی که ئه و نووسراوه سیاسییهی من، خستوونییه داوی دائیره ی پۆلیسه وه. به لام نووری حاجیی صالح ئاغا بۆی نووسیوم که چاوه پتی پاشماوهی نووسراوه سیاسییه که یه. ئه و پاشماوه کم نارد. ئه گه ر دائیره ی پۆلیس بانگی کردی و لیتی پرسیی که؛ (تۆ چۆن مونساه به تت له گه ل ئه و سیاسییه عه زیمه دا په ییا کردووه؟)، بلتی؛ (منیش ییتکیکم له و عه زیمتر!). ئیتر مه ئمووری ته حقیق، زه رد هه لئه گه پتی و پاشه و پاش - ئیلالوه راء - ئه چیتته ده ره وه!

قسه ییکی زۆر خو ش و که م؛ باقل پیرار بوو که واه یال بوو بمنیرن بۆ ئه لمانیا بۆ ته حسیل که ئه و قسه یه له ناوا بوو... رۆژنیکیان دایکم چوو بووه مائی خوشکت، فه هیمه ی خوشکه زات پیی وتبوو؛ (ئه گه ر تایه ر بچی بۆ ئه لمانیا، که هاته وه کچیک هه یه، شووی پیی ئه کا!).

لام وایه، به دایکمی نه وتبوو ئه و کچه کییه؟ یا دایکم له بییری چوو!! تۆ لیتی بپرسه، بزانه که هاتمه وه ئه و کچه شووم پیی ئه کا یا نه؟ چونکه و ابزانم، هه ر له بهر ئه وه ی ئه و که سه ی که نازانم کییه و چۆنه؟ شووم پیی بکا، من ئه م هه موو زه حمه ته م ئیختیار کرد: کوری له مه غریب زه مین چوو بۆ مه شریق زه مین بۆ خوازینی پیی کچی!! بزانه کییه و ناوی چیه؟ صالح فه خریی نووسی بووی که هه مدیسان نیرراوه ته وه بۆ که ره لا! چیه فوتبوله؟ ئه مه (2 team / دووم تیمه) به ئسیتیلایحی یاریی.

(*) پاشماوهی گه نجینه ی مستهفا سایب و وه رگیراو له ئازاد جه میل سایب، س ۱۹۸۲ ز. سلیمانیی.

(۱) ئه م نامه یه به ته نی په رهی ییکه می (پاشماوه ی ییکه م نامه یه) که ته واهه که یشی وه. وردبوونه وه م هانم دده ات بلیم ره نگبی ۶ مانگی دوا ی ییکه م نامه ی ناریدییه تی و ریکه تی به ر له قه ومانی (۱). ج. گ. بی! گرنگی ئه م په ریه له ئه وه دایه که نووسه ر -خویندکار- به وره ییکی بهرز و توانا وه خووی داوه ته خویندن و هیوای زۆره و سه ره ئه نجام پیی گه بیشت!

سواری ئوتوموبیل بووم. به چوار سه عات گه بیشتمه فیلا دهلفیا، سه عات ۷.۳۰. به لام له ریکه دا ئوتوموبیل ویستا بۆ به نزمین وه رگرتن، من چووم له و ئانه دا تینووم بوو - چووم له چاخانه ییک یا بیره خانه ییکدا، غازووزی به خومه وه. به کچه که م وت؛ ئورینج /Orange / پرته قال. (۱)

ناوچه وانی گرژ کرد، وتی؛ (چیی؟ پرته قال? Orange). به لالوو تیکه وه دایمی. لام وایه ئه مه سه به بی ئه و هه یته ت مردووییه م بوو له گه ل چلکنیی و بۆگه نیی!

فیلا دهلفیا، چوومه (Hotel Terminal / هۆتیل ته رمینال)، گورج بانوی ییکی موده یشم بۆ کرد. ئه مجا چووم نانم خوارد. ئه و شه وه زۆر خو ش نوستم!

که گه بیشتمه (هازا کیتاب من تاهیر ئه لموته هه هه ر، ئه لته هور مین ئه قزار ئه سسیاسه وه ئه مسالیها، لا یه مه سه هه ئیلالوته هه هه ر وون وه لا یه قه ره توه ئیلالا لسیاسیوون مین ده ره جه ت چامپه رلین، رۆز فیلت وه دالادیته!) (۲)

ئمیازی مهربوانی

هه ره ها نیونیسانی

به تیپی لاتینی (۳)

[ته و او]

(۱) خۆی هه ر ئینگلیزییه که ی نووسی بوو.

(۲) هذا کتاب من طاهر المطهر من أقدار السياسة وامثالها لا يمسه الا المطهرون ولا يقرأه الا السياسيين من درجه جامبرلین، روزفلت، دالادیته، ئه م کتیبه له تاهیری پاک و پاکیز له چه په لپی سیاسه ت و هاو تایه وه، هه ر پاکان ده ستیان پی ده که ویت و له سیاسییه کانیش که س ناخوینتیته وه پی له ئه وانه ی که هاوشانی چامپه رلین، رۆز فیلت و دالادیته ن).

هه لبه ت ئه م رستانه یشی بۆ خو شیی نووسیوه!

(۳) نیونیسانه که ی ئه مه بووه:

T. B. Marywani

Phila, College Parmcy & Sience

Philadelphie, Pa

U. S. A

ت. ب. مهربوانی

کۆلیجی دره مانسازیی و زانست

فیلا دهلفیا په نسیلقانیا

ئوو. ئیس، ئا (ئامریکا)

من له كوللییه‌دا (Advanced Midical Bacteriology) (١) له‌گه‌ل (Clinical Chemistry) (٢) وەرئەگرم. جگه له General باکترەبۆلۆجی، (٣) ئەگەر - جگه له م ساڵ - سالیکی که بخوینم، دەرەجە ی M. Sc. (٤) وەرئەگرم، بەلام پەنگە نەتوانم بچینمەوه، چونکە زۆر دواکەوتووم، له نەخۆشیی ئەترسم. ئەمەوی - ئەگەر بۆم لووا - له ئەلمانیا دا ئیکمالی تەحسیل بکەم له دوا ی بێک دوو سالی تر.

ئێتر له خوسوس ئێرەوه؛ ئەگەر بمەوی بنوسم، نووسراویکی زۆر درێژ ئەبێ بنوسم، بەلام ئیمتیحانمان هەیه له ٢٣ مانگەوه (سیمیستەری - ١، بەشی ٢)، له‌بەر ئەوه لێم ببورە، بۆ مانگی ئایینده هیوام هەیه پێم بکری.

ئێتر بەخۆشیی و بەرزیی بیتی بۆ برات!

(ئیمزای لاتینی)

مەریوانیی

نادرەسی شاکیر فەتاح نازانم تا نووسراوی بۆ بنێرم. تۆ دیارە نووسراوه سیاسییه‌کە ی بۆ ئەنێری و هەوالی پێرسە!

[تەواو]

پ. ن؛ که: ٥٠/٣/٣١-١*

[تاهیر بەهجهت مەریوانیی — رەفیق حیلیمی]

(ئەمریکا شیکاگۆ)

١٩٥٦/٩/٢٠

خۆشه‌ویستم مامۆستا رەفیق حیلیمی بەگ

کتیبه تازه‌که‌تان «مقالات» که بۆتان ناردبووم، گە‌یشت- بۆیه تا ئیسته سوپاسنامەم بۆ نەناردوون چونکە ویستم بیخوینمەوه، لەم رۆژانه‌دا تەواوم کرد.

(١) کۆلیجی بالایی باکترەبۆلۆژی پزیشکی.

(٢) کیمیای سەریبری.

(٣) باکترەبۆلۆژی گشتیی.

(٤) پله‌ی ماجستیر له زانستدا.

(*) بنۆره فۆتۆکۆپی نامە‌که که بێکەم جاره بلاو دەبێتەوه.

هەر بژین، کتیبیکی زۆر بە‌که‌لک و تایابه. من ناوه‌خه‌کانیم زۆر لا خۆش بوو. لای من شوکری سه‌گباب (١) له‌وانه نییه که پیاو وهرامی بداته‌وه. دیاره کابرا بێ مە‌علومات ویستویتی که لیمات بداته دەم بێک و بیکا بە‌کتیب وه یا ویستویه خالۆ مە‌مه‌دی ئا‌گاکانی (تورکه‌کان) رازی بکات، بۆه ئەوه‌ی نووسیوه، بەلام ئەو کابرایه ئەوه‌نده عەقلی بووه که نه‌بیتلێ کتیبه‌که‌ی زۆر بلاویته‌وه تا نه‌که‌وتیه دەست خۆینده‌واران و گالته‌ی بێ بکه‌ن.

ئە‌ه‌وا‌یه توفیق وه‌ه‌ب‌ی ئەو کتیبه‌ی بخویندایه‌وه چونکە ئەو به‌ منی وت که کورده‌کان له‌ عێراق به‌ کوردیی ده‌خوینن که من قسه‌که‌یم رده‌ کرده‌وه. ئە‌م‌جا وتی تۆ له‌ ئە‌مریکا‌وه هاتووی نازانی، ئاگات له‌ هه‌یج نییه! من له‌ ئە‌مریکا‌وه زیاتر ئاگام له‌ ئە‌حوالی کورده‌کان هه‌یه‌تا توفیق وه‌ه‌ب‌ی.

هەر بژین بۆ جه‌ساره‌ت و شێرانه هاتنه‌وه‌تان، نموونه‌ی بێکی به‌رزی کورد و کانگای ئیلهامن بۆ لاوانی کورد.

ئێتر هەر بژین بۆ

دکتۆر تایه‌ر. ب. مەریوانیی

[تەواو]

پ. ن؛ که: ٥٠/٣/٣١-ب*

[تاهیر بەهجهت مەریوانیی — مسته‌فا سه‌یید ئە‌حمەد - نەریمان] (٢)

(ئەمریکا - شیکاگۆ)

١٩٥٦/٩/٢٠ [ز]

خۆشه‌ویستم مامۆستا نەریمان

وتاره‌که‌تان که له‌ (هه‌تاو) دا بلاو‌کرا‌بو‌وه‌وه؛ (١) خویندمه‌وه ده‌ کتیبه‌که‌تان (هه‌لبه‌ست بۆ قوتابیان) له‌ گه‌ل کاغه‌زه‌که‌تاندا گه‌یشت! زۆر زۆر سوپاستان ده‌که‌م. لێم ببورن له‌ سستی وهرامدانه‌وه‌م.

(١) مە‌به‌ستی پزیشک مە‌مه‌د شوکری سه‌گبانه که له‌ ژینامه‌ی رەفیق حیلیمی‌دا قسه‌م لێ کردوه.

(*) رۆژنامه‌ی: عێراق - ژ: ١، دووشه‌مه ١٩٧٧/٣/٢١.

(٢) بۆ ژینامه‌ی مسته‌فا نەریمان، بنۆره: نێوداران.

وهرامه كه م نووسیبی و چهنگ - چەند/ K - جار خەریك بووم بینیتیم بۆ (هەتاو) كه چیبی هەموو جارێك پەشیمان دەبوومهوه.

كاکی خۆم

گۆفار دەرھیتان لێره، زۆر گرانه، هەر ژماره‌ی « ۲۰۰ » دیناری تینده‌چێ، جگه له حەقی پۆسته. كێ لێره یاریبەم دەدات؟ له‌وێ چهنگی - چەندی/ K - دەفرۆشێ؟

من رۆژی ۱۲ - ۱۴ سەعات ئیش دەكەم. پشوووان لێره كەمە. من هەموو مانگیك ناتوانم « ۲۰۰ » دینار فری بدم، مەسره‌قم زۆره!^(۱)

ئەوا ئەو وتاره‌ی كه چهنگ و یستم بینیتیم بۆ (هەتاو) له‌گەڵ ئەم كاغەزه بۆ ئیوهم نارد. ئەزانم كه بلاوكرده‌وه‌ی له (هەتاو) كه‌لكێکی نابێ، كه‌واته بیخوینته‌وه و له پاشاندا فری ده!

ئیتتر هیوام ههیه كه جاروبار كاغەزتان وەرگرم، زۆر حەز به‌خویندنه‌وه‌ی وتاره‌كانتان و كاغەزتان ده‌كەم. دیاره كه دلسۆز و رۆح پاك. خوا هاوه‌لتان زۆر بكات بۆ قه‌ومی هه‌ژاری كورد.^(۲)

برات

دكتور ت. ب. مەریوانی

[ته‌واو]

(۱) دوو سەد دیناری پەنجاکان پارەییکی زۆره كه مووچه‌ی موته‌سه‌رپیفت هەر له ئەو دەورووبه‌ردا بووه!.
(۲) مسته‌فا نەریمان له (عیراق - ژ: ۲، پینج شه‌مه ۲۱/۴/۱۹۷۷ز) دا ئەو گوتاره‌ی - وه‌ك به‌شی دووم - بلاوكرده‌وه‌ته‌وه.

له‌به‌ر گرنگی، ته‌واوی گوتاره‌كه ده‌خه‌مه روو كه ئەمه‌یه:

من و کتیب و گۆفار

شیکاکۆ - دوکتۆر، ت. ب. مەریوانی

له ۱۹۵۲دا كه هاتمه‌وه بۆ سه‌ردان له ولات، توفیق وه‌هیبی به‌گ لیتی پرسیم؛ (بۆ نایه‌یته‌وه کتیبمان بۆ له چاپ ده‌ی؟ ده‌زانم كه تۆ هەر خەریك ده‌یبی و ناسه‌روتی!) نەریمانیش ده‌یه‌وێ گۆفاریك لێره دەرینتم و ده‌لێ: یاریه‌ت ده‌ده‌ین!!

من له‌وێ وهرامی توفیق وه‌هیبی به‌گم دا‌یه‌وه و وتم: (ئە‌ی ئیوه‌ چیتانه؟ ئیوه‌ش ده‌توان هەر خەریك بن و نەسه‌روون!) وهرام له (ئیوه!)، ته‌نیا توفیق وه‌هیبی نه‌بوو، هەموو خویندنه‌وارێکی كورد =

.....

=بوو، هەر كه‌سه له چ مه‌یدانیكدا ده‌ستی درێژه، له‌و بابه‌ته‌وه نووسێ! بۆ له چاپدانی كتیب، ته‌نیا پیاویك - ده‌وله‌مه‌ندیش بێ - ئەركێکی گرانه... چوار پینجیتك كۆبینه‌وه و كۆمه‌لی چاپ و بلاوكرده‌وه‌ی كوردی رێك بخه‌ن. ئەمانه به‌پرۆیاغاندا و هاندانی خەلك بۆ خویندنه‌وه‌ی كتیبی كوردی، له‌ دوا‌ی به‌ینیتك، پاره‌ پاشه‌كه‌وت ده‌كەن! من و كتیب و نووسین: لام وایه من ماوه‌م له هەموو كوردانی كوردستان زیاتر هه‌یه بۆ كتیب نووسین، چونكه ده‌ میلیۆن زیاتر كتیبم له‌به‌ر ده‌سته. له هەموو شه‌رقی وه‌سه‌تدا، باوهر ناكەم سه‌د یێکی ئەم ده‌ میلیۆنه‌ بێ!! نیشانه‌ی ئەمه‌ش سستی قوتابیانە كه له‌ كوللیبه و جامیعه‌ی ئەوێ ده‌رده‌چن و دین بۆ ئیوه بۆ دوكتۆرا وەرگرتن، له‌جیاتیی به‌ سێ سال دوكتۆرا وەرگرن، به‌ ۸ - ۱۰ وەریده‌گرن! له‌ یێكێکی خەلكی «ناسرپیه» م پرسیی: (ئه‌رێ بۆچی ئەمریکایی و ئەوروپاییه‌ك، له‌ پاش چوار سالی كوللیبه، به‌ سێ سال دوكتۆرا وەرده‌گرن، كه‌چی ئیوه به‌ ۸ - ۱۰ سال؟) وتی: (چونكه به‌زمانی خۆمان ناخوینین بۆیه!). له‌ میسرپیه‌كیشم پرسیی، وتی: (لای ئیمه كتیب له‌ مسته‌وا‌ی سانه‌ویی به‌رتر نییه!). وتم: من ماوه‌م له‌ ئیوه زیاتره، چونكه كتیبی زۆرم له‌به‌ر ده‌ستدایه! ئەمه‌ میژوو، ئەده‌ب، هۆگری و ه‌ زمانی كۆن ناگرتیه‌وه. ئیوه له‌م مه‌زووعانه‌دا ده‌ستتان زۆر درێژه و سستی كردن شووره‌یییه! له‌ بابه‌ت ئەمانه‌وه، ئەوروپایی و ئەمریکایی نووسیویانه، به‌لام كه‌میان به‌كاری خویندنه‌وه‌ دین! كابراییکی ئینگلیز له‌ بابه‌ت ژبانی هۆگری كورده‌وه كتیبی نووسیوه، پیاو ته‌ریق ده‌بیته‌وه كه ده‌یخوینیته‌وه... هەموو باسی شێخێكه كه چۆن له‌گەڵ چوار ژنه‌كه‌یدا، رایده‌بوێ!*)

من و کتیب و گۆفار

كه من پیم نایه ئەمریکا، هەر چاویكم كرد به هه‌زار چاو. بۆ ئەوه‌ی له هەموو شتێك بگه‌م و زۆر شت فیر بم! دیم له هەر شاریكدا ۸ - ۹ یۆنانیی، یا پۆلانیدی، یا فرانسز، یا ئەلمانیی، هتد... یانه و رۆژنامه‌یان هه‌یه. ئەمه‌ شله‌ژاندمی، بۆ كورد گه‌رام تا یانه‌ییك و رۆژنامه‌ییك بۆ خۆمان پێك به‌یتین. دوكتۆر نه‌جیب به‌كر له (فهلادیلغیا) یه، كوردی نازانێ. وتار به‌تورکی ده‌نووسێ وه‌ به‌ناوی هاوه‌لێكه‌وه ده‌ینێرێ بۆ توركیا تا له‌ گۆفاری توبیی ئەویدا بلاو بكریته‌وه. حه‌بیب الله ئیسماعیل موكریی، له‌ شیکاگۆدا هەر (میلله‌تنی!!) ده‌زانێ و قه‌ت خۆی به‌كورد دانه‌ناوه. ده‌سته‌ییك كوردی نه‌خویندنه‌وار له «دیترویت» دا هه‌یه، ئیستاش له‌ دوری عه‌بدولحه‌میددا - سولتان / K - ده‌ژین و له‌گەڵ (ئه‌رنائووده‌كان) له‌ چاخانه‌ییكدا كۆ ده‌بنه‌وه و كه‌و جیبی به‌نگ كیشه‌كان وه‌هه‌یه. هه‌رچه‌ندم كرد نه‌متوانیی ئەو كابراییانه‌ به‌خه‌مه سه‌ر هه‌وه‌سی خویندن و دامه‌زراندنی یانه و رۆژنامه، لام وایه پیری وای لێ كردوون. من به‌ ته‌نیا گۆفارم بێ ده‌رنایه‌ت، من هەموو رۆژتیک له (كوللیبه‌ی توبیییه) دا دەرس ده‌لێمه‌وه، ته‌ماشای نه‌خۆشان ده‌كەم و خەریکی سه‌ركاریم. ته‌نیا =

(*) وشه‌ی هۆگری: به‌ واتای كۆمه‌لیی نواندووه!

= رۆزى يېتكىشەمەم ھەيە بۆ پشودان. ئەو رۆزەش گەرەكە گۆقارى پزىشكىي، پىسپۆرىي و زانستىي بخوتىمەوھ. جگە لەمەش جاروبار خۆم لە نەخۆشان بدمەوھ بۆ كۆبونەوھى كۆمەلى زانستىي، پزىشكىي و پىسپۆرىي. ئەمانەش مانگىي ۲ - ۳ جار ھەيە. بىجگە لە سالىي ۲ - ۳ جار كۆبونەوھ كە ھەفتەيىك دەخايىتى. ھەر چوار پىنج سالىش جارتيك، ھەفتەيىك دەبى بچىنەوھ مەكتەب بۆ فېتروونى رېگەي تازە دۆزراوھ بۆ تەشخىسى نەخۆشىي، ئالەتى تازە و داوودەرمانى تازە بەكارھىنان! لىرە پىاو كە لە جامىعە دەرچو، ماناي ئەوھ نىيە كە (وھو مەل جريوھى تى!) وھ يا (بووھ بەدوانگزە عىلم!)، ھەتا مادى دەبى كىتېب بخوتىتەوھ و ناوبەناو لە مەكتەب بخوتىي، ئەگىنا دوا دكەوئ، وھ دواكەوتنى لە مردن ناخۆشترە! پىاو دەبى ھەمىشە ھەول بەدات بۆ پىشكەوتن و سەرکەوتن. قەناعەت خراپە! من كە شىتېكى باشم كرد، ئەوھ ناكەم بەتەرازووي تەوانام و لەسەرى برۆم و خۆمى پىوھ ھەلگىشەم. زىاتر ھەول دەدەم تا شىتېكى باشم بكەم! كە منال بووم لە سلىمانىي، جارتيكىان ئەمەم لە پىاو تيک بىست و لە مېشكەمدا چەسپىي! (پىاو خۆگا نىيە تا مردن لە پىستېكدا بى!). ھەمىشە ھەول دان بەسەركارىي و كىتېب و گۆقار زۆر خوتىنەوھ، پىاو پىش دەخات. ئىنجا ئەگەر قەسەيدەيىك وھ يا وتارىكت نووسىي و خەلگ پەسەندى كرد، ماناي ئەوھ نىيە كە تۆ بەمەرامى خۆت گەبىشتى! ئىتر دەبى پىشتى لى بکەيتەوھ و چرچى لنگى لى راکىشى! ھەول بدە شىعەرى جواتنر، يا وتارى باشم بنوسە! كورسىي چاكتەر، وھ يا خانووي خاستر دروست بكە! شەو و رۆز ھەول بدە بۆ پىشەوھ بۆ سەرکەوتن! من دەمەوئ دوو كىتېب بنوسم و لە چاپان بەدەم:

- ۱- خۆپاراستن لە نەخۆشىي تەشەنە! (بە عەرەبىي الامراض الساريه / K).
- ۲- نەخۆشىي؛ بلاو بوونەوھى و چارەي!

زۆر ھىوام بەخوتىندەوارانى (گەلاوئۆ) بوو كە ناوي ئەو نەخۆشيانەي كە من نايزانم بۆم بنوسن، بەلام كەس گوتى نەدايە! لە (ھەتاو) دا ئەو ھىوايەم ھەيە، ھىوام ھەيە دوو سالى كە ئەم ھىوايەم بىتە دىي، كە ئەو دوو كىتېبەم بلاو بووھو بەناو كوردەكاندا، من خۆم بەبەختيار دەزانم! بۆ گۆقار؛ لام وايە ئەگەر ھەموو كوردە بەغىرەتەكان دەست بەدەنە بال (ھەتاو) و نابوونەي لە ھەزار تىپەي بكات، ئەوسا خاوەنى ھەتاو ھەم تىبىي باشتر، ھەم كاغەزى چاكتەر بەكار دەھىنى و ھەم لاپەرەكانىشى زۆر دەكات. من ھەتا بتوانم لە نووسەن دەست كورتىي ناكەم. با لىرەدا باسى كابرانىي كى بەغىرەتتان بۆ بكەم: جۆنسۆن؛ كابرانىي كى قولەرەشە. كە لە مەكتەبى سانەويى بوو، تەماشاي كرد قولەرەشەكانى شىكاگو، رۆژنامە و گۆقارى خۆيان نىيە! رۆژنامە و گۆقارى قولەرەشانيان لە شارانى كەوھ بۆ دىت، زۆر شتى ھۆگرىي، مېژووي، ئەدەبىي كە لىرە رووي دەدا، رۆژنامە و گۆقارى دەرەوھ يا باسيان نەدەكرد وھ يا بەكورتىي دەيانووسىي. جۆنسۆن كە لە مەكتەب دەرچو، وىستى گۆقارىي ھەفتەيى دەربىنى تا ھەموو جوولەيىكى قولەرەشى ئىرەي تىبا بنوسرى!. ئەم لاوھ بى پارە بوو، بەلام زۆر =

[تۆفېق مەحمود ئاغا - پىرەمىرد — شىخ مەحمەد شىخ عەلىي - مەحمەد خال] (۱)
[سلىمانىي]
[- / - / ۱۹۳۵ز]

مەولانا

ھەرچىتان فەرمووه، ناچارم بلىم وايە. من ئىستا لە ژىر بارام، تۆ تەنھا مەگەر دەستى نەقىزەت ماندوو بىت!
مەسەلەي (ھادىي) (۲) رەنگە بەھۆي ئىوھوھ رەنگ بكرى، يا رەنگ كرابى، بەلام لە پىش ئەو رەنگەدا رنەكئ پى ئەوئ، ئالۆشى ھۆشى ھىواش بىتەوھ!
تۆ كە لەسەر ئەورەنگى، رنەكى بفرموو، منىش قاشاوي. نەوھى خال لە خال پىشترە، ھەرچەندە بۆ من بەئىشترە، ئەگەر بەئارەزووي خۆي ئىشى بى، ئىشى نابى.

= باوهرى بەسەرکەوتن ھەبوو... ھات باي « ۵۰۰ » دۆلار كەلوپەلى مالى داىكى بەبارمەتە دانا. ئەمجا بەخۆي و ژنەكەي « ۲۰،۰۰۰ » كاغەزىان بۆ خەلگ نارد، پىبان وتن كە گۆقارىي ھەفتەيى بۆ قولەرەشى ئىرە دەرەچى؛ ئەوانەي دوو دۆلار پىشەكىي بنىرن، گۆقارەكەيان ھەتا سالىك بۆ دىت. « ۳۰،۰۰۰ » كەس وھرامىيان داپەوھ، سەرمايەي جۆنسۆن لە « ۶۰،۰۰۰ » دۆلار تىپەري كرد. جۆنسۆن دوكانىي بەكرى گرت، بەخۆي و ژنەكەي يىكەمىن ژمارەيان دەرھىنا. لە سالى ۱۹۴۳دا گۆقارىي كەشى دەرکرد. ئەم گۆقارە دووھەمە كە ناوي (عەبەنوسە) نىو مىليۆن نابوونەي ھەيە! ئەمپۆ جۆنسۆن چوار گۆقارى ھەفتەيى دەرەھىنى و نىبى كەس لەبەر دەستىا ئىش ئەكەن. جۆنسۆن لاوتىكى بەغىرەتە و ئەوانەي گۆقارەكانى دەخوتنەوھ بەغىرەتن! ئەويى ئىمە دىومانە، قولەرەشى ئىرە ئەوھندەي نەدىي، كەچىي قولەرەشەكان بەزىرەكىي خۆيان، خاوەن سەدەھا گۆقار و رۆژنامە و دەزگەي رۆشنىرن!

[تەواو]

(*) ۱ / ۲۴؛ ج ۲۲ ل ۱۲۴ - ۱۲۷ (فۆتۆكۆپىيەكەي يىكەم جارە بلاو بىتەوھ).

- (۱) بۆژىننامەي ھەردوو، بنۆرە: نىوداران.
- (۲) - ھادىي؛ ھادىي مەلا ئەحمەد سايىب (۱۹۰۱ز - ۱۹۶۳/۳/۳۰ سلىمانىي) رۆژنامەفانى؛ پىشكەوتن - سلىمانىي، ھەرۇھا لە (ژبانەوھ، ژبان)يشدا گوتارى رۆشنىبرى و كۆمەلىي بلاوھ. دەستى لە شىعەردا ھەبوو. چ چاپكراوتىكى نىيە! ھاوسەرى ھەلئارەدووھ و كورى تاقانەي (ھىوا)يە!

(.....)

[تهواو]

(۱) عهسریکی درهنگی ۱۹۸۴/۷/۴ز، له سلیمانیی و ژووری نوژیی مرگهوتی (شیخ ئەمین خال)دا، لهگهڵ مامۆستا محمەد خالی زانا، دوو بهدوو بووین و هیندی باسی ئەدهیبی و بیرهوهربی خۆی لهگهڵ پیرههتیرد گێراپهوه و له نیویدا باسی ئەم نامهیهش کرا. دوایی له ۱۹۸۴/۸/۱۰ز دا (نامهکه)م لێ وهرگرت و دوای فۆتۆکۆپی کردنی له ۱۹۸۵/۲/۲۰ز دا - لهسهه داخوازی خۆی گۆیا بۆ محمەدی مهلا کهرمی دهتیریت - بۆم گێراپهوه! مامۆستای بهههشتیی له - دانیشتنهکهشدا - دانراوهکهدا، ئەم باسهی گێراپهوه! (سالی ۱۹۳۵ز، تهفسیری (جزمی عم)هم له چاپ دهدا له چاپخانهی ژین - راستتر؛ ژیان/ K - دا و پرپار بوو که به مانگ و نیوی بۆم چاپ بکات، بهلام ئەو مانگ و نیوه بوو بهپینج مانگ. منیش هەر رۆژه تا رۆژتیک کاغهزێکم دهکرده سهه، ئەویش هەر جاره بهجۆریک وهرامی دهدامهوه و هەر ساته‌ی بیانووپیکی بۆ دههینامهوه. له ئەو رۆژانه‌دا، «هادیی سائیب»ی خوا لێ خۆش بوو، به ئەو هه‌موو جه‌وه‌هه‌ریه‌وه که له کوردیی و فارسیی و تورکیی و عه‌ره‌بیی و ئینگلیزییدا بووی، بی ئیش مابوو، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد ده‌ستی له ئیشیک گیر نه‌ده‌بوو که مانگی هه‌شت نۆ دیناریکی لێ ده‌ست بکه‌ویت! رۆژی هاته لام و سکالاییکی بۆ کردم و داوای کرد که کاغه‌زێکی بۆ بنوسم بۆ خوا لێ خۆش بوو ئەحمده به‌گی توفیق به‌گ - له ئەو رۆژگارده‌دا پارێزگاری هه‌ولێر بوو، زۆر پێزی لێ ده‌گرتم - و تکای لێ بکه‌م که هادیی سائیب به ئیشیک دابه‌زرینیت. پێی گوتم؛ کاغه‌زه‌که خۆت بۆی بنیره و وه‌رامه‌که‌ش چیی بوو، ببنیره بۆ پیره‌هتیردی خالم، ئەو جواب لێ ده‌گێریته‌وه! منیش کاغه‌زێکم بۆ ئەحمده به‌گ نووسی. ئەویش له وه‌رامدا به‌لێنی دابوو که به‌م زووانه‌ خوا یار بی دایمه‌زرینیت. منیش کاغه‌زه‌که‌ی ئەحمده به‌گم بۆ پیره‌هتیرد نارد، له‌گه‌ڵ کاغه‌زێکم. له پاشدا باسی ئیشه‌که‌ی هادییم بۆ کردبوو که ئەوه‌یه. پیره‌هتیردیش له وه‌رامی ئەم کاغه‌زه‌دا، وه‌رامی هه‌ردوو قسه‌کافی ئەوه‌هه‌ دابوووه‌! محمەدی خالی زانا، به‌کورتبیش نرخه‌ی ئەدهیبی وه‌لامنامه‌که‌ی پیره‌هتیردی روون کردوووه‌ته‌وه و ده‌بێژیت؛ (... ئینجا وه‌هه‌ ورد به‌ره‌وه له «بار» و «نه‌قیزه» که هه‌نهری «تیباق»ی تیدا هه‌یه که بریتییه له کۆکردنه‌وه‌ی چه‌ند وته‌یی که له مه‌به‌ستدا هاوپێهه‌ندن. هه‌روه‌ک «تیباق»یش له نیوه‌ندی «رئه‌ک» و «قاشاو»دا، له نیوه‌ندی «ئه‌وره‌نگ» و «ئه‌وره‌نگ»دا «جیناس»ی ته‌واو هه‌یه. هه‌روه‌ک له نیوه‌ندی «هۆش» و «هیتواس»دا «جیناسی ناقیس» هه‌یه، به‌لام له نیوه‌ندی «ئالۆش» و «هۆش»دا له‌گه‌ڵ «هیتواس» جۆره‌ جوانییه‌ک هه‌یه که ره‌وانبێژی - به‌لاغه‌ی - عه‌ره‌بیی لێ بی ده‌نگه‌! هه‌روه‌ها له نیوان «ئیش» و «ئیش»دا!).

[پیره‌هتیرد — عه‌بدولعه‌زیز مه‌لا ئەمین - موفتی] (۱)

[سلیمانیی]

[ز ۱۹۳۵/۷/۷]

بۆ خزمه‌تی فه‌زائیل مه‌نقه‌به‌ت موفقیی عه‌بدولعه‌زیز ته‌فه‌ندیی

ئه‌مپرو ۱۳۵۴ ساڵه‌ که ئەم کۆنه جیهانه به ره‌ونهق و دیدار و کرداری فرستاده‌ی کردگار، پیغه‌مه‌بری شاسواری رۆژگار «ص» روون بووه‌ته‌وه. له‌وساوه‌ که ئەو په‌یدا بووه تا ئەمپرو. نه پیغه‌مه‌بری تر هات و نه وینه‌ی ئەو (قرآن)ه‌ی ئەوی هیتاویه بینرا! ئایات و موعجیزاتی (قرآن) له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌وری جیهان و ئاساری فونوونی تازه‌ی خورمه‌ندان رێک ته‌که‌وی، وشک و ته‌ر، هه‌رچی خوا دروستی کردوو تیا هه‌یه.

(من مثله ما یرکبون!) (۲) هه‌تا دێ وینه‌ی جوانتر له وشتر و ته‌یاره و سه‌یاره دینه مه‌یدان. هه‌ندی باوه‌ریان نه‌ده‌کرد خوا بای بۆ (سلیمان) پیغه‌مه‌بر رام کردوو؛ (وسخرنا لسليمان الريح!) (۳) تا به‌چاوی خۆم له ئەسته‌موول، له مه‌یدانی ته‌قسیمدا چاوم به‌بالتۆنی گه‌وره (ژپلین Jiplyn) کهوت له هه‌وا ده‌روا به ئاسمانا و ته‌ختیکی له‌سه‌ر ته‌خته پیا هه‌لئاوه‌سراوه جیتی (سلیمان)، (به‌لکيس) و (ئاسه‌ف) و دێو و درنجی لێ ده‌بێته‌وه.

پیغه‌مه‌برێ که به‌و (قرآن)ه‌ خوا خۆی مه‌دحی فه‌رموو و له سووره‌ی (والنجم) ئەو روتبه و مه‌نزله‌ته‌ی داوه‌تی و شه‌ئینی ئیعه‌جازه‌! ئیعه‌جازیش ماجه‌رای له عاده‌ت به‌ده‌ره‌؛ ئەویی موسلمان بی به‌هه‌موو ئیعه‌جازی خۆی باوه‌ر ئەکا و هه‌تتا لامارتین Lamartin ستاییشی کردوو، به‌لام ئیمه هه‌ندی هه‌قاییقی مه‌عنه‌ویی له په‌رده‌ی ماددییدا ده‌رباره‌ی ئەو به‌یان ئەکه‌ین که زه‌مان و مه‌کان و گرووه‌ی موسه‌مه‌یعین تا گه‌نجینه‌ی چیکل‌دانیا‌نه‌وه (!) له‌وانه شتیوه‌ی مه‌لوود خوتندمان و مادده‌ی مه‌لوود خوتندنی (موزه‌فه‌ره‌ددینی هه‌ولێری) له ماددیياتا! وه دوازه‌ په‌رده و دیوار و قلیشانه‌وه و هاتنی فیعه‌ون و

(*) ژیان: ۱۹۳۵/۷/۷.

(۱) بۆ ژیننامه‌ی عه‌بدولعه‌زیز موفتی بنۆه: نیتوداران.

(۲) ئایه‌تی (قرآن)ه‌.

(۳) - ئایه‌تی (قرآن)ه‌.

دایکه ههوا و کێ و کێ له مەعنه‌و بیاتا و وه‌قفه‌ی (فاتیمه) له وه‌فاتێ باوکیا، هه‌رچه‌نده جیتی باوه‌ره، به‌لام به‌حوکم و ئوسوولێ ته‌غیری ئەزمان و ئەحکام، ئەگەر ئیعبازی پیش و بیلا ده‌تی بخه‌ینه دوا‌ی ریساله‌تی و مه‌ولوودیکی وه‌ک مه‌ولوودی (سلیمان ئەفه‌ندی) مه‌شه‌هور که له مو‌حیتی عوسمانییدا ده‌ستوو‌رولعه‌مه‌له، یا وه‌ک مه‌ولوودی (سه‌یید جه‌عفر به‌رنجه‌یی) مه‌رحووم؛ مو‌فتیی «مه‌دینه» که ئەسلیمان لێره‌وه چوونه «مه‌دینه» و له‌وئ ئەو قوده‌تی عیلمیه‌ی نواندوه‌وه که مه‌ولوودی ئەو له‌ جه‌دا له «مینا» له مه‌عشه‌ری هه‌موو عه‌ره‌یدا ده‌خوێنرێ، پێره‌وی ئەوان بکه‌ین و یێکیکیان وه‌رگێرینه سه‌ر کوردیی، باشتر ئه‌بێ!

به‌نده‌ش ده‌ست له‌ به‌ر ئەبم، ته‌نزله‌کانی به‌ کوردیی رێک بخه‌م. ئینجا هیممه‌ت بفره‌موون، عوله‌ما له جیتی کدا کوێنه‌وه و بۆ ئەمه‌ قه‌رار و ده‌ستوورێ دا‌بنین و ئەوه‌ڵ مه‌ولوود به‌ده‌ف و عه‌نه‌نه‌وه، به‌نده‌ ئه‌یخوێنم، خوێندنه‌که نا، زیافه‌ته‌که‌ی!^(١)

(.....)

[ته‌واو]

پ. ن؛ که: ٥٣/٣/٣٢ (*)

[پیره‌میترد — محه‌مه‌د ئەمین عه‌بدوورپه‌حمان - زه‌کیی]

[سلیمانیی]

[١٤/١٠/١٩٣٥ز]

نووری دیده‌ی عیرفانی ولاته‌که‌مان

ئەمین زه‌کیی به‌گ

زۆر که‌س هه‌ن کوردوویانه به‌ خوو، یێکی مه‌نسه‌بێکی گه‌وره‌ی ده‌ست که‌وتبێ، کو‌توپر ته‌بریکی بۆ ده‌نوسن و که‌ لێشکه‌وت، ته‌ئه‌سسور! من ئەوده‌مه‌ تۆ بووی به‌وه‌زیر، نووسیم: هیچ ئاره‌زووم نه‌بوو بۆ تۆ بنووسم (مه‌عالیی)؛ یه‌عنی حه‌زم نه‌کرد ببی به‌وه‌زیر!

(١) شایانی باسه، شیعریکی پیره‌میترد - به‌نیوی کۆمه‌لی زانستییه‌وه - داواکاره که عه‌سری هه‌ینی ١٩ مانگ، کۆمه‌لان ته‌شرف به‌ن بۆ به‌شداریی خوێندنی مه‌ولوود له باره‌گه‌ی کۆمه‌له‌که‌دا. (**)

(*) ژیان - ١٤/١٠/١٩٣٦.

(**) بنۆره: ژیان - ١٣/٦/١٩٣٦

ئێستایش زۆرم لا خو‌شه له وه‌زیرییدا نه‌مای!^(١) چونکه ئەمه‌نده سالی وه‌زیریت کرد، ئەمما چ وه‌زیرییه‌ک؛ ئێرانی ده‌لێن، موسیقا دوا‌زه مه‌قام و بیست و چوار شو‌عبه‌یه، ئیداره‌ی دوا‌زه مه‌قام و بیست و چوار شو‌عبه‌ت کرد، به‌ قه‌د دوو جزمه‌ ته‌ئربخه‌که‌ت^(٢) به‌کار نه‌هات و له‌مه‌یشا خو‌م ئەیزانم که قه‌رزاری!

به‌سایه‌ی خواوه، وا ئەم جاره بۆ خو‌مان، یه‌عنی بۆ قه‌ومه‌که‌ت بوویته‌وه به‌ مال. خێر، خێر، قه‌ومه‌که‌ت نالێم، ئەگەر قه‌وم ئەبووین، ئیمه‌یش یێکیکیمان له کایه‌دا ئەبوو، ئەو یێکه‌ش به‌ ناچاریی تۆ ده‌بوویت، چونکه‌ که‌سی تر شک نا‌ه‌ین بۆ ئەوی بژیین... ئەوه که‌یفی خو‌یانه! ئێستا ئەویی من ئەمه‌وئ، تا ماوم؛ تۆ بنووسه و من بۆت چاپ بکه‌م. به‌رگوزاری کوردیی، بۆ کوردیی هه‌ژار ئەوه‌یه: یادگاری به‌کار!

(.....)

[ته‌واو]

پ. ن؛ که: ٥٤/٤/٣٢ (*)

[پیره‌میترد — محه‌مه‌د ئەمین زه‌کیی]

[سلیمانیی]

[٢٢/٣/١٩٤٩ز]

بینایی به‌راستی چاوی راستم

ئەمین زه‌کیی به‌گ

تۆ؛ خوای بێ هاوبه‌ش، به‌شێکی سه‌رپشکی هونه‌ر و زانستی وای پێ به‌خشیی که له رێی ئامۆزگاری گه‌لی کورددا به‌خت کردوه و سه‌ره‌تای په‌یدا‌یی ناو و با‌پیرانی خو‌یانه‌ت پێ ناسیون. ئەوه بۆ تۆ و بۆ نه‌وه‌ت، به‌هه‌ریه‌ی کامگاری و به‌ختیاری پایه‌داره... به‌لام ماوته، مه‌ترسه، هیشتا باوته، هه‌ستی و نیشتمانیه‌رستییت پێ ناسیوین، ئاخ چ سوود

(١) هه‌ل‌به‌ت مه‌به‌ستی به‌شدار نه‌بوونه‌تی له بیست و سێهه‌مین وه‌زاره‌تی حوکومه‌تی عێراقدا؛ وه‌زاره‌تی (حیکمه‌ت سلیمان: ٢٩/١١/١٩٣٦ز — ١٧/٨/١٩٣٧ز) هه‌ل‌که‌وتوی دوا‌ی هه‌ل‌گه‌راننده‌وه‌ی سه‌ربازییه‌که‌ی فه‌ریق به‌کر سیدقیی.

(٢) مه‌به‌ستی (خولاسه‌یێکی ته‌ریخی کورد و کوردستان) ه که وئ ده‌چی پیش چاپ بوونی (ج - ٢؛ س ١٩٣٧) پیره‌میترد ئاگاداری ته‌واو‌بوونی بوویت!

(*) ژیان - ٢٢/٣/١٩٤٩ز.

و بوودیکه که بی زبانی، بهسته زبانی!!.

کاتی له ئەسته موول جۆش و جونیوشیکی کورده واری پەیدا بوو و کۆمەڵ کۆمەڵ جوولانەوه و له پایتهختدا چەند رۆژنامە ی کوردیی کەوتە ناوه و من لهو غەزەتانەدا هاواریکم کرد؛ زبان، ئامان له پێش هەموو چشتیکدا زبان! چونکو ئەم کورده واریبە شیبوی گفتوگۆ و ئاخوتن و راز و گلەبی هیچ لاییکیان لەولا ناکا! ئەفسانەییکی کۆن هەیه، ئەلین: له پێشدا دانیشتوانی رووی زەمین ییک بوو، کاتی (قوللە ی بابل) به پەری (جویریل) رووخواوه، له گرمه و زرمه ی ئەو، زبان له بیرو چوو تهوه، هەر کەسه وهک گروگالی مندال له خۆبهوه زبانیکی گرتوه.

به ئی؛ ئەمه ئەزانی ئەفسانەییکه و جی باوهر نییه، بهلام بۆ کورد و کوردستان، راستییەکه ئاویل ناکا، تۆ له من چاکتری ئەزانی؛ دوور نهچین هەر له مهلبه نده که ی خۆمانا؛ هه ورامان زبانیکی ههیه، جاف تیی ناگا! که ئوور - که ئهور - هەر وا، فهیلی، لهولای هه ورامان هه زبانیان له ییک ناکا. له بن دهستی سلیمانیییه وه، باره باره و بوو شه و هه ره شه ی (هه مه وه ند) شیبویکی تره... که پوو، سکل و پوول و هه رامه... شاباژێر و دوو ماره؛ کوره دای وه که لله مه وه، ئای کلکم و سه رگوزه شته ی گه لی و... (وه یسه ی خله) یش له وئ بوه ستی.

ئەمه تەنها له شارێکا ئەمه بی، ئینسان نازانی شایه تمان بۆ کوئ بیئی و ئەمه له خۆمی رووداوه! جا هاتم له غەزەتەدا نووسییم؛ جاری ییکدگییری بکهین؛ من خه رجیی کۆکردنه وه و له چاپدانی ئەگرمه ئەستۆی خۆم! ئەوه یش نه کرا! سه رده می له تهک (ئه که رمی جه میل پاشای دیار به کر) دا^(۱)، فه ره نه گیکمان له ئەسته موول ریکخست به چوار ستوون چوار زبانی کوردیی؛ سۆرانیی خۆمان و کوردیی جزیره و بادینان و تورکیی و فره نسزیی به ده ستووری (مه تود په ر لیچ) که له دوا ی کۆکردنه وه ی هەر تییکدا، چیرۆکیکی کورت و په وان و ئاسمان به و تیپانه له ژێردا نووسی بوو و ئه رک و ئەمه کیکی زۆرمان له گه ل دا - به لام - (ئیتتیحاده چییه کان)^(۲) نه یانه یشت بلاوی بکه ینه وه، هەر له چاپخانه کاند

دهستیان به سه را گرت و له ناویان برد!

که هاتمه وه ئیره ش، زۆر ئاره زووم بوو که فه ره نه گیک کوردیی دابنیم. بۆ ئەمانه (مستۆ ی^(۱)) خوشکه زام له منیش و له (جه میل) یش^(۲) به کار تره، هه ندی له و لوغاتانه ی که بوومان، بردی و کردی به ژێر کاوه.

له مانه له هه موو به ری و جی تر، هه زاران جار یادی به خیر (ئه حمه د به گی توفیق به گ) له (زانستی) دا (کۆمه لی بژار) ی دانا و زۆر لوغه تی هه لبژار ده یان کۆکرده وه و ئەوی (زانستی) شیواند خوا بیشیوتی، ئەویش مایه وه!

له م دوا ییه دا (شیخ محه مده ی خال) ئەهلی که مال، ساله های سال له هه ول و ته قه لادایه، فه ره نه گی کوردیی ریک ئەخا، ئەویش وای داوه ته پێش، له عومری مندا نه یه ته به ره هم.

ئەم جارە (بله)^(۳) ی، (گه لا وێژ) به ره نه گیک تر تی هه لچوووه، ئەوه زۆر باشه، به لام مانگی تییک؟ (بز، شیر دا بۆ داپیر دا) یه!!^(۴)

شه ویک ئەمانه لیک دایه وه و هه روا توانجیکم له خۆمدا، من به خۆه لکیشان نه بی، لوغه تی کوردیی شک نابم که له له به رم نه بی و به هه موو زبان و شیبوییک گۆرانییم هه یه و چاپخانه یشم به ده سته وه یه؛ بۆچ خه ریکی ئەم ده رمانی گیانییه نه م؟.

به و ئاره زوو وه، ده ستم به نووسین کرد، وام نیازه له و لوغه تانه ی که وا هه موو به ئاسانی تی ده گن، کۆ بکه مه وه و به و ده ستووره ی عه رزم کردی؛ (مه تود په ر لیچ) له چاپی بده م، به لام من خۆم ئەوه نده عه ره بییه که م به گور نییه تا به رام به ر به کوردیییه کان، عه ره بییه که یشی بنووسم. هیوای زۆر و ئه رکی گران به سه ره ره شتی ئیوه، ئەکه ویتته سه رشانی جگه رگۆشه نازداره که مان؛ (سانیهه)^(۵)!

جا ئەگه ر دلت دئ ئەوه نده بی ره نجینی، من به ره به ره بیاننیرم، له وئ پیا بیته وه و عه ره بییه کانیشی بنووسن، من فۆرمه فۆرمه له چاپی ئەده م!

(۱) مه به ست مسته فا ساییه!.

(۲) مه به ست جه میل ساییه!.

(۳) مه به ست پارێزه ر و خاوه ند ئیمتیازی گۆفاری گه لا وێژ؛ ئیبراهیم ئەحمه ده.

(۴) قسه بیکی نه سته قی پێشینانه!.

(۵) مه به ست کیژی محه مده دمه یان زه کییه!.

(۱) ئەگرمه جه میل پاشا دیار به کری؛ کورد په ره ری ئەندامی (کۆمه لی ته عالیی کوردستان/ ئەسته نبوول).

(۲) مه به ستی له کارگێره کانی تورکخواز (ک. ی. پ. عوسمانیی) فه رمان په وایه و پیم وه یه ئەم کۆشسه ی هه ردوو کورد په ره ریش ریکه وتی هه لکه وتی گۆفاری (ژین/ ئەسته نبوول) ه.

خوا بۆ خاترى (محەممەدولئەمىن) ە خوۋشەويستەكەى خوۋى بەتەندروستىبى بتهپىلجى بۆ
ولائەكەت و قەومەكەت! (۱) مەرگت نەبىنم رۆلەى شىرىنم (۲)

(.....)

[تەواو]

پ. ن؛ كە: ۵۵/۵/۳۲ (*)

[پىرەمىتەرد — حسين عەبدوللەتيف / حوزنى موكرىانىي] (۳)

[سليمانىي]

[۱۹۳۶/۴/۲۵ز]

بۆ جەنابى حسين حوزنىي ئەفەندىي موكرىانىي موختەرەم

لە ژمارەى (۷ - رووناكىي) دا، سەربوهوردى (مەولەوىي) و چەند شىعەرىكى ئەوتان
نوسىبە و دەفەرموون: دىوانى مەولەوىي نامادەى تەبەع كەردنە!

جارى با ئەمەتان لە پىشەو ە پى رابگەبىنم كە بەندە سى سالتە خەرىكى (دىوانى
مەولەوىي) يم كە تىي بگەم، (۴) ئەنجا لە چاپى بدم، بەسى سالت ئەنجا (رۆحى مەولەوىي) يم
بۆ كەشف بو، لە گەل ئەمەيش كە بەزمانى ەهورامىي شىعەرم ەپە!

دووم: بەدەستوور و ئارەزووى (سەبىد محەممەدى) نەو ە مەولەوىي؛ (دىوانى
مەولەوىي) م بەشى زۆرى چاپ كەردو ە و دوو فۆرمەيشى بلاو كراو ەتەو ە، زۆرى لى
فروشاو ە، راو ەستاوم بەسەر بىتكەو ە بلاوى بكەمەو ە!

سپىيەم؛ جەنابتان شارەزاي (مىژوو، چىرۆك) ن، (مەولەوىي) شاعىرە، ئەو چەند دىپەى
كە بۆ سەربەهوردى (مەولەوىي) تان نوسىبە، ەو نىبە! تەرجەمەى حالى (مەولەوىي) كە

(۱) مەبەست لە محەممەدولئەمىن، پىغەمبەرى ئىسلامە!

(۲) ديارە ئەم ەيو و نىازەى ئەنجامى نەبو ە، چونكە وەك ەواللى دى لى بلاو نەبو ەتەو ە، يادگارنىكى
ئەوتۆى لە چاپ نەداو ە.

(*) ژيان - ۱۹۳۶/۴/۲۵ز.

(۳) - بۆ ژىننامەى حسين عەبدوللەتيف - حوزنى موكرىانىي؛ بنۆرە: نىوداران.

(۴) پىرەمىتەرد لە: ژيان - ۱۹۳۵/۵/۲۱ز. دا بلاوى كەردو ەتەو ە: (لەمەوبەر مۇدەمان دابو كە بەرەنجى
سى سالت «دىوانى مەولەوىي» يان لە ەموو لايىكەو ە كۆكردو ە و خەرىكە لە چاپى بەدىن!).

لە كورەزاكەبىم وەرگرتو ە و نەشرم كەردو ە، ئەمەى تىبا نىبە كە محەممەد پاشاى جاف
نەنگەويستى (مەولەوىي) بو ە و (مەولەوىي) بەپىتى نەيارىي و دلگىرىبەكى كە لە
نىواندا بو ە، ناچار كرا. دەست لە «دزايد» ى و ەتەنى ەلگىرئ! (۱) مەولەوىي، جاف نىبە!
ەلەبجەش و ەتەنى مەولەوىي نىبە و بەنەوازىبى و دەستگىرىي پاشا و (۲) قادر بەگ و
مەحموود پاشاى كورى ەپناوىانە لە دەرووبەرى ەلەبجە داىانناو ە! ناشاررپتەو ە،
مەولەوىي بەھۆى بەگزا دەى جافو ە ناسراو ە و سەراپا ئەشعارى بۆ ئەوانە!

مەولەوىي؛ ەمەيشە مووچەخۆرى بەگزا دە بو ە. وەك لە لاپەرەى (۷ و ستوونى ۳) دا
نوسىبوتانە: لە مال و سامان و دارايى و بووندا، دەستدرىژ و سەرفراز نەبو ە. بەلجى لە
عىلم و شىعەردا ەموو كورد مووچەخۆر و رىزەچنى خوانى سەنعاعى ئەون.

نە تەو ەللودى، نە وەفاتى راست نىبە! بۆ نمونە چەند شىعەرىكتان نوسىبە و
فەرمووتانە: (لە دەست زەمانە گوتووبەتى و نالاندووبەى!) ى ئەو دوو شىعەرە زۆر كەس و
زۆر نوسخە بەھىي (مەولەوىي) دانانين!

باو ە سەبىد

بەندە ەر ئەو پىرەمىتەردەم كە تۆم بەگەورە و ئوستادى خۆم داناو ە و بەھىچ رەنگى لە
ئاسار و كەردارتان نادو ىم، بەلام رەنجى زۆرم لەگەل (مەولەوىي) داو ە و رۆحى مەولەوىي
لە (ژيان) دا شادە (۳)، ئەو شىتو ە ەر بۆ (ژيان) رى دەكەو ى. ەموو شىتو ەى موكرىان و
ەموو مىژوو و سەربەهورد و چىرۆك و تەئرىخ بۆ جەنابتان... ەلىي بەردەشانىي و
(كوچىي كوچىي - نانىي نانىي... ەردو و لىنگت بكەم بەبىك) (۴)

(۱) وئ دەچىت نووسراوى (حوزنىي) بىت و پىرەمىتەرد قسەكانى بەروودا دابىتەو ە.

(۲) مەبەست محەممەد پاشاى جافە.

(۳) مەبەست لە رۆژنامەى: ژيان - ۱۹۳۴/۸/۱۶ز. كە لە ژىر سەر نىوى (رۆحى مەولەوىي) دا
دەستى داو ەتە ئاشناكردنى مەولەوىي و شىعەرى.

(۴) ئەم رىستەيەى، مەبەستى سەرگوزەشتەبىكە كە حسين حوزنى لە پىشەكىي باسى ەلىي بەردەشانىي
و بەيتى (ئەورەحمان پاشاى بابان) دا بلاوى كەردو ەتەو ە، گۆيا: (پاشاى نىپوراو رۆژى دەرسىت:
كى دەتوانىت كارى بكات ەلىي بەردەشانىي بشلەژىنىت و سلاوى لە بىر بىاتەو ە كە دىتە
دىواخانم؟

ژنى دەللىت؛ من! (گۆيا ژنەكە نىوى مەلەك بو ە!)

كاتى كە ەلىي دىت و لە ئەو ەدا دەبىت بگاتە بەردەم دىواخان، ژنەكە بەرەو رووى دەچركىنىت: =

و ئەدەببىياتى بۆ (رووناكىيى)، بەلام توخوا، (رۆحى مەولەوبىي) مەرئىنجىنە! (۱)
 (...)

[تەواو]

= دەچىت حوزىبى كارى تى كوردىت، لە رۆژنامەى (ژىن)دا، درەنگانى دەستى داوھتە يادكردنەوھى شايىر و گۆندەكانى كورد، تەنانەت بەيتى كوردىي ۋەك (بەيتى ۋەسمان پاشاى بەبە)ى لە: ژىن - ۱۱/۶ و ۱۱/۲۷ و ۱۱/۱۸ و ۱۹۴۷/۱۲/۱۸. دا بلاو كرووھتەوھ.

(۱) حسىن حوزىبى موكرىبانى لە (رووناكىيى - ۱۹۳۶/۵/۱۶)دا بەسەر نىبوى (راستەكەى)هوه، ۋەلامى پىرەمىردى ئەوھە داوھتەوھ:

ب. ن؛ كە: ۱/۳۳ - ۵۶ / و

[حسىن حوزى - پىرەمىرد]

[ھەولير]

[۱۹۳۶/۵/۱۶]

ئوستادى فازىل، ئەدىبى عاقل، فەيلەسووفى گورە، رەھبەرى لاوان، خاوند نان و خان، ھەمشانى ماقول، بەعيززەت و شان، تاقانەى سلىمانىي، عاليمى زەمان، بەپشت و ھىز، موڧىرى (ژيان)؛ جەنابى حاجىي توفىق بەگ وىستم بەم دوو كەلىمە، بە دال رەنجىنى خۆمتان عەرزكەم... ئەو قەوم و مىللەتە بەختەوھە و خاوند ئىش و كار و پىشە و ئىختىراعات و تەئلىفاتە گەورانە كە رۆژنامە، مەجەللە و مەتبەعەى رىك كەوتوو و چاكى بىن ژمارەيان ھەيە، ھەموو بۆ بىتكىدى پشت و پەنا و ھىز و دەستگرن و لە نىبواندا كەچىي و خوارىي و ناكۆكىي و ھەلمەت و پەلامار و خراپىي بىتكىدى نابىنرئ. ھەركەس بەدلىكىي پاكەوھ، لەگەل ئىش و كار و بەتەئلىفات و تەتبەوعاىي خۆى خەرىكە و لە بىتكىدى ۋەرىشەگرن، بىتكىدى نارەنجىتن و رۆحى خۆيان بۆ چتى پروپوچ موتەئەسسەر ناكەن و ھەموو بەبىتكەوھ، بۆ ئامانجىك چووين... لە كۆشش و تەقەللادان، ھەر بىك بەتەئلىفاتى سوودمەندەوھ خەرىك دەبن و بە مەقالەى بەكار و چاك، رۆژنامەكەيان پر دەكەنەوھ. ئىمە، بەناشكورىي، ھىشتا نەبووینە خاوندەى مەتبەعە و رۆژنامەبىك كە بەكەمترىن رۆژنامە، پىستىر مەتبەعەى مىللەتە بىن جى و رىتگاكان بچى و ھىشتا نەمانتوانىوھ كىتب و يا رىسالەبىك ۋەك خەلق بىنەنە و ھىشتا نەبووینە تە ساحبىي لاپەرەبىك كە سوودى تىدا بىن، لەبەر نىفاق و خۆخۆرىي و نەكىشان و ھەسوودىي! مەتبەعەكەى ئىوھ، ھىشتا ئەو مەتبەعەكە كە (مىچەرسۆن) لە سلىمانىي دايمەزاند و ماوھ و مەتبەعەى منىش لەوھ پتر بەنووكى قەلەمى ھەككاكىي لە «ھەلب» رىك خستبوو، ھىچم لەسەر زىاد نەكرووھ و ھەر پەرىشان و بى ئەسبابە و رووتوقووتە و بى حوروفات!! لەبەر بىتكىدى خستن و پال پىكەوھەنان و ئەزىبەتدانى بىتكىدى، نەپەرژاوبىنە سەر تەئلىفات و مەتبەوعاىيكىي وا؛ بەخىلىي بەبىك بىبىن و رەقايەتئىي بىتكىدى بىكەين! ئەگەرچىي =

= ھات ھات عەلىي بەردەشانىي (*)

كوچىي كوچىي، نانىي نانىي

عەلبىش دەستبەجى بەرەو پرووى دەتەقتەوھ و دەلتىت:

ھاتم ھاتم ھەلىك ھەلىك

ھەردوو لىنگت بىكەم بەئىك

«پاشاى بابان» سەلامون عەلىك!

(بۆرە: رووناكىيى - ۱۹۳۶/۴/۴؛ عەلىي بەردەشانىي) لە ئىرەدا ۋەشەكانى: (لىك لىك، سەلاوو عەلىك) نووسراوھتەوھ. بۆ زانىنى پتر دەشلىتم؛ حوزىبى بىكەم كەسە لە رۆژنامەنووسىي كوردستانى باشوردا كە ئەدەبى گەل - فولكلور -ى بووراندووھتەوھ و بلاوى كرووھتەوھ. پىرەمىردىش كە وئ =

(*) عەلىي بەردەشانىي: بەبابى شايىران ناسراوھ و لە ئەدەبى كوردىيدا شوئنى بەرزە. بەردەشان گۆندىكى سەر بەپىشەدە. رىشەى عەلىي و خانەدانەكەى، ھەروھە مېژووئى ژىن و مردنى زۆر تارىكە. لىكۆلەكانى ۋەك مەمەد توفىق وردىي، قادرى فەتاحى قازىي، د. عىزەددىن مستەفا رەسول و ھتد... تەواو بۆيان پروون نەبووھتەوھ! سەرچاوھىيى تاقانە - گۆيا كەشكۆلىكى كۆنى دەستگىر بووھ - سەفیزادەيە كە لە (مېژووئى ئەدەبى كوردىي - ج ۲، ل ۴۶۵)دا باسى كرووھ و دەلتىت؛ (عەلىي كورپى عەبداللىھە، لە س ۱۸۵/۱۸۷۷ز، لە گۆندى بەردەشاندا لە داىك بووھ، لە سلىمانىيدا خۆئندووبەتئى تا بووھ بەفەقن. لە سالى ۱۲۸۸ك/ ۱۸۱۳ز ھەر لە ئەو باژىرەدا مردووھ و لە گردى سەواندا نىژراوھ!!) ئەو نووسىنەش زۆر جىگەى باوھرى من نبىھە كە ديارە لە نىوان ژىنى ھەردوو براى بابانىي (عوسمان پاشا و ئەورەحمان پاشا)دا رابگرتوھ. قادرى فەتاحى قازىي دەلتىت: گۆيا شايىرى دەربارى مىرى رواندز بووھ. ئەمەش جىگەى گومانە و راستىيەكەى شايىرى دەربارى بابان بووھ نەك سۆران. وردبوونەوھ جەخت دەكات كە سنورى نىوانگى لە نىوان ولاتى (بابان، موكرىبان) و تەنانەت (سۆران) ىشدا بووھ. تا ئىستەش نىوانگى ھەر زىندووھ و بەيتىكى زۆر دەرتە پالى و بەسەر زمانى خەلكىشەوھن و باس كرىنەشى گەبىشتووھتە ئاستى ئەفسانە گۆيا: زمانى جنۆكەيشى زانىوھ! بەيتى ھەماسىي، شايى و زەماوھەند، ھىندى بەيتى ئايىنىي، تەنانەت چەند داستانى خراونەتە پالى. داستانى (ناز و خدر) بەلاى قادرى فەتاحى قازىيەوھ، بەرھەمى بىرى جوانى ئەوھ و گۆيا بۆ (ئەورەحمان پاشاى بابان)ى گىرئوھتەوھ. ھەر ئەو چەند سەرچاوھى دىش دەلتىن كە گەلج شايىر، شاگردى ئەو بوون. بەلئى ئەورەحمان پاشا شاكارە و بەرواى من (بەيتى ۋەسمان پاشا)ش ھەر يادگارى ئەوھ. شوئنى بەردەشانىي لە ئەدەبى كوردىيدا ھىندە بەرز و بەنىوانگە، شاعىرى نەتەوھى كورد؛ حاجىي قادرى كۆيى لە رىزى (ھەسسان كورپى ساىت)ى شاعىرى پەيامبەرى ئىسلامى داناوھ و دەبىتئىت:

دوو (عەلىي)ن شاعىرن ۋەكو ھەسسان

«بەردەشان» و «ھەرى» مەسكەنىان

بۆ مودیری ئیزاعه‌ی رادیۆ

ته‌ختگای عێراق که حه‌والیی و حه‌واشییی به‌ئه‌قوام و عه‌ناسیری موخته‌لیفه و موته‌خالیفه رازاوه‌ته‌وه؛ ئهم دیبای زه‌ربه‌فتیی ره‌نگاوه‌رنگه، وه‌سله‌ وه‌سله، به‌ده‌ستیکی فه‌سل و وه‌سلتی (فه‌بسه‌ل)یی رێک خراوه. به‌رشته‌ی ره‌گی دل ته‌ریب دراوه؛ به‌یداختیکی ره‌نگینی دل نشینی لی هه‌ل‌دراوه، ره‌ونه‌قی شه‌وق و به‌رقی (ئافاق و ویفافی عێراقه و به‌چوار لادا لا ده‌کاته‌وه!).

له‌ خوامان ده‌وی ئه‌و (لاله‌ عه‌باسه) پێشپه‌وی (له‌ لای عه‌باسی)ی بی! خۆزگه‌ وه‌ک په‌نگمان بێکه، ده‌نگی‌شمان بێک ده‌کوت، «قه‌تار»ی (ره‌شه‌ول)ی‌شمان له‌ رادیۆی عێراقییدا ده‌بیست، ئه‌وسا ئاهه‌نگی بێک ئاهه‌نگی‌مان ده‌کرد!

(...)

[ته‌واو]

= بێک دوو ریساله‌ی بی سه‌روبه‌ریش بلاو کرابێته‌وه، له‌ مه‌جلیسی زانا‌باندا، رووی خۆ نواندنی نییه‌ که جێگه‌ی حه‌سوودی پێ بردن بی! هێشتا ئیمه‌ رۆحی زیندوو‌مان پێ رانه‌گیراوه، چی جای مردوو نه‌ره‌نجان! هێشتا نه‌گه‌بێشتووینه‌ته‌ پایه‌بێک بۆ سه‌رخستنی عیلم و ئه‌ده‌ب، هه‌لمه‌ت به‌رینه‌ سه‌ر بێکدی و بۆ نه‌شری چتی بی سوود دلی بێک ره‌نجیده بکه‌ین.

حسین حوزنی

[ته‌واو]

(*) ژین - ۱۹۳۹/۲/۲۳ز.

(۱) ئهم نامه‌یه‌ که هونه‌ر ئه‌ده‌بیی کۆنی زۆر پێوه‌ دیاره، به‌لگه‌ی بێکه‌می په‌رۆشیی پیره‌مێرده‌ بۆ دامه‌زراندنی (رادیۆی کوردیی) که تا ئهم هه‌له‌ هێشتا دامه‌زرا بوو. لیکۆلین و وردبوونه‌وه‌ی تاییه‌تی خۆم، جه‌خت ده‌کات که رادیۆی کوردیی به‌غداد، رۆژی ۱ شه‌مه‌ ۲۹ ته‌شرینی دووهم ۱۹۳۹ز دامه‌زراره‌، به‌پێچه‌وانه‌ی رای هه‌له‌ی هێندێ که‌سه‌ نه‌شاره‌زا و کارمه‌ندی رادیۆی نیویورکه‌وه‌ که لاف لی ده‌ده‌ن گۆیا له‌ ۱۹ کانوونی دووهم ۱۹۳۹ز. دامه‌زراوه‌ و تا ئه‌ورۆ له‌سه‌ر ئه‌و هه‌له‌یه‌ ده‌رۆن! بنۆره: لیکۆلینه‌وه‌ و ساغ‌کردنه‌وه‌م؛ ئاسۆ - ۱۰/۲۸/۱۹۸۹ز/ یۆیلی زێرنیی رادیۆی کوردیی عێراق!

(.....) (۲)

(.....)

(.....)

..... هه‌له‌ستنی گۆری مه‌وله‌ویی

تۆ ئه‌لێی چیی؟ (... داوه، به‌لام له‌ هه‌له‌بچه‌وه‌ تا «سه‌رشاته») (۳) چۆن بچین؟ له‌ هه‌موو (... جۆش و خرۆشی پهی‌دا بووه، زۆر له‌ دووریشه‌وه‌ کورگه‌ل دین.

له‌ حه‌سه‌ن به‌گ (۴) دل‌گیرم، تۆ به‌و ده‌سته‌ ته‌نگه‌ته‌وه، به‌لام به‌و دل‌ه‌ گوساده‌ته‌وه، پاره‌ت بۆ (ژین) نارد که ئه‌بوايه (ژین) پاره‌ به‌تۆ بدا که بێخوینێته‌وه. ئه‌و، چوار سال له‌مه‌وبه‌ر له‌ پاداشتی ستاییشی مه‌حموود پاشا (۵) دوو دینار (... نارد بوو، دوایی وتی پاره‌ی ئابوونه‌یه، خۆشی بۆ قادر ئه‌فه‌ندیی نووسی بوو (...))!!

غه‌زه‌ته‌یشی بۆ ئه‌چێ، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌یه (ژین) جۆکه‌ری تیا نییه، هه‌زار دیناری پێ بدۆرینێ (۶)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یش چونکه‌ ئه‌وه‌ی مه‌حموود پاشایه‌ لی ئابوورم، ته‌نانه‌ت

(*) به‌ده‌ستی - ده‌ستنووسه‌ دروا و ناته‌واوه‌که - له‌ وه‌ه‌ی ر‌ه‌سوول، سلیمانیی - س ۱۹۸۵ز.

(۱) ئه‌و که‌سه - وه‌کو فۆتۆگۆیی نامه‌که‌ی پێ داوم - دوایی دای به‌چهند که‌سیکی دی و به‌ر له‌ من بلاویان کرده‌وه. جێگه‌ی گوته‌، ئهم که‌سه‌ له‌خۆراوه‌ ده‌بێژیت گۆیا؛ نامه‌که‌ له‌ س ۱۹۳۸ز. دا نووسراوه. راستییه‌که‌ی پر باوه‌رم که راست ناکات و نامه‌که‌ له‌ س ۱۹۴۱ز. دا نووسراوه، نیشان به‌ئوه‌ نیشانه‌ی پیره‌مێرد له‌ س ۱۹۳۷ز. دا ستاییشی مه‌حموود پاشای بلاوکرده‌وه‌ته‌وه‌ که له‌ ئێرده‌ا هه‌یه و له‌ ئهم نامه‌یه‌شدا ده‌لێت؛ (چوار سال له‌مه‌وبه‌ر... هتد)

(۲) ئهم بۆشاییانه‌ وێنه‌ی نادیا‌ری و ون بوونی نووسینه‌کانه.

(۳) ئه‌و شوێنه‌یه - له‌ شاره‌زوردا - گۆیا مه‌وله‌ویی لی نێژراوه.

(۴) مه‌به‌ست حه‌سه‌ن محممه‌د عه‌لیی جاف، حه‌سه‌ن فه‌همییه.

(۵) مه‌به‌ست مه‌حموود پاشای جافه.

(۶) به‌یا‌ری قاقه‌زین/ قومار!

به فخره زنجیره‌ی باوک و باپیریشم له (ژین) دا نووسیوه، نه‌گینه شیعرێکی خوش نه‌بوو هه‌زار دینار بۆ قومار، دوو دینار به‌خشیش نه‌گهرتیه‌وه بۆ ئابوونه‌ی چوار سال. ئیتر تۆ سه‌لامه‌ت بی، هه‌ردوو کمان پوله‌کیی نین!

(.....)

(.....) (تا کۆتایی نازانریت/K)

(...)

[ته‌واو]

پ. ن؛ که: ۵۹/۸/۳۲ (*)

[پیره‌مێرد — میرزا مارف مه‌لا نه‌حمه‌د] (۱)

[سلیمانیه‌ی]

[—/۱۲/۱۹۴۳ز]

جه‌نابی میرزا مارف - ی قه‌لادزه

کاکه مارفه

گه‌لێ پێ خۆش‌حال بووم که سه‌رنج‌ت داوه‌ته شیعه‌ره‌کانم؛ ئینجا نه‌و شیعرانه به‌ (جگه‌رگۆشه‌) ی خۆم نه‌زانم که زانا و خیره‌ومه‌ندی وه‌ک ئیوه لێی وردبوونه‌وه و پێواوتانه، به‌لام به‌سه‌رپۆشه‌وه. گوناھی خۆم بوو که ناوم نابوو «پۆشیده»!

شه‌ست ساله شیعر نه‌لێم، هه‌موو له «باریک» و «تا» ی لاسه‌نگی نه‌بووه و داوین و په‌راویز و خشته‌ک و ته‌ریب و ته‌قه‌لێشی له خۆی و له «جاو» ی خۆمالێیه.

ئه‌شیا تۆ، که له شیعه‌ردا هاوشانی پیره‌مێردی، باشر لێی وردبوویتاته‌وه.

«تا» ی بێکه‌می سه‌یه‌م و دووه‌می پینجه‌م، دوو تپیی «ته‌فسیری» یه، و بستووومه به‌شپوه‌یه‌کی تریش مه‌عنايان لیک بداته‌وه، وه‌ک وتویه؛ (داخه! هیلانه‌ی دلان شپواوه، بی بینه «بۆن» سه‌با).

تپیی «بۆن» ته‌فسیری «بینه» و له پێوانه‌دا نییه و که‌واته - په‌ره‌نتیی - شی بۆ کراوه. ئه‌وی تریش «پرچ برین» مه‌عنا ی «قژ برینه»، ته‌نها «قژ برین» له کیشانه‌دايه.

(*) گه‌لاویژ - کانونی بیکه‌م ۱۹۴۳ز.

(۱) بۆژینه‌مه‌ی میرزا مارف بنۆره: نیوداران.

باری تۆ که له کیشا نه‌گه‌راوی، له رۆحه‌که‌ی بۆج نه‌گه‌راوی؟ چرای چراوه‌کوژتنت «چرا؟» هه‌لنه‌گیرساندوو؟

مارف، که ره‌هه‌ندی ئاوی ئاموون بووی، کاشکی به‌ئاوی ئاموون، ئاموژی خۆت بشتایه‌وه، نه‌ده‌گه‌بیشته «بن عیژ!»، عاریف نه‌بوویتایه، مه‌عرووف نه‌بووی!

جاریکی تر نه‌مه‌م بۆ نووسیت، خسته‌ته پشته‌گۆی، بۆی له پشت ده‌ری!

ئه‌گه‌ر هه‌مه‌وه‌ندی ئه‌وبه‌ری، ئه‌بێ له‌وبه‌ر بی! (۱)

پیره‌مێرد

[ته‌واو]

(۱) پیره‌مێرد له (گه‌لاویژ - ته‌شرینی بیکه‌م ۱۹۴۳ز) دا شیعرێکی بلاک‌دوووه‌ته‌وه و میرزا مارف له (گه‌لاویژ - ته‌شرینی دووه‌م ۱۹۴۳ز) دا ره‌خه‌نامه‌یه‌کی به‌ره‌و روو کردوووه‌ته‌وه. ئه‌م نامه‌یه‌ی پیره‌مێرد وه‌لامی ره‌خه‌نامه‌که‌یه.

شیعه‌ره‌که‌ی پیره‌مێرد و ره‌خه‌نامه‌که‌ی میرزا مارف ئه‌مه‌ن:

۱ - شیعی پیره‌مێرد:

جیناسی کوردیی

(شیعی پوشیده)؛ پیره‌مێرد

بای خه‌زان، خونچه‌ی خزان و درکی پیر هه‌ر مایه‌وه

گیژه، هه‌رچی خۆی ده‌خاته گێژی ئه‌م دینایه‌وه

دادی ئایینمان له ده‌ست مه‌ی نوشیی و ره‌ش پۆشیه

هه‌ش به‌سه‌ر ئه‌و جه‌ژنه، وا سه‌رخۆشی یا سه‌رخۆشیه

قژ برین و پرچ برین بۆ ماته‌میی جارن که ئیستا قژ نه‌ما

پیرێ ژن ما، مووی برووتینیته‌وه و بی دا به‌با

زولف؛ که رووی داپۆشیا، بانگ و هاواریان ده‌کرد

خه‌لکه مانگ گیرا، له‌ته‌پل و دومه‌له‌کی ده‌ن، ده‌ستویر!

ئیه‌سته زولف بررا، سفوری مانگه، رووی پۆشیه نه‌ما

داخه! هیلانه‌ی دلان شپواوه، بی بینه «بۆن» سه‌با

بیتو شه‌و تۆ بیته‌ لام، رۆژی چرام پیتوست نییه

تۆ وه‌ره‌ میناسه، پیشه‌ی من چرا «وه‌کوژتینی» یه

هه‌ر که‌سه هاواری چاوی پیس ده‌کا و من چاوی جوان

به‌ندی جه‌رگی وا بریوم، نیمه‌ یادنی نیشته‌یمان

=

.....

= ئەم گروگالانە، شیبووی شیعری کۆنە ئیستەکە،
هەولێ سەر بەرزبێ گەلت بێ، زولف و روو، گوتی لێ مەکە!

[تەواو]

۲- رەخنەنامەکە ی میرزا مەرف:

پ. ن: کە: ۶۰/۱/۳۴

[میرزا مەرف — پیرەمێرد]

[قەلادزە]

[۱۹۴۳/۱۰/-ز]

بۆ مامۆستای زۆر گەورە

جەنابی پیرەمێرد

خالە گیان، ئاوی ئاموون چووم و نێردرام بۆ بنی عێز، ئیستا تەشبی تەلام ناو بەسەر مەوێ. پروام نییە، پەروام لە کەس بێ وە نیازم وایە کە هەر کەس لە هەر شتێکدا پێی خوار دانا، وە یا دەنکە جۆپێکی پاشای خواردبێ، هەرای لێ بکەم و بلێم چا و مەقووچینە، چاومان لێتە، نەخوازەلا من بۆ جەنابتان کە بەخالۆی خۆم فێرم! وە لام وایە خۆت دەزانێ کە ئیمەش لە شیعردا هەمەوێندێ ئەو بەرین، تەپاوتلیکمان هەیە. (* ئینجا لەم روووە ئەم دوو کەلیمەیان عەرز دەکەم: خالە گیان، هیچ گومان ناکەم کە کەس بێی لە ئەدیبەتیی ئێوە گومانی بێ! مەعنا بێت کە ئێوە بپرازیننەو، فەرقی زۆرە لەگەڵ رازانەوێ سەنعەتکارەکانی فونوونی جەمیلە ی ئیتالیا ی جازان، چونکە هینەکە ی ئێوە جەمالی تەببەعت دەهینیتە گەشتار، کەر و کوێر وەک بێتک دڵ خۆش و مەسرور دەکات. هینەکە ی ئەوان جیسمیکی بێ رۆحە، وە ئەگەر دڵخۆشیی بەدا، هەر بۆ چا و ساغە زۆر وریاکانە! بەلام خالە گیان شیعەر زیاد لە جوانیی مەعنا و شیرینی بەیان، تەرازوو بێتکی هەیە، دەبێ بەو تەرازوو بکیشری و جوت بەرامبەر بێ وە سەر نەکات. کەچی وەکو بەراورد کرد، لەو شیعەرانی فەرموتانە، بەراورد نەکراوە، ئیمە بەراوردمان کرد و خستمانە تەرازوو کەو، بۆتان دەرکەوێ کە لە نیو شیعری ئەووەلی شیعری سێبەم لە تەرازوو کەدا چەند سەر دەکات، وە وەک عەمەلبیاتی حیسابی لە بێتکەم تەرح کرد؛ حاسیلی تەرحەکە هەمووی زیادە و هاوتای هاوڕێکانی نییە! نیو شیعەرەکە:

قژ رنێن و پرچ برین بۆ ماتەمی جاران کە ئیستا قژ نەما

(قژ رنێن و پرچ برین بۆ ماتەم... ئیستا قژ نەما!!)

(*) مەبەستی لە هەمەوێندی ئەو بەر، توانا و دەسەلاتە!.

پ. ن: کە: ۶۱/۹/۳۲ (*)

[تۆفیک مەحمود ناغا - پیرەمێرد — لاو جگەرگۆشەکانی کورد]

[سلیمانی]

[۱۹۴۴/۸/۱۷ز]

بۆ لاو جگەرگۆشەکان

رۆلەکانم

هەمووتان پیرەمێرد دەناسن کە کورده و ئامۆژگاری گۆریشی بە کوردییە و بۆ ئەو ویش نییە خۆی پێ بەریتە پێشەو و چشتیکی پێ بپچرێ! هەر ئەویشە کە بە راستیەتی. ئەو پیرەمێردە هیوای بەرەو دوا بەلاوانی کورده، تەنانەت لە ئەستەموول هاتەو، لە شەمەندەفەردا مەنزوومە بێکی نووسیو، دەلی: ئومێدم وایە ئەم دەستە ی کورانە، مەشەلێ هەلکەن!

بەلێ دەستە ی کۆن کە بە ئیستیلای کۆن (سەنادید/سنادید) یان پێ دەلێن، کۆری خۆیان گرتووە، ئیتر دەریەست نین. ماو تەو سەر ئێوە، ئێوەیش لە پێش هەموو چشتیکدا هەرچی دەکەن دەبێ بەجرا ی خۆیندەواری بەرێدا پرۆن تا رێ گوم نەکەن!

عیلم و فەن میللەتیک سەردەخا. لە هەموو کاریکدا دەبێ دوو قۆلتان بێ؛ غایە و دەستور، مەرام و خەتی حەرەکەت! خۆت گەرمیی، لەشی پیاو دەکا بە لیر و دوومەل!

وێک پێم وتن، بزائن چیمان بۆ چاکە. بپرسن! خۆ من ئەگەر عەقڵیشم نەبێ، تەحسلیکی بەرزم هەبە کەوا ئەمانە ی پێ دەنوسم و تەجرەبەیشم هەبە کە لەم مەیدانەدا زیندان و حوکمی ئیعدام دیو. وەرن بزائم چیتان دەوێ؟ ئەگەر مەعقوولە، منبیش لەگەلتان و ئەگەر نارەوایە بۆچ بەخۆزایی ئەم هەموو لاوانەمان لە بالی بدرێ؟ لەبیرتان

= وە دیسانەو نیو شیعری دووهمی شیعری پێنجەم، ئەویش زۆر سەری کردووە، بەلام تەسحیحی ئەویانم نەکرد و هیشتمەو بۆ خۆتان!
خالە گیان، هەر خوا سەهو ناکات، لێم ببورە!

قەلادزە - میرزا مەرف

[تەواو]

(*) ژین - س ۱۸، زژ ۷۵۴، ۱۷/۸/۱۹۴۴.

چووه که چند لاوی نازدارتان له کهی بهیانامه چیمان پتوونان و له مهفادا له که لک کهوتن؟ به لئ کورمانان ده بی له رتی نیشتماندان نه به زن، بیشیاکوژن، (؟؟؟)، به لام مه عقوول! وه ئه ساسهن، ئه م نه وعه به یانانی دزیه تییه، بۆ مهردان عاره! کامتان خوتان به عه لاقهدار ده بینن، وهرن بیکتری بیین!

خوا ئاگای لی بی، بۆ کاریک که رتی تی بچتی، من درتیم نییه و به م پیرییه به گیرم، به لام خوا هه لئناگری به هیچه تیا بچن!

من نه گهر کوشته نه شه وه م، به هره ی بی کاریی باری! (۱)

(.....)

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۶۲/۱۰/۳۲ (*)

[پیره میترد — رۆژنامه ی شه عب/شعب] (۲)

[سلیمانیی]

[۱۹۴۴/۱۲/۷ز]

بۆ جه ریده ی شه عب

ئیمه هیشتا له بیرمان نه چووه ته وه که جامیعه ی عوسمانیی، ده، دوانزه عونسوری بینک خست بوو، بۆی ببوو له ق و پۆی دره ختی سایه دار. کاتی که ناکوکیان خسته ناوه وه، کورد و عه رب و چه رکه س و لاز و ئه رنه ئووت و رۆم و ئه رمه نیی و ده رووز و عونسوره کانی تریان جوئی کرده وه، مانه وه که مانه وه.

(۱) - رسته بینکی فارسییه؛ (من اگر کشته نشوم بهری بی کاری بار):

نه گهر نه کوژتیم به هره ی بی کارییم به سهردا بباری! (*)

(*) ژین - ۱۹۴۴/۱۲/۷ز.

ئهم نامه ی که نیوی خوی تیدا هیتاوه، به وینه ی دهنگی قه له می رۆژنامه فانیکی ئازادمان نواندوو.

(۲) شه عب/الشعب: رۆژنامه بینکی هه والبه خش و خاوه نده که ی و به ریرسی یه حیا قاسم بووه و له نیوان ۱۹۴۴/۹/۲ - ۱۹۵۸/۷/۱۴ز له به عداددا دره چووه. له سه ره تادا زمانی (پارتی گه ل/حزب الشعب: ۱۹۴۷/۱۲/۲۷) و تاسه ریش لایینگری رژی می مه لیکی عیراقی عه رب بووه!

(*) بی کاریی: به لا!

عیراقیش سی عونسوری ره ونه قداره که دهستی قودره تی ئیزوی له بینک خا کا بینکی خستوون، خوا لیکیان نه کا. له بهر ئه مه که (قه ومییه ت) عه زیزه، ده بی هه رسی لامان خومان به بینک بناسین. غه زه ته ی (شه عب) نووسیویه: (کوردیکی کیوی، دوو شاخ له سه ری روواوه!) (۱) جارئ سیفه تی جیبالیی، عیززه تی نه فسی قه ومیک ده شکینئ.

دووهم؛ شاخ نه بووه، ره گیک له ته نها گوئییکه وه راست بووه ته وه و بریوبانه!

بینه وه سه ر به ندوباو، قه له م و شیعی پیره میترد ده توانئ نه ک شاخ، کلک بۆ (شه عب) دروست بکا! ئیمه له هه ستیی و دۆستی پیه شیمان نین تا شاخمان لی پروئ! (شه عب) کلکه له قی نه کا چاکه!

(...)

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۶۳/۱۱/۳۲ (*)

[پیره میترد — حسین حوزنیی]

[سلیمانیی]

[۱۹۴۵/۱/۳۱ز]

..... (۲)

ئه وه تی (دهنگی گیتی تازه) به تاییه تی که وتوو ته ده ست خوتان، هه موو جارئ بۆم دیت و سه راپا ده یخوینمه وه، چاوم پیی روون ده بیته وه.

من، ده مه وی له هه موو شوینیک و له هه موو مه له بندی کدا بانگیتی خومانئ تیا بدرئ، ئینجا ئه وی به شیه ی ئه ولا بی که ده لئین، (خودئ مه زنه) یاخو ئایینی الله ئه کبه ر بیته. (۳)

(۱) ره نگبئ رۆژنامه که له سه ر نه رووز و زوهاکی نووسی بیته! رۆژنامه که م نه دیتوو!

(*) دهنگی گیتی تازه - ۱۹۴۵/۱۲/۳۱ز.

(۲) ئهم نامه یه به سه ر نیوی (بۆ دۆستیکی هونه روه ر) وه له گو فاره که دا بلا و کراوه ته وه و له پشه کییدا - دیاره نووسینی حسین حوزنییه - نووسراوه؛ (ئهم گو تاره له لایین مامۆستای زانا پیری ره وشه ن زه میر، جه نابی حاجی توفیق به گیمان بۆ هاتوو!) دیاریشه نامه که سه ره تا و کو تایی لی که م کراوه!

(۳) مه به ست شپه زاری لقی کورمانجیی باکووره!

منیش، له خوشیئی ئەم ئاوازی ههستییه که شادمه‌رگ بووم، بردمیانه سه‌ر گرده‌که‌ی (یاره‌ی شوێن نه‌و‌رۆزی خۆم، شیخ محهم‌دی خال به‌کوردیی ئامۆژگاریم بکا و ته‌لقینم دا بدا؛ وه‌ک ئەم جاره‌ش له (ژین‌دا) وتوو‌مه؛ ئوستاد، له‌ نوسخه‌ی ۸۰۷ - ژیندا، له (شیرین و خوسره‌و)^(۱) و هیممه‌تی تو‌ دوواوم، منیش نوسخه‌یێکی خه‌تی (شیرین و

(۱) شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادیی، (* داستانێکی شیعرییه، له‌مه‌ر ئەفینی شیرین و خوسره‌وی په‌رۆیز و فه‌ره‌ادی په‌یکه‌رتراش دانراوه که به‌ره‌می شاعیری به‌نیوانگ - دایک کورد - و باب تازه‌ری، زمان فارسیی (نیزامی گه‌نجه‌ویی: ۱۴۴۴ز - ۱۲۱۱ز) که ۶۱۸۸ به‌یته. شاعیری به‌ره‌مه‌ندی کوردی سه‌ده‌ی یانه‌ی کۆچی؛ (خانای قوبادیی) به‌شێوه‌زاری گۆزان و به‌ ۵۵۲۶ به‌یت رازاندوو‌یه‌تیه‌وه و کرده‌وه‌که‌ییش له‌ ئه‌وه‌ی (گه‌نجه‌ویی) به‌که‌متر نه‌زانیه‌وه.

(*) خوشیئی و نامه‌ ناردنی په‌یره‌مێرد - بو‌ حوزنئی موکریانیی - به‌شێکی گه‌وره‌ی به‌هۆی هه‌لکه‌وتنی هه‌والی (شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادیی) ه که حوزنئی دلسۆزی مێژوو و که‌له‌پووری کورد - به‌ر له‌ گه‌بیه‌ستنی نامه‌که - زووتر دووجار هه‌والی له‌مه‌ر بلاو کرده‌وه‌ته‌وه:

جاری بێکه‌م؛ به‌سه‌ر نیوی (شیرین و فه‌ره‌اد / موئه‌للیفی نه‌زانداوه)؛ باسی بلاو کرده‌وه‌ته‌وه و ده‌لیت: (داستانی شیرین و فه‌ره‌اد له‌ نیو کوردا زۆر باوی هه‌یه و هه‌موو کوردیک سه‌ره‌وه‌رده‌که‌ی شیرین و فه‌ره‌اد و په‌یره‌ژنی فه‌ره‌ادکوژ ده‌زانێ؛ له‌ سالانی جه‌نگی پێشوو‌دا - بێکه‌م / K - نوسخه‌یێکم ده‌ست که‌وت که (مه‌لا فه‌یزالله‌)ی کوردی موکریی، خه‌لکی گوندی «باخلووجه» مو‌ده‌پرسی ئه‌حمده‌دیه‌ له «حه‌له‌ب»، سالانی ۱۹۰۹ز له (هه‌ورامان‌دا) نووسیوه. له‌ سالانی ۱۹۳۴ز دا، نوسخه‌یێکی دیکه‌م ده‌ست که‌وت. له‌ سالانی ۱۹۴۳ز. شدا له‌ به‌غداددا له‌ لایین (مه‌لا موحسین هه‌ورامیی) وه‌ نوسخه‌یێکم دۆزیوه‌وه که له‌ لایین (محهم‌د ئەمین کوری خدر ناو بو‌ توفیق کوری ره‌زا ئه‌فه‌ندیی نوسراوه‌!).

له‌مه‌وپه‌ش نامه‌ی هه‌له‌ب‌ست و داستان به‌م شێوه‌یه‌ بێژراوه که ئەم شیرین و فه‌ره‌ادی پێ نووسراوه‌ته‌وه. من له‌وانه‌دا بیست و دوو به‌رگ نامه‌م - واته‌ ده‌ست‌نوس / K - دیون که هه‌موویان به‌م زمانه‌ن و موئه‌للیفیشیان نادیاره و له‌ کێ و بۆکێ و که‌ی نوسراوه‌ته‌وه له‌ گومان‌دان!! هه‌روه‌ک: داستانی جیهانگیر، برزوو فه‌لامه‌رز، زالنون و رۆسته‌م، سه‌قلا‌ب و رۆسته‌م، رۆسته‌م و زه‌رده‌ هه‌نگ، به‌وری به‌یان و رۆسته‌م، دیوی سپید و رۆسته‌م، زۆراب و رۆسته‌م، مه‌نیجه و بێژه، حه‌ره‌سی حه‌وت سه‌ر، شه‌رحی درخت، ورقه و گوئشاد، خو‌رم و زیبا، بارام و گوئه‌ندام، حه‌وت له‌شکر، شێخی سه‌نعانیی، شا حسین؟ نامه‌ی واقیعه‌ی که‌ره‌لا، محهم‌دی حه‌نیفه، جه‌نگی خه‌بهر، شه‌مایلیی نه‌به‌ویی، خو‌رشیدی خاوه‌ر، ده‌وله‌تنامه - به‌راستی زانیومه ته‌ئلیفی مه‌لا خدری روودباریه‌!

بنۆره: ده‌نگی گیتی تازە - ئەیلوول ۱۹۴۵ز.

دوو‌هه‌م؛ به‌سه‌ر نیوی (نامه‌یێکی کوردیی ده‌سنووس) وه‌ ده‌لیت؛ (به‌هۆی گه‌وره‌ کوردیکه‌وه - پێم وه‌به توفیق وه‌هیبی بو‌ی / K - نامه‌ی شیرین و خوسره‌وی کوردیییم دی که سالانی ۱۷۰۳/۱،

خوسره‌وی خانای قوبادیی) م له‌ لایه، ئەگه‌ر مام چاپی ده‌که‌م!

ئه‌وه‌بیشم ده‌وی، هه‌موو جارێ له‌ پاداشتی ئه‌رک و ره‌نجی تو، هه‌له‌ب‌ستێ بو (ده‌نگی گیتی تازە) بنی‌رم! به‌لێ ده‌بینم؛ به‌ناچاری و له‌به‌ر بی تووتینی، هه‌ندێ داستان و ماستان ده‌خه‌نه‌ غه‌زه‌ته‌که‌تانه‌وه که ته‌رز و شێوه‌ی کوردییه‌که‌ی نازانێ!! وه‌کو لاپه‌ره؛ (.../ جه‌م بێژ، فره‌ زور، فه‌رمایه‌شته‌وان، عه‌لا وه‌زن تووتنه‌وان!)، هه‌موو پله‌یێکی که‌وتوو‌ته (کیشه‌وه) وه‌ک (کیشه و گیره، جه‌م بێژ^(۱)).

ئه‌مانه‌ باوه‌ر ناکه‌م من تیی نه‌گه‌م، که‌سی تر تیی بگا!! دواي ئه‌وه، هه‌ندێ شێوه‌ دووان هه‌یه با له‌ شوێنیکی به‌کاری بینن، له‌ هه‌ندێ ناوچه‌ی تردا، به‌ره‌نگیکی تری تێ ده‌گه‌ن. له‌ شیعری توفیق وردییدا، به‌ (لووتکه)، یان (پۆتکه)ی شاخان (قیتکه) بێژراوه. کاشکا به‌ (لووتکه) بوایه و وردتره، (قیتکه) زۆر درشته، زیانی‌ش له‌ شیعره‌که‌ی ده‌دا. (۲) ده‌لی؛ («قاقای» «که‌نین» یان «کیشی دل ده‌کا!»)^(۳)

دواي ئه‌مانه‌ با ده‌ست بکه‌ین به‌ (مه‌تاره!) و (ج. ب). له‌ خو‌به‌وانی له‌ سه‌رچاوه‌ی

(۱) ج. ب: جه‌میل به‌ندی رۆژه‌یانیی، له‌ گوندی «مه‌تاره» وه‌ به‌نیویشانی (زانستی فه‌رمایه‌شت و مێژووی) وه‌، دوو به‌ش گوته‌ری بو‌ ناشناکردن و لیکۆلینه‌وه‌ی زاراوه‌ی زانستی بلاو کرده‌وه‌ته‌وه. بو‌ وینه‌ له‌ به‌شی دووه‌مدا، زاراوه‌ی وه‌ک (فه‌رمایه‌شته‌ وان‌ه‌کان = درجات‌المحدثین) و (جه‌م بێژ = متواتر)ی خستوو‌ته‌ روو.

بو‌ ئه‌و گوته‌رانه‌ بنۆره: ده‌نگی گیتی تازە - ئەیلوول ۱۹۴۵ و ۱۹۴۵/۱۱/۱۲ز.

(۲) - ئه‌و به‌شه‌ په‌سه‌ند نه‌کراوه له‌م دوو تاکه‌دايه:

چیاش به‌فره‌ له‌سه‌ر (قیتکه‌ی، قه‌دیشی زیوی تاواوه

له‌ شه‌وه‌ک پیره‌ شوخیکه‌ که‌ رازایی بو‌ سه‌یرانت

بنۆره: ده‌نگی گیتی تازە - ۱۹۴۵/۱۱/۱۹ز.

(۳) نه‌مزانیی مه‌به‌ستی نووسینه‌که‌ی کتیه؛ ئەگه‌ر مه‌به‌ستی له‌ وشه‌کانی نیو شیعره‌که‌ی (وردیی) بیت، تێیدا نبیه‌!

→ شاعیری کوردی به‌نیوانگ، (خانای قوبادیی) شیرین و فه‌ره‌ادی به‌کوردیی کرده‌وه‌ته‌ نامه‌یێکی دوو سه‌د و شه‌ش لاپه‌ره‌ که‌ هه‌ر لاپه‌ره‌یێکی بیست و سێ شیعره.

هه‌ر له‌ ئه‌و سالانه‌دا (محهم‌د سادیق) نیوی، (رۆژی دووشه‌مه‌ی ۲۰ی مانگی ره‌بعی بێکه‌م) له‌ گوندی

«که‌په‌نه» دا نووسیوه‌تیه‌وه و به‌ سی و نو‌ نیگاری ره‌نگین رازاندوو‌یه‌تیه‌وه‌!).

بنۆره: ده‌نگی گیتی تازە - ۱۹۴۵/۱۱/۱۹ز.

زهلم و قهلاى خان ئەحمەد دوواو! (١) ئەو شاخە بەرزە كە هاوشانى كېتوى قافە و تافگەى زهلم كە بلنديى هەزار گەز هەلدەرژېتتە خوارو، سەعاتە پېيەك جەنگەلستانە و باخ و رەزە، بەفوويپىك بردوويەتتە كانيى قادرى داوودە!!

خۆمن، واتەى جەمالوددين زىننورىيى كە دەربارەى سەرچاوەى زهلم و ئەو تافگە (نياغارايى) يە و قهلاى خان ئەحمەد و توويە، لە كەشكۆلەى مەحمود پاشادا بەخەتى مەحمود پاشا خۆى نووسراو، لە (ژين)دا نەشرم كردوو، دەلئ:

أوج غار نه تەرح قوللەى كوه قاف

فەر قەش چەنى فەرق (قاق) مەدان گەزاف

جۆش بە فراوان، سەرتاف قەلۆز

مەداراى جەو تاق بەرز، هەزار گەز

ئىستا ئەم قهلاى خان ئەحمەد و تافگەى هەزار گەزى و مەغارەى قەلبەز چۆن چووە كانيى قادر؛ كاشكى بچوايە گەرميانيش، لە ئاوى زهلم پاراو دەبوو! ئەوە چشتتیکە و شوپنيتیکە لە پيش چاو. ئەو كيوە بەرزە و ئەو نەهر و ئاوە ناشاررېتتەو تا بيكەين بە قەيتوول و قەبرى خان ئەحمەد و كالاو زېرپيش لەووتتە! (٢)

(...)

[تەواو]

(١) پيرەميرد مەبەستى گوتارتىكى دى مەلا جەميل رۆژبەيانىيە كە دەبیت لە ژمارەبىتتى دىيە هەمان گۆقاردا بلاو بوويەتتەو، مەخابن ئەو ژمارەبە دەستگير نەبوو تا باسى روو بکەمەو و راستىيەكەى بناسریت و بزانتیت چۆن لەمەر (زهلم و خان ئەحمەد خان) دوواو!

(٢) - ج. ب. رۆژبەيانىيى، دواى نامەكەى پيرەميرد، وەلامنامەبىتتى بەسەر نيوى (سەرمەشقى شيرىنى پيرەميرد) هەو بلاو كردوو تەو، بەلام گۆقارى (دەنگى گېتتېي تازە - ١١/٢/١٩٤٦ز) لە كۆتاييدا نووسيوەتتە؛ (ماويەتتە).

ئەز پيم وەبوو كە هەموو وەلامەكە لە ژمارەبىتتى دىيە گۆقارەكەدا تەواو بلاو كراو تەو و من بەردەستم نەكەوتوو، كەچىي راستىيەكە - وەك مەلا جەميل خۆى لە دانىشتنيتتى هاوينى س ١٩٨٨ز. دا لە بەغداددا بۆ منى گېتتەيوە - ئەوويە كە (هەر ئەو بەشە) بلاو كراو تەو و (پاشماوەى نىيە) چونكە ئەو پاشماوەيە لە نيتو كتيبخانە فەوتاوەكەيدا - تالان كراو دا - لە دەست چوو.

مەتنى ئەو بەشە وەلامە بلاو كراو يەش ئەمەيە:

=

= ب. پ. ن. كە: ١/٣٥ - و/ ٦٤

[مەحمەد جەميل مەلا ئەحمەد - رۆژبەيانىيى - پيرەميرد] (*)

[مەتارە!]

[--/١٩٤٦ز]

زانای هونەرور، بوژى مەزن، نووسەرى بىتكانە، كوردى بەناوبانگ، پيرى دەستگير، لالە حاجبى

توفيق بەگى پيرەميردى بىر و ميتشك تازە

لە لاپەرەى؛ «١٨٨ - ١٨٩» ي ژمارە «٩» ي ئەم گۆقارە نازدارەدا، سەرمەشقتىكى رابەرانەى دادابوو. بەوە حالىيى كردم كە زۆر ميهربانانە و دلئسۆزانە تەماشاي نووسينهكانى (زانستى فەرمايشت و ميتزووى) وە (بوژەكانى...) كردووم و گەلئ بەوردىيى، وتە و وشە و دپى و لاپەرەكانى بەبىژنگى بىرى رۆشنى بىزراو، بەچەشنى كە هەر لە دەستى وردەكارىكى هونەرمنەندى وەك ئەو دپت. راستىيەكەى، سەرنج و بەراوردە قوللەكانى، ئەو نەدى گەشاندمەو، هيوام بەنووسينهكانم قاييم بوو، چونكە ئەو نووسينه كە (باوكى نووسەران) لىي ورد بىتتەو، بئ گومان «نەمرى» ه و «پيرۆز» دەمىنى و خەلك بەچاوى لى پىچان و لىكۆلئىنەو سەرنجى دەدن. جا بەرامبەر بەم ميهربانىيى و دلئسۆزىيە، هىچ نىيە پيشكەشى بکەم جگە لە سوپاس و ستاييش و ئەوازيشيات!

[ماويەتتە!!!]

[تەواو]

(*) بۆ ژيننامەى مەلا مەحمەد جەميل رۆژبەيانىيى، بنۆرە: نيوداران.

پ. ن؛ که: ۶۵/۱۲/۳۲ (*)

[پیره‌میرد — محمّد توفیق ره‌شید - وردیی] (۱)

[سلیمانی]

[۱۹۴۵/۱۱/۲۹ز]

یۆ جه‌نابی شاعیری موخته‌ره‌م

توفیق وردیی

ئه‌دیبی گران قیمه‌ت و قه‌له‌م سووک!

ئیمه له (ژین)دا، له مه‌نزوومییکی جه‌نابتان دوو ابووین. (۲) ئیوه‌ش جوابیکتان داوه‌ته‌وه. ده‌مانویست ئه‌م جوابه له غه‌زه‌ته‌دا بنووسین، به‌لام جوابه‌که له‌سه‌ر دوو په‌ره‌ی کاغه‌زی چزگیی داردا هه‌فتا و دوو دیره‌که هه‌موو غه‌زه‌ته‌که‌ی ئیمه پر ده‌کاته‌وه. زاته‌ن ئیمه دادمان له ده‌ست نوسراوی درێژه که جیتی نابیتته‌وه.

شيعره‌کانی جه‌نابتان به‌ئيعتیباری مه‌عناوه، شيعره. زۆر جوانن، به‌لام له‌وانه‌ن (ژین) نه‌ژینتی و هیچ مه‌نزوومه‌ییکتان له سیی چل شيعر، به‌یت که‌متر نییه و واش گومان ده‌که‌ین هیچیان «سنوحات» نایه‌تی کورتی بکه‌ینه‌وه! ئیمه سنوحاتمان نووسیوه، مه‌یکه‌ن به‌«سنوجات!».

دوای هه‌موو چشتیک ده‌لیتی: (ده‌ترسم سه‌رما‌ی ئه‌م زستانه نه‌ختی پیره‌میرده‌کان بخاته له‌رز و سه‌رما لی دراوین!!).

توخوا ئه‌گه‌ر خۆت قوتابی خۆت بی و مامۆستاییکی وه‌ک خۆت ئه‌م جومله‌یه‌ت به‌ده‌رس پێ بلّیت، به‌شیتوه‌ی کوردیی و ئه‌ده‌بیی دایده‌نییت؟

سه‌رما لی دراوین! هینده بزانه هه‌موو غه‌زه‌ته‌ییکی، خۆی له شوین شيعری ورد ده‌گه‌ری، نه‌ک وردی درشت!

(...)

[ته‌واو]

(*) ژین - ۱۹۴۵/۱۱/۲۹ز.

(۱) بۆ ژیننامه‌ی محمّد توفیق وردیی، بنۆره: نیوداران.

(۲) مخابن چه‌ندم کرد ئه‌و ژماره‌یه‌ی رۆژنامه‌که‌م ده‌ستگیر نه‌بوو.

پ. ن؛ که: ۶۶/۱۳/۳۲ (*)

[پیره‌میرد — حسین حوزنیمی]

[سلیمانی]

[۱۹۴۶/۱/۳]

ئوستادی پر هونه‌ری مه‌زن سه‌بیید حوزنیمی

تۆ له کۆکردنه‌وه‌ی یاداشته کوردییه‌کاندا، خدمه‌تیکی زۆرت کردوه! (شیرین و خوسه‌روی خانای قوبادی) یت وه‌چنگ که‌وتوو که لای منیش هه‌یه. جگه له‌وه (یوسف و زولێخا) ییکی ته‌واوی کوردییم له لایه، سه‌رداستانه‌که‌ی ده‌لی:

به ته‌وفیقی حه‌ق، دانای له‌م یه‌زله

به فه‌زلی ئیعجاز (مسته‌فا) ی مورسه‌ل (۱)

خودای بانی سه‌ر بده و هی‌دايه‌ت

بکه‌رده‌ن به‌یان شیرین حه‌کایه‌ت

به له‌فزی کوردیی و شیتوه‌ی (گۆرانی)

زاهیر بۆ ته‌مام، مه‌عنا‌ی په‌نهانی

ئینجا به‌ته‌واویی حه‌کایه‌تی (یوسف و زولێخا) ده‌نووسی، به‌لام نالی کۆت و توویه؟ دوایی لاپه‌ره ده‌لی؛ (موباره‌کیش بۆ ئه‌ی مه‌لا رۆسته‌م!).

ئێستا نازانم موئه‌للیفه‌که‌ی کێیه؟ ئایا ئیوه (یوسف و زولێخا) ی واتان دیوه یا نا؟ (۲)

(.....)

[ته‌واو]

(*) ژین - ۱۹۴۶/۱/۳ز.

(۱) مه‌به‌ست محمّد دل‌مسته‌فای په‌یامبه‌ری ئیسلامه!

(۲) چه‌ندم کرد وه‌لامی حسین حوزنیم له ژماره‌ییکی (ده‌نگی گیتی تازه) دا به‌رچاو نه‌که‌وت. پیم وه‌یه وه‌لامی داوه‌ته‌وه و ئه‌و ژماره‌یه‌ی گۆفاره‌که به‌رده‌ست من نه‌که‌وتوه!

ب. پ. ن؛ که: ۶۷/۱۴/۳۲ (*)

[پیره‌مێرد — باباعه‌لیی شیخ مه‌حموود] (۱)

[سلیمانیی]

[۱۲/۹/۱۹۴۶ز]

بۆ مه‌عالیی باباعه‌لیی وه‌زیری ئیقتیساد

به‌چاو پروونییه‌وه، له‌ غه‌زه‌ته‌کاندا ده‌بینم که بۆ گه‌لێ چشتی به‌فائیده، ره‌هنومایی ده‌که‌ی له‌ شیمالدا (۲) بکری. من بیست ساڵه‌ له‌ (ژیان) و (ژین) دا وه‌ک (لوقمان) که ئیستایش له‌ گۆردا نووژیه‌ییکی دیت و ده‌لێ «بریز»؛ هاوار ده‌که‌م، ده‌لێم؛ ئەم خاکی ئیمه‌ به‌حیساب هه‌قده‌ نوع مه‌حسوولتی هه‌یه. هه‌وتیان له‌وانه‌یه که هه‌یچ ره‌نجی بۆ نه‌ده‌ی، له‌ چپای کوردستاندا کۆی بکه‌یته‌وه، قیمه‌تێکی باشیان هه‌یه!

ئهم مه‌حسوولته‌ خواداوه، وه‌ک؛ مازوو، که‌تیره و بنیشت و جه‌وت و گه‌زۆ و دار و گژوگیا و چیبی و چیبی و هه‌موو ده‌رئاماده، به‌شی شه‌کر و کوتاڵ ناکا.

شه‌کر له‌ شاره‌زووردا، چه‌وه‌نده‌ری، له‌ زۆر جێگه‌ که‌ فابریقه‌ی شه‌کری تیا به، باشتره.

ئه‌گه‌ر له‌ «سه‌بیید سادیق» فابریقه‌ییک دابندرێ و ئاوی چه‌مان و ئەو ده‌شته بۆ چه‌وه‌نده‌ر ته‌رخان بکری، هه‌تا بلێی مه‌نه‌عه‌تی هه‌یه.

ئه‌وه‌وه‌له‌ن؛ ده‌چینه‌ ریزی ئه‌و ده‌وله‌تانه که ده‌وله‌مه‌ند و فابریقه‌دار و ناودارن.

دووهم؛ شاره‌زووری پێ ئاوا ده‌بیته‌وه!

شاره‌زووری ئیمه‌ هه‌ر له‌ ریتی چاره‌ک سه‌عاتیکدا، نه‌هرتکی تیا به، به‌سه‌ر ئه‌و ده‌شته راست و ره‌وانه‌دا جاری به، به‌ده‌فته «۲۳» رووباره. ئەسلی خیدمه‌تی گه‌وره‌ ئه‌مه‌یه، تۆبش ده‌توانیی بیکه‌ی و ناوت له‌ جیهاندا به‌شیرینی بمیته‌وه!

(...)

[ته‌واو]

(*) ژین - ۱۲/۹/۱۹۴۶ز. ئەم نامه‌یه و نامه‌ی ئایینده‌ش، وه‌ک وێنه‌ی ده‌نگی پۆژنامه‌فانیکی ئازاد

ده‌خه‌مه‌ روو که‌ هاوتای زۆره و تا سه‌روه‌زیرانی گرتوه‌ته‌وه.

(۱) بۆ ژیننامه‌ی باباعه‌لیی شیخ مه‌حموود بنۆره: نیوداران.

(۲) مه‌به‌ست کوردستانی باشووره.

ب. پ. ن؛ که: ۶۸/۱۵/۳۲ (*)

[پیره‌مێرد — باباعه‌لیی]

[سلیمانیی]

[۲۴/۱۱/۱۹۴۶ز]

بۆ مه‌عالیی وه‌زیری ئیقتیساد

قابیینه - کابیینه - ی ئەم جاره که (ئه‌رشه‌د عومه‌ری) پێشه‌وايانه، من به‌نه‌فسی خۆم وام داناوه که ئەگه‌ر ئەم قابیینه‌یه سامانی به‌کاری عیترقه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌مان نه‌دا، کارمان ده‌که‌وتیه‌ جیهانێکی تر. چونکه‌ ئەم هه‌موو گیروگرفته و په‌شیتوی و سێ به‌ره‌کییه که شه‌یتان خستویه ناوه‌وه، وا خراپه‌ی ئەحزابه که بووه‌ته شه‌ره‌ گه‌ره‌کی پێشه‌ی پێشووی ئێره. یێکیکی وه‌ک (ئه‌رشه‌د) ی پێ ده‌وی که له‌ هه‌یچ نه‌په‌رمووتیه‌وه و زۆری لێک نه‌داوه‌ته‌وه و چاوی له‌ زێر و زیو و زویری وه‌زیر نه‌بێ!

ئوه‌ی که من ده‌بنووسم له‌ دل و ده‌روونیکی پاک و بێ باک و رووناکه‌وه دیته‌ ده‌رێ، ئاره‌زووی به‌رزیی نیشتییمان نه‌بێ، هه‌یچی تری تیا نییه! هه‌موو کاتی دووباره پاتی ده‌که‌مه‌وه؛ پیره‌مێرد تا ئیستا ئالوده‌یی کاری دنیا یی نه‌بووه تا هه‌یوای به‌کس بێ و که‌س ناتوانی بلێ ئەم هه‌موو شاییی و سه‌یران و زبافه‌ته‌که‌ کردوویه و ده‌یکا، پێنج فلسی له‌ لێشای (دیعا به‌ی) ی تیا بووه! (۱)

به‌و ناوچه‌وانه بێ گه‌رده‌وه له‌ ده‌رگای کردگار ته‌نها کار په‌وایی حوکومه‌ته‌ خۆشه‌ویسته‌که‌مان ده‌وی، باوه‌ریشم وایه‌ خوا بۆ ده‌کا، بێ مننه‌ت بن، که‌س ئیشم بۆ نه‌کا!

(*) ژین - ۲۴/۱۱/۱۹۴۶ز.

(۱) هه‌تدێ له‌ ناحه‌زانی پیره‌مێرد پروپاگه‌نده‌یان له‌ دژ نواندوه‌ گۆیا له‌ ده‌زگه‌ی پێوه‌ندییه‌کانی

بریتانیاوه - له‌ ۲. ج. گ. دا - مانگانه‌ پاره‌ی پروپاگه‌نده‌ی وه‌رگرتوه!

راستییه‌که‌ی پیره‌مێرد - وه‌ک هه‌موو رۆشنبیره‌کانی کورد - له‌ ئه‌و جه‌نگه‌دا دژی به‌ره‌ی فاشیزم بووه

و به‌ئاشکرا له‌ رووی نووسیه‌وه و ئەگه‌ر هه‌تدێ یارمه‌تیی بۆ پۆژنامه‌که‌ وه‌رگرتبێت، چ شتی له‌ پاکیی

و راستیی و پۆژنامه‌فانیی که‌م ناکاته‌وه‌ چۆن کارکردنی (گۆزان) له‌ رادیۆی کوردستانی دامه‌زراوی

هه‌مان ده‌زگه، چیبی لێ که‌م نه‌کردوه‌ته‌وه. وێرئاش ئەم گوتاره‌ خۆی وه‌لامیته‌که‌ بۆ ئه‌و جۆره

پروپاگه‌نده‌یه!

ئىستا ئەى وەزىرى ئىقتىساد، ياخو ئەى بابەعەلىي خۇمان، ئەم پىاوه كه بەتايىبه تى تۆى ھەلبىژاردووه، دياره تۆيش بەپىتى ئەو ئىعتىماد و بايه خە تى دەكۆشىي، بۆ ئەم خاكەيش بەر له ھەموو چشتىك ئىقتىسادە كرد و كۆشى دەرتامەد پىويستە. لەو سەردەمەدا كه ھاتىتە رووى كار، ھەندى تەشەببوساتى ئىتوھمان لە غەزەتەكاندا بەرچا و كەوت، زۆر بەرئى و جى بوو. بەو بۆنەيوه، ئىمەيش چەند ئارەزوويىكمان لە (ژين)دا نووسىي. يىكى لەوانە؛ ھەولئى پىكھىنانى فابرىقەيىكى شەكر بوو كه لەوہ باشتر بۆ عىراق ناىتە خەيالەوہ. (۱)

دواى ئەوہ، ئەم ھەموو ئەنھارە ئەمىرىيە كه لە ژمارەى لەمەوبەرى (ژين)دا ئىمە تەعريفمان كردبوو، مىرىي بەنىسبەتى قابىلىيەتى ئەوانەوہ ئىستىفادەى لى ناك، ئەوانە و غابات كه تەنھا ناوى ھەيە و شوئىنى نىيە، جارئ بۆ ئەمانە تى كۆشن! لەو ساىەوہ نەمانزانى ئەم تەشەببوسانە بەچىي گەيشت؟ خو عومرى قابىنەيش رۆژى ئەم رۆژانەيە كه پايىزە! بەلئى ئەوہ دەزانم كه ھەر تەشەببوسىكى پەسەند و كەلك بى، گىروگرفتى دىتە رى، بەلام مەرد ئەوہ تە نەبەزئى! ھەرچەند دەلئىن تىغى كه زۆر تىز بى زو كۆل دەبى، بەلام خەنجەرى دەبان، ھەميشە بەپرشتە!

ئىنجا دەموئى بزائم چۆنت دەست داوہ تى و لە چىاي؟ بۆ ژىنى بنووسىي! (۲)

(...)

[تەواو]

(۱) لە ئەو ھەلە و زووترىشەوہ، رۆشنبىرەكانى كورد ھاوارىان بوو بۆ دامەزراندنى (كارخانەيىكى شەكر) لە كوردستانى باشوردا، بەتايىبه تى لە سلىمانىيدا كه پىت و بەرەكەتى شارەزور بەكەلكى دەھات، كەچىي تا سەرتاكانى حەفتاكان كارخانەيىكى ئەوتۆ دانەمەزرا و كە داشمەزرا، زۆر نەژيا و لە سالى ۱۹۸۰زدا بەرگورزى تاوانى فرۆكەكانى ئىران كەوت و بۆ بەرەو دوا تەخت بوو!.

(۲) چەند وردبوومەتەوہ و ھەلامىكى وەزىرى نىوبرام بەرچا و نەكەوت!

پ. ن؛ كە: ۶۹/۱/۳۶ (*)

[تۆفبق مەعرووف - وەھىبى — مەلا سەعەد حەسەن/ سەعەد سەدقى كابان] (۱)

[بەغداد]

[ز: ۱۹۵۸/ - / -]

بۆ جەنابى مامۆستامان سەعەد سەدقى بەرئىز

زۆر سپاسى مامۆستای خوۆشەويست دەكەم بۆ ئەو وتانەى لە (ژين)دا نووسىبووتان. شىعەرە ناىابەكەى شاعىرى خوا لى خوۆش بوو (زىوەر) دەلالەت لەوہ دەكا كه ئىتوہ لە سالى ۱۳۳۸ى ھىجرىيدا (صرف و نحو) يىكى كوردىتان نووسىوہ!

پەنھان نىيە كه نىشانەدانان لەسەر تىپى عەرەبىي، لەلايئىن ئەو نەتەوہ ئىسلامانەى بەو تىپانە دەنووسن كه وەكو جاوہىيەكان و ھىندىيەكان و ئەفغانىيەكان... ھتد، بن كرددەيىكى چەند سەد سال لەمەوپىشە. زۆر دوور نەرۆين لە فەرھەنگىكى كوردىي - عەرەبىيدا كه (يوسف زيا پاشا) لە سالى ۱۳۱۰ھ/ ۱۸۹۲م.دا، اوتا ۶۶ سال لەمەوپىش بلاوى كرددووەتەوہ، لەباتىي تىپەكانى «ۆ» و «ئى» كه من بەكارھىتانىانم بلاو كرددووەتەوہ، ئەو نىشانەيىكى «۸»ى داناوہ لە ژئىر «و» و «ى»دا وە لەباتىي «وو»يش واو و بۆ «وو»ى بەكارھىتاوہ!

شەمسوددىنى سامىيش بۆ فەرھەنگە توركىيەكان خوۆ بەچەشنىكى تر، نىشانەى دروست كرددوہ. لەبەر ئەمە ھونەرتىكى ئەوتۆ نىيە كه جەنابتان و من بەويەوہ بنازىن كه يىكىكمان لە پىش يىكىكمانەوہ ھاتنە بىرى. خەلك زۆر لەوہ پىشتر ھاتووەتە بىريان و خستووينا تە كار. ھونەر لە پاش دۆزىنەوہى گشت بزوين و دەنگەكانى زمانى كوردىي، دارشتنى قاعىدەيە بۆيان بەچەشنى كه زمانەكە وەكو لە دەم دەردەچى، بخوئىرتىتەوہ، چونكە ئەمە كارى ئەو كەسەيە كه ئاگاي لە ھەموو كون و قوژبنىكى دەستورى زمانى كوردىي و فۆنۆلۆژىيەكەيەتى.

من ئەو قاعىدانەم دارشستوہ لە سالى ۱۹۲۹دا، لە (دەستورى زمانى كوردىي)دا بلاوم كرددووەتەوہ كه لە سالى ۱۹۵۶دا تەرجەمەم كرد بەزمانى عەرەبىي و لە شكلى

(*) گوڤارى؛ پىشكەوتن - نىسان ۱۹۵۸ز.

(۱) بۆ ژىننامەى ھەردوو بنۆرە: نىوداران.

نامیلکه بیتیکی سهر به خۆدا دووباره بلأوم کردهوه! له پیش ئهوانه دا هیچ کوردی قه و اعیدی نووسین و خویندنه وهی زمانی کوردیی دانه رشتوو و بلأوی نه کردوو ته وه.

ئێستا هه ندی له نووسه ره کاغان له سه ره ئه و قاعیدانه ده رۆن، هه رچه نده ئه وانیش هه ندی نوقته ی وردی ئه و قاعیدا سال له پاش سال تی ده گهن! من ئه مانه م بۆ خۆه لگیشان نا نووسم، بۆ ئه وه بیان ده نووسم که ته س جیلیان بکه م تا کو باریکی تر هه روه کو ئه م جاره قه و ما، که س ئیددیعی مۆلکییه تیان نه کا و تووشی ده رده سه ریی نه بم.

له ئه نجامدا تا که ده که م که ئیوه بزانه من هه میشه ته قدرکاری ئه و خزمه ته م که ئیوه بۆ خوینده واریی کوردتان کردوو. له ته ئریخی خوینده واریی کورددا جیگه ی ئیوه بۆ گومان بالایه .

ئیتیر خوا ئاگادارتان بۆ مامۆستای خۆشه ویست! (۱)

دۆستی و پێژتانه

تۆفیق وه هبیبی

[ته و او]

(۱) ئه م نامه یه ی تۆفیق وه هبیبی، کۆتایی به (مقۆ مقۆ) یی هیناوه که نووسه ر پارێزه ر ئیبراهیم ئه حمه د له (هیا - س ۱، ژ ۱۰، س ۱۹۵۸ ز) دا به سه ر نیوی (فه رمانی ئیستامان) هه و گوتاریکی له مه ر (زمان و رینووسی کوردیی) نووسیی بوو، ئه و جا دوایی له (پیشکهو تن - ۲۸/۳/۱۹۵۸ ز) دا تۆفیق وه هبیش (سویاس) یکی بلأو کرده وه و تیییدا کرده وه که ی سه عید سیدقی کابانی به که م زانیی بوو و هی خۆشی به زۆر و چاکتر. له سه ره ئه م با سه ی دوایی، سه عید سیدقی کابانی - به قسه ی به هجه تی کوری، چه زی به وه لامدانه وه ی تۆفیق وه هبیبی نه کردبوو، ئیبراهیم ئه حمه د هانی داوه - به سه ر نیوی (راستکردنه وه ییتک) هه له رۆژنامه ی (ژین - ۱۰/۴/۱۹۵۸ ز) دا وه لامی تۆفیق وه هبیبی داوه ته وه! هه لیه ت ئه وان، هه مو بیان - به ئه و نامه یه شه وه، بیره وه یی و یادگارێکیان بۆ خوینده وارانێ کورد به جۆ هیشته وه و ئاشکرا بوون و تی گه ییشتیان پتویسته . ئه ز له ئیرده - چونکه نووسینه که ی خودا لێ خۆش بوو ئیبراهیم ئه حمه د کورت کراوه ته وه و پتویست به دووباره کردنه وه ی ناکات - په سه ندم کرد که هه ر (سویاس) ده که ی تۆفیق وه هبیبی و (راستکردنه وه ییتک) ی سه عید سیدقی کابان بنۆتیه وه که ئه مه ن:

۱- سپاس (تۆفیق وه هبیبی)

(... و تارێکم خوینده وه، کۆواری «هیا» ی به رێژ «سال: ۱، ژ - ۱۰» به ناوی «فه رمانی ئیسته مان» هه و! پتویستم بینی که سپاسی مامۆستا ئیبراهیم ئه حمه د بکه م که خۆی پاراستوه له =

= لاینگیری ناراستی! به راستیی تیه به کانم میژوو بیتیکی چیرۆکاوی سیی و پینج سالی سه ریان هیه که ئیستا له به ره خه ریک بوونم شه و و رۆژ به (کوردۆلۆژی) یه وه، نامه وی وه خت سه رف بکه م له گێرانه وهیدا. لێرده دا هه ر ئه وه م پێ ده کړی که ئه و سه رچاوه یه پێشان بده م که مامۆستا سه عید سیدقی «ل، و، ئ» ی لێ وه رگرتوه و خستویه ته نامیلکه یه وه که ناوی ناوه (مختصر صرف ونحو کردی) وه که بریتیه له لاسایی کردنه وه ییتکی (نصر، ی نصر)! مامۆستا سه عید سیدقی، نه ئه وسا ده بزانیی ئه م «ل، و، ئ» یه چین و به که لکی چیی دین، وه نه ئیستا ده بیانزانێ!! ئه م شکلا نه ی له منه وه ده ست که وت بوو! من هه رچه نده (ده ستووری زمانی کوردی) ییم سالی له پاش نامیلکه ی مامۆستا سه عید سیدقی بلأو کردبووه وه، به لام ئه ویش وه کو هه موو خوینده واریکی ئه وسا که پتویندیان هه بوو له گه ل نووسینی کوردیی وه به تابه تی ئه و خۆی که گۆبا ده ستووری زمانی داده نا به نه مری وه زاره تی مه عاریف، له و تیه پانه ی منیان دیی بوو، چونکه له سالی ۱۹۲۶ هه وه شکله کانیان به هه موو لاییکدا به ده ستووسی بلأو کردبووه وه، به لام هه ر شکله کانیان. له سه ره ئه وه بوو که له عه ینی سالدا، له هه ندی لاره بۆ دایره کانی مه عاریفی سلیمانیی وه هه ولێر نووسرا، وه پتیه ان گوترا که (تۆفیق وه هبیبی چه شنه نیشانه ییتکی خستوه ته سه ر تیه به کانی عه ره بیی که له «قرآن» دا نین) وه هه رگیز بڕوا ناکړی که باوکه کانی شاگرده کان رازیی بن بۆ به کاره یینانی ئه و تیه پانه! من که ده مبیست! له گه ل ئه وه ش که ده مه قالییه کم بوو له گه ل ئه و که سانه، کاغه زیشم نووسیی بۆ هه ندی دۆستم که جه واب بنووسه وه بۆ رازیی بوونیان به تیه به کانی من و که چاویان پێ که وتوه هیچ موخاله فه تیککی نییه له گه ل دین و (قرآن). وه کو من ویستم، جه واب هاته وه. له مه دا یاریده ی مه عالیی جه مال به گی بابان زۆر کاریگه ر بوو. ئیستاش سویاسی ده که م. به لام بۆ ئه نجام بوو، چونکه (نصر، ی نصر) ده که ی مامۆستا سه عید سیدقی ده بوو له پوودا بوو. من ئه مه م هه ر بۆ ئه وه گێراییه وه که بزانه ئی ئه و تیه پانه م له سالی ۱۹۲۶ دا بلأو کرابوو وه. من، له هاوینی سالی ۱۹۲۳ وه له سه ر خواهیشتی نووسراوی وه زاره تی مه عاریف، ده سم کرد به نووسینه وه ی (ده ستووری زمانی کوردی)، به هه موو کۆششیکه وه که رۆژ و شه و ده مکرد، توانیم له سالی ۱۹۲۹ دا ییتکه م جزم وه له سالی ۱۹۳۰ دا به شیککی گه رده ی دووم جزم بلأو بکه مه وه! هه ر له و رۆژه وه که ده سم کرد به گێرامیر - ریزمان / K - نووسینه وه، هه سم کرد به پتویستی تیه ی تابه تیی کرد بۆ کوردیی. گه لێ چه شنی نیشانه م دانا له سه ر تیه به کانی کوردیی و به یی پیشکهو تنم له زانستی ده ستوردا - ده ستووری زمان - ریزمان / K - گۆزین، چونکه پیاو له پاش چاک زانیی ده ستووری زمانی کوردیی، ئینجا ده توانی شکلی پیت و ده ستووری نووسینی و خویندنه وه ی بۆ دانی! له ژماره ی (پیشکهو تن) ی نایینده دا، و پته ییکیان پێشان ده ده م له و ئیملایه ی له کانونی ییتکه می ۱۹۲۳ دا که چه ند مانگیک بوو ده سم کردبوو به نووسینی ده ستور، به کاره ییناوه. ئیوه ده بیان که شکلی «ل، و» ی تیدا یه، ده =

= هه نەئێ نیشانهی تریش که له پاشدا بهره بهره گۆزیومن، به وینه «ل» م گۆزیی به «ل» ی خالدار که وهک له دهستوردا ده بیهری! ئه و وینه به که له ژماره ی ئاییندهدا ده بیهری، زهنگۆگرافی - هه لکۆلینی وینه کانی K/ - لاپه ره بیه که له موسو ده دهی (دهستور) ده که، وه دهستنوسی مامۆستا نه ئه نهر سانیی خۆشه و یستمه که ئه وسا شاگرد بو له مه درسه ی هه نده سه دا وه گه لێ ئیواره ده هاته لام بۆ دیده نیی. زۆر جار تکام لێ ده کرد که ئه وه ی ده منوسی له (دهستوره که) دا، بۆم پاکنوس بکا! من سیی و پینج سال له مه و پینج ئه م نیشانه م داناه، ده یانه و ئی ئه مانه شم وهک هه نئێ له کرده وه نووسراوه کانم لێ بفرین. ده ترسم رۆژی چاکه ته که شم بفرین و ئاوه ژوو له به ریکه ن، به لێن: مۆلکی که س نییه! ئه وه ی له ناو ئیسه دا روو ده دا له م باره به وه، له ناو هیج نه ته وه بیکی؛ گیتیبیدا روو نادا! له ناو گشت قه ومه کانا، که سی بیه و ئی وشه یی، به لێ ته نیا وشه یی بلاو بکاته وه، که ئه و وشه یه که سیکی تر له پینج ئه ودا دۆزییه ته وه، ناتوانی ناوی ئه م که سه ی تر که تم بکا و به لێ: ئه م وشه یه له خۆمه وه دۆزیومه ته وه وه ئه گه ر که قی بکا، ئه وانه ی په یه ندییه م هه یه له گه ل ئه و وشه یه، په لاماری ده ده نی و ده یکه ن به په ند. نووسه ره کانی گیتیبی، سه رچاوه کانی نامه کانیان به فه خره وه له نامه کانیاندا ده گێره وه، که چیی لای ئیسه نامه ییکی زل و زه لام ده فرین، نه ک که سی سه رزه نشتیان بکا، به لکو چه پله یان بۆ لێ ده دن و مودافه عه شیان ده که ن. ئیتر هیوا ی چیمان به خۆمان بێ؟ خوا بکا رۆله ی ئایینه مان که بێ گومان له مانه خۆینده وارتر ده بن، ئه م ره ووشته نه گرن!.

[ته و او]

۲- راستکردنه وه بیکی (سه عید سیدقی کابان/ موعه لیمی موه قاعید)

(... له ژماره «۵» ی گۆقاری «پیشکه و تن» رۆژی شه مه ۲۹ ی مارت ۱۹۵۸، گوتاریکم له ژیر عینوانی (سپاس) دا خۆینده وه که له لایین پایه بلند مامۆستا توفیق وه هییه وه نووسراوه. مامۆستای ناویراو له بابه ت ئه و ئیشاره تانه وه دو او وه که من له کتیبه که مدا (مختصر صرف و نحوی کوردی - چاپخانه ی نه جاح، به غداد ۱۹۲۸) له سه ر تیبه کانی «ۆ، ئ، ل» دامان. ئه و منیش، بۆ ئه وه ی لای هه موو خۆینده واره به رتزه کان ئاشکرا بێ، ئه وه ی که په یه ندییه به م باسه وه بێ، روونی ده که مه وه، وه نه بێ مه به سته منیش لیته ئه وه بێ که دا هینانی ئه و ئیشاره تانه م له میژوودا بۆ بنووسرته وه:

۱- مامۆستا توفیق وه هییه له گوتاره که یدا ده لێ: (مامۆستا سه عید سیدقی نه ئه وسا ده یزانیی ئه م «ل، ۆ، ئ» یه چین و به که لکی چیی دین، وه نه ئیسه تا ده یزانی!!). من زۆر سوپاسی مامۆستای ناویراو ده که م بۆ بیروبا وه ری ده رحه ق من! منیش دیاره تا که لکی ئه و ئیشاره تانه م نه زانیانه، له کتیبه که مدا ناوم نه ده برد، به لام به لیم چیی که له و کاته دا له چاپخانه کانا ئه و تیبانه م بۆ دروست نه ده کرا که تا کتیبه که به جو ره له چاپ بده م به و ئیشاره تانه وه که له موسو ده ده ی کتیبه که مدا =

= به ده ست نووسیومه ته وه، وه که ئیسه تاش - وهک مامۆستا توفیق وه هییه ده لێ - نایزانم به که لکی چیی دین، ئه وه باسیکی تره، پیوست به لیکنۆلینه وه ناکات، چونکه هه ر قوتابییه ک له پۆلی بیکه م و دووه می ئیستیداییی ده رچوو بیت، بێ را وه ستان ئه و ئیشاره تانه له شوین و جینگه ی خۆیدا به راستیی دا ده نیت!

۲- مامۆستا توفیق وه هییه ده لێ: که گۆیا! ئه و ئیشاره تانه م له وه وه وه رگرتوه، به به لگه ی ئه وه ی که ئه و چه شنه نووسی نه ی ئه وم دیوه که له سالی ۱۹۲۶ دا به ده ستنوس بلاوی کردوه ته وه. وه دیسان وهک خۆی ده فرموی له سالی ۱۹۲۳ دا، موسو ده ده ی کتیبه که ی خۆی به و چه شنه ئیملایه نووسی وه ته وه. منیش لیته دا ده لیم که منیش موسو ده ده ی کتیبه که ی خۆم - که له چاپ کرا وه که دووردریژه - له رۆژی چوارشه مه ۱۵ ی مانگی زیلحیحجه ی سالی ۱۳۳۸ ی که ده کاته ۱ ی ئیلولی سالی ۱۹۲۰ ته و او کردوه و له نووسی نه وه ی ئه و موسو ده ده یه دا - که بۆ قوتابیان کورتم کرده وه و چاپ کرا - ئه و ئیشاره تانه م به کاره تیا وه. که و بو به م پینیه، من ۳ سال له پینج ئه وه ی ئه و ده ست بکا به نووسی نه ی موسو ده ده ی کتیبه که ی خۆی، وه شه ش سال پینج ئه وه ی ئه و ئیشاره تانه به ده ستنوس بلاو بکاته وه، من به کارم هینا ون. وه ئاماده م ئه گه ر پیوست زانرا، زهنگۆگرافی لاپه ره بیکی له و موسو ده ده یه و ئه و لاپه ره یه ی که ته ئریخی ته و او بوونی نووسی نه ی موسو ده ده یه تیا نووسراوه، بلاو بکه مه وه! له مه وه ده رده که و ئی که من له و سه رچاوه یه وه که زانای به نرخ مامۆستا توفیق وه هییه له گوتاره که یدا به یانی کردوه، ئه و ئیشاره تانه م وه رنه گرتوه و به لکو به بییری خۆم بووه، وه ئه گه ر ئه م فیکره یه له کاتیکدا که به بییری هه ر دوو لاماندا ها تیبی جیبی سه رسورمان نییه، به لکو شتیکی ته بیعییه، وه دیسان بۆ راستیی ئه م قسانه شم شیعه ریکی خوا لێ خۆش بوو (زبهره ی) ها ورتیم که به ستاییش فرمو یه تی و له دوا لاپه ره ی موسو ده ده ی کتیبه که مدا نووسیومه ته وه، پیشکه شی خۆینده واره به رتزه کانی ده که م و له م شیعه ردا ته ئریخی نووسی نه وه ی موسو ده ده یه تیا ئاشکرا به. ئیتر هیوادارم که مامۆستا توفیق وه هییه، له م راستکردنه وه یه دلگه ی نه بێ، چونکه ئامانج ته نه ا ده رختنی حه قیقه ته:

ته ماشا و دیقه ته تم لێ کرد، ده که م ته حسینی ئه فکارت

مویاره ک بێ له میلله ت، ئه ی ره فیقم تازه ئاسارت

له مه یدانی مه عاریفدا له بۆ ئه م میلله تی کورده

حه قیقه ت باغه بانیت کرد، بمینی باغ و گولزرت

که سه رفی هیممه تی خۆت کرد له (صرف و نحوی کوردی) دا

هه موو ئه هلی هونه ر ته قدی ر ده که ن ئاساری نازدارت =

[شیخ حسین شیخ عبدالقادر - که سنه زان — ئەحمەد توفیق بەگ - مۆتەسەر پیری سلیمانیی] (۱)

[ش؟]

۳۱/۹/۲۰ [۱۹]

۹۰.

بۆ حوزووری جەنابی مەحبوبی سەمیی

مۆتەسەر پیری ئەکرەمی سلیمانیی عەرز و تەقدیم

لەپاش عەرزى تەعزیمات و دوای تەرەققیی و تەوفیق و زیادیی سەتو تەتەن کە ئەخەسسی ئامالمانە، بەقەتعی مەعلومی عالیتانە، مەسلەکی من و تەبیعیەتی شەخسی، هەموو وەختی بەواجیبی مەجبورم ئەکا بەسەعی و کۆشش بۆ تەرەققیی و تەعالیی شەخسی و عومومی هەموو موسلمانان. بەهەموو نەوعی و هەم بەقەدەر تاقەت، بۆ خەدمەتی حوکومەت کە سەتو تەتی حوکومەتی حازیرە سەبەبی ئیستراحتی ئیسلامە. لەبەر ئەوە بەسورەتیی قەلبیی و مەقسوود، ئیستیرحامیی و اجیبانە لە

لوتف و عەدالتەن ئەکەم کە مەعلومی جەنابتانە (مەحموود خانی دزلی) (۱) پیاویکی بەنوفووزی موعتەبەر و خانەدان و عەشیرەتە. زاتەن هەرچەند رەعییەت و ئەهالیی حوکومەتی ئێران بوو، بۆ جەلبی عەدالتی عامەتی حوکومەتی عێراق، تەمەسسوک و تەشەببوسی بەم حوکومەتە کرد و وازی لە حوکومەتەکی خۆی هینا. لەبەر ئەوە لام وایە لوتف لەگەڵ فەرموون لە واجیباتی عەدالتە و موخلیس و مەحسووبیی قەتعی ئەم خانەدانە یە. وەک مەعلوم بوو گۆیا لوتفی لەگەڵ فەرمووراوە بەکەفالت تەرخیس بکری، مەشرووت بەشەرئیتی کە بەلازم زانراوە و بەشەرت دانراوە!

خۆ ئەمیش مەعلومی هەموو وەزعیکی مومائیلی، عائیدی مۆتالەعی جەنابی عالیتانە و لە داخیلی مەنتیقه و ئیدارەتی جەنابتان ئیشی پیک دی! (۲)

ئەمەوی بەقەتعی، بەئیستیرحامیی سەمیی جیددەن لوتف بەفەرموون کە بەکەفالتی شەخسی تەرخیس بەفەرمووی و زوو ئیشەکی جیبەجی بەفەرموون. موحەققەق سەبەبی تەرفیع و تەرەققیتانە لەبەر پێ خۆش بوونی خودا و رەسوول و پیرانی تەریقەت و ئیمە.

ئیتەر مۆنتەزیری جەواب و ئیرادە و بیلغیل مەقسوودین. ئیتەر حورمەت!

(عبد، عبدالقادر)

خادیمولفوقه راء

حەفیدی پیری کەسنەزان

(ئیمزا، شیخ حسین کەسنەزان)

[تەواو]

= لە تەریخی هەزار و سێ سەد و سی و هەشتی هێجرییدا

مەتاعی قاعیدەیی کوردیی نیشان دا بۆ خریدارت. (*)

[تەواو]

(*) وەرگیراو لە؛ فەتاح شیخ مەحموود و عەبدولباسیت شیخ فەتاحی نەوی خانەدانی شیخ فەتاحی دۆلان. سلیمانیی: ۱۰/۲۹/۱۹۹۷ز.

(۱) بۆ ژیننامەیی شیخ حسین کەسنەزان بنۆرە: ئیتوداران.

(*) پیتیستی دەبینم بەکورتیی باری سەرنج لە مەر باسی هەردوکیان بنۆنم:

۱- وەک سەرنجی دەستنوسی (گەلزار - س ۱۹۲۰ز) م داو، دەستکاریی لە تێپەکانی (ل، و، ئ) دا کراوە و زۆر وێ دەچیت لە ئەسڵدا ئەو هە نەبوین و دواوی (۷، ۸) کان درەنگتر داندرا بن!

۲- توفیق و ههیبی زۆری لە سەعید سیدی کابان کردوو کە دانراوەکی بە (نصر نصر) لە قەلەم داو، تەنانەت خۆی بەکەم توانا ژماردوو کە توانجی تی گرتوو و گوتوو یەتی؛ (نە ئەوسا دەیزانیی «ل، و، ئ») چین و بەکەلکی چینی دین و نە ئیستا دەیزانی!! .

(۱) مەحموود خانی دزلی: سەرخیلی دزلییە لە کوردستانی خۆرەلاتدا. نیشتمانپەرور و هاوکار و

دلسۆزی حوکومەتی کوردستان و حەفید زاده مەحموود. (ژیننامەیی تەواویم دەستگیر نەبوو!).

(۲) هەرچەندە ئیوی مۆتەسەر پیری نەهاتوو، بەلام لە ئەو میژوووەدا ئەحمەد بەگ مۆتەسەر پیری بوو.

ئه‌دیپ و دانیشمه‌ند، فازیل و هونه‌رمه‌ند

نابیع‌هی ده‌وران سه‌عاده‌تی حاجیی توفیق به‌گ

پاش پیشک‌ه‌ش کردنی ئیحترامات و ئیخلاسیکی بی پیمان، هه‌میشه ته‌مه‌ننام له‌خوا هه‌یه که هه‌تا مودده‌تیکیی درێژ، هه‌ر بژین و میلله‌تی کورد له‌قه‌له‌می ئاته‌شینت بی به‌ش نه‌بی! ئه‌مینم که هه‌موو کوردیکیی ته‌قدیرکار له‌م فیکرده‌دا شه‌ریکمه.

(*) ره‌نگین - س ۱۹۹۶ (قه‌دری زه‌ر لای زێره‌نگه‌ره؛ در. حسین جاف).

(۱) بۆژیننامه‌ی حسین محمد علی / حسین فهمی، بنۆزه: نیوداران.

(۲) به‌قسه‌ی بلا‌وک‌ه‌روه‌ی نامه‌که (***) با حسین فهمی جافی کورد‌زای ئه‌م نامه‌یه‌ی کوردوه‌ به‌وه‌لا و سوپاسنامه‌یی بۆ نووسینیکی پیره‌میترا که ستایشی پاشای نیپورای کوردوه و هه‌روه‌ها به‌وه‌ج‌اخ کوپریشی ژماردوه که نه‌وه‌کانی چاپکردنی (که‌شکۆل) به‌نرخه‌ی پاشایان فه‌رامۆش کردوه. در. حسین جاف، له (ره‌نگین) دا‌گفتی داوه که ئه‌و که‌لێته‌ پر بکاته‌وه و هیوای پیره‌میترا به‌ئیتته‌ دی.!! جیگه‌ی گوتنه‌ نامه‌که‌ی حسین فهمی له‌ سالی ۱۹۴۳ ز. دا‌نووسراوه، که‌چیی گوتاره‌که‌ی پیره‌میترا - ئه‌ویی در. حسین نیشانی داوه - له‌ سالی ۱۹۳۷ ز. دا‌نووسراوه. من هه‌ست ده‌که‌م یا ئه‌وه‌ته‌ کاتی خۆی ئه‌م گوتاره‌ی پیره‌میترا، نه‌که‌وتیبه‌ته‌ به‌رچاوی حسین فهمی، یان ئه‌وه‌ته‌ له‌ س ۱۹۴۳ ز. دا، پیره‌میترا، دیسان ئه‌و باسه‌ی - که‌ من نه‌مدیتوه‌ ئه‌گه‌ر هه‌شبی - یان باسیکی دیی له‌مه‌ر مه‌حمود پاشا نووسی بیته‌ و سه‌رنجی حسین فهمی راکیشا بیته‌! یان ئه‌وه‌ته‌ (گله‌بیه‌کانی پیره‌میترا له‌ حسین فهمی له‌ نامه‌که‌ی پیره‌میترا بۆ له‌عی باپیرناغا - که‌مالیی شاعیر له‌ س ۱۹۴۱ ز. دا / بنۆزه: پ. ن؛ که: ۱۰/۷/۲ له‌ سالی ۱۹۴۳ ز. دا به‌رچاوی حسین فهمی که‌وتیته‌ و به‌ئهم سوپاسنامه‌یه‌ی وه‌لامی دا‌بیتته‌وه!! ئه‌مه‌ش ته‌واوی گوتاره‌که‌ی پیره‌میترا - که‌ در. حسین ده‌لێته‌ نامه‌که‌ی حسین فهمی به‌ئهم بۆنه‌یه‌وه‌ نووسراوه - که‌ له‌ ژبان - ۱۹۳۷/۱/۱۲ ز. دا به‌سه‌ر نیوی (حه‌یاتی ئه‌ده‌بییه‌ی مه‌حمود پاشای جاف) وه‌ بلاوه‌ و =

(**) در. حسین جاف له‌ نیشاندانی ئه‌و گوتاره‌ی پیره‌میترا، به‌هه‌له (ژین - ژ ۵۰۹، س ۱۹۴۳ ز) ی نووسیوه، راسته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ من خستومه‌ته‌ رووا.

به‌ناوی (مه‌حمود پاشا خدمه‌تی ئه‌ده‌بییاتی) مه‌قاله‌ شیرینه‌ پر له‌ به‌لاغه‌ت و له‌ تافه‌که‌ تانم خۆتنده‌وه. جیدده‌ن به‌را به‌ر به‌م لوتفه‌ مه‌منونت بووم!.

= نووسراوه: (زۆر که‌س هه‌ن که‌ ئه‌م سه‌ر له‌وحه‌یه‌ ده‌بیان - نیوینشانه‌که‌/K - هه‌لده‌وه‌شینه‌وه؛ مه‌حمود پاشا و حه‌یاتی ئه‌ده‌بیی؟ چونکه‌ تا ئیستا که‌ گوتیه‌ تیان جاف؛ کوردیکیی خه‌مه‌نشین، سه‌حرا نه‌وه‌رد، خێله‌ و خوار و خێله‌ و ژوور، سوار مایینی ره‌سهن، تفه‌نگ و فیشه‌ک و تیپی سوار و ئازالی زۆری ره‌وه‌گ و رانی، هاتوه‌ته‌ خاتیره‌وه. هه‌رچه‌نده‌ له‌م دواییه‌دا بیته‌ دوو که‌سیکی شاعیر له‌ نه‌وه‌ی به‌گژاده‌ پیدایه‌ بوون، ئه‌وانه‌ له‌ ناو جافدا په‌روه‌رده‌ نه‌بوون، کوره‌ قائیمقام بوون له‌ مه‌رکه‌زی قه‌زادا! به‌لام مه‌حمود پاشا، به‌هه‌موو مه‌عنا بیکه‌وه، سه‌رداری عه‌شره‌تی بوو... سوارچاک و سه‌لاح شوێر و جه‌نگاوه‌ر و هه‌میشه‌ له‌گه‌ل کاروباری عه‌شائیردا خه‌ریک بوو! به‌خه‌یالی که‌سدا نه‌ده‌هات مه‌حمود پاشا ئه‌م خزمه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی کردیی، تا وه‌فاتی که‌س نه‌یزانی بی له‌ سیلسیله‌ی هه‌موو حوکمدارانیه‌ به‌به‌ و نامدaranی ئه‌م خاکه‌وه، تا ئه‌مه‌رۆ که‌سی نه‌بووه‌ به‌قه‌د مه‌حمود پاشا، عومری خۆی له‌ خۆشیی و تالیی و ده‌ره‌ده‌ریی و فیاریی ئه‌سته‌نبوولدا، له‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌شعار و ئه‌ده‌بییاتی کوردییدا خه‌رج کردیی! له‌و ته‌ئریخه‌وه، ده‌ستی قه‌له‌می گرتوه‌ تا وه‌فاتی، به‌خه‌تی خۆی هه‌رچی ئاساری کوردیی هه‌یه‌ نووسیوه‌ته‌وه‌ و ئه‌وه‌نده‌یش به‌سه‌لیقه‌ و دیققه‌ت نووسیویه، له‌و هه‌موو ئاساره‌دا بگه‌رێ غه‌له‌تیکیی تیدا نییه، خه‌تیکیی گونده‌ و خۆش خۆین. نازانم له‌ هه‌موو کاری حوکومه‌ته‌تی و عه‌شائیری و ده‌وله‌ت و حساباتی خۆیدا، چۆن په‌رژاویه‌ته‌ سه‌ر ئه‌مانه‌؟ (دیوانی سالم) ی لێره‌ نووسیوه‌ته‌وه. له‌ ئه‌سته‌نبوول، لای ئه‌حمده‌ کامیلی نازیری گومرگ که‌ کوری وه‌سمان جۆردار بوو، نوسخه‌بیکیی تری ده‌ست که‌وتوه؛ دیسان به‌خه‌تی خۆی ناتاوه‌اوییه‌که‌ی نووسیوه! سێ سالن من به‌شوین نوسخه‌بیکیی (مه‌وله‌ویی) دا‌گه‌رام، ده‌ستم نه‌که‌وت، که‌چیی هه‌رچی (مه‌وله‌ویی) گوتویه، ئه‌و قه‌یدی کوردوه‌ و حه‌تتا ئه‌ویی به‌خه‌تی خۆی بۆ ئه‌وی نووسیوه، عه‌ینه‌ن چه‌سپاندویه به‌که‌شکۆله‌که‌یه‌وه! ئیستا زۆر دوور نه‌چین، (دیوانی سالم، کوردیی، نالی) و (مه‌وله‌ویی) به‌ته‌واویی، ئاساری (خانای قوبادیی، ئه‌حمده‌ به‌گی کوماسیی، بیسارانیه‌ مه‌لا مسته‌فا، فه‌خروعه‌له‌ما، مه‌لا وه‌له‌دخان، وه‌لیی دیوانه، حه‌مه‌ئاغای ده‌ره‌نده‌قره، حسین که‌نوش، جونوویی، تالیعیی، سه‌رعیی، ره‌نجوویی، والیی، غولام شاخان، میرزا یوسف، میرزا یاقوو، شه‌فیع، نه‌جه‌ف، مه‌ولانا خالد، خانگایی، مه‌لکه‌، کلاشیی، قه‌مه‌ر عه‌لیی، عه‌بدوخالیقی پاوه، داخیی، زانوویی، مه‌لا سالی ته‌ره‌ماریی، شیخ مسته‌فای شه‌هاب، میرزا موسا... وه‌لحاصل ئه‌مانه‌ی هه‌موو، خۆی نووسیویه‌وه، به‌لام درێغ و واوه‌یلا، ئه‌مه‌رۆ وه‌جاک کویره! ئه‌و هه‌موو سه‌ره‌وتی بی سامان و مولکی رووی جیهانه‌ی به‌جی هیشته‌، بیکیکیان ته‌نها بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌م ره‌نجه‌ی به‌باد نه‌روا، چاپیان نه‌کرد!! که‌شکۆله‌که‌ی بووه‌ته «خرمیزا» هه‌رچی هه‌ستا و چشتیکیی لێ نووسیوه، حه‌تتا حسابی گال و جۆ و گه‌نم و مه‌ن و ته‌غاریشی تیدا به‌ کتیبی ئه‌وتۆی بووه، فرۆشراوه‌ به‌شه‌ش

مهحموود پاشا بهتاب و تهحهمولی جارانییهوه نهگهر خوئی بمایه، چهند بهزمانیکی پر له شوکر و مننهتدار بهرابهر بهبراییکی موشفیقی وهکوسهعادهتتان ئیزهاری مهمنوونیهتی نهکرد. ئیستایش نهمینم که رۆحی نهو زاته که جهنابت خهریکی زیندووی نهکهیتهوه، له ئیزهاری مهمنوونیهتی و تهشهککور، خوئی پی راگیر ناکریت. رۆحی مهحموود پاشا ئیلهامی دلّی بهندهی کرد که له وهکالهت خوئیهوه، بهم کاغهزه سوپاستان بکهه!.

زۆر مهمنوون و موفتهخیر نهیم که ئابوونهی سی سالتان تهقدیم بکهه و له ههزار بییک، نهقهللن توانییتم خزمهتیکم بهرۆژنامهکهتان - که زبانی حالی ههمومانه - کردیی. نهگهر فورسهت بوو، جار جار لوتفهن غهزهتهه بو بنیره!

ئیتتر خوئییی و سهعادهتتان نههم ئامالمانه قوربان

موخلیستان

حهسهن فههمی جاف

[تهواو]

☆ پ. ن؛ که: ۷۲/۲/۳۸*

[حهسهن فههمی جاف — مهحموود حهسهن فههمی / هۆشمهندی کوری] (۱)
[ههلهبجه!]

۵ کانوون نهووهل ۱۹۴۵

نووری دیدهم مهحموود هۆشمهند

ئا ئیستا که نهه کاغهزه بو ته نووسم، پینجی مانگی کانوونی نهووهله ۱۹۴۵، وه تهنها ۵۶ رۆژ له عومری تو رابوردوو.

نهئان سهعات و نیوی له نیوهشه و رابوردوو. دایکت نوستوو، خوشکهکانت ههمو له هۆدهکهی خوئان نوستوون. تو دایهنت نییه (۲)، بهشیری قوتوو، بهعنی بهشیری سناعیی ژیر نهکریتیهوه وه من که باوکتیم له بهر بی تاقهتی، خهریکم له وه ههتهدا کتیب نه خوئیمهوه. رۆژتیک نه بی نهه نووسینهی باوکتته خاتیره بیکی عهزیز نه بی له لات.

هۆشمهند، گوئی مهدهره قسهی موعاسیرینی خۆت، وه نهه قسهیهه به تور پههات مهژمیره. خواوه ئیسلامهتیت ههه له بیر بی وه به خیر و ئیحسانیش منیش یاد بکه!
هۆشمهند ئا ئیستا خهوت لی کهوتوو!

۵ کانوون نهووهل ۱۹۴۵

[تهواو]

= سهه روپییه و له قهشقهی بهغدادهوه تا حودوودی عهجهه مولکی بهجی هیشتهوه. با نهوانه بو ئیوه بی، با پارهی کتیبیکتان بدایه، رۆحی نهوتان شاد بکردایه.
نهه کهه نییه، زاتیکی وهک مهحموود پاشا، عومریک سهرف بکا، خزمهتی نهده بیاتی قهومهکهی خوئی بکا و پهنج بهخهسار بی! لای خوئندهواران و قهدرشوناسان، نهه خزمهتهی نهو کردوو، له ههمو ئاساری بابان و بابه نهردهلان پیشتهه، نهه!!...!

[تهواو]

(*) گهئینیهی حهسهن فههمی جاف؛ بهغداد - ۱۹۹۷/۵/۱۴ ز (نامهکهه له هۆشمهند خوئی وه رگرت و پیکهوه فوتوکۆپیمان کرد).

(۱) بوژیننامهی مهحموود حهسهن جاف - هۆشمهند، بنۆره؛ نیتوداران.

(۲) هۆشمهند بو منی گیترایهوه، که له نهه ههلهدا دایهنی نهبووه، دنا له ژینیدا سی دایهنی ههبووه؛ ناییشی حهسون نهفندیی، ئافرهتیک گورجیی، سهلمای جافی عههله!

[حەسەن فەھمی جاف — محەممەد رەزمزی مەعرووف / رەزمزی مەلا مارف] (۱)
[بەغداد]

۱۹۶۱/۵/۱۴ (۲)

نەزیری نیشاپوری؛ (۳)

شانە بر زلفش زدم شب بود چشمش مست خواب
میگشودم از هم و ناگه برآمد آفتاب
گفتمش خورشید سر ز دماه من بیدار شو
گفت تا من بر نخیزم کی براید آفتاب (۴)

ئوستادی دانا و موختەرەم محەممەد رەزمزی ئەفەندی ئەم دوو شیعرەدی (نەزیری) یە، چونکی تامی شیعی جەنابت ئەدا، ئەوا بۆم ناردی.

موختیستان

حەسەن جاف

۱۹۶۱/۵/۱۴

[تەواو]

(*) گەنجینەدی محەممەد رەزمزی مەعرووف - رەزمزی مەلا مارف - سلیمانی؛ ۱۹۹۷/۳/۳ (بەهۆی فەوزی کورپەوہ).

(۱) بۆژیننامەدی رەزمزی مەلا مارف بنۆرە: نیوداران.

(۲) ئەم نامەییە و نامەدی ئاییندەش، لادانە لە سنووری میژوویی ئەم کتیبە، بەلام چونکە نیوبراو شاعیریکی توانا و کۆچ کردووە و (دیوانی شیعی) چاپ نەبووە، پێویستە زانیی تێ هەلکیشی بکەم. هەرچۆنێ بیئت داوای چاوپۆشینی زانست دەکەم.

(۳) بۆ (نەزیری) بنۆرە: فەرھەنگۆک.

(۴) وەرگێڕانە کەدی بۆ کوردیی ئەمەییە:

شەو بوو، زولفیم شانە کرد و چاوەکانی مەستی خەو بوون
لە بێکەم جوێ کردنەوہ - بەشانە - لە پێکدا خۆر هەللات
پێم گوت: خۆر کەوت، ئەی مانگی من هەلستە لە خەو
گوتی: تا من هەلستەستم، کەدی خۆر هەلدیت؟

[حەسەن فەھمی جاف — رەزمزی مەلا مارف] (۱)
[بەغداد]

۱۹۶۸/۱۰/۳

بۆ خەمدەتی زۆر موختەرەم

جەنابی حاجیی رەزمزی ئەفەندی تەقدیم

لە پاش عەرز و سەلام وە تەقدیمی ئیحتیرام، ئینشالە و جوددی شەریفان لە هەموو زەحمەت و موسیبەتی مەحفووزە.

لە رووی لوتفەوہ ئەحوالی ئیمە ئەپرسیی؛ شوکر سەلامەتین. کە دەری بیی، دووری دۆستانی میسلی جەنابتانە. ئینشالە ئەویش بەمژدەدی سیحەتتان رەفە ئەبیئت. بە حاجیی محەممەد عەللەفدا کاغەزیکم بۆ نووسی بویت، فەرمووبوت، پێم نەگەییشتووە. حاجیی محەممەد مەشهورە بە محەممەدی سەلمەخان. حەتتا سوئالم لێ کرد، وتی کاغەزە کەم داوەتێ! باوەر ئەفەرمووی زۆر زۆر فیکرت ئەکەم.

بێستم تەشریفت هیناوەتە بەغدا، عەجەبا مائی خۆت بوو، چوویتە جیگایێکی تر یا ئوتیل؟ لە بەغدادا بەپرسیار، هەموو مائی ئەدۆزرتەوہ. زۆر موشتاقم بۆ چاوپێکەوتنت. سا خوا بەنسیبی بکا!

ئاگات لێی؛ ئاخیری عومرمان کەوتینە چ عەسر و زەمانی! خوا بەخیری بگێری! خوا ئیمانمان مەحفووز بکا!

باقیی ئیحتیرام وە ئاوات تەقدیم ئەکەم ئەفەندەم

موختیس

(ئیمزای حەسەن جاف)

۹۶۸/۱۰/۳

(*) سەرچاوەدی رابردوو.

(۱) - ئەم نامەییە سێ ساڵ بەر لە مردنیەتی! تێ هەلکیشیی ئەم نامەییە - هەلبەت پەربنە لە سنووری میژوویی کتیبە - ئەنجامی رێز لێ گرتنی نامە نووسەرە کانه.

پ. ن؛ که: ۷۵/۱/۳۹ (*)

[مهلا کاکه حه مه مهلا ئەحمەد / ناربی — شیخ مهحمود شیخ سهعید / حهفید زاده] (۱)

مهرویوان

[م؟] (۲)

رۆح و دل قوربانی نالی که وشه کهت

سهه بهسهه گهردی ههساری هه وشه کهت

دائیمه موحتاح و موشتاحم له بۆ؛

گهنجی یادی خاتیری بی خه وشه کهت

ئهگه له رتگهه مهرحه مهته وه حاله ئهه پیره غولامی خوتانه مهنزور بهرموون، بهکوردیی و بهکورتیی ئه مهیه عهزم:

به تیغی میحنهت و دهر د و جه فا جهرگی مهلا لهت بوو

به لئ مهعلومی تافاقه مهلا، نیوهی مهلا لهت بوو

وه ئهگه مهیلته به به یانی توولانی بی و ئاره زووت له حیکایه تی «قوبله» و «چوچانی» بی، ئه مهیه عهزم:

دور له تو، چاوم بی بینش ماوه، قووهی بیستتم بۆ ناله و گرمه ی ههوری به هاری نه ماوه، هه واسم سهه سهه فه وتاوه، دل به ناگری مه حروومی وه که بابی سلیمانی

(*) ۱/۴۴، ل ۱۹۲ - ۱۹۳.

(۱) - بۆ ژیننامه ی ههردوو، بنۆره: نیتوداران.

(۲) بلاوکه ره وهی ده بیژیت؛ (نامه که میژووی تیدا نییه، بهلام من وا تی دهگه له پاش سالانی ۱۹۳۲ بووه!) وردبوونه وه له ئه و رایه و باری ههفید زاده له نیوان ۱۹۳۲ز - ۱۹۴۱ز. دا که له باشور و نیوه ندی عیراقد ئاواره و دهسته سهه بوو، ههروه ها مردنی نامه هه نیر له ۱۹۴۴ز. دا، له لایشه داخوایی بۆ تی کهوتنی (به ندرکرای نیوبراو له لای حوکومهت، ئه مانه (ئه و رایه) په سه ند ناکه ن و ده بیته ههفید زاده له بارتکدا بووبیت که پیوه ندی ناسایی و قسه ی ره واجی هه بووبیت له لای کاربه دهسته کانی عیراق... ئه و جا داخو چ میژووی له باره بۆ ئه و باسه؟ ئه ز پیتم وهیه، دوا ی سازانی له ۱۹۲۷ز. دا که له (پیران) ژیاوه، میژووی پیکی په سه نده، بهلام - به روشنایی نامه که - پییری و په ک کهوته یی نامه هه نیر دل داده خور بیته بۆ ساله کانی ۱۹۴۲ز - ۱۹۴۴ز. خو ئه گه مه بهستی له حوکومه ته کهش (ئیران) بیت، ئه وه میژووی پیکه م زیکتره. هه رجۆنیک بیت، بۆم نییه ییکن له ئه و دوو سنوره میژووی هه لبیژیم، بهلام پیتم وهیه ییکیکیانه نه ک ئه وهی بلاوکه ره وه نیشانی داوه.

برژاوه، جهرگم له قازانی سینه دا به بلتیه ی دوریی، وه ک «سلق» ی که رکوکئی کولاه.

هه میسه چاوه رتگه ی حافزم بۆ یاسین، موحتاحی مه لام بۆ ته لقین، ماییلی شه ش گه ز جاو و دوو گه ز خاکم بۆ ته کفین! وه لی ئه ی به شاره تی مژده ی سرور، سه لامه تی زاتی موباره کتم زوو پی بگا - که بۆ من ئه م مژده ی ئاوی حه یاته - یه قبینم وایه چاوم بی به دوریین و زه ره بین وه له گه ل حه زه ته تی (خدر) له حه یاتا موساوی ده بین!

عه رزی مه خسوس؛ کۆچ و کولفهت و دایکی (سه عید بهگ) ی باده لانی، په نیان هیناوه به غولامی خوتان. له سهه واقیعه بی که نیسه ته قه تلیمان له (سه عید بهگ) داوه، وه فیعلن مه حبووسه له حه پسخانه ی حوکومه تایه. ناچار منیش ئه و په نام به قایی موباره کت هینا. شایه د فیکری به حاله ئه و بهرموون که شایه د له زه حمه تی حه بسا نه جاتی بی و مه علوم، ئه م پیره غولامی قایی خوتانه تا قیامهت مه سرور و مه منون و موته شه ککیرتانه.

ئیدی هه رچی بلیم زیاده یه.

غولامی ده رگای خوتانه (ناری)

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۷۶/۲/۳۹ (*)

[کاکه حه مه مهلا ئەحمەد - ناربی — بابا عه لیبی شیخ مهحمود]

[ش؟]

[م؟]

ئه ی قیبله ی ئه ربابی وه فا

شه معی شه بوستانی سه فا

ره ونه قی دیوانی ئه دیبان و له بیبان. ده بوستانی هونه ره ره وهر و ئه هلی عوره فا. تاجی وجوهی شوره فا، سه دری جه میعی نوقه با، فه خری جه میعی نوجه با.

لاله یی گولزاری عه لیبی، گولبوونی باغ و چه منه ی تا قمی ئه قتاب و وه لیبی. کانی گه وهه ر، نووری به سه ر. ئه فسه ری سه ر که وه که بی فه رخنه سیه ر. تاکو له سه ر ده وره یی ئه م چه رخه بیته و بگه ری شه مس و قه مه ر، جیسمی له تیفت به ئه له م عاجیز و ئه فسورده

(*) ۱/۸۵؛ ل ۱۴۶ - ۱۴۷.

نەبىي، زاتى رەئووفت بەھەم و مەيھنەت و غەم، ھەمدەم و پەژموردە نەبىي، بۆمنى بى بەرگ و نەوا، يەئنى بەقانوننى وەفا؛ وىردى جىھانم ئەمەيە، زىكرى زبائىم ئەمەيە:

مەزھەرى ئەلتافى خودايى، لە ھەوادىس بەرى و بى غەم و بى دەرد و بەلا بى. لە ھەموو مەحفەل و مەجلىس فەرەح و ئەنگىزى دۆ و ئەھلى دۆ و عوقدە گوشا بى. بەدۆ ئاسوودە، لە ناز و گرىشمەي نەزەرى دۆلبەرى شىرىن كەمەر و سىمبەر و جىلوگەر و شوخ و زۆلەيخا سىفەتى مىسرى و توركانى خەتا، بى خەتا، پەنجەي تەرسابەچە، يا موغ بەچەي عىشوەگەرى، نەي كەمەرى ئاھووي سىمىن زەقەنى جاودوويى، ئەفسانى زەنى وەك جگەرى من، لە فىراقت، بەدەنى جامەيى، تۆ پارە نەكا!

تۆ بەغولامى قەدى وەك عەرەرى دوو نەرگسى جادووگەر و فەتتان و جەفا پىشە و خونخوارە نەكا!

بىيەنەو سەر بەحسى گلە و بى مەرحەمەتتى؛ يەئنى دەلېلم ئەمەيە: شىوہى خەتتى ئەحسەنى تۆ، نىسبەتى پىراھەنى تۆ، مەتلەبى عوششاقە نەبوو! دەولەتى عوششاق نەبوو، عەيشى، دۆ پارە نەبوو، ئافەتى ئەغبارە نەبوو. گەنجى ھەواخواھە نەبوو، پەنجىشى بەدخواھە نەبوو! مەخفبى پوشىدە نەبى چاكە، لە رووتا كە ئەگەر رووتە وە يا تاقى دوو ئەبرۆتە وەك قىبلە وەھايە.

بەسەرى تۆ، دلەكەي من بەھەموو لەحزە وەكو قىبلەنومايە لە تەرىقى ئەدبا، سادىقى بى كىزب و رىايە، لە ھەموو بەخششى جوود و قەلەمت، رازى و قانىع بەسلاوتىك دوعايە!^(۱)

وہسسەلام

محەممەد بىتلوويى

[تەواو]

☆ پ. ن؛ كە: ۰/۴/۱۷۷*

[رووناك مەلا محەممەدئەمىن - رووناك مەلا رەشىد بابان — عەبدولكەرىم محەممەد

فوناد]^(۱)

[بەغداد]

-/۸/۱۹۲۸ [ز]

جەنابى كەرىم بەگ^(۲)

قەقەزى ۱۳/۸/۱۹۲۸ تان پىم گەيىشت. زۆر مەمنونتان بووم و لە خوښى و سەلامەتتەن خوښحال بووم. ھەموو لايىك سەلام دەكەن. منىش دەستى داىكم ماچ ئەكەم. دەستى ھەپسەخانى خوشكم ماچ ئەكەم. زۆر چاوى سەعادەت ماچ ئەكەم.

نوورى بەگ^(۳) لە ۱۲/۸/۲۸ دەگەل بىلوگەكەيدا^(۴) چووتە «ئوموتبول»^(۵) بۆيە - ھەندى وەخت - پىنجشەمان يەتەو و جومعان دەرواتەو. ئىستا خەفەتى من مەخۆن، من دوو ژنم لە لايە. دراوسىپەكانمان زۆر باشن. ھەموو سەلام لە داىكم ئەكەن. ئىمرو ئافتاوى ھەسەنە فەنبى ميوئمانە. ئىمشەو لە لام نوستووه.

ئىتر خوښى ئىو و ھەموو خزمەكانمان

(ئىمزاى رووناك)

[تەواو]

(*) خۆي؛ سلىمانىي - ۳/۱۰/۱۹۹۷ز.

(۱) بۆرىنامەي ھەردوو، بئۆرە: نىوداران.

(۲) ھاوسەرى خوشكى رووناك (حەفسە مەلا رەشىد بابان).

(۳) ھاوسەرى!.

(۴) فەوجەكەي!.

(۵) نىوچەكى بەغدادە! (أم الطبول).

(۱) بلاوگەرەوہى دەبىتت: (بۆ بابا عەلىي كە ئەو كاتە لە ولاتى مىسردا دەيخوتىندا!). نىويراويش لە نىوان س ۱۹۲۸ز - ۱۹۳۲ز. داخوتىندكار بوو. كەواتە نامەكە رىكەوتى ئەو مەودايەيە!

☆ پ. ن؛ که: ۷۸/۲/۴۰ (*)

[رووناک مهلا رهشید بابان — عهبدولکه‌ریم محهمده فوناد]

[به‌سره]

[ز] ۹۳۰/۳/۱۱

خۆشه‌ویستمان که‌ریم به‌گ

ته‌لغورافه‌که‌تان رۆژی ۳۰/۳/۸ گه‌بیشته! زۆر ته‌شه‌ککوری لوتفتان ته‌که‌ین. نووری، له‌م رۆژانه‌یا لیره‌ نیییه. له‌و ده‌شته‌یه له‌به‌ر ته‌وه‌ جوابی ته‌له‌که‌تان نه‌درایه‌وه. رجا ته‌که‌م ته‌ماشای قوسوورمان مه‌که‌ن. شوکر ئیستاکه‌ چهن رۆژیکه‌ باشم، دل‌تان مه‌راق نه‌کات. ده‌ستی چه‌پسه، چاوی سه‌عاده‌ت و جه‌مال ماچ ته‌که‌م. دایکم چاوتان ماچ ته‌کات.

وا ئیستاکه‌ کاغه‌ز بۆ (نووری) ش ده‌نوسم

خۆشیی ئیوه‌مان ته‌ویت!

(ئیمزای رووناک)

به‌سره: ۳۰/۳/۱۱ رووناک

ته‌دره‌سمان وه‌هایه:

به‌سره - فه‌وجوسابیع؛ ته‌رره‌ئیس نووری ته‌حه‌مه‌د!

[ته‌واو]

☆ پ. ن؛ که: ۷۹/۱/۴۱ (**)

[مه‌لا رهشید فه‌تاح به‌گ / مه‌لا رهشید بابان — چه‌فسه مه‌لا رهشید فه‌تاح] (۱)

[گوندیکی تورکیا]

[ز] ۱۹۳۱/۲/۲۴

چاوی خۆم چه‌فسه‌خانمی کچی خۆم

چاوی خۆت و سوعاده‌ت و جه‌مال ماچ ته‌که‌م. سه‌لام له‌ که‌ریم به‌گ و باوکی ته‌که‌م. ره‌سمه‌که‌تان هات، بۆچی ره‌سمی جه‌مالی تیا نه‌بوو؟ له‌به‌ر ته‌وه‌ زۆر له‌ مه‌راقام!!

(*) خۆی؛ سلیمانی - ۱۹۹۷/۱۰/۱۳.

(**) گه‌نجینه‌ی ته‌لبوومی وینه‌کانی عه‌بدولکه‌ریم محهمده فوناد، سلیمانی - ۱۹۹۷/۹/۱۳.

(۱) بۆژیننامه‌ی هه‌ردوو، بۆره: نیوداران.

که‌ریم به‌گ داوای کتیبی کردبوو و ئیره‌ دئییه‌کی په‌نجا مال‌ه‌یه، هه‌مووی شاخ و به‌رده، هه‌یچ کتیبی تیا ده‌ست ناکه‌ی، نه‌ کتیبی کۆن و نه‌ کتیبی تازه! منیش خۆم هه‌یچ کتیبیکم له‌ لا نیییه، وه‌ختی که‌ چوومه‌وه ته‌ستاموول^(۱) ئینشالله هه‌ر کتیبیکی بده‌وی^(۲) بۆی ته‌نیرم!

چاوی دایکت ماچ ته‌که‌م، ئیسته‌ له‌ کوییه؟ ئینشالله داوای جه‌ژنی قوربان پاره‌ی بۆ ته‌نیرم، هه‌یچ مه‌راق نه‌کات، به‌قسه‌ی که‌سیش نه‌کات! به‌هه‌یجه و خه‌دیجه، دایکیان چاوتان ماچ ته‌که‌ن!^(۳) لیره‌ ره‌سسام نیییه، (ییکباشیی شوعه‌) (۴) ته‌م ره‌سمه‌ی گرتین، هه‌تاو بوو، له‌به‌ر تیشکی رۆژ نه‌متوانیی چاو هه‌لیرم، بۆیه ره‌سمی من خراپ هاته‌ ده‌ری.

باقیی به‌سه‌لامه‌ت بیت چاوی خۆم^(۵)

باوکی خۆت؛ ره‌شید

۲۲ ی شوبات ۱۹۳۱

[ته‌واو]

☆ پ. ن؛ که: ۸۰/۱/۴۲ (*)

[ره‌فیک سالح عه‌بدالله / ره‌فیک حیلیمی — ناهیده ره‌فیک حیلیمی] (۶)

[به‌عقوبه]

[ز] ۱۹۴۸/۱۰/۲۷

کچی خۆشه‌ویستم ناهیده

چاوه‌کانت ماچ ته‌که‌م. کاغه‌ز و ره‌سمه‌کانت گه‌بیشته. زۆر زۆر پیمان خۆش بوو، به‌تاییه‌تی له‌وه‌ی له‌گه‌ل (بیتی) ی پیکه‌وه‌ن و جیگه‌ و ژوورتان خۆشه. (۷)

(۱) بۆره‌ فۆتۆکۆیی نامه‌که که‌ خالیکی له‌سه‌ر تیپی (ل) داناوه.

(۲) خۆی ته‌وه‌ای نووسیوه.

(۳) نه‌وه‌کانی - دووه‌م کابانی - له‌ تورکیادا له‌گه‌لی بوون.

(۴) ییکباشیی: موقه‌ده‌م که‌ په‌لێکی سوپاییه. دیاره ته‌و کاته‌ خۆشی له‌ له‌شکری تورکدا ئیمام بووه.

(۵) مخاین کرد و کۆشم بۆ ده‌ستگیرکردنی نامه‌ی دیی، بۆ هه‌وده‌ بوو!

(*) وه‌رگیراو - به‌فۆتۆکۆیییه‌وه - له‌ ناهیده؛ ۱۹۸۷/۳/۱۱.

(۶) بۆژیننامه‌ی هه‌ردوو، بۆره: نیوداران.

(۷) بیستی: هاویتی ناهیده.

☆ پ. ن؛ که: ۸۱/۲/۴۲*

[رهفیق حیلیمی — مه‌عرووف عه‌بدولقادر - مارف خه‌زنه‌دار] (۱)

[به‌غداد]

[۱۹۵۲/۸/ -] (۲)

چاوه‌که‌م کاک مه‌عرووف

زۆر سوپاسی نامه شیرینه‌که‌تان ئە‌که‌م، به‌لام ئە‌گەر کاک جه‌مال (۳) هه‌لیکی بدۆزبیا به‌ته‌وه و له‌ جینگه‌ییکی تایبه‌تی چاوی به‌من بکه‌وتایه، تنی ئە‌گه‌بیشته‌که‌ من له‌ ئیوه‌ قه‌ت دل‌گیر نه‌بووم و نابم، به‌تایبه‌تی باسه‌که‌ی من و (مه‌نگووری) (۴) هه‌ر مه‌وزووع نییه‌ و به‌خه‌یالما نه‌هاتووه، ته‌نیا ئە‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ له‌م به‌ینه‌دا بۆم ده‌رکه‌وت، ده‌رباره‌ی (شه‌فه‌ق) (۵) «عاسیفه» ییک هه‌لی کردووه! شه‌فه‌ق که‌ به‌گۆفاری خۆمی ئە‌زانم، نه‌ئه‌بوو تووشی ئە‌م عاسیفه‌یه‌ بیته‌، عاجزی من له‌م رووه‌یه! خۆتان دیاره‌ له‌ هه‌موو شتیک گه‌بیشتون، به‌لام پتویسته‌ به‌حیکمه‌ت چاره‌سازی بکه‌ن.

وئستاوی من به‌رامبه‌ر به‌ (شه‌فه‌ق) و به‌ئیه‌ هه‌ر وه‌کو خۆیه‌تی. لیم بیوره‌ که‌ له‌سه‌ر کارتیه‌ جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌ی «عه‌ره‌بی» جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌شتان له‌گه‌ل بکه‌م، چونکه‌ کارته «کوردیه‌» ه‌کانم ته‌واو بوو، هی تریشم له‌به‌رده‌ستا نییه‌!

نازانم جه‌مال هاتووه‌ته‌وه‌ که‌رکووک یا نه‌؟ سه‌لا و برابه‌تی به‌راسته‌یم پیتشکه‌شی کاکه‌ شێخ قادر و هه‌موو براین ئە‌که‌م. (۶)

(*) وه‌رگیراوه‌ له‌ در. مارف خه‌زنه‌دار - هه‌ولێر: ۷/۱۰/۱۹۹۴ز.

(۱) بۆژیننامه‌ی مارف خه‌زنه‌دار، بنۆره: نێوداران.

(۲) نامه‌که‌ - کارته‌که‌ - میژووی به‌سه‌ره‌وه‌بییه، به‌لام مۆری پۆست به‌سه‌ر زه‌رفه‌که‌وه‌ ۸/۸/۱۹۵۲ز. هه‌روه‌ها نێونیشانی خۆشی له‌سه‌ر کارته‌که‌دا به‌ئهم شێوه‌یه‌ چاپ کردووه: به‌غداد - بستان الخس ۱/۱۷/۴۶۹.

(۳) مه‌به‌ست برابه‌تی!

(۴) مه‌به‌ست شاعیری کۆچ کردوو میرزا محمه‌د ئە‌مین مه‌نگوورییه‌ که‌ له‌ گۆفاری (شه‌فه‌ق) دا ره‌خنه‌ی له‌ (گۆران)ی شاعیر گرتووه.

(۵) گۆفاری شه‌فه‌ق که‌ له‌ ئە‌م کتێبه‌دا نێوی هاتووه.

(۶) شێخ قادر به‌رنه‌جیه‌ی خاوه‌ند ئیمتیازی گۆفاری نێوراو.

ئه‌وا کاغه‌زم نووسیی بۆ جامیعه، به‌ده‌ستی خۆتان بیانده‌ری، به‌لام ته‌بیعی زۆر چه‌ز ئە‌که‌م ئە‌لعاب و ریازه‌بێک - بکه‌یت - خۆتی پتوه‌ ماندوو نه‌که‌ی! ئینشالله له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ ئیش و کارت به‌ئاره‌زوو و مه‌سه‌له‌حه‌تی خۆت رێک ئە‌که‌وت و مووه‌فه‌قه‌ ئه‌بی. (۱) کاغه‌زه‌که‌ی (شه‌وقیه‌ی) له‌ دارووموعه‌للیمینه‌وه‌ هاته‌وه‌ «به‌عقوبه‌»، چونکه‌ موغامه‌له‌ی قوبوولی (شه‌وقیه‌ی) تازه‌ ته‌واو بووه‌ و هه‌شتا ئیلتیحاقی نه‌کردووه.

پاکیزه‌ (۲) ئیسته‌یش جاروبار نا‌ره‌حه‌تی حیس ئە‌کا و مه‌جبوری پارێز ئە‌بی. پیم و ت، که‌ سه‌ری مانگ به‌جیه‌ته‌وه‌ لای دکتۆر (ماکس) (۳) نه‌تیجه‌که‌یشی مه‌علووم بووه‌، ئە‌له‌مدولله‌ قورحه‌ی نییه‌ و ئیلتیهاپتیک به‌سیتیه، به‌لکو ته‌داوی باشی بکا و چا بیته‌وه. مه‌سه‌له‌ی ته‌عینی بۆ موفه‌تتیش، هیوام وایه‌ که‌ به‌م زوانه‌ جیه‌جی بیت!

فه‌وزیه‌ (۴) ئە‌لیت؛ قه‌یناکا پیا‌نۆم ناوێ و دیارییه‌کی ترم بۆ بنیریت له‌گه‌لی ناشت ئە‌به‌وه! خۆشی دوو سێ که‌لیمه‌ی بۆ نووسیویت خسته‌مه‌ کاغه‌زه‌که‌وه. ئیتر دایکت و بیجیت - باجیت/K - و پاکیزه‌ چاوت و نه‌جات و شه‌وقیه‌ی و فه‌وزیه‌ی و فه‌ره‌یدوون و ژیه‌ (۵) ده‌ستت ماچ ئە‌که‌ن و زۆر چاوی (بینی)ی ماچ ئە‌که‌ن و ئە‌حوالی ئە‌پرسن!

مه‌لاژن چاوت ماچ ئە‌کا. شوکر هه‌مووان چاکین و دو‌عای سه‌رکه‌وتن و سیحه‌ت و نه‌جاحت بۆ ئە‌که‌ین! خاله‌ فه‌تیه‌ی، هه‌موو وه‌قتیک ئە‌حوالت ئە‌پرسی و چاوت ماچ ئە‌کا. خاله‌ ئە‌وره‌حمانت له‌م رۆژانه‌دا کاغه‌زی نووسیوو، شوکر چاکه‌. دایه‌گه‌وره‌ چاوت ماچ ئە‌کا. زوو زوو کاغه‌زمان بۆ بنووسه‌!

خوا ئاگادارت بێ عه‌زیم

(ئیمزا)

باوکت

عێراق - به‌عقوبه‌ - ۲۷/۱۰/۴۸

[ته‌واو]

(۱) سالانی ۱۹۴۸ز - ۱۹۴۹ز قوتایی (جۆنیرکۆلیج) بووه‌.

(۲) کچه‌ گه‌وره‌ی ره‌فیق.

(۳) پزیشکی باژیری «باقوبه‌»ی ئە‌و کاته‌.

(۴) کوری دووه‌می ره‌فیق.

(۵) به‌ریز کور و کیرانی ره‌فیق.

☆ پ. ن؛ كه: ۸۲/۳/۴۲ *

[ره فيق حيلمى — مارف خه زنه دار]

به غدا

۹۵۲/۸/۹ [۱ - ز]

ره فيق حيلمى

براي شيرينم كاك مارف خه زنه دار

رؤژتان باش

زؤر به خوشييه وه نامه شيرينه كه تانم خوينده وه، باوهر بكه كه زؤر كه م هه لى وا پيرؤزم بؤ هه لكه وتوه و نامه لى وا به نرخم بؤ هاتوه! ئه مه يش به پيرؤزى - تاليع - ئه ژميرم و خؤم به (به ختيار ئه بينم كه له نه ديده^(۱) ئه توانم هاوړى و هاو بيري وه كو ئيوه بؤ خؤم بدؤز مه وه و دل و هوشى به لاي خؤمدا رابكيشم. به راستيى ئه و ساته م لا زؤر پيرؤز بوو كه هاوده ميكي وه كو ئيوه م دؤز بيه وه و له ده فته رى چاو و سينه مدا جينگه م بؤ كرده وه. هيوام وايه كه ئه م برايه تيبه زؤر به هيتز و به رده وام بيت.

وتاره به نرخه كاني كه له رؤژنامه خوشه ويسته كه لى (هه ولير)^(۲) بلاوى ئه كه نه وه، تا به رمون جوانه و جينگه لى سوپاسى هه موو كوردانه، به تاييه تى به نده زؤر به ئيشتيق

(*) سه رچاوه لى پيشوو. بؤ روون بوونه لى خاله كاني نيو نامه كه ش، به نامه گؤز بيه وه و ديمانه دووقؤلئى له ۱۹۹۵/۴/۲۲ ز. سليمانيدا، وه لام لى روون بووه توه!

(۱) نامه وهرگر گتيرايه وه كه هه تا بهر له ئه م نامه يه بيكدبيان نه ديته بوو. دوايى - وهك باس ديتته پيشه وه - بيكدبيان ديتوه و ئه م خؤى به تاييه تيبى ديده نيبى كرده وه!

(۲) مه به ست له گوتاره كوردى و عه ره بيه كاني معرووف خه زنه داره له رؤژنامه لى كوردى - عه ره بيبى (هه ولير) دا. ئه و له (ژ ۱۸؛ ۱۹۵۱/۴/۱۶ ز - ژ ۷۵؛ ۱۹۵۲/۵/۱۰ ز) دا، شيعرى هيتدى شاعيرى به نيوانگى دنياى بؤ كوردى وهر گتيرايه، به لام تا هه لى ئه م نامه يه و له (ژ ۷۶؛ ۱۹۵۲/۵/۱۰ ز - ژ ۸۱؛ ۱۹۵۲/۷/۲۹ ز) دان له سه ر شاعيرانى وهك بابا تاييرى هه مه دانى، ئه حمده لى خانى، مه لا ئه حمده لى جزيرى، مه وله ويى، حاجى قادرى كوئى، پيره ميتر و... هتد، =

ئه يانخوينمه وه. به هه لكه وت بيك دوو نوسخه - ژماره - لى نه گه بيشت بووه ده ست م و لاي لى براى خوشه ويست كاك شيخ يووسف^(۱) له گه ل باسى خزمه تى هونه روه رانه لى ئيوه، داوا لى ئه و ژمارانه م لى كرده بوو. زؤر زؤر سوپاستان ئه كه م كه ئه ركتان كيشاوه و بؤتان نارده بووم، هه ر كات بيك وهرمگرت بؤتان ئه نووسم. ره نكه سه بينيش ژماره بيك له (دراسة في الشعر الكردي/ ديراسه فيشيعر لكوردى - K) تان پيشكه ش بكه م. هه رچه ن ئه مه چه ن سالتيك له مه وه بهر له چاپ دراوه و دوور نيبه كه له لاي جه نايبشتان هه بي و خوينديتتانه وه. به لئى هه رچه ن شتيكى به نرخيش نيبه و ئه وه هه لئاگر تى كه به دياري بؤ ئه ديبيكي وه كو ئيوه لى بنيرم، به لام چونكه نيشانه لى دؤستى و برايه تيبى تازه مان ئه بيت و به تاييه تى به ناوى خؤتانه وه پيشكه ش ئه كريت. هيوام وايه كه به چاوى لوتف ته ماشاى بكه ن و له قوژنيكي كتيبخانه بچووه كه تاندا هه ر بؤ يادئاوهرى و ميژووى برايه تيمان بيشار نه وه. له وه زياتر سه رتان نه ييشينم، بؤ هه موو ئه مر و سفارشيتكتان ئاماده م. به ئيشتيق وه چاوه نواري (مه لحه مه) كه ئه كه م.^(۲)

ئىتر خوشيى و به رزى و پيشكه وتنتان ئامانجه م. ئيحتيراماتى تاييه تيم له رووى لوتفه وه به هه موو برادران و به تاييه تى به كاك شيخ يووسف بگه بيتن، رؤحه كه م!

(ئيمزا)

براي موخليست

[ته واو]

= رستى گوتارى به سه رنيوى (الادب الكردى/ ئه لئه ده بلكوردى - ئه ده لى كوردى) بلاو كرده وه. هه روه ها به سه ر نيوى (الادب الكردى الحديث/ ئه لئه ده بلكوردى ئه لحه ديسى - ئه ده لى نويى كورد) وه له (ژ ۷۶؛ ۱۹۵۲/۱۰/۵ ز - ژ ۹۶؛ ته شرينى دووه م ۱۹۵۲ ز) دا رستى گوتارى دى بلاو كرده وه. هه روه ها وهك نووسه ريكي دياري رؤژنامه كه تا (ژ ۱۲۲؛ ۱۹۵۳/۶/۱۲ ز) كه شيعريكي عه ره بيه و دوا نووسينه، به ره مى بلاو كرده وه! بنؤره: ۳۳/۱

(۱) شيخ يووسف نه قشبه ندى مامؤستاي قوتابخانه لى سه رتايى هه ولير كه له سه رتايى نه وه ده كاندا كوچى مالتاوايى كرده وه.

(۲) نامه وهرگر گتيرايه وه: مه به ست له (مه لحه مه، داستان) يكه كه به نيوى (نالئى ده روون) وه داينا بوو، به شيكى له گؤفارى (ئاگا و رووداوى هه فته بيى - په يام!!) دا بلاو كرده وه. پتر گتيرايه وه؛ داستانه كه، چيرؤكيكي شيعرى بوو، دابووى به ره فيق حيلمى و به ته ماى چاپكردى بوو، به لام ته واو كردى نه چووه سه ر و فه وتا و به ختم بوو كه ده رنه چووا!!

☆ پ. ن؛ که: ۸۳/۴/۴۲ (*)

[ره‌فییق حیلیمی — مارف خه‌زنه‌دار]

(عیماره)

[۱۹۵۲/۸/-] (۱)

کاکه مارف

زۆر ئاره‌زوو ده‌که‌م بیئکیکی وه‌کو جه‌نابت له‌و به‌هره‌ی ئه‌ده‌به‌ که‌ خوا پیتی داو، که‌ لکیکی ته‌واو وه‌ریگرن و که‌ لک به‌هه‌موو لایئیک بگه‌ییئن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ نیازم وایه‌ که‌ بۆ بیعسه‌ی ئاداب هه‌ولتتان بۆ بده‌م. (۲)

ئه‌گه‌ر به‌باشی ده‌زانن خه‌به‌ردارم بفرموون تا وه‌کو له‌ هه‌لکه‌وت -فورسه‌ت- ئیستیفاده‌ بکه‌م و له‌ موسته‌قه‌لدا.

ره‌فییق حیلیمی

به‌غداد

[ته‌واو]

☆ پ. ن؛ که: ۸۴/۵/۴۲ (*)

[ره‌فییق حیلیمی — مارف خه‌زنه‌دار]

عیماره

[۱ - ۲۱ / ۱۰ / ۹۵۲]

عه‌زیزم کاک مه‌عرووف

دوای موحه‌بیه‌ت و ته‌مه‌ننای خو‌شیتان، نامه‌که‌تم وه‌رگرت و زۆر داخه‌م خوارده‌ که‌ نه‌تیجه‌ی خه‌مه‌تتان و فییداکاریتان، به‌م جو‌ره‌ تووشی جه‌فا و تانووت ئه‌بن. من به‌هه‌موو هه‌یزمه‌وه‌ ئاماده‌م بۆ خه‌مه‌تی هه‌مووتان! (۱) ئیمپرو فورسه‌تم ده‌ست که‌وت و بۆ کیتابه‌تی سانه‌ویی عیماره «ته‌رشیح» م‌کردن. کاغه‌زه‌که‌ی بۆ وه‌زاره‌تی مه‌عاریفمان ئاردووه‌ ژماره‌ و ته‌ئریخی له‌ خواره‌وه‌یه. زۆر تکا ئه‌که‌م که‌ به‌واسیته‌ی ماموستا عه‌بدولمه‌جید حه‌سه‌نه‌وه‌ له‌ به‌غدا ته‌عقیبی بفرموون.

هه‌رچه‌ن ئه‌م وه‌زیه‌یه‌ لایئیک به‌ئیه‌ نییه‌، به‌لام که‌ ئیه‌ لیره‌ له‌ نزیک به‌نده‌وه‌ بن، پتویسته‌ هه‌یج خه‌یالئیک نه‌که‌ن و به‌هه‌موو له‌و نیک هیواداری یارمه‌تیی ئه‌م براهی خو‌تان بن. ئیتر درێژه‌ پتی دان به‌مونا‌سیب نازانم.

(*) سه‌رچاوه‌ی پتیشوو.

(۱) نامه‌وه‌رگر له‌سه‌ر ته‌واوی باسه‌که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی داومه‌ته‌وه‌:

که‌ پۆلی پینجی ئاماده‌بیم ته‌واو کرد و چووم بۆ به‌غداد، له‌ ۱۹۵۱دا له‌ کۆلیج وه‌رگیرام. داربیمان له‌ ته‌نگانه‌دا نه‌بوو، نه‌متوانی له‌سه‌ر خو‌تندن پرۆم. ناچار ها‌تمه‌وه‌ بۆ هه‌ولیر و له‌ دائیره‌ی مه‌عاریفدا به‌نوسه‌ر دامه‌زرام. له‌ ئه‌م هه‌لکه‌وته‌دا، رتبه‌ری مه‌عاریف، بێ ناگاداریم و به‌تۆمه‌تی شیوعیه‌تیی، من و مه‌ولود سالحی نوسه‌ری ئاماده‌یی راگۆسته‌وه‌، ئه‌و بۆ «عیماره» و من بۆ «کووت».

ره‌فییق حیلیمی رتبه‌ری مه‌عاریفی «عیماره» بوو، ئه‌و له‌ لای خو‌یه‌وه‌ بیستبوویه‌ که‌ من له‌ هه‌ولیرراوه‌ راگۆستراومه‌ته‌وه‌. ئیدی له‌ لای خو‌یه‌وه‌ نامه‌ی ره‌سمیی بۆ مه‌عاریفی گشتیی ئاردبوو، داخواز بووه‌ که‌ منی پت ده‌وت! له‌ ئه‌و هه‌لکه‌وته‌دا بیکه‌م جارم بوو به‌دیانه‌ی شادیم.

باسه‌که‌ش ئه‌وه‌ شکایه‌وه‌، من نه‌چووم بۆ «عیماره» و به‌هه‌مان فرمانه‌وه‌ سالی له‌ «کووت» دا رامبارد. دوایی راگۆستراومه‌وه‌ بۆ به‌غداد و بووم به‌نوسه‌ری ئاماده‌یی به‌غداد (الاعدادیة المرکزیة) و له‌ کۆلیجی ئادابیشدا درێژه‌م به‌خو‌تندن دا. نامه‌وه‌رگر پتر ده‌گێرتته‌وه‌: ره‌فییق حیلیمی جوامیر، چاکه‌بیککی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل نواندم بۆ راگرتنی جه‌مسه‌ری فرمانه‌که‌م و خو‌تندن!

(*) سه‌رچاوه‌ی پتیشوو!

(۱) ئه‌م نامه‌یه‌ له‌سه‌ر کارتیکی جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌ نووسراوه‌ و میژووی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه‌، به‌لام مۆری پۆسته‌که‌ی به‌زهره‌که‌وه‌، میژووی ۲۴ ئۆگۆست ۱۹۵۲ی لی دراوه‌.

(۲) نامه‌وه‌رگر بۆ منی گێرایه‌وه‌ که‌ باسی ئاردنه‌که‌ی - دوا‌ی بیکدی ناسین - هه‌ر پتیشیاری ره‌فییق خو‌ی بووه‌!.

وا به تمام که لیره زۆر به خویشی رابوین و ئینشالله په کتان نه که ویت. ئینجا نازانم که نه گهر ئیشه که تان سه ری گرت و هاتن، ههر خو تان نه بن و یا عائیله یشتان له گه له نه بیت.

لوتفه ن له پیشه وه و به ته فسبله وه نه حوالی خو تان و نه وع و عه ده دی نه فرادی عائیله تانم بو بنوسن و له من چ نه وعه ئیش و موساعه ده بیکنان نه ویت، به یانی بکه ن!

ئیتتر زۆر هیوادارم که نه تیجه مان ده ست بکه ویت و مووافقه تی مه عاریف حاصل بیت و به مولاقاتان مه سروور بین عه زیم!

(ئیمزا)

موحییبت

ره فیق حیلیمی

مودیر مه عاریف لبوا ئه لعیماره

۹۵۲/۱۰/۲۱

[ته واو]

☆ پ. ن؛ که: ۸۵/۶/۴۲ (*)

[ره فیق حیلیمی — شیخ محمده خال]

به غدا

۱۹۵۵/۲/۲۵ (ز)

عه للامه و موحتهره م فه زیله تمه تاب

جه نابی شیخ محمده نه فه ندیی خال

دوای حورمه ت و مه حبه بت و ئیخلاسی ته واو، به پیوستی نه زانم که له لایین لوتف و نه وازشیکی بی نه ندازه وه که له فه زیله تان چاوم پی که وت، سوپاسی تایبه تیمتان پیشکه ش کم و له عه یی وه قندا ئیلتیماسی نه وه نه کم که لیم ببورن له وهی که له بهر په شوکی و ئیش و کاریکی زۆر، له ما وه بیکی زۆر که مده نه بوو جیبه جی بکریت، پیم نه کرا بو دو عاخوایی بیمه خزمه تان!

(*) گه نجینه ی ماموستا محمده خال (له در. خالد خالی کوریه وه)؛ سلیمانیه - س ۱۹۹۵ ز.

نامه ی موباره کتان که له رووی لوتفه وه نووسی بو تان پیشکه شی جه نابی ماموستای فازیل (مه لا محمده نه فه ندیی قزلیجی) (۱) کرا و قه رار وایه سبه ینی جو معه یه، (شه وقیی) (۲) بچیته خزمه تیان و چیی پیوستییبه، له سه ره فرموده ی جه نابتان جیبه جی بکریت.

بو مه وزو وعه که ی (مه جمه عی عیلمیی) (۳) و له چاپدانی کتیبه نایابه که ی له خزمه تاندا یه، نه گه ره مووافقه ت به فرموون، به نده له گه له دوکتور (مسته فا جواد) (۴) قسه نه کم، به لام تا جه نابی عالییتان قه راری ته واو نه ده ن و نه مر م پی نه فرموون، نامه ویت له خو وه شتیکی بکه م، ته بیعیی که مووافقه تان فرموو، خو یشتان یا بو دوکتور (جواد عه لیی) (۵) و یا بو دوکتور مسته فا جه واد کاغه زیکی نه نووسن و مولاحه زه ی خو تان به یان نه فرموون.

(۱) مه لا محمده سادیق قزلیجی؛ ۱۸۹۵ ز. مه هاباد — ۱۹۵۹ ز. به غداد، زانایکی ئاییناس و ریتزار بووه. هاریکاری شوژی سملکی شاکا و سه ره نو سه ری رۆژنامه ی (کورد/ ۱۹۲۰/۶/۲۹) بوو که به نیتی محمده تورجانیه وه کاری کردوه!

بیکی له دائرا وه به نرخه کانی (التعریف بمساجد السلیمانیه و مدارسها الدینیة - س ۱۹۳۸ ز/ نه لته عریف بیمه ساجده سلیمانیه وه مه دارسیها ددینیه / ناشنا کردنی مزگه وه ته کانی سلیمانیه و فیرگه ئایینیه کانی).

هه ره ها له ساله کانی په نجا کانی شدا گوتاری بیژی ئایینی بووه له رادیوی کوردیی به غداد و گوژی زۆری هه بووه. دیسان هه ره له نه و باره یه وه له گوژاری (هنا بغداد/ هونا به غداد - ئیره به غداد) گوتاری کوردیی بلاو کردوه ته وه.

(۲) نه م کوره گه وره یه ره فیق له س ۱۹۸۱ ز. ده تا میونی ئو تومو ویل ژینی له ده ست دا وه.

(۳) مه به ست کۆری زانیاری عیراقه.

(۴) مسته فا جواد (س ۱۹۰۴ ز - ۱۹۶۹ ز) زمان و میژووناس. له گوندیکی که رکوکدا له داییک بووه. ماموستای قوتابخانه و دواتر له (زانکۆی سوژون) ی فرانسهدا دوکتورانه ی وه رگرتووه. له س ۱۹۵۳ ز. دا جیگری سه رۆکی کۆری زانیاری عیراق بووه. له سالانی ۱۹۶۶ ز - ۱۹۶۸ ز. دا گوتاری له مه ره (نیوداره کانی کورد له میژوودا) بو رادیوی کوردیی به غداد - به عه ره بیی - ده نووسی و قسه زانی وه ریده گیترا و به کوردیی بلاوی ده کرده وه. دۆستی کورد بوو!

(۵) جواد عه لیی؛ (۱۹۰۷ ز - ۱۹۸۷ ز) عه ره بیکی خه لکی کازمییه ی به غداد، له ماموستاییه وه رووی کرده (زانکۆی هامبورگ) ی نه لمانیا و سالی ۱۹۳۸ ز، دوکتورانه ی وه رگرتووه. نه ندام نه و جا سکریتی کۆری زانیاری عیراق بوو!!

ئىتر ھەر بژين بۆ خزمەتى عىلم و فەزىلەت ئوستادى خوشەويست و بەحورمەتم.
بەندەزادە (شەوقىي) دەستى موبارەكتان ماچ ئەكا.

(ئىمزا)

موخلىستان

رەفيق حىلمىي

بەغدا: ۱۹۵۵/۲/۲۵

[تەواو]

☆ پ. ن؛ كە: ۸۶/۷/۴۲*

[رەفيق حىلمىي — رەمىي مەلا مارق]

بەغداد. بوستانولخەس ۱/۱۷/۴۶۹

رەفيق حىلمىي

(ز) ۱۹۵۶/۱/۳۱

برای بەنرخ و خوشەويستم كاكە رەمىي

زۆر زۆر بەپەرۆش و ئارەزوو ھەوالتان ئەپرسم و لە يەزدانم ئەوى كە ھەمىشە لە خوشىي و ساغ و سەلامەتتيا بن! چاوەكەم؛ لەم رۆژانەدا بپيارم دا كە بەرگى دووھى (شيعر و ئەدەبىياتى كوردىي) لە چاپ بەدم^(۱) كە بە مەسوددەكانا چوومەو، لە ناو كاغەز و دەفتەرەكانا گەرام، تەرجەمەى ژيانى جەنابتان و نمونەى شيعرەكانتم بەرچاوە نەكەوت. ئىنجا نازانم كە لە وەختى خۆيا بۆتان ناردووم يان نەئە؟ ئەم بەرگە ناوھەكانى تا تىپى (گ)ى تيا ئەبى، و اتا جەنابتان كە ناوتان لە (ر)وھ دەست پى ئەكا، لەم بەرگەدا باستان ئەكرىت. جا بۆ ئەوھى دوا نەكەوئىت و بگا بەچاپ، زۆر تكام ھەيە كە بەگەيشتنى ئەم نامەيە لەسەر كاغەزىك وە يا دەفتەرىكى پاك و تەمىز و بەمەرەكەب سەرگوروشتەيىكى ژيانى - تەرجەمەى حالى - خۆتان و لە ھەر بابەتە، جوانترين شيعرىكتان بەوئىنەيىكى وا كە بەسووكى بخوئىرتەو، بىنوسنەو و بۆم بنىرن كە بتوانم

ئەويى بۆم ئەكرىت دەربارەى خۆت و شيعرەكانت بىنوسم و لەم بەرگەدا كە بەدەستمەوھەيە لە چاپى بەدم!

زۆر جوانتر ئەبى ئەگەر لە لايتى مەبەستى خۆتانەو و لە ھەر شيعرىك و مونسەبەتى دانانى ئەو شيعرە وە بەكورتىي و - بەنەسر - بىروراتان بنوسن و ھەر بىكە لەو شيعرانە بەلای خۆتانەو لايتى جوانىي و سەنەتەى ئەدەبىي چىيە، بەيىك دوو وشە بۆم دەرئىخەن، نەوھەك لەبەر زۆرى ئىش و كەم وەختىي، خۆم بەرچاوى سەرنجاوئىم نەكەوئىت! جگە لەمەيش و لە رووى ماندووەيەتتى و مەشغولئىيەتەو بىت و لەم نامەيەدا كەم و كورتىتان بەرچاوەكەوئىت.

ھىوادارم كە لىي بىوورن و سوپاسى پىشەكىي و حورمەتم قوبول بفرموون چاوەكەم.

(ئىمزا)

موخلىستان

رەفيق حىلمىي

كاكە گيان:

چابوو بىرم كەوتەوھە كە عەرزتان بكەم پىويستە لەگەل تەرجەمە و شيعرەكان وئىنەيىكى خۆبىشتانم بۆ بنىرن، بەلام تكام وايە كە ئەگەر ھەبى، وئىنەكەتان بەبەرگى كوردىيەوھە گىرا بى باشترە. ئەگەر ھەر نەبوو «سدارە» تان لەسەرا نەبى.^(۱) و اتا بەسەرى رووت گىرا بى يا بىگرن. ئىتر زۆر پەلەمە بەرگەيشتەويستەم.

ئەوھىشتان لە بىر نەچى كە وئىنەكە ئەبى باش گىرا بى بۆ ئەوھى «كلىشە» باش دەرپچى.

(ئىمزا)

۹۵۶/۱/۳۱

[تەواو]

(۱) وئىنە بلاوكراوھەي رەمىي - لە كتیبەكەدا - بەسەرى رووتەوھەي و كتیبەكەش وئىنەي كەسى بەسدارەوھە نەواندووه! سدارەش وئىنەيىكى ئەفەندىيەكان - چاكەت و پانتۆل لەبەرەكان -ى دواى داگىركردنى عىراق و كوردستانە لە لايتى برىتانىاوە. لە سەردەمى عوسمانىيدا (فىست) باو بوو!.

(*) گەنجىنەي رەمىي مەلا مارق (بەھۆى فەوزىي كورپىيەوھە)؛ سلىمانىي ۱۹۹۷/۳/۳.

(۱) چاپخانەي ئەلشەباب - بەغداد ۱۹۵۶.ز.

☼ پ. ن؛ که: ۸۷/۸/۴۲(*)

[ره‌فیق حیلیمی — ره‌مزبی مه‌لا مارف]

[به‌غداد]

[۱۹۵۶/۲/۱۵ز]

برای به‌نرخ و خوشه‌ویستم کاک ره‌مزبی

زۆر حورمه‌ت و ئیشتیاقم هه‌یه. هه‌ردوو نامه شیرینه‌که‌تانم پین گه‌بیشته‌وه، سوپاسی لوتف و برابه‌تیتان ئه‌که‌م. وه‌ک فه‌رمووتانه شیعی فارسیی له‌گه‌ل مه‌زووعی کتیبه‌که‌دا عه‌لاقه‌بیته‌کی نییه، له‌به‌ر ئه‌وه داوام نه‌کرد، به‌لام ئه‌وانه‌ی تر زۆر جوانه. وا خه‌ریکم، هیوام وایه که کتیبه‌که به‌دلی هه‌موو لایته‌ک بچ. ئه‌ویی له ده‌ستم بی ئه‌یکه‌م، مووه‌فه‌قییه‌ت له خواوه‌یه! بو دنیایی جه‌نابتان ئه‌م بیته‌ک دوو که‌لیمه‌یه‌م نووسی، ئه‌گینا زۆر مه‌شغوولم و فورسه‌تی نووسینم نییه. ئیتر به‌خوانان ئه‌سپیرم و ته‌مه‌نای خوشیی و به‌رزیتان ئه‌که‌م چاوه‌که‌م.

(ئیمزا)

ره‌فیق حیلیمی

برای موخلیستان

۵۶/۲/۱۵

۱- لوتفه‌ن عه‌رزنی ئوستادی موخته‌ره‌م قازبی ئه‌فه‌ندیی به‌فرموو که توژی نه‌خوش و مه‌شغوول بووم، ئیمپۆش چومه‌ده‌روه بو بینینی!. (۱)

۲- دکتۆر مسته‌فا جه‌واد بو پرسینی مه‌زووعه‌که‌ی جه‌نابی قازبی، به‌لام نه‌مدۆزییه‌وه. ئینشا‌الله جوابی بو ئه‌نووسمه‌وه!

[ته‌واو]

☼ پ. ن؛ که: ۸۸/۹/۴۲(*)

[ره‌فیق حیلیمی — ره‌مزبی مه‌لا مارف]

[به‌غداد]

[۵۶/۳/۹ز]

برای خوشه‌ویستم کاک ره‌مزبی

زۆر به‌ئیشتیاقه‌وه حورمه‌ت و خوشه‌ویستیم پێشکه‌ش ئه‌که‌م، هیوام وایه له خوشیی و سه‌لامه‌تیدا بن!

چاوه‌که‌م؛ ئه‌وا ده‌سم کردوو به له چاپدانی کتیبه‌که، به‌لام تا ئه‌مۆ به‌ته‌مای ئه‌وه بووم که ره‌سمی خوالیخۆش بوو مامۆستا (زیوه‌ر)م له سلیمان‌یییه‌وه بو بنیترن، بیته‌ک دوو که‌سم راسپاردبوو به‌لام هیه‌چ دیار نه‌بوو. مامۆستا عه‌لا ئه‌وددین سه‌ججادیی بو کاک ئه‌حمه‌د زه‌نگ خه‌به‌ری نارد که «کلێشه‌ی لایه بۆمان بنیترته‌وه، ئه‌ویش نه‌هات. به‌نده هه‌موو ره‌سمه‌کانی که‌م داوو به «زه‌نگو‌غراف» و کلێشه‌کان دروست کراوه و وه‌رمگرته‌وه، ته‌نیا کلێشه‌ی مامۆستا (زیوه‌ر) ماوه. زۆر مه‌منون ئه‌بم که یا کلێشه‌که‌ی لای کاک ئه‌حمه‌د زه‌نگ و (۱) یا ره‌سمیته‌کی (زیوه‌ر)م به‌بیته‌که‌م واسته و یا به‌پۆسته‌دا بنیترن؛ چونکه له چاپدا (زیوه‌ر) سینییه‌م شاعیره و ئه‌بی له ئیسته‌وه کلێشه‌که‌ حازر بکریت. ئیتر ئیشم زۆره و تا به‌فرمووی مه‌شغوولم، ناتوانم جارێکی که‌یش بو ئه‌م ره‌سمه‌ کاغه‌ز بنووسمه‌وه و به‌ته‌مای هیممه‌تی جه‌نابتانم! (۲)

حورمه‌ت و مه‌حه‌به‌ته‌م بو خۆت و هه‌موو بڕایان... هه‌ر بژین بو موخلیسی خۆتان میرم.

(ئیمزا)

برای موخلیست

ره‌فیق حیلیمی

۵۶/۳/۹

عینوان: به‌غداد - ئه‌ئه‌ه‌داده‌یه‌مه‌که‌که‌ زییه.

(*) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۱) ئه‌حمه‌د زه‌نگ - خاوه‌ند ئیمتیازی رۆژنامه‌ی (ژین).

(۲) وێنه‌ی زیوه‌ر له کتیبه‌که‌یدا چاپ کراوه.

(*) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۱) مه‌به‌ست محه‌مه‌دی خاله!

☆ پ. ن؛ که: ۴۲/۱۰/۸۹(*)

[ره‌فیع حیلیمی — ره‌مزبی مه‌لا مارف]

به‌غداد

۱۹۵۶/۴/۴ [ز]

برای به‌رئیز و خو‌شه‌ویستم کاک ره‌مزبی

زۆر سوپاسی تاییه‌تیتان ئە‌که‌م بۆ‌نامه شیرینه‌کانتان و وینه‌کانی بۆ‌تان ناردووم. وینه‌که‌ی مامۆستای خوالی‌خوش بوو؛ (زێوهر) بيشم له کاتی خۆیا پێ‌گه‌بیشتم و کلێشه‌م له‌سه‌ر ده‌ره‌یتنا. کتیبه‌که‌ هه‌رچه‌نده‌ نزیکه‌ی مانگی‌که‌ له‌ ژێر چاپدایه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موره‌تتیبی کوردییان که‌مه‌ و ئیشی چاپه‌کان له‌م رۆژانه‌دا بێ‌کجار زۆره، داخه‌که‌م کتیبه‌که‌ی به‌نده، رهنگه‌ بۆ‌ نیه‌ایه‌تی ئە‌م مانگه‌ ئینجا ته‌واو بێ. خو‌یشتان ئە‌یزانن که‌ به‌نده‌ نامه‌وێت هه‌رچۆ‌نێتک بۆ‌ خاوه‌ن چاپه‌کان ده‌ست بده‌، بکریت، به‌لکو‌ ئە‌مه‌وێت شتیکی باش و جوان و که‌م غه‌له‌ت بێته‌ ناو و ئیوه‌ش لێ‌ی رازی بێ!

له‌به‌ر دلێ ئیوه‌ نه‌بێ، له‌م به‌ینه‌دا خۆم به‌کاغه‌ز نووسینه‌وه‌ خه‌ریک ناکه‌م، به‌لام ویستم به‌چه‌ن وشه‌بێتک سوپاسی خۆمتان پیشکه‌ش بکه‌م، چونکه‌ له‌ دوو چاپخانه‌دا، به‌دوو کتیبه‌وه؛ (بێ‌کتیکیان عه‌ره‌بیه) (۱) خه‌ریکم. ده‌رس و ئیش و کاری تریشم هه‌یه. ئیتر به‌خواتان ئە‌سه‌پێرم! خو‌شه‌ویستی و سه‌لامی زۆرم پیشکه‌شی هه‌موو برایان و دۆستان و به‌تاییه‌تی پیشکه‌شی کاکه‌ شێخ نووری بفرموون! (۲)

ئیتتر هه‌ر بژین بۆ‌ برای خۆتان چاوه‌که‌م!

(ئیمزا)

ره‌فیع حیلیمی

۹۵۶/۴/۴

(*) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۱) پیم وه‌یه مه‌به‌ستی (مذکرات رفیق حلمی - ترجمه جمیل بندی رۆژبه‌یانی) بێت!

(۲) مه‌به‌ست له‌ شێخ نووری شێخ سالحی شاعیره.

گیانه‌که‌م کاک ره‌مزبی

نازانم شێخ سه‌لام (۱) ئە‌بێن یان نه‌ئ؛ له‌و به‌ینه‌دا بیستم که‌ به‌ناساگی هاتووه‌ته‌ به‌غدا. زۆر گه‌رام به‌شو‌تیا. ته‌له‌فونم کرد بۆ‌ مائی ناهیده خانی کچی. دوایی زانیم که‌ نه‌هاتووه‌ و وه‌لحه‌مدولله‌ ئیسته‌ چاکه‌. زۆر سه‌لامی لێ‌ ئە‌که‌م. ئینشا‌الله به‌ته‌واویی چا‌بووه‌ته‌وه‌. به‌خوا بی‌ری ئە‌که‌م. زۆریش بۆ‌ مردنی شێخ جوانه‌مه‌رگ (۲) موته‌ئه‌سه‌سیر بووم! (ئیمزا)

[ته‌واو]

☆ پ. ن؛ که: ۴۲/۱۱/۹۰(*)

[ره‌فیع حیلیمی — پاکیزه‌ ره‌فیع حیلیمی] (۳)

[به‌غداد]

۱۹۵۷/۳/۵ [ز]

له‌ قاهیره:

بۆ‌ کچی خو‌شه‌ویستم پاکیزه‌ ره‌فیع حیلیمی (۴) جزمی چواره‌می (یاداشت) که‌م به‌یونه‌ی جه‌زنی چواره‌می له‌ دایک بوونی (مه‌ی) هه‌ (۵) کردم به‌دیاریی. هیوام وایه‌ که‌ ئە‌مه‌ نوقلا‌نه‌بێکی خێر و خو‌شیی بێ بۆ‌ هه‌مووان!

ره‌فیع حیلیمی

۹۵۷/۳/۵

[ته‌واو]

(۱) مه‌به‌ست شێخ سه‌لامی شاعیره.

(۲) مه‌به‌ست شێخ حسینه‌!

(*) سه‌رچاوه‌؛ له‌ لاپه‌ره‌ی بێکه‌می کتیبی (یاداشت - ج ۴) دا نووسراوه‌ته‌وه‌ که‌ ئە‌و دانه‌یهم لای دۆستی دیتوو و فۆتۆکۆپیم کردوو!

(۳) بۆ‌ ژیننامه‌ی پاکیزه‌ ره‌فیع حیلیمی، بنۆره: نیتوداران.

(۴) له‌ ئە‌و هه‌له‌دا خو‌تندکار بووه‌ بۆ‌ وه‌رگرتنی دوکتۆرنامه.

(۵) خو‌شکی پاکیزه‌!

کاک مستهفا

بهراستی و بهدل سوپاستان ئەکەم بۆ ئەو دیارییه خوش و نایاب و بهنرخه که بۆتان ناردم. (خانزاد)، (۲) له کانگای دلمهوه ئەلیم؛ بهراستی دیارییهکی هههه نایابه که لهم دهوری وربابوننهووهیهدا پیشکەش خوتینهکانی کورد ئەکری! ئەمه یێکیکه لهو شتانە که ئەبێ نووسهران و ئەوانە که بهدوای تهقالیدی کۆمه‌لایه‌تیمانان ئەگه‌رتین، هه‌ولێ بۆ بدەن، چونکه لهو شتانە که بینه هۆی دەرخیستی ئەو ته‌قالیدانه‌مان؛ (خانزاد) ریزی پیشه‌وه‌ی داگیر ئەکا!

کاک جه‌مال عه‌بدولقادر بابان (۳) که رهنگه به‌خزمه‌تی نه‌گه‌ییشتیم، له ناوچه‌ی چیرۆکنووسه‌کانا، هه‌نگاوێکی ئیجگار به‌جیتی هاویشتوو و باشی بۆ چووه! له یه‌زدانم

(*) رۆژنامه‌ی: ژین - ۱۹۵۷/۹/۱۲.

(۱) بۆژیننامه‌ی مسته‌فا سالح که‌ریم بنۆره: نیوداران.

(نیوبراو له ۱۷/۴/۱۹۹۷.دا له مالی خۆمدا بۆ منی گێرایه‌وه که گۆیا ئەحمەد زه‌نگی خاوه‌ندی رۆژنامه‌که، وشه‌ی «گیانه‌که‌م» ی لابرده‌وه. گوتیشی من وه‌ک سکریتیری نووسینی رۆژنامه‌که بووم!!) و هه‌مووی نۆ مانگێ بوو ها‌نبومه‌ کۆری ئەده‌ب و رۆشنیارییه‌وه، که‌چی مامۆستا ره‌فیق حیلیمی ئە ئەوهه جوامیرانه له‌گه‌لم دو‌واوه که به‌کوری ده‌شیم! /ته‌واو).

(۲) خانزاد؛ چیرۆکی کۆمه‌لییه، باسی دهرد و ئەندیشه‌ی ژینی گونده‌کامان ده‌گێرته‌وه. مسته‌فا سالح که‌ریم پیشه‌کی بۆ نووسیوه و به‌ ئەو بۆنه‌یه‌شه‌وه بۆ ره‌فیقی نارده‌وه.

خانزاد، له بلا‌و‌کراوه‌کانی کتیبخانه‌ی گه‌لاوێژ - ره‌ئووف مه‌عرووف - ی سلیمانییه و چاپ‌کراوی چاپخانه‌ی ته‌مه‌ددون - به‌غداد ۱۹۵۷.ز. ه.

(۳) جه‌مال عه‌بدولقادر - بابان؛ چیرۆکنووس و لێکۆلی میژوو، له س ۱۹۲۷.دا له سلیمانییدا له دایک بووه. خوتیندی (ق. س) و (ق. ن) و (ق. ئا) له سلیمانییدا ته‌واو کردوه و دوایی کۆلێجی قانونی له به‌غداددا سه‌ره‌توانه بریوه. هه‌ر له سه‌ره‌تاوه چووه‌ته‌ ریزی کار و فرمانی ئیدارییه‌وه و له چه‌ند ئاوابی / ناحیه‌ی سه‌ر به‌سلیمانیی و هه‌ولێردا، رتبه‌ر بووه.

له نیوه‌ندی شه‌سته‌کاندا سه‌رۆکی به‌له‌دییه‌ی سلیمانیی بووه. له ئەو هه‌له‌دا گۆشاری ده‌زگه‌که‌ی به‌نیوی (سلیمانیی) ده‌کرده‌وه. له نیوان س ۱۹۷۴.ز. ۱۹۷۶.دا رتبه‌ری گشتیی ده‌زگه‌ی =

ئه‌وی نامه‌خانه‌کامان برا‌زینیته‌وه! (۱) هه‌ر له چه‌ند جیه‌ک دوو ره‌خنه‌ی بچووکم به‌رچاو که‌وت و له‌وانه‌یه که ئەم جێ ره‌خنانه له وتاریکی تایبه‌دا به‌خه‌مه به‌رچاوی کاک جه‌مال بابانی خۆشه‌ویست. دیسانه‌وه به‌لامه‌وه وایه که (خانزاد) به‌تیکراییی چیرۆکی هه‌ره جوان و واقیعییه که له کانگای ژبانی کورده‌واریه‌وه، هه‌لێنجراوه و یێکه‌م چیرۆکیکه (به‌کوردیی بابان) (۲) بنووسرته‌وه و برینه‌کانی کۆن و دهرده‌کانی کۆمه‌لایه‌تیمان ئەخاته

= رۆشنیاریی بلا‌و‌کرده‌وه‌ی کوردیی به‌غداد و سه‌رنوسه‌ری رۆژنامه و گۆشاره‌کانی (ها‌و‌کاریی، به‌یان، رۆشنیاری نوێ) بووه... دوایی خانه‌تشین بووه و له به‌غداددا به‌پارتیزه‌رییه‌وه خه‌ریک بووه! له سه‌له‌کانی په‌نجاکانه‌وه تا هه‌شتاکان، له رادیۆی کوردیی به‌غداددا - هه‌روه‌ها له ته‌له‌فزیۆنی که‌رکوه‌وه - به‌رنامه‌ی رۆشنیاریی و که‌له‌پووری پیشکەش کردوه. هه‌ره‌گرنگیان (په‌ندی پیشینیان) بوو.

جه‌مال بابان ئەندامی یێکیه‌تی نووسه‌رانی کورد، کۆری زانیاری عیراق - ده‌سته‌ی کورد، نبقابه‌ی پارتیزه‌رکانی عیراق که عه‌ره‌بیی و ئینگلیزیش ده‌زانیت و به‌یێکه‌م ده‌نوسیت، له حه‌فتاکانه‌وه، به‌هه‌ناسه‌یێکی درتیزوه خه‌ریکی لێکۆلینه‌وه‌ی میژوو، هه‌روه‌ها رۆشنیاریی کورده‌. وێرا له چیرۆکنووسه‌ دیاره‌کانی په‌نجاکانه. له گه‌لی رۆژنامه و گۆشاری کورده‌ییدا گوتاری بلاوه! له رویی کۆمه‌لییه‌وه، کابانی هه‌ل‌بژاردوه و نه‌وه‌ی هه‌یه. ئەمه‌یسته به‌غدادنشین و به‌نوسینه‌وه خه‌ریکه!
* دانراوه چاپ‌کراوه‌کانی:

- ۱- کوردیی...
۱/۱ - خانزاد «چیرۆک» - به‌غداد؛ س ۱۹۵۷ ز
۲/۱ - په‌له هه‌ورێکی چلکن «چیرۆک» - به‌غداد؛ س ۱۹۵۸ ز
۳/۱ - سه‌یید که‌له‌ک «چیرۆک» - به‌غداد؛ س ۱۹۶۹ ز
۴/۱ - له خه‌وما (چیرۆکی جه‌میل سانیب - له‌سه‌ر نووسین ج. بابان) - به‌غداد؛ س ۱۹۷۵ ز
۵/۱ - مامه یاره «چیرۆک» - به‌غداد؛ س ۱۹۷۳ ز
۶/۱ - هه‌ندی‌ک داوه‌ریی به‌ناوبانگ - به‌غداد؛ س ۱۹۸۱ ز
۲- عه‌ره‌بیی...

- ۱/۲ - اصول أسماء المدن والمواقع العراقیه - به‌غداد؛ ۱۹۷۶
۲/۲ - بابان فی التاریخ ومشاهیر البایان - به‌غداد؛ ۱۹۹۳
(۱) نامه‌نووس له په‌راوێژدا له‌مه‌ر وشه‌ی (نامه‌خانه) ئەم تیپینییه‌ی نووسیوه؛ (من نامه‌خانه‌م به‌دل نییه. وا بزاتم جتی کتیبخانه ناگرتته‌وه! / ر. ج).
(۲) دوای پیره‌مێرد له س ۱۹۰۸.ز.دا، ئەمه دووجاره یێکی ئەم زاراوه‌یی به‌کار به‌ییتیت که له لای من راستتره له زاراوه‌ی (شێوه‌ی سۆزانیی، سلیمانیی).

به‌چاو که هیتشتا بیرمان له تیماریان نه‌کردوو ته‌وه!

(گۆمی شله‌قاو) ی‌کاک موچه‌پرهم^(۱) هه‌چه‌ند بێ گه‌رد و جوانه و دیسانه‌وه - نه‌گه‌ر لیم بسوورن - له‌چاو (خانزاد) ته‌که‌وێته‌ پله‌ی دووه‌مه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌به‌ر ته‌وه‌که (خانزاد) وه‌کو وتم؛ لاپه‌ره‌بێکی بێ که‌م و زیاده له‌ واقیعی کۆمه‌لایه‌تیمان. له‌ دلێ منا نرخی زۆر له‌ ژوور له‌ (به‌ه‌رام گور) ی‌مامۆستا وه‌هیبی به‌گیشه‌وه‌یه!^(۲) به‌ه‌رامی گور، جیبی ئینکار نییه، به‌ری کۆلینه‌وه‌بێکی عیلمییه که‌ تایبه‌ته به‌مامۆستای مه‌زن، به‌لام من هه‌ر ته‌وه‌نده ته‌لیم؛ که‌ کوردی ته‌مپۆ، له‌و، به‌ته‌مای جوهره‌ خزمه‌تیکن که‌ له‌ نامه‌کانی (به‌غدا) و (ئالتون کۆپری) و (به‌ه‌رامی گور) دا، چنگیان ناکه‌وێ. واته‌ لاوی خوێن گه‌رمی ته‌مپۆ له‌ نووسینه‌کامانا بۆ زاد، وه‌ یا خو‌راکی گیان ته‌گه‌رین. زانیاری قوتابخانه‌کان سه‌روزیا‌دیانه، له‌و کتیبانه‌ی که‌ به‌زمانی بێگانه‌ نووسراون ته‌نووسرینه‌وه‌ زاد وه‌ته‌گرن! به‌لام ته‌و زاده که‌ به‌وان لازمه‌ و ته‌و غیزای گیانه‌ی که‌ لاوی کورد بۆی

(۱) موچه‌پرهم محه‌مه‌ده‌مین؛ (س ۱۹۲۱ز - ۱۹۸۰ز. سلیمانیه‌) خوێندنی (ق. س) و (ق. ن) و (ق. ئا) له‌ سلیمانیه‌دا ته‌واو کردوو؛ ته‌ندامتیکی (پ. د. ک/ عێراق)، و له‌ ۱۹۶۶دا بێکی بوو له‌ ریزی هه‌لواسراوه‌کانی زیندانی به‌که‌ره‌جۆدا هه‌روه‌ها ته‌ندامی بێکییه‌تی نووسه‌رانی کورد بووه. له‌ ده‌زگه‌ی به‌له‌دییه‌ی سلیمانیه‌دا کارگێر بووه. له‌ گۆفاری (پۆژی نوێ) دا نووسه‌ر و له‌ پۆژنامه‌کانی دییدا گوتار و چیرۆکی بلاوه. بێکیکه‌ له‌ چیرۆکنووسه‌ توانا‌کانی په‌نجاکان و شوێنیکی گه‌وره‌ و دیاری له‌ هونه‌ری کورته‌ چیرۆکی کوردیه‌دا گرتوه‌! هاوسه‌ری هه‌لبژاردوو و نه‌وه‌ی پێگه‌بشستوی هه‌یه، بێکی له‌ کوره‌کانی؛ شوێشه! له‌ دوا‌ژێرشدا نه‌خۆشی دل بوو، ده‌زگه‌ی ئاساییشی به‌عسی عه‌ره‌بی دوژمن له‌ سلیمانیه‌دا گرتی و له‌ ته‌نجامدا کۆچی مال‌ئاوایی کرد!

* دانراو و چاپ‌کراوه‌کانی:

- ۱- مام هۆمه‌ر «چیرۆک»
- ۲- گۆمی شله‌قاو «چیرۆک»
- ۳- گردی شه‌هیدان «چیرۆک»
- ۴- یادی گۆرستانه‌که‌ «چیرۆک، وه‌رگێردراو له‌ عه‌ره‌بیه‌وه»!
- ۵- ڕتگای نازادی
- ۶- شوێشی به‌رزان (وه‌رگێران له‌ عه‌ره‌بیه‌وه)
- ۷- مه‌به‌ده‌نه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی فه‌لسه‌فه
- ۸- ئاده‌میزاد «چیرۆک» - سلیمانیه‌؛ س ۱۹۶۹ز
- (۲) مه‌به‌ست توفیق مه‌عرووف/ وه‌هیبیه‌!

ته‌گه‌رێ له‌ ده‌رخستنی ته‌قالیدی کۆمه‌لایه‌تییه‌ نه‌ته‌وايه‌تیبیا چنگی ته‌که‌وێ، وه‌ له‌به‌ر ته‌وه‌ی که‌ (خانزاد) به‌شیتکی هه‌ره‌ به‌نرخه‌ له‌ زه‌خیره‌ی ته‌قالیدی کۆمه‌لایه‌تییه‌ کورد، به‌لامه‌وه‌ به‌نرخته‌ له‌ (به‌غدا) و (ئالتون کۆپری) و (به‌ه‌رامی گور).^(۱)

مامۆستای مه‌زن وه‌هیبی به‌گ نابێ لیم زیز بێ که‌ ته‌وه‌ ته‌لیم، چونکه‌ له‌گه‌ل ته‌وه‌ش مه‌فتوونی زانیاری به‌رز و کۆلینه‌وه‌ی زانیاری ته‌وم و هه‌رچه‌نده‌ له‌وه‌ ئاگادارم که‌ شه‌و و پۆژ خه‌ریکه‌ و به‌گه‌رم ته‌یه‌وێ خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌ریته‌ پێشه‌وه‌؛ به‌لگه‌ی ته‌م و ته‌یه‌شم ته‌وه‌یه که‌ له‌م پۆژانه‌دا، دۆستیک بۆم ته‌نووسی و ته‌لێ؛ (به‌ه‌رامی گوری مامۆستا وه‌هیبی به‌ندیوارتیکی به‌کوردوه‌ نییه! ئالتون کۆپری که‌ «قۆریات» ی‌تیا بوو^(۲) دلێ تورکه‌کانی بێ خۆش کرد. به‌ه‌رام گۆریش هی فارسه‌کانه).^(۳)

ئینجا که‌ ته‌مه‌ چه‌شنی لیکدانه‌وه‌ی لاوه‌کامان بێ، نه‌رکی خۆپاراستن له‌ په‌خنه‌ی لاوانی و تووریای ته‌مپۆ، ته‌که‌وێته‌ سه‌رشانی مامۆستای مه‌زن خۆی زانیاری به‌رز و فراوانی خۆی بخاته‌ کاره‌وه‌ بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی ته‌و زمانه‌ خاوپن و تازه‌یه که‌ بۆ کوردی داناوه‌! خۆی له‌ پێش لاوه‌کان هه‌ر به‌و زمانه‌ بنووسی و له‌و شتانه‌ بدوێ که‌ بۆ کورد به‌که‌لک بێ و ته‌قالیدی کۆمه‌لایه‌تییه‌ کوردی بێ بخاته‌ روو! گومانی تیا نییه که‌ مامۆستا وه‌هیبی به‌گ بێکیکه‌ له‌ زانا به‌رزه‌کانی کورد، جا له‌به‌ر ته‌وه، گه‌ل داوای خزمه‌تی کوردی لێ ته‌کا. لینی نابووری ته‌گه‌ر ته‌و خه‌ریکی ته‌وه‌ بێ خۆی به‌زانا‌یانی گیتیی بناستی و بیان ناوی له‌ دنیای شارستانییه‌تا بلاو بێته‌وه‌!^(۴) سلاوم هه‌یه‌ بۆ هه‌مووان!^(۵)

برات

په‌فییق حیلیمی

- (۱) هه‌رسیکی لیک‌کۆلینه‌وه‌ی زانستی نیو‌پراوه. بنۆزه‌وه‌ ژیننامه‌ی.
- (۲) قۆریات؛ مه‌قامتیکی خۆزه‌هه‌لاتیه‌یه‌ و له‌ نیو تورکه‌مانه‌کاندا به‌نیوانگه‌.
- (۳) ته‌م بیروباوه‌ره‌ چه‌ند راسته‌ و په‌وايه، زانستی نییه، چونکه‌ به‌ه‌ری زانسته‌په‌روه‌ری بێ سنوره‌.
- وێپاش باهه‌تییکی وه‌ک (ئالتون کۆپری) ته‌وه‌ نییه که‌ باسی کراوه. دیسان (به‌غداد) ته‌وه‌ نییه که‌ دامه‌زراوی فارسه‌کان بێت. ریشه‌ی نیوه‌که‌ی خۆی به‌لگه‌یه‌.
- وێپا ته‌ز نکوولی له‌ ته‌و راستیه‌یه‌ هه‌ره‌ مه‌زنه‌ ناکه‌م که‌ توفیق وه‌هیبی ته‌گه‌ر به‌ته‌نێ خۆی بۆ زانست - نه‌ک کورسی و پایه‌ و سیاسه‌ت - دانیایه، ته‌وه‌ مه‌زن ده‌بوو!
- (۴) نامه‌وه‌رگه‌ر پیتی گوتم که‌ نامه‌که‌ خۆی له‌ نیو نووسراوی دییدا له‌ ده‌ست چوو!

☆ پ. ن؛ که: ۹۲/۱/۴۳ (*)

[شیخ عومەر شیخ محمەد - قەرەداخیی - شیخ محمەد خال] (۱)
[سلیمانیی]

۳ شەعبان ۱۳۵۰ [ک/ پینجشەموو ۱۷/۱۱/۱۹۳۱ز]
جەنابی شیخ محمەد (۲)

مولاحەزەى بفرەموویت...

جانا بەدەعەواتی مەخسوسە عەلیمت دەکەم، ئەمڕۆ جەناب سەبید ئەحمەد ئەمین لە
عەللەمەى (چورری) ئیجازە وەرەگرت. ئەگەر مومکین بوو، سەعات «۵» ی عەرەبیی
لەگەڵ براکتا تەشریف بفرەموون بۆ خانەقای مەولانا.

ئێتر حورمەت. وەسەلەم

ئەلداعیی

عومەر

[تەواو]

(*) وەرگیراو لە ڕێبەری کتێبخانەى ئەوقافی سلیمانیی مەحمود ئەحمەد، سلیمانیی -
۱۸۹۳/۱۱/۲۷ز.

(۱) بۆژیننامەى شیخ عومەر قەرەداخیی، بنۆرە: نێوداران.

(۲) لە ۱۹۸۶/۵/۱۱ز. دا. پ. سەمەد خال کرد بۆ (وەلامنامەییکی فارسیی) خۆی و
گوتی؛ (خۆی وەکو نێوو، دەستتووس و نامەکه هی منە، چونکە مامۆستام بوو؛ بۆییکا بەئەو
زمانەووە رووم تێ کرد!).

وەلامەکهیشى -بەفارسیی- پتووست نەزانرا که بنووسریتەو و وەرگێرانەکهیشى ئەمەیه: (ئەگەر
تەگەرەیی نەبوو، ئامادە دەبم... هتد). بنۆرە فۆتۆکۆپییهکەى!

☆ پ. ن؛ که: ۹۳/۲/۱۸ (*)

[عەبدالله سلیمان کاتیب فارسیی / گۆران - پیرەمێرد] (۱)
هەلەبجە

[ز] ۱۹۳۲/۴/۴

ئوستادی موختەرەم

رەنگە لەبیریشتان چووبیت، هاوینی رابوردوو، لە دوکانی حەماغای عەتار،
بەمولافاتیکى بچووکتان فەزى گەورەم چنگ کەوت، بەرامبەر بەمەلەکەى شیعەرم، لە
زیمنى تەشویقا، مۆتەفائیل دیاربوون! (۲) هەرچەن ئەم ئیلتیفاتەم حەرفییەن بەجیددی
وەرەگرت، بەلام چونکە لە شەخسێکی سەلاحییەتدار و تەجرەبە دیدەى شیعەرەو سادیر
ببوو، حاشا ناکەم قوووتیکى مۆتەسسیری بەھیوام بەخشیی. زاتەن، پێش ئەوێش
مەفتوونى (پەربى شیعەر) بووم، ئینجا بەهەموو ئیشتیهاییکەو تێنى ئالام کە هەر سەتە
بەرەنگیک، لە شکلی ئەوا، دیتە بەرچاوم. حاسیلیی، چ ئەو بیت، چ شەیتانیک لە
شکلی ئەوا، بەرامبەر بەخوینیکى زۆرى جگەرم، دلێ نەرم بوو، چەن جارێک خۆی
تەسلیم کردووم.

بەرى ئەم عەشقه ئاگرینە، چەن رۆلەبێکە؛ هیچیان لە هیچیان ناچن و هەریکە
خوینیکى جیاوازیان بەلەشا ئەگەریت، بەعزیکیان دلۆپیک چیبە، خوینى کوردیان تیا
نیبە. بەلام کەم و زۆر، جەرەیانیکى پەربى پەتیبی، لە ناو دەماریانا هەیه. بەعزیکیان
بەعەکسەو... لەم رۆژانەدا، لە دەمى خۆرکەوتنا، لە ناو مەزەرەبێکى جوانى بەهارا،
ئاخیر بێچوومان هاتە دنیا... بەخوین، بەکالا، بەبالا، لە بێچکەى کورد، لە رۆلەى پەربى
ئەچوو... لە خویشییانا وەختە بوو گەشکەم پێ بگات؛ نەختیک یان گەلێک لاواز بوو،
مەعەمافیە (۳) لاوازی لای من مەتەلەب نەبوو، بەتەلیسمى سک و زای شیعەرم ئەویست،
شیعەرى کوردییم بۆ ساغ بیتەو!

ئا بەشەوقى ئەم ئاوات و ئەحلامە شیرینەو، کە لە پاش تاریکستانیی، گومرایی، وەک

(*) سەرچاوە: ۹۳/۱؛ ل ۸۲ - ۸۶.

(۱) بۆژیننامەى عەبدالله سلیمان - گۆران -، بنۆرە: نێوداران.

(۲) حەماغای عەتار: کتیب فرۆشیش بوو لە سلیمانیی ئەو رۆژگارەدا.

(۳) مەعەمافیە: هەرچۆنى پێ!

نووری ئیمان رۆحی له ئەشکەنجە ئازاد کردم؛ کهوتمه ناو کۆلانه کانی ههله بجه... به ته ما بووم شه هاده تنامه ی جینسییهت بۆ ئەم جگه رگۆشه عه زیزه م به هه یته تی ئیختیاریهی (ولاتی خه یال) ته سدیق بکه م.

هه بهات!! هه یته تی ئیختیاریهی، به جلی بیگانه وه نه یی، په ریزاده نانا سه وه!

وتیان: پۆیلانه ی (موتنه بی) و (موعه رپی) ی عه ره ب، موجه وه راتی (حافز) و (سه عدی) ی عه جه م، موتومو رووی (نه فعیی) و (باقیی) ی تورکی پیوه نییه! له بهر نه وه، ته بیعیی له ره ونه ق و جازیهی جه مال مه حروومه، نه توانین بلتین هیچ وینه بیکی له په ربی شیعر و خه یال ناچی!!

هه روا سه رم سوپما... چه ن جارێکی تر به سککه ی قه لب و نا ره واج، به دراوی بیگانه (أشهد بالله) م له م زاتانه کپیوه. نازانم، نه وان سککه ی ساغ ناسن، یا من حه قاییق پیچه وان هه رته گرم؟ به شکو نه وان موسیب بن، به شکو من عیله تیکی نه فسیم له گه ل بیت؟ سه لامه تی فیکر و زه وقی تیک دابم. به شکو من له ریگی زه لاله ت بم، شه بتانیکی فاحیشه. به عه شقیکی حه رام، به عه شقیکی سه فیلیی موله وه سه، ئیغوی کردیم؟ نه فسوس عومری جوانیم خه سار گێرا له پیناوی عه شقیکا که مایه ی هه یکه لی موقه دده سی خاتیره ی حه رامزاده بیکی ده رچوو!

به ده م ئەم چه شنه موجه له وه، له بهینی یه ئس و ته ره دودا، بیابانی خه یال م گرت ه بهر... نازانم که مم پشکنیی، زۆرم پشکنیی؛ نه وه نده نه زانم له پر، به رامبه ر به مه نزه ره بیکی عولوییی حه په سام!! له جیتی خۆم هه ره ک میخ، داچه قیم؛ له سه ر یالنیکی به رزی سه وز، پر له گولاله و داوین دارستان، له ژیر سیبه ری په نگا ورهنگی چه ن په له هه ورێکی ته نکا، ده رویشیکی نوورانیی به رامبه ر به رۆژ راوه ستا بوو. پر به دۆله که ی به رده می که چه میکی گه وه ی پیچ پیچۆکه، هاژه هاژی پیا نه کشا، په پوله ی هه زار ته حره نه جریوا یه وه، هه زاران بیچوه په ربی به ده ورپه شتی سه ریا هه لفر هه لفر یان بوو که هه ربیکه نه وه نده ی کۆترتیکی ته قه لباز نه بوون، به لام جواتتر بوون، ورشه ورشی په پوله یان گه ل زیا تر بوو... دهستی راستی عاساییکی پرشنگایی درێژی پی گرتبوو، به دهستی چه پیش، دلنیکی خۆین گه رم و پر نه بز ی به سنگی خۆیه وه نووسان بوو، پرچیکی خاوی درێژ، وه ک چۆری شیر به سه ر شان و ملیا په خشان ببوو، ریشیکی سپیی سه ر سینگی، له گه ل به شیکی زۆری دل ه جوانه که ی، باوه شی دا پۆشیی بوو...

دهستی عاساکه ی لی هه لته کانم... به هه رپراکردن ملم نا بۆ لای. له پاش زیاره تی داوینی که وله که ی، به خوشووعیکه وه پرسیم: (قوربان، بی نه ده بیی نه بی ئیوه کین؟).

به زه رده خه نه بیکی شیرینه وه جوابی دامه وه:

(قه له نده ر). (١)

ناسیم! ئیتر حاجه ت نه ما به پرسین له مه عنای عاساکه ی دهستی، دل ه تازه که ی باوه شی، راوه ستانی له ناو ئەم مه نزه ره شاعیرانه دا!

گورج په لی هه تیوه به ده بخته که م گرت و فریم دایه به ربی. دهستم کرد به باخه لما، سووره تی شه هاده تنامه که م ده ره ینا که ئیمزا نه کرا بوو و ته قدیم کرد. به ئیسپاریکی ئیستیرحامکارانه وه دهستم کرد به لاله وه: (تو ئەم جیگه موقه دده سه! تو نه و شیعارانه ی به هه ردوو ده ست گرتو تن، هه رچی راسته نه وه م پی بلتی؛ ئەم هه تیوه حه لاله زاده یه یان حه رامزاده یه؟ نه گه ر حه لاله زاده یه یا نه جاتم بیت له ده ست ئەشکەنجه ی وه سه سه! نه گه ر حه رامزاده شه با جه رگی دایکه فاحیشه که ی بسووتینم، زینده به چالی بکه م!؟).

له و حه له وه، به ناگری چاوه نواریی نه تویمه وه؛ ناخۆ که ی نه بی (حوکمی قه تعیی) له قه له نده ری موخته ره م بییه م؟ (٢)

عه دالله سلیمان

هه له بجه

[ته واو]

(١) ناسنۆیکیشه بۆ پیره میرد خۆی و ماله که یشی به قه له نده رخانه ده ناسرا.

(٢) بلاوکه ره وه ی نامه که ده بیژیت: ئەم نامه به (*). ده لئ: به ده سه تخته تی مامۆستا گۆزان خۆی، له نیو موسو ده دده کانی پیره میرددا چنگم که وتوه!

هه ره ها ده بیژیت؛ تا ئەم کاته (گۆزان) هیشتا نه و ناسینه ی له خۆی نه نابوو، چ بۆ شیعر، چ بۆ په خشان بلاوکه رده وه. ده ستنوسه کۆنه کانی (گۆزان) که له لای من، هه موو به نه و نیوه وه ن!.

(*) ئەز رینوسه که یم به ئەم شتیوه به نواندوه!

توانجه كانت له سهر سهرم، بۆ سهرگره رانتيكي دلداري وهك من، چيي له وه خوشتره؛ ئه وه دست و په نجه يه ي دلتي دهرزيي ئاژن ئه كات، دهست و په نجه ي ياري نازدار بيت؟ كه قسه ي رهق رهق كاهه زه كه تان، ده جار و بيست جار ئه خوئينمه وه، دلتي خوتم ئه وهنده ي ئه و پارچه ئاوريشمه به ختيار دپته پيش چاو كه له به رده دست، له پاش هه زاران تهر ب و ته قه ل، هيشتا چاوه نواري هه زاران نوو كه دهرزيي تره، بۆ نه خشيكي تازه تري شيرينتر!

هه تا ئه توانيي بكه به نيشانه ي توانج. هه تا هيزت تيايه به رده بارانم كه! ياخو وهكو خوت نووسيوته، له كوئچيكي دلئا، قه بر بۆ ناو نيشانم هه لكه نه! به لام ئه و ته كليفه بچو كه ي كردووته، به جيته ي تاني له وزه ي من به دهره! ئه و هه لبه سته كه به سارد يكه وه ئه نووسي؛ (كبريتيكي پيوه ني، بيسووتينه!) تاقه رووناكيي ناو ديوانه كه مه... ديوانه كه م، به عني مايه و مووري سبي و شهش سالي ته واوي ژيانم، عومرم!... ئه و ديوانه ي كه سه رانسهر ئه لف و بيتي فرميسك و هه ناسه يه، تاقه حه رفيكي شادمان ي تيايه، ئه و يش زه رده خه نه ي خه رامانه، خه رامان!

(*) ژين - ۱۹۷۱/۹/۲۳ ز (خاوه ند رۆژنامه: كاهه ي فلاح).

(۱) ئه م نامه به به شيويه په خشان و به سهر نيوي (ئه نجامي هه لبه ست) و به ئيمزاي (خورشيد) وه نووسراوه. بچ گومانم كه ئه وه وه لام نامه بيكه كه (گۆران) بۆ (خه رامان) نيوي ياري نووسيوه. هه لبه ت ئه گه ر كۆت و زنجيري كۆمه لبي نه بوايه، نه گۆران نيوي خۆي و ياري دهشاردوه، نه ئيمه يش چيرۆكي عه شقيكي ئه وانمان لي بزر ده بوو. نه هه زاران (نامه ي ئه قيني) ش گله كوئر ده بوون!

(۲) هه رچه ند نامه كه ميژووي به سه ره وه نيه، به لام به رۆشنايي رسته ي (مايه و مووري سبي و شهش سالي عومرم) دياره له ته مه ني چل سالاندا نووسيويه تي.

(۳) نامه كه بي سه رتا خراوه ته روو.

بيكه م رۆژي جه ژن بوو به ر جيلوه ي زه رده خه نه كه وتم... ئيتر له پاش ئه وه ي له مه عبه يني مه ستيي و كه لله يي بوونا شو رتيك م به سه را هات. ئه زانيي چيم كرد؟ خو يشم نازانم!! هه ر ئه وه نده نه بي له (گردي سه يوان)، له گومه زه كه ي شيخ مارف كه هاتمه ده ري، خه لق ئه يانوت؛ (ئهم رۆ ئاخير رۆژي جه ژنه!).

كه وا بي دوو شه و و رۆژي ته وا و، پياويكي شيتي شيعر و دلداري، له قه له بالغيي جه ژني «سليمان يي»، ته ريك بووه، خزاوه ته قه برستان يكه وه، له با تبي نان، به خه و بينين. له با تبي ئا و، به خه يال. له با تبي ئا گر، به جو شي دل. له با تبي رووناكيي، به نه شه ي زه رده خه نه قيناتي كر دووه! له گه ل ئه وه ش، له هه موو ده ماريك م خو يني شادمان يي، لافاوي هيز و زينده گانيي فيچقه ي ئه به ست. چونكي هه موو جو شي دل، هه موو نه شه ي كه لله م، هه موو رووناكيي ژيانم، هه موو گه رمايي دلدارييم به دوو رۆژ، له قالي هه لبه ستيكي دريژا دار شت بوو!

هه لبه ست به دوو نوسخه، له ته نكه ي باخه لي چا كه ته كه ما بوو... ئا له و عاسته ي كه پياوي پاره خو شه ويست، هه رچه ن دلتي لي ئه دا، خسه ي ده سته ي چهك و بانقه نو ت، ئاوازي ئوخخه ي له ته لي سه عاده تي به رز ئه كا ته وه!

به م چه شنه كه گه ييشتمه ماله وه، بيكه م فرمانم، ناردي نوسخه كه ي تو و لكاندي نوسخه كه ي (ديوان) بوو!

ئيسستا؛ خه رامان، به دلتيكي ره قه وه، به رقيتيكي پر له قينه وه، ئه نووسي؛ (تكات لي ئه كه م، ئه م شيعرانه بسووتينه! نه خه له تايي له چاپيان بده ي!).

هه يهات! چه ند ئاسانتر بوو بنووسيت؛ (تكات لي ئه كه م ئيتر نامه وي بژيت. به گه ييشتمني كاغه ز ده مانچه ييك بني به سه ري دلتي خو ته وه!).

به لي خه رمان، خو كوشتن ئاسانتره، چونكه ئاده ميزاد بو مردن له دا ييك ئه بيت، به لام شيعر سووتان دن، ئه فسووس... ئه فسووس! شيعر؛ بوليوليكه له هيلانه ي دلا زاوه، له عاسماني دلدارييا پهر و بالي ده ر كر دووه، به سه ر باخچه ي ئافره ت و جوانييا به سته ئه خو يني!

ئه و هه لبه سته ي تو، ئه ته وي بۆ ئيجگاريي ده نووك ليك بنيت پيوستيه كه ي تري هه يه له ژيانا!

كاتيک من و تو ئه مرين، هه ي داخ... نه عيشوه و جواني ي تو، نه شاعيري هت و

عهشقی من، له رووی زهوییدا شویتیان ئەمیتنی! ئەو حەلەش ئەم بولبولە دەنووک ئەکاتەوه، بەناو ئەوێ پاشەرۆژا، بەناو خوار و ژووری کوردستانا سەرگوروشتهی عهشقی من و تو، دەماو دەم ئەگێرێ، ئەگێرێ وەک بەسەرھاتی شیرین و فەرھاد، وەک بەسەرھاتی لەیلا و مەجنون! (۱)

خورشید

[تەواو]

✽ پ. ن؛ کە: ۹۵/۱/۴۴ (*)

[عەبدالله عەزیز عەبدوڕپەرھیم — مستەفا ساییب] (۲)

[۱۹۳۳/۵/۶ ز - کۆیسنجق]

Koysincak 6/5/33 (۳)

پۆچەکەم کاک مستەفا

قاخەزەکەتم وەرگرت. لە مژدەیی سەلامەتیتان، زۆر خۆشحال بووم. ئێمە لێرە و هەولێر قەرارمان داو بوو کە بۆ هیچ کەس جەژنە پیرۆزە نەنووسین، بەلام قارتیکی زۆرمان بۆ هات، من جوابی «۷» قارتم داوه، موقابیل بە «۴۹» قارت! ئینجا بابێینە سەر جوابی سوئالە کانتان:

۱- مەلا ئەسەد ئەلئی؛ من هەر ئەشعاری شیخ رەزا و حاجیی قادرم لەبەرە و بەیازم نەبوو و نییە! (۴) ئەشعاری شیخ رەزا هەرچی بەکەم لەبەر بوو، و توومە بەکاکە مەلا سەلیم

(۱) ئەم نامەیه و نامەکەیی بۆ پیرەمێرد - وەک باسی گۆزان کراوه - دوو وینەیی دی (ئەدەبی نامەیی هونەرانی کوردین) و دەنگی نامەیی هونەرانی نوێیە کە بەرە بەرە لە ئەدەبی کوردیدا جیگەیی خۆی پتەو کرد و باوی نامەیی هونەرانی کۆنی پاکۆ کرد!

(*) گەنجینەیی عەبدالله عەزیز (لە ئەژادی کوربێهە)، هەولێر - ۱۹۸۵/۸/۲۳ ز.

(۲) بۆ ژیننامەیی عەبدالله عەزیز، بۆرە: نێوداران.

(۳) بەلاتینی نووسراوه.

(۴) مەلا ئەسەد، مەلا بێکی نابینای دەنگ خۆش و هاوئەلی (سێهە)ی مەقامبێژ بوو و پێکەوه - لە کۆری کۆمەڵبێدا - گۆرانی تۆمارکراویان لەسەر شریتی ماگنیتەفۆن هەیه، بەلام گۆبێندەیی رادیۆ نەبوو. من لە بەرنامەیی (دەنگی هونەر - س ۱۹۶۶ ز) دا وینەیی گۆرانی گوتینم لە رادیۆی کوردیی بەغدادهوه بلای کردەوه!

ئاغای کۆبی کە ئێستە لە بەغدایە تەبعی بکا، وا لە بەغدا خەریکیه تی. (۱)

و ه سەبید ئەحمەدی شیخ کەریم، دراوسێیی من، ئەمە چەند رۆژتیکە لە شار نییە، چووەتە دەرەوه! کە هات لێی ئەپرسم، بەهەموو قوووەتی خۆم سەعیی لەگەڵ ئەکەم، ئەگەر موو فەق بووم، خەبەرتان لێ ئەگێرمەوه.

۲- نوسخەیی (لاتین)ەکە، لە هەولێر بووم بۆ ئەوانیشت ناردبوو. (۲)

لێرە هەموو موعەللیمەکان لەبەریان نووسیبیانەوه و تەلەبەیی سونفی شەشەم و پینجەم هەروا. ئینشالله جارتیکی کە بەو حەرفانە قاقەزتان بۆ ئەنووسمەوه.

۳- A / ئا: مەکتەبە کەمان شەش سونف و سونفی بێکەم دوو شوعبەیه. مەوجودی عوموم «۲۳۵» قوتابییه. سونفی بێکەم، شوعبەیی (بێ - ۸۶)، بێکەم، شوعبەیی (ئە - ۴۱)، دووهم؛ ۲۷، چوارەم؛ ۱۴، پینجەم؛ ۱۶، شەشەم؛ ۱۵ - ۲۴.

B / بی: بەمودیرەوه «۷» موعەللیمین. هەر موعەللیمیک «۳۲» دەرسی تەواوی هەیه لە هەفتەبێکدا، بی ئیستراحت! سەد جار زیاتر نووسرا بۆ موعەللیمیک نەیانداینی! ئیحتیاجی شەدید هەیه بۆ موعەللیمیک تر. موعەللیمەکان هەموو کوردن.

(۱) کوردیی - مەریوانیی لە س ۱۹۳۵ ز. دا (دیوانی شیخ رەزا) یان چاپ کرد و لە پێشەکییدا نووسیبیانە: (دیوانە کەیان لە مەلا رەئوفی سەلیم ئاغا و محەمەد عەلیمی ئەفەندییهوه وەرگرتووه!). راستییە کەیشی مەلا رەئوفی سەلیم ئاغای حەوتیزی کۆبە کە دواي سالی ۱۹۱۸ ز. کەوتوووەتە کۆکردنەوهی شیعرە پەرت و بلایەکانی حاجیی قادری کۆبی و ئامادەیی چاپی کردبوو، هیندیککی لێ داوون بەعەبدوڕپەرھیمان سەعید و دوايي بەکەسانی دی وەک گیوی مۆکریانیی و محەمەد توفیق وردیی، بەلام تا کۆچی مائاوايي بۆی نەکرا، بەری رەنجی چاپ بکات.

(۲) مەبەست ئەلفابیتی لاتینە! شایانی باسە ئەم کۆششە بێکەمە لە - کوردستانی باشوورد - گۆقاری (دیاری کوردستان: ۱۹۲۵/۱۲/۵ / گوتاری کوردیی بەج حەرفی بنووسری؟) دەستی بەنووسین و بلای کردنەوهی ئەلفابیتی لاتینیی کرد. ئەمەش زۆر بری نەکرد ئەگەرچی (ژیان - س ۱۲، ژ ۵۳۸، دووشەمە: ۱۹۳۷/۹/۳۰؛ گوتاری: هاوار بۆ لاوان - بۆ ژبانەوهی زبانی کوردی) ی، تیپی لاتینیی بلای کردەوه و بەهێوای سەرگرتنی ئەم باسە بوو. بەلام دیسان کۆششە کە بری نەکرد کە مەلامەت رازیی نەبوونی ریزە حوکومەتەکانی مەملەکەتی عێراقی عەرەب بوو کە تا ئەو رۆ بەرەرهکانیی دەکەن. هەلبەت لە ئێرەدا کرد و کۆشی ئەو پیشینانەیی وەک ئیسماعیل حەققی شاوہیس، مەحمود جەودەت، توفیق وەهیبی، مستەفا ساییب، بەتایبەتی پیرەمێرد - کە خۆی و رۆژنامەیی ژبان تووشی بەرەرهکانی کاربەدەستەکان بوون - دەبیت لە خانەبێکی بەرز و مێژوویی نیشانە بکرتن!

٦- رانییه؛ مهکتەبی لییه! سێ سونفی ههیه، بهلام یێک موعه‌للیم «٤٠» ته‌له‌به‌ی ههیه، بهلام سونفه‌که‌ی وایزانم غه‌یری ره‌سمییه، هه‌ر سونفێکی ره‌سمییه!

٧- موخابه‌ره‌ی مه‌کتەب بۆ داخیل و خارێج هه‌ر به‌کوردیییه، ئیلا ئە‌گەر له‌گه‌ڵ به‌غداد یا جێگا‌یێکی تر ئیقیزا بکا، ئە‌و وه‌خته به‌عه‌ره‌بیه‌ی بێ!

٨- موخابه‌راتی دائی‌ره‌کانی تر: تاپۆ، گوهرگ، شوهرته، سېحه‌هه‌؛ عه‌ره‌بیه‌ی داخیلییه، مالییه، ئە‌وقاف، عه‌دلییه، مه‌عه‌ریف؛ کوردییه.

٩- قائیمقام؛ وه‌زه‌عییه‌تی مونا‌سییه. هه‌ز له‌ کوردییه‌ت ئە‌کا، به‌لام خۆی ئە‌پارێزی! /B بی: جار جار خۆی ده‌رئه‌خا.

C / سی: مه‌سه‌ئه‌له‌که‌ی قائیمقامیه‌تی هه‌مدی غه‌فوورمان نه‌بیستوه، به‌لام ئە‌لێن جه‌میل ئاغا ته‌قاعود کراوه، به‌لام ته‌علیق کراوه.

D / دی: وه‌زه‌عییه‌تی قائیمقام له‌گه‌ڵ موته‌سه‌ه‌رێف و یا موته‌سه‌ه‌رێف له‌گه‌ڵ ئە‌و،

=
خۆم به‌عه‌ون الله زۆر ئە‌مه‌ل ده‌یکه‌م
ئە‌و دیقته‌ت زانی چۆن عه‌مه‌ل ده‌یکه‌م
میسل هه‌موو شت له‌و مه‌نسه‌ب جه‌دید
ئیتتیراح ئە‌یکه‌م یێک فېکر سه‌دید
ته‌بعه‌ن خۆم عالیم له‌ لوغه‌ت کوردی
به‌عه‌ز له‌ ئە‌شخاس میسل خۆم عاقیل
ئە‌و لیسان کوردی زۆر عالیم فازیل
ته‌شویقات ئە‌یکه‌م به‌ئە‌وان هه‌ر جار
ته‌ئلیف مالتی خۆم بیکه‌ن ئینتیشار
یێک قاموس کوردی ده‌یکه‌م له‌خۆم غه‌ریب
عووموم ئیتتیراف بیکه‌م خۆم ئە‌دیب
حورمه‌ته‌ن له‌ کورد مین به‌عه‌د دیوان
له‌ خۆم هه‌دییه به‌خاتیرشینیان
له‌ یێک مودده‌ی که‌م ئە‌و شه‌عب نه‌جیب
له‌ جه‌هل خه‌لاس ئە‌یکه‌م عه‌ن قه‌ریب(*)

(*) بۆ هه‌ندێ هه‌والی دی نووری به‌رنجه‌یی، بنۆره‌ نامه‌کانی مسته‌فا مه‌لا ئە‌حمه‌د - ساییب که‌ بۆ مه‌بعوره‌ کانی نارده‌وه!

به‌ته‌واوی نازانم. به‌لام وه‌کو ئە‌بیه‌م به‌ینیان ناکۆکه، وه‌ له‌ «کۆیه» دا ئاساری عیمران و ئیسلا‌حات و ته‌ره‌قیی ئە‌به‌دییه‌ت نییه‌!

١٠- فیکری کوردا‌یه‌تی و حبس‌سیاتی وه‌ته‌نییه‌ت له‌ «کۆیه» دا له‌ به‌ینی ته‌له‌به‌ و قوتابی و خوتنده‌واران و تیگه‌یشتوان زۆر ئومید به‌خسه، به‌لام زۆر بێ جه‌سه‌ره‌ت و ترسۆکن، چونکه‌ چاوترس کراون!

داخیلییه

جینسییه‌تی	ویلا‌ده‌تی	ته‌رییه	ناوی
١- قائیمقام - کورد	کۆبی	کۆبی	جه‌میل ئاغا
٢- کاتیبی ته‌حریر - کورد	کۆبی	کۆبی	تا‌هیر چه‌له‌بی
٣- کاتیبی دووهم - کورد	کۆبی	کۆبی	وه‌هاب ئاغا

مالیه

١- مال مودی‌ری - تورکمان	توزخورماتوو	تووزی	حسین ئە‌فه‌ندی
٢- کاتیبی مالییه - کورد	که‌رکووک	شه‌قلاوه - کۆبی	فه‌تح الله ئە‌فه‌ندی
٣- سه‌ندوو‌ق ئە‌مینبی - تورکمان	کۆبی	کۆبی	تا‌هیر چه‌له‌بی
٤- ته‌حسیدار - کورد	کۆبی	کۆبی	سمایل ئاغا
٥- ته‌حسیدار - کورد	که‌رکووک	که‌رکووک	عه‌لیی ئە‌فه‌ندی

گوهرگ

١- مودی‌ری گوهرگ	به‌غداد	به‌غداد	عه‌لیی غالب ئە‌فه‌ندی
٢- کاتیب - عه‌ره‌ب	عیما‌ره	عیما‌ره	عه‌مدی ئە‌فه‌ندی
٣- کاتیب - عه‌ره‌ب	به‌غداد	به‌غداد	ره‌ئووف
٤- کاتیب - عه‌ره‌ب	سلێمانی	سلێمانی	ره‌شید مه‌عه‌رووف ئاغا

تاپۆ

١- مه‌ئموور - عه‌ره‌ب	مووسل	مووسل	ئیسما‌عیل ئە‌فه‌ندی
٢- موهه‌ندیسی - عه‌ره‌ب	مووسل	مووسل	حه‌مدی ئە‌فه‌ندی

۱- دو قوتۆز - عه‌ره‌ب	شام	شام	سه‌لا حوددین
۲- ئه‌جزاچی - ئرمه‌نیی	حه‌له‌ب	ئه‌ستانبول	حه‌مدیی ئه‌فه‌ندیی

ئه‌وقاف

۱- مه‌ئموور - کورد	هه‌ولتیر	-	ره‌ئووف ئه‌فه‌ندیی
۲- قۆمیسهر - هه‌ولتیرییه	(عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندیی نیوه کورد و عاره‌ب)		

۱۲- ئه‌گه‌ر مومکینتسان ئه‌بێ نه‌شهره‌ی پینجی (خۆبسون) مان بۆ په‌یدا بکه‌ن، زۆر خزمه‌تیکی گه‌وره‌یه بۆ کوردانی ئیره. نه‌ماندیوه!^(۱) قاقه‌زه‌که‌تان جوابی نه‌ختی ته‌ئخیر بوو، عه‌فوومان بفه‌رموون، چونکه له «هه‌ولتیر» بووم، که هاتمه‌وه کۆیه له پۆسته‌خانه‌دا ته‌ئخیر ببوو. ئیتر حورمه‌ت و حه‌مییه‌ت، بژی بۆ ئه‌م میلله‌ته هه‌ژاره‌مان که چهند که‌سان به‌سایه‌ی ئه‌وه‌وه خیانه‌تیشی لی ئه‌کا.

(ئیمزا)

براتان (ئه‌ولا)

Aulla

(۱) خۆبسون، پارتیکی نه‌تییی نه‌ته‌وه‌یی سه‌ره‌ستیی خوازی کورد، خۆی له ۱۹۲۰ز. دا له لایین سوریه‌یا به‌درخانه‌وه له قاهیره‌دا دامه‌زرا. به‌لام له (بچه‌مدوون/ به‌رووت - ته‌شرینی بیتکه‌م ۱۹۲۷ز) دا بیتکه‌م کۆنگره‌ی گرتا و چوار کۆمه‌له و ریک‌خراوی کوردستانی باکوور تیتیدا به‌شدار و بیتگرتوو بوو. نوینه‌ری سلیمانیی بۆ کۆنگره؛ نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ر که‌ریم رۆسته‌م - شالوم - بوو. به‌لگه‌نامه‌ی ئینگلیزیی بلاوکراوه‌ی در. که‌مال مه‌زه‌هر له (په‌نگین - ژ ۸۸) دا قه‌باره‌ی لقی سلیمانیی له سالی ۱۹۲۸ز. دا به «۱۸» که‌س خه‌ملا‌ندوووه و مسته‌فا سایب سه‌رۆکی بوو. جیگه‌ی باسه، هه‌ر در. که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمه‌د له (رۆشنیری نوێ - س ۱۹۶۶ز) دا له‌مه‌ر ئه‌م کۆمه‌له‌یه، به‌لگه‌نامه‌ی خستووته‌په‌رو که هه‌رچی ئه‌وه‌ تیر و تانه و ته‌شه‌رانه‌ی هه‌ن و ده‌بیتژن گۆیا؛ کۆمه‌له‌ی ده‌ستتیرژی ئینگلیز بوو فرانسه‌کانه، هه‌موو درۆ و پرۆپوچن و کۆمه‌له‌که - ئه‌گه‌رچی ئۆتۆنۆمییی خوازی کوردستان بووه - کوردایه‌تیی‌که‌ی وه‌ک رۆژی رووناک دیاره. لیکۆلینه‌وه‌ی نوێش جه‌خت ده‌کات که دروشمی خود موختاریی خوازی کۆمه‌له‌ی نیتویرا، هه‌له‌ییکی سیاسی و میتۆلۆجیی گه‌وره‌ی کۆمه‌له‌که‌ بووه، چونکه ناویکی رشت، تا ئه‌وپۆ ئه‌وه دروشمه‌ بووه به‌ته‌وقتی له‌گه‌ردنی بزاقی نه‌ته‌وه‌یی کوردا و تا ئه‌ورۆش ئه‌نجامه‌کانی به‌خراپه‌ به‌سه‌ر کورد و کوردستاندا شکاوه‌ته‌وه و داگیرکه‌ره‌کان و ئیمپریالیزمی گیتی پتر که‌لکیان لی وه‌رگرتوووه.

حیسییات و ئه‌فکاری قوتابییه‌کان شایانی فه‌خره، هه‌موو له‌گه‌ل ته‌له‌به‌ی سلیمانیی موخابه‌ره و موخه‌به‌تتانی هه‌یه.

۱۳- په‌نگه ئه‌م مه‌علومه‌تانه‌ش نه‌ختی لازمتان بی؛ واریاتی عومومیییه‌تی قه‌زای کۆیسنجق له نیسانی ۱۹۳۰ هه‌تا نیهایه‌تی کانوون سانیی سالی مه‌زکوره؛ ۶/ ۱۹۳۰ «۱۳۵۸۵۰» روپییه‌یه. سه‌رفیاتی «۹۱۶۵۰» روپییه‌یه، زیاده‌که‌ی نیتراوه بۆ لیوا و له‌وتیه بۆ خه‌زینه‌ی عومومیییه. ئه‌مه‌ بیجگه له واریاتی گومرگ. ئه‌گه‌ر لازمتان بوو، ئه‌ویشتان بۆ ئه‌نیرم!

[ته‌واو]

☆ پ. ن؛ که: ۱/۹۶/۴۵*

[مه‌لا عه‌بدالله مه‌لا ره‌سوول - زیوه‌ر — شیخ مه‌حمود حه‌فید زاده]^(۱)
[سلیمانیی]

۱۴ی په‌مه‌زان ۱۳۴۰ [ک/ پینجشه‌مه ۱۱/ ۵/ ۱۹۲۲ز]

چه به‌دبه‌ختم، چه سه‌ره‌ختم له دووری تۆ که‌وا ماوم
جه‌لای بۆ ماوه، نازانم له دووری چاوی تۆ، چاوم؟

سه‌بییدم

سیححه‌تی تۆ بۆ من که له هه‌موو نیعمه‌تی دنیا زیاتره، ئه‌لحه‌مدوله‌هو، خه‌به‌رم زانیوه. ئینشالله شه‌ره‌فی زیاره‌تیشم ده‌ست ده‌که‌وی!

ئه‌حوالی خوسوسیی خۆم، چیی عه‌رز بکه‌م؟ ئیستا له مه‌کته‌بدا و ته‌سه‌لای خاتیر به‌چاوپیتکه‌وتنی وه‌لیی نیعمه‌ت زاده‌یه که له مه‌کته‌بدا، ره‌ئووف خوا عومر دریتی کا، چه من و چه موعه‌للیمه‌کان، هه‌موو لیتی پازین؛ له ئه‌خلاق، له ئادابی، له شه‌وقی بۆ خویندن، عیلم و عیرفان.^(۲) خۆت ئه‌یزانیی نه‌ مه‌راییی ئه‌زانم، نه‌ درۆ، هه‌رچی عه‌رز ئه‌که‌م، راسته. ده‌ستی شیخ محه‌مه‌د غه‌ریب^(۳) ماچ ئه‌که‌م. شیخ مارفیش چهند رۆژتیکه

(*) وه‌رگیرو له کوری؛ مه‌حمود زیوه‌ر - سلیمانیی: ۳/ ۲/ ۱۹۹۳ز.

(۱) - بۆژیننامه‌ی زیوه‌ر بنۆره: نیتویران.

(۲) ره‌ئووف کوره‌گه‌وره‌ی حه‌فید زاده.

(۳) محه‌مه‌د غه‌ریب؛ شیخ حه‌مه‌د غه‌ریب، ئامۆزای حه‌فید زاده، دیل کراو - له‌گه‌ل حه‌فید زاده - هه‌روه‌ها ئاواره و به‌ندکراو له هیندوستاندا.

هاتوو ته مهكتهب، (١) ئەما بەسەردان رۆببوه تهوه قازانقايه، سهودای ئه ویش خراب نبیه. کاغهزی جهنابتانم ئەگەر چ وهک سهلامتان نهمدیوه، وهکو بیستوو مه له رهئووف عاجز بوون، ناحهقه! من شارهزای وهزع و حهره کاتیانم. رهئووف پیاوه، بابا عهلبی هه موو شتیکه و ئەلبی ئاوه، له ههر قالبیکدا، بهرهنگی ئەنوینێ! خوا بیانهیلێ و بهزوو دی بهباوکی خۆیان بگهیبینێ و باوکیان له غوربهت و غهدا نه مینێ، ئامین! (٢)

ئەم روبا عیبیه له ئیراندا دانا، کردم بهزیکر و ویردی خۆم، خوا زوو نهجاتی دام. (٣)

ای بحر عطای تو نهان از خط ساحل

وی نقشهء إحسان تو بیرون از جداول

من سائل درگاه کریمی چو تو هستم

از لطف (فلا تنهر) اسف رفع کن از اول (٤)

(ئیمزای زیوهر)

١٤ رهمهزان ٣٤٠

[تهواو]

(١) شیخ مارف کوری شیخ محمهد غریب.

(٢) مه بهست دووره ولاتی حه فید زادهیه. وهک میژووی نامه کesh دیاره، ئەم نامه یه یۆ (کویت) ناردوو که له ٢٩ی جومادی بیکه م ١٣٤٠ک (١٢٨/١/١٩٢٢، بهشیوهی دهستبه سه ریکی سیاسی - له هیندوستانه وه - گه بیشته ئه وئ و تا ١٠ - ١١/٤/١٩٢٢ زی تیدا برده سه ر و دوایی له ١٢/٩/١٩٢٢ زی دا گه بیشته به غداد و تا ١٩/٩/١٩٢٢ زی تیدا مایه وه و ئه و جا رۆژی ٣٠/٩/١٩٢٢ زی گه بیشته وه سلیمانیه.

(٣) مه بهستی له ئه و رۆژگارانیه که دوای نوشوستیه بیکه م شوژی رسگاریخوایی حه فید زاده - ٢١/٥/١٩١٩ زی - کابان و مندالان و خزمان و دۆست و لایبنگره کانی حه فید زاده - وهک زیوهر خۆی - که و تنه شاخ و کێوان و کوردستانی خۆره لات و باکووره!

(٤) واتای چوارینه که:

ئەي ئه وئ که ده ربای به خشینی تو بئ که نار و سنوره

وهی نه خشی چاکه ی تو که له راده به ده ره

من سووالکهری به ره ده رگه ی به خشینی تو م

ههر له سه ره تا وه به لوتفی (فلا تنهر) وه درتغ هه ل بگره!

ب. پ. ن؛ که: ٩٧/٢/٤٥ (*)

[زیوهر — عهلبی عه بدوور ره حمان قادر - عهلبی که مال] (١)

[سلیمانیه]

[-/٧/١٩٤٣ ز]

موخته ره م عهلبی که مال به گ

بۆ به یانی حیسیسیاتی وه ته نه په ره رانه و وه فاکارانیه ئیوه جومله و عیباره تی نادۆز مه وه که ئەم مه قسه ده م به جئ بینێ. بۆ بینینی ئه رک و وه زیفه یه ت، دوغام ههر ئه وه یه به خوا؛ ئە مسالت زیادکا!

وه ختی له حه ربیه ی ئەسته موول به زابته ی ده رجوون و ته شریفان هاته وه سلیمانیه، له بیره، نه قشی دلمه؛ ئە وه ل رۆژی یا دووه م رۆژی هاته وه ت بوو، له پیش هه موو دۆست و خۆشه و یستیکا، هاتی بۆ لای من... وه فای ته بیعی و لازیمه ی ئینسانیه ت، له و تافی نه و جوانیه ده به کاره ینا، وه دوو باره فه رامۆشی خاتیره م نابئ!

ئیه حتیفالی که به شه ره فی ئیوه وه، له به ره ده رگه ی سه رای سلیمانیه دا کرا، له ناو ئە وه هه موو خه لقه که منت به چاو کرد، ساعه ته ن ته شریف بۆ موسافه حه و حالپرسی، ئومه را و ئە شرافت به جئ هیشت و ئیه ختاری مو لقاتی ئیه مت فه رموو.

به گم؛ هه موو کاری تو، دوور له ریا و ئاوزه یه. بۆ دوغای سه عاده ت و ئیه بآلت ته نیا نیم و عالهم شه ربکن و ئە لیم؛ (کریم متی آمدحه. آمدحه والوری معی، واذا لمته، لمته وحدي / که ریمون مه تا ئە مده حوه و، ئە مده حوه و وه لوه را مه ی، وه ئیز لومتوه و، لومتوه و وه حدی!). (٢)

خوا هه تا ده بری زه مان به رقه رار و پایه دارت کا! ئامین.

(.....)

[تهواو]

(*) گه لاوئژ - ته مووز ١٩٤٣ زی.

(١) بۆ ژیننامه ی عهلبی که مال بنۆره: نیتوداران.

(٢) واته: جوامیره ههر ستاییشی بکه م و خه لکیش له گه لمه. ئە گه ر گانه ده یی لئ بکه م، ههر خۆم لئی ده که م!

☆ پ. ن؛ که: ۹۸/۳/۴۵*

[زیور — حهسه ن فهیمی جاف]

[سلیمانی]

۱۰/۱۲/۱۹۴۶ [ز]

بۆ خدمه تی میبری رهوشه ن زهمیر

حه مه عه لیبی به گزارده، حه سه ن به گ... ته قدیم

له پاش عهرزی ئیحتیرام، غیابه ن ئیخالاسی جه نابتانم بووه، چونکه ماده ده ته ن شوکه وت و حیشمه تی نه جدادی تۆم دیوه و مه عنه ن ئاساری خه بیربه ی باپیریشته (۱) له «سه عدیبه» دیقغه تم کردووه؛ نه وقاف و مزگه وت و خهیراتی دائیمی مه رحوومی پاشا نومایه!

زۆر خو شحالم که زانیومه له و گولزاره، گولتی وجودی ئیوه باقیی و سه رداره. بینانه ن عه لیه، له نه سه ری خه رافات لابه ری خۆم، بۆ یادگار نوسخه بیکم ته قدیم کرد. (۲)

نه زانم که جه نابتان پی گه بیشتووی تی گه بیشتوون و چه ند شیعریشم کرده ره فیقی که به یانی حه قیقه تم کردووه، بۆ ئیوه قه تره به ده ربایه که. وه کو له ئاخیری شیعه رکاندا گوتوومه، له سه د نه وده و نۆی نو قسانه!

نه م رجای خوسوسیبه م له خزمه تدا نه وده؛ نه عه ربزه کهم به عه ربزه ی ته له ب بناسه و نه کتیه که له زمینی هیچ مه تله بیکا ته قدیم کراوه و به ئومیدی هیچ جائزه و موکافات نه نیراوه. رجا نه کهم که نه ویش هه ر به موحه ببه ت و یادگاری قوبول بفرموون!

(*) وه رگیراوه له مه حمود زیور - سلیمانی؛ ۱۹۹۳/۱۲/۳ (گوتی خویشی له محمه د مه لا که ربمی وه رگرتووه!).

(۱) مه به ست مه حمود پاشای جافه.

(۲) مه به ست دانراوه که ی خو به تی؛ چیرۆکی هۆنراوه یی: (چیرۆکی ختیوی ناو مزگه وت و سو فی که ربمی چه رچی - س ۱۹۴۶) که بیست لاپه ره یه و با به تیککی په روه رده یی و کۆمه لیه بۆ پو و چبوونه و ده ی هیندی نه ندیشه و باوی کۆنی کۆمه لئی کورده واریی. به تابه تی به بۆنه ی خه و دیتنه وه به دتی و درنج و هتد؛ شیوازی دارشتنی ئاسان و ره وانه و گه وره و بچووک چیتژی ده که ن. زمان و هۆنینه وه بیشی هاوشانی باری کۆمه لیه ی و رۆشنیری سه رده مه که یه.

بیخود (۱) که ته شریفی له خدمه تدا یه، نه زانی و شاره زایه تا عومرم گه بیشتووه ته نه م وه قته، شیعه رفرو شییم نه کردووه و ئیوه ش هه ر وای بزانه به گم. (۲)

دوو حه سه ن ئیبنی عه لیبی، شوهره تیانه تا قافه

(هاشیممیونه سب/هاشمی النسب) نه ووه ل، نه ویی ئاخیر جافه

جه ددی نه و دانه ری نه حکام و شه ربه ت بوو، هه موو

جه ددی نه م تابه یی ئایات و... حه دیبسی نه و بوو

نه و ئیمامی دووه مین بوو، به شه ره ف بوو، به مه قام

وا نه میش ناوی نه وی گرته وه، نه یکردووه حه رام

ناوی به گزارده یی جاف تا کو له مه یدانا بی

باسی ساسانیی له ناو گو شه یی نیسیانا بی

نه م له سامانییه کان کهم نییه ته بع و هونه ری

فه خره بۆ میلله تی، بۆ عه شه ره تی سه عیبی و سه مه ری

نه وده و نۆی که مه نه م مه دحه، له سه د بۆ ئیوه

جاری بام هینده بی، هه ر باسی جنۆکه و خپوه!

(ئیمزا)

موخلیستان / زیور

۱۰/۱۲/۱۹۴۶

[ته و او]

(۱) مه به ست مه لا مه حمود مو فتیبی، بیخودی شاعیره که نه وی ده می له هه له بجه بوو؛ کاتی که مو فتیبی عه بدولعه زبزی کاکلی له ۱۹۴۸/۸/۲۰ دا مرد، هاته وه سلیمانیی و جیگه ی گرته وه!.

(۲) وه ک فۆتۆکۆبیبی نامه که له به رچاوه، حه سه ن فه میی، به قه له می خو ی په راوینزیککی خستووه ته سه ر نامه که و ده بیژیت؛ (جه نابی شاعیری مه شه وور زیور نه فه ندیی، له رووی لوتفه وه له گه ل کاغه زیککی «...» بۆ نارده بووم. زۆر سو یاسی و له منه وه مه رحه مه تی نه م زانه به قیسه ته نه کهم که به بی نه وه ی قه تعیبه ن به خزمه تی گه بیشتیم، وا مه رحه مه تی فه رموه!

ئیمزا

جاف

هه له بجه ۱۴ ی کانوون ۱ سه نه ۱۹۴۶

(۱۴/۱۲/۱۹۴۶ ز)

☆ پ. ن؛ که: ۹۹/۱/۴۶ (*)

[عەبدوڕەحمان سەبید عەبدوڵلەتەیف / گێوی موکریانیی — رەفیق حیلیمی] (۱)

[هەولێر]

۹۶۰/۳/۲ [ز] (۲)

زانای موختەرەم و بەرێز

سەعادەتی مامۆستا رەفیق بەگ حیلیمی خۆشەویست

لە خوای تاک و تەنیا ئاواتەخوازی ساغیی و خۆشیتانم. ئیمە جارێ ماوین و چاوەرپتی هانتانین. نازانم بەو گەرماهیە بۆچی سەرێک لە هەولێر و شەقلاووە نادەن؟ (شیرین) و (گەلاوێژ) گەرمانەو، باسی ناسازی ئیوەیان کرد! (۳) زۆر دلتەنگ بووم، ئومید وایە بەئارەزووی ئیمە ساخ و خۆش و بەختیار بن! دوو کەلیمە عەرزەم هەیه:

۱- حەز دەکەم ناوی (هەتاو) بگۆرم، بیکەمە (کوردستان)، ئایا لە وەزارەتی ئیرشاد، کەسێکی وا ناسن، یارمە تیمان بدەن!

۲- قامووسێکی گەورەم هەیه، لە کوردییەو بەو عەرەبییە؛ ئایا بۆ ئیوەی بنێرم نیشانی (جەمعییەتی ئۆدەبا)ی بدەن، تا یارمە تیم بۆ چاپ کردنی بدەن؟ یا خۆم راستەوخۆ بۆیان بنێرم؟ (۴) ئیتر چاوەرپتی هیممە تتانم.

(ئیمزا)

بەندە

منداڵەکان دەستی هەموو لایبیکتان ماچ دەکەن!

[تەواو]

(*) وەرگراو - بەنامە - لە ناهیدە رەفیق حیلیمیەو.

(۱) بۆژینامەی عەبدوڕەحمان سەبید عەبدوڵلەتەیف - گێوی موکریانیی، بۆنۆ: نێوداران.

(۲) ئەم نامەیە لە سنووری مێژوویی کتیبە کە دەرچوو، بەلام چونکە نامەی دی ئەم رۆژنامەشانەم دەستگیر نەبوو و پێویستەم زانیی وینە نامەنوسینی بنوێنم، ناچار خستەم روو. داوای چاوۆشینی زانست دەکەم!

(۳) - نێوەکان، کێژانی نامەهەنێرن!

(۴) مەبەستی لە جەمعییەتی ئۆدەبا، (بیکیبەتیی ئەدیبانی عێراقە) کە ئەو هەلە رەفیق حیلیمی جێگری سەرۆکی بوو!

☆ پ. ن؛ که: ۱۰۰/۱/۴۷ (*)

[مەلا عەبدوڵکەریم فەتاح - مەلا عەبدوڵکەریم مودەررپریس — حەسەن فەهمیی

جاف] (۱)

[کەرکوک]

۱۹۵۸/۲/۱۸ [ز]

بۆ حوزووری میری گەرە و پایەبەرز و موختەرەم

جەنابی حەسەن فەهمی بەگ تەقدیم

بەر لە هەموو شتێ دوای دەوامی سیححت و سەعادەت و خۆشیی دلتان ئەکەم وە لە خوای گەرە نیازمەندم کە سەرویی سێبەرداری و جوودتتان لە بای ناسازی خەزانی زەمانە پارێزراو وە بەئاوی گەوارای خۆشیی وە نەسیمی بەهاری سەفا و دلشادیی، روو لە بەرزیی و سەرکەوتن بن وە بەدلخوازیی دۆستان، لە بوستانی مەرما بە کامەرانیی رابوێرن.

میرم

دەمیکە لە ئەحوالتان بێ خەبەرم، ئەوەندەم خەیاڵ کرد، زۆری نەماوە سەبوونی ئیشتیاق و ئارەزوومەندیی، خەزینەیی خەیاڵم بسووتینی. ئینجا بۆ باوەشینی دلی بەتاوی خۆم، ئەم دوو کەلیمەیه - K/م - نووسیی بەلکو بەشئۆی مۆژدەیی سەلامەتیتان زیاتر لەو کە ئەمەوێ دلم فینک ببیتەو.

ئەحوالی موخلیسی خۆتان ئەپرسن؛ ئەلخەمدولله سیححتەم باشە وە وەختەم لەگەڵ دەرس و تەلەبە و تەماشای کتیبەکان راتەبوێرم وە لەم ماوەدا مەشغوول بووم... تەقریبەن سی هەزار شیعرێ لە غەزەلییاتی (مەولەویی)م گەرد کردوو تەو، یەعنی زۆر زیاتر لەو میقدارەیی کە لە دوو جلدە چاپکراوەکی خوالیخۆش بوو (پیرەمێرد) دا هەیه! بەم شەرته، هەموو شیعرێکی وەها کە تۆزێ مەعناي گران بێ، موفرەداتەکەیم تەرجه مە کردوو بە کوردیی خۆمانە وە بۆ خولاسەیی مەعناکەیشی تەعلیقە بیکم لەسەر نووسیو، حەتتا ئەم بەیانییە لەسەر ئەو غەزەلەیی کە لە وەلامی مەرحووم مەحمود پاشادا نووسیووە کە لە

(*) گەنجینەیی حەسەن فەهمی جاف (لە هۆشمەندی کوربەو)، بەغداد - ۱۴/۵/۱۹۹۷.ز.

(۱) - بۆژینامەی نامەهەنێر بۆنۆ: نێوداران.

ئەو دەلىلى غەزەلە كەيەو نووسىيۇبە تى؛ (ئەياز ھەمراز نالەى داخ و دوود، عەرزش ھەن وەخاك ئاسانەى مەحمود) وە لە ناسكىي مەزمونى شىعەرەكانى گەلى قسەمان كرد. ئەم مەجموعەىە كە من گەردم كەردووە تەو، وە تەعلیقەم لەسەر نووسىو، ئەگەر موو فەقەق بىن، چاپى بگەن، زۆر خەمە تىكى ئەدەبىي گەورەىە و ئىنشاللا موو فەقەقىش ئەبىن، لە ژىر سىبەرى لوتفتان چاپى ئەكەن.

مىرم

جا ئەگەر وەكو بىستوومە كە (دىوانى مەولەبىي) لە لای جەنابتان ھەيە، رى ئەكەوى بەو دەى مانگى بەپۆستەى موسەجەللا بۆم رەوانە بفرموى، موتابەقەى بگەم لەگەل مەجموعەكەى خۆما، زۆر باشتەر دەرنەچى... وە فىعلەن كەتتەبىكى ھۆنراوەى كوردىي بەعنوانى (بارانى رەحمەت) كە نىكى سى ھەزار شىعەر ئەبى، وا لە ژىر چاپا، ئومىد ئەكەم لە مانگى دوایا دەرچى وە ئىنشاللا نوسخەت تەقدىم ئەكەم.

زۆر زۆر دوعاى دەوامى نەجاح و سەلامەتەى نوورى چاوم (ھۆشمەند) تەقدىم ئەكەم وە عەرزى دوعام ھەيە بۆ والىدەى وە دوعاى خىر و عافىەت بۆ ھەموو ئەفراى ئوسرە و ئەتباعتان ئەكەم.

ئىتر بژىن بۆژىن و دلّ خۆشيمان گەورەم. (۱)

وە لە لوتفتان بەرابەر بە شىخ ھادىي شىخ ھەسەن زۆر مەمنون بووم!

نىازمەندى دەوامتان

لە تەككەي تالەبانى كەركوك

عەبدولكەرىم

[تەواو]

(۱) مەلا عەبدولكەرىم - بەقسەى مەحمود ھۆشمەند - بىكى بوو لە دۆستەكانى بابى و لە ئەو كاتەشەو كە سەردەمى نووسەرى شىخ عەلا ئوددىنى بىارە بوو، تا دوا رۆژ ھەر دۆست و ئاشناى نىك بوو. لە ئەم ھەلەشدا كە لە كەركوكدا ژىاوە، ئەو ئەنجامى ھەلەكەندرانى بوو - بەھۆى سىاسەتبازى ھەمەى كورپەو - لە بىارەدا.

☆ پ. ن؛ كە: ۱۰/۱/۴۸ (*)

[عەبدولكەرىم مەحمەد فوناد — مەحمەد عەلىي مەحمەد فوناد] (۱)

[ھەلەبجە]

[۱۹۵۰/۳/۲۱] ز

۹. .

عەزىزم ھەمەعەلىي

ھەموو بەجارتىك چاوت ماچ ئەكەن. كاغەزەكەتان ھات كە لە بەغداوہ چاوەرتى بووم، دوپىنى وەرەمگرت؛ لە سىحەت و سەلامەتستان مەسرور بووین. شوكر ئىمەش ھەموو چاكىن و بەھەموو سوورەت بەتەماى (گوزىدە) بووین، كەچىي بزانم نەھاتن؟ چونكە لە پىش ھاتنەوہى (كەمال) بۆى نووسىي بووم كە دىن. ديارە داىكت نەپەشتووہ وە يا بۆى رى ئەكەوتووہ. ئەپەش ئىستە سەرمای نەماوہ، چونە دەشت و (...) و بەركارتىز، ئىواران كۆرى ژنان و چا لىتان دەستى پى كەرووہ، بەھارەكەى فەرىكە. زاتەن ئەپە وەكو جارتىكى كەش بۆم نووسىي بوون، ئەوہى خۆشە كەوا لەگەل ئەو ناوچەى ھەلەبجە و تا مەددى چا بۆ شارەزور، سەوزە. كەچىي سەرى چوار ئەترافى شاخەكان بەفرە، بەفرەكەش مىل مىل بوو، ئەلئى شەرداخە. ھەرە جوانىي مەنزەرەى شاخەكەى پىشتى خورمالە. ئەمرو ھەر ئەلئى (...) خال و مىلى لى داوہ. ئەو مەنزەرەى لای ئىمە لەسەرى پىرەمەگروون ھەيە كە لە ئىمەوہ، يەعنى لە سلىمانىيەوہ ديار نىيە!. ئىستە رەنگە بەھارى ئەوئى بەلای پىرەوہ بچىت و يا چوبىت. ئەپە كنگرى تازە پىگەبىشتووہ، لە سلىمانىيەش رەنگە ھەر وەھا بىت، ئەوئەندە فەرق ناكەن.

عارف لە (مامە) (۲) ديارە تەواو گۆرپوہ. ھىچ بەحسىان نىيە و (مامە) تەواو ھەقىقەتى لەو سىلە دوورووہى درۆزنە دەسى ھەلگەرتىت! بىتكىك بۆ ئىشىك بەدەستەوہ نەبىت، ھەر چ بلى درۆ بكا، شتى خەلقىي ھەمووى ھى خۆى بىت كەچىي خۆى مەرامى بىتكىك ھاسل نەكات، ئىتر بەعەمەلى چىي دى؟ ئەگەر لە فىكرت ما بىت، ئاگات لى بوو بۆ

(*) گەنجىنەى كەتتەبەخانى مەحمەد عەلىي فوناد (لە ئازادى كورپەوہ)، سلىمانىي - ۱۳/۹/۱۹۹۷ز.

(۱) بۆژىننامەى نامەوەرگە بۆنۆ: نىتوداران.

(۲) مامە؛ عەبدولقادرى برايانە.

سەفەری ئوفوسە، بۆ ئەسپە رەشەكەى چىبى بە (جەمال)^(۱) كەرد؟ چوار سەد فلسى لى سەند، چوو بەكرى دای بەيىكىكى كە!! كرىكەيشى وەرگرت و پارەكەى نەداپەو، جا ئەمە ھەر كەسى بىكرداپە، ئىجابى ئەكرد شار بەدەر بكرى.

لەم رۆژانەدا (مامە) لە بابەت كىلانى رەزەكەو كەغەزى بۆ نووسىبى بووم. ھەركە بەحسى رەزەكەم خۆتەندەو، سەفەرەكەى «سىتەك»^(۲) و رابواردنەكەمان و سەر و ريشى ئەحە ئەرخەوانىبى رەزەوان و ھەتپو روتەكەى برا گەرەكە و گۆشت و قوش باشى و (...) و قوبولىبى، ھەموو بەجارى ھاتەو بەرچاوم، با خوسوس نىكىبى بەرەبەيان كە كاروانچى بەلامانا بۆ شار رابوردن و دەنگى زەنگى مىلى كەرەكانىان ئەھاتە بەر گويم، بەو ھەر بەجارى ئىحيا بوومەو؛ مندالىبى و حەيات، بەشېكەم ھەر بەجارى ھاتەو پيش چاوا! ئىنشالە ئەم سالىش بەسەلامەتیبى، ئەو سەفەرە بەخوشىبى ئەكەپنەو!

بۆ حىسابى بىتاقەكان^(۳) بەخودا منىش بەتەما بووم، كەچىبى ھىچ! ئەمجا بەخودا چونكە پارەيىكى زۆرم داناو و ئەو رۆژەى كە ئەيخوئىنەو، ئەگەر پىساو نەيكرىت، پەشىمان ئەبىتەو! فىكرەم ھەيە ئەم جارەش ھەر بىكرەم، موختەمەلە پارە بۆ تۆ بنىترم بۆم بكرن، بىننن!

چاوى بەھىبە ماچ ئەكەم و سەلام و حورمەتم بۆ سالىح ئەفەندىبى لەگەل تەبرىكىبى تەرفىعەكەى كە لە جەرىدە دىم و زۆر لە زمان ئىمەو چاوپروونىبى لە حەلاو خان بكە! حورمەتى زۆرم ھەيە بۆ خالۆ كەرىم بەگ^(۴)، ديارە ئىستە مەشغولە و ناىپەرژىتە مەنھەجەكەمان بۆ بنىرت.

ئىتر ھىچى كە نىبە بىنوسم... چاوم لە نەجاحت و رابواردنەكەى ھاوینە، ئەگەر مام رەمەزان تىكى نەدا!^(۵)

(۱) كورپەتى.

(۲) سىتەك، گوندىكى نىچەى شاباژىر و نىكى سلىمانىبى.

(۳) مەبەست لە بلىتى بەخت پاكىشانە (يانەسىب) كە لە سالىكانى پەنجاكاندا (مانگى سوورى عىراقىبى) سەرپەرشت و بلاوكرەو بوو گۆيا بۆ چاكەى بنىاتنانى خەستانەخانە بەكار دەبرىت.

(۴) مەبەست كەرىم سەعیدى ناسراو بەكەرىم زانستىبى كە كارمەندى ئەو كاتەى رادىۆبى كوردىبى مەملەكەتى عىراق بوو، سەرپەرشتى گۆقارى (ھونا بەغداد/ بەشى كوردى) یشى دەكرد.

(۵) مەبەست لە مانگى رەمەزانە!

موودەتتىكە كەغەزى (جەمال) بۆ ئىمە نەھاتو، مادام بۆ ئەپو ھاتو، باشە و خەبەرى سەلامەتىمان زانىبى.

ئىتر ئەم جارە ئەوئەندەتان بۆ ئەنوسم عەزىم.

(ئىمزا: عەبدولكەرىم)

۹۵۰/۳/۲۱

[تەواو]

✽ پ. ن؛ كە: ۱۰.۲/۲/۴۸ (*)

[عەبدولكەرىم مەمەد فوناد — مەمەد عەلى مەمەد فوناد]

[ش؟]

۱۹۵۲/۲/۱۱ [ز]

۹. .

عەزىم حەمەعەلىبى

چاوتان ماچ ئەكەم

كەغەزەكەى ناردبووتان دوئىنى وەرگرت، ھەرچىبى نووسىبووتان مەعلوم بوو. بۆ تەوئەفبى فەقىر مۆتەئەسسىر بووین! حەقىقەتەن ئىنسان ھەر چلۆنىك تەقدىرات بكات، ھەر بۆى مۆتەئەسسىر دەبىت، چونكە ئەو فەقىرە لە مندالىبەو ھەر ناساخ بوو. براىم بەگى رەحمەتیبى زۆرى پىتو خەرىك بوو، چونكە ئەساسەن مەعلول بوو. لەبەر ئەمە لە لاىكەو كەوا نەجاتى بوو، راستىبى خۆى لە ھەموو كەس زىاتر رەحەت بوو، خوا عافووى كات!

ماشالە لە وەفییات و تەعزىبەى ئەم چەند سالى. راستىبى بۆ ئۆستە فەرەج^(۱) بەقەدەر ھەمووان مۆتەئەسسىر بووم. حەیف، سەد حەیف بۆ ئەو پىساو چاكە و بۆ ئەو دراوسى چاكە و بۆ ئەو سەنەتكارە بەكەلكە، كەوا لە بەرەكانى فىرى سوخمە قۆلدارەكان، ھەلدەگرىت ئەوان بۆى بگرین و بەجوى تەعزىبەى بۆ داننن، چونكە دەفەبى تر خەياتى و ھەا و بەم دەست و دوروومانە جوانەیان دەست ناكەوئەتەو كە لە پەراوئىبى كەوادا، وەك كارخانە دەرئەچوو؛ ورد و جوان، تەقەلى لە تەقەلى ئەئەكەوت. ئەمجا لەمەولا كە دەست و دروى

(*) سەرچاوەى پىتو!

(۱) وەستا فەرەجى ئەحەى جۆلا!

خهياته که بیان بۆ هاتوه، ئەمجا به خۆيان ئەزانن خهياتی وا کوا؟ که که وای وهک دار له بهرا بوهستی، سوخمه ی قۆلدار ی وهک قالب بچیتته به ده نه وه، له مه ولا مه گهر ههر که وا-بیکی شۆری ده لب و دۆلی شهش ته قه ل و مانگه شهو له بهر کهن. بهو حاله شهوه له خواره وه ده لب و شۆر بیتته خواره وه، له سه ریشه وه له بن باخه له وه نه چتی به به ره وه، ههر جاره ی له لایینکه وه هه لپچرت، سوخمه ی قۆلدار یان له مه ولا مه گهر ههر وهک پارچه سپالی ببه دن به شان یان. ئەوه عه جایی بو، بووه به چاوه وه. ئەو دروو مانه جوانه ی نه کرد! ئەی راستیی و بی ته معایه که ی له کتی وه رگرتبو؟ خو سه نه ته تکاره کانی ئیمه، خاسسه ته ن «کانی سکان»^(۱) هه مو ی ده ستبر و قومار یان، که چیی ئەو به هه موو فو قره وه، ئەو عیزه تی نه فسه گه وره یه و ئەو بی ته کل یفه ی له کو ی هینا بوو؟ ۷۰ ساله له و گه ره که دایه بیکیک بلتی ئۆسته فه ره ج نار دوویه بۆ حاجه تی وه یا به قه رز دا وای نان ی وه یا جامه ئاردیکی له که سپک کر دووه؟ ئەمه نه کهس دیویه تی و نه کهس بیستویه تی و جیی ته سه فه که هی وا نه روا و جیی خالیبه! ئەوهنده مو ته ئه سسیرم، ئەمه و ی ههر له م مه وزووعه بئوسم! وا سه رمای ئەم چهن د رۆژه لام ئەدا... حه قیقته ته ن ئەم بیکی دوو رۆژه له بیره ههر وا عه جاییب ئالۆز بو، ئیتر شویا ته که ی له مه ر منه، ئەبی شتیکی ههر بکات، ئەگه ر لای ئیوه به فره که ده ست که و ی باشه!

خاسسه ته ن ئەحوالی عوموم ئه پیرسم. که من ئە ئیم عوموم خو تان و ده روداوسی و هه موو خزمان. ئەمجا بام بیتمه سه ره و کاری ئەحوالی تو، چونکه ئەوه ته ی ئیمه هاتوینه ئیره، وه عده ی هاتن و زیاره تیکت دابوو، که چیی بزانه م له م کاغه زه دا له گه ل ئەوه ی که وه عده که ی هاتوو، هیچ به حست نه کر دووه، ئەمه سه به بی چییه؟

خۆ ئەمه له وه عده و چوونی راوه که ی (مامه) عه جاییبتره، چونکه که نه هاتایه، مه عزه ره تیکی به بیان نه کرد، که چیی تو به لاشیا نه چووی. سه به بی چییه، پیمان رازی نین؟ خو ئیوه غه بیره نین، چیمان خوارد، ئیوهش ئەوه، ئیتر به ته نگ چییه وهن؟ گوزبده چیی ئەوی؟ خانووه که ی بۆ ته که یین به شووشه، ناییلین هه وریش بیتته سه ر خانووه که مان نه وهک تاریکی بکات. ئیتر له مه زیاتر ئەزانم هیچی که ی ناوی! ئیتر هیچی که بینوسم!! منداله کان به ئیمتیحانه وه حال یان شه قه، وه کو ئە لێن زۆر باش نه بوون. جا بزانه ی چیی وه رته گرن؟

(۱) گه ره کیکی سلیمان ییبه!

بۆ ئۆسته فه ره ج ته عزیه لازمه له فه هیمه بکری، چونکه هاتوچۆ و ده غده غه و خه به راتی لای ئۆسته فه ره جیشی له کیس چوو. باجی سه مه ن له چیی دایه؟ ئەحوالی ته پرسین، دیاره له ته عزیبه که ی (... هه لسووراوه، چونکه کو ری ئەو بوو، فه قه ت نازانه ته عزیبه ی ژنان له کو ی بووه بهو حیسابه که براوه ته مزگه وتی شیخ ئەولا - ئەولا / K - دیاره ههر له و گه ره که زیاه بووه.

ئیتتر ئەوهنده! (چرا) ئەکسه ری رۆژ به (مامه) وه گۆرانیی ئەلێ، شوکر چاکه، فه قه ت به م زستانه تووشی چا و ئیشه بووه! رۆژیی دوو سی ده فعه ده رمان ئەکه مه چاوی!

(ئیمزا: عه بدولکه ریم)

۹۵۲/۲/۱۱

[ته واو]

✽ پ. ن؛ که: ۱۰.۳/۳/۴۸ (*)

[عه بدولکه ریم محهمه د فوئاد — محهمه د عه لیبی محهمه د فوئاد]

[ش؟]

۱۹۵۳/۳/۱۴

عه زیزم حه مه عه لیبی

چاوتان ماچ ئەکه م.

کاغه زه که تان هات، وه مرگرت. له ئیعه اده ی سبحة تتان مه منوون بووم له و توژه ناسا غیبیه که تووشتان بووه. ئەمه هی سه رمایه، دیاره تویش وهک من بی گویی. ره نگه له م سه رمایه دا که ئەمسالی نه بینراوه، به هاری خوشت به ری کر دووه و سه رماتان بووه!

راستی سه رماکه و جوودی هه موو که سی، هه رییکه به نه وعی خه له لدار کر دووه. ئیمه هه موو تووشی هه لامه ت بووین. من بیکی دوو رۆژ هه لامه تیکی وا به شیدده تم گرتبوو، سه ر و ملم به جاری پتوه ده ئیشا. حه پسه ش^(۱) هه ره ها. ئەم رۆ که بیکی شه نه به یه ساردیی و ئالۆزیبه که ئالۆزتر بووه، خودا ره حم بکات! ئەو دوو که رویتشکه ی که کوژراوه، ههر له

(*) سه رچاوه ی پیتشوو.

(۱) کابانی.

هیممه تی تانجیییه وه نییه. به ئه نهر به گ بلّی به لکه سه رما و برسییه تیی هیزی نه هیتستون، بۆیه کوژراون. من سالی وه هام نه دیوه. ئه مه لهو ساله دهکات له خدمهت (مامه) دا رۆژتیک له گه ل مامه حه مه به گ چوو بووین بۆ حه وشه سوور و بنا ره که بۆ راو، مه گهر ئه و رۆژه سه رمای وام دیی بی! له بیرمه ئه وه نده په ریشان بووین که رویتشک گرتنه وه مان حه والی مامی حه مه به گ کردبوو، باوجود حه تتا ئه و رۆژهش وه ها نه بوو، چونکه هه تاو بوو و به هه تا وه که فه رامۆشییه ک بۆ پیاو ئه هات، که چیی ئیسته ماشا الله رۆژ به رۆژ سه رما که شه دیدتره و هه و ئالۆتر ده بیته. ئه مرۆ به یانیی و عه سر له یه ره هه ر کپۆه بووه. جا نازانم ئه وئ چلۆن بووه؟ موحه ققهق له وئ به فر بووه که له م ئانه دا سهیری خو شه، چونکه مه نزه ره که ی جوانه و ئیسه لئی مه حروومین. له یه ره له دوور شاخه کان «بارزان» و «میرگه سوور» دیاره که واپر بووه له به فر! پیاو پیکه نینی به ئه هل و دوکانداری ئه یه ره زۆر دی! ته ماشا ئه که ی له دوکانه کانداهه ر پیکه به له چکیکه وه به دیار خو له مپشه که وه کوشکه ی کردووه. ئینسان که دیقه تیان لئ ئه کات، کو لئ پیکه نین ئه یگریت. سا خوا ره حم کات به هاره که مان به ته وایی نه بیته به زستان، باوجوو بووشه، چونکه مانگ و نیوی زیاتره ئه م با رهش و سه رما و به فر یه هه ر هه یه و هه ر ماوه. ئه مرۆ پاش عه سر کهس نه یته توانیی له جاده وه پروات.

که له شیره کهت که واپوکی ناوه ته بان، ئه وه هی دو عایه، هه تا زوه چاره ی بکه، چونکه دو عای هه ردوو چاوی لئ کراوه. من زۆر جار گویم لئ بووه ئه لئین؛ (ئهی هه ردوو چاوی که له شیره که کوتر بیت. چاوت له م ربقنه زلانه بیت کردوویه؟)، جا ئه گهر ئه و دو عایه، ئه گهر خو ت له ویدا بووی، له ولاره یا له غیابی تو دا موحه ققهق کراوه، رۆژی دوو سی جار که واپو که وتوو ته کار. به م چاوه کوتره یدا مه علومه که له شیر ی باشه، چونکه ئه و که له شیره که له زه مانی قه دیم بۆ (شیخ ره زا)^(۱) نیرراوه، چاویکی کوتر بووه. شیخ ره زا له ته شه ککورا قه سیده ییک ئه نیریت، ئه لئ:

ئه رمغان له ته ره ف دۆسته وه بی شوکری ده که م

پیتی ره زامه ندم ئه گهر چیی ته ره فیکی کوتره

وه ها ئه زانم له پاشدا هه ر ئه مرئ، چونکه له پاشدا فه رموویه:

شه و هه مو شه و ده ست به دو عا بووین و له وه قتی سه حه ردا

(۱) مه به ست شیخ ره زا تاله بانیی شاعیره!

که له شیر عه مری خوی کرد و وتم؛ وای شیره!

جا خوا بکات ئه مه له هینه که ی ئیوه به دوور بیت.

دیله قۆر کوپرا ئه م توتکانه ی په یدا کرد؟ خو سالان جاری وه عده ی تووکی مابوو، زۆر مووافیقه (مامه) بیاندا به ئه بو ئیستراحت؛ خو ی له و کو لفته ته نه جات بدا! ئاخو (مامه) خو ی نه چوو؛ ئه و بچوا یه له م که رویتشک زۆرییه دا سهیری ئه کرد، چونکه وه کو تو نووسیوته که رویتشک له کا زۆتره، مادام زۆره بۆچ نالین له خورما زۆتره؟ به لای منه وه خورما زۆتره، چونکه ئیسته بلیم فه رده ییک خورما به یین زوو ئه به یین، ئه م ما بلیم گو تینییه ک کام ئه ویت، ده بزائم چلۆن پیتان عیلاج ئه کریت به بی کو لفته؟ له بهر ئه مه ئه بوا یه ته شبیه کهت به خورما بکرا یه!

له م به ینه دا کاغه زیکی که مالی ئه حمه د به گم بۆ هات، وا دیاره کاره که ی له گه ل خالۆ تیکدا وه و شته کانی بر دووه ته وه. کاغه زی که مال خو ییم بۆ هاتوو، چوه ته لای ئیسماعیل به گ له خه سته خانه! ته بیعی خه به رتان هه یه که دارو لموعه للیمینی ئیبتدایی داخراوه! جه ریده و رادیو ته فسبیلاته که ی و ئه سبابه که ی به یان کرد. لازمه له سه رما خو تان مو حافزه بکه ن. ئه وه ی زستان له به رتان کردووه، ئه بی هه ر له به رتانا بیت، بی گو ی مه به! موحه ققه قه دایه خانیش ئه مه ی پچ و توون. فه قهت دیاره به عه قلی خو تان چوون به رپۆه.

ئه و راوی کو ترانه ی تو کردووته، راویکی ره سمیییه، چونکه راویک له دائیره ی ره سمیییه دا بکری، ناوی راوی ره سمیییه، ئیتر هیچی وه ها نییه بینوسم!

ئه حوالی عوموم ئه پرسم. که چوو یته خدمهت حه مه سالح به گ مه خسوس حورمه تی ته قدیم بکه ن. وه کو له یه ره ئه لئین؛ گو یا با به کر ئاغا وه فاتی کردووه، ئه ی عه جه با جه ریده بۆ هیچ نه یینوسیوه؟

هه موومان و ماله وه ئه حوالی مالی (مامه) و جه میله خان ئه پرسین. باجیی سه مه ن دهنگی نییه، بۆچی؟

ئیتیر ئه مه نده و ته مه ننا ی سیححه ت و مووه فقه قیییه ت بۆ هه مووان.

مه خسوس ئه حوالی مالی عه تیبیه ئه پرسین. حورمه تم هه به بۆ شه فبق به گ!

(ئیمزا: عه بدولکه ریم)

۹۵۳/۳/۱۴

ئه م کاغه زه ی بنیرن بۆ حه سه ن ئاغا. وه کو ئه و نووسیویه؛ حه مامه که ی زۆر چاک

کردوو، هه‌چهند ئیستا که مه‌حسووبی کرێ ناکات، فه‌قەت من تا نه‌بیینم ناتوانم هیچ بلّیم. بۆم نووسیوه به‌پیتی حیسابه‌که - ۱۲ دینار و کوسوور سه‌رف بووه. ئەمه به‌چیی سه‌رف بووه؟ دیم هه‌مامه‌که چیی لێ هاتوو، ناخۆ ئیستا باش گهرم ئەبیت و بێ عه‌بیه؟ ته‌بیبیی ئیوه ئەیزانن، بۆم بنوسن!

(ئیمزا: عه‌بدوڵکه‌ریم)

(چرا) (۱) حازره، کاغه‌زه‌که‌م خوینده‌وه. که هاته سه‌ر که‌له‌شیر وتی؛ (دوده مامه -

قووق!) ده‌بلتی تو چوزانی که‌له‌شیر دوده‌یه؟

[ته‌واو]

☆ پ. ن؛ که: ۱۰. ۴/۴/۴۸ (*)

[عه‌بدوڵکه‌ریم محهمه‌د فوناد — محهمه‌د عه‌لیی محهمه‌د فوناد]

(هه‌ولتیر)

۱/۵/۹۵۵ (ز)

عه‌زیزم هه‌مه‌هه‌لیی به‌گ

هه‌موو چاوت ماچ نه‌که‌ین و نه‌حوالی عومووم نه‌پرسین. کاغه‌زی ئەم جارەتان پۆژی جومعه وهرمانگرت، له‌سیححت و عافیه‌تی عوموومی مه‌منوون و موته‌شه‌ککیر بووین، هه‌مدن ئیمه‌ش هه‌موو لایتیک سه‌لامه‌تین و له‌گه‌ل (مام ره‌مه‌زان) دا به‌ینمان باشه به‌شه‌رتی بێ پۆژوو لیتمان گه‌ری، ئەگینا هه‌ر ئەو به‌ته‌نها هیچی نه‌کردوو، میوانتیک میوه‌فقه‌تی به‌ئه‌ده‌به... به‌یانیان چونکه ئەزانیت ئیسکی قورسه، خۆی نیشان نادا، پاش عه‌سران خۆی نیشانی ناشاناکانی خۆی ئەدات، ماله‌که ئەکا به‌به‌ره‌جه‌ژنان، هه‌ر ماله‌ به‌قه‌ده‌ر ده‌ست پۆیینی خۆی شتی پێ گرد ئەکاته‌وه، هه‌موو شتی خوارده‌مه‌نیی، چونکه ئەم ده‌خلی به‌سه‌ر چیتۆکه و سوورمه و شتی واوه نییه، که سینیه‌که‌ی ریتخست و فه‌رحیی خسته ماله‌که، ئیتر به‌سه‌برایی ده‌ست ئەداته جبه‌که‌ی و له‌ده‌رگانه‌که ئەچیتته ده‌روه. خۆ وه‌ک بێ پۆژوو هه‌کان نییه کوللی ده‌قیقه‌بیک بیخه‌بگرن، ده‌نگ ده‌ره‌بیتن، با خوسوس مه‌کته‌بلیه‌کان!

خوا لوتفی بێ، وا خه‌ریکه له‌سێ به‌شی، به‌شیک پرۆات. راستیی زۆر سووک

(۱) چرا: کی‌یه‌تی!.

(*) سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

ئه‌روات، وه‌ها ئومید نه‌کرا با خوسوس سه‌رماکه‌ی ئەم ناخیریه زۆر ته‌ئسیری بوو، چونکه ئەو باران و هه‌ور و تریشقه‌یه له‌یره‌ش هه‌بوو و هه‌تتا ته‌رزه‌باریی... بارانه‌که، شه‌وی جومعه موعه‌ده‌ده‌ل چوار سه‌عات باریی و ئەم ساڵ له‌هه‌ولتیر قه‌ت نه‌وه‌نده له‌سه‌ر بیک نه‌باریوه... ئەو چاوپراوه‌ی شاره‌زوریش، باوهر ناکه‌م ئەسل بێ. فه‌لاح هه‌ر عاده‌تیبه‌ کوللی ساڵیک ئەبێ هه‌ر شتی بدۆزنه‌وه! فه‌قەت ئەم قسه‌یه لای خۆمان بیت، ئەم به‌حسانه لای (مامه) چلۆنی پێ خۆشه وه‌ها به‌حسی بکه! چاکێ کردوو به‌پۆژوو نه‌بووه، چونکه زه‌عیفه‌ بۆ ناگیرت. جه‌ریده‌ی ئەم هه‌فته‌یه‌شم وه‌رگرت. مه‌قاله‌که‌ی ئوستاد (س) «خویندمانه‌وه، زۆر باشه. دیاره سه‌عید ئەمه‌ی له‌سه‌ر ته‌جره‌به‌بیک نووسیوه. جا نازانم ئەوه‌ی ته‌جره‌به‌ی له‌سه‌ر کردوو کتیه؟ له‌نوسخه‌ی پیشوو وتاره‌که‌ی (سالح ئەفه‌ندی) (۱) زۆر جوان بوو، ته‌قدیرم کرد، هه‌ر به‌مه‌عنا و هه‌م به‌ئه‌دا، چونکه ئەوه‌ی له‌جه‌ریده بنووسری، ئەبێ به‌قه‌له‌میک بیت که هه‌موو که‌س نه‌توانیت وه‌ها بنووسی!

چاوی هه‌مووان ماچ ئەکه‌م، جه‌مال ئەگه‌ر له‌به‌غدا هاتیبته‌ ده‌روه، ئەبێ ئیستا که له‌ ناوه‌ بیت. ئیحسان (۲) دوینی کاغه‌زی هات، ئەویش سه‌ری مانگه‌ بۆ پاره‌ نووسیویه بۆیه نووسی بوو!

سه‌بێ ته‌عتیله، ئەلین به‌م مونسه‌به‌ته‌وه گۆیا مه‌عاشیک ئەده‌ن، وه‌ هه‌تتا به‌عیلاوه‌وه. جا بزانی.

ئیستا که ئەم کاغه‌زه‌ نه‌نوسم من و (چرا) به‌خه‌به‌رین. چرا، هه‌ر ئەلی تاقه‌تم چوو، چونکه که من هه‌ز له‌قاله‌بالغ ئەکه‌م... منیش پێی ئەلیم سه‌برکه مامه‌هه‌لیی وه‌عدی داوه به‌کۆمه‌ل بێن، ئەو وه‌قته ئینشالله زۆر ئەبێن. چاوی (مام قال) (۳) ماچ ئەکه‌م. ئینشالله هاتوو ته‌وه و زه‌کیه‌ چاک بووه. مه‌وسیمه‌که‌ی وه‌هایه، نه‌خۆشیی هه‌یه، چونکه عاله‌م له‌ گه‌رماییک زۆر گه‌رماوه که‌وته سه‌رماوه، ئەوه هی ئەوه‌یه. ئەو ئیزاعه‌ی (۴) به‌حستان کردوو، خه‌به‌رمان لێ هه‌یه. فه‌قەت هیچ نییه. هه‌موو قسه‌کانی قۆره، ته‌قلیدی میسر ئەکات، ئەم ئەم له‌کوی و ئەو له‌کوی؟

(۱) پیم وه‌یه مه‌به‌ستی (سالح قه‌فتانه‌ی) نووسه‌ره‌!

(۲) ئیحسان (در).

(۳) (مامه) عه‌بدوڵقادی برای.

(۴) مه‌به‌ست له‌ رادیوی کوردیی قاهیره که تا ۱۹۶۳ ز ده‌نگی هه‌بوو!

بۆ حسابی جهریده که وتوتانه ههتا لهیره بیه ئهینیرم. ئهه عهجهبا له کوئی ئهبن؟
تینهگه بیشتیم. ئیتر ههچ نییه بینوسم بهئه حوالا پرسینی عوموممه وه خاتیمه ئههینم
عهزیم.

(ئیمزا: عهبدولکه ریم)

[تهواو]

✽ پ. ن؛ که: ۱۰۵/۵/۴۸ (*)

[عهبدولکه ریم محهمه فوناد — محهمه عهلی محهمه فوناد]

[ههولیر]

۱۹۵۵/۵/۱۴ ز

عهزیم حهمه عهلی!

کاغهزی ئه جار هاتان دوینی له گهله جهریده که پیکه وه وهرمگرت. ئه وه له نه له سیححت
و سه لاهه تیتان هه مو مه سرور بووین، دووه به وه مه منون و فه ره حهمه ند بووین که وا
حسابی هاتنه که تان به م کاغهزه تهواو ساغ کرده وه. راستیی که وهرمگرت و خویندمه وه،
به قهدهر به ریانگیک فه ره حهم بۆ هات. که چومه ماله وه و خه بهرم دا، ئه وانیش ههروه ها.
زانه مومکین نه بوو نه هانتان، چونکه له وه وه قته وه وه عده تان داوه، ئیمه دهردی ئه لێن؛
به په نجه رۆژمان ژماردوه وه. وا خودا لوتفی بێ، لیتی نزیک بووینه وه، ئیتر به م وه عده به و
مژده به هه ر نازانین ئه م چهند رۆژه چلۆن ئه روا؟ یا خودا به خیر بێن! (۱) ئیمه به حیساب،
رۆژی جومعه ی تاتی به ته ماین و ئه گه ر رۆژی هاتن و گه بیشتنی ئه یره تان بۆمان ساغ
بکه نه وه، به پیر تانه وه دین، ئینجا نازانم ئیوه چ رۆژیک دائه نین؟ وه که ی ئه گه نه ئه یره،
بۆم بنوسه؟ (۲)

له کاغهزه که دا هه رچی نووسیوتان مه علوم بوو. راستیی بۆ نه خویشی ژنی عومه ر
چاوه ش، هه مو موته ئه سسیر بووین! بۆچی. که ی حه سه ن گیراوه؟ خه به ریشمان له وه
نییه، هه یی ئه م جار هیه یا زووتر؟ ئیتر له سایه ی مندالی ئه م زه مانه مالی نییه به م

(*) هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

(۱) هه رچهنده دایکانیان جودا به، بۆره سۆزی برایی گیانی گیانیان چهند پیرۆزه!

(۲) مه به ست له لاوان و خوینده واران که تیکه لی کاروباری سیاسه ت بوون.

به زمه وه گرفتار نه بێت! فائیده ی چیی، قسه ی خوړایی بۆ بکه م و وه ختی خو ی هه موو شتم
وتوه!

جهریده ی ئه م جار ه، مه قاله که ی سه عید زۆر جوانه. ئای ئافه رم که وا هاتوه به سه ر
ئه هلی شاره که و به تاییه تی ده ستی موعه لیمان. ئه گه ر ئه وه فه قیره (سه عید زه کیی)
کورپکی و یا خزمپکی قائیمقام و یا موعاوینی شورته و یا هه ر ئه وه نده شتیکی
به ده ست بوایه، هه موو شاره که ی له گه ل ئه چوو و ته عزیبه که ی به ر نه ته که وت و هه ر پیک
به نه وعیک به حسی چاکه ی ئه کرد، ئه یان وت: ئه مه حقی له سه ر هه مووانه، مال نییه
مه رحوم به منداله که ی نه خویندیی، ئیتر به ئه نوعی ریایی به حسمان ئه کرد. حه قیقه ته ن
له و ناحیه به وه شاره که مان عه بیکی هه یه و سه عید زۆر جوان خستویه ته به رچاو، فه قه ت
فائیده ی چیی؟ عیبه ت کوا؟ (۱)

(۱) سه عید زه کیی (سه عید عه بدولفه تاح) پیکیکه له ماموستا پێشه وه کانی پێ گه بیشتوی
سه رده می عوسمانیی. له رۆژنامه ی (پێشکه وتن - سلیمانیی؛ ۱۹۲۰ ز - ۱۹۲۲ ز) دا تا رۆژنامه ی
(ژین) ی ئه و کاته گوتاری کوردیی بلاوه. من له رایته له ی کرد و کۆشم بۆ راست ناسینی ماموستا
پێشه وه کانی له (پاییزی ۱۹۸۳ ز. دا) و له (به رپه به رایه تی گشتیی په روه رده ی سلیمانیی) دا
دۆسیه کانی کۆمه لیکانم دۆزیه وه و فۆتوکۆپییم کرد که بیکیکیان (زۆریه دۆسیه) ی ئه م زاته
بوو. هه لبه ت ئیره جیکه ی تاییه تی ناشنا کردنی ژین و ره نجی ماموستایی نییه، به لام (باسیکی
گرنگ) که خو ی زال ده کات، ئه مه یه که به ئاگاداری خوی هه ره پاکیز و شایه تی دۆستم کاک
مه حمود توفیق خه زنه داری رپه ری کاروباری زاتیبه ی به رپه به رایه تی نییروا، ئه م باسه بۆ بیکه م
جار ده خمه به رچاوی میژوو و راستیی که ئه مه یه. له ئه وه هه لانه دا که به شی زۆر و گرنگی دۆسیه ی
نییروا فۆتوکۆپی کرد؛ (کۆمه لێ نامه کاری ره سمیی لیکۆلینه وه ئاسا) م هاته به رده ست که گه لێ
سه رسامی کردم و له نیوان مه عاریفی سلیمانیی و مه عاریفی گشتیی به غداد و نییروا تۆمار بووه!
راستیبه که له به ر دوو هۆ ئه و (کۆمه له نامه کاری و لیکۆلینه وه و قسه وهرگرتنم) فۆتوکۆپی نه کرد؛
له لاییکه وه له ترسی ئه وه ی نه بادا رۆژی ده زگه کانی ئاساییش و سوپای عیراق که فیری پشکینی
مالانی کوردن، رۆژی ئه م نووسینانه یان به رده ست بکه ویت و به گیرم به یان! له لاییکی دیه وه چونکه
(ئه نجامی تهواو) ی باسه که م لێ روون نه بووه که وئ ده چیت باسه که - به ده ست تپه وردانی ده زگه ی
ئاساییشی گشتی ئه و سالانه - ده مکوت کرابیت بۆ بیک خاوه ند باس هه ر به ماموستایی
ماوه ته وه!. باسه که یشم ئه وه یه؛ له ئه و رۆژانه دا که سه رقالیی دیده نیی په روه رده ی سلیمانیی و
فۆتوکۆپی نامه کانی دۆسیه کانی ئه و ماموستایانه بووم، من و دۆستم رپه ری زاتیبه له ژوره که یدا
- بارانیش ده باری - دوو به دوو بووین و (دۆسیه که ی سه عید زه کی) یش به ده ستمه وه بوو. =

لهیره باران و شتی وا نه بوو و بیټک دوو روژ له مه و پټیش دنیا گهرم ببوو. فهقهت له دوینتیه هه وایټک هه لیکردوه، توژی دنیا ی فینک کردوه، نه بی له شوینه بهرزه کان باران و شتی وا باری بی. ثم سال به ئیعتیبار عومومی ئیره له دهغل و دانا چاک نه بوو. ثم ما بهو دهرجه یه ش نییه که تاغا موخته کیره کان به حسی نه کهن! به نه زهر وزه یی سهاله کهوه، باشه!

نه گهر نه حوالی (مام رهمه زان) نه پرسیی، دلنیا به که وا له مونته های پهریشانییدایه. نه مری خه ریکن، له مالی ئیمه دا گرمه گهره که ی بو نه کهن... وا (حه پسه) و نه وان له سهاله وه خه ریکی هه ویر و شتی وان. ثم ئیسواریه زور به پهریشانیی دیم، هه تتا نه مناسیییه... ته ماشا نه کهم ئیختیاریکی کو ماوه ی دهم و چاو روو پووشاوی، کردی به مالا... (۱)

= گوتم: کاکه مه محمود، مه گهر ئیسته بیټکی له دهزگی پهره ده دا بویرت له ماموستایی بکوئیتیه وه و ته حقیقی گهرمی لی بکات که بوچی پیوهندی ده دهزگی ئاساییسه وه هه یه!!

پرسیی: بوچی؟

گوتم: سهیری ثم دؤسییه ی ثم زاته بکه! مه عاریفی سلیمانیی و مه عاریفی گشتیی به عداد، له سهاله کانی په نجاکاندا، ثم هه موو قاقه زه یان به لپرسیینه وه و لیکوئینه وه له گهل نه و ماموستایه پر کردوه ته وه و زور توند به گیریان هیتاوه و به کفری ده زانن که (ماموستایی) پیوهندی ده دهزگی ئاساییسه وه هه بووه که به هوئی ژنبرا عه ره به که یه وه، به نه پنیی موچه ی مانگانه شی به پتچه وانیه قانونه وه، له دهزگی که وه رگرتوه! کاک مه محمود تو فیق خه زنه دار، دؤسییه که ی لی وه رگرتم و ماوه بی هیندی لا پهری نه مدیو و نه و دیو کرد و دواپی به رهنگیکی مات و سه رسامه وه، به ده ست جوولانیکی شه کهت و ماندوی پر پرسیاوه وه، گوتم:

- نه و کاته له کوئ و ئیسته له کوئ؟ شتیکی سهیره! سهیره، ههر له بهراورد نایهن.

جیگه ی گوتم، ماموستا نیوراوه که - به پیی لپرسیینه وه ی - ددانی به پیوهندی که یدا نابوو، به لام وه کو (نه نجامی ته و او ی باسه که) به دؤسییه که یه وه دیار نه بوو، وئ ده چیت که ههر دهزگی ئاساییسه گشتیی مه مله که تی عیراق بوئ تی که وتبیت و دهستی له باسه که وه ردا بیت و سه ری نابیتته وه.

مخابن نه و دؤسییه یه، هه زاران دؤسییه ی دی له راپه رینی ۱۹۹۱ ز. دا سوو تیندرا، به لام نه گهر روژی له روژان لیکوئلی نیازی ثم باسه ی هه بیت، پر باوه ریم له وینه ی دؤسییه ی خزمه تگوزاریی ماموستا که، له دهزگی گشتیی خانه نشینه کانی عیراق - به عداد، یان له وه زارته ی پهره ده - مه عاریفی جارن - ده دؤزرتیه وه!

(۱) مه به ست ههر مانگی رهمه زان.

وتم؛ کوره تو کیتی؟

وتی؛ نامناسیته وه؟ رهمه زانم، رهمه زان، قوربانی چاو!

وتم؛ بوچ وه هات لی هاتوه؟

وتی؛ شوینم ته و او له ق بووه... نه چمه ههر مالتیک پیشره ی سواره ی جهزنی لی دابه زیوه. به کوللیی لیم ناپرسنه وه و ئیستا که له سلیمانییه وه دیم، له گه ره کی کانسیکان، له ماله گه وره کان مالتیک هه یه، دایه خانیک تیدایه، رووی سپیی بی، به خودا نه و نه بیت ههر له ده رگا که وه ده رکه وم پر شه قم نه کهن. خو خودا حافیزی بی (قادر به گ) ټکیان هه یه (۱)؛

که نه و له مال بیت، ههر ناویرم به ویدا بچم. له نزیک نه وان وه، ئیسواریه ییک چومه مالتیک، پیی نه لین (مالی شه فیق به گ)... په نا به خودا، لیم دهره رین، ههر نه مزانیی چیی بکه م. کورټکیان هه یه ناوی (سه عید به گ) ه، ههر له گهل منی دی، پری دایه دارکه پری میتو که که لیم دا. کاری راست بی، ئافره تیک له بهر ژووره که ی لای خواره وه خه ریک بوو، نه و هات به ده میه وه، وتی: سه عید خو گاوه رسانیی نییه رو له؟ نه وه مام رهمه زان به بوچ لیی نه ده ی؟

به م هه را و دهنگه شه فیق به گ که وه ها بزانه خاوه ند ماله که یه و سه عید به گی کوری، نه وه ی به م که به م که ینویه نیی ههر نه زانیی، که منی دیی، گوتم: وه ره کوره تو وادیاره بی ئیسی، بام بتکه م به ناو دیری زه رعاتی به رکاریزی کاریزه وشک!

ثم ما که دواپی زانیی رهمه زانم، نه و له هه موویان خراپتر بوو، ههر به پاله په ستوه کردمیه دهره وه. نه گهر عه تیه خان نه بوایه، ثم جاره سه عید به گی کورپان به دارکه پره که ی، لیی نه دام. ثم ما به خودا عه تیه خانیش وه ها بزانه زوری له بهر من نه بوو و له بهر دارکه پره که بوو که نه رووخیت! ههر چلونی بوو، نه جاتم بوو و ئیستر له ویدا به ند نه بووم و ههر له و گه ره که دا مالتیکی که ش هه یه پیی نه لین (نامق به گ)، له ویش حورمه تم هه یه، فهقهت ده رگا که یان نه وه نده چه په که بوم نه کرا بچم! له بهر نه وه ی وا هاتووم بو ئیره و لهیره وه ئیجگاریی نه روم!

نه میبش به زمی رهمه زان!

(۱) مه به ست (مامه) یه.

له گه پانه وده دا جه مال كه هاتبوو بۆ لای ئیوه، ئیمه نه ماندیی. وا دیاره له كهركو كه وه
كبرا گه پاره ته وه به غدا و ئه مجا خۆی هاتوو بۆ ئه وئ!

بۆ ئه م جه ژنه به هه موو سوو پرت به ته مای مائی شیخ مه جیدین! (۱) ئه گه له گه ل ییك
رئ بكه و تنایه، باش بو. ئه خته ر، بۆ په مه زان نووسی بی بووم به شوئینا. شیخ مه جید ئیزنی
نه دا بوو، وه عده بیان بۆ جه ژن داوه. زۆر بییری زه کیه ش ئه كه م، جا نازانم رێك ئه كه ویت
ئویش یا نه؟

ئیتتر ئه وه نده عه زیزم

(ئیمزا: عه بدولكه ریم)

[ته واو]

✽ پ. ن؛ كه: ۱۰.۶/۱/۴۹ (*)

[عه بدولمه جید شیخ عارف — مه محمودی برای] (۲)

[سلیمان بی]

۱۹۲۶/۱/۲۶ ز

بۆ حوزووری برای خوشه ویستم

ئهو وه لهن مه خسوس ده ستت ماچ ده كه م. زۆر ده مینكه كاغه زت وهر ناگرم! عه جه با
ئه سباب چیه؟

نووسی بی بووم كه چل روپیه له حاجی سالح وهریگره، ئه گه ر لیت وهر گرتوو، بۆی
ئیعاده بكه ره وه، چونكه به حامیلی وهره قه؛ عه تار حه مه ئا غادا، چل روپیه م بۆ ناردی،
لیی وهریگره و جوابی گه ییشتنی بنووسه ره وه.

له مه و پیتش چل و ئه م جار هه ش چل روپیه، جه معهن تا ئیستا هه شتا روپیه ت
وهر گرتوو! حالی حازر لای من سه د و بیست روپیه ت ماوه. له مه عاشی کانوونی سانیی
بیست روپیه م بۆ داناوی.

(۱) مه به ست عه بدولمه جید شیخ عارفی قازیی، خوشكه زایه تی!.

(*) گه نجینه ی عه بدور په قیب بووسف - سلیمان بی؛ س ۱۹۹۰ ز.

(۲) بۆ ژیننامه ی نامه هه نیر بنۆره: نیتوداران.

ژیننامه ی براکهی نه زانرا، به لām وئ ده چیت له (ژبان) دا کاری کردیت.

عه زیزم

مانگیی له ۲۰ روپیه زیاتر ناتوانم ته ئدییه بکه م. له م خوسوسه وه قوسوورم عه فوو
بفه رموون! عه جه با بۆ ئیش و کارت چیت کردوو؟ ئه گه ر هیه چ مومکین نابیت، وهره وه بۆ
سلیمان بی!

عه زیزم؛ هه چ پاره ییتم بۆ په وانه کردی، ئه گه ر فه وتا مه سئوولییه ت قوبوول ناکه م.
ئه لحه مدولله هه موو سه لامه تین و سه لامه تیی ئیوه ش له خودا ته له ب ئه كه م.

ئه م چل روپیه یه زوو وهریگره و زوو جوابی بنووسه ره وه. رۆحه كه م؛ کوا له وه زیفه و
ئیش و کارت هیه چ خه به رێك نه بوو؛ باقیی دوعای مووه فقه قییه ت ئه كه م. (۱)

(ئیمزا)

۲۶ کانوون سانیی ۹۲۶

[ته واو]

✽ پ. ن؛ كه: ۱۰.۷/۱/۵۰ (*)

[عه بدولوا حید مه جید تیله کۆبی / عه بدولوا حید نووری — مسته فا ساییب] (۲)

[شه قلاوه]

۱۹۳۱/۳/۲۲ [ز]

مامۆستا؛ ع. و. نووری

مستو گیان

به حه ققی باخی پر خوشه ویستی و سووورمان! به حه ققی مه بده و مه فکوورده ی
میلیمان، هه ر وه خت بوو شیت بم كه كاغه زه كه تم وهر گرت؛ چه ند زویر و دلته نگ و
غه مناک بوو، ئه وه نده هۆشم هاته وه به به را، خیرت بنووسی كه زۆر دلنه واییت کردبووم.
ته سادوف منیش له و رۆژه دا، ئه م (ته ئریخه) م ته واو کردبوو و (۳) نیازی ئه وه م بوو بۆت

(۱) نامه هه نیر له ئه و کاته دا له رۆژنامه ی (ژبان هه وه) دا له سه ر چاپخانه كه بووه!.

(*) وهر گیراو له مه محمود توفیق خه زنه دار - زاوای نامه نووس - سلیمان بی؛ س ۱۹۸۳ ز. كه ئه ویش له
نازاد جه میل ساییب - برازای مسته فا ساییب - ی وهر گرتوو.

(۲) بۆ ژیننامه ی نامه هه نیر بنۆره: نیتوداران.

(۳) مه به ست (ته ئریخه) هکه ی، کتیبیککی داتراویه تی.

بئیرم و تۆش چاویکی پیا بگپیری، که چوویته بهغا، سهعیی بکهی بۆ قویوولی له موستهقبه لا، له خزمهت ئەمین زهکیی بهگا!^(۱)
گیانهکه م

بیخوینهوه! چیی؟ کتیبهکه م که ته رجهمه کردووه و چیی خراپه چاکی که! بیبه لای ئەمین زهکیی بهگ و نیشانی بده، بزانه لیبی رازییه؟ ئینجا بینیرهوه بۆم، منیش تهقدیمی وهزارهتی - جههالهت - مهعاریفی ئەکه م، وه تا ئەتوانیی بهخۆت و ئەمین ئەفهندیی^(۳) و شاهوویس^(۲) پیتی قویوول بکه ن! نازانم ئیمان به رهو کوئی بهینم، چیی بووه؟
براله

له تو وا ئەزانیی من خائینم؟ چونکی له کاغه زهکه تا ئەفه رموویت؟ شه قلاوا که وتووه ته قوژینهوه... هه ته ده!!

ئهری شاره زای تهبعی من نیت؟ ئایا نازانیت چه ند ساله موعه للیم و چه ندیم له ناو لادیدا سه رف کردووه؟ نازانی کئی ریتی لاریی له لاوه کان کردهوه؟ نازانیی هه موو مانگیک ۱۵٪ مه عاشه که م سهرفی منالانی لادی ئەکه م؟ نازانیی ئیستا چیی ئەکه م لیره و چۆنم بۆ مه علومات؟ بچۆ ئەو جیبانهی قوتابی ئیره لئی ئەخوینتی؟
برا گیان

له بهر ئەمه ئەزانم لادیتی کورد، عومومهن دو اکه وتوو، لاواز، حهق خوراو و بی بهشن و

(۱) محمه مد ئەمین زهکیی له کابینهی وهزارهتی دوانزهی عیراقییدا نه بووه و له کابینهی سیانزه (۱/۱۰/۱۹۳۱ز - /- ۱۰/۱۹۳۲ز) دا وهزیری ئابوری و کارگوزاری بوو، عهبدو لخصین چه له بیی عه ره ب له ههردوو کابینهی باس کراوا وهزیری مهعاریف - زانستی - بوو.

(۲) ئەمین ئەفهندیی: محمه مد ئەمین حهسن / ئەمین رواندزیی (۱۸۹۸ز. رواندز - ۶/۱۱/۱۹۵۵ز. بهغداد)، ئەفسه ری عوسمانیی، ئەفسه ری دووم حوکومه تی کوردستان، ئەفسه ری عیراقیی، سیاسی نه ته وه په ره ور، خاوه ندی ییکه مین رۆژنامه ی هه ولیتر (هه تاو - س ۱۹۴۸ز).

(۳) شاهوویس، ئیسماعیل حه ققیی (۱۸۹۸ز. مووسل - ۱۲/۵/۱۹۷۶ز. سلیمانیی) ئەفسه ری عوسمانیی، عیراقیی، سیاسی کورد په ره ور، خاوه ندی (قه سه ی پیشینان - س ۱۹۳۳) و (پروبوو چی پیشینان - س ۱۹۳۸ز). (*).

(*) ئەم دوو زانه ش - وهک نامه وه گر مسته فا ساییب - له ئەو میژوو ده دا له کوردستان دوو خرابو نه وه بۆ باژیری حیه له!.

شا ده ماری کوردن؛ به فه خری ئەزانم که له ناویانا ویداع له گه ل دنیا بکه م وه ئەمین به، عه ینه ن پرۆگرامی (فاچیست) ته تبیی ئەکه م! بۆ ئەوه ی کورد بژی، ئەو تۆزه خوینیه ی له له شمایه بیژینم گشت جارێ ناماده م، به لām من بلیم چیی که دائیما - ته نها پار نه بی تۆزی حور بووم - هه موو وهختی له قه فه س دامنه نین؟^(۱)
وه زعییه تم وهک لای خواره وه نووسراوه، وایه:

۱- کردوومیان به رفیقی مه لا، شیخ و گاوریکی عه نکاوه.^(۲)
۲- به ناو چل دهرسم هه یه، هه چی بۆ فیکری میلییه ت ئانه یی نایه نی. حه تتا مو فه تتیش به خسووسی بۆی دانام که مه جبووری کردم دهرسی ئیجتیماعیی وه رنه گرم، دهرسی ته ربیه ی به ده نبیه ش به زمانی عه ره بیی «!!» ئەلیمه وه!^(۳)
۳- تا ئیستا دوو جار مو دیری ناحیه ته هیدی کردووم، وه تا ئیستا وهک ئەوه ل سالی هه له بجه «۱۰» راپۆرم لئی دراوه!

۴- له پیش ئەوه دا که هاتووم بۆ ئیره، حوکومه ت به ده م منالانی ئیره - وه - ته له عرافی لئی داوه بۆ مه عاریف که (نامانه وی!).

ئینجا تۆ له جیی من به، بزانه شه و و رۆژ له مه راقا نامریی؟ له گه ل ئەم هه موو ته رتیبانه دا، ئەمین به خیانه ت ناکه م، عه ینه ن مه بده و و مه فکووره ئەخه مه میشکی منالانه وه که له مناله کانیش جاسووسم به سه ره وه یه، چونکی ئەم مه بده و و مه فکووره یه چووه ته ناو خوینمه وه، له (ق!!) دایکی مه عاشه که یان به م!^(۴)
با ئینجا جوابی سوئاله کانت بده مه وه:

(۱) ویرای نه ته وه په ره ره یی نامه نووس، هه رگیز وی ناچیت که لاینگیری (فاچیزم و ئەلمان) بوویت؛ ره نگیی له ئیره دا مه به سستی له به رنامه ی خوژیکه ستنی (لاوانی فاچیست/ په سته ک ره شه کان) ای ئیستالیا بوویت. ئەوه ته هه ر به ئەم نامه یی ره خنه له ئەلمان ده گریت و له ئەوه ش پتر له دانراو و چاپکراوه کانی دوا رۆژی ورد ببینه وه، ده بین که دژی ته ی! خزی له پیشه کیی چاپکراوی (له ریگه ی سه رکه وته نی ئینسانا)، نووسیویه تی؛ (خوا نه خواسته گه ر فاشیزمی سه رکه وی که موسته حیه له؛ کۆنه په رستی، خه رافات، دهره به گیی له م ولاته دا زیاتر و چاکتر ره گ دائه کوتی!).

(۲) عه نکاوه - عینکاوه؛ ناوایه کی تیکه ل به باژیری هه ولیتر، دانیشتووه کانی مه سیحین.

(۳) شوینی «!!» جوینه و من نه منووسیوه ته وه که ده بوو بنووسریته وه!.

(۴) دیسان جوینه!

- ۱- موعه لليمه كان كه هاتوننه ئيره و ليره بوون، به حه قيقهت كه م خزمه تيان كردوه. چونكى هيچ نه سه رتيكى باش نابينم، به ناو كورد، به جيسم نه لمان بوون! كاشكى (تامريكا) يى بوونايه، بهس نه بوو ره حمى به شه ريبه تيان هه بوو!! خوا نه زانى منالى سونفى چوارم، نازانن كورد يى بنوسن، عه ره بى جوان!!
- ۲- حيسى ميللىي كه مه! نه هم بيه تى زباني كورد يى له ته حته لسفر (۱۰۰۰) دا يه! مه وجود «۶۰» كه سه كه له شه قلاوهدا «۱۵۰۰» مندالى تيدايه كه عومرى «۷» سالانه!
- ۳- له هيچ عيلميك ئيستيفاده نه كراوه!
- ۴- «۳۰» گاور وا له مه كته با، چونكى له شه قلاوادا «۱۵۰» مالى گاور هه يه!
- ۵- ئيستيبداى موديرى مه كته ب بووه ته سه به بى نه مانه وهى مندالانى مه كته ب.
- ۶- له شه قلاوادا حيسسى برايه تيبى گهر بى، لاي (ميرانى قادر بهگ) (۱)، ره شيد بهگ جاسوسه! (۲)
- ۷- ته عه سسويى دينبى و نيفاق له ده ره جهى غه له ياندايه، رۆژ نيبه شه نه بى!
- ۸- مه ركه زى ناحيه «۶۰» ماله، «۱۵۰» ي گاور، «۴» مالى جووله كه يه.
- ۹- حاسيلا تى ناحيه كه: تووتن، ستيوه و ده غل و دانه.
- ۱۰- دارى خانو به ميليون هه يه.
- ۱۱- ميللهت له برسا نه مرئ، ده وله مهنده كان سه فيه نين، موقته سيدن!
- ۱۲- وارىداتى سالى ۱۹۲۷؛ «۸۰،۰۰۰» روپييه، سالى ۲۸ «۸۲،۰۰۰» و ۲۹ -

(۱) ميرانى قادر بهگ كورى ميرانى مسته فا بهگ، دواى (ا. ج. گ) و پراى نه خوئنده وارىي، سه ركردى هه موو به ره خيلى خوشناو بووه. ئينگليزه كان نيتويان نابوو (هيزى هه شته م). ده بليوو. ئار. هاى W. R. Hay. نه فسره برى تانبايى، لىي گوتوه؛ (نه گهر راويژكارى چاكى ببوايه، سه ركرده يتيكى نمونه ده بوو!). سالانى ۱۹۳۳ ز - ۱۹۳۷ ز نوتنه رى هه ولير بوو له پارله مانى عيراقدا. سالى ۱۹۳۸ ز به نه خوشي شير به نجه كوچى كردوه! (بنۆره: خوشناو و خوشناوه تيبى - س ۱۹۸۵ ز).

(۲) برا بچووكى ميرانى قادر بهگ. جتيگه گوتنه نه و رۆژگار هه كه سى به نه نيبى پتوه ندى له گه ل ده زگانى حوكومهت هه بوو بيت، وشه ي (جاسوس) ي بهر كه وتوه كه بى گومان به كار بردنى شتوه يتيكى موه له قى نيبه!

- ۳۰ «۸۵،۰۰۰» روپييه. ئينجا ته ماشاي ئيستيبداى حوكومهت بكه! (۱)
 - ۱۳- «۸۵» دى هه يه له ناحيه كه دا، هه موو شاخستانه. نه گهر ميللهت موه مه ددين بى، به هه زار ته ياره ناگيرئ!
 - ۱۴- پولىس موعته به رتره له موعه لليميك.
 - ۱۵- مه لاكان جاسوسن، نه ما به عومومى، نه وان موبه ششبرى نيفاقن.
 - ۱۶- كچ هه لگرتن به شه ره فيه وه، ئيستى باشه.
 - ۱۷- نوفوسى ناحيه كه؛ ۱۰،۰۰۰ كه سه.
 - ۱۸- «۵۰۰۰» هه زار تفه نك هه يه.
 - ۱۹- عه شيره تى خوشناو له هه موو ناحيه كه دا يه.
 - ۲۰- كه ميك (هه ركىي) هه يه! (۲)
 - ۲۱- زبان و له هجه ي خوشناو، وهك پير ئينه كانى كوئى خو مانه!
 - ۲۲- پولىسه كان له كه ركوكى (ح!!) هاتون!
 - ۲۳- موديرى كورى شىخ عه بدو لقادري شيماله!
 - ۲۴- له هه موو ديها تىكى زياتر، له شه قلاوادا باغچه هه يه!
 - ۲۵- سه رنج بده ره كه ليماتى خواره وه!
- شه قلاوا: ش
س: سليمانى

(۱) سالانى ۲۸ — ۳۰، مه به ستى ساله كانى ۱۹۲۸ - ۱۹۳۰ ز. سه!
(۲) واته خيلى (هه ركى). من وهكو سه رنجيشم داوه ليكوئه كانى ميژوو، زمانى كورد يى زور له نيوى نه م خيلى و ريشه ي نه يانكوئيه ته وه. بروام هه يه وشه ي (هه ركىي) كه هيندى كه سى نه شاره زا به هه له وه ده بيتن گويا (كوچهرى هه ر كوئيه كن!!) وشه يتيكى ته واو كوئنه و خيلى كه ش ره سه نه! نه م وشه يه (هه ركى - مه ركى) ماديه و (مه ركى) له نيوى خيلى كه كانى (ماد) دا لاي ميژوونوس (دياكونوف - ميديا) نيوى هاتوه! جتيگه ي باسه له كوئاييه كانى سالانى هه شتادا و له به شه عه ره بيه كه ي رۆژنامه ي (عيراق) ي به غداد بييدا - له مه نفاذا نيوى و ژماره كه يم له به رده ست نيبه - به نيوى نه و خيلى وه بيزارى نوانديو له نه وهى - به قسه ي خوئى - بيژراوه كه ريشه يان كوئنه. نيويرا وه كه و پراى نه وهى نكولى له ره سه نى خوئى كردبوو، هه روه ها پاكانه ي كردبوو گويا كافر نين، سوزيشى دابوو به سه ركردايه تى حوكومه تى به عسى عه ره بى داگير كه ر گويا! هه ميشه وه فادار و فيداكارى ده بن!

کودی

کووله که

پهنگر

پشکو

ئودی

دایک (دایکیش به کار نه هیتن)

ئهیدی

ئایا (!)

پهژوو (پهژوو)

خه لووز

چیا

شاخ

قانه مانه

هه لووژه

داندووک

گهغه کوتاو (با بیتمه لات یا بتبینم، حیکایه تیکی داندووکت بۆ نه کهم!).

کوو؟

چۆن؟

داخۆ

ئایا

گورج کتیبه کهم ته دقیق بکه، بیبه بهغا، نیشانی ئەمین زهکی بهگی بده و وهعهدی قوبوولی لی وهر بگره تا رهسمه ن بینیرینه مهعاریف! دهسی وههیبی بهگ و شاوهیس و ئەمین ئەفندی و مستهفا شوقیی ئەفندی ماچ ئەکهم!^(۱) وهکیلی سلاو به بۆ (لاوانی بهغا)^(۲)، له ئیستاوه جهژنی نه ورۆزت پیروژ بی برا هاو خوتنه کهم!^(۳)

(ئیمزا)

[تهواو]

(۱) مستهفا شوقیی په مەزان (۱۸۹۸ ز - ۱۹۴۲ ز. رواندز)، ئەفسەری عوسمانیی، عێراقیی، سیاسیی نەتەو پەرە سەرۆکی (ک. پشتیوان/ ک. خۆبیون) له کوردستانی باشووردا، خاوەندی گۆقاری (په یژه - س ۱۹۲۷ ز).

(۲) مه بهست (ک. ل. کورد) له بهغداددا.

(۳) بهرهمی کۆکراوی عهبدو لواحید نووری - ناماده کردن و کۆکردنهوی مهحمود توفیق خهزنه دار (زاوای)، پیشه کیی و سه ره رشتیی و ناماده کردنی در. عیزه ددین مستهفا رهسول (ئه م نامه یه و ته نانه ت نیو هیتانیسی «به تانقه ست» فه رامۆش کردوه! ده لیم به تانقه ست، چونکه فۆتۆکۆپی ئه م نامه یه و باوه رنامه ی خۆتندنه که یشم له س ۱۹۸۳ ز. دا و له سلیمانیدا له مهحمود توفیق خهزنه دار خۆی وه رگرتوه! راستییه که یشی ئه و کرداره تانقه ست، دیسان جهخت بۆ ئه و راستییه ده کات که هیتدی که س مه به ستیان بو، وینه ی ئه م نه ته وه په ره بگۆزن و به زۆر بکه ن به (شیوعیی)، چه شنی داموده زگه کانی حکومه تی مهمله که تی عێراق که هه ر کوردیکی نازادیخواز و نیشتمانی په ره ریان به (شیوعیی) ده ژماردا!

☆ پ. ن؛ که: ۱۰/۸/۵۱ (*)

[شیخ عه لائوددین بیاره — مستهفا شیخ مهحمود شیخ محمه د/ مستهفا قه ره داخیی] ^(۱)

[سه رۆکی هه ردوو ریتبازی نه قشبه ندیی و قادریی]

بیاره. هه له بجه. عێراق

۱۱ ره جه ب ۱۳۶۰ [ک]

۱۹۴۱/۸/۴ [ز]

بۆ حوزووری سه عاده ت مه ئاب موته سه پرپی مه حبوویی سلیمانی

مستهفا ئەفندی قه ره داخیی ته قدیم

له پاش ته قدیمی مه راسیمی مه وه دده ت و ئیختیساسی قه لبیی و ته مه ننا ی پایه داریی و به رقه راری عالیتان، لوزومه ن زه حمه تان ئەده م... له سه عاده تان پوشیده نیبه که داعیی هه موو قیوا و مه شاعیرم سه رپی ته قه دوومی مه سالیحی حوکومه ت و ئاساییش و ره فاهی میلله ت کردوه و له هه موو عه سر و ده وره بیکا مه وقیفی ئیمه بۆ پیشکه وتنی مه سالیحی حوکومه ت و وه تن مه شهوود و مه علوم بووه که ئیحتیاج به ئیستیدلال و بورهان ناکات؛ (فه که یفه به سوح فیله زهانی شه یئ نیزا ئیحتیاج نه هار و ئیلا ده لیل؟) ^(۲) دیسان له خانه دانی نه جابه ت بونیانی عه شیره تی جاف، ئه و شه خسانه ی که رابیسته و عیلاقه یان له گه ل ئیمه به مورووری زه مان دهوامی کردبی، جه بابان نه جابه ت شیعاران (حه سه ن فه همیی به گ) و (ئه حمه د به گ) ن^(۳)، بیلخاسسه ئه م دوو زاته به ده ره جه بیکی وه ها له گه ل ئیمه مه ربوتن که عومومی موریدان و مه حسووبان و عه لاقه دارانی ئیمه له موخته لیف ئەلوییه ی عێراقه وه، رووی دلیان له م دوو زاته یه و

(*) گه ئجینه ی حه سه ن فه همیی جاف - به غداد؛ ۱۴/۵/۱۹۹۷ ز. (ره نگه پرسیار بکریت چۆن ئه م نامه یه - بۆ بیکیکی دیبه - گه بیشتوه ته ده ست حه سه ن فه همیی. ئەز پیم وه یه یا ئه مه وینه بیکی نامه کیه، یا له دوا رۆژدا موته سه پرپی نیو براو داویه تی به حه سه ن فه همیی).

(۱) بۆ ژیننامه ی مستهفا شیخ مهحمود قه ره داخیی، بنۆره: نیوداران.

(۲) فكيف يَصُحُ في الاذهان شي اذا يحتاج النهار الى دليل!!/ چۆن شتی له بیراندا راست ده ره چه ییت که رۆژ پتوبستی به - به لگه - ده لیل بییت؟

(۳) ئه حمه د حه مه سالیح به گ.

زۆرتر بۆیە داعییبی ئەم دوو شەخسەم خۆش ئەوی کە دائیما تەرەفداری مەسالییحی حوکومەت و جانیبگیری ئەمن و ئاساییشی عام بوون. بەم مونسەبە یە رۆژ بە رۆژ مەوقیفی حەسەنەیان لە قولووبی عەلاقەدارانی دیگەر، مەخسوسەن، وە ئەنزازی عام نەشونمە ی کردوووە - ئەم موددەتە لە سلیمانییا ماونەتەووە، لە ئەنزازی عوموموی مەخسوسوبانمانا، مانەویان نەوعە ئیستیغرابیکی پەیدا کردوووە، لەبەر ئەمە ئەوا مەخسوسوسیبی برای عەزیز و موحتەرەم و راستم (شیخ تاییب) م ناردە خزمەتتان، رجام و اسیقە و موتەئەککیدم کە بەرابەر بەم دوو زاتە تەحەوولی ئیلتیفات و شەفەقەت و مەحەبەتتان نیشان ئەدەن. واقیەن سلیمانیی و هەلەبجە بۆ حوکومەت یێک سوورەتیان هەیه، فەقەت بۆ ئەنزازی عام، مانەویان لە سلیمانییا بەحیرەتەووە تەلەققیبی ئەکریت! جا ئەمەلم لە لوتفتان وایە، لەم پروووە ئیمە مەمنون خاتیری کاففە ی مەخسوسوبانی ئەم دوو خانەدانە تەسریر و بەعەودەتیان و عەودەتی جەنابی (حامید بەگ) قەریبەن تەبشیرمان بفرمویان.

لە پایانا ئیحتیراماتی سەممانەم تەقدیم ئەکەم. (۱)

(ئیمزا: عەلاؤددین)

[تەواو]

✽ پ. ن؛ کە: ۱۰۹/۲/۵۱ (*)

[شیخ عەلاؤددینی بیارە — حەسەن فەهمیی جاف] (۲)
[بیارە]

بەیانیی رۆژی چوارشەممە ۶ی ئاب ۱۹۴۱ [ز]

از آمدنت اگر خبرداشتم

در رهگذرت گل و سمن کاشتم (۳)

بۆ میری موحتەرەم و موەزەزە و دانا و دڵ پەسەند و عالیی مەقام و مەکاریم ئیتتیسام

(۱) لیم روون نییە داخۆ لەبەرچی وەکو دەستبەسەری نیویراوەکان لە سلیمانییدا بوون، بەلام پیم وەیه حوکومەتە کە ی رەشید عالیی گیلانیی ترسی لە جافەکان بوویت!!
(*) سەرچاوە ی پیشوو!

(۲) تەواو پروونە ئەم نامە یە بەلگە ی ئەنجام بوونی نامە ی پیشوووە!

(۳) واتە: ئەگەر هەوالی هانتتم پی بزانیبا، ریگەتم بە گۆل و سەمەن دەچاند!.

حەزەرەتی حەسەن فەهمی بەگ تەقدیم...

بەرستی و خۆیشت ئەیزانیی کە وایە، زۆر بە تەشریف هینانەووەت دلم روشن بوووە و یاخو بە خبیر بییتەووە و مەنزیلەت هەروا کە بوو، مویارەک و دەولەت روون و کەیف خۆش بی. ئەوا بە نیسقولمواسەلە (۱) زەحمتەم بە خاتیری عەزیزتان دا، خوا بە لوتفی خۆی مولاتات مییەسسەر بفرمویت.

تەبعەن وەعدەتان داوہ کە بین بۆ بیارە (وہلوعد عەلەل حورولکەریم دەینون وەدەدین و یەجیب ئەن یوقزا). (۲)

ئیحتیرامات زەحمتە ئەدەم، میرم

(ئیمزا)

[تەواو]

✽ پ. ن؛ کە: ۱۱۰/۳/۵۱ (*)

[شیخ عەلاؤددین بیارە — حەسەن فەهمیی جاف] (۳)

[بیارە]

۲۲ شەعبان ۱۳۶۰ [ک/۱۲/۱۰/۱۹۴۱ز]

بۆ جەنابی خۆشەویست و موحتەرەم و دڵ پەسەندی فوقەرا

حەسەن فەهمیی بەگ

لەپاش ئیهدای مەووددەت و قەوافیلی دەعەواتی خەیرییە، بەدلیکی پر مەووددەتەووە لە ئەحوالتان پرسیار و تەمەننای عافیەت و ئیستراحتەتتان لە خوا تەلەب ئەکەم. لەو وەختەدا پارەمان لازمە، سەییەد نیزامەدینم ناردە خزمەتتان، ئەمەل وایە ئەو مەبلەغە کە لە خزمەتتا ماووە و تەبعەن ئەیزانن چەندە، بۆمان بنیرن، زۆر زەرورەت ییتخەگیرمان بووە.

(۱) نصف المواصلۃ. (نیووەی بەیێکگە بیشتن).

(۲) والوعد علی الحر الکریم. دین والدین یجب أن یقضی (گفتی کەستیکی نازاد و بەخشندە وەک قەرزە و قەرزیش دەبییت بدیتەووە!).

(*) سەرچاوە ی پیشوو.

(۳) پەراویزە فارسییە کەم رانەگۆستوووەتەووە و پیتویستم نەزانیی.

ئيتير بهم وهسيله يه ئيحتيراماتي فائيقهم ته قديم نه كه م عه زيزم.
خاديمي مه حافيلي شهريفه

(ئيمزا: عه لائوددين)

[ته واو]

☆ پ. ن؛ كه: ۱۱۱/۴/۵۱ (*)

[شېخ عه لائوددين بياره — حه سه ن فه هميي جاف] (۱)

[ش؟]

[م؟]

بسم الله تعالى

بو حوزووري نه ميري موخته رهم جه ناب حه سه ن فه همي به گ

زيدو موحه بيه تو هولعاليي

نه ووه له ن زور به ئيشتيق و به لاغي ده عودت و ته مه نناي سه عاده ت و ئيقبال،
يادئاوهر يتان نه كه م، نومبده وارم پايه ي عيززه تتان سه رنه فراز و مايه ي حه ياتتان قهريني
ئيعزاز بي. سانبه ن له خوسوس هه مره يي و موساعه ده تتان به (زاهيد) ي كورم، زور
مه منون و مه سروور بووم و زياتر له مه حه بيه تي سا بيقه، نه سبابي دو عا گو ي بوو.
ئسته ش ئيوه خوتان ئيتتيلاعتان هه يه وه نه زانن نه ولاد و نه حفا كه ته وه سسوعيان كرد،
نه وزاعي ئيقتيسادييه موقته زاي ئينتيشار و ئيستيقامه تي هه ريكيكيكيا نه له محه لليكا.

بو نه م غايه موومائيليه م له گه ل يتيك دوو براي له «گليجان» (۱) كه موفه ووه زه به ئيمه،
ئيسكان كردوه تا مه شغوولي كه سابه تي خوي، يه عني به ئومووري زراعت و فه لاحت،
ئيداره ي عائيله و عيلاقه تي ته مين بكا. به رابه ر به م وه زعه مه سرووعه، مه علومامتان
هه يه، جه نابي قائيمقام عه لا خيلا فيعه دل نه مر نه كا كه (زاهيد) له گليجان دانه نيشي.

نه ميشه به قهراري قه تعيي زولميكي شه رعيي و قانونيه، كه وايه رجا نه كه م به هه ر
نه وع مومكين نه بي، نه گه ر مولقاتي قائيمقام نه فه رمون بو ته سه يلاتي نه م قه زيبه جه هد
بفه رمون، وه عه لا كوللي حال به ئوسولتي كه مه سرووعه ته نويري (زاهيد) بفه رموي كه

(*) سه رچاوه ي پيشوو.

(۱) گونديكي سه ر به قه زاي هه له بجه يه!.

له ئومووراتي مه غدوور نه بي. ئيتير هه موو وه ختي ده وامي ئيقبال و عومرتان له گه ل
سيححت و سه عاده تتان داوا نه كه ين وه سه سه لام! (۱) نه مه وه ها مه علوممه به هائوددين
مه جيد چاوه شيش چوار (.....) نه م قائمقامه نه مر نه كات و مه جيد چاوه شيش به تاره زووي
عوسمان به گه بو جه لي مه نفه عه تي خوي و پارزدری عوسمان به گ له گليجان (.....)
خانه قاين دزي، برديان بولا ي قه مه رسولتاني قه لخانيي و ئسته ييش زدری (.....) وه
ره سوول (.....) و نه و چوار (.....) تفه نكيكي له ئيشكچيي دزيوه!
نه لاسل نه وا به هاددين پياوي عوسمان به گه وه قه لخانيي هينا وه ته لاي خوي، نه و
عالمه يان ويران كرد.

چيي بلنيم كه حوكومه ت نييه ئيلا بو فه قير و (.....)، نه لحوكمو لله وه سه سه لام. (۲)

خاديم مه حاسين شه رعييه

وه ته ريقه نه قشيه و قادرييه

(ئيمزا: عه لائوددين)

[ته واو]

☆ پ. ن؛ كه: ۱۱۲/۱/۵۲ (*)

[عه ليي با پير ئاغا / كه ماليي — حه سه ن فه هميي]

[ش؟]

[م؟]

پيرم كه سه يري سيه يي وه ك باغي به ي بكه م
يامه يلي نه و خه تاني خياباني رهي بكه م
وا باشه نه سبي فيكر و هه وه س ئيكه په ي بكه م
لاكين مه حاله مه وسيمي گول، ته ركي مه ي بكه م

(۱) دياره كه نه مه نووسيني ده ستي نامه نووسه، به لام نووسيني دوايي - نه گه ر قسه كانيش له ه يي

نامه نووس بچيت!! جودتراه و ئيمزا كه ييش به قه له مي نووسينه كه ي دووه مه!

(۲) مخابن چه ندوم كرد نه گه ييشتمه ناسينه وه ي ميژووي نامه كه، به لام ره نگين هه ر نووسراوي سالاني

چله كان بيت!!.

(*) سه رچاوه ي پيشوو.

من لافی عه قَل لى ئە دەم، ئەم کاره کهى بکه م؟^(۱)
 شیواوه ئەم جیهانه، وهها باشه زوو برۆم
 بى هووده به که ئیسته که مه شغوولی هاتوچۆم
 بهنده و غولامی (حافیزی شیرازی) ی نوکته گۆم
 دنیای وهفای نییه و نه بووه، پیکتی تیکه بۆم،
 تا من حیکایه تی جه م و کاووس و کهى بکه م!^(۲)

گه وره ی خوشه و بیستم جه نابى حه سه ن به گ

نامه یی بکم پیشکەش کردن، هیچ وهلامیکم پى نه گه بیشت. ئەم دوو شیعره ی سه ره وه هی
 حافیز بوو، گۆریومه به کوردیی و ته خمیسیم کردووه، تکا ئە که م چ ئەم و چ شیعره که ی
 پیشووتر نه گه ر مووافیقی ته به ی جه نابتانه جوابم بده نه وه؟ ئیخلاص و ئیحتیرامم هه یه بۆ
 هه ر لاییک!

(ئیمزا)

دلسۆزتان عه لیبی با پیر

پ. ن؛ که: ۱۱۳/۱/۵۳*

[فوتاد ره شید به کر — مسته فا ساییب] (۳)

[رواندز]

۱۹۳۱/۱/۱۶ [ز]

کاکه زه کیبى ساییب

له ناکا و کاغه زیکتیم پى گه بیشت، زۆر مه منوون بووم. له بهر کو کردنه وه ی ناوی
 دپهاته کان، نه ختی جوابه که م ته ئخیر خست، ئومید ده که م عه فووم کرئ! له دپهاته کان،
 ئەوی مه شهوورن ئەمانه ن که ته قدیمی ده که م، مودیری مه کتبه عه بدور ره حمان شه ره ف
 ئەفه ندیی مودیری سابیقی کو بسنجاقه. پیاویکی هه تا بلتیت مولا ییم و باشه و بۆ هه موو

(۱) شیعرى حافز.

(۲) ته خمیسی که مالیی.

(*) گه نجینه ی مسته فا ساییب.

(۳) بۆژیننامه ی نامه هه نیر بنۆره: نیوداران.

مه سائیلێک فیکر له موعه للیمه کان وه رده گری. فیکری تازه یه، حه ز له ته قالیدی کۆن
 ناکا، به هه موو مه عنای که لیمه یی بک مونه و ویره، وه ئە گه ر له خوسووسیه وه وه ختی خۆی
 خراپه ت بیستبى، هه مووی موخالیفی حه قیقه ت بوون.

موعه للیمه کانیش؛ سه عید فه هیم، مه دحه ت موباره ک خه لقی کفری، برای
 (خو لوسی) ی تا پۆیه! موعه للیمه که ی تریش عه بدالله سافیه کوری عومه ر ئە فه ندیه،
 خه لقی که رکوکه، فیکری باش نییه. هه رچه نده لیره ش بوونی زه رهری نییه، فه قه ت له
 خوسووس وه ته نییه وه ئیستیفای لی ناکری.

مه جموعی ته له به: نزیکى «۸۰» ته له به یه. «۵» سونفی هه یه با مه یلی مه عاریف لیره
 که وتوو ته نیسه ته وه؛ به عه زن مه ییال و به عه زن عه لییه دارن، وه ئیمه ش ته ترافمان
 به جاسووس ده وه دراوه. له ۲۵٪ ی رواندز له ئە شراف و ره ئیس عه شره ت و بیگزاده،
 هه تا وه کو گه ندیان، جاسووسیی ده که ن چ بۆ حوکومه تی عه ره ب، چ بۆ ئینگلیز!
 ئیسماعیل به گ^(۱) لیره یی بکه پیاویکه مه زیبه تی هه بى، به لام به عه مه لی هه یچ ئیشیک
 نایه ت، که وتوو ته مه راقی مه ندووبیه ته وه؛ هه یچی تری له بیره نییه! له خوسووس
 کوردیه ته وه، لیره ده توانم بلیم (سفره)، هه یچی پى ناکریت.

له مه ئموورانی عه ره ب، ته قریبه ن مه وجود نییه، ته نها ییک قۆمیسهر هه یه، ناوی
 عه بدوولموتته لیبه و کابراییکى عه ره بی له گه له، ده لێن مه نسووبی ئیستیه باراتی عه ره به و
 ئەم شوپه یه ش زۆر حه ره کات هه ن که ئیسه باتی ده کا؛ مه سه له ن له م رۆژانه دا که زستانه و
 وه قتی سیاحت و سه یران نییه، زیاره تی قیسمی ئە عه زمی روه سای عه شره ته کانی
 ئە ترافی رواندزی کردووه له گه ل پیاویکی کورد، ئە لێن له خزمانی شیخ حوساموودینی
 ته ویله یه ناوی شیخ جه میله!^(۲) وه کو بیستوو مه ئەم پیاوه شیخه مه نسووبی (یه س
 پاشاله اشمییه)^(۳) ئەم حه ره که ته مونه و ویرانی ئیره ی خستوو ته په رۆشیی و په شیوییه وه،

(۱) مه به ست ئیسماعیل به گی رواندزه که له خانه دانی پاشا کۆره. له ۱ - ۲ ی سووری پارله مانی
 عیراقی عه ره بدا؛ ۱۹۲۶ز - ۱۹۳۰ز. دا نوینه ری هه ولیر بوو، دواتر له گه لیبی عه لیبی به گدا
 به کوشه ت چوو!.

(۲) شیخ جه میل کوری شیخ عومه ر زیائوودینه.

(۳) مه به ست یاسین هاشمییه که چه ند جار سه ره زیرانی عیراقی عه ره ب بووه. توفیق وه هبیبی بۆ م. ر.
 هاواری خاوه ندی (شیخ مه حموودی قاره مان و...) گپراوه ته که یاسین ئە فه سره ی عوسمانیی بووه و
 هه ر به (یاسین کاکه یی - کورد) بانگیان کردووه. به لام کاتێ مه مه له که تی عیراقی عه ره ب و =

فەقەت چىبى بىكەن، دەستىيان بەستراوه، ناتوانن هېچ بىكەن!

زۆر زۆر عەرزى حورمەتم لە خىدمەت خۆشەويستمان ئەمىن رواندزىبى هەبە. زۆرم پى
خۆش بوو پىكەوهەن. كوردەكانى تر كە لەوین، كىن، ناوى چىبە؟ سەبىد حوزنىبى، لىرە
حالى زۆر خراپە و دەرهىنانى جەرىدەكەى لەبەر ئەوهى ئىستىفادەى لى ناكرى و خۆشى
ماددەتەن ئىستىفادەى لى ناكە و بەعبارەتپىكى وازىح تر مەتاعەكەى قىمەت ناكە، دەرى
ناھىنىت، وە ئەگەر دەرىشەهەتپىن، بەحورپىبەت پى ناكرى بنوسىت، فەقەت ئەوه هەبە،
نوسخە نوسخە (تەئرىخى كوردان) دەردەهەتپىت. هەتا وەكو ئىستە چوار نوسخەى
دەرهىناوه، و لە ئاخىر نوسخەكانى، دوانى بەناوى (سەبىد) هەتە قەدىمى ئەكەم!^(۱)
پىكىكى بدەن بەئەمىن رواندزىبى! موعاوينى پۆلىسى ئىرە، خەلقى كەفرىبە،
قائىمقامىش رەزا بەگى خۆمانە. ئىنتىزارى جوابتان دەكەم. ئىتر خۆشەويستىبى!

(ئىمزا)

دېھاتەكان^(۲)

۱- كانىبى كۆلەك

۲- سەرىشمە

۳- دەربەندۆك

۴- كەلەكىن

۵- پونچىن

۶- كانىبى چىرگان

۷- بەردىن

۸- ناموكان

۹- قەندىل

۱۰- كۆرك

=خانەدانى پاشا (فەسەل ھاشىمىبى) لە عىراقدا دامەزران، ئەمىش بۆكەلكى خۆى لىيان نەزىك
بوووه و ناسنىتوى ئەو خانەدانەى بەخۆبەوه نا! نىپوراو بەپى سەرجاوهكانى مەتروو، ناعەزىكى
توندى كورد و مافەكانى بووه!

(۱) مەبەست حوزنىبى موكرىبانىبى و گوڤارى زارى كرمانجىبە.

(۲) نامەنوس خۆى بەرپرسى ھەر ھەلەبىكە لەنەپىردن و نووسىنەدا، وپرا! ھىندى گوندى دىبى ھەن كە
نىوى نەبردوون، وەك (بەرسىرىن، رۆست، گرتگ، داروسسەلام، ھتد!!).

- ۱۱- ھەراش
- ۱۲- فەقىانۆك
- ۱۳- باتاس
- ۱۴- ھەربىر
- ۱۵- نەرزىن
- ۱۶- سۆزان
- ۱۷- باوىان
- ۱۸- باشۆك
- ۱۹- سەرسۆر
- ۲۰- سىساوه
- ۲۱- شىناوه
- ۲۲- شىخ مەحمودىيان
- ۲۳- قادیان
- ۲۴- كۆرگىسك
- ۲۵- موخەمەدىبى
- ۲۶- بشون
- ۲۷- خورماپە
- ۲۸- كانىبى رەش
- ۲۹- چنارە
- ۳۰- ھاروونە
- ۳۱- نوح ئاوه
- ۳۲- ماندان
- ۳۳- رەشەگۆل
- ۳۴- زەردەگۆل
- ۳۵- ماوینىيان
- ۳۶- قەسەزۆكى
- ۳۷- مارەمۆن
- ۳۸- جافەربان

۶۷- میترگه سوور
۶۸- شه وشه ک
۶۹- گوروونو
۷۰- کۆرانه
۷۱- بهر سیبیه
۷۲- ماما
۷۳- هاروون
۷۴- گروئی
۷۵- رهش دوور
۷۶- چه م بالووک
۷۷- چۆمان
۷۸- پیشه
۷۹- بۆله
۸۰- بهرته
۸۱- سیده کان
۸۲- هاویران
۸۳- شیبوان
۸۴- تالان
۸۵- دیره
۸۶- کۆزهک
۸۷- توپزاوه
۸۸- بهنی
۸۹- گهرووی شهرو
۹۰- ئالانه

[تهواو]

۳۹- هه ناره
۴۰- ئه فرۆکه
۴۱- خه لان
۴۲- بیره شان
۴۳- دیزه
۴۴- سووران
۴۵- شانیده ر
۴۶- خه رابه
۴۷- خالیفان
۴۸- چۆله میترگ
۴۹- دهشت لۆک
۵۰- باپشتیان
۵۱- باله کیان
۵۲- دیانه
۵۳- ناوړۆبین
۵۴- شیخان
۵۵- خوشۆک
۵۶- خوشکان
۵۷- کۆنه گوند
۵۸- فه قیبیان
۵۹- هه بابیه
۶۰- شیرۆکان
۶۱- خاره
۶۲- شیتنه
۶۳- باپر
۶۴- شیخان
۶۵- له یووک
۶۶- خالانه

برای عه زیزم کاکه حه مه سالت موخته ره م

له پاش حورمهت، به کاغه زه که تان موشه پره ف بووم، زور زور ته شه کورتان نه که م. له خوسووس (ئه حمه د) هوه له مودیره که ی کاغه زیکم وهرگرت، نه ویش مه دحی نه کات. ته بعه ن نه مه نه تیجه ی نه ساییح و ئیرشادی ئیویه که نه حمه د، شوکر به م نه وعه خه لق لیئی رازییه. (۲)

من ئیتتیسالم کرد به (به حیا) فه قهت گوتی هیشتا زوه، وا نه زانم له جولای - ته مووز، K - نه حمه دیش وهر (.....) من جوابی کاغه زی مودیره که یم به سووره تی ته شکور نامه بییک دایه وه، فه قهت زور مه منون نه یم نه گهر هیمه مهت به رموون نمره و ته ئریخی نه و کاغه زه که بو به غدا نووسراوه یا خود نه نووسریت، بوم بنیرن که من لییره ته عقبی بکه م.

ئیتتر حورمهت و ته شه ککور بو هه موو لایکتان، باوک و دایک و کور و کچ پیکه وه.

(ئیمزا)

[ته واو]

بو حه زره تی پیری روشن زه میر خه یرو لحاج

جه نابی حاجی شیخ نه مین موکه پره مه

له پاش عه ززی ئیخالاس و ده ست بووسی، مه عرووز نه مه یه؛ که نه مر نامه بیکتان که به ته ئریخی چه ندی له مه و پیش ره وانه فه رموو بوو، گه بیشته ده ست و مه ئالی مونیفی ره هینی عیلمی موخلیس بوو. به مووجیبی نه مرۆ ئیشاره تی مو باره ک، بو شیخ مه حمودی کوری شیخ نه سعده نه فه ندی له گه ل مه قاماتی لازیمه موشاوه ره کرا وه به مووافیقی ئاره زووی خو مان بو قوبوول کردنی به سیفه تی ته بیب له ته ره ف مودیری عومومیی سیحیه وه بو وه زاره تی داخیلییه نووسرا وه قهریبه ن قوبوول ده کری و مه حمود نه فه ندی به سووره تی مووه قهت چوه سووریه و له پاش قوبوول بوونی عه وده ت ده کاته وه. (۲)

ئینشا الله هه ره نه مرۆ ئیشاره تی له ته ره ف جه نابتان سادیر بی، ئیجرا ده کری.

ئیتتر دائیما ته مه ننا، سیحه ت و سه لامه تی مو باره کتانه. (۳)

(ئیمزا)

وه زیر نه شغال

[ته واو]

(*) گه نجینه ی ماموستا محهمه د خال - سلیمانی؛ ۱۹۸۵ ز.

(۱) نامه که نیوی شوپن و میژووی به سه ره وه نییه، به لام به زه رفی نامه که دا دیاره له به غدا ده وه هاتوه و موزی پوسته ی سلیمانییش، میژووی ۱۱/نۆفمبر - ۱۹۲۸/۱۱ ی لی داوه.

(۲) - پیتم وه نه و پزیشکه نه وه ی نه سعده ساحیبی برازای مه ولانا خالید بیت.

(۳) نه مین زه کی به زمانی فارسییش - به خو شنووسییه وه - هیندی نامه ی دی بو نه م زاته ناردوه. من نه وانه م نه نواندوه چونکه - با وینه ی هه ست و پیوه ندی کورد بن - ناچه خانه ی زمان و نه ده ی نامه نووسی کورده وه!.

(*) وه رگیراو له حه مه ره شیدخان زاده؛ که یوان نازاد نه نوهر، سلیمانی - ۱۹۹۷/۷/۳۱ ز.

(۱) بو ژیننامه ی نامه هئیر، بنۆره: نیوداران.

(۲) نه حمه د کوری ماجید.

☀ پ. ن؛ كه: ۱۱۶/۴/۱۵ (*)

[محهمه دئه مین زه کیی — شیخ ئەمین خاڵ]

[ش؟]

[م؟] (۱)

بۆ خیدمهت مورشیدی موخته رهه

خه یرو لجاج حاجی شیخ ئەمین دامه عومره هو

له پاش عه رزی خیدمهت و دو عای عومر و عافیته - عه رز - ئەمه یه:

له مه و پیتشه دهستی حورمهت و له سه ره ئەمری ئیوه، له وه زاره تی عه دلپیه دا ته عقیب کرا و داخیلی میزانپیه له مه جلیسی میله تدا قو بوول ده کرای و مو مائیلپیه ته عین ده کرای! له خوسوس کاتبی مه حکمه ی سلیمانی، شیخ جه لال ئەفه ندیی، ئەمرنامه تان فه رموو بوو، دوینتی قسه م له گه ل کرد. ئینشا الله له م رۆژانه دا ئەمری ته سبیت و زیاده ی مه عاشی وه ده گری! جگه له مه، ده لاله تی خیری جه نابی عالیی چونکه موو جیبی ئەجره، به نده دائیما ئینتیزاری ئەمرتان ئەکه م. ئینشا الله له جیبه جی کردنی قهت قوسور ناکه م.

ئیتتر خوا بکه م دائیما وجوودی پر سوودی ئیوه بو سلیمانی، خوش بی و له فه یز و به ره که تتان موسته فید بی. ئامین!

(ئیمزا)

به نده

☀ پ. ن؛ كه: ۱۱۷/۵/۱۵ (*)

[محهمه دئه مین زه کیی — شیخ ئەمین خاڵ]

[به غداد]

۱۰ مایس ۱۹۳۱ [ز]

بسم الله الرحمن الرحيم

حه زره تی مورشیدی موخته رهه دامه عومره هو

له پاش عه رزی حورمهت، ئیلتیفاتنامه بیکتان نارده بوو، زۆر مووجه بی شوکر بوو. له خوسوس زه می مه عاشی نوورعه ینی (شیخ محهمه د) (۱) ئەمرتان فه رموو بوو. له سه ره ئەمری ئیوه سه عیبی کرا و به لوتفی خوا مووه ففه قییته روویدا و زه می بو کرا! ئومیدم هه یه له ئیعتیباری ئەم مانگه وه مه عاشی تازه وه رگری. زاته ن داعیبی، تا ئیستا بو سه ندنی زه می مه عاش بو موده پررین و ئەئیممه و موئه ززینی سلیمانی له سه عیبی فاریغ نه بووم، چونکه به راستیی زۆر مه غدووور بوون، به لام ئەله مدولله به ده ره جه ییک له مه غدوووریته نه جاتیان بووه وه بو هه موویان مه عاش زیاد کرا. ئینشا الله له فورسه تیکی تردا، زیاتر ته وسیعی رزقیان مییه سه سه ره ئەبی.

باقیبی خوا بکه م هه ر خوش بن و ئیمانتان سه لامهت بی!

به نده

محهمه دئه مین زه کیی

[ته واو]

(*) سه رچاوه ی پیتشو.

(۱) نامه که نیوی شوتین و میژووی به سه ره وه نییه. وی ده چیت هه ره له به غداد وه و له ده ورویه ی میژووی نامه ی پیتشو دا، نوو سبیه تی!

(*) سه رچاوه ی پیتشو.

(۱) مه به ست شیخ محهمه د خاله!

☀ پ. ن؛ كه: ۱۱۸/۶/۱۵ (*)

[محهمه دئه مين زه كيبى — شىخ محهمه د خال]

به غدا

۴ ته شرين ئه ووهل ۱۹۳۵ [ز]

نوورى عهين شىخ محهمه د

موحه بيه تنامه ييكتان به ته ئريخى ۳۵/۱۰/۲ نووسيبى بوو، گه بيشت، له مژدهى سيححت و موحه بيه تتان زور مه سروور بووم.

هاديبى ئه فه نديبى^(۱) نوسخه ييكي (تفسير) هكهى بو هينام، زور مه منوون بووم، خوا ئه مسالتان زور بكا. به راستيبى خيدمه تيكي گه وره و به فائيديه، ئينشا الله زور ئاسارى تر دائه نين!

له بابهت نوورى چهشم (مستهفا) وه نووسيبووتان، حاليبى بووم، به لام به گوترهى قهرارى ئه خبيرى وه زاره تى مه عاريف، كه سيك له داروموعه لليمين وه يا له سانه وييه كى كاميل دهرنه چوو بى، ناكري به موعه لليم. جا به پتي ئه م قه راره ته عين كراني (شىخ مستهفا) موسته حيله وه ئبللا سه عيبى ئه كرا!^(۲) به راستيبى دل وى پى خوشه كه براى تو و يادگارى مه رحووم^(۳) خيدمهت بكه م، به لام چيبى بلتيم؟ قابيل نيبه و موته ئه سسيفم.

ئيتتر دائيما ته مه نناى سيححت و مه حه بيه تتان، شىخم!

(ئيمزا)

موخلىستان

[ته واو]

☀ پ. ن؛ كه: ۱۱۹/۷/۱۵ (*)

[محهمه دئه مين زه كيبى — شىخ محهمه د خال]

[به غداد]

۱۸ كانوون ئه ووهل ۱۹۳۶ [ز]

نوورى عهين شىخ محهمه د

بو جه ئنه پيروزه نووسيبووتان، زور ته شه ككورى مه حه بيه تتان ئه كه م و له ته ئه خخورى جوا به كهى موته ئه سسيفم. رجا ئه كه م شتيكي واتان به دلدا نيه، من ئه ساسه ن موخلىسي مه رحووم و موحيبى ئيوه م. مه رحوومى باوكت ئوبللاشم بوو، خوا عه مر دريژت كا. وه ئينشا الله وه كو (تفسير) هكه زور ئه سه رى تر دائه نين. مه خسووس چاو تان ماچ ئه كه م شىخم!

(ئيمزا)

موحيبتان

[ته واو]

☀ پ. ن؛ كه: ۱۲۰/۸/۱۵ (**)

[محهمه دئه مين زه كيبى — شىخ محهمه د خال]

به غدا

۲۰ كانوون ئه ووهل ۱۹۳۷ (ز)

نوورى عهين شىخ محهمه د

كاغه زيكتان به ته ئريخى ۳۷/۱۲/۱۱ نووسيبى بوو، گه بيشت، مژدهى سيححت و ده وامى مه حه بيه تتان موچه بى مه منوونيبه ته. خوا بكا دائيما به دهن ساغ و دل خوش بن. نوسخه ي (مه ولوود) هكه هات، خوتندمه وه؛ به راستيبى زورم پى خوش بوو، يا خوا عومر دريژيبى، خوا ئه مسالت زوركا!

له نووسينا موراعاتى وه زعى ئيستاي لوغه ته كه مان لازمه. قهت ته ره فدارى تيفرات مه بن! ئه ووه له ن؛ كه ليماتى عه ره بيبى به ئيملاى فه سيحى ئيستيعمال بكه ن باشتره.

(*) سه رچاوه ي پيشوو!

(**) سه رچاوه ي پيشوو!

(*) سه رچاوه ي پيشوو.

(۱) هاديبى سايب.

(۲) شىخ مستهفاى براى.

(۳) مه رحووم: شىخ عه ليبى بابى!

سانییەن؛ بەفیکری کوردیی پەتیی نووسین، کەلیماتی غەیرە مەعرووفە ئیستیعمال کردن مونسایب نییە، چونکە مەعنای مەقسوودی تەنیا لای موحەریرەکە ی مەعلومە، حالیی بوونی زەحمەتە. (١)

لە خوام تەلەبە، عومر درێژ و موفید و موستەفید بن!

(ئیمزا)

موحیبتان

[تەواو]

🕌 پ. ن؛ کە: ١٢١/٩/١٥ (*)

[محەممەدئەمین زەکیی — شیخ محەممەد خال]

بەغدا

١٤ کانوون سانیی ١٩٣٨ [ز]

نوری چەشم شیخ محەممەد

ئەووەلەن پرسساری مەحەبەتتانه؟ ئەیزانن دەمیگە لەگەڵ (تەئریخی سلیمانی) خەریکم و تەواوم کردووە. ئارەزووم هەیه دەرحەق بەعولەما و شوەرەای بەشوورەتی، فەسلتیکی مەخسوسە عەلاوہ بکەم. نزیک سیی زاتیکم تەسەببوت کردووە، ئەگەر لەم خوسوسەوہ موعاوہنەتیککی سەریعەم بکەن، زۆر مەمنون ئەبم.

لە سولەحای مەشهوورە و عولەما و شوەرەای بەناوبانگی تا دەورە ی ئیحتیلال (٢)، ئەگەر چەند زاتیکم لەگەڵ تەرجومە ی حالیککی موختەسەردا بۆ بنوسن زۆر مەمنون ئەبم.

ئەوانە ی کە تەرجومە ی حالیانم لە لا هەیه ئەمانەن: مەولانا خالید، نالیی، بیتووشیی (تەئریخی ویلادەت و وفاتی نازانم!!)، رەئفەت محەممەد ئەفەندیی، رەسوول مەستیی، ئەمین فەیزیی، زەهاویی، سالم، کوردیی، ئاهییی، خانەدانی شارەزووری، تاهیر بەگی

(١) هەلبەت ئەو بیروراپە هیندیکی هەر بەکەلکی کەسانی هاوسەردەمی خۆی و پەرورددی خۆتندەواری کۆن هاتووە، دەنا کوردیی پەتیی نووسین واتای بەکاربردنی زمانە کوردییە رەسەنەکە یە و پاکیزکردنیەتی لە زمانی بیانیی!.

(*) سەرچاوە ی پیشوو!

(٢) مەبەستی تا کۆتایی دەسلاتی عوسمانییە و هاتنی دەسلاتی بریتانیایە - س ١٩١٨ ز.

جاف، مەلا عەبدوورەحمان پینجوبینی، یومینی، شیخ عەبدووسەمیع، عەبدوورەحمان، محەممەد ئەفەندیی، محەممەد زەکیی، شیخ مەعرووفی نۆدی، مەقسوود ئەفەندیی، مەولەویی. غەیرە ئەمانە، شیخ عومەر و شیخ عوسمانی تەویڵە، حاجیی کاک ئەحمەد، ئەحمەد بەگی عوسمان پاشا، ئەحمەد بەگی فەتاح بەگ، وە باقیی لە ئەهلی لیوای سلیمانیی کۆ ئەزانن، لەگەڵ تەرجومە ی حالیککی موختەسەردا زوو بۆم بنوسن تا بەتەبعی کتیبەکەدا بگا!

ئیتیر تەمەنای سیحەت و دەوامی مەحەبەتتانه شیخم! (١)

(ئیمزا)

موحیبتان

[تەواو]

🕌 پ. ن؛ کە: ١٢٢/١٠/١٥ (*)

[محەممەدئەمین زەکیی — شیخ محەممەد خال]

[بەغداد]

١٩٣٨/٦/٣٠ [ز]

عەزیزم شیخ محەممەد

ئینتیزاری نەتیجە ی کتیبەکەم ئەکرد، لەبەر ئەوہ جوابی کاغەزم تەئخیر کردبوو. کتیبەکەم حەوالە ی لوجنە ی تەدقیق کراوە. چاوم بەمودیری مەعاریفی عام و رەئیس ی لوجنەکە کەوت، هیشتا کۆنەبوونەتەوہ. ئومیدم وایە قوبوول ئەکری، مودیری عامیش سەعیی بۆ ئەکا! لە خوسوس ی مەسئەلە ی بەدەلی ئیعتیرازی سەبیید ئەحمەد ئەفەندییە (٢) نووسی بووتان. موعاوہنەتی جوزئی من موقتەزای وەزیفە ی ئینسانییە و موحتاجی شوکر نییە! لەسەر هەموومان فەرزە کە لە وەقتی زەرورەتدا بەفریای بیتکرییدا بگەیین. خوا دائیما بمانکا بەواسیته ی خیر!

(١) مامۆستا خال - بۆ منی گێراپەوہ - بەدلی ئەو هاریکاری بوو، بەلام محەممەدئەمین زەکیی لە کتیبەکەدا ئاماژە ی بۆ نەکردووە.

(*) هەمان سەرچاوە.

(٢) مەبەستی شیخ ئەحمەد ی برای شیخ محەممەد خال!.

مه خسووسیی چاوتان ماچ ئەکەم و تەمەننای سیححت و مەحەبەتتان ئەکەم کاکە!

(ئیمزا)

موخلیستان

[تەواو]

☀ پ. ن؛ کە: ۱۲۳/۱۱/۱۵*

[مەحەمەد ئەمین زەکیی — شیخ مەحەمەد خاڵ]

[بەغداد]

۱۰ شەعبان ۱۳۵۷ [۱۹۳۸/۱۱/۱۰]

نووری عەین شیخ مەحەمەد

کاغەزیکتان بەتەئریخی ۲۶ ڕەجەب نووسیی بوو، گەببشت، لە مژدەیی سیححت و عافیەتتان زۆر مەسرور بووم. لە خوام تەلەبە دائیما دلّ خۆش و ساغ بن، چونکە ئیوێ ئومیدی دوایین بۆ دین و دنیا و لازمن. تەنیا ڕجام ئەوێ کە لە تەئخیری جواب سەغلت نەبن، بەغەیری مەشغەلە سەبەبێکی تر نییە. جار بەجار بەمژدەیی سیححتتان دلشادم ئەکەن.

بەم موانسەبەتەو ڕجاییکی بچووکیشم هەیه؛ (تەئریخی سلیمانی) م بۆ چاپ ناردبوو لای حاجیی توفیق بەگ^(۱)، وەک بیستوو مە چەند فۆرمەبێکی لێ چاپ دراو. دەلالەت بفرمۆن کە ئەو نوسخانەم بۆ بنێرێ. دوو ڕجام ئەوێ کە بۆ مەبادی تەئریخی بابان، بەعزێ مەعلووماتی ترم دەست کەوتوو، مەسووددەکەبیم بۆ بنێرێ تا عەلاوێ بکەم! ئبتر تەمەننای سیححت و مەحەبەتتانە کاکە شیخ!

(ئیمزا)

موخلیستان

[تەواو]

☀ پ. ن؛ کە: ۱۲۴/۱۲/۱۵*

[مەحەمەد ئەمین زەکیی — شیخ مەحەمەد خاڵ]

[بەغداد]

۳ شەوال ۱۳۵۷ (۱۹۳۸/۱۲/۹)

نووری چەشم شیخ مەحەمەد

لەپیش هەموو، جەژنتان موبارک بێ، تەمەننا لە قاپیی خوا وایە کە زۆر جەژنی تر بەخۆشیی و دلّ خۆشیی ببینن و عەلاوێ ئەمەش خوا جەژنی بووژانەو و سەر بەرزیی میللەتیشمان پێ ڕەوا ببینێ! چەند خۆشە کە لە هەموو لاییکەو عیلم و سەنعەت و ڕەفاھ و سەعادەت، چاو ڕوون بکاتەو و کەساسیی و بێ نەوایی نەمیتێ. خوا ڕەحم بەحالی عالەم بکا!

(فەلسەفەیی ئایین) م وەرگرت و دلّمی گەشانەو. هەر خۆش بە و بەبەر و بەرەکەت بە! ئینسانی بێ ئەسەر چەند لە داری بێ بەر ئەکا؟ کوللی ئەسەرێکت نوورێکی تازه لە دیدە و دلّی عومومیبیدا پەیدا ئەکا! شاعیرێکی ئیرانی گوتوویەتی؛ (با فائەدە دە آنچە تو دانی دیگیرا، با فائەدە گیر آنچە ندانی ز دیگر کس!)^(۱) واقیعەن زۆر باش نووسراو. هەموو کەس ئەتوانێ زۆر باش لەو حەقائیقە مەکتوو مەیه بگا و بەم نەوعە دائیرەیی ئیستیحساری بەعزێ مەلاکانی زەدەدا، کردوو. زۆرم حەز ئەکرد لە نووسیندا موحافەزەیی ئیملائی کەلیماتی فارسیی و عەرەبیی بکە! بێجگە لەمەش تا زەرورەت نەبێ، کەلیماتی فارسیی لە جێگەیی کوردیی بەعەمەل مەهینە! وەک (زبان) و (زمان) ی دوو م کەلیمە، بەتەواویی کوردییە! لام وایە تا موودەتێک لازمە مۆتەقاییلە مەئووسەکەیی تەرجیح بکەین! ئبتر لە خوام تەلەبە دائیما توفیق ڕەفیعمان بێ کاکە شیخ!

(ئیمزا)

موحیبتان

[تەواو]

(*) سەرچاوەی پیشوو.

(۱) واتە: لە ئەوێ دەیزانی کە کە بە نەزانی، یان کە نەزانیی کە کە لە کەسیکی نەزان وەر بگرە!.

(*) هەمان سەرچاوەی پیشوو.

(۱) پیرەمێردی خاوەندی چاپخانەیی (ژبان).

☀ پ. ن؛ که: ۱۲۵/۱۳/۱۵ (*)

[محمده دئه مین زه کیی — شیخ محمده خال]

[به غداد]

[م؛؟ (۱)]

نووری عه بن شیخ محمده

له گه ل مه لا محمده ددا^(۲) کاغه زیکتان نار دبوو، گه بیشت. مژده ی سیححت و مه شغه له ی مووه فقه قیتان، دلی گه شاندمه وه - که - له گه ل ته ئالیفی لوغه تیک^(۳) خه ریکن! خوا قووه تتان بداتن و توفیق ره فیقتان ره فیقتان بئ! گوتن و نووسینمان به راستیی موحتاجی نه سه ریکی وایه. له پیشینان بیتک دوو بیتک لوغه تیان نووسیوه، به لام له ناودا نییه چۆنیان بیتکه وه ناوه، دهره جه ی قیسه تی چیه؟ نایزانین، ته نیا بیستوو مانه. تالوکه مه که تا موکه مملتر بئ باشتره! خوا نه مسالتان زیاد بکا. بو مه لا محمده د، نه ویی مومکین بوو، کرا. مه عاریف نه وه ی مه قسه ده له وکه لای موعه لله مین ئیستیغنا بکا. له بهر نه وه چونکه ره سمی ته خسیلی ئیبتیدائی نییه، زه حمه ته! خوژگه داخیلی شه شه می ئیبتیدائی به بویه و شه هاده تنامه بیتکی وهر بگرتایه، نه وه حله مومکین نه بوو داخیلی دارو لموعه لیمینی ریفیی بئ! حه یفه که لاوانی ئیمه، زور که به هیممه ت و که مته رخه من، زوو له خویندن سارد نه بنه وه!

مه لا محمده د نه گهر شه هاده تی ئیبتیدائی به وهر گری، من داخیلی ریفیی نه که م و مه سه رفی نه کیشم. زور سه لام و حورمه ت بو نه حوال پرسان. خوا دائیما مووه فقه قولبیلخیرتان بکا! دیار بیه به قیسه ته که تان گه بیشت، ههر خوش بن!

(ئیمزا)

موخلیستان

[ته واو]

(*) سه رچاوه ی پیشوو.

(۱) نامه که میژووی له سه ره وه نییه، به لام پیم و دیه ههر له سالانی سییه کاندانوسراوه به تاییه تی که ماموستا خال له نیوه ندی نه و سالانده دهستی داوده ته (فه ره نگه خال).

(۲) مه به ست مه لا محمده کوردیی کوری مه لا مسته فا کورده یه که له ئیره دا باسی رابواردوو.

(۳) مه به ست (فه ره نگه خال).

☀ پ. ن؛ که: ۱۲۶/۱۴/۱۵ (*)

[محمده دئه مین زه کیی — شیخ محمده خال]

[به غداد]

[۱۹ / ۴ / ۳۹]

کاکه شیخ محمده

کاغه زه که تان هات و گه لی گه شامه وه، ههر خوش بن، نه گهر قیسمه ت بوو، ئینشا الله به خدمه ت نه گم.

سووره تی ته له غراف و مه زبته م دیی، بیتکیکیانم ته سمیع کرد، لام وایه ئیحتیاج نییه، ئیش له مه جرای ته بیعی و له پیشکه و تنایه، مه راق مه که ن، خوا که ریمه! نه گهر پتویست بئ خه بهرتان نه ده می. ئیستاکه ته مه نای سیححت و سه عاده تتان نه که م. سه لام و حورمه ت بو هه موو دوستانی راسته قینه، کاکه!

(ئیمزا)

[ته واو]

☀ پ. ن؛ که: ۱۲۷/۱۵/۱۵ (**)

[محمده دئه مین زه کیی — شیخ محمده خال]

[به غداد]

[۱۹۳۹ / ۶ / ۹]

کاکه شیخ محمده

کاغه زه که تم وهر گرت، له ته له غرافه که تان زیاتر موئه سسییر و پر مه عنا بوو. ته شه ککوری موحه بیه تتان نه که م. واقیعه ن نیابه ت قابیلیه تی ته بریکی زاییع کردوو! (۱) بو خیدمه ت، نیابه ت زه رووری نییه. له هه موو وه زعییه تیکدا خیدمه ت مومکینه، به شه رتی خیدمه تکاری. خوا عه دوای زورکا! مه سه له ی شیخ نه حمه د^(۲) چیی لی به سه ره ات؟

(*) سه رچاوه ی پیشوو.

(**) سه رچاوه ی پیشوو.

(۱) له نه م هه له دا بووه به نه ندانم په رله مان!

(۲) برای شیخ محمده خال!

ئیمتیحانی برابره و یان نا؟ بۆ مه سئه له ی تو له فه عالییه تدام، ئینشالله سه مه ره ی
حه سه نه ی نه بی!

سه لام و مو حبیبه ت بۆ دو ستانی حه قیقی، میرم!

(ئیمزا)

[ته واو]

🕌 پ. ن؛ كه: ۱۲۸/۱۶/۱۵ (*)

[محهمه دئه مین زه کیی — شیخ محهمه خال]

به غداد

[ز] ۱۹۳۹/۶/۱۶

عه زیز کاکه شیخ محهمه

سی چوار رۆژ له مه و پیش کاغه زیکتان هات و له ماجه رای وه زیفه ی کیتابه تی
سلیمانیی حالییی بووم، به راستییی ئه م په شوکیی مه عاریفه جیگه ی ئه سه فه. مودیری عامم
دی و عیتابم لی کرد، به لام زانیم که له م حاله بی خه به ره. ده سه جی بۆ ئیمتیحانی
ئه حمه د ئه فه ندیی^(۱) له ته ره ف لیجنه ی سلیمانیییه وه کاغه زیکم پی نووسی بۆ
موته سه رریف و ئه وا له گه ل ئه م کاغه زه دا ناردم، ته قدیمی موته سه رریفی بکه تا له وی
ئیمتیحانه کی جیبه جی بکری و بۆ ئیره بنوسری بۆ ته عین.

سه لام و حورمه ت بۆ جه نابی موته سه رریف پاشا و ئه حوال پرسان. نوسخه ییکی
(ته ئریخی سلیمانییی) م بۆ ناردی عه جه با گه ییشت یان نا؟
ئیتتر هه ر خو ش بن و دل خو ش بن، میرم.

(ئیمزا)

[ته واو]

🕌 پ. ن؛ كه: ۱۲۹/۱۷/۱۵ (*)

[محهمه دئه مین زه کیی — شیخ محهمه خال]

به غداد

[ز] ۱۹۳۹/۶/۲۶

عه زیزم شیخ محهمه

له دوای سه لام و ئیشتیاق، شیخ ئه حمه د هات و موراجه عه تی مه عاریف کرا و تیکرار
بۆ موته سه رریف نووسرایه وه که ئیمتیحانی بکن و نه تیجه که ی خه به ر بده ن!
کاغه زیکیشم بۆ جه نابی موته سه رریف نووسی و رجام لی کرد که زو ئیمتیحانی بکن و
بۆ ئیره بنوسن به لکو خوا مه سئه له ی ته عینه کی سه هل بکا.^(۱) له خوسووس مه قاله که ی
ژیانته وه ته شه ککور ئه کم، خوا هه موو لاییک مووه ففه ق بفه رمووی.

ئه حوال لیره باشه. وه زیری عه دلییه ئیشه که مان ئینشالله بۆ ئه کا، هیچ مه راق مه که،
خوا چاکی ئه کا ئینشالله.

سه لام له ئه حوال پرسان و باخووس له حاجییی توفیق به گ^(۲)

(ئیمزا)

[ته واو]

🕌 پ. ن؛ كه: ۱۳۰/۱۸/۱۵ (**)

[محهمه دئه مین زه کیی — شیخ محهمه خال]

به غداد

[ز] ۱۹۴۰/۶/۲۲

نووری عه یین شیخ محهمه

مه حه به تنامه که تانم له گه ل مه قاشه کان وه رگرت، له مژده ی سه لامه تیتان زۆر مه سروور
بووم. ئینشالله مه سئه له ی ئینحیسار جیبه جی ئه بی و مه لا محهمه د ته عین ئه کری!

(*) سه رچاوه ی پیشوو.

(۱) کاری دامه زانندی شیخ ئه حمه د ی برای شیخ محهمه د خال.

(۲) مه به ست پیره میرده!

(**) سه رچاوه ی پیشوو.

(*) سه رچاوه ی پیشوو.
(۱) ئه حمه د ئه فه ندیی برای شیخ محهمه د خال!

ته نفیزی قانونه که - حریف - بۆ ئەم سال نابی، بەلام بەقەراری ئەمه که له سه‌ری سالدا ئیکمال بکری. ئیستا که ته‌شکیلاتیکی بچووک ئەکری و مونته‌زیری هاتنی میلاکه کهیم. سه‌لام له جه‌نابی قائی‌مقام و حه‌سه‌ن به‌گ، ئیتر هه‌ر خۆش بن!

(ئیمزا)

[ته‌واو]

🕌 پ. ن؛ که: ۱۳۱/۱۹/۱۵*

[محهم‌ده‌مین زه‌کیی — شیخ محهم‌ده‌ خال]

به‌غداد

[ز] ۱۹۴۰/۱۰/۲۶

نووری عه‌ین شیخ محهم‌ده‌

جوابی کاغه‌زه‌که‌ت به‌سه‌به‌بی ره‌مه‌زانه‌وه‌ تۆزی دو‌اکه‌وت، به‌لام لام وایه‌ گله‌یی نا‌که‌ی! به‌سی جار چومه‌ عه‌دلییه‌، زاهیر وایه‌، ره‌ئیس‌لولوزه‌را که‌ هاتوه‌ته‌ ئه‌وی، لوزومی ته‌عینی حاکم براوه‌ته‌ نه‌هینییه‌وه‌ و ته‌عین کرا و، به‌ته‌بیعه‌ت وه‌زیفه‌ی (قازی) یشی ئه‌ویت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ وه‌زیفه‌که‌ت مه‌عرووزی ئیلغا بووه‌، به‌لام ئه‌له‌مدولله‌ مه‌یدان به‌وه‌ نه‌درا، وه‌ بۆ «چه‌مه‌مال» ته‌عین قه‌رارگیر بوو!

ئومیدم وایه‌ تا چه‌ند روژتیک ته‌بلیغ ئەکرتی. لێره (.....) شایانی ئەهمیه‌ت هیچ نییه‌ (.....) عه‌جه‌با مه‌سه‌له‌ی ئینحیسار ده‌ره‌جه‌ی ته‌تبیقی چۆنه‌؟ زورپراع و ئه‌سعار مه‌منونن یا ناو ده‌ره‌جه‌ی ئەفکار چۆنه‌؟

سه‌لام له‌ حه‌سه‌ن به‌گ^(۱) ئیتر هه‌ر خۆش به‌ کا‌که‌!

(ئیمزا)

[ته‌واو]

(*) سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

(۱) حه‌سه‌ن تاله‌بانیه‌ی، موته‌سه‌رپیفی - ئه‌و کاته‌ی - سلیمانی!

🕌 پ. ن؛ که: ۱۳۲/۲۰/۱۵*

[محهم‌ده‌مین زه‌کیی — شیخ محهم‌ده‌ خال]

به‌غداد

[ز] ۱۹۴۲/۱۱/۲۱

نووری عه‌ین شیخ محهم‌ده‌

دوو کاغه‌زتانه‌م بی‌ جواب هیشته‌وه‌، به‌لام ناساگیی مانیع بووه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ لام وایه‌ ئه‌بووری. پوتوبه‌تی ئیره‌ زۆره‌ و به‌ره‌و زستانین، سه‌رما پروو له‌زیادییه‌ و رو‌ماتیزمه‌دار زۆر موته‌ئه‌سسیر ئه‌بن. له‌گه‌ل ئەمه‌ش چاره‌ نییه‌، ئه‌بی سه‌بوور و موته‌وه‌کیل بین! نازانه‌م لوغه‌ته‌که‌ت ته‌واو بووه‌ یان نا؟ ئه‌لبه‌ته‌ له‌گه‌ل خه‌ریکی شیخ، له‌ نووسیندا ئیمالی که‌لیماتی عه‌ره‌بییه‌ مه‌گو‌په‌، چونکه‌ زه‌ره‌ری هه‌یه‌!^(۱) لاوتیکی غه‌یره‌، له‌ چه‌مه‌ماله‌وه‌، کاغه‌زیکه‌ی بۆ نووسیوم، ئیمزاکه‌ییم بۆ نه‌خوینرایه‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ جوابدانه‌وه‌ی مومکین نه‌بوو، ئه‌گه‌ر بۆت دۆزرایه‌وه‌، رجا ئه‌که‌م له‌ زمان منه‌وه‌ زۆر ته‌شه‌ککوری بکه‌!

مه‌سه‌له‌ی شیخ مسته‌فا^(۲) لام وایه‌ جیبه‌جی بوو! زۆر ئیشتیاق و مه‌حه‌به‌ت کا‌که‌ شیخ و سه‌لام له‌ هه‌وال پرسیان.

(ئیمزا)

[ته‌واو]

(*) سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

(۱) خوینده‌وار لیتی پروونه‌ که‌ ئەمین زه‌کیی میژووناس، شاره‌زایی ته‌واوی له‌ زمان و رێزمانی کوردییدا نه‌بووه‌. ئەم جو‌ره‌ باوه‌ره‌ی بۆ زمانه‌ی کوردی ناریکه‌ و به‌کاربردنی رینوسی عه‌ره‌بییه‌ له‌ کوردییدا، نه‌گونجاو بووه‌ و ناگونجیت. هه‌لبه‌ت گله‌یی لێ ناکریت که‌ خۆی په‌روه‌رده‌ی خوینده‌واره‌ی کۆنه‌!
(۲) برای شیخ محهم‌ده‌ی خال!

☀ پ. ن؛ كه: ۱۳۳/۲۱/۱۵ (*)

[محەمەد ئەمىن زەككىي — شېخ محەمەد خال]

به غداد

[ز] ۱۹۴۴/۳/۸

خۆشه ويستی هەموو شېخ محەمەد

ئىنشالە هەموو ساغ و سەلىمن. كتيبي (سەرف و نەحو) هەكەم^(۱) لە گەل مولا زىمى ئەووەل حاميددا^(۲) بۆ ناردنەو. ناساغىي و بى تاقەتیی نەيهيشت هەمووی بخوێنمەو، بەلام ئەو بەشەى موتالام کرد، زۆر باش و بەقەلەمىكى شارەزا نووسرا بوو. لام وایە باقیيشی هەر وایە و ئىنشالە لە پاشدا لە چاپ ئەدرى و ئىحتياجىكى ئەساسىي خوێندەواران دەفە ئەکا، تا ئىستا شتىكى و نەنووسراو، و ئەم نەقسە بەقەلەمە جوانەكەى تۆ دەفە ئەكرى. هەر بەرخۆردار بە تا زانستى كوردیش لە تۆ بەرخۆر بى.

مەسئەلەى نەقلەكەتم لە فیکره و لە تەعقیبى خالىي نيم. وەزىرى مۆلەتى رۆژتيكى ويست، بەغەبرى ئىنتىزار چاره نيبه! زۆر تەشەككورى دياريبهكەتان ئەكەم، نازانم بۆچيى ئەم زەحمەتە؟ مونسەبەتى ئيمه ئىحتياجى بەم نەوعە تەكليف و تەكەللوفە نيبه!

ئيتەر لە خوام تەلەبە دائيما خۆش و دل خۆش بن شېخم!

(ئيمزا)

[تەواو]

☀ پ. ن؛ كه: ۱۳۴/۲۲/۱۵ (*)

[محەمەد ئەمىن زەككىي — شېخ محەمەد خال]

به غداد

[ز] ۱۹۴۴/۹/۲۹

شېخى خۆشه ويست

ئىستا كاغەزەكەتم گەييشتى، دلى گەشاندمەو، ژانى كەم كردم، ياخوا هەر خۆش بى. ئىنشالە ئىجازەى مەرەزيبهكەت نەتيجهى ناساغىي نيبه، تەنيا بۆ ئىستراحت وەرترگرتوو. نازانم كۆششەكەت دەوام ئەكا يان نا؟ لوغەتەكەت تەواو بكە! تۆ دارتيكى سەوزى بەردارى، با هەموو بەرخۆرى بين! ناساغىيبهكەم ماو؛ ئەژنۆم دەستەو ئەژنۆى كردم. بەغەبرى شوكر چار نيبه. خوا خراپتر نەدا. چاوى براكانت ماچ ئەكەم و سەلام لە هەواڵ پەرسان.

(ئيمزا)

[تەواو]

☀ پ. ن؛ كه: ۱۳۵/۲۳/۱۵ (**)

[محەمەد ئەمىن زەككىي — شېخ محەمەد خال]

به غداد

[ز] ۱۹۴۵/۲/۲۸

عەزىزم شېخ محەمەد

كاغەزەكەتم بەئىشتياقتيكي زۆر وەرگرت و خوێندەو. جوابەكەى كەمىك دواكەوت، چونكە تەئسىرى پەنجەكانم ژان ئەكا و نووسينم زەحمەتە.

ميرم؛ ئەووەل كورى (موفتیی) كە عەبدالله ئەفەندىبە لە ۱۱ى رەجەب ۱۲۴۷هـ هاتوو تە دنياو. (۱)

(*) سەرچاوەى پيشوو.

(**) سەرچاوەى پيشوو.

(۱) سالى كۆچيى.

(*) سەرچاوەى پيشوو.

(۱) دانراوتيكي چاپ نەكراوى شېخ محەمەد خالە!

(۲) ناسراو بەحاميد قەرە. لە نيۆەندى هەشتاكاندا كۆچى دوايى كرد لە سليمانبيدا. هاوسەرى ماموستا

مونيره قەفتانە!

تەئریخی ویلا دەتە کورەکانی تری وەک خۆی قەیدی کردوو، لە ژێرەو نووسراوە:

- ۲- عەبدوڵحەکیم ۱۵ شەووال ۱۲۵۶ / ۱۸۴۰.ز.ک
- ۳- عەلیی سەلیم ۱۵ ڕەمەزان ۱۲۶۰ / ۱۸۴۴.ز.ک
- ۴- مەحمود ۲۹ زیلقەعییدە ۱۲۶۲ / ۱۸۴۶.ز.ک
- ۵- محەممەد ڕەشید ۲۰ سەفەر ۱۲۶۴ / ۱۸۴۸.ز.ک
- ۶- محەممەد سەلح ۱۵ زیلقەعییدە ۱۲۶۵ / ۱۸۴۹.ز.ک
- ۷- محەممەد لەتیف ۱۸ رەبیعوئەووەل ۱۲۶۶ / ۱۸۵۰.ز.ک
- ۸- محەممەد سەعیید ۱۲ ڕەجەب ۱۲۶۸ / ۱۸۵۲.ز.ک
- ۹- محەممەد ئەمین ۲۰ رەبیعوئەووەل ۱۲۶۹ / ۱۸۵۳.ز.ک
- ۱۰- عەبدوڵحەمید ۱۳ شەعبان ۱۲۷۱ / ۱۸۵۴.ز.ک
- ۱۱- محەممەد سەلیم ۲۲ جومادیی ئەووەل ۱۲۷۴ / ۱۸۵۷.ز.ک
- ۱۲- عەبدوڵغەنەبی ۲۵ شەووال ۱۲۷۷ / ۱۸۶۰.ز.ک
- ۱۳- محەممەد جەمیل ۲۹ زیلحججە ۱۲۷۹ / ۱۸۶۲.ز.ک
- ۱۴- عەبدوڵجەلیل ۱۵ جومادیی ئاخیر ۱۲۸۴ / ۱۸۶۷.ز.ک

تەئریخی وەفاتیان نازانم وە غەیری ئەو روباعیی و شیعراوە کە لە (مەشاهیر)دا^(۱)

نووسراوە، هیچی ترم دەست نەکەوتوو. ^(۲)

دائیمە تەمەننای سیحەت و سەعادەتتان ئەکەم.

[تەواو]

(ئیمزا)

☀ پ. ن؛ کە: ۱۳۶/۲۴/۱۵*

[محەممەد ئەمین زەکیی — پیرەمێرد]^(۱)

[بەغداد]

[—/—/۱۹۴۵ز]

بولبولی ولاتەکەم مامۆستا گیان

لە (ژین)ی ئەم جارەدا (۱ مارت ۱۹۴۵) و لە ژێر عینوانی (گەلانی تەئریخ)دا، باسیکی خۆشت نووسی بوو. سەرئەنجام لێ دا و دیم کە ناحەقت نییە! ^(۲) تەئریخ باسی ڕابوردوو و ئیستا ئەکا. نووسەری تەئریخ بۆ بەشی ئەووەلێ، ئەبێ زۆر هەول بدا، مەتخەز و مەسادیری باش و راست بدۆزیتەو، بۆ هەموو باسیک هیچ نەبێ دوو مەتخەزی راست و ماقوولێ بی.

(*) ژین - ۱۹۴۵/۵/۱۵ز (بۆ ژینی خۆشەویست).

(۱) پیرەمێرد - وەکو باسی کراوە - لە رۆژنامەکانی (ژیان، ژین)دا، گەلانی جار لە چەند گۆشەییکی وەک (تەئریخ و ئەشخا) و (چیم دی) و هتد...دا، بابەتی مێژوویی، پیرەوهریی گرنگی خۆی نووسیوە. هێندێ جاریش بۆ دەستگیربوونی باسی کۆک و بەهێزتر، دیسان بۆ ڕەواچ پێ دانی بابەتی مێژوو، کە لە پووری کورد لە رۆژنامەدا، ڕووی تکای - بە پێی مەبەست و باسە کە - کردوووە. محەممەد ئەمین زەکیی و ئەویش بەگوتارنامەیی وەلامی داووەتو و لە رۆژنامە کەشدا بلاو کراوەتو. بۆ وینەش لە (ژیان)دا، پیرەمێرد لەمەر (فەقێ ئەحمەدی بەبە) پرسیاری لە محەممەد ئەمین زەکیی کردبوو. ئەویش لە ۱۹/۱/۱۹۳۵.ز.دا، بەگوتارنامەیی وەلامی داووەتو و پیرەمێردیش لە (ژیان - ۱۲/۱/۱۹۳۵.ز)دا بلاوی کردوووە! من پەسەندم کرد، پێشەکیی گوتارنامە کە - بێ لە باسەکانی فەقێ ئەحمەدی بەبە - بۆ پەرۆشانی ئەدەبی نامەنوسین بەخەمەر وو. محەممەد ئەمین زەکیی نووسیویەتی؛ (بەراستی ئەم پرسیارە قورس قورسانە تۆ، هیناومیە سەر ئەو کە دۆعات لێ بکەم کە قەت نەبیستە مامۆستای مەکتەب، چونکە قوتابییه بەسەر زمانەکان بۆ دۆزینەوێ پاسوخیکی بەری و جێ، بۆ ئەم تەحرە پرسیارە تۆ، زۆر دائەمێن! بەهەزار گۆ و پچر جوابیکی خۆمانەمان بۆ باسی رۆستەم دۆزییەو، بەلام وا ئەم جارەش توشی باسی «فەقێ ئەحمەد بەبە»ت کردم، جا خوا ئەیزانی لە ناو مێووژ و کاکلە گوتیزی گیرفانت چ تەحرە پرسیاری ترت بۆ حازر کردوو؟ پەنا بەخوا. ئەپرسی: بەبە لە کێ و لە کۆتو پەیا بوون؟ هتد...).

(۲) نووسراوەکە پیرەمێرد (ژین - ۱/۳/۱۹۴۵.ز) گەلانی تەئریخ بۆ گولانی تەئریخ - ئەمین زەکیی) ئەمەیه: (تەئریخ قەومیک ئەژێنێ و پیاو لە سەرگوزەشتە دەروپشتی خۆی ئەگەبێنێ، بەشەرتیک ئەو ماجەراییە لە زەمانی خۆیا نووسرا بێ و ئەویی نووسیویەتی، تەره‌فگیریی تیا =

شهره‌فخان خوا عافوی کا، گوتی نه‌داو‌ته‌نم‌ئوسو‌له. وا‌دیاره‌له‌م‌ و‌ له‌وی‌ بیستووه‌ و‌ یا‌ له‌ به‌عزّی‌ ته‌ئریخی‌ بئ‌ قیمة‌تی‌ فارسیی‌ وه‌رگرتووه‌ و‌ به‌شی‌ پئیش‌ خۆی‌ نووسیوه‌.

ئهم‌ باسه‌ی‌ وه‌کو‌ تو‌ فه‌رمو‌ته‌، ئاودار‌ و‌ شیرین‌ نیبه‌. ئه‌حوالی‌ زه‌مانی‌ به‌پیتی‌ نووسینی‌ ئه‌و‌ دهره‌، پر‌ له‌ مو‌باله‌غه‌یه‌. له‌مه‌شدا‌ به‌راستی‌ لاییتی‌ ره‌حمه‌ت‌ و‌ حورمه‌ته‌، چونکه‌ شتیکی‌ باشی‌ بو‌ به‌جی‌ هیش‌تووین‌ و‌ بو‌ نووسینی‌ ته‌ئریخان‌ مه‌سه‌ده‌ریکی‌ زۆر‌ به‌قیمة‌ته‌!

= نه‌کردین. شهره‌فخانی‌ بدلیسیی‌، ئهم‌ هه‌موو‌ ره‌نجی‌ داوه‌، رابوردوی‌ کوردانی‌ نووسیوه‌ته‌وه‌، به‌لام‌ چونکه‌ له‌ زه‌مانی‌ خۆیدا‌ نه‌بووه‌ و‌ له‌ زبانی‌ ئهم‌ و‌ ئه‌وی‌ بیستووه‌، دلّی‌ پئ‌ ئاو‌ ناخواته‌وه‌! میرزا‌ مه‌هدیی‌ که‌ ده‌بیری‌ نادر‌ شاه‌ بووه‌؛ (ته‌ئریخی‌ جیهان‌ گوشا‌)ی‌ نووسیوه‌. به‌لّی‌ خۆی‌ به‌چاوی‌ خۆی‌ دیویه‌ و‌ له‌گه‌ل‌ نادرا‌ بووه‌، به‌لام‌ ته‌ره‌فگی‌ری‌ و‌ شیوه‌ی‌ مو‌باله‌غاتی‌ عه‌جه‌مانه‌یه‌، تامی‌ تیا‌ نه‌هیش‌تووه‌ و‌ ته‌ئریخ‌ نووسینیش‌ عیلم‌یکه‌ و‌ خوا‌ بو‌مانی‌ بیلّی‌؛ ئه‌مین‌ زه‌کیی‌ هیندی‌ پتی‌ کوردستانی‌ روون‌ کردووینه‌وه‌... به‌لام‌ من‌ ئه‌موو‌ له‌ پئیش‌ هه‌موو‌ چشتیکدا‌ گوزاریشاتی‌ ناوخۆمان‌ و‌ ئیستامان‌ بکه‌و‌یتته‌ ته‌ئریخه‌وه‌، به‌هه‌ر‌ چوار‌ لاما‌نا‌ بگه‌رپی‌ له‌م‌ کورده‌واریه‌دا‌، پیاوی‌ ته‌ئریخی‌ زۆر‌ تیا‌ هه‌لکه‌وتووه‌، که‌چی‌ ئه‌ویی‌ له‌م‌ نزیکانه‌دا‌ روویدا‌، هیچی‌ هیش‌تا‌ نه‌نووسراوه‌. ئیستا‌ بنوسری‌ له‌وه‌ چاکتره‌ که‌ کۆن‌ بئ‌ و‌ هه‌ریکه‌ به‌ره‌نگی‌ بیگێرتته‌وه‌! جارّی‌ له‌سه‌ردا‌ له‌ پشده‌ره‌وه‌ پیا‌ بئین‌ که‌ سه‌ره‌تای‌ بابان‌ له‌ دارشمانه‌ و‌ فه‌قی‌ ئه‌حمه‌ده‌وه‌ داهاتووه‌ و‌ نه‌تیجه‌ حوکومه‌تی‌ بابانی‌ لئ‌ که‌وتووه‌ته‌وه‌؛ هیش‌تا‌ کۆ‌ نه‌کراوه‌ته‌وه‌. پچر‌ پچر‌ له‌ ته‌ئریخی‌ تورکدا‌ ناویان‌ براوه‌، ئه‌و‌یش‌ به‌غه‌ره‌زکاری‌ (ئه‌کرا‌د‌ به‌دینه‌اد)یان‌ پئ‌ و‌ توون‌. خوا‌ لئی‌ خۆش‌ بئ‌ «حسین‌ نازم» به‌تورکی‌ سه‌رگوزه‌شتیکی‌ بابانی‌ نووسی بوو، ئه‌گه‌رچی‌ شتی‌ بوو، ئیستا‌ پرسیم، ئه‌و‌یش‌ نه‌ماوه‌! هیش‌تا‌ سه‌رئاورد‌ و‌ به‌راوردی‌ بابان‌ دهرنه‌که‌وتووه‌ و‌ برایشنه‌وه‌ و‌ تازه‌ هه‌رچی‌ بنوسری‌ ئه‌بئ‌ ده‌ماوده‌م‌ بیسترا‌ بئ‌. که‌ریم‌ خانی‌ زهند، هه‌روا‌ لوتف‌ عه‌لیی‌ خانی‌ ئادهر، خاوه‌ندی‌ ئاتشکه‌ده‌ که‌ له‌ زه‌مانی‌ ئه‌ودا‌ بوو، بئیک‌ دوو‌ لاپه‌ره‌ییکی‌ لئ‌ دوواوه‌، ئه‌و‌یش‌ ته‌ئریخ‌ نیسه‌! ئه‌وا‌ ئه‌مانه‌ له‌ ده‌ست‌ چوون، سیلسیله‌ی‌ خانه‌کانی‌ بانه‌ش‌ کوژایه‌وه‌ که‌ زۆر‌ کۆن، ته‌نانه‌ت‌ ئه‌سحابه‌کوژیان‌ پئ‌ ئه‌لّین، دیاره‌ له‌ زه‌مانی‌ ئه‌سحاباتی‌شدا‌ بوون. سیوه‌یلج‌ که‌ له‌ سه‌لم‌ ئاغا‌ و‌ مه‌حموود‌ ئاغا‌ی‌ کوریه‌وه‌ تا‌ ره‌سوول‌ ئاغا‌ی‌ پیاوانی‌، ته‌ئریخ‌ بوون، قریان‌ بررا‌! ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ من‌ دوو‌ ریوایه‌تی‌ ته‌مسیلییه‌ی‌ بانه‌ و‌ مه‌حموود‌ سه‌لم‌ شتیه‌که‌ لئیم‌ نووسیوه‌، ئه‌و‌یش‌ خۆ‌ ته‌ئریخ‌ نیبه‌ و‌ ته‌مسيله‌ و‌ دیاره‌ منیش‌ موئه‌رریخ‌ نیم‌ و‌ چهند‌ له‌ حسابا‌ کۆلم، ئه‌وه‌نده‌یش‌ له‌ ته‌ئریخدا‌ بئ‌ به‌هه‌م! له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌یش، وا‌ من‌ دیاره‌ پیرم، هیچم‌ له‌ بارا‌ نه‌ماوه‌، سا‌ تا‌ پئیم‌ ئه‌کرئ‌ من‌ گه‌لاله‌ی‌ بو‌ ئه‌مین‌ زه‌کیی‌ به‌گ‌ داده‌نیم‌ و‌ ئه‌رۆم‌. من‌ بیره‌وری‌ خۆم، پاشه‌رۆکی‌ پیاوانی‌ ته‌ئریخی‌ له‌م‌ نوسخه‌ به‌دواوه‌ ئه‌نووسم، با‌ له‌ شکلی‌ ته‌ئریخیدا‌ نه‌بئ‌، هه‌ر‌ باشه‌! / ته‌واو).

مامۆستا

له‌ فیکرته‌ که‌ من‌ له‌ پئیش‌ (ته‌ئریخی‌ سلیمانیی‌ و‌ ولاته‌که‌ی‌)، هاوارم‌ بو‌ هینان‌ و‌ تکای‌ مو‌عاوه‌نه‌تم‌ کرد، به‌لام‌ که‌س‌ جوابی‌ دامه‌وه‌؟

له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌ش‌ نه‌ترسام‌ و‌ ئه‌و‌ ته‌ئریخه‌م‌ نووسی، به‌لام‌ وا‌ دیاره‌ باسه‌کانیت‌ له‌ فیکر‌ چووه‌ته‌وه‌، ئه‌گینه‌ له‌ویدا‌ بنج‌ و‌ بناوانی‌ (بابان‌) و‌ ئه‌ماره‌ته‌که‌یان‌ به‌ته‌فسیل‌ باس‌ کراوه‌.

بئینه‌وه‌ سه‌ر‌ (حوکوومه‌تی‌ زهند)؛ له‌ جلدی‌ دووه‌می‌ (خولاسه‌ییکی‌ ته‌ئریخی‌ کورد‌ و‌ کوردستان)دا، له‌ حه‌ق‌ ئهم‌ حوکومه‌ته‌ دوواوم‌ و‌ ۶۳‌ لاپه‌ره‌م‌ «۲۲۸ - ۲۹۱‌ سه‌حیفه‌» پر‌ کردووه‌ته‌وه‌. ئه‌گه‌ر‌ خوینته‌وه‌، لام‌ وایه‌ توانجه‌که‌ت‌ هه‌لته‌گری‌ و‌ پروا‌ ئه‌که‌ی‌ به‌ته‌ئریخی‌ (زهند)، له‌ فیکر‌ نه‌چووه‌ته‌وه‌ و‌ خراوه‌ته‌ سه‌ر‌ قاقه‌ز.

ئهما‌ باسی‌ سه‌لم‌ ئاغا‌ و‌ مه‌حموود‌ ئاغا‌ و‌ ره‌سوول‌ ئاغا‌ کردن‌ له‌ وزه‌ی‌ منا‌ نیبه‌ و‌ نایزنام‌ و‌ کتییکی‌ واش‌ نیبه‌ که‌ فیرم‌ بکا. ئهم‌ ره‌نجه‌ ئه‌که‌و‌یتته‌ سه‌ر‌ شانی‌ مامۆستامان.

ئهمو‌یست‌ له‌مه‌ زیاتر‌ مامۆستام‌ بدوینم، به‌لام‌ داخ‌ ناچئ‌، ژانی‌ په‌نجه‌کانم‌ مو‌له‌تم‌ نادا، لئیم‌ ببوروه‌.^(۱)

قوتابیییه‌ ناساغه‌که‌ت

[ته‌واو]

🕌 پ. ن؛ که: ۱۳۷/۲۵/۱۵ (*)

[محهمه‌دنه‌مین‌ زه‌کیی‌ — پیره‌میرد]

[به‌غداد]

[- / ۲ / ۱۹۴۶ز]

شوکرانه‌م‌ بو‌ (ژین)ی‌ بیست‌ ساله‌

به‌پتی‌ شهرع، لاوان‌ له‌ عومری‌ بیست‌ سالییدا، ئیسبانی‌ روشد‌ ئه‌که‌ن‌ و‌ ئه‌مه‌ش‌ بینا‌ له‌سه‌ر‌ حیکمه‌تیکه‌. له‌گه‌ل‌ ئه‌مه‌ش، من‌ وا‌ ئه‌زانم‌ که‌ (ژین)ی‌ ئیمة‌ زۆر‌ ده‌میکه‌ و‌ هه‌ر‌ له‌

(۱) پیره‌میرد‌ له‌ په‌راویزی‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی‌ نامه‌که‌دا‌ نووسیویه‌تی‌ (یاخوا‌ ئه‌و‌ په‌نجانه‌ نه‌یه‌شت) که‌ بئ‌ گومان‌ ئه‌مین‌ زه‌کیی‌ به‌ده‌ست‌ باداریی‌ - رۆماتیزمه‌وه‌ په‌ریشان‌ بوو!

(*) ژین - ۸ / ۲ / ۱۹۴۶ز (نامه‌که‌ به‌بۆنه‌ی‌ ئاهه‌نگی‌ بیست‌ ساله‌ی‌ رۆژنامه‌ی‌ «ژین» ده‌وه‌ له‌گه‌ل‌ چهند‌ نامه‌ و‌ بابته‌ی‌ دی‌ بلاو‌ کراوه‌ته‌وه‌!).

ئهووهل سالییدا ئیسیاتی روشدی کردوو و هه موو ئه یزانی له سایه ی میشک و قه له می باوکیه وه بوو. خوا به گه وره یی و قودره تی خو ی عومری خو ی و باوکی درێژکا و چهند بیست سالیکی تریش بیان ئه یی و ئه م لاوه ش له له ر و لاوازی، رسگارکا، نه ته وه ی به فام و به ئه ده بی لی بکه و یتته وه!

به راستیی، بێ تا قه تیی و بێ ده ماغیی باوکی و ده وری ده ورا ن (ژین) ی زۆر له ر کردوو. دل ئه ییست و ئه به و ی ئه م تا قانه یه، قه له و تر و به گور تر بێ؛ ته نیا به «په ندی پیشینان» و به عز ی قه سیده ی تر نه مان خه له تینی، چهند لا په ره یی کیش بو زاده ی ته یع و قه له می شاعیر و ئه دیبه ناسرا وه کا فمان جو ی کاته وه. زه ره یکی گه وره یه و حه یفه جار جار ده نگه به زه مزه مه و ئاهه نگه (فائیق) و (سه لام) و (زیور) و ئه مسالیان نه گاته گویمان. (۱)

زۆر ئیشتیاق و حورمهت بو باوکه که باب خو ره که یشی!

(.....)

[ته واو]

✽ پ. ن؛ که: ۱۳۸/۲۶/۱۵*

[محهمه دئه مین زه کیی — شیخ محهمه د خال]

به غداد

۱۴/۱۲/۴۶ [– ۱۹ز]

شیخی راسته قینه م

له بابته (مسته فا) وه دوو کاغه زتم وهرگرت! (۲) ئه گه ره له پیشدا خه به ردار بوو مایه، و ئه به بوو. به لام موقه دده ره ئه بێ بێ. زۆرم بێ ناخوش بوو. ئه م جار هه ره چو ئی بوو، نیوه ته داریک کرا و بو که رکوک ته حویل بوو. جا بزانی چو ئه بێ؛ بو دوا یی خوا گه وره یه.

میرزا عه بدالله ی حاجیی ئه حمه دی وه ستا سادیق پورزاهه، بو ته عقیبی زاواکه ی که

(۱) مه به ست (بیکه س) ی شاعیر و (شیخ سه لامی شاعیر: ۱۸۹۲ز – ۱۹۵۹ز) و عه بدالله زیوره ی شاعیره!.

(*) گه نجینه ی شیخ محهمه د خال.

(۲) برای شیخ محهمه د خال.

ره ئووه، لیره قسه م له گه ل جه نابی مو ته سه ره رریف حه سه ن به گ کرد و وه عدی دا. رجا ئه که م بیبینه و پتی بلتی؛ ئینتیزاری وه عده که ی ئه که م و رجام وایه زوو جینه جینی بکا! زۆر سه لام بو دۆستان. په نجه کانم که لکی نه ماوه وه ئیلا زۆرم ئه نووسی، مه عزوورم میرم.

(ئیمزا)

[ته واو]

✽ پ. ن؛ که: ۱۳۹/۲۷/۱۵*

[محهمه دئه مین زه کیی — پیره میترد]

به غدا

۲۹/۴/۹۴۷ [ز] (۱)

به ناوی خوا

چرای ئه ده بی و لا ته که م

کارتته دل به ره که تم وهرگرت. ئای چهند دل سو زانه بوو. چاوی پروون کرده وه و ژانی په نجه کاغی شکاند. به و هیزه دهستم دایه قه له م، ئه م چهند دیره نووسی. خو زگه

(*) ژین – ۲۹/۷/۱۹۴۸ز.

(۱) ئه م میژوو له (ژین – ۲۹/۷/۱۹۴۸ز) دا و به سه ره نیوی (دوا یی نامه ی ئه مین زه کییه وه) نوو سراوه. من له به ره کونی میژوی سه ره وه، دانانیم په سه ندر کرد.

شایانی باسه؛ (ژین – ۱۲/۵/۱۹۴۷/ سهر مه قاله: ته نقید – سه نگه مه حه ک) به میژوی ۲۹/۴/۱۹۴۷ز. هه مه مان (نامه) ی بلا و کرده ته وه، به لام له گه ل بلا و کراوه ی (ژین – ۲۹/۷/۱۹۴۸ز) دا ئه م رسته نه ی جو دایه؛ (خو زگه بمتوانیا به باش و زۆر بنووسم. ئاواته خواری قسه م له گه ل تو. فه رقی گو تار ی ئیوه و رو یی شتوو ده کان ناکه م و – ره نگه ئه وانیش زیندوو بوونا به – وه ک من فه رقی دوو گو تاره که یان نه کردایه!).

هه لبه ت دیا ره که ئه م نامه یه – به راستیی – کو نتره و دوا یین نامه ش نییه. به لام چو ئه وه جو داییه (له دوو جار بلا و کردنه وه!) هه لکه وتوو؟ من پیتم وه به که له ییکه م بلا و کردنه وه! – س ۱۹۴۷ز – پیره میترد (له به ره خو یه وه) نامه که ی بێ ورد بوونه وه نوو سیوه ته وه و تی هه لکیشی گو تاره که ی کرده وه که له ئه و پدا ده لیت؛ (بیبینه سه ره شیعه ره کانی بیسارانیی و ده لی دیوانه... پیره میتردی که له غه زه ته که یدا به ناوی بیسارانییه وه نوو سیویه تی و بیسارانیی دیوانی له چاپ دراوی نه یی و ئه مین =

بمتوانیایه به کامی دل، تیر بنوسم. نازانی چند ناواته خواری گفتوگۆم له گهڵ تۆ؟ یاخوا هەر بژیت. ئەگەر قیسمەت بێ، چاومان به یێک ئەکەوێ.

نازانم تا کە ی تەپلی تۆپین به (بیساران) و (وەلی دێوانه) و ئەمانه ئەکە ی؟ سەرم وا لێ تیکچوو، فەرقی وتاری ئێوه و ئەوان ناکەم. رەنگه ئەوانیش زیندوو بوونایه وا نه بوونایه.

هەر خۆش به مامۆستا.

محەممەد ئەمین زەکیی

[تەواو]

☞ پ. ن؛ کە: ۱۴۰/۲۸/۱۵ (*)

[محەممەد ئەمین زەکیی — شیخ محەممەد خال]

شەقلاوا

[ز. ۱۹۴۷/۷/۲۲]

عەزیزم شیخ محەممەد ئەفەندیی

ئەو تە ی چوو بیتەوه، کاغەزت نه هاتوو، ئینشالله سەبەبی خێره و هەموو ساغ و سەلیم.

زاتیکی موحتەرەم له ئەستەنبوولەوه بۆی نووسیوم و ئەلێ؛ (شیخ ئەحمەد) ناویک، خەلکی سلیمانیی، له وەقتی خۆیدا چوو تە ئەستەنبوول. زاتیکی عالیم و عاشقی حورببەت بوو، داخیلی حادیسە ی مەشهوری «قسەلی» بوو و گیراوه، حوکی ئێعدامی دراوه و له زەمانی سوڵتان عەبدولعەزیزدا بەنەفی ئیکتێفا کراوه و

= زەکیی بەگ له غەزەتەدا ببینی، شیعەرەکانیش جوان و هەلبژارده بن؛ بیخاته ناو ئەسەرەکە ی خۆیەوه، چ گوناھی هەیه؟. له لایێکی دییهوه، هەر له دوا ی بلاوکردنەوهی نامەکە ی سالی ۱۹۴۷ ز. هوه، پیرەمێرد بە ئەم چەند وشە یه وەلامی محەممەد ئەمین زەکیی داوه تەوه؛ (یاخوا ئەم سۆز و ئەم هێزەمان لێ نه برێ... ئەمە بوو وەرانی شیعری بیسارانیی و وەلیی دێوانه!) پێوسته بشارێی که رەخنە ی نەرم و سەر لێ تیکچوونی محەممەد ئەمین زەکیی له مەرگۆرینی شێوه زاری (گۆران) ی شاعیرە نێویراوه کان بۆ شێوه زاری نێویراوه به (سلیمانیی) که پیرەمێرد له گەلبان خەریک بوو، ئەنجامی ئەو یه که پیرەمێرد جاروباره به ئیمزای (بیسارانیی) هوه شیعری خۆی بلاو کردوو تەوه. بۆ هەردوو باریش، (ژین) ی پیرەمێرد و (دیوانی پیرەمێرد) شایەتن!

(*) گەنجینه ی شیخ محەممەد خال.

ناردوو یانە تە «زیندانی ماغوسا»^(۱) و له گهڵ (نامیق که مال بەگ) ی مەشهور^(۲) چەند سالیک رەفیق زیندانیی بوون. ئەم شیخ ئەحمەدە کێیه و تەرجمە ی حالی چۆنه؟ لام وایه شیخ ئەحمەد ی خوارزا نییه؟

رجا ئەکەم بۆم تەحقیق بکه و موفەسسەل بۆم بنوسه بۆ شەقلاوا!

چاوی براکانت و مندالەکان ماچ ئەکەم. سەلام له هەوال پەرسان.

(ئیمزا)

[تەواو]

☞ پ. ن؛ کە: ۱۴۱/۲۹/۱۵ (*)

[محەممەد ئەمین زەکیی — شیخ محەممەد خال]

بەغداد

[ز. ۱۹۴۷/۱۱/۱۰]

خۆشەویستی هەموو شیخ محەممەد

سەلام و ئیشتیاقێکی زۆر، چۆنی؟ ئینشالله هەمووتان به کەیفن!

کا که شیخ، وا دیاره جەمیل ئەفەندیی^(۳) وەقتی نییه که دوو کەلیمە یێک جوابم بۆ بنوسیتەوه و چونکه فیری جواب وەرگرتنەوه نه بووم، به راستیی زۆرم له لا گران بوو. ئیتر ناووسم، تەنیا خۆت لێی بپرسه و بۆم بنوسه چیی فرۆشراوه و چیی ماوه؟ چاوی براکانت و مندالەکان ماچ ئەکەم. سەلام له هەوال پەرسان.

(ئیمزا)

[تەواو]

(۱) له مامۆستا خال م پرسیی، فەرمووی؛ بۆمان ساغ نه بووهوه! پێم و دیه لیکۆله کان به بهریانەوه هەیه لێی بپرسنهوه!.

(۲) نامیق که مال - محەممەد (۱۸۴۰ ز - ۱۸۸۴ ز) نووسەر و شاعیری نیشتمانی پەروەر و ناسراوی ئەدەبی تورکیا. رەچەلەکی عەرەبی لوبنانه!.

(*) سەرچاوه ی پێشوو.

(۳) مەبەست جەمیل سائب کوری مەلا ئەحمەد مەلا قادری ساییب (۱۸۹۷ ز - ۱۹۵۱ ز)، که ئەو کاته رێبەری گەنجینه ی دارایی مۆتەسەر پریفییەتی سلیمانیی بووه.

پ. ن؛ که: ۱۵/۳۰/۱۴۲*

[محهمه دئه مین زه کیبی — شیخ محهمه د خال]

به عداد

۷/۱۲/۴۷ [۱۹.ز]

عه زیزم شیخ محهمه د

له دواى سه لام و ئیشتیاقیکی زور، نیهایهت جه میل ئه فندیی حه والئی « ۵۰ »
دیناری نارووه بو میرزا فهرج. (۱)

نازانم چیبیه و باقیی حسیبی کتیبه کان چونه؟ شایهت ئه گهر کاغزی بو نه نووسیوم، بوم
بنوسی تا تیی بگه!

کاکه ی برام سیی دینارت ته قدیم دهکا، رجا ئه که م بیده به (زیبا) (۲) که ئه لئین ئیستا
موحتاجه!

باسه که ی شیخ ئه حمه دت چیی لی کرد؟ ههر لیم ده پرسن، شیخ هیممه تیکی تری بو
بکه! (۳) چاوی براکانت و منداله کانت ماچ ئه که م. ئیتر ههر خوش به! (۴)

(ئیمزا)

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۱۵/۳۱/۱۴۳*

[محهمه دئه مین زه کیبی — شاکیر فه تاح] (۱)

محهمه دئه مین زه کیبی

شاریع ئه لعسکه ریی - به عداد

۱۸/۱۲/۱۹۴۷ [ز]

عه زیزم شاکیر بهگ

(شه به نگه به رۆژ) م پی گه بی و چاویکم پیا گتیرا. به راستیی وینه ییکی به رزی ئه ده بی
ئیجتیماعییه. به ر خۆردار به!

له ناو پی شیناندا (هۆغۆ) (۲) و (ولژ) یش (۳) له سه ر ئه م ری و شوینه رۆیشتوون و
بوونه ره به ریکی بلندی ئه ده بی ئیجتیماعییه و قه ومه که یان له خه ویی نه گبه تیی خه به ر
کرده وه و نه تیجه ی ئه م جیهاده یشیان زوو ده رکه وت. هیوام وایه (پرشنگ) و (شه به نگه
به رۆژ) یش ره به ریکی به که لک بن و عه ینی خیدمه ت به جی به یین! (۴)

ههر خوش به تا شائسه ری ئه ده بی ئیجتیماعییه تریشمان بو بنوسن!

(ئیمزا)

[ته واو]

(*) گه نجینه ی شاکیر فه تاح - سلیمانیه: ۴/۲/۱۹۸۵ ز (له مالی خۆیدا، ئه م نامه یه و نامه ی ئه مین
زه کیبی بو پیره میترد - بن قاییل بوونی به فۆتۆکۆبیی کردنیان - له به رچاوی خۆی نووسینه وه. ههر
له ئه م دیدار و دانیشتنه شدا پتی گوتم که پیره میترد زور ده وری هه بووه بو هان دان و نووسینی!).

(۱) بو ژیننامه ی شاکیر فه تاح بنۆره: نیوداران.

(۲) هۆگۆ فیکتۆر V. Hugo (۱۸۰۲ - ۱۸۸۵ ز) شاعیر و رۆماننوسی فرانسیی به نیویانگ.

(۳) ولژ هتیریترت ژورژ H. G. Wales (۱۸۶۶ - ۱۹۴۶ ز) ئه دیب و رۆژنامه شان و رۆماننوسی
ئینگلیز.

(۴) ههر دوو دانراوی شاکیر فه تاحه.

(*) سه رچاوه ی پیشوو.

(۱) زاوی جه میل ساییب.

(۲) - ئافره تیکی خانه دانی سلیمانیه ییه!.

(۳) - باس کراوه ی (پ. ن؛ که: ۱۵/۲۸/۱۴۰).

(۴) ئه م نامه یه وه کو ده ستنوووسی خۆی نه بیته ئه وه یه که ته نانه ت ئیمزاکه یشی په شوکاوه. وئ ده چیت
مه لامه ت نه خوشییه که ی بیت!

پ. ن؛ که: ۱۵/۳۲/۱۴۴ (*)

[محهمه دئه مین زهکیبی — شیخ محهمه د خال]

محهمه دئه مین زهکیبی

شاریح ئەلعسکه ریبی - بەغداد

[ز] ۱۹۴۷/۱۲/۲۱

عهزیم شیخ محهمه د

کاغه زه که تم وەرگرت و چاوم روون بووه وه، یاخوا هەر خوۆش و دلّ خوۆش بن. کاغه زی جه میل ئەفه ندیی دهرنه کهوت، به لکو له فیکری چووه، بهیینه ره وه فیکری!

بو شیخ ئەحمه د چاریکتان نه کرد؟ بزانه له حاجیی توفیق بپرسه! به لکو ئەیزانی، به راستیی بو ئیمه عه یبه که پیاویکی واکه نامیق که مال بهگ ئەوه نده مه دحی بکا، ئیمه نه یناسین! (۱) بو شیخ ئەنهر، به مودیری سیحیی عامم گوت، شاغیر بی تهر فیعی پی ئەکا. کاشکی زووتر خه بهرت بدامابه!

چاوی منداله کان و براکانت ماچ ئەکه م. خوا بکا دائیما گهش و مووه ففه ق بن میرم.

(ئیمزا)

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۱۵/۳۳/۱۴۵ (**)

[محهمه دئه مین زهکیبی — بیره مێرد]

محهمه دئه مین زهکیبی

شاریح ئەلعسکه ریبی - بەغداد

[ز] ۴۸/۱/۳

مامۆستا گیان

کاغه زه که تانم گه ییشتی، دیاره که هەرقله که ی تویه (۲) که له کاغه زیکی بچووکدا،

(*) گه نجینه ی شیخ محهمه د خال.

(۱) دیسان مه بهست که سه ونه که ی دوو نامه ی رابوردوه!

(**) گه نجینه ی شاکیر فه تاح - سلیمانیی؛ ۴/۲/۱۹۸۵ ز.

(۲) مه بهست هیتز و توانای بیره مێرده که له نامه نووسیندا وهک توانای هەرقل (هیراکیلوس He-

raclius) ی ئیمپراتوری بیزهنتی به دهسه لاته. (بنۆره: فرههنگۆک).

موعجیزه ییکی گه وره ی ئەده بیی ئینسانیی ئەنوینتی! چاوی تو، پیری کزی نه کردوه، زه مانه کردوویه. له گه ل ئەمهش کز نییه و ئینشالله کز نابێ!

خوا ئەیزانی زۆر په رۆشی دیدارم، لاکین بلیم چیی؟ پیتی من شهله و مه نزل دووره!

(شه به نده به رۆژ) ئەسه رتیکی جوانه و زۆر به که لکه، به شه رتیکی ئەوه ی ئەخوینتیته وه

باش تیبی بگا. من به دلّ ته قدری ساحیبه که ی ئەکه م، تکا ئەکه م تۆش ته شجیعی بکه! (۱)

(۱) بهر له گه ییشتنی ئەم نامه یه، بیره مێرد له (ژین - س ۲۱، زژ ۸۹۸، پینجشه موو

۱۹۴۷/۱۲/۲۵ ز) دا به سه ر نیوی (بئینه وه سه ر شه به نده به رۆژ) گوتاریکی لی نووسیوه و

ده بیژیت؛ (جاری به ره و روو و تسومان؛ له ژماره ییکی تردا لیبی ئەدوین... به لی، من خو م له خو م

گه ییشتووم که پیری شپزه ی کردووم، ئەوی ئیستا پتی راهاتووم، ئەوه م پی خو شه، چونکه

نه خو شیی شه کریشم له گه له، پارێزم له گشت شیرینییه ک - با حزیشی لی بکه م - نابیی بیچیژم.

شه به نده به رۆژم دانا بو به کاله کی قرگه یی که هفتا سال له مه وه به ره له قه لاجوان ئەکرا و ئەمه نده

شیرین بو، ناوه که ی هه لوابان لی ئەکرد. به لام کاله که له شوینتیکه وه زه ره دیکی په یدا کرد، زۆر

تال ئەبی! شیوه ی نووسینی شاکیر فه تاح، کوردییه کی جوان و ره وانی بی قۆرت و ئاسانه. که م که س

ئه توانی و بنووسی. ئەو کاله که شیرینه که قنچک و ناوه که ی، بابلین ناوی کتیبه که که لیبی تراوه

و ناوی کاله که که توی پی ئەلین؛ وهک کاله که که شیرین نین؛ جاری «شه به نده به رۆژ» که پارچه

قوماشیکه، وهک قه نه ووز و خارا و تافته ئەد ره وشیتته وه، ناویان ناوه شه به نده به رۆژ. نالیی؛ «شب

اندر رۆژ» ی پی وتوه؛ شه له رۆژا... مه رامیان ره نگه که یه تی. ره نگه به و ره نگه که شاکیر فه تاح

نووسیوه تی؛ شیوه ییک بی که له ناو ژنان باوه و زۆر تریش له تازه ئەدیبه کان که له باتیی «دال»،

«گاف» ئەنوسن که مه عنای زۆر ناشیرین ئەگۆژی؛ وهک ئەلین «چه نگ» جار، وه «چه ند» له کو ی و

«چه نگ» که سازه؟ «به ند» ئەکه ن به «به نگ» ئەیکینشن. له لاپه ره «۲۳، دپری ۱۶» دا «په ند»

«په نگ» ی خواردوه ته وه!! ئینجا بیینه سه ر تۆوه که ی له ناویا؛ خوینده وارێک ناوی دیوقراتیی

دین، ته قاویته کان ناییلی بچه چایخانه و دیواخان، مه لا و فه قیش... ئیمه ده خلمان به سه ر شیخ و

مه لا و فه قیوه نییه. ته قاویتین، بوچ چوار میخه مان بکیشرن و له ماله ویرانه که مانا له به نگا «!!»

بین؟ بوچ گه نجه کان ته قاویت ناکرتین؟ ئە ی چۆن ئەبین؟ مانگی سبی رۆژ، پیاو له مالا ئیشی ژن

بیینی و ژن فرمانی پیاو، دوستی ناراست بگری به سه گه وان؟ سه گه وان له مانه خو شتر قیامه تی بو

هه لساندووی «نه فخی سوور - صور» ی بو لی داوین... نابیی که س نه سه ب و حه سه ب و له قه بی

بیی؛ سه بیید، شیخ، حاجیی، مه لا، بهگ، پاشا، ئەفه ندیی، ئاغا، میر، سولتان، مێزه، که شیده،

شالی سه وز، پش، پرچ هه لکیری! به ره که ت!! که ئەمانه له خه وه دا به، به وه زیفه نه بووه و

مه به ستیشی گالته وگه په!. ناخۆش نییه، خو شه، به لام له خه وی ئەویشا بی، من ریشم بتاشن وهک

دهوری پیاوه تیبی کۆن که ریش تاشین سیاسه ت بو، پیم ناخۆشه! به مه دا بو م ده رکه وت که ئەم =

(نیمزا)

موشاقت

[ته واو]

= کوردیمان، دهسکه گولتیکی تری جوانی لښ به ستره به ناوداو هاته ناوه وه:

هر دم زین باغ بری می رسد

تازه تر از تازه تری می رسد(*)

به دیمین دیوانی شیعه، به لام زورتر «پهندي په خشانه»!

لهم دوا بیهدا نه دیمه ناوداره کانی تورک وهک خالید زیبا و (.....) خاوه ندی نه یلوول «شیر مه نسوور - منشور» یان نه نووسی، زور دهر به سستی وهزن و قافییه نه بوون. شاکیر فه تاحیش له سهر دوو شیتوه رژیوه؛ زنجیره کورتیی قافییه و سهنه تی جیناس که هردوو کیان زور په سندن و هیجگار مه هارته له په وانیی و ئاسانی زیانه که مان نواندوه و نه چوه به لای کهس نه بیستوه کانی «نه له ی نه حه سنی» و تیتی گه یاندوون که بومان نه لوی، بی قورت و قورتی بی «تی» هه موو چشتیک نه نووسری، ورده کاری جوان و بیتک ناهنگ نه لښ:

سهیری گه شتی، ناو به هه شتی دۆل و ده شتی

یاخو:

تیتک شکاوی، ناته واوی، نان پراوی!!

له سهر ناو ورده وه، له پشتی کتیبه که نه لښ:

نهم و تاران؛ هه ژاری، نه خوینده واری، زور داری، ناله باری، کورده واری دهر نه خا!

به لښ نه ویش ناشارزیته وه، گوزانی به یانی، وهک لوقمان و تاووس وایه:

پین بکه نه به لکو لیتی له علینت

بکشئ و دهر خا دانی دو پرینت

ئینجا سنگ بنیم وه بان سنگتسه وه

دهست خهم له باسک ناسک ره نگتسه وه

هه ندئ ناله باری و ناهه مواربی و چهوت و لاری و خینچ و خواری تریش نه بیترئ، به لام کهس له پری نابی به کورئ. نه گهر له سهری پروا، دیاره چاکتر نه بی! / (ته واو).

(*) واته:

هه ردهم لهو باخه به ری پتی بگات

تازه تر له هه ره تازه پتی ده گات!

= دانیشمهنده نه رجومه نده، به شی دواپی کتیبه که ی بویکا به مانه پر کردوه ته وه که نه سهره که ی تاله وه که ره و خوشه وه که ره بی! هه قیشیه تی، وانه بی پاره نه کا، نیشان بهو نیشانه نه حمه دی خانیی و قانیع و حاجیی قادر و فانیق کفر نه حمه د - بچ که سی شاعیر /K - و زیور پهک خراون... نازانم شیخ سه لام بچ هه لواسراوه له دوا ی کهم و واته و کیشانه و هه لکیشانیک؟ هیوامان وایه که نه م لاوانه، هه میسه به دلکی خوشه وه هه ر بنوسن و پهیره ویشیان یاد بی؛ وهک ره شید نه جیب - شاعیر و نووسه ر /K - نه لښ: له ئاسمانی نه ده بییاتی کوردیدا هه ر نه ستیره بیتک بدره وشیته وه، زیاتر چاو و دل روون نه کاته وه! /ته واو). شاکیر فه تاحیش هه ر دوا ی نه م گوتاره ی پیره میترد، له (ژین - ۱/۱/۱۹۴۸ز) دا نه م گوتار نامه یی بلوو کردوه ته وه که بلا و کردنه وه که ییسه له لایین پیره میترد خو به وه، مانای تاییه تی خو ی هیه... نووسیویه تی: (بو مو دیری رۆژنامه ی ژین... تکایه نه م وهرامه مان له رۆژنامه که تاندا بنوسن! له دوو دانه «ژین» ی پیتشو تاندا، باسی نووسراوی «شه به نگه به رۆژ» تان کردبو وه گه لښ په خنه و پلار و توانجتان له و له نووسه ره که ی گرتبوو. زور سوپاستان نه کهم، چونکه نه و په خنه و توانج و پلارانه تان، خوینده وارانئ به جوړیک تیژ کرده سهر کرینی نووسراوه کان، ته نیا له هه فته یه دا ۳۵۰ دانه ی لښ فرۆشرا! جا نازانم رازی نه مه چیه؟ خو ت باشت نه زانی! نه مهنده و ته نیا له بهر نه وهی که نامه وی خراپه به خراپه به رامبه ری به کم و نازی سه ره ستنی نووسینیش له سهرم پیتوسته که بیگرم، به رامبه ریت ناکه م، به لام تکاشم وه هایه که له بریتی نه وه، نه م نامه یه که له و با به ته وه باوکی ته ریخی کورد، مه عالیی نه مین زه کیی به گ بو ی په وانه هه رمووم، له رۆژنامه که تاندا و له بی که م لاپه ره یه دا بلوی بکه نه وه، بام خوینده واران هه ره کو نووسینی تو له باره ی «شه به نگه به رۆژ» وه نه خویننه وه، نووسراوی بیکیکی تریش که پیچه وانه ی هیسه که ی تویه، بیخویننه وه!

نه وه نده و خوشیتان!

نووسه ری شه به نگه به رۆژ

جیگه ی باسه، پیره میترد، له مەر دانراوی شاکیر فه تاح (پرشنگ) ی باس کراوی محه مه د نه مین زه کیی و محه مه د سه عید قه زاز، زووتر له (ژین - ۱۹۴۷/۶/۵ ز/ سه رگوتار: نه ده بییاتی - پرشنگ) بیروای خو ی لښ نووسیوه و په سهنده خوینده واران سه رنجی بدن که ده بیترت: (به م ناوه وه - پرشنگ - نه سه ریکی شیرین و رهنگینی شاکیر فه تاح هاته کایه وه. باغچه ی نه ده بییاتی =

پ. ن؛ که: ۱۵/۳۴/۱۴۶ (*)

[محەممەدئەمىن زەكیى — گۆڧارى نزار] (۱)

[بەغداد]

[ز/۵/۱۹۴۸]

رۆڧەى خۆشەويست

زۆر دەمىتەكە كە كورد لە باسى سىياسەت و نووسىنى مەحرۇوم بوو، وا تۆ ئەم جارە بەئىزنىكى حوكومىيى ئەم ئىشەت گرتە ئەستۆ، هيوام واپە لە عۆدەى دىتت! وەك من لىكى ئەدەمەو، ئەم ئەركە ئەوئەندە گران نىيە ئەگەر بىتو لە لىك دانەو و نووسىندا، هەلەشەيى نەكەى و هەدەفەكەت تەنيا چاكەى ولات و هاوولالت بى وە قەت شوئىنى ئىفراپات و تەفريت مەكەو وە لە هەموو وەختىكدا موعتەدىل بە!. ئەم رپگەيە بگريته پيش، فائىدەى گەرەت دەست ئەكەوئ:

۱- درپيشى عومرت!

۲- خزمەتى ولات و هاوولالت!

بۆ هەدەفەكەت لە رپيشكى راستەو وە بەدل و گيانىكى بەهتەزەو پړۆ. غەيرى چاكى نىشتيمان و پيشكەوتنى، مەبەستىكى ترت نەبئ!

لە پيش تۆدا، زۆر كەس و زۆر جار، بەفكرى خزمەت هاتنە مەيدانەو، زۆر هەوليان دا، بەلام نە خپريان لى دئ، وە نە كەلكى كەسيان گرت، چونكە هەوول و رەنجيان بۆ خزمەتى دلسۆزانەى گەل نەبوو! هەدەفى راستەقينه مان يا تەمبىنى نەفعىكى خوسوسىي وە يا خزمەتى مەسلحەتى غەيرە بوو. لەبەر ئەو خا مووہفەقى نەكردن و لەناوچوون، لە هەول و تەقەللاشيان جگە لە سووكىي و ترۆيى خزيان و ئيمە، شتىكى كەيان لى بەجئ نەما!

كەوا بوو، زۆر پيتوبستە ئەمە بۆ تۆ ببىتە دەرسىك و تۆ خۆتى لى بپاريزى، وە لەسەر شوئىنىكى تر پړۆ!

ئەم شوئىنەش مەتەلەيكى قورس نىيە، هەلەيتانى ئاسانە؛ چەوت مەبە، شوئىن چەوت

(*) نزار - ۳۰/۵/۱۹۴۸ز (نامۆڧارىم بۆ نزار).

(۱) نزار بىتەكەم گۆڧارى كوردىي - عەرەبىي سىياسىيە لە رۆژنامەنووسىي كوردستانى باشوورد!

مەكەو و خۆتى لى بپاريزە. پيشينان وتوويانە؛ (خا راستە و راستى خۆش ئەوئ!). ئەمە بگەرە بىناغەى ئيش و كارت!

بۆ ئەو چەند كەسىكت لى رازىي بى، مەكەوەرە ئىفراپات و تەفريت! دائىما روو لە ئىعتىدال بە! قەت بۆ تەفرەقە و دوژمنايەتیی هەول مەدە! هەميشە هەول بەدە بۆ تەئىدى براپەتیی و كوشتنى دوو دلپىر و دوژمنايەتى! بەم رەووشتە پشتى ئىستىعمار و دەست و پىوئەندى ئەتوانىي لە غەيرە پەرسەت و عەبدولەنفەعەت خۆت بپاريزە! قەت داواى خزمەتيان لى مەكە، چونكە موعاوئەتيان زاهيرىي و بى فائىدەيە، حەتتا زۆر جار زەرەرى لى ئەبىنى!

ئەگەر بىتو ئەم نامۆڧارىيەى من بگريته گوى و لەسەرى پړۆ! ئومىدم هەيە كە خوانتەعالا لەگەلت بى و تووشى نوشوستىي نابىي!. (۱)

محەممەدئەمىن زەكیى

[تەواو]

پ. ن؛ که: ۱۵/۳۵/۱۴۷ (*)

[محەممەدئەمىن زەكیى — شىخ محەمەد خال]

محەممەدئەمىن زەكیى

شارىع ئەلعەسكەرىي - بەغداد

[ز/۱/۱۹۴۸]

عەزىزم شىخ محەمەد

دەمپەكە خەبەرت نىيە؟ ئىنشالە سەبەبى خپرە. هيشتا سەرمايىكى وا نىيە كە بلپم دەستت گۆ ناكا!! وە ئىنشالە ناساغىشيتان نىيە!

كاك جەمىل سائىب تا ئىستا هپچى بۆ نەنووسىوم، تەنيا بەدەلى «۱۱۰» كتيىي ناردوو، نازانم باقىي چلەكەى چىي لى هاتوو! عەجەبا لە موددەى ئەم سالەدا مومكىن نەبوو بىفرۆشئ؟ وە يا فرۆشراو و پارەكەى كو نەبووئەو؟ رجا ئەكەم بىبىنە و حىسابەكەى خۆت و ئەوم بۆ بپرنەو، زۆر توولى كيشا!

(۱) نامەكە دوو مانگ بەر لە مردنى ئەمىن زەكىيە!.

(*) گەنجىنەى شىخ محەمەد خال.

زۆر چاوی براکانت و مندالنه کان ماچ نه کهم.

نازانم بۆ ته رجومه ی حالی (شیخ نه حمده) شتیکتان پی کرا یان نا؟ (۱)
سه لام له هه وال پرسان. ئیتر یا خوا هه ر خوش بن!

(ئیمزا)

مامهت

☀ پ. ن؛ که: ۱۵/۳۶/۱۴۸ (*)

[محهمه دئه مین زه کیی — شیخ محهمه د خال]

محهمه دئه مین زه کیی

شاریع نه لعه سه که ری - به غداد

[ز] ۱۹۴۸/۲/۲۸

عه زیم شیخ محهمه د

کاهه زی دواییتانم وه رگرت؛ زۆر جیگه ی نه سه فه که (الهدیه الحمیدیه) م
نه دۆزیه وه (۱)، هه تتا خۆم به زه حمهت چومه خواره وه و له مه کته به که مدا بۆی گه رام و
فائیده ی نه بوو. لام وایه بۆ موتالا بیکنیک لیتی سه ندیم تا ئیستا نه یناردوه ته وه. نه گه ر
دهستم کهوت به مه منوونیی بۆت نه نیرم!

نازانم بۆ مه سه له ی کتیبه کان به چیی گه بیشت و که ی نیه یه تی دی!

بۆ شیخ نه حمه د به داخیلییه م گوتوه، ئینشا الله جیبه جی نه کری.

سه لام له هه موو دۆستان! (۲)

(ئیمزا)

[ته واو]

(۱) ده بیترئ مامۆستا نه مین زه کیی تا ئه م هه له په رۆشی سۆراغی نه و (شیخ نه حمه د) نیوه مه رده بووه.
په نگبی خوینده وار وه زانی که مامۆستا شیخ محهمه دی خال ده ره سه ت نه بووه. راستیه که ی هه ر
ده مه ده سه ت سۆراغی بۆ کردوه و کوره زازی (شیخ نه حمه دی خواهه رزاد) که مخابن نیوی
نه نواندوه، وه لامی داوه ته وه که بی گومان نه ویش وه لامی مامۆستا محهمه د نه مین زه کیی داوه ته وه!
دیاره که هه تا ئه م هه له ش سۆراغی بۆ کراوه، چ نه نجامیکیان ده ستگیر نه بووه. هه ر چۆنی بی نه مه
مه تنی وه لامنامه یه بۆ مامۆستا خال هاتوه که به ده سه تکاری ری نو سه وه - فۆتۆکۆپییه شی دیاره -
ده یخه مه روو...

۴۷/۷/۱۴

بۆ حوزووری فه زیلته ئاب جه نابی شیخ محهمه د نه فه ندیی موخته ره ما:

ته قدیمی ئیحتیرامات و ته مه نای سیحه ت و مووه فه ققییه تان نه که م. لوتفتنامه که تان گه بیشت،
نه حوالی (شیخ نه حمه د) ناویکت پرسیی بووه تا ئیستا نه م بیستوه که سیکی وا له تانیفه ی ئیمه
چوو بیته نه سه نه بوول.

شیخ نه حمه دی باپی ره گه رده نه چۆته نه سه نه بوول، بۆ زیاره تی مه ولانا خالید - ده بیته پیش میژووی
سالی ۱۸۲۷ و مردنی مه ولانا خالید بووی - تا «شام» و له ویه بۆ «حیجان» چوه و گه راوه ته وه و
له و سه فه رده ا سه نه له ی (ئیبنو عابدین) رووی داوه. ئیتر تکای مانی لوتفتان نه که م سه روه رم.

(ئیمزا)

[ته واو]

(*) سه رچاوه ی پیشوو.

(۱) دانراوه که ی بووسف زیبانو ددین پاشای خالیدی مه قدیسیی که بیکه م که سه چوکلّه ی «۸» ی له ژیر

تیپی (و) و (ی) کراوه داناه.

(۲) شیخ نه حمه دی برای شیخ محهمه د!

☀ پ. ن؛ كه: ۱۴۹/۳۷/۱۵ (*)

[محەممەد ئەمىن زەككىي — شىخ محەممەد خال] (۱)

محەممەد ئەمىن زەككىي

شارىح ئەلعهسكەرىي - به غداد

[۱۹/۴/۲۳ز]

عەزىزم شىخ محەممەد

به ئەوهۆل واسيسته دا، له كتيبه تازه كه م (تارىخ الدول والامارات الكردية) په نجا
نوسخه ت بۆ ئەنيرم، ئەبى زوو بۆم سهرف بکه ن! نوسخه ي به حهوت سه د و په نجا فلسه!

زۆر سه لام له جه نابی موته سه پرپف محەممەد سه عبید به گ (۲)، به ته ببعه ت موعاوه نه ت ت
ئه كا. سه لام بۆ مولا حيزی ئە شغال ره مزى ئە فه ندى، ئە ویش موعاوه نه ت ئە كا! له
كه ركوك ئينشا لله راحه تى. بۆ (سليمانىي) ش ديسان بۆ جه ميل سائيب ميقدار يكم
نارد، بزائين هي ممه تى بۆ ئە كه ن يان نا؟

سه لام يكي زۆر بۆ هه وال پرسان. ئيتتر هه ر خو ش بن!

(ئيمزا)

[ته واو]

☀ پ. ن؛ كه: ۱۵۰/۱/۵۵ (*)

[محەممەد سه عبید عه بدوله جيد / سه عبید قه ززاز — شاكير فه تاح] (۱)

كووت

[۱۹۴۷/۷/۱ز]

رۆحه كه م شاكير

له دوای ته قديمى حورمه ت و مه وه ده ت، ته مه نا ئە كه م دائيما له ش ساغ و دل رووناك
بن و هه موو كاروبار و ئامانجتان به دلى خو تان بى.

ناميلكه ي (پرشنگ) م (۲) وه رگرت، زۆر ته شه ككورتان ئە كه م. به راستيى دياربىه كى زۆر
به قيمه ته. رۆژ له م گه رمای عه ره بستانه دا، له دوای شه ش حه وت ساعه ت مه شغوول بوون
به ئيش و كارى ده وله تيبه وه كه هه مووى له موزعيجات عيباره ته. ميتشك موحتاجى
ته رويزه و رۆح باوه شييتىكى فينكى لازمه! خو شبه ختانه، چه ند رۆژتيكه ناميلكه ي ئيو م
ئە م وه زيفه يه م بۆ ئە بينى... له پاش نان خواردن، له سه ر گازی پشت ئە كه وم و
ئە يخوئينمه وه، به مه راقه وه (په رى خان) و داىكى گويم لى ئە گرن.

وه قتي من هيلاك ئە بم و ئە نووم، هه لئسه سم، ئە بينم په رى خان خو ي ده وام ئە كات و
وه كو زۆر ته شه نه ي ئە ده بى كوردىي بيت، به جيدىي زه وقى لى وه رئه گريت!

زۆر هه زم ئە كه رد ئە م هاوينه م له سليمانىي رابواردايه، فه قه ت ميه سه سه ر نه بوو،
نه خو شىي ئيجبارم ئە كات بۆ خاريجى عيراق شه ددى ربحال بكه م.

رۆژى ۱۴ى ئە م مانگه بۆ ته داوىي ئە چم بۆ توركيا، بزائين كه ي و چون ئە گه ريبينه وه؟
چاوى كوره بچكۆله كه ت ماچ و دووباره بۆ خو شىي و سه عاده تتان ته مه نيباتى خالىسانه
پيشكه ش و ره جاي قوبوول كردنى ئە كه م براى عەزىزم.

(ئيمزا)

برات / قه ززاز

[ته واو]

(*) گه نجينه ي شاكير فه تاح - سليمانىي؛ ۱۹۸۵/۲/۴ز. (چه ند تكام له خو ي كرد كه نامه كه م بداتى

و فۆتۆكۆبىي بكه م، قاييل نه بوو، ناچار هه ر له مالى خو يدا و له به رچاوى، نووسيو مه وه!).

(۱) بۆ ژيننامه ي هه ردوو بنۆره: نيو داران.

(۲) بۆ ناسينى باسى ئە م دانراوه، بنۆره نامه كانى (محەممەد ئەمىن زەككىي).

(*) سه رچاوه ي پيشوو!

(۱) شىخ محەممەد خال ئە و كاته قازىي كه ركوك بووه.

(۲) محەممەد سه عبید قه ززاز.

برای خوشه‌ویستم

کاغه‌زه‌که‌تانم وه‌رگرت، زۆر موته‌ئه‌سسایم که تالیع و زوروف من ئەکاته واسیته‌ی شه‌ر بۆ ئیوه‌ نه‌ک خبیر.

وه‌ها ته‌سه‌وور مه‌که که من مه‌عنای وه‌فا نازانم و له بیرم چووه‌ته‌وه، که مودده‌تیکی دوورودریژ برادر بووین و به‌ییکه‌وه گه‌لیک زیکره‌یاتی خوشمان هه‌یه! فه‌قه‌ت زه‌مان و زوروف، ئەوزاعی وه‌ها خه‌لق ئەکات که مه‌جال ناهیلجی فه‌رد، واجیباتی شه‌خسی خۆی ئەدا بکات. (۱)

(*) گه‌نجینه‌ی عبدالله عه‌زیز (له نه‌ژادی کوریه‌وه)؛ هه‌ولیر - ۱۹۸۵/۸/۲۳ ز.

(۱) هاوه‌لی هاوڕێژگاری، شاعیر، رێبه‌ری ناحیه، شیخ نووری شیخ صالح دوو قه‌سیده‌ی لی نووسیوه. له ییکێکیاندا گله‌یی کردوه که به‌هرچای ئه‌ویکی وه‌زیره‌وه، له ئاوابی «سه‌نگاو» راگۆستراوه‌ته‌وه بۆ «بارزان» و پیتی ده‌لیت:

دیته‌ بیرت ئه‌وده‌مه‌ی تۆ رووت له رووی په‌مانه‌ بوو
من دل و خوینی دلم بۆ تۆ؛ مه‌ی و مه‌یخانه‌ بوو
تا

چی به‌سه‌ر هات ئه‌و زه‌مانه‌ی راستیی و عه‌هد و وه‌فا
لای په‌فیق و ئاشنایان، شیوه‌ی پیاوانه‌ بوو
تا

ئێسته‌ تۆ بوویته‌ وه‌زیر و من مودیریکی فه‌قییر
شه‌رتی ئینسان و موروه‌ت، وا بزانی و نه‌بوو!! (**)

جیگه‌ی خۆشبه‌تیی له‌مه‌ر باسی (وه‌فا)ی، یادی یاداشتنامه‌ ده‌ستنووسه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی بکه‌مه‌وه که نووسیویه‌تی؛ (... له ئەم فێرگه‌یه‌دا - فێرگه‌ی مه‌لا عه‌بدولعه‌زیز/ خواجه ئەفه‌ندی - گیانی =

خوتته‌ییکی ئەساسیی حوکومه‌ته‌ که ئەوانه‌ی شه‌هاده‌تی عالییه‌یان نه‌بیته‌، بۆ ئیزافه‌ و ده‌ره‌جاتی وه‌سه‌ت و ئوولا، له قانونی خیدمه‌ی مه‌ده‌نییه‌، ته‌رفیع ناکه‌ن، وه ئەم مه‌وزووعه‌ دوورودریژ، سالیک له مه‌جلیسی وه‌زادا مه‌وزووعی موناقه‌شه‌یه‌! (۱)

مودیری ناحیه که مه‌عاشی «۳۰» دینار بیته‌، ئه‌وه‌له‌ن لازمه‌ ئیمتیحان بدات و ناجیح بیته‌، ئینجا به‌ «۳۵» دینار ئه‌بیته‌ قایمقام وه‌ له عه‌ینی وه‌قتدا، حالێ حازر له «۳۰» مودیری ناحیه زیاتر، ئیستیحقاقی ته‌رفیعتان هه‌یه که بینه قایمقام. بینانه‌ن عه‌لییه‌ی که مه‌جالی ته‌رفیعتان بۆ قایمقامییه‌ت نه‌میته‌، زه‌روورییه‌ حه‌قی قانونیی خۆتان له رێگا‌ییکی تره‌وه‌ ته‌ئمین بکه‌ن!

دوو‌باره‌ مه‌عه‌زه‌رت و ته‌ئه‌سسوفم ئیزهار و ته‌مه‌نای سیححه‌ت و خوشیتان ئەکه‌م برای عه‌زیزم.

موخلیستان

(ئیمزا)

سه‌عید قه‌زراز

[ته‌واو]

=براده‌ری و وه‌فا و ماناکانیم له نێو مندالاندا ناسیی! بووم به‌هاوه‌لی کوری مامۆستام - ئەحمه‌د خواجه‌/ K - و کوره‌ مامی عه‌بدوره‌حمان سه‌عید. ئیسته‌ش ئه‌و پێوه‌ندییه‌ پاکه‌ی نێو دلانم له لا ماوه و ئەگه‌ر دووه‌م چووه‌ به‌ر په‌حمه‌تی خوا - له س ۱۹۳۳ ز. دا کۆچی کرد/ K - هه‌شتا یادیم له که‌له‌دایه‌ و له خه‌ومدا، دوور له دنیای ماددی، پیتی ده‌گه‌م و خۆم پێ راناگیریت شین و گریه‌م بۆ جوانه‌مه‌رگ بوونی کپ بکه‌م! (یاداشتی س ۱۹۵۹ ز، به‌ر له سێداره‌دانی!).

(۱) خۆی شه‌هاده‌تنامه‌ییکی خۆتندنێ بالایی نه‌بووه‌!

☀ پ. ن؛ که: ۱۵۲/۳/۵۵ (*)

[سه‌عید قه‌زاز — محمدهد سالح سه‌عید - همه‌سالح زه‌نگه‌نه] (۱)

به‌غداد

[۱۹ز] ۵۸/۳/۲۴

هه‌ردوو چاوم کاک حه‌مه‌سالح

له دواى حورمه‌ت، به‌خه‌به‌رى ئه‌و فاجيعه که هه‌فته‌ى پيشوو له ئيه‌و پرويدا، زور زور موت‌ه‌ئه‌سسیر بووم! (۲) مه‌سه‌ئه‌له‌ييتكى زور موفجيع و حوزن ئاوه‌ره، لاکين له‌گه‌ل قه‌زا و قوده‌تى ئيلاهييدا هيچ ناکريت. خوا ته‌سه‌لليتان بداتى و ئيتتر له حه‌ياتدا که‌ده‌رى وه‌عا ته‌سادوف نه‌که‌ن.

ئيشتيراکى غه‌متان ئه‌که‌م و له خوا ته‌مه‌ننا ئه‌که‌م که عومر دريژيى بو ئيه‌و و باقىي ئه‌فراى عائيله‌تان به‌جى هيشت بي!

دووباره ئيزه‌ارى ئه‌سه‌ف و دوعاى ته‌سه‌لليى و عومر دريژيتان ئه‌که‌م برآى عه‌زيم.

برات

(ئيمزا)

سه‌عید قه‌زاز

[ته‌واو]

☀ پ. ن؛ که: ۱۵۳/۱/۵۶ (*)

[مه‌لا محمدهد عارف چنگيانى — ره‌مزيى مه‌لا مارف] (۱)

[ش؟]

[م؟] (۲)

بو حوزوورى گولده‌سته‌ى باغ و نه‌جابه‌ت و سياده‌ت

ئه‌رفه‌ع و ئه‌مجه‌د ئه‌لحاج ره‌مزيى ئه‌فه‌نديى

حه‌ز ئه‌که‌م سه‌رم گوئ گوجانى مه‌حه‌ببه‌ت بي، له‌به‌ر پيتانه و له جه‌ولانا بي! عه‌لاوه به‌مه‌نتووقى (وما تشاؤون الا ان يشاء الله) (۳)، ده‌سه‌لاتى ميشووله‌ى ئيختياري جوژيى به‌موقابيلى شيړى مه‌فه‌وو مى نايه‌ى مه‌زكووره، پاراى ئاشکرا کردنى نييه!

بينانه‌ن عه‌ليه مانيعى نيعمه‌ت، مولقاتى روژى جومعه مه‌وجود بووه، عه‌فوو فه‌رموو.

(ئه‌لعوزرو عينده کيرامونناسى مه‌قبولون) وه‌سه‌سه‌لام. (۴)

ئه‌لموخليس

محمدهد عارف

[ته‌واو]

(*) گه‌نجينه‌ى نامه‌وه‌رگر (به‌هوى فه‌وزيى كوربه‌وه) سليمانى - ۱۹۹۷/۳/۳ز.

(۱) بوژيننامه‌ى نامه‌هه‌نير، بنۆره: نيوداران.

(۲) نامه‌که بي ميژوووه، به‌لام هيندى نامه‌ى ديبى فارسى - نهم نواندوون - روژ و مانگيان له سه‌ره‌وه بوو. پيم وه‌يه که دواى سالى ۱۹۶۳ز نووسراوه!

(۳) نايه‌تيكى (قرآن)ه و اتا: چ نيازتيكتان ناييته ديبى تا خوا نه‌خوازيت!

(۴) العذر عند كرام الناس مقبول: به‌هانه لاي به‌خشنده‌كان په‌سه‌نده!

(*) گه‌نجينه‌ى همه‌ ره‌شيدخان زاده؛ كه‌يوان نازاد ئه‌نوه‌ر، سليمانى - ۱۹۹۷/۷/۳۱ز.

(۱) بوژيننامه‌ى نامه‌وه‌رگر، بنۆره: نيوداران!.

(۲) رووداوه‌که سووتان و مردنى (پووناك)ى كيژى نامه‌وه‌رگره له كه‌ركوكدا!.

☆ پ. ن؛ که: ۱۵۴/۱/۵۷ (*)

[شیخ محمدمهد شیخ عبداللہ - قانبع — رھفیق توفیق - رھفیق چالاک] (۱)

کھرکووک - فندق ئھرپرافیدھین

۱۹۵۳/۱/۲۳ [۱-ز]

بۆ لاویکی گرانہہایه و زانایئکی بہنرخ

برای شیرینی سورداش و بیرى ناو دلی دۆزھقھی ناشم

شیری بی باک یانی؛ کاکه چالاک

له پاش سوپاسیئکی گھرموگور و گوشینی دهسته بهجه وهه ره کانت؛ کاکه گیان، خۆت ئه زانیت له کوردستانی ئیمه دا هیچ کاتیک شاعیر نه ژیاوه، منیش به ناچارایی کۆچم کرد بۆ کھرکووک و ئیتر نازانم له کھرکووک وه بۆ کوئی ئه چم؟ نیازم وه هایه ئه م زستانه له کھرکووک بم. ئه گهر هه تا به هار کرئیکاریم دهست کهوت، ئه وا دائه نیشم، ئه گهر دهستم نه کهوت و ناچارم سوننه تی شاعیره کۆنه کامان به جئ بهیتم، یانی به ته و اوویی ته رکئی نیشتیمان بکه م وه کو حاجیی قادر له ئهسته نبوول، کوردیی (۲) له تاران، نالیی له بهیرووت (۳)، بیتهوشیی له بهسره دا مردن! (۴) ئاخۆ (قانبع) له کوئی قهزا و به لای کورد و کوردستان ئه بات؟ ئیش کردنی کھرکووکیش ههر شه ریکه یه و (۵) منیش سی کوری ههرزه کاری پی گه بیشتووم هه یه، ئه گهر بیکیکیان له شه ریکه بۆم بکرایه به کرئیکار، نانی هه مووانی په یدا ئه کرد. به لام دامه زانندی شه ریکه پشتی زۆر ئه ستوور و باخه لئ پر له پارهی ئه ویت (۶) خۆ خۆت ئه زانیت که هه موو پشتی من ههر تۆیت که له موو باریکتری،

(*) گه نجینه ی رھفیق چالاک (به هۆی چالاک کورپه وه)؛ سلیمانیی - ۱۹۹۷/۴/۲۲.

(۱) بۆ ژیننامه ی ههر دوو، بنۆره: نیتوداران!

(۲) مه بهست مسته فا به گی کوردیی! (له تاراندنا نه مردووه!).

(۳) نالیی له باژئیری بهیرووتی لویناندا نه مردووه!

(۴) مه بهست عبداللہ بیتهوشی؛ (۱۷۹۸ ز. گوندی بیتهوش / کوردستانی باکوور — ۱۷۹۶ ز.

بهسره / عه ره بستان) ئایینناس و زانسته پهره وهر و شاعیر و په خشانزان - به عه ره بیی - و خاوه ندی

چه ند دانراوی ئایینی.

(۵) مه بهست کۆمپانیای نهوتی کھرکووک.

(۶) مه بهست که سیکی به هیز و دهسه لاتدار، ههروه ها پاره به خشه، به کورتیی؛ (واسته و بهرتیل).

وه باخه لیشم له که لله ی هه ندی خاوه ن کورسیی خالیی تره و بۆشتره.

کاکه گیان کورئیکم کردووه به (بۆی) (۱) له فندق ئه رپرافیدھین. ئه گهر نووسراوت بۆ ناردم

به م ئه دره سه له خاوه وه نووسراوه، پیتم ئه گات.

ئیتتر ههر بژیت نازیزه که م.

موخلیستان

قانبع

(ئیمزا)

کھرکووک

فندق ئه رپرافیدھین؛ (بورهان قانبع) (۲)

[ته و او]

☆ پ. ن؛ که: ۱۵۵/۲/۵۷ (*)

[قانبع — چالاک]

کھرکووک - فندق ئه رپرافیدھین

۱۹۵۳/۱/۲۹ [۱-ز]

له ساوتلکه و هیچ نه زانترینی هۆزی کورده وه

بۆ هاروواج و زیته له ترین هۆزی کورد، یانی

له قانبعه وه بۆ چالاک

کاکه گیان

تۆ خۆت ئه یزانیت که ته و او ی ته مه نم له شیعردا ته و او کرد، یاخوا به میراتم که ویت،

دهسکی که وه ر ناکات که نانئیکی پیته به خۆم. به لام ئه زانم ئه م هۆزه نرخ نه زانه مان له پاش

مردنم کۆ ئه بنه وه سه ر گۆره که م، حه فله م بۆ ئه که ن، یان ئه لئین به بیئکتر؛ به خوا خه ساریئکی

(۱) واته خزمه تکار.

(۲) مه بهست بورهان قانبعی کورپه تی که دواپی بوو به شاعیر و رۆژنامه قان و وه رگیت و گوتاریئیی

رادییۆ کوردیی به عداد.

(*) سه رچاوه ی پیشوو.

قورس و گران كهوت له كورد و كوردستان، بریا ههزار كوردی بئ خیر بردایه (قانیع) بمایه، چونكه خزمهتی زمانهكهمانی نهكرده!
كاكه گیان، بابیتمهوه سهر مهتلهب...

دیوانه شیعرهكه كورد به پینچ بهندهوه. بهندی بیتكه كه ناوی (گولالهی مهربوان) بوو، له سهر ئهركی مه عاریفیهروهه سه بیید عه لائوددین سه ججادیی چاپ و بلاو كرایهوه. باوهه بفرموو؛ «سنهیی» و «سه قزیی» دینه «پینجوبین»، له منداله پینجوبینی ئه كرن به ده روپییه، چونكه له دوكانه كاندا نه ماوه.

بهندی دووهه مېش له لای سه بیید عه لائوددین بوو كه چاپ و بلاوی بكاتهوه، بئ دهستی و په ریشانییم گه ییشته ده ره جه ییك، وه رمگرته وه له سه بییدی ناویراوه كه بهلكو واسیته ییك بییت، خۆم و چاپ و بلاوی بكه مه وه.

كاكه گیان

ئه گهر تو كه فیلیكیم بو پهیدا بكهیت كه مه تبه عه بۆم چاپ بكات، وه چل شه و لیم بخایینییت، من ئه توانم بهم چل شه وه پاره ی مه تبه عه كهیش بیتمه وه، وه خۆیشم قازانجی وای لی ئه كه كه دهستم بكه ویتته وه!

ئیسسته بو چاپ كردنی ئه و سئ بهنده كه ی تر، برا شبرینه كه م ئه گهر ئه م هه ووه له جاره تو بی به سه بهب، ئیتر نه جاتم ئه بییت، وه ئه توانم هه ره به ده رۆژ به قه ده ره (گولالهی مهربوان) شیعی تازته تر و چاكتر بلیم، ئیتر ئینتیزاری هیتمهت و جوابت ئه كه م!

(موخلستان: قانیع)

ئه درهس

كهركوك - فندق ئه رپرافیدهین (بورهان قانیع)

[تهواو]

☀ پ. ن؛ كه: ١٥٦/٣/٥٧ (*)

[قانیع — چالاک]

كهركوك

١٩٥٣/٢/١٢

«سئ باره هاواری قانیع بو چالاک» (١)

له م كوردستانه دا نه مدیی خروشی دل برینداری كه بو ئه و درده پهیدا بئ ته بییی یاخو خه مخواری ئه بییم هه ره كه سئ بو خوی ئه كیشی و هه ولی بو خوی به سه ره خاکی و هه ره بیی به دايم به ردی لی بیاری به ماكینه ی خه یا لاتم غه زه له ئه درووم له بو كوردان چل و شهش ساله ئه م ئیشه ئه كه م نه مدیی كریداری ده چیی بكه م هۆزه كه م قه دری ئه ده ب نازانی هه ی هاوار؟ به ئه ندازه ی گه لا تووری وه یا تولاشی بن داری! ئه وانه چونه سهر كورسیی وه کیلی كوردی به ده ختن و هه گویان خنی، هه رگیز نه بیسن دهنگی هاواری بلین به حه و حه زه تی ناییب كه چیی كرد بو گه ل و هۆزی؟ له برساشین و گریانه له دیهات و له هه ره شاری ئه و ئیمه هه موو مردین، له پاشا ناییبی كئ بییت؟ له پیی كئ وه رگزی كورسیی و مه عاش و به سته دیناری؟ شكاتی (قانیع) ی ئه مرۆ له لای (چالاک) ی مه زلومه، له تو بئ ده ستتره (قانیع)، ئه مانه چۆن بكا كاری؟

له من بئ ده ستتر و له من نرخ نه زانراوتر كاكه چالاکه

كاكه گیان

شیعی من و زانینی تو، به میراتمان كه ویت!

یاره دلسۆزه كه م ئه و رۆژه فهرمووی: دوو كاغهزت بو وه ره گرم كه كورپکیان له شه ریکه

(*) سه رچاوه ی پیشوو!

(١) - ئه م شیعره له دیوانه کانی شاعیردا نییه!

دابه زړیت و بیکی کشیان سه عاده تی مته سه رریف دایمه زړیتیت!!

لاوه به نرخه نرخ نه زانراوه کهم؛ به خو شه ویستی هردوو کمان قه سه م، که له تو جیابوومه وه، ته ماشای باخه لی خو م کرد (چوارده فلس) م پی بوو. جاجمیکم هینا بوو که له ناو قیتارا سه رامام نه پی، به نا چاری گه رامه وه بو که رکوک. نه گهر خوانه خواسته تو ش بییت به شه شرافتی کوردان، یانی منت له بیر بجیتته وه، نه و له م ژووره ساردوسپردا له که رکوک هه موومان نه مرین! باوه جوود هیوام وایه که له بیرت نه چمه وه، چونکو هیشتا نه بووی به خاوهن قه سر و کورسیی.

نه گهر نه و کاغه زانم فریا بخهیت، نه مه بیکه م نیشه له کوردستاندا، چونکو تا نیسته له کوردستاندا هیچ کهس خه می هیچ لی قه و ماویکی نه خواردووه.

نیتر نینتیزاری غیره تی شیرانه ت نه کهم لاوی به نرخه کهم! به م نه دره سی خواره وه هه ر چیم بو بنووسی، پیتم نه گات.

که رکوک / دائیره ی خه زینه؛ به واسیته ی نه حمده فه ره جوه بو قانیه.

بچووکتان

قانیه

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۱۵۷/۴/۵۷ (*)

[قانیه — مه لا محمه د جه میل مه لا نه حمده روزه یانی + جه مال حاجی توفیق /

جه مال نه به ز] (۱)

[ش؟]

[—/۸/۱۹۵۶ز]

به هوئی گوشاری بهرز و به نرخ و تاقانه ی کوردستان - هه تاو

بو ماموستا جه میل روزه یانی و ماموستا جه مال نه بهز

گه وره و دل سوژه کانم

نیازم و ابو که هه تا کاتی مردنم به وتاری نارپک و ناشیرینم، لاپه ره ی هیچ گوشار و

(*) هه تاو - ۱۹۵۴/۸/۳۰ (له بن نیونیشانی: له ژیر لیغه ی گوشه گیریه وه).

(۱) بوژیننامه ی مه لا جه میل و جه مال نه بهز - ج. ا. کلؤل - بنوره: نیوداران.

روژنامه بیکی کوردی، چلکن نه کهم؛ چونکه به زبانی نه زانم به وشه هه له کانی من، لاپه ره جوانه کانیان پر بکریتته وه. به لام ناچارم چون هه موو برینی چاک نه بیته وه، برینی که چ و کووری نه ته وایه تیی نه بیته!!

ماموستا کانم

له هه موو کامه رانی و به ختیاریی و سه رفرازی، ته نیا نه م توژه زمانه مان هه یه که له هه تیو بی کهس تر و له باخی بی پرژین ژاکاوتره، نه ویش نه گهر نوو سه رتیکی نیشتیمانی، به خیری خو، شتیک بنووسیت، بیکی کمان لی راست نه بیته و له بریی لی کولینه وه، نابرووی نه بات!؟

بوچی ماموستا به ریزه کانم؟ نیا کوردستان هیچ ناته وای تیا نییه نیوه لی بکولنه وه؛ وشه نووسین نه بیته؟

نه گهر به چاویکی تیبینی ته ماشا بکن، هه موو هه لسان و دانیشتنیکمان ناته و او، پیوستی لی کولینه وه! (یوزدره، لیلی دره، ئون ئیککی دره) (۱)، گه زی حه لب، حوققه ی نه سته نبول!؟

با بنوارن بوچینی نه ته وه که مان؛ بیکی که وای شو، بیکی مورادخانی، چاکه ت و که و، بیکی رانک و چوخه بیکی سهوز، بیکی سپی، بیکی رهش!؟ بیکی پرچ، بیکی سه ر بی موو و هه مووش قینیان له بیکی تریه که هه مووشیان ناره زوویان خودا په رستییه!؟ برا شیرینه کانم

که چ و کووری نیمه هینده زوره، ناژمیریت! که و بوو تکاتان لی نه کهم وه پشتیوانی له تکاکی ماموستا (گیو) نه کهم (۲)، نه بیته نامه ی دل گه رمیی، دوستانه تیی بو بیکی تر بنوسن!

زور زور زیانه که بیکی وتاری بنووسیت وه بیکی تر چه پوکی بدات به نیو ده میا، بی دهنگی بکات!

(۱) بیکانه کیشانیکی باوی سه رده می تورکی عوسمانیه که تا کوتایی سالانی په نجاکانیش له کوردستانی باشوردا به کار ده برا؛ که نیویان به ریز و اتا؛ (چاره که هوقه، نیوچاره که هوقه، دانزه دره) هوقه ش ۳ کغم.

(۲) مه بهست گیوی موکریانییه.

لهباتیبی كۆمهلی بهخپوكردنې زمان داېمه زړیتن، وه گۆرپنه وهی نووسراو له گهډل یتکتر بکه و هانه هانه ی یتکتر بدهن بۆ نووسینې، که چیبی تې ته کوشین بۆ بې دهنگ کردنی یتکتر!

من بهش به نه زانینی خوم، تا ئیستا ږهنگه ههزار وتارم بۆ هاتبیت - له تازه نووسه ره کانه وه - بۆ ته ماشا کردن، هه موویانم په سه ند کردووه وه زور سوپاسم بۆ نووسیون وه هانه هانم داوڼ. جا ئیوه، هه ر یتکیتکتان ته گه ر فه یله سووف یا (لوقمان) بن، به ته نیا هیچتان بۆ ناکریت، هه ر وه کو کوردیک وتوویه:

ناشنا وهره با ئاشنا بین له گهډل ئاشنا چاکتره ههروهک برا بین
ته نیا په نجه یی هیچی پی ناکریت که کردت به پینج، کئ بهرگه ی ده گریت
مشته کول ته بی ناو ده م ته شکینئ ږهگی په ناگوئی دوژمن ته پسینئ (۱)
هه ر وه کو مامۆستا گیوی له وه رامی (نه ریمان) دا نووسی بووی؛ ته رمی جه هل له کوردستاندا هیته زوره، به یتک و دوو دفن ناکریت!

ئیتر هه ر بژین به به رزیی. (۲)

موخلیسی هه ردوو لاتان

قانع

[ته واو] (۳)

(۱) مه به ست گیوی موکریانیه.

(۲) پیم وهیه دا تراوی قانع خوی بیت!

(۳) هم نامه یه دریتزه ی (ږه خه گیرییه کی ته ده بی) ه که له مه ر (فه رهنگی گیوی موکریانیی؛ س ۱۹۵۰ز) و هو تراوه یتکی (نه ریمان) سه ری هه لداوه و لاپه ره کانی ږوژنامه ی (ژین: س ۱۹۵۳ز - ۱۹۵۴ز) و گو قاری (هه تاو - س ۱۹۵۴ز) ی گرتووه ته وه. راستییه که ی ږه خه گیری ته وتو دوو رو دریتزه که (ج. ا. کلول، ص. هه ژار/ سالح هه ژار، نه ریمان) و هتد... تییدا به شدار بوون، هیته ئی توندو تیژی، ته نانه ت قسه ی نازانستانه ی بلاو کردووه ته وه و ته وانه ش هه موو، بۆ هم کتیه چه ند زورن، که لک ناگرن. ته ویی ده خوازیت سه رنجیان بدات - به تابه ته لی کوله کانی ږه خه ی ته ده بیی - ده توانن بنورنه: (ژین - ژ ۱۱۶۹، ۱۷۲ - ۱۱۹۰؛ س ۱۹۵۳ز - ۱۹۵۴ز) و (هه تاو - ژ ۸؛ س ۱۹۵۴).

☆ پ. ن: که: ۱۵۸/۵/۵۷ (*)

[قانع — ږه فیق حیلیمی]

[ش؟]

[ږهنگی ساله کانی په نجاکان] (۱)

به یادی پاکانه وه ږوژباش

بۆ عالیمی به قیصه ت و دل سوژی لی قه و ماوان

جه نابی ږه فیق حیلیمی ته فه ندیی

ته ووه له ن، به لیسوی ږر باره وه، ده ستی به خزمه ت ماچ ته که م. ته گه ر خه به راتی ته م فه قیرانه ته پرسیت؛ حه یاتیکتی کوردانه له به ده نی قانیه انه دا مه و جووده و ته ویش به دو عاگوئی ته رفیع و ئیق بالتان سه رف ته کریت.

وه ک مه لاکان ته فه رموون (به هه شت ږر له مه لائیکه، ته ما خو یان هیچ ناخون چون ږوچانین!) تیمه ییش واین له به هه شتدا، فه قه ت ږوچانین، له زه ته که ی بۆ ئیمه نییه!

کاکه گیان

حامیلو لعه ریزه؛ (بابا عه لیی) ناو، کو ری مه رحووم مامۆستا مه لا عه بدالله یه. باوکی ته گه رچی به بناو مه لا بوو، ته ما فه یله سووفی زه مانی خزی بوو، قه ت ئیشی مه لا یانه ی نه ته کرد، عه لالده وام حه سه به لئیقیتدار له خزمه ت فو قه رای کورد غافل نه بوو، تا پار - ئیوه سه لامه ت - به ږه حمه تی خوا چوو! ئیسته ش هه شت نو سه غیری به جئ هیشتووه و ته م کوږه سه به بی ژینی ته و هه موو سه غیره یه! ته گه ر هیمه ته تکی کوردانه و غیره ته تکی خوتانه بفه رموویت، ببیت به سه به بی ناجیح بوونی له (ږیفیی) دا (۲)، ته و ته بیت به سه به بی ژیانئ ته م هه تیوانه و تا قیامه ت با ری مننه ت به سه ر شانی کورده تی گه بیشتووه کانه وه!

ئیتر خوت و غیره تی فه قیر په روه ری خوت!

بجووکت

قانع

(*) وه رگیرو له ناهیده ږه فیق حیلیمی - ۱۹۸۷/۳/۱۱ز.

(۱) نامه که - به شیره که شه وه - چ میژوو یتکی به سه روه نییه و ږهنگی هه ر له ته و دوو به رده دا بچ.

(۲) ږیفیی: فیرگه یتکی حو کوومه تیی بوو (دار المعلمین الږیفیه) بۆ پئ گه یان دنی مامۆستایانی قوتایخانه کانی سه ره تایی گوندان که له ده رچووه کانی سه ره تایی و فه قیکان.

ماموستای ئەدیب، سەرچاوهی عیرفان
 سۆل سۆلنە و هه‌جاغ ئاگری کوردان
 په‌فییق و هاوده‌م غه‌می زه‌مانه
 دوورکه‌ه‌وته‌ی ولات، تیکه‌ل بێگانه
 عالیمی دلسۆز، باز بال شکاو
 تهنه‌ها و بی په‌فییق، له کۆمه‌ل براو
 ئەگه‌ر نه‌پرسیت وه‌ک جاری جاران
 خه‌به‌رات، حالێ ده‌سته‌ی مه‌غدووران
 به‌زاهیر زیندوو، به‌مه‌عنا مردووی
 هه‌روه‌ک گولاله‌ی ره‌شه‌با بردووی
 هه‌ر ئیوه‌ن هێزی ئەژنۆی شکاومان
 هه‌ر ئیوه‌ن مه‌ره‌مه‌ی جه‌رگی سوتاومان
 هه‌ر ئیوه‌ن چرای هیوا‌ی کوردان
 هه‌ر ئیوه‌ن نه‌وه‌ی گوردی کوردان
 قه‌ت قوسوور مه‌که‌ن بۆ به‌رزبێ نیشتیمان
 من و «ئه‌زمه‌ر» و «گۆبۆه» و «سه‌رچنار»
 «پیره‌مه‌گروون» و به‌رژو نیسار
 «زه‌لم» و «تانجه‌رۆ» و «به‌رزنجه» و «کاژاو»
 گردی «مامه‌یاره» و کیوانی بی ناو
 هه‌موو چاوه‌نواری هیمه‌ته‌ی ئیوه‌ین
 هه‌موو ئینتیزاری غیره‌ته‌ی ئیوه‌ین
 که سه‌ر به‌ر زمان که‌ن به‌عیلم و عیرفان
 ئیمه‌یش بێینه‌ ریزی باقیی هاوسه‌ران
 باغچه‌ی ته‌بیعی ده‌شتی شاره‌زوور
 گولاله‌ی په‌نگ په‌نگه‌ زه‌رد و سه‌وز و سوور
 هه‌موو وه‌ک (قانیع) چاوه‌نواری تۆیه
 له (قانیع) به‌دتر، دلێان به‌سۆیه!^(۱)

[ته‌واو]

(۱) ئەم قه‌سیده‌یه له ریزی دیوانه‌کانییدا نییه‌!

پ. ن؛ که: ۱۵۹/۱/۵۸ (*).

[مه‌مه‌د مه‌حمود حیلیمی / مه‌مه‌د قودسیی — مه‌حمود مه‌مه‌د ئەحمه‌د
 حیلیمی / بایی]^(۱)
 به‌غداد
 ۱۹۴۷/۶/۱۸ [ز]
 باوکی خۆشه‌ویستم و تاجی سه‌رم
 زۆر به‌خۆشییه‌وه داوای عومر درێژتان ده‌که‌م.

له رێگه‌ی شه‌ره‌ف و ویجدانی میلییدی، ئیمه‌ گیانی خۆمان به‌خت کرد. ناشتم له
 گردی سه‌یوان بێت له‌گه‌ل مسته‌فا خۆشناو^(۲) له ته‌نیشته‌ مه‌حمود جه‌وده‌ت!^(۳)

(* ۱/۷۷؛ ل ۲۷.

(۱) بۆژینامه‌ی هه‌ردوو، بئۆیه: نێوداران.

(۲) هاوه‌لی، نه‌فسه‌ری شه‌هیدا.

(۳) مه‌حمود ئەحمه‌د جه‌وده‌ت؛ نووسه‌ر (س ۱۸۸۸.ز. سلیمانیی — ۱۹۳۷/۹/۲۱.ز به‌غداد —
 سلیمانیی). خۆیندنی له (ق. س) و (ق. ر. س. سلیمانیی) و (ق. ئا. س. به‌غداد) دا ته‌واو
 کردووه و ئەوجا چوه‌ته (ف. ح. ئەسته‌نبوول) و له س ۱۹۰۹.ز دا به‌پله‌ی مولازمی بێکه‌م —
 دامه‌زراوه. له ئەو هه‌لانه‌ی (ا. ج. گ. دا، ئەویش له لایین له‌شکری بریتانیاوه دیل و له دورگه‌ی
 (بۆرما) به‌ند کراوه و له سالی ۱۹۱۹.ز دا نازاد کراوه و هاتووه‌ته‌وه بۆ سلیمانیی! په‌فییق حیلیمی
 یاداشتتووس لێی نووسیوه؛ له رۆژگاری فه‌رمانه‌ه‌وایی بریتانیا دا له سلیمانییدا — سه‌رده‌می سۆن
 Soane — ماوه‌بێکی که‌م ئەندازه‌قانی به‌له‌دییه‌ی سلیمانیی بووه و له رێکخه‌ستنی شیوه‌ی
 باژێره‌که‌دا کرد و کۆشی کردووه. حیلیمی پتر ده‌بێژیت؛ له لایین سۆن Soane که‌وه ماوه‌بێ گه‌راوه و
 دوایی نازاد بووه! هه‌مان یاداشتتووس پتر ده‌بێژیت؛ له نیوان به‌هار و هاوینی س ۱۹۲۱.ز دا،
 ئەندامی‌کی کارامه‌ی (ک. س. کوردستان) ی نه‌یتی بووه له سلیمانییدا! دوایی له‌به‌ر زۆرداری
 فه‌رمانه‌ه‌وای نێویراو هه‌لاتووه و چوه‌ته ریزی نارازییه‌کانی دوژمنی بریتانیا له نێوچه‌ی پشه‌رده‌دا که
 تورکان سه‌ره‌رشته‌ی ده‌کردن. ئەوجا چوه‌ته پال خه‌باتی سمکۆی شکاکی نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ر!

له (۲. س. ح. کوردستان) دا لایینگیری هه‌فید زاده مه‌حمود بووه. له ۱۹۲۳/۵/۲۱.ز دا له
 ریزی سوپای عیراقی عه‌ره‌یدا — به‌پله‌ی مولازمی بێکه‌مه‌وه — دامه‌زراوه. له مانگی ئابی
 ۱۹۲۵.ز دا پله‌ی بۆ سه‌رۆک — په‌ئیس — به‌رز بووه‌ته‌وه. به‌ر له س ۱۹۳۰.ز پله‌ی بۆ سه‌رۆکی بێکه‌م
 به‌رزبووه‌ته‌وه. له شه‌وی ۸/۷ ئەیلوول ۱۹۳۰.ز دا — دوای کاره‌ساتی شه‌شی ئەیلوول — خۆی و
 هه‌میدی برای و مولازیم کامیل هه‌سه‌نی ئەفسه‌ر له ریزی سوپای عیراق یاخی بوون و به‌دزییه‌وه =

= روویان کردووه ته سلیمانیی و ئهوجا چوونه ته پینجوبین و پالیان داوه به حه فید زاده مه محمودی دانیشستوی گوندی «پیران» و هانیان داوه بۆ شۆرش کردنه وه و تۆله سه ندنه وهی گه لی کورد. ههر له سه ره ئه و کاره ی فه رمانی گرتتی ده رچووه و له سوپادا کارکه نار کراوه. دوا ی شکستی شۆرش چواره م و خۆبه ده سه وه دانی حه فید زاده مه محمود، ده سه ته سه رانه ره وانه ی به غداد، ئه وجا ناسریه کرا و دواتر خۆی و برا که ی بۆ ماوه ی «دوو سال» حو کم دران. دوا بی به لیبوردنیکه ی پاشایانه ی عیراق. ئازاد کران. له ئه وه هه له راه تا س ۱۹۳۷ ز بی مووچه ی خانه نشینی گوزهرانی ده کرد... له هه لیکه شدا که هاموشۆی ده زگه ی گشتی دارایی ده کرد له به غداد و خه ریکه جیبه جی کردنی مووچه ی خانه نشینی بو، پۆژی عه بدولقادر سه نوی / سه نیی ریبه ری زه یوزار و مو لکه کانی ده ولت له وه زاره تی داراییدا - وه ک کۆلیومه ته وه - هیندی توانجی ناحه زانه ی دژی کوردایه تی ئه و و هاوتای به روو داداوه، ئه ویش پۆژی ۲۶/۵/۱۹۳۷ ز. دا ده چیته سه ری و له نیو ژووری ده زگه که دا (ده پداته بهر گولله ی ده مانچه) ی و ده یکوژیته. حو کوومه تی عیراقی عه ره ب به په له له ۲۹/۵/۱۹۳۷ ز. دا دادگای ده کات و بریاری (مل په ت کردن) ی ددها، به لām بیزاریی خه لکیی و ده سه لاتی به کر سیدقیی به نیویانگ و هاوه لی، کاریکیان کرد به بیانووی (بیر ئالۆزی) وه حو کی خنکاندی رابگیریت و بخریته ژیر چاودیرییه وه. دوا ی کوشتنی به کر سیدقیی له ۱۱/۹/۱۹۳۷ ز. دا، دیسان باسی کوشتنه که خراوه ته وه سه ر میز و له ۲۱/۹/۱۹۳۷ ز. دا، سه ره له نوێ حو کی له سیداردانی دراوه ته وه و دوا بی حو که که جیبه جی کرا و ته ره مه که یان هینا وه ته وه بۆ سلیمانیی. مه محمود جه وده ت: پۆشنیریکی نه ته وه په ره وه ری ئازاد یخوازی کورد و کوردستان بووه. نو سه ره یکی ژیر و زمانانی فارسیی، تورکیی، فه رنسیی، عه ره بیی بووه. له پۆژنامه کانی (دیاریی لوان)، (زاری کرمانجی)، (ژیانه وه) دا گو تار ی به نرخ ی هه یه! هه ره وه له دامه زینه ره کانی (ی. س. ک. به غداد: ۳۰/۵/۱۹۳۰ ز) بووه. بهر له سالی ۱۹۳۰ ز. ییش له گه ل کۆمه لیک، هاودهنگی نه ته وه په ره وه رانی وه ک مسته فا سایب بووه (*) هه وāl دیار نییه ژنی هینایت و نه وه ی هه بیته!! =

(*) له ژبانه وه - س ۱۹۲۵ ز. دا گو تار ی ئه وتۆی هه یه که توانج له فه رمانه وه یی حه فید زاده ده گریته. وئ ده چیته له سه ره ده می حو کوومه تی کوردستاندا زویر کرانیت بۆیکه له س ۱۹۲۳ ز. دا چووه ته ریزی له شکری عیراقی عه ره به وه! له لاییکی دیه وه - ویرای مه لانه تی کوشتنه که ی سه نیی - زۆر که س با وه ریان هه یه که دوو به شی له بهر بییری نه ته وه یی ئازاد یخوازی، له لایین بریتانیا - عیراقه وه، به ئه و جوژه و به په له داوه ری کراوه و حو کی خنکاندی جیبه جی کراوه!

* سه رچاوه و ته ماشاکراوه:

۱- ۲۲/۱

۲- ۱۱۳/۱۷/۲

۳- پۆژنامه نییرواوه کان، هه ره وه (الوقائع العراقية، ئه لوه قانیع ئه لعیراقیه) ی پۆژنامه ی ره سمیی.

ئامانه تیی تۆ و (نه سرین) (۱) ده سته دایکم و پوره نه عیم ماچ ده کم. چاوی براکانم و خوشکه کانم؛ فائیق و ره فیق و لوتفیی و توفیق و عادیل و کامیل و گیتلاس و ئه لماس ماچ ده کم.

ئومیدی خوشیتان. بژی کورد و کوردستان.

(ئیمزا)

شه هیدی ریگه ی نیشتمان

۹۴۷/۶/۱۸

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۱۶۰/۲/۵۸ (*)

[مه مده قودسیی — نه سرینی کابانی] (۲)

به غداد

۱۸/۶/۱۹۴۷ [ز]

گیانه کم نه سرین

داوام له خودای عه ززه وه هه له به خو شی بژیت!

ئیمه له ریگه ی راستی و نیشتماندا گیانی پاکمان به به هه شه ت شاد کرد. هه یج

= مه محمود جه وده ت له نیو کورد و به تابه تی پۆشنیران و شۆرشگیراندا، هه ره وه له لای خه لکی سلیمانیی، پیزیکی زۆری گیراوه و کۆچ کردنه که به شی دلێ جه ماوه ری سلیمانیی هه ژاندووه... شاعیرانی وه ک (حه مدیی ساحیبقران) و (بیکه س) بۆ خه بات و جوامیری و ژیری و کۆچیشی شیعیان به سه ردا هه لداوه!
* دانراوه چاپکراوه کانی:

۱- به هائوالله و ده وری نوێ - به غداد؛ س ۱۹۳۳ ز.

۲- پۆله نده و یا له هستان - به غداد؛ س ۱۹۴۰ ز.

(۱) هیندی پرس و رای تابه تی.

(*) ۱، ل ۲۸.

(۲) مخابن ژبنامه ی ته واری کابانی قودسیی نازانم... به لām ره فیقی برای قودسیی ئاگاداری کردم که نه سرین، دوا ی شه هیدبوونی هاوسه ره که ی له سلیمانییه وه گه راه ته وه بۆ (مه هاباد) بۆ لای که سوکاری، دوا بی شووی کردووه ته وه! خۆزیا بیکی بیدۆزیا یه وه (بیره وه ریبه کانی خۆی و قودسیی) لی وه بگرتایه و دهنگی تۆمار بکراه!

نیگه‌ران مهبه! واجیبی توئه‌وه‌یه که به‌شهره‌فه‌وه بژیت وه له حه‌یاتی خۆتدا به‌سه‌ربه‌رزبێ
بژیت!

ئیدی بژیت به‌خۆشیبی، به‌خۆشیبی له‌گه‌ڵ خوشکه به‌شهره‌فه‌کانتانا، له‌گه‌ڵ خوشکه
زه‌کیبه!

ئیمه له بیر مه‌که‌ن! ئیدی خۆشیتان.
گه‌ردنت ئازاد بیت، گه‌ردنم ئازاد که!

(ئیمزا)

خۆشه‌ویستت

محهمهد مه‌حمود

به‌غداد ۱۸/۶/۴۷

[ته‌واو]

✽ پ. ن؛ که: ۱۶۱/۱/۵۹ (*)

[محهمهد مێرگه‌سه‌وره‌ی هادیی چاوه‌شلیی] (۱)
[مێرگه‌سه‌وره]

[ز] ۱۹۵۴/۶/۲۲

گه‌وره‌ی موخته‌ره‌م هادیی به‌گ (۲)

رۆژباش

له‌پاش رۆژباش، هه‌ردوو ده‌سته‌کانت ته‌گوشم، ته‌حوالی شه‌ریفان ته‌پرسم.

گه‌وره‌م

ته‌گه‌ر جه‌نابت له‌ برا بچووکێ خۆت ته‌پرسیی له‌ سایه‌ی خودا، دووه‌م سه‌ری جه‌نابت،
زۆر چاکم وه‌ چاکیبی جه‌نابت له‌ یه‌زدان نیاز ده‌که‌م.

گه‌وره‌م؛

حسین ده‌ستت ماچ ده‌که‌! ئیتر گه‌وره‌م ته‌وه‌ پیاویک ناوی عه‌لیی مه‌لا یاسینه، له

(*) گه‌نجینه‌ی هادیی ره‌شید چاوه‌شلیی، هه‌ولێر - ۱۹۹۶/۶/۷. (به‌ده‌سته‌کاری رێنووسییه‌وه).

(۱) ژینامه‌ی نامه‌هه‌نێر پێ نازانم که‌ خۆی سه‌رخه‌لتی بووه‌!

(۲) ته‌و کاته‌ هادیی چاوه‌شلیی قائیمقامی قه‌زای زیبار بووه‌!

وه‌ختی خۆی له‌گه‌ڵ ته‌من له‌ به‌ندیخانه‌ی مووسل بوو. ئینجا وه‌کو حوکه‌ومه‌ت ره‌حمی
به‌ته‌من کرد، عه‌لیی مه‌لا یاسینی له‌ دوایی - له - هه‌ولێر دامه‌زراند. ئینجا ته‌یه‌وی
بچیته‌ سه‌ره‌ گوندی خۆی هه‌تا کوو میقداریک ماش و برنج بو‌ خۆی بکا! چونکه‌ خۆت
ته‌زانیی قه‌رار وایه‌ بارزانیان ته‌زیبه‌ت بدرین «؟».

ئینجا ته‌یه‌وی بچیته‌ گوندی خۆی، به‌واسیته‌ی جه‌نابت، نه‌خۆ له‌ نوکه‌ پاشه‌یه (...)
ئیشی پێ ناکرێ. ئینجا ته‌و خه‌یره‌ی بکه‌ی چونکه‌ زۆر مه‌زلوومه‌. ته‌گه‌ر هاتوو میله‌ت
نه‌گه‌راوه، ته‌ویش با بچیته‌ بو‌ ناو میله‌ته‌ی خۆی «!!».

ئیتتر بژی به‌نازادیی گه‌وره‌م

(ئیمزا: محهمهد)

برای بچووکت محهمهد مێرگه‌سه‌وره‌ی

[ته‌واو]

✽ پ. ن؛ که: ۱۶۲/۳/۱۴ (*)

[مسته‌فا ساییب «نامه‌ی ته‌قینیی» — یاری!] (۱)

[۲۴ - ۲۵ / ئاغستۆس / ۱۹۲۲]

[سلیمانیه]

له‌عانی خه‌یالات و ته‌نه‌اییدا، زۆر بێ تاقت و پر غه‌م بووم. له‌و ئانه‌دا، ته‌م هه‌موو
بوهرانه‌م به‌سه‌ردا هات و عاده‌تا له‌ بێ هۆشیه‌وه ته‌م ورینه‌یه‌م کردوو؛ ته‌مرۆ له‌ دنیا‌دا
خۆم له‌ هه‌موو که‌س به‌بێ که‌ستر ته‌زانم! نازانم چیبی بکه‌م؟

(*) ده‌ستنووس؛ یادگاری گه‌نجینه‌ی مسته‌فا ساییب - به‌هۆی ئازاد ساییبی برازایه‌وه - سلیمانیه؛ س
۱۹۸۲ز (به‌نیونه‌شانی: که‌چیبی که‌چیبی هه‌وه‌!).

(۱) ته‌م نامه‌یه‌ له‌سه‌ر سه‌ی په‌ره‌ کاغه‌زی ته‌نکه‌ فولسکاب و به‌مه‌ره‌که‌بیتکی ره‌ش نووسراوه‌ته‌وه. بێ له
ته‌و (میترووه) که‌ به‌قه‌له‌میتکی کل نووسراوه‌ زۆر وێ ده‌چێ که‌ (میتروویبیتکی دیی) به‌سه‌روه
هه‌بووبیت و لیتی کرابیته‌وه که‌ شوینی لی کرانه‌وه‌بیشی دیاره. به‌راوردکردنی مه‌تنی (ته‌م نامه‌یه و
نامه‌ی «سکالا»؛ ۱۶/۱/۱۴) به‌تایبه‌تی ته‌گه‌ر ورد بنۆرینه‌ وشه‌ و رسته‌کانی ته‌م مه‌تنه، وه‌ک
(بلی هه‌ر خۆشم ته‌وی، یاری سادیق، وه‌فادار، عه‌زیزی جان، یاری دل‌ناشووب، به‌تیری عه‌شقی
نارینی تو، یار و ته‌نسیی رۆحم، ته‌و لیه‌و ئالانه‌ت توژی بکه‌روه‌وه و به‌ده‌می خۆت بلی؛ عه‌فووم
کردی. هه‌روه‌ک جارێ موحیب و سادیقتم!) ته‌وه‌ ده‌توانم دلنیا بلتیم:

وهختی، منیش ساحیب دوست و رهفییق بووم... دوو رهفییق، بییک دل و بییک رۆح بووین. دوو دل بووین که به لافاوی چلهی زستانیش لیل نه نه بوو. دوو رۆح بووین له گیانیکا نه ژیاين.

دل تاوینهی دلّه. هیچ به بیرما نایهت که من، منی به دبهخت، به زهره خواریی و خییچیم دهرحق بهو دلّه موقه ددهس و پاکه بووین، هیچ به خاتیرما نایهت که جاری بهم ددهسه له رۆکهوه، نهو دلّه ئیسا بی، نازاری بی گه بیشتی!

ئیسنا نازانم بۆچی له نازاری من، ده موچاو گرزه؟ مات و مه لولوه؟ سست و خاوه، وهک جارن به که یف و روو خوش، بهرچاو فهرح و دل روون نیسه. وهک تیکچوو بی، گۆرپا بی، وایه!

وام نه زانیی که نهوسا من ههر بۆ نهو نه ژیايم، نهویش وای نه زانی! وام نه زانیی که خوا

۱- وینهی نامهی نه قینییه.

۲- درینهی نامهی رابوردوی بلاوکرادی رۆژنامه که یه.

۳- بۆبییکا نهو وینه به به نهو مه تنهوه بهر بلاوکراده نه که وتوه، چونکه له رۆژگاریکی تاریکی دواي جهنگ و باری خوش و به زهری به ندوبای کۆمه لیبی نهو تۆدا هه لکه وتوه که نهک ههر دهر برینی ههستی نه قینداریی ناشکرای لا قه دهغه و حهرام بووه، بگره نار وایان نیوهی کۆمه ل - نافرته - ی چهوساندوه توه و مافه کانی پی شیل کردوه.

۴- نهو خاله به لگه یسه که وشه کانی (برایه تیبی، له برایه تیبیدا) له نامهی (سکالا) دا، دهستکرده و پتوه ندییه که له نیوان دوو که سی برادری گیانی گیانییشدا نییه!

۵- ویرای نهوهی برازای نووسهر - نازاد ساییب - بۆ منی گپراوه توه (مستهفا ساییب له تافی لایبیدا توشی عه شقیکی ناکام بووه)، ههروهها ویرای ههردوو مه تنه کهش، دل لی ددهات که نه سللی مه بهست (پتوه ندییه برایه تیبی) و (نه قینی کیژ و کورئ) نه بیته، به لکو وئ ده چیت مه بهستی هه ره گه وره: (هیوا/ فریشتهی سه ره سستی) و له دهست چوونی بیته. نه گهر له نامهی (سکالا) هیندی بۆرینه وه که - بۆ وینه - تیبیدا بیژراوه: (نهوه تیبی له م ریبه وه نه رۆم هاو ریپیکم هه به. وهختی که و تمه سه ره سه ره تای نه م ریبه قاچ و قولم به بیته که نه هات، جی پی خۆم بۆ نه نه دۆزرایه وه، هه موو وهختی له خه زانا بووم... نزیک سالی له مه و پیتش (سه رنج بده/ k) من بۆ نه م ری لی پرپیهم ری پشاندهریکم دۆزیه وه... نه توانم بلیم که ئینسان له تاوینه شدا تارمایی خۆی وا به دیی ناکا! نهو نه وند بهرز بوو، نه وند ورد بوو، قهت نه یته گه بیشتمن! زاتی له رۆژی هه ووه له وه من خست بوومه دلی خۆمه وه که قهت نامه نهو، وهک نهوم لی نایه، نایگه من. نه گهر بشلین نه ناس نه بوو، ناسیاوی بوو که هیچ وهختی باوک له گه ل نه وهی خۆی وا رانایهت! نه مبیست، بهر بای گویم نه کهوت که زۆر =

ههردوو کمانی بۆ بییک خهلق کردووین. وام نه زانیی که من چ قیزه بییک بکه م، له گوئی نهوا نه زرن گیتته وه... که چیی... ئۆف خوا! که چیی نه مزانی لیم تیکچوو، خه له تام، نهویش وهک زه مان گۆرپا وه.

نهو دلّه، و ایزانم نازاری گه بیشتوتی. تاوینهی دلمانیان وه رگپراوه! رووی دیوی نهو، و ایزانم نهو ده لنگی هه له پیناوه له نازاری دلی ساردی من!

نه مه نیشانهی به دبهختی و کلۆلییه بۆ من، بۆ نه م دلّه بی چاره یه ی من! نه مه نیشانهی به دبهختی و کلۆلییه بۆ من، بۆ نه م دلّه بی چاره ی من! ههر له نه ووه له وه نه مزانیی... له نه ووه له وه نه مزانیی راگیری که م!... هه تا به ینی زۆر چاک راگیرم کرد، به سه هلیی و زووی را مکیشا بۆ لای خۆمه وه که نه مه ییش ئیشیکی زۆر گه وره یه، مووه فه قییبه تیکه. وامزانیی، هه روا نه م سه عادهت و ناسووه گییه دهوام نهکا و نه م دوو

= کهس به غیلییان به من و نهو هاتوه، سه ریان له م بیکیه تیبی من و نهو سه رماوه. زۆر کهس به هه موو تهری خهریک بووه گولۆله ی شین به خه نه مه عبیتمان، بمانا لۆزین، من وام به دلا نه هات که نه مه قهت نابی... هتند... ههروهها نه گهر ورد بیینه وه له نه م دهست نووسه که بۆ وینه تیبیدا بیژراوه! (نهوسا من بهو رۆحه موباره که وه ئیفتیخارم نه کرد (سه رنج بده/ k) ههر نهو رۆحه ش بوو، ههر نهو دلّه ش بوو که منی مه سهوود و شادان نه کرد. ئیسنا خۆم هه م رۆحم بی کهس و بی ره فییق ساوه توه. به لام ههر واز ناهینم، ههر له شوین پیی نهو نه رۆم، خوینی خۆم نه ریژم تا کو نزیکی نه بجه وه، تا کو سیبه ری خه یالاتی نهوم به ره یل نه که وئ، ئینجا دنیا م نه وئ. نه گینا بی نهو رۆحه بۆچی بچیم؟ ژیا ن بۆ چییه؟ ههر غایه بییک، نه مه لکی موقه ددهسی تو منی مه جووری ژیا ن کردبوو، ههر بۆ نهو غایه بیی نه ژیا م، نه مو یست بژیم!). نه گهر به تایبه تیش چا و بجه قینین له (نامه ی سکالا) دا که تیبیدا بیژراوه؛ (نزیک سالی له مه و پیتش) و له نه م (دهست نووسه) ش که ده بیژیت؛ (ئومیدیک، نه مه لیک وهک گول نه ستیره نه دره وشیتته وه، نه بریقیتته وه و نه یگپرتته وه نهویش، نهو نه جمی دره خشانه، نهو ماهی سه عاده ت هه ش «وه ته نه!») تا نه مانه هه موو کارمان لی ده که ن باوهر بکه ین که ره نگب مه بهست (نه قینیکی بالا، پیرۆز، دانسقه) بی که له نه و هه به در نیسه مه به سته که (سه ره سستی به شکی کوردستانی باشور - سلیمانیه) و حوکمدارییه حوت مانگیه که ی سالانی ۱۹۱۸ز - ۱۹۱۹ز. حه فید زاده مه حمووده. ههر بۆ بییکا - له تا و په ژاره ی کاره ساتی له دهست چوونی نهو سه ره سستیبه نه ته وه ییه دا - له دهر ووندا ههستی هه ژاوه و خۆی به هه له و تاوانبار ده زانیت به راده بییک (داوای لی سوردن) ی لی کردوه!. سه ره ییش نیسه له (سکالا نامه کان - س ۱۹۲۲ز. دا) بوخچه کانی (برایه تیبی) و (یار) هه موو توور دراون و (سکالای وه ته نه پهره ری) رووی جوان و رووناکای خۆی و نووسه ره که ی نواندوه! (بنۆره: نایینه!).

دلّه به هیچ شتی لیک جیا نابنه وه، هه تا قیامت هه به ییکه وه بهنگ ئەبن و به رابوردنی سەد عەيامانیش تۆزەلقانێ ناوینە دلمان ژەنگ هەلناهیته... که چیبی، که چیبی!! هە ی هە ی، که چیبی وا نه بوو. ئەوی من ئەموست وا دەر نه چوو، وا دەوامی نه کرد... سە عاده ت و خۆشیم تیکچوو، ئەوی من لیکم دایه وه به خە یالی خا و دەر چوو!

هە ی هە ی!! ئە ی مازی بی موقه دده س و مه سعود، ئە ی حالیبی پر غە م و قه هر! نا ه، نازانم به چ رەنگی ئە و دلّه بیئمه وه جی خۆ ی، چۆ ن روون ئە بیته وه؟

ئە ی خۆ شه و یستی دل و جانم، ئە ی عە زیزی هه ردو و جیهانم، تۆ له کویت؟ ئیستا له چ کونجی تار بکیه کدا، له چ قوژ بیکای؟ ئە م قیژ هیه م، ئە م پر مه ی گریانه م ناگاته گوئی تۆ؟ ئایا له گویتا نازره نگیته وه؟ ئە م فرمیسه که خوینیانه م، ئە م هه نسکه هه نسکی پر قه هرا نه م، ریفقه تی قه لب، حیسه سی مه رحه مه ت نا هیئیته جۆش و غه له یان، نا هیئیته گریان؟؟ هه تا که ی فرمیسه ک و خویتم بریژم؟ ئە وا به حرکی بی پایان و ناموته نا هیی هاته و جوو له فرمیسه کی چاوانی من! ئە وا حه وزیکی زۆ ر زل و بی بن، پر بووه له خوینی بهنگی دلێ من! ئیتر به سیه! توخوا هیشتا ره حمیتکم بی ناکه ی ت؟ تووی خوا هیشتا جار جار به ناخ و داخه وه، ناوی رۆشنی من نا هیئتی به دلئا؟ تۆ ف... توخوا عه فووم که با زان و بزمن، دهسته و ئە ژنۆ ئە وا ها تمه به ر ده رگه ی دل و رۆحی تۆ! دهستم به دامینت، ئە وه نده پيشامه وه، ئە وه نده قه هر و پيشم خوار ده وه، ئە وه نده زان و بزمن و سه ر به زه مین که وتم، ناوی خه جاله ت و نه دامه ت له ژیرما ئە ورا... ئیتر، ئیتر عه فووم که، مه رحه مه ت!

ده ی ئە وا من به ده می خۆ م ئە مه م و ت، تۆ... تۆ به ده م و دلێ خۆ ت ئە مه بلتی! ئە مه بنالین هه تا کو له ییک ئانی کوتوپرا، به حری خویتم و فرمیسه کم وشک بی! هه ر به فرمو و، هه ر بلتی؛ (عه فووم کردی، خۆ شم ئە ویتی!)، ئیتر ئە مه ئابی حه یاته بۆ من... توخوا بلتی تا بزانم من وه رگه راوم، من خه له فاوم! تۆ هه!! ئە ی ره فیقم له کویت؟ گویت له ناله نالی جه رگ و دلّم بی، چاوت له حالێ بيماریم بی؟

وه ختی ئە م دوو له شه گیانی ک بوون، ئە م دوو دلّه، ئە و دوو دلّه ییک بوون؛ توئی توئی ببوایه، هیشتا و بزانم لیک جیا نه نه بوون، به تیری غە م و عه شق قه هر و پرش و بلا و نه نه بوون.

هه تا من من بووم، تۆش ئە نیسی رۆحم بووی! من رۆح، تۆ گیان بووی. من یاری سادیق، تۆ یاری وه فادار بووی! من رۆحی شیرین، تۆ رۆحی ره وان بووی! ئە م دلّه چیبی

بنالانایه؛ هاوار و فه ریادی ئە و دلّه بوو... ئە و زه مانه من مه سروور و خه ندان بووم، چونکه دوو رۆح یارم بوو؛ بیکیکی هیی خۆ م، بیکیکی هیی تۆ (.....) (١) زۆ ر ئە ژیا م، هه یهات! (.....) (٢) ئیتر له پاش ئە م حاله ته، له دوا ی ئە م ئاوار ه بییه، ئە م حه یاته، ئە م رۆحه به که لکی چیبی بی ت؟ بۆ چیبی باشه؟ مردن مردن! له دنیا دا بۆ که سیکی مه ئیووس، بی که س و بی داوهر، به ده به خت، له مردن چاکتر، خۆ شتر چیبیه؟ مردن له ژیا نی به عه زاب و به قه هر ترا!

ئە وسای من به و رۆحه موباره که وه ئیفتیخارم ئە کرد، هه ر ئە م رۆحه ش بوو، هه ر ئە و دلّه ش بوو که منی مه سعود و شادان ئە کرد! ئیستا هه م خۆ م و هه م رۆحم بی که س و بی ره فیق ماونه ته وه. له ژیا ن، رۆحم نه فره ت ئە کا، ئە تلینته وه. هه ر خۆ ی فری ئە دا بۆ به حری مه مات، به لām له ئانی خۆ هاویشتن، له ئانی کا که پبی له پله ی حه یات ئە خزینتی و خه ربکه دهستی له ته نافی ژین به ر ئە دا! ئومیدیک، ئە مه لیک وه ک گول ئە ستیره ئە دهره وشیته وه، ئە بریقیته وه و ئە یگیریته وه... ئە ویش، ئە و نه جمی دره خشانه، ئە و ما هی سه عاده ته ش؛ (وه ته نه!). ئە م هه مو که شه مه که ش و سه رگه ردا نییه لانه با و په رده ی ئومیدم و عه زم هه لئه داته وه، ئیتر ئە گه ریته دوا وه، فه قه ت نازانم من چیم، بۆ چیبی چاکم، بۆ چیبی بیئیم؟

ئە وسای من خۆ م به ئینسان ئە زانی، ئیستا وه ک ئە سه که له ت وشک بی گیانم، وشک و برن، ئیسقان دهر په رپو، زه عیف و بی هیز، بی خویتم و بی می شک! گیانی بی رۆح و جان، رۆحم بی عه زا و تاب. ئە ژنۆ م نوشتا وه و پشتم کۆ ما وه، ئومید و ئە مه لم فه رسوده، قه لبم دا غدار و مو ته حه سسیر. ئە مه عیباره ته له لاشه بیکی بی گیان و رۆحی من! ئیتر ئە م ژیا نه چیبی بی ئە لین؟ به چ ئە مه ل و خه یالیکه وه بزیم؟ که ئە و له کیس چوو، که دلێ ئە و لیل بوو، ناوینە دلێ شکا و په نجه ی ئازاری گه بیشتی، خۆ ی کشانه وه و منی ناوی!

سه ر هه لئه گرم، له م رپیه دا خۆ م فیدا ئە که م و هه تا ئە توانم به سه ر ئە م رپیه دا ئە رۆم ئە گه رچیی ئە و خه یالات و رۆحی ئە و، وه ک سیبه ری خۆ م وایه و نایگه می... به لām هه ر واز نا هیتم، هه ر له شوین پبی ئە و ئە رۆم، خوینی خۆ م ئە رپیم تاکوو نزیک ئە مه وه، تاکو هیچ سیبه ری خه یالاتی ئە وم به ر په ل ئە که وی، ئینجا دنیا م ئە وی... ئە گینا بی ئە و رووه بۆ چیبی

(١) شوین قاقهزی وشه که دراوه.

(٢) شوین قاقهزی رسته که دراوه.

بیتیم، ژبانم بۆ چیبه؟ هه‌رچیبه‌کم کرد، هه‌رچیبه‌کم ویست، هیچ نه‌بوو، نه‌یگه‌بیشتمی! ئەمه‌لێ، خه‌یالێکی سه‌پیی و موقه‌ده‌ده‌سم بوو، ئەویشم له‌ کیس چوو، رۆیی. نه‌مزانایی چوو بۆ کوێ؟ بالی گرت و وه‌ک کۆتری حه‌یات رفیی به‌هه‌وادا، ئەوه‌ته‌ ئه‌ببینمه‌وه!!.

ئیتتر بۆچی بژیم؛ مانه‌وه‌م له‌سه‌ر دنیا‌دا بۆچی چاکه‌؟ نه‌ئه‌ نه‌ئه‌، نامه‌وی! ئەم حه‌یا‌ته‌ فه‌رسووده‌، ئەم گیانه‌ بێ رۆحه‌!

ئۆه‌ مردن!! مردن بۆ من چاکه‌! خوايه‌ که‌ی نه‌جاتم ئەده‌ی له‌م که‌ند و چالییه‌ و قه‌ه‌رییات و عه‌زاباته‌؟ ده‌سا زوو رسته‌گارم که‌!

ئهی عه‌زیزی جانم! ئهی یاری دل‌ ئاشووبم؛ ئەوسا که‌ به‌تۆ گه‌بیشتم... ئەوسا که‌ به‌تیری موژگان و خه‌یالاتی تۆ ته‌سه‌یر بووم، هه‌ر غایه‌بێک، ئەمه‌لێکی موقه‌ده‌ده‌سی تۆ، منی مه‌جبووری ژبان کردبوو... هه‌ر بۆ ئەو غایه‌یه‌ نه‌ژيام، ئەمویست بژیم.

تۆ، منی مه‌جبووری ژبان کردبوو... هه‌ر بۆ ئەو غایه‌ی نه‌ژيام، ئەمویست بژیم!

چه‌ند جار له‌ پردی مه‌مات و به‌و قووه‌ت و غایه‌یه‌وه‌ په‌ریومه‌ته‌وه‌ و خۆم رسته‌گار کردوو، ئەویش که‌ تیری عه‌شقی نارینی تۆیه‌، که‌چی... ئاه!! که‌چی!! ئهی ئابی حه‌یا‌تم، توخوا هه‌روه‌ک جارێ به‌روونی و ئاسووده‌گیی ره‌وان به‌! ئهی عه‌زابی رۆحم، هه‌روه‌ک جارێ به‌نمی چاوانی من سه‌وز و به‌رز به‌!

ئهی یارد ئەنیه‌ی رۆحم، توخوا به‌ده‌می خۆت عه‌فووم که‌... ئەو لێوه‌ ئالانه‌ت تۆزی بکه‌ره‌وه‌ و به‌ده‌می خۆت بلتی؛ (عه‌فووم کردی! هه‌روه‌ک جارێ موحیب و سادیقتم!).

ئا... هه‌!! توخوا ره‌حمی بکه‌، ئیتتر به‌سه‌ فه‌یراق؛ له‌ عه‌زابی جه‌ه‌نمه‌ شه‌دیدتر بوو بۆ من!

ئیتتر به‌سه‌یه‌! با هه‌ر من خه‌تام کردبێ، هه‌ر من خه‌له‌تابم!

ئهی ئەنیه‌ی رۆحم؛ ده‌خیل و سه‌د هاوار... خوات له‌گه‌ل.

زه‌کیی ساییب

[ته‌واو]

🌞 پ. ن؛ که‌: ١٤/٤/١٦٣*

[کوردیی / مسته‌فا ساییب — برا هاونه‌ته‌وه‌کانی!]

[١٢ - ١٣ / ١٠ / ١٩٢٤ز]

[به‌غداد]

بۆ برا عه‌زیزه‌کانم

(سکالا) (١)

براله‌ینه...

به‌م ناوه‌وه‌، ته‌مامه‌ نه‌ختی ده‌ردی دل‌متان بۆ بپژیم و تۆزی له‌ به‌حری غه‌م قه‌ه‌ری که‌م بکه‌مه‌وه‌ و تۆزیکیش بده‌م به‌ئیه‌... به‌هه‌یوام قووبوولی نه‌فه‌رموون و هه‌یچ نه‌بێ به‌لایبێکی چاو پیا ئه‌روان. چونکی ئەمه‌ عه‌کسی ده‌نگن و وێج‌دانێکی مه‌یللی و زه‌ره‌باتی قه‌لبێکی کوردیه‌! لێکی بده‌نه‌وه‌ و بپروانه‌ ته‌وارخی عه‌لم؛ کێن و چێن؟

بۆچی و امان لێ به‌سه‌ر هاتوو و بۆچی که‌وتووینه‌ ئەم بیری مردنه‌وه‌؟ ئەجدادمان کێیه‌ و چ سه‌لته‌نه‌ت و ئیحتیاشامیکیان بوو؟

ته‌ئریخی عه‌لم و ئاساری دنیا، پڕ له‌ مه‌ناقیبی باو و باپیرمانه‌ و که‌چی خۆمان هه‌یچی نازانین و خه‌به‌رمان له‌ هه‌یچ نبیه‌!

ئوه‌؛ که‌ی قویدا! دارا! ئوه‌ سه‌لاحوودین! که‌ریم خان و شه‌ره‌فوددین خان و ئوه‌ بابان و موکریان و به‌درخان و حه‌کاری و بادینان! (٢) ئەمانه‌ هه‌موو ئەجدادمان، هه‌موو باوکمان، هه‌موو تاجی ته‌ئریخمان و کائینات ئەیاناسن و که‌چی هه‌یشتا خۆمان هه‌یچیان نانا سین و حه‌تتا نازانین که‌ ئیمه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ی (مه‌یدییه‌) یانه‌ین که‌ ناسیای هه‌تایه‌

(*) ده‌ستنوس - له‌ هه‌مان سه‌راوه‌ی پێشووه‌وه‌ - به‌ئیمزای کوردیه‌وه‌.

(١) ئەم نامه‌یه‌ سه‌ به‌شه‌ (سکالا - ١؛ رابوردوومان) و (سکالا - ٢؛ ئیستامان) و (سکالا - ٣؛ له‌مه‌ولامان) که‌ له‌ ده‌فته‌ریدا کۆکراوه‌ و نووسراوی خۆیه‌تی. به‌لام به‌ته‌نێ هه‌ر (سکالا - ١) له‌ رۆژنامه‌ی: ژبان‌ه‌وه‌ - س ١، ژ ١٤؛ ١٩٢٥/١/٢. دا. بلاو کراوه‌ته‌وه‌ که‌چی ته‌وتۆی له‌گه‌ل ده‌ستنوسه‌که‌ جودا نییه‌. به‌شه‌کانی دیی له‌ رۆژنامه‌ی نیتویراو و رۆژنامه‌ی دییدا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌، نه‌گه‌رچی له‌ کۆتایی بلاوکرده‌وه‌ی (سکالا - ١) دا، نووسراوه‌؛ (ماویه‌تی). له‌ لایبێکی دییه‌وه‌ وێ ده‌چیت مه‌به‌ستی له‌ (برا عه‌زیزه‌کان) خۆتندکار و رۆشنبیره‌کانی کورد بیت، به‌تایه‌تی ته‌وانه‌ی (به‌غداد) که‌ هه‌ر له‌ ئیره‌دا داوی (جه‌م به‌ستن، کۆیونه‌وه‌، بیکگرتن) یان ده‌کات.

له‌رز و ترس، که نیوهی ئاسیای داگیر کرد! هیشتا نازانین که ئیمه له ئەحفادی (قیسی - قاسسی) به‌کانین^(۱) که له ۱۵۰۰ - ۱۷۰۰ ق.م (پ.ز. / k) ئەو حوکومەتە زل و

(۱) نووسەر له ئێره‌دا (قیسی - قاسسی - قاسی - قاصی) و له هیندی شوتنی دییدا؛ (قوسه - قه‌یس) ی به‌کار بردووه که هه‌موویشی مه‌به‌ستی (کاشی) به‌کانه.

له ئێره‌دا ناپه‌سه‌ند نییه که پتر خوتنده‌واران شاره‌زای بێر و لیکدانه‌وه‌ی نووسەر بن که له (ژیان - ۷/۲۵ و ۱۹۳۰/۷/۳۰) بیکه‌م ده‌وله‌تی کورد) هیندی پرونتر ده‌بنه‌وه... نووسیه‌یه‌تی: (... به‌پیتی حه‌فریاتی که پار له «ئور» دا کراوه له لایین ئەلمانه‌کانه‌وه؛ ده‌رکه‌وت که ته‌ئریخی کورد زۆر کۆنه و بیکه‌م ده‌وله‌تی کورد له عێراقی ئیستانادا و له کوردستانی خواروودا زۆر له‌و وه‌خته‌ کۆنتره و دوورتره!

به‌پیتی ته‌ئریخ و مه‌نقولات، وا دیاره کورد له ته‌ئریخی قه‌دیما، هه‌ر له کۆنه‌وه هه‌موو وه‌ختی به‌م ناوانه‌وه (کردۆش، کردۆخ، کاسیی، کاسیت، قه‌سسی، کوردۆخ) و کوردی پشتکۆ و لوپه‌ره‌کان له «ئیلام» و به‌ئەکسه‌ریه‌ت کورد له په‌له‌ویی و فارسیی قه‌دیما به‌ (کورد) ناوبراوه. به‌م ئیعتیباره، ئەتوانین له ته‌دقیقات و ته‌ه‌به‌به‌عاتی ته‌ئریخی، رابوردووی خۆمان بگه‌یینه!

هه‌موو که‌س ئەبزانێ ته‌ئریخیک که جاران نووسراوه، زۆر ئیعتیباری نه‌ماوه و ته‌ئریخ و حه‌قائیتی که له حه‌فریاتی ئاسار و ئابیده نووسراوی کۆن ده‌رنه‌که‌وێ ئەوه ئیعتیبار و ئەه‌مییته‌تی ته‌واو و زۆر هه‌یه. ئیمه‌ش له‌م حه‌فریاتی ئاساره‌دا که له عێراقدا ئەکرێ له لایین ئەوروپایی و ئەمریکاییه‌وه زۆر حیسسه‌مه‌ند و موسته‌فیدین و ئەتوانین زۆر چاک ته‌ه‌به‌به‌عی پێشوی خۆمان بکه‌ین.

وه‌ک واحید ئەفه‌ندی - عه‌بدولواحید نووری له ژبان: ژ ۱۵۲۴/۶ - k له ته‌رجمه‌که‌یدا نووسیه‌یه؛ (ئه‌حمه‌د ره‌فیق که چیڕۆکنووسیکی موسته‌به‌ره، له کتیبه‌که‌یا ئەلین: قه‌سسیه‌کان ۵ - ۶ عه‌سر پێش میلاد بابلستانیان گرتووه و ۳ - ۴ قه‌رنی تیا ماونه‌ته‌وه و بابلیان زۆر ئاوه‌دان کردووه‌ته‌وه)، به‌لام له نه‌تیجه‌ی حه‌فریاتیکی تازه‌دا که له لایین ئەلمانه‌کانه‌وه کراوه، بۆمان ده‌رنه‌که‌وێ که ته‌ئریخی کورد، شه‌ره‌ف و شانی کورد، له‌وه و له‌و ته‌ئریخه‌ی مه‌جه‌لله عه‌ره‌بیه‌که‌شدا نووسراوه. واحید؛ عه‌بدولواحید نووری له ئەمه‌وه‌ی وه‌رگرتووه / k - زۆر کۆنتره و له‌به‌ر ئەوه زۆرتر به‌ئەه‌مییته‌ته.

به‌پیتی به‌یانانی مه‌شه‌هور، موسته‌شریقی ئەلمان دکتۆر یۆلیۆس یووردان و به‌پیتی ته‌ئریخی قه‌دیما؛ مه‌علومه‌ که کورد میلله‌تیکێ زۆر کۆن و له‌گه‌ل سۆمه‌ر و ئەکاد، به‌عنی شه‌ره‌فی کۆنیه‌تی و شهنی ته‌ئریخان هه‌یه، له ئەوه‌ل ئەقوامی قه‌دیما ئه‌م ئاسیای نزیکه‌ن.

وه‌ختی که سۆمه‌ر و ئەکاد حوکمیان ئەکرد به‌سه‌ر عێراقدا - ۴۰۰۰ پ.ز - کورد وه‌ک ئەوان به‌شه‌ره‌ف و فه‌خریکه‌وه، به‌قوه‌ت و قوده‌تیکه‌وه، هه‌ستیان بووه و که سیلسیله‌ی عایله‌ی مولوکی «ئووروک» نه‌ما، دواي حامۆرابیی، هه‌موو بابلستان که‌وته ده‌ستی (کاسیت) دکانه‌وه =

موهیبه‌ی (بابل) یان زه‌وت کرد و بیک دوو عه‌سر به‌عه‌زم و شه‌ره‌ف، به‌سه‌لته‌نه‌ت و

= که وه‌کو له پێشه‌وه ده‌رمانخست (کاسیت) هه‌ر کورده!

له نه‌تیجه‌ی حه‌فریاتیکیدا که کۆمه‌لی ئاساری ئەلمان کردوویانه له که‌لاوه‌کانی «ئووروک - ئوور» ی لای «ناسریه» وه، دکتۆر یۆلیۆس ئەلین: (له پاش نه‌مانی خیزانی حامۆرابیی، بابلستان تیک چوو و به‌نه‌تیجه‌ که‌وته ده‌ست میلله‌تیک که زۆر دوژمنیان بوون له شاخه‌کانی سه‌ر سنووری رۆژئاوای فارسدا ئەژیان و ناوی «کاسیت» و ۵۰۰ سال له ژێر حوکم و ئیاده‌ی ئەم میلله‌ته‌دا مایه‌وه!).

ئهم وه‌قاییعه و سقوتی بابل به‌ده‌ست کورده‌کانه‌وه، دوو هه‌زار پێش میلاد بووه و به‌پیتی ئەوه نزیکه‌ی ۶۰۰ سالی تیا مانه‌وه. وا دیاره کورده‌کان ۲۰ عه‌سر پێش میلاد بابلیان گرتووه و تا ۱۴ عه‌سر - پ. ز / k - تیا ماونه‌ته‌وه و حوکمیان کردووه! هیشتا مه‌عه‌به و هه‌یکه‌ل و ئاساری ئەو زه‌مانه‌ی کورده‌کان ماوه و به‌م ئاساره، ئەم واقیعه موهیممه دۆزراوه‌ته‌وه. حه‌تتا له بابته مه‌ده‌نییه‌ت و فه‌ننه‌وه، کورد زۆر ته‌ئسیری کردووه‌ته سه‌ر سۆمه‌ره‌کان و ئاسوره‌کان.

له پاش کورده‌کان، بابل ئینجا که‌وتووه‌ته ده‌ست ئاسوره‌کان، له پاشدا که‌وته ده‌ست فورسه سه‌لجوقیه‌کان.

له وه‌ختی ئیاده‌ی‌اندا کورده‌کان که له ته‌ئریخدا به‌«کاسیت» ناو ئەبرین، زۆر ئاساری میعماری و فه‌نیان به‌جێ هیشتووه، باخوسوس زۆر مه‌عه‌به‌دیان تیا کردووه، چونکه ئەو زه‌مانه هه‌ر دین ته‌ئسیری زۆری هه‌بووه به‌سه‌ر به‌شه‌ردا، به‌تایبه‌تی مه‌عه‌به‌دیکێ بچووک که بیکێ له حوکمداره‌کانی کورد ناوی (قران داش) له قه‌رنی یانزه‌مین پێش میلاددا بینای کردووه و زۆر ئەه‌مییته‌تی هه‌یه و هیشتا ناساز و ئەنقازی ئەو مه‌عه‌به‌ده ماوه و دیاره.

به‌م ئەسه‌رانه‌دا که له زه‌مانی حوکمدار (قران داش) دا به‌شی زۆری کراوه؛ وا دیاریشه که کورده‌کان ئەو زه‌مانه شه‌پقه‌یان له‌سه‌ردا بووه و پیاوه دینییه‌کان شه‌پقه‌ی به‌رز و درێژیان له‌سه‌ردا بووه که له خه‌لقی جیا بکرتینه‌وه!

له‌م حه‌فریاته‌دا زۆر ئاسار و مه‌نقوشاتی عه‌جیبه و موهیمی زه‌مانی حوکمدار (قران داش) دۆزراوه‌ته‌وه که به‌وانه‌دا مه‌هارة‌ی میعماری و فه‌نی کورد که ۳۵ عه‌سر له‌مه‌وه‌پێشه و چاک ده‌رنه‌که‌وێ و قسه‌ی ئەو نه‌فام و نه‌شاره‌زایانه ئەبرێ که ئەلین: کورد فه‌ن و مه‌ده‌نییه‌تی نه‌بووه.

کوردی

[ته‌واو]

له ئێره‌دا ئەو - دوو به‌شه - گوتاره ته‌واو بووه ئەگه‌رچی به‌شی دووه‌می ده‌لیت؛ (ماوه‌تی!!) به‌لام من چهند سه‌رنج‌م دا نه له ده‌ست‌نوسه‌کانیدا نه له رۆژنامه‌دا ته‌واوه‌که‌یم به‌رده‌ست نه‌که‌وت.

جینگه‌ی لێ گوتنه، که‌لاوه‌ناسی به‌نیویانگی عه‌ره‌ب (ته‌ها باقی‌ر) له کتیبی (مقدمه‌ فی تاریخ =

حیسمهت تیا مانهوه، له جیاتیی ته خریب و مه حوو، ئاوه دان و خویشیان کرد!

هیشتا ئاگامان له خویمان نییه که ئەسکه ندهر و که یخوسره و^(۱)؛ ههردووکیان که شهریان ئەکرد له گهڵ دوژمنی خوینا، به خویشیه کی زۆرهوه کورده کانیان به عه ساکیر و ئومه را ئیستیه خدام ئەکرد و ئینجا ئەیانوتیرا هیتش - په لامار - بهرنه سهرد دوژمنه کانی خوینان. له ئەوه وڵ و ناخیریشدا، کوردی ئەعزم، ئوده بای گه وری پین گه یان و هه موو ئیسلام به فخر و عه زمه من ناویان ئەبه ن!

بابان عه بدورپه حمان پاشا و محه مه د پاشا و سلیمان پاشا و به درخان به گ و به درخانی؛ که نعان پاشا و عه بدورپه زاق پاشا و عه بدورپه حمان پاشا^(۲)، ئیستایش ئەوه

= الحضارات القديمة - پیشنوسن بۆ میژووی شارستینه کۆنه کانی عیراق؛ به غداد - س ۱۹۷۳، ل ۴۴۶ - ۴۴۷) و دواتر له مه ر (کاشیه کان) ده لیت: (که شو و اتای هیتز و نازاییه. وئ ده چیت ئەمه له نیوی خوی نه توه کاشیه کانه وه داکه و تیت. کاشیه کان ئەگه رچی بنجینه یان ناسرتیه وه، خوین خانهدانیکه فه رمانه وای و لات بوون که ناسراوه به تیره ی بابلی سیه م و ده سه لاتیان نزیکه چوار سه ده بیکی خایاند: ۱۵۹۵ - ۱۱۶۲ پ.ز. له باره ی نیشتمانی مه لبه نده که یشیان وه، ئەوه باوه ر ده کرت که له شوتنی بویت له پارچه نیوه نده کانی چیا زاکرۆس - نیوان بری عیراق و ئیران - ته نانه ت ده شتوانیت شوینه کیش نیشانه بکرت به ئەم شوینه ی که ناسراوه به ولاتی (لورپ) یان (لورستان) ی ئیسته ی باشووری ئیران و له باکووریشیان وه نه توه چیانشینه کانی وه ک (کوئیه کان، لؤلویه کان) هاوسییان بوون. وئ ده چیت که هه ر ئەو هۆزه چیانشینانه ی له سه رچاوه کۆنه کاند (کۆسای - Kossaios) نیویراون؛ هه ر ئەمانه بن! ده شتوانین بلتین که (کاشیه کان) له ولاتدا بیتک مه مله که تیان هه بووه که له ئەوه پهری باشووره وه تا سنووری ولاتی ئاشوور له باکووردا، کشاوه... هتد).

(۱) رهنگبێ مه به سته له خوسره - کیسرا - ی ئەنوشیروانی پاشای ساسانه کان (۵۳۱ - ۵۷۹ ز) بیت که کوری قوباده. شه ری (یوستینا توس) ی کردووه و (ئه تناکیا) و (لازق) ی داگیر کردووه. ناچاریش بووه له (۵۵۵ ز) دا له گه ل بیزنتیه کان ئاگرپ مۆر بکات. له (۵۷۰ ز) دا «یه مهن» ی داگیر کرد. هه مان نیویراو ناسراویش بووه به دادپه روه ر! خوسره ی دووهم (۵۹۰ ز - ۶۲۸ ز) کوری په رویزی دلداری شیرین که له ئەده بیاتی فارسی و کوردییدا به نیوانگه!

(۲) هه ر عه بدورپه زاق له نیوه کاند کورپه زای به درخان پاشای گه وریه! سه رچاوه کان ده لیتن ئەم میره کورده مندالیکه زۆری هه بووه، چ کور و چ کچ... کوره ناسراوه کانی؛ ئەمین عالیی به گ، به دری پاشا، حسین که نعان پاشا، حیسمه ت به درخان، خه لیل رامی به گ، عه بدورپه حمان به گ. محه مه د عوسمان، میقداد مه دحه ت، نه جیب پاشان.

شه ریف و^(۱) شه وقی پاشا، حه تتا ئەوه له عیراقدا؛ جه میل زه هاوی، حه تتا ئەوه له سوورباش؛ مسته فا شاهین، یوسف به گ زاده کان... وه لحاسل ئەمانه هه موو کوردن و له خوینی کوردن و له ره گه زی میدیه ن.

ئه جدادی ئیمه که کوردن و کوردستانین، چۆن بوون و چیی بوون و بۆچی ئیمه یان هینایه سه ر دنیا و ئەم مو لکه عه زیه یان بۆکی به جی هیتش؟

توخا براله ینه؛ کامتان ئەتوانن به ته واوی ناوی کورد و کوردستان بزائن و خو ی بناسی و بزائن چیمان به سه ردا هاتووه؟ ئیستایش له (ئه فغان و به لوچ و خوراسان و مه شه ه د و گیلان و مازنده ران)، ئیستایش له (خورستان و خوراسان و نازه ریتجان) و حه تتا له (قه قاسیا و ته رابزۆن و سیواس و ئەنقه ره و ده شتی یه مامه) کوردی لیه و تیا یه تی... بزائن ئەمه ده لاله ت له چ عه زمه ت و هه یبه تیکه پیشوومان ئەکا! سه یری ئەو عه زمه ته و حیسمه ته بکه ن و سه یری ئەم زبلله ته و ئەم مه سکه نه ته و مه حوو یبه ته بکه ن؛ ئیتر ته ربق بینه وه، شه رم بمانگری! ئیمه نه ته وه ی میلله تیکه وا جه سوور و ئیجلالین که سه لته نه تی (قه ره زۆس)^(۲) هه یئه تی تیکشکا و عه زمه ت و جه به رووتی (ناسووری - فیلیقایه وه).

ئیمه ئەولادی داراییکین که گه وریه تیی و سه ریه رزیه تیی «میسر» ی نوشتانه وه و له رانه وه! ئیمه ئەحفادی (ئه بیوب) زاده بییکین که جیهانی ئەوروپا له ناو بردنی ئەترسا و

(۱) مه به ست ژهنه رال شه ریف پاشای سه عید پاشای کۆنه وه زیری هه نده رانی عوسمانیی و خه لکی سلیمانیه؛ (۱۸۶۵ ز - ۱۹۴۴ ز). نیویراو له دوا ی سالی ۱۸۹۵ ز. وه تا سه ره تای سه ده ی بیست وه زیری ده و له تی عوسمانیی بوو، ئەوجا بالوژی عوسمانیی له (سوید) دا، دوا ی مه شرووتی ۱۹۰۸ ز له فه رمانه وایی تورکه لاهه کان قاییل نه بووه و له نیوه راستی سالی ۱۹۰۹ ز. دا له «پاریس» دا پارته یکی نارازی به نیوی (پارته ی رادیکالی عوسمانیی Parti redical Ottomon ی دامه زراند و گو قاریکی فرانسیی زمانی به نیوی (مه شرووتیه ت Mechrotiette؛ ۱۵/۱۰/۱۹۰۹ ز - ۲/۱۹۱۴ ز) وه ده کرد و دوا ی «۵۵» ژماره ش رایگرت و پارته که ی هه لوه شانده وه. له نیوان (۱۹۱۵ ز - ۱۹۱۹ ز) دا باوه ری عوسمانیه ره ری کز بوو، لایدا به لای بیری نه ته وه ی و کوردا یه تییدا. ئەوه بوو به نیوی گه لی کورده وه یاداشتی دا به (کۆنگره ی ناشتیی میلله تانی خو ره لاهات - پاریس؛ س ۱۹۱۹ ز) که داوا ی دامه زراندنی ده و له تی سه ره به خو ی کوردستانی کرد! (بنۆه: ۱/۱۵؛ ل ۴۱ - ۴۳).

(۲) رهنگبێ مه به سته: (قه ره غوزلو «چاوه شان» بیت که گه لیکه تورک نه ژادی نیو هه مه دان بووه و به هۆی ئاژاوه و شه ری نیوخۆه - نیوه ی دووهمی سه ده ی هه زده - له ئیراندا ته فروتونا بوو!.

ئهله رزبى و كائىناتى ئىسلام سوجدهى ئه برد و ئه پپه رست. ئىمه ئه ولادى (قوباد) بىتكين
كه بىزى ئه نه هات ئه و تاج و سه لته نه ت و ئىقبالى (مىديه) قوبول بكا!!

ئۆھ... ئۆھ له حىجاب و سوتالى ته ئىرخىبى چەند گەوردە و چەند قورسە! هەرچەند
ئەكەم نازانم بەچ روویتەكە وە بلیتم كوردم و نه ته وهى مىديه و قوسسەم؟ لیكى ئەدەمە وە،
نازانم بەچ قەلبیتەكە وە بلیتم؛ من تی گەبیشتووی كوردم و له ئەحفادی ئەببوم؟ چۆن
ئىسپاتى بكەم من له ئە ولادى (قەیس)م كه ئە و بابلستانه عەزیمە داگیر کرد و ئاوه دانی
كرده وە و جەدوول و قەناتى تیا كرده وە و ته لاری تیا بیا کرد و خۆشى کرد؟
ئەى برالهینه!

له پاش چى، ئىتر ئىمه سه رمان هەلپىن و ناوچە وانمان سپى بى؟ بەچ و بجدانیتەكە وە
بچینه حوزوورى ته ئىرخى مىللە ته وە؟ بەچ روویتەكە وە حە یا ییتەكە وە بچینه لای با و
باپىرمان، سه یری ناوچە وانى نورانیان بکەین؟ ئەى نه و جوانانى كورد، ئە وە با و
باپىرمان بوو و وابوون، ئەرى ئىمه شیری كىمان خواردو وە و بۆچىمان درابى؟

ئەى فىرەدەسى كوردستان، دەرگەى رەحمەتت بکەرە وە با ئە ولادى (كىان) و
(ئەببوم) بینه دەرئى و رووی با و باپىرمان سپى بکە نه وە، چونكى پۆزئى له ژین و
ژيانە!

... (۱) له ژیر پەردە بىكى چىبه وە پروانىمانه رابوردو ومان و ته ماشا بىكى سىماى نه جىب و
عالبه كانی ئە جدادمان کرد؟

ئىمه كەسانىكى مولكىتىكى زل و ئاوه دان بووین! ئىمه كه خاوهن به هه شتى سه ر ئه رز
بووین؛ ئە مەرۆ ئە و مولكە عەزیزه، ئە و یادگارە موقەدەسه، بزائن چى لى هاتووه؟ هەموو
خەرا به زاره، كاوول و ویرانه! هەمووی چۆل و بیا بانە! هەموو شاخستان و به رده لانه! ئە م
مولكە زله و خۆشه، ئە لى گياندارىكى تیا نىبه و ئە لى و ته نهى و حوش و تىووره،
ده شتى لاشه و مردو وانه! سه راپا به خوینى سوور هەلگه راوه. سه راپا گرى گرتووه، نه داری
ساوه، نه به رده. نه رۆحى ساوه نه گيان. نه من ئیوه ئە ناسم، نه ئیوه من ئە ناسن!! كه
به بىك ئە گەین وەك (رەش و سپى) ئە پروانىنه بىك!!

باوك و باپىرمان بى عىلم و هونه ر ئىمه یان جى هیشته و به رده لایان كردين... سه فىل و
سه رگه ردان ئە سوور بینه وە به م مولكە زل و گه و رده دا كەس نىبه رتگه مان نیشان بدا و

(۱) به شى دووه مى نامه كه؛ (ئىستامان!).

كەس نىبه وە زىفه بىكى خۆمان پى بلئى و تی بگه بىنى و كەس نىبه گوتمان بداتى!!
عالم له ته رەققىدا ئە تلته وە، خۆيان به و كە و سه رهى حەيات ئە شۆن. هەموو دنيا له
به حرى ته عالی و شكۆه دا به! ئىمه هیشته به جهه ل و تىفاق ئە رۆبىن! هیشته به چلكاوى
وە حشەت و نىفاق، دلمان پىس و لىل ئە كەین، وە هیشته له جهه ل و ته ده نىبىداين!

كوا ئە و شكۆه و حىشمه تهى قەدیم؟ كوا ئە و شه رەف و فه خرەى ئە جدادمان كه بۆ بستى
خاكى وە ته ن، بۆ لقی داری وە ته ن؛ دنياى تىك ئە شله قان و ژیر و زه به رى ئە كره؟ ئىمه
به پىتى خۆمان پان و پلىشى ئە كە بینه وە و به ده مى خۆمان كه شیری ناحه لالیى خواردو وە،
تف و له عه نه تی ئە كەین! ئىنجا كوا و بقار و حە بىبیه ت؟ كوا مه حه بیه تی وە ته نىبه؟ كەس
به گویتى كەس ناكا و كەس كەسى ناوى. هەچ كەس به گیتە، هەچ كەسە حوكم رانىكە كه
له م عە سرە دا، له م عە سرى ته رەققى و ته مه دو و نه دا؛ گه و رده تى و به گیه تى نىبه و
نه ماوه!

ئەى برالهینه؛ بۆ ئىمه عەب و شىن نىبه، مىللە تانى كه، تازه پى گەبیشتو وە كانىان،
رۆحى خۆيان فیدا ئە كەن و ئىستحقارى حەيات ئە كەن بۆ ژيان، بۆ ژيانىكى پر شه رەف و
و بقار و ئىمه ش له جى خۆمان دانىشتو وین و به (قسه و گالته) عومر زاىع ئە كەین؟ ئە م
هەموو كورده، به م هەموو مونه و ویرانه و شوبانه وە، هىچیان پى ناکرى و هىچ ناکەن؟
له مه زباتر بى فیکرى و بى حىسى؟ باوه ر ناکەم داىك و باوکمان بۆ گالته و یارى،
بۆ سه فاهەت و رەزالهت و بۆ زه لیلی و مه حكوومى هینابىنانه سه ر دنيا و گه و رده یان
كردين!! باوه ر ناکەم ئە م مولكە عەزیزه بۆ كاوول بوون، ئە م مىللە ته نه جىبه بۆ ئە سارهت و
ته ده نىبى به جى هیلرا بى و ديار بى!!

ئەى مونه و ویرانى كورد؛ به ناوى مىللیهت و ته ئىرخه وە لىتان ئە پرسم: له هەموو
وە زائىفى مىللیه تان چىتان كرو وە، كامه تان کرد؟

ئەى براىینه؛ نازانم ئىمه چىمان کرد و له م عانى مردنه دا كه ژيان لازمه، و بجدانى
مىللییمان ئە م زه لالهت و مه سكه نه ته، ئە م بى حىسى و نوستنه، قوبول ئە كا و تی
ناگم بۆچى به خەى ده لته مند و گه و رده كانمان نه گرین و داواى (ئىستىقبال و حەيات) یان
لى ئە كەین؟ له م تا وانه زلتر؛ گه و رده تر ئە بى؟

ئەى موعه للىمىنى كورد!

توخوا ئیوه چىتان کرد و بۆچى چاكن و ئىشتان چىبه له م دنيا به دا؟ بۆچى هه تا ئىستا

نهمانديی دوو کهستان بېنک بن و بېنک پوچ بن؟ هەر ئەم ئەو تەنقید ئەکا، ئەو تەحقیر ئەکا!! لەجیاتیی بېنک بن و بەبیتکهوه ئیشییکی خیر بۆ میلله تەکهیان بکەن، گوێ نادەنە بیکتری!! ئیعتیبار نادەن بەغەیری خویان و گالتە بەبیکتری ئەکەن!! مۆنەوویر و شەبابی میلله تی که حەز بە تەرەققیی و تەکامول بکا، چۆن ئەبێ وایی؟
ئەئى برايينه!

توخوا لەم زەمانی تەرەققیی و تەعالیەدا، لەم عەسری ژبانەدا، ئەم خۆ خوارەنە، ئەم خۆ کۆشتنە و ئەم نیفاق و حەسوودیە چ چاکەبیتکی هەیه و بۆچی بکەین؟ ئیتر بەسی بێ و بەسیەتی! پوچی باو و باپیرمان موعەزەب ئەبێ و رووی میلله تەمان رەش ئەبێ و ئەمەیشمان نامیتنی!

ئیتر نەختی بێر بکەینەوه و دەست بەدەینە دەست بېنک و وەختی قسە و گالتە ئەما! بەکۆمەلایی، بەتیکۆشین و سەبات هەموو شتیکمان پێ ئەکری!

ئیتر نەختی شەرم بەنگری و خۆمان بەئینسان دابنێن و میلله تەکه مان سپیی بکەینەوه! ئەمۆر پوژی تیکۆشین و پیشکەوتنە.

برایینه! (١)

ئەوه رابوردوو مان! ئەوه رابوردوو بیک که عالەم ئاواتی بۆ ئەخوازی، ئەوه حالی حازمان که دوژمنیش بەزەیی پیامانا دیتەوه که وەحشیانی ئەفریقا لەم حالە خراپەیی ئیمەدا نین!

پانزە ساڵ لەمەو بێش که دەوری مەشرووتییەت داها و دلمان خۆش بوو؛ وتمان ئیتر ئیمەش لە عیلم و هونەر، لە سەنعەت و حیرفەت بەشدار ئەبین و پتی ئەگەین و سەر ئەکەوین... هەیهات!! ئەوه دەوری مەشرووتییەت نەبوو... دەوری نەحس و فەلاکەت بوو، دەوری ئەسارەت مەحکوومیەت بوو! چەند نەوجوانانی کورد بەپتی خواربیدا عومریان فەوتا، خوتنیان رژا و نەمان! چەند هەزار پیاوی گەورەمان لە ناحەق کۆژان و نەما! بۆ ئەوهی ئەم میلله تە نەجیب و قەدیە نەهیلن و هەلیگرن لەسەر دنیا، ئەو تورکه زالمەنە وەک درندە، خواردنیان، کوشتیان، نە مالیان هیشتن، نە منال. نە گیانیان هیشتن، نە زمان لەم هەموو ولاتی کوردانەدا! مەکتەبی، سەنعەتخانەبیک، خەستەخانەبیک، فەقیرخانەبیک، ماکینەبیک، کارخانەبیک، رێگەبیک و هیچ شتیکی چاک و

(١) بەشی سێیەمی نامەکه: (لەمەولامان!).

ئینسانانەیان بۆ نەکردین، نەمان بوو!

ئەمە حالمان بوو، ئەمە وەزعیەتمانە!! (١) بەو چەشنە ئەو فولکە عەزیزە ویران بوو! ئەم میلله تە نەجیبە دوا کەوت، کوێر بوو وەو و ناوی نەما! ئینجا سەیر بکەن و بەدلێکی پاکەوه لێکی بدەنەوه؛ ئەئى لاوانی ولات، بزانی چەند لە دواين؟ چەند پاشکەوتووین؟ چەند جاهیل و بێ کەمالین؛ تی بگەن؛ چەند تیکۆشین و هەول دلمان ئەوئ؟ چەند فەعالیەت و جیددیەتمان ئەوئ و چۆن نەوستان و پیشکەوتنمان ئەوئ؟ کام میلله ت ئەفەرموون وەحشیی بوو... پیاوخور بوو، دارپەرست بوو، ئیستا لە ئیمە سەرکەوتووین. لە ئیمە ئینسانتر و ساحیب مەعریفەت و سەنعەتن!

ئەئى برالەینە؛ هەر وای لێکی بدەنەوه، بزانی لە چ حالیکاین و بۆ لێ هاتوو؟ بزانی ئیمە که رەهەبەر و تی گەبیشتانوی میلله ت و عەوامین؟ چیمان کرد و چیی ئەکەین؟ ئیمە که تی گەبیشتووین و ئەبێ چیی بکەین؟ ئەگەر شتی نەکەین، ئەگەر تی نەکۆشین، هۆشمان نەیه تەوه بەر خۆمان؛ عەوام، خەلقی جاهیل و بێ دەسەلات چیی بکا و چیی لێ بەسەر دێ؟ که ئیمە ئیشمان پێ نەکری، که ئیمە ئیستیقبال و خەباتی قەومەکه مان لێک نەدەینەوه، ئیتر حەمەئى بەقال و ئەله چایچی چیی پێ بکری؟

ئەئى برايينه!

لێتان ئەپرسم؛ ئیمە چیمان کرد و چ کاریکمان بۆ ئەم میلله تە هەزارە کردوو و بۆچی دانیشتووین بەخواری؟ لە پاش ئەم هەموو زبیلەت و موحویبەتە، لە دواي ئەم هەموو فەلاکەت و ویرانییە، ئیتر هۆشمان نایە تەوه بەخۆمانا؟ و بجدانی میللییمان موعەزەب نابێ و لایقی لەعنەت و نەفەرەت نابین؟ عالەم رۆژ بەرۆژ، دەقیقە بەدەقیقە، هەنگاو بەهەنگاو پیش ئەکەوئ، شەو و رۆژ ئەکاتەوه و ئیش ئەکا، خەریکە جان فیدا ئەکا، مال

(١) راستییەکهی لە دەمە و کۆتایی سەدهی نۆزده و لە هیندی باژیری کوردستاندا، تاکوتەرایین قوتابخانەئى سەرەتایی، نامادەیی، نێوئندی روشدیەئى سەربازی - وەک دامەزرادەکهئى سلیمانیی - هەر وەها تاکوتەرایین خەستەخانە هەلکەوتوون. بەلام ئایا ئەوانە لە بەرامبەر کارساتی میژویی کورد و کوردستانی ژێردەستە و داگیرکراوی عوسمانییەکاندا - که پتر لە سێ سەده درێژەئى کیشا - هەر وەها لە ئاستی لە نێوچوونی نیو ملیۆن پتر لە کورد و لە (١. ج. گ. دا) و کاول بوونی کوردستاندا، کیشیان، نرخیان هەیه؟ ئەگەر کیشیان هەبێت ئەو لاسەنگییان بە ئەندازەئى دووری ناسمان و رێسمانە!

سەرف ئەکا بۆ سەرکەوتن و پەنج گەببشتنی میللەتەکی! ھەموو میللەتێ ساھیبی زمانی خۆی، خاوەنی مولک و ولاتی خۆی، مالیکێ حوقوق و ھەبشی خۆبەتی و ئیمە، ئەی ئەولادی (کیان) کامیانمان ھەبە و چیمان ھەبە و چیمان ھەبە؟

بەسی بێ ئیتر! بووین بەسەبەبی سەرگەردانیی چەند ھەژاران! بووین بەواسیتهی ھبلاک بوونی میللەتەکەمان و رووی خۆشمان و میللەتەکەشمان رەش کرد! ئیتر تۆزیکیش لیکێ بدەبنەو، نەختیکیش تیکۆشین و ھەول بەدەین و ھەققی ئەم خراپییە، ئەم پاش کەوتنە و ھەققی ئەم روو پەشیی و تاوانە بدەبنەو!

ئەمڕۆ رۆژی تیکۆشین و پێشکەوتنە. رۆژی تەمەلیی نییە! ئەم زەمانە زەمانی سەنعت و عیلمە. زەمانی جەھالەت و وەحشەت نییە و زەمانی (ناخجیی و پۆخجیی) نییە! (۱)
ئەم عەسەر، عەسری تەرەققیی و تەمەددونە! عەسری بیگ بوون و کۆمەڵ بوونە! عەسری نیفاق و ھەسادەت نییە. عەسری براھەتیی و تەرەققیە!

ئەمە رۆژەکەمانە. ئەمە عەسر و زەمانەکەمانە! ئەی تازە پەنج گەببشتوانی کوردان ئێو ھەگەڵ چیی خەریکن و چیی ئەکەن؟ کوا زمانتان؟ کوا قەواعید و ئەلفباتان؟ کوا تەئریخ و جوغرافیاتان و کوا ئەدەبییات و عیلمتان؟ کوا سەنعت و فەلاھەتتان؟ کوا... کوا؟؟ عیبرەت بگرن لەم ھەموو مەسائیبە، لەم ھەموو زەلالەتە، لەم دواکەوتن و سەفەلەتە! نەختی و یجدانی میلیتانتان بیننە جۆش! نەختی دلتان نەرم کەن! نەختی بیر بکەنەو و ھەلیکیش تێ کۆشن! تۆزی بیر بکەنەو؛ بگرن و سەرشۆر کەن و شەرم لە ئەجداد و ئەحفاددتان بکەن!

براہینە!

لە پاش ھەموو بێرکردنەو و خەیاڵاتی ناھومید مەبن... کز و بێ دەنگ مەبن! مەوہستان و ناخ و داخ ھەلەمە کێشن، چونکی پێشکەوتن بە (کاشکی و ئاوات نابێ!); دەست بدەنە دەست بیگ. بیگ بیگ، کۆمەڵ کۆمەڵ، ھەول و تەقەللا بدەن و مەوہستان و رۆحتان بکەن بەقوربانیی. گیانی عەزیزتان بکەن بەبریانیی، خوینی ساف و شیربنتان بپێژن!

(۱) یارییەکی فۆلکلۆری زارۆکانە؛ (ھەردوو وشەکەش تورکین و ناتۆرە و جۆینی پیسن!). یارییەکەش بەدانیشتنەو و دەست راکێشانی بیگدییە بەدەم گوتنەوێ رستە (ناخجیی و پۆخجیی، دایە و بابە سوچووقجیی!) ئەم یارییە تا ھەرۆ لە نێو یاریی زارۆکانی کورددا باو و پێویستە پاکۆ بدریت و لە نێو یاری کوردەواریبدا دەرھاوێژیت!

خۆتان ماندوو بکەن! بیگ دوو سەعاتی کەیف و گەران بدەن بەمیللەتەکەتان! ئیش بکەن، تێ کۆشن، پێشکەون و مەوہستان! حەیات و ئیستیقبال وا بەدەست ئێوہ و تەئریختان زیندوو بکەنەو! ئەرواحی باو و باپیرمان پیرۆز و شادمان بکەن! دلێ ئەولاد و ئەحفاددتان لە بربزی سورور و فەرەح بکەن!

ئەی براہینە!

ئیتر بەسە! ئەم ھەموو عار و شینە، ئەم ھەموو گوناھ و تاوانە! ھەرچیە کمان لە دەست دێ؛ بەدل و بەگیان و بەرۆح بیگەین و ھەر نەوہستین!

ئەمڕۆ رۆژی شەبابە! ئەمڕۆ رۆژی ئێوہی ئەی لاوانی کورد! ئیستا وەختی تیکۆشینە و زەمانی سەرکەوتنە!

ئەمڕۆ رۆژی جەم بەستنە!

کوردیی

[تەواو]

✽ پ. ن؛ کە: ۱۶۴/۵/۱۴ (*)

[کوردیک/ مستەفا ساییب — مامۆستایانی کورد]

[۱۳ - ۱۹۲۴/۱۰/۱۴ز]

[بەغداد]

بۆ موعەللیمینی کورد!

لەپیش ھەموو شتی کا تکان لێ ئەکەم ئەگەر قسەبیکی نارێکم کرد، بمبەخشن، چونکی سەبەبی ئەو قسەبەم ھەبە جانی قەلبە!

ئەم خەرابەزاری وەتەنە، ئەم مائ ویرانیی و سەرگەردانیی میللەتە، وەک شیشی سوورەو ھەراو ئەچێ بەجەرگما، لەبەر ئەوہ خۆم پێ نەگیرا و ئەم بیگ دوو قسەبە ئەخەمە پیش چاوتان و بەھیوام کە تەماشای بکەن!

(*) دەستنووس - سەرچاوەی پێشو!

(لە دەستنووسەکە رابگەیاندوو کە لە ۱۹۲۵/۲/۲۴ز دا ناردووہتی!! وی دەچیت ناردبەتی بۆ (ژیانەوہ) بەلام رۆژنامەکە لە چ ژمارەبیکییدا بلاوی نەکردووہتەوہ!. رەنگبێ بۆ ھیندی مامۆستایشی ناردبیت!).

هه مووتان ئهيزانن كه سه به بهی دواكه وتن و نه مانی ئه م كورده هه ژاره، نه زانین و نه خویندنه! میلله تی كه ۵ - ۶ میلیۆن نه فهس، ساحیبی دوو مه كتبه ب، خاوه نی سه نایبع^(۱)، مالیکی دوو دارولموعه لیمین نه بی... میلله تی كه به م زۆری و زلیبه وه دوو موعه لیم و مورهبیی و نه بی... میلله تی چوار سه نه تكارى ئیشكه ری نه بی، ده جوتیارى چاكی نه بی... میلله تی كه زانست و خویندنی نه بی... میلله تی كه له عه سرتكى وادا له هه زار بیككى خوینده وار و ساحیب سه نه عه ت نه بی؛ ئیتر چۆن ئه توانی له م جیدالی حه یات و مه حشه ره وه ته ره ققیبه دا بژی، سه ره كه وی و بمینی؟

ته ماشای هه موو مه كتبه به كانی - كه به قه د پینچ په نه جی ده ست نابی - كورد بکه ن؛ كتیبی، دیوانی، خه ریته بیك و شتیکی كوردیم بۆ بدۆزنه وه!! پخوانه ده فته ری قوتابییه كان؛ بزنان نیزامی پاكی و ته میزیبه، رتكوپتکیه ئه بیان تیا یا؟ سه یری میشك و حافیزه ی شاگرده كانتان بکه ن بزنان چ شه ر و هه رایكی تیا به و بۆچی هه تابی، له جیاتیی به خویندن تیژ و باش بی؛ كویر ئه بیته وه و ئه زۆی؟ له گه ل ئه وه یش كه میشكى به ۲۰ - ۳۰ عیلم و فونون خه ریک و هه راسان ئه بی، مه شغوولی فیربوونی پینچ شه ش زمانه و هه تا ئه م فیر ئه بی، ئه وی لی تیک ئه چن! هه تا ئه و ره وان ئه كا، ئه می لی ون ئه بی!^(۲) به و چه شنه ئه م هه موو بیچوه كورده نه؛ ۱۵ - ۱۷ سالی عومریان به خۆرایى و له پاشدا ده سه ته پاچه ئه مینیتته وه و هیچیش فیر نابن و سه ره گه ردان ئه بن!

ئهی پین گه بیشتوان و مورهبیبانی كورد!

ئیه كه ئه مرۆ شتی نه كهن و وه زیفه ی میللیه تان به جی نه هین، ئیه كه ئیستا ئه م ورده پیتوستیانه نه كهن و دوو به سه زمان پین نه گه پین، ئیتر چۆن به خۆتان ئه لین: مورهبیبی؟ ئه م هه موو كوړ و برا بچكۆلانه تان چیی بکه ن؛ كتیبی بۆ مه كتبه ده ست بدا نییه؟ ئه سه ری كه شاگردیكی مه كتبه پیتوستی پیتی بی، نییه! تیناگه یین به چ زمانى، به چ چه شنی دهرس ئه لینه وه و ئه م برا بچكۆلانه مان چیی ئه خوین و ئیشیان چیه له

(۱) بۆ پشتگرتنی رای نووسه ر، بنۆره باهه تی (كیشه بیكی سیاسیی...) كه چه ند دره نگ فیرگه ی مامۆستانیان و قوتابخانه ی پیشه سازی له باژیره كانی كوردستانی باشووردا.

(۲) له ژیر باری ده سه لاتی داگیركاری عوسمانی، بریتانیایی، عیراقییدا، له كوردستانی باشووردا زمانه كانی: توركیی، فارسیی، عه ره بیی، فرانسیی، ئینگلیزی به سه ر شاگردی كوردا زال كرا بوو. له سه رده می بیكه مدا قه دهغه و له دووهم و سیه مدا باو و ره سمیی بوو.

مه كتبه ی بی كتیب و بی خه ریته و بی ئه ساس؟ چۆن شه فه قه تتان قوبوول ئه كا كه به خۆرایى عومری مناله كورده كان به نووسین و زمان فیربوونه وه مه حوو بکه نه وه؟ مه كتبه ب و زمان، چۆن بی كتیب ئه بی؟ مه یخه نه لاگووی و بیرتان نه چیتته وه؛ ده پانزه موعه لیم، هیشتا پیتان نه كری دوو كتیبی مه كتبه ته رجومه و ته ئلیف بکه ن یا بیرتان نابی؟ هه ر بی كتیبی كوردیه كه ئه بی به سه به بی ئه وه ی له مه كتبه بیكی كوردا به توركیی دهرس بیژریتته وه! هه تا كه ی ئه م خواریی و حه قیریه و هه تا چه ند عه سری كه زمانى خۆمان به نووسین و نه خوینین و قسه نه كه یین؟

ئیه حیماله ئه فه رموون؛ ئه گه ر بنووسین چۆن له چاپی بده یین؟ ئه فسوس كه موعه لیم و مونه ویری كورد، له بی تا قه تیی خۆی، جوابی وا بداته وه و هه وه سی بیكرده وه ی نه بی؟ له به ر چیی ئه م هه موو موعه لیمانه به ره سمیی و عومومیی داواى كتیبی كوردی له حوكومه ت ناكهن و داواى چاپ كردنیان ناكهن؟ ئه مه حوكومه ت ئه و حه ق و ئیمتیازى داوینی؛ بۆچی خۆمان نامانه وی و كاری پین ناكهن؟

بیستومه بیك دوو كتیبی كوردی هه یه له وه زاره تی مه عاریف؛ ره نگه هه تا ئیستا نه رزایی وه یا نه یبردی، موته قه ن مشك خواردوو به تی، چونكى ئیه ئه وه نده تان ئه همیه ت نه فه رموو كه ته عقیبی بکه ن و داواى حه ققی عه زیه ته كه تان بکه ن كه ئه ویش چاپ كردنی ئه سه ره كانتانه. ئیتر عه یب له وه زیاتر؟ ئایا به چ مه قسه دیکه وه تا قه تتان نییه داواى كتیب بکه ن بۆ مه كتبه به كان و له سه ری برۆن؟ وه یا له فیکرتان وه یا له ده ستتان كه م ئه بیته وه ئه گه ر دوو سه عاتتان سه رف بکه ن به نووسینی ته ئریخی، جوغرافیایه، ئه شیایك، حیسایك وه یا هه نده سه بیكی كوردی بۆ براكانتان، بۆ مناله كانتان؟

ئیتر تكا ئه كه یین ئه ی تیگه بیشتوانی كورد؛ به سی بی و مه وه ستان! به هه مووتان خه ریک بن و تپكۆشن! له ئیه زیاتر به ته مای كی بین كه ئه م ئیشه موهم و خیرانه بكا؟ له سه ر پرۆگرامی عومومیی دوو كتیبی مه كتبه بنووسنه وه و ته رجومه ی بکه ن! له پاش نووسینه وه ی بینیرن بۆ وه زاره ت و ئینجا به عومومیی مه زه ته بیك بنوسن و به شیدده ت و عه جه له داواى ته بع و نه شر كردنی ئه وانه بکه ن!

خوا هه لئاگری و ویجدان قوبوولی ناكا، مه بن به سه به بی كویربوونه وه ی ئیستیقبالی میلله ته كه تان! هیچ نه بی عیبه رت وه رگرن له شه باهه كان كه له عانی ته حسیلدا بیكی ئه لفبا بۆ براكانی ئه نووسیتته وه! ئیه وش ئه وانى كه ته واو بکه ن... ئیتر زۆر به عه جه له چاوه روانیی هیمه ت و فه عالییه تتا نین! تكا ئه كه یین، مه وه ستان و ته ره دود مه كه ن،

دهقیقهییەک مه‌وه‌ستان! تۆزێ ته‌رده‌دود ئه‌بێ و به‌سه‌به‌بی کورژانه‌وه‌ی ئومیدی چهند منال و هه‌تیو! ئه‌بێ به‌سه‌به‌بی دو‌اکه‌وتنی میله‌تیک!

مه‌وه‌ستان و بنوسن و بیکه‌ن! سه‌هینێ ته‌ئریخ هه‌یه و داوای حیسابتان لێ ئه‌کړئ!

کورديک

[ته‌واو]

✽ پ. ن؛ که: ۱۶۵/۶/۱۴ (*)

[کورديک/ مسته‌فا سایيب — ئه‌شراف و توجاران]

[۱۴ - ۱۵/۱۰/۱۹۲۴ز]

[به‌غداد]

بۆ ئه‌شراف و توجاران

ده‌میکه‌ حه‌ز ئه‌که‌م دوو سێ قسه‌تان عه‌رز بکه‌م و زه‌مان نه‌یه‌هه‌شت! په‌نگه‌ هه‌تا ئیستا هه‌چتان بیرتان نه‌کردبیه‌ته‌وه‌ له‌م دنیا‌یه‌دا وه‌زیفه‌تان چیه‌ و ئیشتان چیه‌؟

به‌نده‌ به‌زانستی خۆم، وه‌زیفه‌ و کاری ئیوه‌ شه‌رح بکه‌م چاکه‌! چونکی دیاره‌ ئیوه‌ بیرتان ناکه‌وتیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ حیسابات و ژماردنا خه‌ریکن، ناپه‌رژینه‌ سه‌ر لیکدانه‌وه‌ی ئه‌م شته‌ (وردانه‌!).

له‌ پێشه‌وه‌ تکاتان لێ ئه‌که‌م، گویم لێ بگرن و تیی وردبهنه‌وه‌؛ ئه‌م میله‌ته‌ هه‌ژاره‌ تووشی ئه‌م هه‌موو ده‌رد و به‌لایه‌ بوو و ئیوه‌ش تیه‌ گلان، به‌لام زه‌ه‌ری ئیوه‌ به‌نیسه‌ت خه‌لقه‌وه‌ که‌م بوو و هه‌چ بوو! (۱) هه‌زار نه‌وجوان و منالی کورد که‌ ئومیدی ئیستیقباڵ بوون، له‌ بن ده‌ستی و فه‌قیریدا، نه‌مان و ون بوون! خه‌زینه‌ی میله‌تی به‌وان بۆش بوو، چونکی ئه‌وان که‌ له‌ ته‌به‌قه‌ییکی فه‌قیر و فه‌قه‌ت تازه‌ بوون، ئیشیان ئه‌کرد، هه‌ولیان ئه‌دا وه‌ بێ حه‌جاب و ته‌رده‌دود هه‌موو ته‌شه‌به‌بوسکیان ئه‌کرد و له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌موو

(*) ده‌ستنوس؛ سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(به‌ر له‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی من، هه‌رگیز له‌ رۆژنامه‌نووسییدا بلا‌و‌ نه‌کراوه‌ته‌وه‌).

(۱) مه‌به‌ستی نووسه‌ر باری ته‌نگانه‌ی گه‌لی کوردستانی باشووره‌ که‌ له‌ نیوان ۱۹۱۴ز - ۱۹۲۴زدا تووشی کاره‌ساته‌کانی (۱. ج. گ) و (داگیرکاری بریتانیا) و قوربانیه‌کانی (شۆرشه‌کانی حه‌فید زاده‌ مه‌حمود) بوون.

شیتیکیان له‌ ده‌ست ئه‌هات! ئیوه‌، لام وایه‌ له‌ عومری خۆتاندا هه‌شتا لیکتان نه‌داوه‌ته‌وه‌ بلێن: بۆچی ئه‌م میله‌ته‌ وای لێ هات؟ بۆچی ئیتمه‌ داایم تووشی ده‌رد و موسیبه‌ت ده‌بین و بۆچی پێش ناکه‌وین و چیه‌ و چی نییه‌؟ هه‌ر خه‌ریکی تووتن و کوتالی خۆتان بوون. ئیستیقباڵی خۆشتان و منالیشتان له‌ بێر چووه‌وه‌. هه‌شتا نه‌ماندی له‌ نه‌سه‌بی ئیوه‌، کورديک پێ بگا به‌عیلم و هونه‌ری خۆی رووی میله‌ته‌که‌ی سپیی کردبیه‌ته‌وه‌. هه‌شتا بیرتان نه‌هاتوه‌وه‌، کورديک خۆتان بخه‌نه‌ مه‌که‌ته‌به‌وه‌ و ئیته‌م به‌عه‌قل و ته‌ریبه‌ی بده‌ن!

ئه‌ی ئه‌شرافی میله‌ت؛ توخوا ئیوه‌ که‌ ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ستداری خه‌لقه‌که‌ن، ئیوه‌ که‌ خاوه‌نی موڵک و پاره‌ن، شتی بۆ میله‌ته‌که‌تان، شتی بۆ ئه‌ولاد و ئه‌حفادتان ئه‌که‌ن؛ خه‌یر و حه‌سه‌نات ئه‌که‌ن؛ یارییه‌ی فه‌قیر و هه‌ژار ئه‌ده‌ن؟ چاودیری هه‌تیوان ئه‌که‌ن؟ ئیترکی بیکا و ئه‌م میله‌ته‌ چۆن سه‌رکه‌وی و له‌ چه‌رخه‌ی فه‌لاکه‌ت په‌ستگاری بێ؟

هه‌روا ته‌ماشاییکی میله‌تانی که‌ بکه‌ن؛ چی ئه‌بینی؟ چی ئه‌که‌ن؟ تۆزێ زه‌حمه‌ت بکێشن و دل‌تان بسووتی به‌ئه‌ولاداندا و په‌حم به‌فه‌قیر و هه‌ژار بکه‌ن که‌ شه‌وی زستانانی له‌به‌ر به‌فر و باران، بێ جێ و بێ شوین، بێ نوین و ئاگر، به‌سکی برسییه‌تی - سه‌ر/ K - ئه‌نینه‌وه‌ و له‌ رۆژی هاوینانی بۆ پوولی، بۆ نانه‌ په‌قی و هه‌تتا له‌ تاوانا به‌قنگه‌ جگه‌ره‌ییک، له‌به‌ر هه‌تاودا رانه‌بویری؟ ئه‌وه‌ مه‌مله‌که‌تیکی زل و زه‌لام، ئه‌وه‌ میله‌ته‌تیکی زۆر بێ ده‌ست؛ چیه‌تان بۆ کرد و چیه‌تان هه‌یه‌؟ په‌وانه‌ خه‌لق؛ ته‌ماشای یار و ئه‌غیار بکه‌ن، بزانی گه‌وره‌کانی ئه‌وان چی ئه‌که‌ن و له‌ چیه‌دان؟

که‌ی دووانتان ئه‌بن به‌بیکی و به‌هه‌یکه‌وه‌ تێ ئه‌کوژن و ئیش ئه‌که‌ن؟ که‌ی بیکتکتان خه‌ریک ئه‌کا و په‌حمی دێته‌ جۆش؛ هه‌تیوخانه‌ییکی ئه‌کاته‌وه‌ بۆ هه‌ژاران و به‌تیمان؟ هه‌ریکه‌ ساحه‌یی چهند هه‌زاران، هه‌ر بیکه‌ مالیکی ئه‌موال و ئه‌ملاکن و ساحه‌یی دیواخانه‌ و قه‌سرن؛ له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌مووه‌، له‌ پێی دین و دنیا‌تانا، خه‌ریکی بکه‌ن و حه‌سه‌ناته‌که‌تان له‌ پێی حه‌قدا بکه‌ن! که‌ مه‌ولودێ ئه‌که‌ن، ئاغا و به‌گه‌کان نا؛ فه‌قیر و برسییه‌کان، لنگ رووت و پێ رووته‌کان تێر بکه‌ن! که‌ قوربانیه‌ی سه‌ر ئه‌پرن؛ مه‌به‌شه‌نه‌وه‌ به‌مالی گه‌وره‌کانا، بیده‌ن به‌دوو سێ برسیی و سێ چوار کۆیری بێ ده‌ست! که‌ زه‌کات ئه‌ده‌ن؛ مه‌یده‌ن به‌مه‌لا ده‌وله‌مه‌نده‌کان و پاره‌داران، بیده‌ن به‌دوو هه‌ناسه‌ سارد و قور به‌سه‌ر!

خوای ته‌عالا که‌ ئه‌م‌ری زه‌کاتی دا، فیکریکی موباره‌ک و موقه‌دده‌سی دانێ بۆ خاتری

ئەو دەسەسە بەسەسە ئەم زەكاتهو، دەولەمەندان، تۆزى لە پارە و شتى خۆيان بدەن بەفەقير و بى كەسەكان و نەختى پىتى بەرپۆه بچن!

ئىپوھ كە گەورە و نوجەباي مىللەتن، ئەبج ئەمانە لىك بدەنەو و بەزەبىستان بەخەلقدا بىتەو! رەحم بەموسلمانان بكەن! بەناشكورىي نەبى ھىشتا نەماندىي دوو توجارمان بىك بكەون و بەبىكەوھ ئىشك بكەن و تىجارەت بكەن! نازانم لە بىك ئەمىن نىن؟ حەز لە بىك ناكەن و يا لە بىك ئەترسىن؟

ئەمىن بن، ھەتا ئىمە و ابىن و ئىپوھ بى دەنگ و بى حەرەكەت بن، ئەم مىللەتە رەحەتەي و سەعادەت لە عومرى خۆيدا نابىن و نازىن! چونكى كە گەورە و دەولەمەندى مىللەت ئىش نەكا، چاكە نەكا، ئىستىقبال و حەيات لىك نەداتەو؛ فەقىر ئەبى بمرى، ھاوار بكا و بەلادا بكەوى، نەمىنى!

ھەتا ئىپوھ لە رىي مىللەتە نەجىب و مەزلوومەكەتانا دوو پارە و دوو گىيان سەرف و ھەدەر نەكەن، ھەتا ئىپوھ بىرى ئەحوالى مىللەتەكەتان نەكەنەو و ھەتا ئىپوھ دەست نەدەنە دەست بىك و نەكەونە جىدالى حەياتەو؛ مىللەت نازىي و نامىنى و ئەو وەختە وەبال و گوناھى ئەم مىللەتە ئەكەوئىتە سەر ئىپوھ و مىللەتە ئەمەشەرى حەقدا گەردنتان ئەگرى و داواي حەققتان لى ئەكا!

ئىتر بەسى بى و نەختى بەلوتف و ئىحسان بن! وەك عالەم بىك بن و پىكەوھ تى كۆشن، تەوسىيە تىجارەت بكەن؛ يارىيەى مونەووبران، ساحىب فىكر و ئەخلاق بدەن و موعاوئەتى فوئەرا و بى دەستتان بكەن و تەرەققىي بەتىجارەت، سناعتى و لاتەكەتان بدەن و دنىياتان بىر نەچىتەو!^(۱)

كوردىك

[تەواو]

(۱) خۆئىندەوار دەتوانىت تى بگات كە ھۆى بلاو نەكردنەوئى ئەم (نامەيە) جارى كۆمەللى رۆزگارەكەيە كە كەسانى (دەولەمەند، خىلدار، پاىە بەرز) بەچىنى (ئەشراف) نىوبراون و خەلكى رەشووكىي بە(عەوام). ديارىشە كە ئەو نامەيەى نووسىوھ مەبەستى بووھ بلاوى بكاتەو، بەلام لە (ژيانەو)ى تاقە رۆزنامەى ئەو كاتەى سلىمانىيدا، ديارە پەسەند نەكراوھ، ئەگەرچىي ماوھىن، جەمىل سايىيى براى رىبەرى رۆزنامەكە بووھ. وىرا، ديارە نووسەرى نامەكە كۆلى نەداوھ و بەشىپوھىكى دىي روى لە ئەو (چىنە) كوردوھ كە نامەبىكى دىي بەنىونىشانى (بۆ ھاوولالتىبە موختەرەمەكان)دوھ لە =

= (ژيانەو - س ۲، ژ ۲۸؛ ۱۹۲۵/۹/۲)دا بلاو كوردوھتەوھ كە ئەمەتە:

پ. ن: كە: ۱۶۶/۷/۱۴

[ك / مستەفا سايىب — ھاوولالتىبەك]

[۱۹۲۵/۹/۲ز]

[بەغداد] (*)

بۆ ھاوولالتىبە موختەرەمەكان

ئەوھتەي بىستوومە بەعزى لە توجارزادەكان خەرىكن بۆ تەحسىل ئەچن بۆ ولاتان، لە خۆشيانا پىم ناكەوئىتە زەوىي، ھەر دوغاي مووھەقىيەتيدا ئەكەم، چونكە مىللەت كە ئەولادى توجارەكانى بەھۆش بوو، تەحسىلى بوو تى گەيشتوو بوو، ئىتر زىندوو ئەبىتەوھ و نامرى.

ئەم ھەموو سىستىيى و خراپىي تىجارەتقان، ھەموو ھىي ئەوھبە كە توجارەكانان نە ئەولادىان لە ئوسول و ئەساساتى تىجارەت، لە پەيداكردن و سەرف كردنى پارە نازانى! ئىتر ئەمىن بن تىجارەت بەپەنجە ژماردن، بەخەت كىشان لە دىوارى حوجرەكان، بەبال پىوان نابى و پىك نايەت. ئىمەيش ئەكەوئىنە حەياتى مەدەنىيەت و تەرقىيەوھ و تىكەلاوئىمان لەگەل مىللەتان و ولاتان ئەبى!

ئەگەر بىتو ھۆشمان بەخۆمان نەبى، دوارۆزى تىجارەتقان لىك نەدەبەنەو و لە ئوسول و قەواعىدى تىجارەت و پارە پەيدا كردن نەزانىن، پەكمان ئەكەوئى، سەرمان لى تىك ئەچى، زەرەر ئەكەين و تى ئەكەوئىن.

كەوا بوو بۆ ئەوھى پارەكەتان لە كىس نەچى، مال و سەرەتتان بۆ خەلق نەبى و رۆزى پۆستە نووسىن بۆ كاغەزىكى عەرەبىي بەم و بەوھوھ نەگەرپىن، بۆ دەفتەر گرتن پەكتان ئەكەوئى، ھىچ نەبىن منالەكانتان بنىرن بۆ مەكتەب، بىنانىرنە بەر خۆئىدن كە ئاخىرىيەكى قازانچ ھەر بۆ خۆتانە. لەبەر ئەوھ بەناوى ئىستىقبالى خۆتان و منالتانەوھ، تەك ئەكەين تەگەرە مەدەن لە خۆئىدنى ئەولادتتان، ناھومىد و دەستە ئەژئۆيان مەكەن، دەست سىيى و دل رەشيان مەھىلنەوھ، ھەوھس و شەوقى خۆئىدنىان مەشكىن.

ئەمرو بۆ تەحسىل و خۆئىدنى ئەوان، ئەگەر شتى پارەيان زىاد بۆ سەرف بكەن، بەفەرۆ ناروا، دوايى بىك و ھەزار دەستتان ئەكەوئىتەوھ. ئەمە بەغدا بەبن دەستمانەوھ؛ مەرکەزى عىلم و مەعارىفە، ئەنواعى مەكتەبى تىبايە، واسىتەى عىلم و تەحسىلى زۆرە، منالەكانتان بنىرنە ئەوئى، لە پاش چەند سالى بەمىشكى پر لە فەن و مەعارىفەت، بەئىستىقبالىكى پاك و رووناكەوھ پۆتان دىنەوھ.

ئەم جارەيش رچامان وابە كە پەكى خۆئىدنى منالتان مەخەن و ئۆباليان مەرگنە گەردنى خۆتان، =

(*) ئەو كاتە خۆى خۆئىدكارى بووھ لە بەغدادا.

بۆ جه نابی عهلیی کهمال

هه چه نده ئه زانم ئه همییه تیکی نادریتی و نییه تی، به لام چه ز ئه کهم نهختی قسه هه یه
عه رزان بکه م!

هه موو ئه زانم ژبانی میلله ت و نیشانه ی مه و جوو دییه تی قه وم به زمانه وه راوه ستاوه .
یۆنان له پاش ون بوونی مه فاخیر و مه ده نییه تی کوئی، به زمان خۆی ژبانه وه . ئیران له
دوای به خاک بوونی ئاسار و ئه ساتیری؛ به فیرده و سیی سه رکه وته وه و نه که وته ژیر
ته وقه وه! عه ره ب، له دوای سه رنکوئی مه ده نییه تی (ئه مه و بییه) و (ئه نده لوس) و
(سه به ئ) به زمان مایه وه! له گه ل هه موو ئینقیلاباتی زه مانه دا، کوردیش تا ئیستا زمانی
خۆی پاراستووه و به (کوردیی) مایه وه . چونکه جیگه که یان سه خت و به رز و دوور بوو،

= چونکه فه رقی خوینده وار و نه خوینده وار بیکجار زۆره .

ئیتیر خۆتان و ئینسافتان!

ک (**)

[ته واو]

(*) ده ستنوس - هه مان سه رچاوه ی پیشوو .

(۱) ئه م نامه ده ستنوسه و به سه ر نیوی (زمان) و له گو شه بیکیشه وه (بۆ جه نابی عه لیی که مال)
نوسراوه که هه ر ئه مه ش، بۆ نیو بردنی (عه لیی که مال و میژووی نووسینی، به سه ر نیویکی جو داوه
و ناسنیویکی نووسه ره وه له گو قاری (زار کرمانجیی: ۱۹۳۲/۷/۲۳ ز) دا بلا وه . له نیوان
ده ستنوس و بلا و کراوه که دا جو داوی گه وره نییه و به ته نی نیوی (عه لیی که مال) و هیندی وشه و
پسته ی دوو باره کراو لادراون!

ئه ز له به ر کوئی ئه م ده ستنوسه و ره خنه ی له عه لیی که مال - دوای خوینده وه ی شیعیکی ئه و کاته
نه ک شیعیکی س ۱۹۳۲ - و تیری رهنگی هه سته ده روونی نامه نووس؛ بلا و کردنه وه ی ئه م
ده ستنوسه - نه ک، بلا و کردنه وه ی گو قاره که - م په سه ند کرد!

(**) ئه م تیه بیکه له ناسنیوه نه نییه کانی!

له به ر ئه وه له هه موو تیکه لیه ک، ئاسووده و ئازاد بوون! به لام جه نابیشتان ئه یزانن که
له مه ولا، ئه م دووریه، ئه م ئینزیوایه نامینی وه نابی بمینی. سه ختی و دووری ریگه له
ئاقاری عیلم و مه ده نییه تا نامینی و باوی نییه!

کورد؛ درهنگ و زوو، ئه بی بکه ویتته رتی ده ست بزویی و تیکه لیه له و مه بده انه دا، له و
جیده له دا ئه گه ر (زان و ئه ده بییات) ی کوئی بیاریزی و به یلی؛ (کورد ئه مینی) و ئه ژبی،
ئه گینا مردن و نه مان موحه ققه قه!

زمان؛ کتییی پۆ ئه نووسری، قه و اعید و ئه لفبا و قاموسی بو ئه کر، پی ئه نووسری،
نامینی وه ده وام ناکا! میلله ت به زمانه وه، زمانیش به نه شر و ته عمیمه وه به نگه!

کورد به کوردیی ژباوه، وه ماوه... وه ئه گه ر بیه وئ بمینی و بژی، ئه بی تا ئه به دس
کوردیی بمینی و سه رکه وئ. به کوردیی قسه بکری، بنووسری، بخوینری! ئه مانه هه موو
جه نابیشت ئه یزانی، به لام رهنگه له بیرت چوو بیتته وه، یا گوئی نه ده بیت!

خۆشتان ئه یزانن که وه زیفه ی سه رخساق و هیشاق و جوان کردنی زمان هیی ئیوه یه،
له سه ر ته به قه ی شو عرایه! چونکی خۆشتان چاک ئه یزانن که شیعر و ئه ده بییات چه ند
ته ئسیری زۆری هه یه . ئیمه ش؛ دوو سی شاعیرمان هه یه، دلمان خۆش بوو، وتمان
هیمه مه ته فه رموون و زمانی باو و باپیرمان زیندوو ئه که نه وه و ریکی ئه خه ن! دلمان
خۆش بوو؟ وتمان ئیتیر ئوسوول و ریگه بییک، ره ونه ق و له تافه تیک ئه دهن به زمانه که مان وه
به هه موو هیزی خۆتان تی ئه کو شن بۆ ژبان و به رزی... حه یف که هیچتان دیار نه بوو،
زمانه که شمان ئه وا خه ری که کویر ئه بیته وه و دوا بکه وئ!! زمانه که مان یه عنی
میلله ته که مان، ئه رزی و ئه روا... ئه مه زۆر چاک لیک بده نه وه، بزانی چه ند گران و
دلسۆزه!

ئه وا غه زه ته بیکمان هه یه له هه موو عیراقدا (۱)! ئه مرۆ له سه ر هه مووتان لازمه ئه م
غه زه ته پر بکه نه وه و به واسیته یه وه نه یه لئ زمانه که مان ون بی و نه مینی! نه یه لئ زمانی
(نالی، کوردیی، حاجیی، میسباح (۲)) نه مینی!

هیوای گه وره مان ئیوه بوو، واما نانی به مه قالات و ئه شعار و غه زه لییات غه زه ته که پر
ئه که نه وه، زمانه که مان ئه ژیننه وه و سه ری ئه خه ن و به و چه شنه چاره روان بووین... له

(۱) مه به سته ی (ژبانه وه) یه!

(۲) میسباح: میسباحو ددیوان؛ عه بدالله (۱۸۵۹ز - ۱۹۱۲ز).

ئاخيرييا شيعريكتان دەرچوو كه زانيم هيبي جه نابتە، بە چ خۆشيبه كه وه خويندمه وه؟^(۱)
 ... ئەفسوس! يەئس لەسەر ئومبەد چەند ناخۆشە، ئەو هەموو ئومبەدە، ئەو هەموو
 سوروورە بەفوييەك بەهەوادا چوو، نەما و رۆيی! چونكى هيوامان وابوو كه له پاش ئەو
 هەموو، له دواى ئەم هەموو تەجارىيە، واز ئەهێتەن و هۆشمان دیتەوه بەخۆمانا و ئەبەن
 بەئینسان! چونكى ئيمه بەتەماى (شيعرى ميللىيى) و حبسى عىلمىيى و ئەدەبىيات
 بووين و بەتەماين!

ئاي چ ميلله تىكى كه هەيه؛ جه نابت كه مال ئەفەندىيى، له عەسرى وا نازك و گەورەدا،
 له وهختىكى وا موهمدا كه بيهوئى پيش كهوئى و سەرکهوئى، هەموو (ئەدەبىيات و
 ئەشعار)ى عىبارەت بى له شتى بى غايە و ناشيرين!

ئاي چ ميلله تىكى كه، له عەسرى تەرەققىي و سەعیددا، له زەمانى سەنعەت و
 عىلمدا، شوەرا بەهۆشەكانيان، له پاش هەموو تەجارىب و رابواردنىك، له شيعردا
 باسى (موزگان و...) (۲) ئەكا؟ هەتا كهى گالته بەم زمانە شيرىنە ئەكەن و هەتا كهى

(۱) من ليم روون نيبه مەبەستى كام شاعير و شيعره... بەلام رەنگبى (ئەم نامەبەى بۆ عەلبى كه مال
 ناردبیت) كه ئەم - بى نپویردنى مستەفا سايب - شيعريكى گوتوو و وەلامى ئەو جۆرە پەخنەبەى
 داوەتەوه كه تيبدا دەبیت:

دەلین پیم؛ بۆجی هەر بەحسى روخى خویانە گفتارت
 سەراپا پر له وەسفی دولبەر، دیوانى ئەشعارت
 له میللییەت بدوئ چاکە؛ بکه تەبدیلی ئەتوارت
 (که مالیى) مەگره گوئى لەم قەولە، هەر تۆ چاکە رەفتارت
 له میللییەت دەبى وهختى بدویم حەققى كەلام بى!!

(بنۆرە: ژيانەوه: س ۲، ژ ۵۱؛ ۱۹۲۵/۱۲/۳ / له ئەلەبجەوه - عەلبى كه مال).

جیگەى باسە بلاوکردنەوهى ئەم شيعره دوو مانگ دواى نووسینی نامە دەستنوسەكەبە، كه ئەمە
 جەخت دەكات رەنگبى نامەكەى وەرگرتبیت!

پرسیارىكیش جیگەى خۆبەتى كه بۆجی نامەنوس له س ۱۹۳۲ ز.دا له (زار كرمناجى)يدا بلاوى
 كردووەتەوه؟ من پیم وەپە شاعیر و هاوتای هەر لەسەر ئەتواری جارانیان ماونەوه و بەم
 بلاوکردنەوهیە نیازی ریتجەكە شكاندنیانی بووه!.

(۲) له نامەى بلاوكرهوى (زار كرمناجى - س ۱۹۳۲ ز)دا (موزگان و چاوى كال و لىوى ئال)
 نووسراوه!

نەختى بەزەبیتان بە (كوردیى)دا نایەتەوه؟ بروا بفرموو، قەت حەزم نەئەكرد ئیتر شتى وا
 له جه نابت ببینم و بەهەموو هیز و ئەمەلى خۆمان، چاوهروانى شيعرى گەلى گەلى له وه
 عولووبى ترمان ئەكردى!

هەنى كەس، وەلهو شاعیریش بن، هەر بۆ ناو و شوهرت، شيعرى «بى سەر و بن!»
 ئەنوسن! بەلام جه نابت نابت و ابى و گەلى له وانه دوورى! چونكى خۆشمان ئەبزانين ئیتر
 زەمانى ئەوه نەماوه و هەتا ئیستا بۆيىكا نەبووين بەهيج و بى نەگەبىشتين هەرچیبەكمان
 كرد بەهيج بوو!

ئاي ناتوان، هيج نەبى له مەوزووعى جه نابت (مستەفا و افیى)ى^(۱) گەلى گەلى شيعر
 و غەزەلیيات بلین و بنوسن؟ هەم مەوقیعی میللیی و ئەدەبىيات، هەم قەدرى زمان و
 ئەدەبىياتتان بەرز بکەنەوه و کامیان چاکترە و جوانترە و کامیان موهمتر و لازمترە؟
 ئیتر بەهەموو چەشنى هيوامان واپە لەمەولا نووکی قەلەمت «رەش» نەكەى و
 تەنەزولى وا نەفرمووى!

چاوهروانين!

كوردىك

[تەواو]

(۱) مستەفا و افیى؛ كورى مەلا عەلبیە و له هۆزى محەمەد ئەفەندىيى مەلا رەسوولە كه بابى عیززەت
 ئەفەندىيى تەله!

وافیى زۆر وهختى بەمەئموورىبەتەوه رابواردوو و له دايبیرهى گومرگدا وەزىفەدار بووه. سالى
 ۱۹۳۱ز له سلیمانیدا مردوو و له گۆرستانى «ئاشى حاجىی كەرىم»دا نیتراوه. (بنۆرە:
 نەجموددىن مەلا - كەشكۆلى س ۱۹۳۷ز - ۱۹۳۸ز / دەستنوس و پارێزراو له لای عەبدوورەقیب
 بووسف!).

.....

زۆر چه ز ئه کهم ئه م بێک دوو که لیمه یهت پێشکهش بکه م؛ ئاوا، له دواى فه لاکهت و موسیبهت، دیسان ئه که وینه جیدالی حه یات هه!

میلله تی ئیمه، هه تا ئیستا هه ر کورد بووه و به ته عه سسوی میللیانه وه مه شهوورن... ئه مه چه ند هه زار ساله، به م هه موو تیکه لیبی و هه رایه وه، هیشتا زمانیان ماوه! بزانه کورد هه ر کورده که ۸۰۰ - ۹۰۰ سال له مه و پێش شاعیره کائمان به زبانی دایکی خو بان شیعیر و غه زه لیان وتوه، فه رمووه! (۲) ئه وه (حه ریری، جزیری) (۳)، فه قهت وه ک له کاغه زیکا عه رزی عه لیبی که مال ئه فه ندیبیم کردوه؛ ئه گه ر وریا نه بین، ئه وه مان نامینى و له کيسمان ئه چى.

له بهر ئه وه هه ر له ئیستوه، به ناوی ئیستیقبال و میللهت و لیسانه وه، تکات لى ئه که م جیرهت بى و مه وهسته!

له روبه عه سرى زیاتر عومری خو ت له گه ل شیعیر و غه زه لیاتی کۆن رابوارد، قه یناکا! به لام له مه ولا نابى وا بکه ی و تکامان وایه که از له وانه بیتی. ئه مپۆ ئه شعاری فیکری

(*) ده ستنوس - سه رچاوه ی پێشوو (به سه ر نىو: شیعیری کوردیه وه).

(۱) نامه که که له چ رۆژنامه بیکدا بلاو نه کراوه ته وه، ديار نیبه بۆ کى نووسراوه، به لام له نىو شاعیران؛ بێخود و نووری شیخ سالح و ئه حمه د به گى ساحتیقرا - حه مدی - دا هزر ده که م که بۆ ئه مه ی دوا یی بى.

(۲) پسپۆره کانی ئه ده بیاتی کوردی مپژووی هه لکه وتنى شیعیری کوردی نووسراو ده گپنه وه بۆ سه رده مه کانی دوو شاعیری ناسراو؛ (بابا تاهیری هه مه دانى - عوریان: له ۱۰۱۰ز دا زیندوو بووه، مه لا په رتشان: تا ۱۳۳۹ز زیندوو بووه) که بیکه م به لوری و دووم به شیه ی (گۆران) شیعیران گوتوه.

(۳) شاعیر عه لیبی حه ریری: ۱۴۳۵ز - ۱۴۹۵ز) و شاعیر مه لا ئه حمه دى جزیری کوری شیخ محمه د؛ ۱۴۰۷ز - ۱۴۸۱ز که به مه زنده ته مه نیان لیک دراوه ته وه!.

بى زه حمه تى پروانه ره ئه قوامى موجا ویره و سه یرى که مه کته به کانیان بکه؛ هه موو په ره له شەرقى ئه خلاقی، میلی و وه ته نیی. هه موو بینای مه کته به کان له هاژه ی ده نگى ئه ولادى میللهت، له ئاهه نگى شەرقى؛ میلی و وه ته نیی ئه له ریتته وه!

ئیمه هه تا که ی شیعیری وه ته نیی، شەرقیه کی میلیمان نه بى؟ هه تا که ی منداله کائمان شەرقیه کی حیسی نه زانن و روو به ئیستیقبال نه قیژین و نه چریکین؟ ئیتر لوتفی بکه به براکانت، ره حمى بکه به زاروله ی خاکی پاکی وه ته نه کهت که رۆژ تا ئیوارى، ده رس ئه خوینى؛ شەرقیه ک، گۆرانییه کی خو ش و شیرین نیبه بیلئى و بچریکینى، به فه ره حیه کی ته وا وه بقیژینى؟

دوو رۆژى که، مه کته ب ئه کرىته وه... هه فته ئه روا، مانگ ئه روا، سال رانه بوورئ فه قهت شەرقیه ک نابى تیا بلئى، پتی بقیژین و خو بان بنوین!! ئینجا میتشکی مناله کان کون ئه بى به عولووم و ئه لسینه. دلبان ته نگ ئه بى و قه بز ئه بى! شەرقیه ک به سته بیک نیبه بیلئى؛ دلبان روون بکه نه وه، رۆحیان زیندوو بکه نه وه!

تۆ، به و هه موو عولوویه تى شیعیره ته وه، چۆن قوبول ئه فه رموی له ئیجتیماعىکا، له جه نىکا، ئه و هه موو قوتایانه ره پ و زه ق راوه ستان به ریزه و گۆرانى، به سته بیک نه بى بیلئى؟ پتی بقیژین و میتشکی باوک و براکانیان به رۆحی میلییهت نه زرنگیتته وه؟

ئینجا دیسان به ناوی ئیستیقبالی میللهت و لیسانه وه تکات لى ئه که م مه وهسته و بنووسه. سینهت بخه ره بهر هه وای شیرین و سافى وه ته نی موعه زه زه وه، به رۆحىکی عولووی، قه لبىکی نه زیه وه بقیژینه، بلئى و بنووسه، چونکی سه بینه قه لبى چه ند هه زار منالى ولات به و قه له مه ی تۆ ئه گه شیتته وه، پاک ئه بیتته وه، به رز ئه بیتته وه!

مه وزووع زۆره؛ ئوسول زۆر، به سته زۆر... له سه ر ئه و ئوسولانه و له سه ر ئه و مه قامانه گه لى شەرقى میلی و گۆرانى وه ته نیی بلئى و بنووسه! هه موو هیوامان به لوتف و هیممه تی جه نابته. به ته ماین له سه رچاوه ی رۆحى شه بابت، به فواره ی میلییهت و ئاوی

(۱) شەرقى وه ک وشه بیک (خۆره لاتى) و وه ک زاراوه بیکى عوسمانى (سرود / گۆرانى) ه.

شەرقى میلی: سرودى / گۆرانى نه ته وه بى.

شەرقى حیسی: سرودى / گۆرانى هه ست و سۆز.

شەرقى وه ته نیی: سرودى / گۆرانى نیشتمانى.

کهوسەر برژینتی بهسەر دلّه نازکهکانی منالانی وهتندا!

ئهمانهوی تو، رۆحی شهبابی کورد بژینیتتهوه، بلهرزینیتتهوه! ئهمه ئهمرۆ و سبهی خزمهتی حهقیقییه و میللییهی تۆیه و ئهبع بیکهی!

تهبیعی ئهگه لهمانه دا ئوستادی گهوره مان، جهنابی (زیوه) ئهفهندهیش^(۱) ئیشتیراک بفرمووی و یاریهتان بدا، فهخر و سووووریکێ زۆره. فهقهت مهعهلهسهف جارێ خۆبان شاردووتهوه و بێ دنگ بوون!

ئیستر بهههموو، بههیوای خۆمان، چاوهروانین و بهتهمایین و رچای ئهوهمان ههیه گوتیان بکه نه قسه کاغان و مهوهستن!

کوردیی

۱۵ - ۱۶/۴/۹۲۵

[تهواو]

☀ پ. ن؛ که: ۱۴/۱۰/۱۶۹(*)

[کوردیی / مستهفا سایب — هاوڕێییکی کۆیی؟] (۱)

[س ۱۹۲۵ز]

[بهغداد]

بۆ رهفیهییکی کۆیی

ههنتی جار بیر ئهکهمهوه و تی ئهفکرم، ئهلیم: بۆچی ئهم میلله ته سه رناکهوی و کهس نایناسی و حقوقی بهشهری نییه؟ ته جار بیات و وهقائیهی ته ئریخی نیشانی دام و پیتی سهلماندم که سه بهی ههمو شتی کمان؛ بێ زمانیه!

بروانن؛ بێ زمانی، لالی، چۆن هیچی پێ ناکرێ و کهس سهیری ناکا ههتتا ئهخوری! ئیمهیش واینه؟ زمانان نییه؟ نه، باشا، زمانیکی زۆر واسیع و شیرینمان ههیه که ئهمرۆ مهسائیلی ته ئریخی و حماسیهات لهوهوه ده رئه هیتری.

مهده نییه تی (میدییه) و، دارا؛ ههمو بهئه سالی ئهم زمانه گهوره و خوشه بووه! زمانان ههیه، خۆمان گوتی نادهین، پیتی قسه ناکهین، پیتی نانووسین و نه شری ناکهین!

مونه و ویره کان و تازه کاغان وا ده زانن به قسهی درکاوی قسه ئه کهن و قیزیان لی ئه بیته وه که که لیمه ییکی کوردییان بهرچا و ئه که وی، روو گرژ ئه کهن! له ولایشه وه یا (ئهوت ئه فهندم!) (۲) یا (وهی چۆن ئه فهرمووی؟).

زمانی دایک و باوکمان لی گۆراوه و لیتمان ون بووه... جهنابی عوله ما و مه لایانیش له عومری خۆیان، له قسه زیاتر هیچ شتیکی کوردییان نه دیوه... ئه سه ریان، کاغه زیان، مواتالا و خوتن دنیان وه ههتتا قسه ییشان کوردیی نییه و به لایا ناچی!

(*) دهستنوس - سه رچاوهی پیتشو. (به سه ر نیوی زمانی کوردیه وه).

(۱) چهند ورد بوومه ته وه بلا و کراوم نه هاتوه ته بهرچاوه. ههروه ها - له نیو دهفته ری نامه کاند - میژوویشی لی نه دراوه، به لام دوای نامه ی تهوا و کراوی ۱۸/۱۰/۱۹۲۴ ز نووسراوه. پیم وهیه ئه وه ش گرنگ نییه و نامه که له نیوان مارت - نیسانی ۱۹۲۵ ز. دا نووسراوه، چونکه له رایته ی نامه که دا باسی (قانونیکی عیراقی) دهکات که له ئه مه ودا به هه لکه وتوه!

له لاییکی دییه وه بهرۆشانی پیوه ندیه کانی، رهنگی مه بهستی له هاوڕێیه کی کۆیی؛ (عه بدالله سامی) یان فه تح الله ئه سه عد یان عه بدو لخالق قوتب بیته !!.

(۲) رسته ییکی تورکییه؛ واته: به لی ئه فهندی بهر تیزم.

(۱) عه بدالله زیوه ری شاعیر؛ مامۆستای قوتابخانه ی سه ره تایی سلیمانی س ۱۹۲۵ ز - وه کو ناگاداری کرد و کۆششیم - به راستی ئه رکی دانانی سه روودی نیشتیمانی و نه ته وه یی زۆر جوان به جی هیناوه و له ئهم بواره دا له ههمو کهس کارامه تر بووه! نامیلکه چاپ کراوه کانی وهک؛ (گۆزانی کوردی - س ۱۹۲۵ ز) و (گۆزانی - که ریم سه عید؛ س ۱۹۲۸ ز) و (گۆزانی - کوردی و مه ریوانی؛ س ۱۹۳۲ ز) پرن له ئه و سه روودانه که هۆش و بیری قوتابیان هه تا ئه ورو ش گه رمی وشه ی بپروزی ئه ون!

جیگه ی خۆیه تی له ئیره دا بلیم که جیگری ئه فسه - نایب زابت - عه بدو لو احید حاجی ناغا مسته فای کۆیی (۱۸۹۹ ز - ۱۹۷۵ ز) که مامۆستای موسیقه ی سوپا بووه، له سلیمانی ۱۹۲۵ ز - ۱۹۲۸ ز. دا، به خۆزایی موسیقه و سه روودی فیری قوتابیان کردوه و به و (شعیرانه وه) که هیتدیکی ئاوازی خۆیین، گۆشی کردوون و ئه مه ش گۆزینیکی گه وره بووه به تاییه تی که باندوویکی موسیقه بۆ قوتابخانه کهش - به پیتاک - کردراوه! (بۆ باسی پتر؛ بنۆره: که مال ره ئووف محهمه د - بنچینه ی موسیقه و گۆزانی هاوچه رخ له سلیمانی دا!! / ناسۆ - ۱۶/۱۲/۱۹۸۹ ز).

ئەگەر هەتا خەریک بوونایە و شتیکیان؛ تەفسیری، حەدیس، کەلام، مەنتیقی بە کوردیی بنووسایە، ئیستا کوردیی وای ئەبوو؟ وای لێ ئەهات؟

ئایا لە (قرآن) و شەریعەتدا هیچ فەرمووراوە؛ زمانی کوردیی هیچ و کتیب و ئەسەری پێ نانووسری؟ کێ لە هەزارا بێکتیک شک ئەبا لە کوردەکانا؛ مەعنای (باسم الله... و فاتیحە) بزانی؟ کێ باوەر ئەکا کە ئەم هەموو کوردە نەخوتنەوارە، لەم عەرەبییە رەقە ئەگا و مەعنای دینی خۆی ئەزانی؟ لەجیاتیی ئەو هەموو کتیبە عەرەبییانە و ئەو ئاسارە فارسیی و تورکییانە، کوردیی بوایە و نیوەی ئەو بە کوردیی بنووسرایە و بناسرایە، ئایا حالمان وای ئەبوو و ئیمە ئەوەندە دواکەوتوو و بێ بەش ئەبووین؟

بزانه؛ ئەم ئەهمییەت نەدانه بە زمانمان چەندە زبانی پێ داوین و چەندە پاشی خستووین لە هەموو شتی؟ دەردی موحریری (بەسەزمان) (١) و توویەتی: (هی وام دییوه، لە پاش چەند سال خوتندن و رابواردنی عومر کە ئەپرسیی: شەش حەوتیی ئەکاتە چەند؟ ئەلێ: ئالتی کەرپە یەددی، ئالتی کەرپە یەددی؛ قرخ ئیککی... لە پاشدا ئەیکا بە کوردیی! (٢) هەتا دە سالی کە، لەم عەسری ژبانەدا و برۆین، ئەزانیی ناخیریمان چۆن ئەبی و چیمان لێ دێ؟ وەک (کلدانیی و ئاسوریا و هیتیسی و ئیلام) نە ناومان ئەمینی و نە نیشان!

بزانه و پروانه، شارەکەیی خۆتان، چۆن قسە ئەکەن و بەچی ئەنووسن و بەچی ئەخوتن؟ هیشتا نازانن بڵین؛ (دراوس) و ئەلین (جبران). نازانم خەلقی «کۆیە» کەیی لە عەرەبستان یان تۆرانەو هاتوون؟ بەلام ئەویی کە من ئەیزانم ئەوەبە کە لە ئەحفادی (میدییه) و ئەولادی (ئەبیوب) ی و بەینی مەقەرپی پاشایەتی حوکومەتی بابان بوو. بەینی ئەوەندە زل و مەشهور بوو، لە تەریخیشدا ناوی هەیه! سەیری تۆزی لای

رۆژئاوای شارەکان بکە و «کۆیە» ی کۆن بدۆزەرەو! (١) میلیهتی کە مودیری مەکتەبی، خۆی نەناسی و خۆی لێ بگۆزی (٢)، چۆن ئەژی و چۆن سەر ئەکەوی؟ تیناگەم منالیتیکی ٦ - ٧ سالی کۆیی، چیی تێ ئەگا لە ئیعلاناتی عەرەبیی و تورکیی؟

تێ ناگەم حوکومەت خۆی کە ئیمتیاز و حقوقی داینی، بۆچی ئیمە ئەمانەوی و ئەو حقوقە بزر بکەین و بیخەینە ژێر پێ و رووی باو و باپیرمان رەش بکەینەو؟ ئایا شارەکەیی تۆ، کورد نییە و کوردی تیا نییە و وەختی خۆی جینشینی بابان نەبوو؟ خۆ عەیب نییە، دیقەتم کردوو؛ هەننی جار کە تۆش قسەم لەگەڵ ئەکەیی، و دەزانم قسە لەگەڵ (ئەبیلەلا) ئەکەم. (٣) ئەگەر حقوق و ئیمتیازی میلیتانی ناوی و ئەگەر زمانی دایک و باوکی خۆتان خۆش ناوی؟ بۆچی ناگیترنەو و مەعووسە کەتان تەلەبی موخافەزە ئەکا؟ ئیمە لە هیممەت و غیرەتی قائیمقام (٤) و گەرەکانتان و پادەپەرمووین، و امازانایی حەز لە زمانی خۆیان ئەکەن و تێ ئەکۆشن بۆ سەرکەوتنی! و امازانایی لەجیاتیی کۆترکردنەوی؛ ئیحیای ئەکەنەو و هەموو تەحریرات و تەدریساتیکیان و هەموو موخابەراتیکتان بە کوردیی ئەکەن؟ ئیتر هەقیان نییە بڵین؛ (ئێوە لاییتی تەرەققیی و تەمەددون نین؟).

لە پاش چیی ئەمەیش بەخۆمان بکەین و کەیی شاعیریکی میلیی گەرەوی وەک جەنابی (حاجیی) مان (٥) بۆ پەیدا ئەکەنەو و کەیی ناوی زیندوو ئەکەنەو؟ هەتا کەیی هەر خۆمان ئەسووین لە چلکاوی عەیب و عەرەو و هەتا کەیی خیانت لە تەریخ و ئیستیقبالمان ئەکەین؟ بەخوا رەنگە کە ئەم کاغەزەم بخوتیتەو، زەریف تێ نەگەیی و بۆت نەخوتنیتەو! چونکی هەموو (دەردی بێک ئەناسین و لە بێک نەگەییشتنمان هەیه) (٦)

(١) بۆ میژووی کۆیە؛ بنۆرە: ٢٠/١؛ ج ١ — ٢.

(٢) رێبەری ئەو کاتە قوتابخانەکە: عەبدوڕەحمان شەرە بوو. بنۆرە: ٢٠/١، ج ٢.

(٣) بۆ (ئەبیلەلا) بنۆرە؛ فەرھەنگۆک.

(٤) قاییمقامی ئەو کاتە؛ جەمیل ناغای حەوتیزی بوو؛ بنۆرە: ٢٠/١، ج ٢.

(٥) مەبەست حاجیی قادری کۆییە!

(٦) لە راپێلەیی دەورکردنەوی یادگاری بێر و هۆش و قەلەمی نووسەرانی دوا ١٩٠٨ز، بەدواوە، ئەمە بێک نووسەرێکی ژیرمان ببینم کە ژیر و نەتەو بییانە پەنجە بخاتە سەر کیشەبێکی هەرە گەرەوی کۆمەلایی کوردەواریی کە تا (ئەم ساتە) کلۆلیی و دواکەوتن و ژێردەستە بوونمان بۆ ئەم باسە؛ بۆ بێکدیی نەناسین و لە بێکدیی نەگەییشتن دەگەریتەو نەک نەخوتنەواریی بەتەنی!

(١) مەبەستی نووسەری رێستە گوٹاری رەخنەگیری و لەسەرکردنەوی زمانی کوردییە کە بڵاوکراوی: پێشکەوتن - سلیمانیی؛ س ٢؛ ژ ٩٢، ٩٣، ٩٥، ٩٦، ٩٧، ٩٨، ٩٩، ١٠٠ ی ریکەوتی ١٩٢٢/١/٢٦ — ١٩٢٢/٢/٢٣. ز. و بەنێونیشانی (بێ زمان بەسەزمان) دەیه و نێوی نووسەریشیان لێ نەنراو! وردبوونەووم لە بێر و زمان و شتیوازی دارشتن و رێنوسی نووسەرە ونەکەش، دلنای کردووم کە ئەو رێستە گوٹارەش (نووسراوی مستەفا ساییب) خۆیەتی نەک بێکن لە براکانی وەک (هادیی ساییب). جێگەیی گوٹنە لە (ژ ٩٤) دا نووسراو: ئیستا زۆر کەس جەدوولی کەرپاتیان بەتورکیی لەبەر کردوو؛ تا نەلێ ئالتیی کەرپە بیش؛ ئوتوز! نازانی شەش پینجیی ٣٠ دەکات. جا ئەمە بەریشی کێ رەوایە؟

(٢) واتە: شەش کەرپەت حەوت: چل و دوو!.

ئىتر بەسىيەتى! نەختى ئاگاتان لە خۆتان بى و تىكۆشن! ئەمىن بن لە زمانى داىكى خۆتان خۆشتر و شىرىنتر زامانتان دەست ناكهوى و بەو زمانە نەبى، سەر ناكهون و نابن بە ئىنسا و پى ناگەن! لە ناخىرىيا، لەم رىگەى ناحەق و ركه لانییه دا ون ئەبن و سەرتان لى ئەشپوى!

هاوولا تىيەكت

كوردىي

[تەواو]

✽ پ. ن؛ كه: ۱۷۰ / ۱۱ / ۱۴ *

[كوردىي / مستەفا سايب — نوینەر — پەرلەمانتارەكانى كورد!]^(۱)

[۱۹۲۶/۲/۲۶ – ۱۹۲۶/۲/۱۶ز]

[بەغداد]

بۆ مەبعوسە موختەرەمەكان

لە پيش هەموو شتىكا، بەدل تكا ئەكەم، بى زەحمەت بى گوى لە مەعرووزاتم بگرن و بە ئەهەمىيەت بىخوینەنەو... چونكە ئەم قسانە، وە يا ئەم هاوارە بۆ شەخسى نىيە، بۆ

(*) دەستنوس – هەمان سەرچاوەى پيشووە.

(۱) ئەم نامەىە لەسەر هەردوو دىوى چوار لایەرە فولسكاب نووسراوە كه بەشى ۱ – ۲ى مېژووئى ۱۹۲۶/۲/۱۶ز. لەسەرە و لە؛ ژيان – ۱۸ و ۱۹۲۶/۳/۲۵ز. بەهیندى لى گۆزىنى وشە و نىوى كەسانەو، بلاو كراوەتو بەشى ۳ – ۴ كه مېژووئى ۱۹۲۶/۲/۱۶ز. بەغدادى لەسەرە و لام روون نىيە داخۆ لە (ژيان) دا بلاون چونكە هەموو ژمارەكانى رۆژنامەكەم بەردەست نەكەوتوو. بەلام بەشى «۵» كه مېژووئى لەسەرە، باوەر ناكەم – لەبەر نىبوردنى كاربەدەستەكانى بەغداد، بلاو كرايىتەو!

من لە (مستەفا سايب ئەستىرەگەشەى كورد) دا جودايىيەكانى نىوان دەستنوسەكە و بلاو كراوەكەى رۆژنامەكەم نواندوو و لە ئىردەدا ئەو وردەكارىيە پىويست نازانم بۆيىكا هەموو نامەكە لە (دەستنوسەكە) وە وەردەگرم.

نامەكەش ئەگەر نەرخى رۆشنىبىرى زۆر بىت، ئەو نەرخى مېژووئى و سىياسىي گەورەترە بەتايىيەتى كه پىئەندىي بە (كىشەيىكى سىياسىي...) وە هەيە، ئەوى كه لەم كىتەبەدا خراوەتە روو.

دووان نىيە^(۱)، بۆ قەومىكە، بۆ مىللەتتىكى هەژار و بەجى ماو. عائىد بەژبن و مردنى قەومىكى گەورەيە!

وەك رۆژ لای جەنابتان مەعلومە؛ ئەمرو، ئەم زەمانە، هىچ مىللەتى بەبى عىلم و عىرفان، بى عىرفان و عىلم ناژىي و نامىنى! هەچ مىللەتى، بىهوى لە سەنعەت، لە تىجارەت، لە زراعەت، لە هونەردا پىشكەوى؛ لە پيش هەموو شتىكا، كردن و پىكەيىنانى ئەمانە ئەبى بزانى كه ئەمانەيش بەعىلم و عىرفانەو هەيە!

بەلئى؛ ئىستا توجارەكانمان تىجارەتى خۆيان ئەكەن، بەلام لوتفەن بەتەئەمولەو پىوانن؛ بزائن چۆن تىجارەتتىكە؛ كىتىي تىجارەتبان كه موقابىل (دەفتەرى ئوسوولتى تىجارەت و حىساباتى مالىيە و دەفتەرى بانقە) ى عالەمە؛ وەك كىتىبەكەى (مەلا يونس) لە هەموو جىنسىيەى تىايە و تىكەلويىكەلە!

بەلئى ئىستا فەلاحەكانمان جووت ئەكەن، بەلام بەرەحمىكى دەروونىيەو هەر پىوانن؛ بزائن چ ئەزىيەت و زەحمەتى ئەكيشن تا دوو گای لەر و بى فەر پەيدا ئەكەن و جووتىك پىك ئەهين؟ خۆ سەنعەت لای ئىمە هەر نىيە و ناوى نىيە تا باسى بكرئى! ئىنجا مىللەتتىك ئەمە سەويە و عىرفانى بى، ئەمە بەهەرە و زانستى بى؛ لەم عەسرى پىشكەوتن و ژيانەدا، قابىل نىيە بىنى و دەوام بكا!

بۆ ئىسلاحي ئەمانە، بۆ پىشكەوتنى تىجارەت، سەنعەت، زراعەت و هەموو شتىكمان؛ لە پيش هەموو شتىكا عىلم و عىرفان پىويستە... بۆ ژبن و ژيان، عىرفان و عىلم گەرەكە كه ئەمىش بەسايەى مەكتەب و مەدارىسەو ئەبى!

ئەگەر لوتف بەفرمون، پىواننە عالەم؛ ئەبىن كه هىچ مىللەتى نىيە ئەمرو مەشغوولتى

(۱) لە رۆژگارى ئەم نامەيەدا ئەم نوینەرە – پەرلەمانتارە – كوردانە نوینەرى باژرەكانى؛ مووسل، هەولير، كەركوك، سلیمانىي بوون لە بىكەم سوورى پارلەمانى عىراقى عەرەب (۱۹۲۵ز – ۱۹۲۷ز) دا:

حازم ناغا شەمدىنىي، نوورى برىفكانىي، هەيبەت الله موفتىي – مووسل، ئىسماعىل بەگ پىوانزىي، داوود حەيدەرىي – هەولير. ئەحمەد موختار عوسمان جاف، محەمەد ئەمىن زەكىي، محەمەد سالىح، مېرزا فەرەج – سلیمانىي. حەبىب تالەبانىي، رەفىق خادىموسوجادە – كەركوك. شايانى گوتنە – بەبى قسەى نووسراوى پىرەمىردى رۆژنامەنووس – فىل و خواروخىچىي لە هەلئاردنى ئەو نوینەرەدا كراوە و بىكى لە پىزى فىل لى كراوەكاندا، مستەفا پاشا يا مەلىكن بوو كه خۆى هەلئاردىو، بەرى گىرا!.

پیشخستن و چاک کردنی مه‌کتەب و مه‌عاریفی خۆی نه‌بی! میلله‌تانی که، هه‌ریتکه میقداریک به‌هه‌مه‌ندی عیلم و مه‌عریفه‌تن، وا خه‌ریکن هه‌ولّ بدن! ئیمه زۆر زۆر، ییکجار زۆر پاشکه‌وتوو و له‌ دواین و نه‌بی برۆین، بالی عیلم په‌یدا بکه‌ین و بره‌پین و نه‌ه‌ستین! نه‌فه‌رموون مه‌قسەد له‌مانه‌ چیه‌؟ نه‌وه‌ چیه‌! مه‌کتەب و مه‌داریس، نه‌وه‌ چیه‌ عیلم و عیرفان و مه‌عاریف هه‌مانه‌!

به‌لام بی زه‌حمه‌تی بروانه‌ ولاته‌که‌تان! نه‌و ولاته‌ عه‌زیزه‌ که‌ ئیوه‌ نه‌مرۆ وه‌کیلی نه‌و ئومه‌ته، نه‌و قه‌ومه‌ن! بروانه‌ سه‌وییه‌ عیرفانی نه‌و قه‌ومه‌ مه‌زلوومه‌ی ئیوه‌ نیراوی نه‌وه‌ن، که‌ ئیوه‌ لیسان حالی نه‌و میلله‌ته‌ به‌سه‌زمانه‌ن!

هه‌ر له‌ سه‌نچاره‌وه‌ تا شاره‌زور بروانن! دوو مه‌کتەب، دوو مه‌دره‌سه‌ی تیا نییه‌ پتی بلتین جیتی خوتندن!! بۆچی، له‌به‌ر چیه‌؟ به‌لێ نه‌فه‌رموون! (سلیمانی) تا ئیستا له‌به‌ر شه‌قاوه‌ت و جه‌رده‌یی «!!»^(۱) هیچی بۆ نه‌کراوه‌... به‌لام نه‌ی کۆیه، رواندز، هه‌ولیر، ئاکری و بادینان و ده‌وک و زاخۆ و سه‌نچار! نه‌مانه‌ چیه‌ و بۆچی؟

بی زه‌حمه‌تی بروانه‌ هه‌وراز، به‌هه‌موو مه‌کتەبه‌کان دوو موعه‌لیمی چاک و خوتنده‌واری تیا نییه‌! کوانی موعه‌لیمه‌ کورده‌کان! (نه‌وانه‌ی وه‌ختی خۆی له‌ مه‌کاتیبه‌ عالییه‌ و ئیستا له‌ داروالموعه‌للیمین ده‌رچوون؟ له‌ کۆین و چیمان لێ هات؟).

هاوینی! جه‌نابی حازم به‌گ که‌ داوای موعه‌لیمی کوردی کردبوو بۆ کوردستان، (ساتیع به‌گ)^(۲) و تبووی: ته‌نها موعه‌لیمیکی ئینگلیزی نیراوه‌ بۆ نه‌و ناوه، ئیتر هه‌مووی کورده‌ که‌ هیچ بوونی حه‌قیقه‌تی تیا نییه‌!

نه‌ی مه‌بعووسانی کیرام!

ئیه‌ که‌ وه‌کیلی میلله‌تی کوردی به‌دبه‌خت و مه‌زلوومن، به‌دڵ تکا نه‌که‌م ئیتر نه‌ختی په‌حمتان بیته‌ جۆش و به‌دلیکی نه‌رمه‌وه‌ بروانه‌ حالمان! حالی ئیقتیسادیی و عیلمیی و ئیجتیماعییمان، بزنان له‌ چ سه‌فاله‌ت و په‌زاله‌تیکاین؟ بزنان چه‌ند جاهیل و پاشکه‌وتوین؟ نه‌وه‌ کۆیه، هه‌ولیر، ئاکری و بادینان، هه‌موو دوو موعه‌لیمی وای تیا نییه‌ کوردیی به‌زه‌ریفیی بزنان و منالّ تی بگه‌یین!!

(۱) به‌قسه‌ی (نوینه‌ره‌کان) ئاخاوتوو ده‌نا خۆی باوه‌ری وه‌نییه‌ هه‌ر بۆییکا له‌ رۆژنامه‌که‌دا نووسراوه‌: (شۆرش و هه‌ر!!).

(۲) رێبه‌ری گشتیی مه‌عاریف!!.

نه‌وه‌ عیماره‌، مه‌جه‌ر، به‌سه‌ره‌، دیوانییه‌، عانه^(۱)، هه‌موو هه‌ریتکه‌ ییک دوو موعه‌لیمی کوردی لێیه‌، بۆچی نه‌وانه‌ له‌ ولاتان ده‌رس بلتینه‌وه‌ و ولاته‌که‌ی خۆمان له‌به‌ر بی موعه‌لیمی و مامۆستایی، داماو و په‌ککه‌وتوو بی، نه‌مه‌ چۆن پیشکه‌وتتیکه‌؟

ئینجا مه‌سه‌له‌ییک له‌وه‌ موهممتر و نازکتران عه‌رز نه‌که‌م که‌ دیسان نه‌پارتمه‌وه‌ نه‌هه‌مییه‌تی به‌دنی و فره‌تی مه‌ده‌نه‌ لاوه‌!^(۲) نه‌مرۆ!^(۳) هه‌موو میلله‌تی بۆ پیشکه‌وتنی عیرفانی خۆی؛ ئوسوولێ، پرۆگرامیک ریک و ته‌عقیب نه‌کا که‌؛ (تا ریتی لێ ون نه‌بی و لیتی تیک نه‌چی!) عیراقیش ییک دوو سالّ له‌مه‌وپیش پرۆگرامیک دانابوو بۆ مه‌عاریفی خۆی، که‌ تا ئیستا نه‌وه‌ ته‌عقیب نه‌کرا، نه‌وا ئیستا خه‌ریکن نه‌یگۆرن و چاکێ نه‌که‌ن. ئینجا لێره‌دا وه‌زیفه‌ییک زۆر گه‌وره‌ و نازک نه‌که‌وتیه‌ سه‌ر ئیوه‌ که‌ عائیید به‌ئیسستیقبالی (میلله‌تیکێ دواکه‌وتوو به‌جێ ماوه‌! عائیید به‌حه‌یات و مه‌قامی قه‌ومیک بی ده‌ست و هه‌ژاره‌!). خۆیشتان نه‌زانن هیچ قه‌ومێ، رۆحی میلله‌تیکێ که‌ی نییه‌! عادات و نه‌خلاقێ وه‌ک میلله‌تیکێ که‌ نییه‌ و جیاوازه‌! له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌دڵ ئیستیرحام نه‌که‌ین و نه‌پارتمه‌وه‌، وه‌ک هه‌موو شتی، له‌مه‌یشا مه‌وه‌ستن و مه‌کشینه‌ داوه‌! نه‌مرۆ رۆژی خزمه‌ت و هیممه‌ت، نه‌مرۆ رۆژی په‌حم و لوتفه‌!

له‌پیش هه‌موو شتیکا ئیستیرحام و ته‌له‌بی دوو شتی گه‌وره‌، پتویست و نازکتان لێ نه‌که‌ین؛ (پرۆگرامیک بۆ مه‌عاریفی کورد، داروالموعه‌للیمینیک کوردیی!)؛ هه‌ردووکیان بۆ قه‌ومی کورد، نه‌مرۆ زۆر پتویست و موهممه‌، زۆر گه‌وره‌یه‌!

مه‌عاریف بی پرۆگرام و ئوسوول نابی، مه‌کاتیب بی موعه‌لیم نابی... ته‌له‌به‌ی کورد ناتوانی بگاته‌ به‌غداد و به‌فه‌ساحه‌تی عه‌ره‌یی؛ عیلم و فه‌ن بخوتنی و ته‌حسیل بکا. هه‌موو ته‌له‌به‌ییک کورد ئیستیعدادی فیریونی عه‌ره‌یی و ته‌حسیل کردنی نییه‌! نه‌گه‌ر داروالموعه‌للیمینی نه‌کرته‌وه‌ به‌کوردیی، دوو رۆژی که‌، موعه‌للیمان نامینی، په‌کمان نه‌که‌وی ئینجا نه‌و وه‌خته‌ یا موعه‌للیمی بیگانه‌ و نه‌شاره‌زمان بۆ نه‌نیرن یا مه‌کتەبه‌کان نه‌بی داخری که‌ به‌هه‌ردوو لادا، به‌هه‌ردوو چه‌شن، مه‌ماتی له‌ دوايه‌، تاریکی له‌ دوو

(۱) بازتیره‌کانی باشوور و نیوه‌ندی عیراقی عه‌ره‌ب که‌ راستییه‌که‌ی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای به‌زۆر لکاندن کوردستانی باشوور پتیه‌وه‌، سیاسه‌تی راگۆستان و ناواره‌کردنی خوتنده‌واره‌کانی کورد ده‌ستی بی کرد.

(۲) ته‌واو بوونی به‌شی «۱» ی بلاوکراوه‌ی رۆژنامه‌که‌.

(۳) سه‌ره‌تای به‌شی «۲» ی بلاوکراوه‌ی رۆژنامه‌که‌ (ژیان - ژ ۱۰).

ئەولادى مىللەتى تىيايە... لەبەر ئەو بەشىدەت و سورعەت، دارولموغەللىمىنىكىمان پىتويستە، دارولموغەللىمىنىكىمان ئەوئى و زۆر لازم و موھىمە! وەك مەكاتىب بى موعەللىم نابى، تەحسىل و تەعلىمىش بى پىرۆگرام نابى! پىرۆگرامى كە بەغدا تەرتىبى ئەكا وەلەو جوزئىكى مووافىق بى، ھەموو زۆر مووافىقى رۆحى مىللەتى ئىمە نىيە و بۆ ئىمە ناشى. ئىمە لەسەر ئەو پىرۆگرامە بىرۆين ناژىن و كار ناكەين. نەتىجەى ئەو پىرۆگرامە خوسران و دواكەوتنە!

پىرۆگرامىكىمان ئەوئى كە مووافىقى ئامال و رۆحى مىللىمان بى، كە ئاسارى قەومىمانى تىيا بى. لەبەر ئەو پىرۆگرامىكى مەعارىفى خوسوسىي و چاكامان ئەوئى و زۆر پىتويستمانە!

ئەمانەى كە عەرزى جەنابتم كىرە، ھەموو ئەساسى تەرەققىي پىشكەوتنمانە! ئەمانە، بى ئىجراكرى ئەمانە؛ پىشكەوتن و سەرکەوتن نابى و نىيە!

داواكرى ئەمانە؛ نە زەرەر، نە ناحەقە! ئەمانە بەقانون و بەعەدل و ھەق دراومانەتى و ھەقمان، ھەقى وىستىمان ھەيە!

ئىتر ئىو كە وەكىل و ئەمىنى مىللەتن؛ نابى بى دەنگ بن، ئەم ھوقوقە بىخشن و بىفرۆشن و واژى لى بىن! ئەمانە ھەقمانە؛ ھوقوقىكە عالمى مەدەنىيەت و قەوانىن پىتى بەخش كىرە و مالىكى ئەم ھوقوقەين! داواكرى گوناح و خراپ و ناحەق نىيە! دىسان بەناوى ژيان و ژيانى قەومىكەو ئەپارتمەو و تەك ئەكەم بەئەھمىيەت گوى بگرنە ئەم ھاوار و تەلەبە و بۆمان ئىجرا بفرەموون... ئەگىنا، بەلى ئەگىنا ئوبال و قوناحى مىللەت، ھەموو بەسەر ئىو ئەمىنىتەو!

مىللەت بى عىلم و عىرفان ناژىن. عىلم و مەعارىفەت بى مەكتەب نابى، مەكتەب بى موعەللىم نابى و مەعارىفى ھىچ قەومى بى پىرۆگرامىكى مىللىي و مووافىق نابى و سەر ناگرى... ئىتر چاوەرتى لوتف و ھىمەتتانىن!^(۱)

.....^(۲) جارى پىشوو ھەنئى شتى زۆر پىتويست و نازكم عەرز كىرە ئەساسى ژىن و پىشكەوتنى مىللەتەكەمان بوو، وە ھەموو وەختى داواى ئەكەينەو و داىيم ئەمانەوئى و

(۸) تەواپوونى بەشى - ۲ - .

(۹) بەشى - ۳ - .

واژى لى ناھىن... ئەم جارى شتىكى كەى لەو موھىمتر، ئەى بەقەدەر ئەو نازك و موھىمتان عەرز ئەكەم!

جەنابتان لاتان مەعلوم و ئاشكرايە كە سەبەبى پىشكەوتن و سەرکەوتنى ھەموو مىللەتى؛ خوتىندە! سەبەبى پى گەبىشتن و تىگەبىشتنى ھەموو قەومى؛ خوتىندە و خوتىندە! بەلام ئەو ھەش ئەبى بىر نەچى؛ مىللەتانى كە ئىسلام و گاوور و جوولەكە و زنجىي و موشرىك، ھەموو كە ئەخوتىن، بەجووتە ئەخوتىن. ھەردوو لا ئەخوتىن؛ گىيان و وجود، سەر و بەدەن بەپىكەو ئەژىتەن و پىشكەوتن!

مەقسەدەم لەم تەشبیھاتە، لەم تەلمىحاتە؛ نىوہى مىللەتە. نىوہى مەوجودى بەشەرە كە ئەویش (ئافرەتە!).

ئىحتىياج بەدرىزە ناكە؛ لە پاش ئەوہى بەچاوى خۆمان ئاسارى عىلم و مەدەنىيەتى ھەقىقىمان دىي، خۆمان كارى چاكى خوتىندى ئافرەتەمان دىي، وەلەو زۆر جاھىلىش بى، كەس نىيە ئىنكارى باشىي و پىتويستىي خوتىندى ئافرەتە بكا، چونكە ھەروا لىكى بەدەنەو؛ ئەگەر پىپاويك خوتىندەوار و تىگەبىشتوو بى، ئافرەتى بىنى خوتىندەوار و جاھىلە، ئايا ئەتوانن پىكەو بژىن؟ خۆ مەعلومە، خوتىندەوار و نەخوتىندەوار نابن بەپىك؛ (ھل ىستوى الذىن ىعلمون والذىن لا ىعلمون؟)^(۱)

خۆلاى تىگەبىشتوو وە مودرىكىش ئاشكرايە كە فەرمودەى خوتىندە لەسەر ژن و پىپا فەرزە؛ (طلب العلم فرىضة على كل مسلم ومسلمة)^(۲)

مەقسەدى لە خوتىندە نىيە، كچانمان بنىرىنە لاى (مەلا فاتمە) بەفەلاقە پىنج سال؛ دوو (ئەلف و بى) كەى فىر بكا، بەلكو مەقسەدى ئەوہى كچانمان فىرى خوتىندە و عەقل و ھونەر بكەين!

كە بۆ سەبەبى، ئەگەر خوانەخواستە كەسوكارىان نەما، بەعىلم و مەعارىفەت بىتوانن لە ناو مەجمەعى پىپاواندا، لە شەرى ژىندا بژىي و نەمرى، دەستى سووال پان نەكاتەو و سەرگەردان بىي!

ئىمىرۆ خوتىندى ئافرەت بۆ ئىمە ئەمەيە و ئەمەندەيە؛ نامانەوئى ئافرەت پرد و خانوومان بۆ دروست بكا، نامانەوئى مەحامات و قازىيەت بى بكەن؛ ئەمانەوئى ئەوئە خوتىندەوار و

(۱) ئايەتتىكى (قرآن)ە.

(۲) فەرمايىشتىكى (مەجمەد) پەيامبەرە!.

ساحیب هونەر و عهقل بن که ئیداره‌ی مال و خیزانمان بکه‌ن! بتوانن منالیان گه‌وره و به‌خێو بکه‌ن و ئیحتیاج بوو؛ بتوانی بژی و سەرگه‌ردان نه‌میتنی!

ئینجا له پاش ئەم هه‌موو حیکایه‌ته؛ عه‌رزیشان ئەکهم که ئەمانه بی مه‌کتبه نابێ و به‌مانه توانیم عه‌رزتان بکه‌م که موحتاجی مه‌کتبه‌ی کچانین و زۆر زۆریش داماوین و پێویستمانه! ئەوه هه‌موو کوردستانی جۆنووویی؛ مه‌کتبه‌ی کچانی تیا نییه^(١)، کچانمان هه‌روا جاهیله و بی مه‌عریفه‌ت دانیشتوه له مال‌هوه؛ بنیشت ئەجور و ته‌شیی ئه‌پرسن. هه‌رچه‌ند ئەکه‌ن نازانن چیشتی لێ نین! نازانن منال چۆن ژیر ئەکه‌نه‌وه و نازانن به‌پێوه پڕۆن!

ئهی گه‌وره‌ی کوردان؛ ده‌رمانی‌کی ئەم ده‌ردی جه‌هله، ئەم عیله‌تی وه‌حشه‌ته بکه‌ن! ئەم ده‌رد و عیله‌ته زۆر ساری و تیزه! له ٨٠٠,٠٠٠ هه‌زار نه‌فسدا کچیکی عاقیله و خۆینده‌وار و ئینسانیمان نییه!! ئەمه زۆر شینه، عه‌بییه، موهلیکه بۆ ئیمه، بۆ ئیستیقبلمان! مه‌کتبه‌ی کچانمان ئەوئ، مه‌کتبه‌ی کچانمان ئەوئ... ئەگه‌ر ئیجاب بکا نیوه‌ی مه‌کتبه‌ی کورمانان داخه‌ن و دوو مه‌کتبه‌ی کچانمان بۆ بکه‌نه‌وه. چونکه ئەولادی موسته‌قبه‌ل، حه‌یاتی میله‌ت هه‌موو واسیته‌ی ته‌ربیه‌یه و ته‌حسیلی کچانمانه... کچانمان جاهیله و بی مه‌عریفه‌ت بن؛ ئەولادیشمان وه‌ک ئیسته بی عه‌قل و ته‌ربیه‌یه ئەبن! کچانمان عاقیله و به‌عیلم و مه‌عریفه‌ت بن، ئەولادیشمان که ئەفرا‌دی میله‌ت و ئەولادی موسته‌قبه‌لی وه‌ته‌نن، ته‌ربیه‌یه و تیگه‌یشتوو به‌مه‌عریفه‌ت ئەبن! ئەمه حه‌قیقه‌تی که قابیلی ئینکار نییه! خۆ ئەمانیش هه‌موو عاقیلتیک ئەیزانی؛ بی مه‌کتبه، بی ته‌علیم‌خانه، بی خۆیندن نابێ!

(١) بۆ راستیی؛ بیکه‌م قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی مێینه - له سه‌رده‌می تورکی عوسمانییدا - له سلیمانیه و له ١٧/١٢/١٩١٥ز تا ٩/١١/١٩١٨ز دامه‌زراوه و ژیا. پێه‌ره‌که‌ی خاتوو مه‌لیحه نه‌زهت خانم کیژی قازی عه‌بدولقادی کوری شیخ سه‌لامی خه‌لکی سلیمانیه بووه! (بنۆره: العراق - ٢٧/٢/١٩٨٦ یان: کوردستانی نوێ - ئەلقه‌ی بیکه‌م قوتابخانه‌ی کیژانی سلیمانیه؛ که‌مال ره‌ئوف محمه‌د). جیگه‌ی گوته‌ به‌که‌م (ق. س. کیژان)ی سلیمانیه له سه‌رده‌می مه‌مله‌که‌تی عه‌راقی عه‌ره‌دا له ٢١/٤/١٩٢٦ز دا دامه‌زراوه و پێه‌ره‌که‌ی خاتوو گوژزیده یامه‌لکی بووه! دوا‌ی ئەو خاتوو زه‌ه‌رای مسته‌فا پاشا یامه‌لکی کابانی عییزه‌ت به‌گی جاف! وه‌ک گه‌لی سه‌رچاوه‌ش ئاماره‌یان کردوه (محمه‌دئمه‌ین زه‌کی) ده‌وریکی گه‌وره‌ی هه‌بووه بۆ ئاوه‌دان بوونه‌وه‌ی ئەو قوتابخانه.

ئهی وکه‌لای میله‌ت!

ئه‌پارێینه‌وه؛ ئەگه‌ر رووناکی ئیستیقبال و پێشکه‌وتنی ئەم قه‌ومه هه‌ژاره‌تان ئەوئ، ده‌رمانی ئەم ده‌رده بکه‌ن و کچه‌کانمان له جه‌هل و سه‌رگه‌ردانیی رستگار بکه‌ن... به‌هه‌موو ولات، ته‌نها که‌رکووک مه‌کتبه‌ی کچانی هه‌یه که ئەویش کاریکی ته‌واوی نییه! چوار پینچ سا‌له هیشتا نه‌ماندی دوو کچی پێ گه‌یاندبێ که ئەمیش ده‌لاله‌ت گوئێ نه‌دانی گه‌وره‌کانه به‌و مه‌کتبه‌یه! مه‌کتبه که کرایه‌وه، وه‌ک گاگه‌ل منالی تی به‌ره‌لا ناکرێ و وازی لێ بێنری به‌گیانی خوایی بژین! مه‌کتبه که کرایه‌وه، دا‌یی نه‌زاره‌ت و دیقه‌ته و موعاوه‌نه‌ت و خزه‌تی ئەوئ! سلیمانیه له بووجه‌ی ئەمسالدا مه‌کتبه‌ی کچانی هه‌بوو وه‌ک خه‌و، تا نیوه‌ی سا‌ل ناویان نه‌هینا! له پاش نیوه‌ی سا‌ل؛ وتیان موعه‌لیم نییه! ته‌ببعی ئەگه‌ر هه‌ر له هاوینه‌وه به‌جیددییه‌ت حه‌ز به‌کردنه‌وه‌ی بکرایه؛ ئەوسا موعه‌لیمه‌یان بۆ ده‌وژیه‌وه... به‌لام له پاش مه‌کتبه‌ی کرانه‌وه، ئەو موعه‌لیمه‌ی کوردیه‌ی ئەزانن، هه‌ریکه بۆ جیگه‌ی بیک ته‌عین کرا، وه‌ک بیکه‌ی بۆ «که‌رخ»، بیکه‌ی بۆ که‌رکووک ته‌عین کرا، به‌و چه‌شنه ئەوانه‌مان له کیس چوو، ئینجا وتیان: موعه‌لیممان بۆ ده‌وژنه‌وه بۆتان بکه‌ینه‌وه که ئەمه ره‌وا‌ی حه‌ق و عه‌دل نییه! ئەمه‌ش مه‌سئولیه‌تیکی گه‌وره بوو بۆ مه‌بعوسه‌کانمان که ئەم‌رۆ وه‌کیلی میله‌تن، مه‌عاشی میله‌ت و ده‌رئه‌گرن!

زاتێ که موقه‌ده‌راتی میله‌تی به‌ده‌سته‌وه‌ی بی و حه‌ز به‌ته‌ره‌ققیه‌ی و سه‌عاده‌تی میله‌ته‌که بکا، ئەبێ وه‌ک حه‌یاتی میله‌ت ته‌خه‌رتیه‌ ده‌ستییه‌وه، وه‌هایش هه‌ول بۆ سه‌عاده‌ت و پێشکه‌وتنی بدا و خۆی به‌چرای ئەله‌کتربه‌که‌وه پێشکه‌وتنی و پێ نیشان بدا! ئهی گه‌وره کوردینه! گه‌لی عیله‌ت هه‌یه و ده‌رمانی نییه و زه‌حمه‌ته، به‌لام هی ئیمه ده‌رمانی زۆره و ئاسانه که ئەویش مه‌کتبه‌یه و مه‌عاریف!

مه‌عاریفه و مه‌کتبه؛ به‌قانون، به‌عه‌داله‌ت، حه‌ق و حوقوق و ئیمتیا‌زمان هه‌یه، مه‌کتبه‌مان ئەوئ... مه‌کتبه‌مان بۆ بکه‌نه‌وه! حه‌یاتی میله‌ت هه‌ر به‌کوره‌وه نا، له پێش هه‌موو شتی‌کا و له هه‌موو وه‌ختی‌کا به‌کچه‌وه، به‌دایکی ئەولادی میله‌ته‌وه به‌نگه و قایمه‌ که دایک بی شیر و گیان بوو، ئەولادی ئەم‌رئ، نا‌ژی!

مه‌عنای نییه؛ هه‌موو جیگه‌ی بیک بووجه‌ی موساعید بی و ئیمه بووجه‌مان موساعید نه‌بێ بۆ کردنه‌وه‌ی دوو مه‌کتبه‌ی کچان و قابیل نییه که پاره بوو، موعه‌لیم ئەبێ! له به‌غدا، له مووسل و که‌رکووک و حه‌تتا به‌شکو له سلیمانیه‌دا، ژنی خۆینده‌وار زۆره... ئیمه ئەمانه‌وئ ئیلا موعه‌لیمه‌ی بیکمان، چوار پینچ موعه‌لیمه‌مان ئەوئ که بتوانی

کچه کافمان فییری نووسینی ناوی خویمان و بییک و دوو وه فییری دوو چیشیت لیتان ئینسانیی و فییری دوو تهقه لئی دروومان، له وه زیاتر پهیدا بکهین! هه موو شتی به هیتواشییی و له سه رخویی، له پر نایئ!

ئه مرۆ، دوو مه کته بی کچانی ئه ووه لیمان بۆ بکه نه وه که له ههشت سه د هه زار که سدا « ۲۰ » کچی خوینده و ارمان بۆ پهیدا بکا! بۆ پئی بگه بیئنی، هه چچی که مان ناوی، ته نهها دوو مه کته بمان ئه وئی! ئه مه شاره گی خوینی میلله ته، هه یاتی نیوهی مه وجودی میلله ته! بی پیتشکه وتن و پئی گه بیشتتی ئافرهت، میلله ت سه رناکه وئی، ناژین، پئی ناگا! هه روا جاهیل و وه حشییی و دواکه وتوو ئه میتیتته وه!

ئیتتر به هه موو نه وعی؛ مه کته بی کچانمان ئه وئی... کچانمان له دهردی جههل و سه فالت رستگار بکهن؛ (مه کته بی کچان، دارو لموعه للیمین، پرۆگرام)؛ سئ بونیانی عیرفان و مه عریفه تی میلله ت... ئه مانه یه که له وکه لای میلله ته که مان ئه وئی و چاوه رپتی به جی هیتانی ئه مانه یین و له هه موو شتی پتوبستتر و فه رتره... به شه ربه ته تی ئه کهن، به عه قل و و بجدانی ئه کهن!

.....^(۱) ئه ی مه بعووسانی کیرام!

ئه مه دوو جاره ویرام به ئاشکراییی گه لئ شتی پتوبستیتان عه رز بکه م و توانیم دهرد و ده وای قه ومه که متان پئی بلتیم... چونکه ئه مرۆ مه بعووسی بۆ میلله تی گه وره و عه زیزه، ئه وانیش ئه بی ره حه تیی و خویشیی خویمان له ره حه تیی و خویشیی میلله تدا ببینن و تا میلله ت مه سه وود نه کهن، ئیستراحت نه کهن و ئه بی داییم ئاگایان له ئه حوالی قه ومه که یان بی که فریادیان کرد بچن به فریادیانه وه؛ که که وتنه زه حمه ت و دهردی که وه چاره سازیان بن! هه روا پروانینه مه بعووسانی ئه قوامی سائیره و هه تننا زۆر دوور نه چین؛ پروانینه مه بعووسه عه ره به کان، چیی ئه کهن بۆ میلله ته که یان و چۆن ئه گه ن به فریادی قه ومه که یان له ئانی ته نگانه و ناخویشیدا!

هه رچه نده بیر ئه که مه وه و ورد ئه بجه وه؛ شه رم ئه مگرئ و سه ر دائه نه وینم مه بعووسه کافمان ئاگایان له ئه حوالی ئه م میلله ته نبیه!! جه رگیان بۆ قه ومه که یان ناسوتئ!! ئه مه شتیکی زۆر گرانه و ناخویشه؛ چونکی تی ئه فکره ده دوانزه مه بعووس، هه موو خوینده وار، گه وره گه وره ی کورد، نیرراو و وه کیلی میلله ت، له شاری به غداد مه بعووسی بییک میلله ت،

بییک جینس، وه کیلی بییک ئومه ت؟ نیرراوی بییک ولات و وه تن، نه مدیی بییک ده فعه هه موویان له جیگه بییکا کۆبنه وه و دائیر به دهرد و عیلله تی میلله ت، دائیر به سه عاده ت و خویشیی قه ومه که ی دوو قسه بکهن، ئیجتیما عیکی بۆ بکهن و هه ولتیک بدن!! هه رچه نده لیتی ئه ده مه وه، هه روا شه رم ئه مگرئ! چونکی زۆر گران و قورسه؛ میلله تی مه بعووسه کانی هه ولئ بۆ نه دا و خه ربکی ئیسه عاد و ته ره ققیی نه بی!!

مه بعووس ئه بی بۆ ته ره ققیی و ره فاهییبه تی میلله ت، ئیجاب بکا ئیستراحتی خوی فیدا بکا و بکه ویتته ئه زبیه ته وه؛ ماددی و مه عنه ویی مو عاوه نه تی میلله ت بکا... مو عاوه نه تی جه معییات و موئه سه سه ساتی خه بییرییه و عیلمیییه ی میلله ته که بکا، چونکه ئه وان ئامینی میلله ت و ره هبه ره گه وره کانن! تی ئه فکره؛ مه بعووسی خه لئ، یارییه ی مه کته ب و مه عاریف ئه دهن، به نه قد و که لام خزمه ت ئه کهن... هییی وایان هه یه نیوه ی مه عاشه که ی ئه دا به مه سه که نی، نیوه ی ئه دا به جه معییبه تییکی خه بییرییه! هییی وایان هه یه مه عاشه که ی فیدا ئه کا بۆ مه کته بی، بۆ موئه سه سه ساتی خه بییرییه! هه رچه ندم کرد و ورد بوومه وه، ناتوانم بلتیم؛ نه مدیی مه بعووسی کمان لوتفه ن مه رحه مه ت به ره رمووی و مه عنه ویی و ماددی مو عاوه نه تی، ته شویقی، ته شجیعییکی مه کته بی، جه معییبه تی، غه زه ته بیکی کوردیی بکا!!

بییکئ له مه بعووسه مو حته ره مه کافمان ته به رپرو ع ئه کا بۆ مه کته بیکی به غدا، که چیی هه رچه ندم ئه کرد، نه مدیی مو عاوه نه تییکی مه کته بیکی کورد بکا!! هه موو ئه یزانین، مه کته ب وه له و ره سمیی بی و حوکومه ت ته ئمینی ئیداره ی بکا، وابه سه تی مو عاوه نه ت و ته شویق نبیه! ئه مینم تا ئیستا به پیا نقۆ، سینما و دونبه له و ئیبعانه نه بووایه، (مه کته بی سلیمانیی) ده قیقه بییک ئه ئه ژیا و ئیستا ئه و مه کته به بچکۆ له یه شی نه ئه بوو!!^(۱)

(۱) بۆ راستیی و لایینگرتنی باسه که؛ گه لئ به لنگه ی راست به ده سه ته وه هه ن. بۆ وینه؛ پیتش کردنه و دی ئه و بییکه م (ق. س. سلیمانیی) له سه رده می مه مله که تی عیرا قی عه ره بدا، پیتا کئ کۆکرایه وه که ده ولتیه مند و فرمانبه ره کان تیتیدا به شدار بوون و به هه موو، بری « ۹۴۵ » رو پییه یان کۆکرده وه و قوتابخانه باس کراوه که ش له ۱/۳/۱۹۲۵ ز. دا کرایه وه! (بنۆره باسی پیتا که که: ژبان وه - ۱۱/۲۴ و ۱۲/۱۲/۱۹۲۴ ز... بۆ باسی کردنه وه ی قوتابخانه که ش: ژبان وه - ۱۰/۷/۱۹۲۵ ز) دیسان وینه بیکی دیی ئه ویه هه ر هه مان قوتابخانه له هاوینی ۱۹۲۶ ز. دا به هۆی نواندنی دراماییکه وه، بری « ۶۵۰ » رو پییه ی گرد کرد وه بۆ پرکردنه وه ی ناته و او پییه کانی قوتابخانه که و به تاییه تیش «باندۆی مووسیقی» ی پئی کربیی. (بنۆره: ژبان: ۹/۹/۱۹۲۶ ز).

خۆ دياره ئهم نوعه ئيعانهيه بهقهدهر سهرفيترهبيك، بهقهدهر زهكاتتيك و خيتر و
 هسه ناتيكهوه، موهيمتره! ئهوه مهكتهبي سليمانبي ۳۰ - ۴۰ تهلهبهى تيايه؛ يا
 كهسوكاريان نيبه، يا كهسوكاريان ههيه و فهقيرن، رووتوقوت، بئ كتيب و دهفتهر، له بهر
 ئيكمالي تهحسيل، دهوامي مهكتهب ئهكهن كه ئينسان بيانينئ جهرگي بۆيان ئهسووتئ!
 خۆ حالي مهكتهب، له بهر بي موعه لليمبي، له بهر بي كتيببي، له بهر بي ئهدهوات و
 ئهساس وه خوسوسه ن له بهر بي جيگه بي، ههروا ئينسان ئهتوينتتهوه و موته ئهسسبير
 ئهكا! ئهوه مهكتهبي «كزيه» پريه تي له تهلهبهى فهقير و بي كهس! گه لي تهلهبهى
 مهكتهب تهواو ئهكهن و ده رئه چن، له بهر بي نانبي و فهقيربي ناتوانن بيته جيگه بيكي
 وهك به غداد ئيكمالي تهحسيل بكه ن كه ئهوه زهريه و زهريه بۆ حياتي ئه و منداله كه
 فهرديكه له ئفرادي ميللته! ئهوه مهكتهبي «چه مچه مال، ههله بجه، قهرحه سهن» كه
 ئه مه يان مهركه زي جيگه ي مهبعوس بيكي گه و ره و دهوله مه ندمانه!

ئه مانه هه موو موحتاج و ويرانه، بي موعه لليم و بي جيگه و بي ئهساس! جا كه
 ئه ساسي عيلم و تهحسيلي ميللته بهم چه شنه بي رزيو و نامه تين و نارتيك بي، زور
 خراپه، موهليكه، زه ره ر و خوسرانه!

ئه مرۆ رۆژي هيممهت و خزمه ته! رۆژي لوتف و رهحمه ته! ميللته برسيبي و تينووه!
 ميللته زور داماو عيلم و مهعريفه ته، ميللته زور زور بي كهس و دواكه وتوووه؛
 ميللته له ژيتر باري جهل و سهفاله تدا ئه پليشيتتهوه، ئه رزي!

بروانن؛ مهبعوسي ميللته تان چيبي ئهكهن بۆ قه ومه كه يان! بيكي به قسه و بيكي
 به قه له م، به نه قد و مال! بيكي به جان و گيان خزمه تي ميللته ته كه ي ئه كا، وه زيفه ي
 ويجدانبي و ميلليبي خوي به جي ئه هيني! هيشتا نه مدبي بيكي له مهبعوسه كانمان
 ته نه زورول بكا، له مودده ي تهعتيليه ي دهوره بيكي مهجليسا، بچيته ناو ميللته ته كه ي،
 سهيريكي مهكته به كاني، سهيريكي كه لاوه كاني، سهيريكي فابريقه و مهعمه له كاني (!!)،
 سهيريكي فوهره راخانه كاني بدا و سهيريكي بكا و ئيجاب بكا دهست بكا به باخه ليبي
 حه مييه تدا؛ دوو روپيه به بدا به ئيحتياجاتي مهكتهبي ئه ولاده كاني!!^(۱) سئ روپيه به بدا

(۱) درهنگي - له مابيسي ۱۹۲۸ ز. دا - نوينه ره كاني كورد كه وتنه ديده نبي قوتابخانه كان... بۆ وينه
 محه مه ده مين زه كيبي، سه بري بهگ ديده نبي سليمانبييان كرد و پارهيان به خشيوه! (بنزوه: ژيان -
 ۱۷/۵/۱۹۲۸ ز.)

به دوو فهقيري ميللته ته كه ي!!^(۱)

..... له مه و پيش هه نني شتي پيوست و نازكم عه رز كرديوون كه به هيوام ته ماشا بيكي
 بكه ن. ئيستايش شتيكي كه ي وا موهيمتان عه رز ته كم كه به قه ده ر ئه وانه گه ره كه! وهك
 خوشتان ئه زانن، زماني كورد و عه ره ب زور جياوازن له بيكي... روحي قه ومي كورد و
 عه ره ب زور له بيكي دوورن. ئه و شته ي مووافيقي قه ومي عه ره ب بي، مووافيقي تهبعي
 ئيمه نابئ!

ته ماشا بكه ين؛ هه چ ميللته تي كه كتيببي ته رجومه و ته ئليف كردي، به چه شنيكي
 نووسيوه كه روحي قه وميبي خوي قبوول بكا. ئه مرۆش ئيمه، يه عني كوردي
 جونووبي^(۲)، مووافيقي مادده بيكي قانونبي، ئه ساسي و شه رتيكي قه راري
 عوسبه تولوئومه م^(۳)، حه ققي نووسيني كتيببي كورديمان هه يه و له مه ودوا له هه چ شتيكي
 كه دا، مه جبوور نين شوين پتي كه س هه لگرين و ئه توانين به سه ره به ستيبي، له دائيره ي
 قانوندا، هه رچيبي بۆ پيشكه وتنمان دهست بدا، مووافيقي عه نه نات و ئامالي ميلليمان
 بيكه ين!

له پيش هه موو شتيكدا عه رزيستان بكه م كه حوكومه ت، وهك بۆ عه ره به كاني ئه كا،
 هه تتا وهك بۆ جله خواره كاني ئه كا^(۴) كه مووافيقي حه ق و قانون نيبه، مه جبووره بۆ
 كورديش كتيببي كوردي، ئاساري كوردي، له وازماتي مهكتهب بۆ كورد پهيدا بكا و
 بيكا!

هه چ مهكته بيكي عه ره ب و جله خواره كاني نيبه، پري نه بي له ئالات و ئه ده واتي مهكتهب
 و كه ششاهه و هه موو شتيكي تهواو نه بي!

(۱) كۆتايي - به شي ۴.
 (۲) كوردستاني داگيركراوي عيراق عه ره ب!
 (۳) ئه م باسه له لاييكه وه له دوو مادده ي گشتيبي سه ر به مافه كاني گه لي عيراقدا به كه له بنچينه ي
 قانوني عيراقبي ۱۹۲۵/۳/۲۱ ز. دا، هاتوووه. له لاييكي ديبه وه مه به ستي مادده «(۳) ي پريار
 دراوي ۱۹۲۵/۲/۱۶ ز. ي كۆمه لي گه لانه! بۆ پتر شاره زا بوون بنزوه ئيره و؛ كي شسه بيكي
 سياسي....

(۴) جله خوار: ناسنيوتيكه كوردي په ره ره كان له بيكه م سه رده مي حوكومه تي كوردستان؛ س ۱۹۱۸ -
 ۱۹۱۹ ز. راوه دا يان بري به سه ر كورده توركخواره كان و هاوتاياندا... به لام ئه م مه به سته كه ي ئه وان هه
 كه خويان به توركمان ده زانن!.

ئەى مەبعووسانى كىرام!

ھاوار ئەكەم بەدېققەت پروانن؛ پرواننە مەكتەبەكانى ولاتتان، ولاتتى كە ئېتوھ نېرراوى ئەون! بەتەئەمولەوھ پروانن و تى فكرن؛ ئايا دوو كتېبى كوردېبى، دوو ئەسەرى كوردېبى ئەبېنن؟ ئە ئە، ئە نايېبېن! ئەمە چىبە و بۆچىبى و ابى و ئايا چ وەختى ئەبى چىسسەمەندى عېلم و تەرەققىبى بېن و چۆن بەم چەشنە، بەم حالە پەشېواوھ، پېش ئەكەوېن؟.

لە پېش ھەموو شتېكا تەك ئەكەم ئەم خىتابە، ئەم ھاوارە، ھەر بۆ مەبعووسىك وھ يا ھەر بۆ مەبعووسى سلىمانىبى ناكەم! ئەم ئېستىرحامانە لە ھەموو مەبعووسىكى كورد وھ لە ھەموو وکەلاى مىللەتى كورد ئەكەم!

عەرزتان بکەم؛ مووافىقى حەق و قانونن، چۆن ئىشمان پى ئەكرى و ئەتوانېن پېشكەوېن؟ بۆ تەئلىف و تەرجومەى كتېبى كوردېبى، جەمعیبەت تەشەككول بکا، بەزووبى ھەم زۆر بەزووبى كتېبى مەكتەب بنووسىتەوھ و زۆر زوو لە چاپ بدرى! بەلام ئەم جەمعیبەتە، ئەم جەمعیبەتە بەئەساس بى و ھەرچىبى لىنگىكى لە كوردېبى ھەلدا، قوبوول ئەكرى. چونكە ئەوانە لەجىاتىبى چاكىبى زەرەر ئەدەن و زۆر خراپن بۆ ئېمە! كە ئاگادارى زمانى كوردېن و ھاوارى پېشكەوتنى كورد ئەكەبىن، شتى و زۆر نابەجى، قوبوول ناكەبىن و نامانەوئى! بېستوو مانە (بەرنجىبى) و (ئەورەحمان سەعید ئەفەندىبى)^(۱)

لە ئەو جەمعیبەتە كوردېبەدان! تەئمىنتان ئەكەم؛ ئەم دوو زاتە وھ يا ئەم دوو نېوھ كوردە، عەرەبىكى بەغدا وھ يا مووسل چۆن كوردېبى بزانتى، ئەوانىش وای دەزانن، ئەوبى پېشەوھىان نە رۆحى، نە خوئى، نە دەموپلى، نە ھىجى كورد و كوردېبى نىبە! ئەوبى دوایشەوھ؛ ناتوانن كوردېبى بنووسى و كوردېبى لە قسەكردن زىاتر نازانتى!

ئېنجا تەك ئەكەم؛ جەمعیبەت تى كە دوو كەسى و نەشارەزای لە كورد بەدەرى تىا بى، چ خىرئىكى تىا بى و ئەبى چىبىمان بۆ بکەن!

ئەى وکەلاى مىللەت!

ئېتوھ كە مەبعووسى مىللەتن، لە شتى و نازك و موھىمدا، نابى بى خەبەر و بى ئاگا

(۱) بۆ باسى ئەو نېوانە، بنۆرە: (كىشەبىكى سىياسىبى...)

جىگەى گوتتە ساتىعوووسەرى نىئوى (عەبدوورپەرھمان سالىح)ى بردووھ لە جىگەى ئەم عەبدوورپەرھمان نىئوھ. پېتم وھىە بىكىكىيان ھەلەپە!؟

بن! كە موداخەلەى شتى و نەكەن، كە ئەمانەمان بۆ چاك نەكرا؛ فائىدەى چىبى؟ چۆن ئېتوھ قوبوولئى ئەكەن: مودىرئىكى مەعارىفى بىگانە لە رۆح و ئەفكارى ئېمە، بەھەوھەسى خوئى جەمعیبەت تەشكىل بکا بەناوى مىللەتەكەتەنەوھ و بۆ مىللەتەكەتان كتېب و ئاسار بنووسنەوھ كە ھىچ مووافىقى رۆحى ئېمە نەبى و ئېتوھش خەبەرتان نەبى؟ ئەى مەبعووسانى كورد!

تەك ئەكەم فرىابى مىللەتەكەتان بکەون! ئەمرۆ رۆژى خزمەتە، رۆژى جىددىبەت و فەعالىبەت! ئېمە ئەم جەمعیبەتەمان بەم چەشنە ناوئى! جەمعیبەتېكمان ئەوئى كە كوردېبى بزانتى؛ بتوانن كتېبى كوردېبى بنووسىتەوھ و لە ژئىر دەستى بىگانەبىكدا نەبى، لە ژئىر دەستى كوردېكدا بى!

بەچ قانونن، بەچ حەققى (ساتىع بەگ) حاكم بى بەسەر جەمعیبەتېكى كوردېبىدا كە كەلىمەبى كوردېبى نازانتى؟ بەچ حەققى موعارەزەى فىكر و رەئىبى جەمعیبەتېكى كورد بکا؟ بەچ حەققىكەوھ ئەو ئاسارى كوردېبى نووسراو و قوبوول و تەبەك ناكە و بەچ حەققىكەوھ ئىعتىرازمان لى ئەگرى. گوئ نادانتى؟

ئەى وکەلاى مىللەت!

تەك ئەكەم ئىتر بەسىبى بى! بۆچىبى ئەوھندە ئەغىيار و بىگانە دەستمان پىاكىشن و رېبى تەرەققىبىمان لى بگرن و ئىتر فرىامان بکەون و بەجىددىبەت و فەعالىبەت كارمان بۆ جىبەجى بکەن! عەرزىستان بکەم كە (ساتىع بەگ) بەسېفەتى مودىرېبەتېبى مەعارىفى عومومىبەوھ حەققى تەدقىقى كتېبى ھەبە، بەلام ئەوھندە ئەتوانن تەماشای بکا كە لەسەر ئوسوول و پرۆگرام بى. لەوھ زىاتر حەققى تەدقىق و تەنقىدى نىبە و ناتوانن كوردېبىمان پى بکا بەعەرەبىبى و كەلىماتى عەرەبىبىمان پى قوبوول بکا، وھكو تا ئىستا ئەىكردا!

ئېنجا جەنابتان ئەبى ئاگاتان لەم ئىشە نازكە بى... خەبەردارى ئىشوكارى مىللەت بن! وھك تا ئىستا ھەرچىبى ئىحتىاجىبەكمان بوو عەرزمان كردن، بۆ ئەمانەبىش ھاوار ئەكەبىن: جەمعیبەتېكى تەرجومە و تەئلىفى كوردېبى و تەشكىل بکەن كە كوردى تىا بى و لە ژئىر تەئسىرى كەسدا نەبى و بەئىشارەتى كەس نا، بەئىشارەتى چاكىبى مىللەت بەرپتوھ بچن و خوئىستان ئاگاتان لە تەشكىلى ئەم جەمعیبەتە بى و بزانتى كى ئەبى بەئەغزا؟ ئەبى چوار پىنچى تەعەبن بکەن كە وەزىفەى كەبىان نەبى و مەعاشىكى تەواوبان بدرىتتى و ھەر خەربكى تەرجومە و تەئلىف بن! ئەگەر مودىرېبەتېبى مەعارىفمان بۆ تەشكىل كرا، لە ژئىر رىاسەتى مودىرى مەعارىفى كوردستاندا و لەو جىگەبەى مودىرېبەت لىبى ئەبى، دابنىشن!

دیسان عهزرتان ئەکه مهوه، له جه معیبه تی کوردییدا، بیگانه و نیوه کورد و نهشارهزای
وهک (بهزنجی و ئەمانه) مان ناوی، چونکی ئەوان نه کوردن، نه کوردیی ئەزانن!
ئەوانه بهکه لکی کورد نایه و نامانهوی!

کوردیی
٩٢٦/٢/٢٦

[تهواو]

☀ پ. ن؛ که: ١٧١/١٢/١٤ (*)

[زهکی سایب / مستهفا سایب — هه موو کوردی!] (١)

[— / — / ١٩٢٧ ز]

[سلیمانیی]

تکاییتی تایبه تی بو هه موو کوردیک

لای هه موو کهس مه علوموه که میلله ت به زمانه وه ئەناسرئ. به قای هه موو قه ومیک
به زمانه وه بهنگه! میلله تی بچ زمان نییه له دنیا دا. هه چ قه ومی زمانی که وته ته زلزل و
نه مانه وه، هه چ میلله تی زمانی خوئی موخافه زه نه کرد، ناخیریه که ی ئینقیرازه! میلله تی
کوردیش تا ئیسته زمانی میللی خوئی له هه موو شتی پاراستوه. به سایه ی موخافه زه ی
زمانیه وه؛ ئەمۆ میلله تی کورد ناوونیشانیکی هه یه و ئەناسرئ! ئەمۆ له حوکومه تی
عیراقد، زمانی کوردیی له ره سمیياتدا مه قبوله. موخافه زه ی لیسانیش به شتییک ئەبچ،
پتی قسه بکرئ و بنووسرئ و بخوئیرئ! ئینسانئ که زۆر مودده ت به زمانی باو و باپیری
قسه ی نه کرد و نه نووسی و نه یخوئند، ئەو زمانه عهزیه ی بیر ئەچیته وه. میلله تی کورد
تا ئیسته که له ژیر تهوقی زولم و جهاله تدا بووه و بچ دهست بووه، له بهر ئەوه یه کتیب و
ئاساری مودده وه نه ی نییه و له بهر ئەوهش چاک نه ناسراوه... هه ر سه به یی بچ کتیبیی و
نه شریباته که کوردیکی هه ولتیری (ره شید موفتی) ی سهوق ئەکاته سه ر مه قاله نووسین له

(*) دهستنوس، ههروه ها بلاوکراوه ی: ژیان - ١٩٢٧/٧/٥ ز (زهکی سایب - سلیمانیی).

(١) ئەم نامه یه به لگه ییتی به خوکه وتنی خو به تی بو راپه راندنی ئەرکی کو و چاپ و بلاو کردنه وه ی
کوردیی که دواتر بهری گرت و پرۆزه ی (نه شریباتی کوردیی - مه روانیی) لئ ده رچوو که له
داها تو دا ده ناسریتته وه!

عه لییه یی زمانه شیرینه که ی دایک و باوکی خوئی!

له م درتیه به مه قسه دم ئەوه یه که مونه وویران و لاوانی ولات که ئەو وه زیفه یان له سه ر
شانه، ئەبئ هه رچییه کیان بو بکرئ، بیکه ن و نه وه ستن. هه ر هه یچ نه بی که خه ربکی
ته ئلیفات و ته رجومه نابن، هه رچیئی ئاساری پتیشوا مان هه یه، کوئی بکه نه وه و بیته یته
له چاپی بدن و بلاوی بکه نه وه تا هه م ئەو ئەسه رانه که نیشانه ی رۆحی کوردییه له ناو
نه چئ، ساحیب ئەسه ریش ناوی بچئ؛ هه م به سایه یانه وه زمانی میللیمان موخافه زه و
به رده وام بکه بن... وهک کتیب نووسینه وه و ته رجومه ی کتیبیی عیلمیی و فه نییی
پتیه سته، کو کردنه وه و چاپ کردنی ئاساری پتیشوانیش موهیم و پتیه سته!

من زۆر ده میکه به و ئەمه له وه خه ریکم و چه ند سا له هه ر چیی شیعریک، قسه و
باسیکی گه وره کا مان بیینم و بییه م، کوئی ئەکه مه وه و حازری ئەکه م، به دل تا سه ر بییه م و
ته واوی بکه م، له گه ل نو یزه ییتک له ته رجومه ی حالی گه وره کا مان بیکه م به کتیبییکی چاک،
بیخه مه پتیش ده می هه موو کوردیک!

له بهر ئەوه تکا ئەکه م له هه موو کوردیکی حه مییدتمه ند، له هه موو مونه وویر و لاوتیک؛
ئایا ته رجومه ی ئەحوال و سه رگوزه شته و قسه، ئایا شیعر و غه زه لییاتیی هه چ شاعیر و
ئه دیبیتیکی کو و تازه ی کوردیان لایه و هه یانه، لوتف بکه ن بۆم بنیرن تا هه موویان کو
بکه مه وه و له چاپیان بده م له شکلی کتیبییکی مونته زه م و موعه زه مدا که به سایه ی
هه موو حه مییه تمه ندیکی کورده وه، ئەسه ریکی وا گه وره و موهیم بیتنه و جوودا! وه عدیش
ئه ده م، هه رچیئی ته رجومه ی حالی جه نابی (نالیی، شیخ ره زا، مه وله ویی، کوردیی، سالم،
وه فایی)، یه عنی ییتکی له شاعیر و ئەدیبه کانم به راستیی، به ته ئریخی ته وه للود و
وه فاتیانه وه به ته واوی بو بنووسئ، له پاش چاپ کردنی، دوو کتیبیی له و کتیبه و هه رچی
«١٠٠» شیعر، یه عنی «٢٠٠» میسه رعم له ئەشعار و غه زه لییاتیی ییتکی له شاعیره کانم
بو بنیرئ، له پاشدا ییتکی له و کتیبه ی به دیاریی ته قدیم ئەکه م! مه منوونیه ت و
مننه تداریی خو م و خزمه تی میلله ته کهش به جیا.

تکایش ئەکه م، هه ر کهس به قه ریحه و فیکری خوئی ناوتیکی موناسیب و جوان
بدۆزیتته وه بو ئەم کتیبه گه وره یه و موهیممه!

سلیمانیی
زهکی سایب

[تهواو]

☀️ پ. ن؛ که: ۱۷۲/۱۳/۱۴ (*)

[نه‌ورۆز/ مسته‌فا سایب — براده‌رتیکی له هه‌ولێردا] (۱)

[۱۹۳۴/۹/۲۹ز]

[سلیمانی]

.....

ده‌میتکه خۆمان له‌بێک مات داوه، وا چاکه له ماتیی ده‌رچین؛ مه‌یل تازه بکه‌ینه‌وه!

هه‌رچه‌ند موچه‌به‌تیکێ پر حه‌قیقه‌ت که له‌گه‌ل خوین و گوشتا تیکه‌لاو بووی، ئیحتیاجی نییه به‌تازه‌کردنه‌وه، مه‌گه‌ر جار به‌جار بۆ ته‌سفیه‌ی مه‌عیده؛ نه‌ختی (ئینگلیز دۆزی) (۲) بۆ بخوین... نه‌! لام وایه نه‌ ئه‌مه، نه‌ ئه‌وه، هه‌ردوو له‌ بێک دوورن، یه‌عنی له‌م پرۆژهدا هه‌ولێ مه‌عیشه‌ت بۆ مه‌نغه‌ته‌ی شه‌خسی، هه‌ولێ موچه‌به‌ته‌ی بزێرکانده‌وه! سه‌رزاری، برا و دۆست، ناوئاخه‌که‌ی هه‌ولێ گیانی گیانییه! جار‌جاریش که ئه‌و ناوئاخه‌ وه‌ک بۆمبا ته‌قه‌یتته‌وه، پارچه‌بێکی به‌راست و چه‌پا، برا و دۆسته‌ گیانی به‌گیانییه‌کانی لال و پال ئه‌خا! ئه‌لێن ئیجتیماعیاتی زاده‌ی مه‌ده‌نییه‌ته‌، به‌لام هه‌ردووکیان له‌ بێک ته‌لقیح بکرتن، له‌ ناو ئیمه‌دا ریایی، مه‌راییی لێ په‌ییا ئه‌بێ که باپیری ئه‌مانه‌یش ده‌سیسه و مه‌لعه‌نه‌ته! هه‌روه‌ک چۆن ته‌فریقه و ئیفسادات، شا ده‌ماری بگریی؛ رۆحی ده‌رئه‌چێ - ئه‌و رۆحه‌یش جه‌هاله‌ته - ئیسه‌یش بێ ئه‌و رۆحه‌ ناژین... خووییکه و گرتومه‌انه!

له‌م پرۆژانه‌دا به‌سایه‌ی دوکتۆره‌کانمانه‌وه نه‌خۆشیی «فوق‌رده‌م» (۳) روو له‌ کزییه، هه‌موو موسته‌لای عیله‌ته‌ی فوق‌رده‌م بووین که ئه‌م ده‌رده‌یش له‌ ناو ئیمه‌دا ده‌وای نییه، چونکه به‌قه‌ده‌ر به‌ره‌ی خۆمان پێ درێژ ناکه‌ین، جله‌ومان به‌رداوه! ئه‌گه‌ر پروا ناکه‌ی، سه‌ری مانگ تۆزێ بگه‌رێ و ورد به‌روه‌ه - به‌لام پێ له‌ چایخانه‌کان نه‌بڕی - ئه‌وسا ئه‌زانیی

(*) ژیان - ۱۹۳۴/۹/۲۹ز (به‌سه‌ر نیوی: کاغه‌زیک بۆ براییکی خۆشه‌ویستی نووسیوه که له هه‌ولێردا!).

(۱) - دوا‌ی به‌راو‌وردیکی زۆر و لێک‌دانه‌وه‌ی پێوه‌ندییه‌کانی به‌هاوه‌له‌کانییه‌وه؛ پێم وه‌به‌ که بێکی بێ له‌ هاوه‌له‌کانی جارانی و تیکه‌لی کوردايه‌تیی، به‌لام ناتوانم بلێم کتیه‌!!

(۲) ده‌رمانیک بووه بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی گه‌ده و چه‌شنی سو‌دا بووه. له‌ ئێرده‌دا به‌توانج هیناویه‌تییه‌وه!

(۳) که‌م خۆتینی!

پاره ئه‌ده‌ین وه‌قتی پێ سه‌رف ئه‌که‌ین! ئه‌م مادده‌یه له هه‌مووی خۆشته‌! له‌هه‌لحه‌مه‌د؛ ئه‌م‌رۆ مه‌عاریف روو له پێشکه‌وتنه، خوا ئه‌ولییای ئوموور و مه‌عاریفه‌روه‌ران مووه‌فقه‌ق بکا، هه‌ر له‌وحه‌ی مه‌کته‌به‌کان مابوو، ئه‌ویشیان گۆزایی، له‌وحه‌ کۆنه‌کانیان هه‌لگرتوووه بۆ چه‌ند مه‌کته‌بێکی که، که له‌ دیهات عه‌شائیره‌کاندا تازه‌گوشاد ئه‌کرتن!

(ماوییه!) (۱)

نه‌ورۆز

[ته‌واو]

☀️ پ. ن؛ که: ۱۷۳/۱۴/۱۴ (*)

(۱) چه‌ند سه‌رنج‌م داوه (پاشماوه) که‌یم له‌ پرۆژانه‌نووسیدا به‌رچاو نه‌که‌وت!

(*) ده‌ست‌نوس - ۱۰ نامه له‌ دۆسیه‌ی تایبه‌تیییدا - له‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێش‌وه‌هه‌ پارێزراو له‌ لای من! جێگه‌ی وردبوونه‌وه و لێک‌وێنه‌وه و گوته‌ که مسته‌فا سایب دوا‌ی راگۆسته‌وه‌ی له‌ باژێری حیلله‌وه بۆ سلیمانی - ده‌مه‌و نیوه‌ی س ۱۹۳۲ز - له‌ رایته‌لی پرۆژه‌ی (نه‌شریاتی کوردیی - مه‌ریوانیی) و له‌ نیوان ۱/۱/۱۹۳۲ز - ۳/۶/۱۹۳۴ز، ئه‌م دۆسیه‌یه‌ی بۆ نامه‌کانی خۆی که ناروونی بۆ (مه‌ریوانیی) نیشه‌تی به‌غداد، هه‌لگرتوووه. مخابن له‌ دۆسیه‌یه‌که‌دا (وه‌لامانه‌کانی مه‌ریوانیی) دیار نییه و په‌نگی له‌ دۆسیه‌بێکی دییدا، هه‌لگرتبیت و دوا‌ی کۆچی مالتا‌وایی که‌وتییه‌ته‌ لای بێکیکی دیی و ون بوویت! ئه‌م نامه‌ - هه‌روه‌ها باسی پرۆژه‌ی نیو‌رویش که‌ من ئاشکرای ده‌که‌م - باسی سه‌ره‌تای پرۆژه‌که‌یان هه‌لنه‌گرتوووه، هه‌روه‌ها باسی دوا‌ هه‌واله‌کانی... به‌لام وێرا نامه‌کان په‌رده‌ له‌سه‌ر کۆ و چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردیی دوو که‌سی بێ پێوه‌ندی به‌چاپ و چاپگه‌ری و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردیی ساغ ده‌که‌نه‌وه که - وێرای جودایی پیشه‌ی خۆیان - له‌ پرۆژگاریکی دواکه‌وتوی ناسکدا مشورخۆری چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردیی بوون، هه‌روه‌ها دیسان - به‌شێوه‌بێکی دلنیا و راست و تۆمار‌کراوه‌هه - باری کۆ و چاپ‌کردن، شوتین و سنووری بلا‌و‌کردنه‌وه، باری فرۆشتن، ژماره‌ی چاپ و بلا‌و‌کراوه‌کان ئاشکرا ده‌که‌ن و گۆشه‌بێکی نه‌پینی میژووی (بزوتنه‌وه‌ی رۆشنییری کوردیی) رووناک ده‌که‌نه‌وه!

پرۆژه‌ی نه‌شریاتی کوردیی - مه‌ریوانیی:

دوا‌ی وردبوونه‌وه‌م، دلنیا ده‌لێم که؛ ئه‌م پرۆژه‌یه‌ دوو قوناگی به‌خۆیه‌وه‌ دیتوووه:

بێکه‌م: مسته‌فا سایب - به‌ته‌نی! - دوا‌ی دامه‌زاندنی به‌ئه‌ندازه‌شان له‌ باژێری سلیمانی ۱۹۲۶ز، ده‌که‌وه‌ که‌وتوووه‌ته‌ خۆ تا (دیوان و نووسراوی کوردیی) کۆ و چاپ و بلا‌و‌بکاته‌وه و (نامه‌کانی رابوردوو) به‌لگه‌ن... به‌لام زۆر وێ ده‌چیت که له‌ س ۱۹۲۷ز، دا‌و به‌دارایی خۆیه‌وه، ده‌ستی به‌ئهم‌ کاره‌ کردبیت و به‌خۆشه‌ویستی (لاوانی کورد) ده‌وه، نیوی خۆی فه‌رامۆش کردبیت که =

= بۆ ئەم باسە دوو بەلگە پشتیوانن:

۱- بابەتی کۆمەڵیی نامادە و چاپ کراو؛ (پەرووشت و خوو - لاوانی کورد؛ س ۱۹۲۷ز) که نیوی که سنج به سه ره وه نیبیه؛ ئەگەر به راوردی (دهستنوسی خووی و پارێزراو له لای من) بکریت که میژوی ۱۹۲۸/۱۲/۲۰ ز.ی به سه ره وه ههیه و (بابه ته کانی نزیکه چاپکراوه که یه!) ئەوه و پترای زمان و شتواز و نیونیشانه کانی هیندی باس، به لگه ن که کرده و مسته فا خۆیه تی!

جیگه ی گوته، ئەو دهستنوسه ی له لای منه، ئەوه ده نوێتیت - هیندی دهستکاریشی پێوه دیاره - بۆ چاپکردنی دوو جار ناماده کرابیت که هه ر نه ییشی کردووه!

۲- ئەگەر ئەوه به ییکه م چاپکراو بزاین، ئەوه بابەتیکی وەرگیردراو له زمانی تورکییه وه: (کورد له که ییکه وه خه ریکه؟ - عه لیبی عیرفان، چاپخانه ی ئەلفورات؛ به غداد س ۱۹۲۷ز) که وەرگیره که ی پێشکه شی (لاوانی کورد) ی کردووه، دیسان به بلاو کراوه ی مسته فای ده زانم و بۆ ئەمه ش چوار هۆ پشتیوانه:

۱/۲ - عه لیبی عیرفانی ئەندامی (ک. زه رده شت) و دواتر (ک. خو ییوون) ی هه ردوو نه یینی، له ئەیلوولی ۱۹۲۷ ز.دا بووه به رپێبه ری چاپخانه که و سه رنووسه ری رۆژنامه ی (ژیان)؛ ئەوجا ئەگه ر به ر له ئەم مانگه ی ئەو سا له چاپ و بلاو بووبیه ته وه، ئەوه عه لیبی عیرفان - مامۆستا یێکی قوتابخانه - و که م ده رامهت بووه و توانای چاپکردنی نه بووه و ده بیته یێکیکی ده رامهت به هیز، به ده سه لات - وه ک مسته فا ساییبی ئەندازه شان و باوه ر پێ کراوی ئەو کۆمه له نه یینیانه - خه رجی چاپ کردنی گرتیه ته خۆی!

۲/۲ - ئەگه ر دوا ی دامه زرانندی عه لیبی عیرفان له رۆژنامه که دا، چاپ و بلاو کرابیه ته وه، ده ی ده یوانی بابەتیکی «۱۵» لاپه ره - کتیبه که - له رۆژنامه که دا بلاو بکاته وه که بێ گومان بۆ رۆژنامه که چاکتر ده بوو. که وایشینه کردبیت، دیاره بۆی نه لواوه و مسته فا ئەرکه که ی گرتووه ته خۆی!

۳/۲ - و پترای پێوه ندیی هاوه لیبی و هاو بییری، خزمایه تیشیان له نیواندا هه بووه و عه لیبی عیرفان، ژنبرای جه میل ساییبی برا گه وه ی مسته فا یه!

۴/۲ - هه له بهت خۆشه و یستی مسته فا بۆ (لاوانی کورد) و پێشکه شه که ی عه لیبی عیرفان بۆ (لاوانی کورد) ئەمه ش هه ر به لگه ی به هیزه.

به ر له نۆرینه قۆناغی دووهم - که ییکه م چاپکراوی ئەم قۆناغه ش وه کو دیاره له س ۱۹۳۱ ز.دا بووه - پێویست ده کات وه لامی ئەم پرسیاره پر له گومانه بده مه وه: بۆجی له ماوه ی چوار سالدا - ۱۹۲۷ ز - ۱۹۳۱ ز - مسته فا چیی دیی نه کردووه؟

بۆ وه لامیکی ماقوول، ده لیم:

= ییکه م: له نیوه ندی ۱۹۲۷ ز - ۱۹۲۰ / ۱۲ / ۲۰ که به یاننامه ی سیاسی پێ گیراوه، تا سالی

۱۹۳۰ ز که له «حیلله» دا گیرسایه وه، رووداوی گزنگ به سه ر خۆی و گه لی کوردیشدا ها تووه:

- له نیسانی ۱۹۲۷ ز به دواوه، لقی سلیمانی (ک. ز. ک) تووشی لاوازی و سستی بوو که سه رۆکه که ی؛ ئەحمه د به گ تۆفیق به گ لیبی دوور که وته وه و له موته سه رپیفیی خرا! هه له بهت ئەو کۆمه له به چه راییکی رۆشن بییری و هیوا ی چاپ و بلاو کردنه وه ی کوردیی بوو!

- له ته مووزی ۱۹۲۷ ز.دا (حه فید زاده مه حموود) دهستی له خه باتی چه کداری هه لگرت و سیاسییانه جوولایه وه و له گوندی «پیران» دا دانیشتا!

- له ته شربنی ییکه می ۱۹۲۷ ز.دا (کۆنگره ی ک. خ - لوینان) گری درا و کاری کرده سه ر سلیمانی و وئ ده چیت (لقی سلیمانی) به سه رۆکایه تی مسته فا دامه زرا بیت!

- به یاننامه پێ گرتنی و به لگه نامه بریتانیایه که ی س ۱۹۲۹ ز جه خت ده که ن که مسته فا پتر خه ریکی کاری سیاسی بووه و به ئەم رۆشناییه ش جموحوولی بۆ چاپ و بلاو کردنه وه که متر له بار بووه.

دووه م: لای من ئەم قۆناغه له سالی ۱۹۳۰ ز له حیلله وه - نه ک له سالی ۱۹۳۱ و ییکه م چاپ کراوه وه - ده ست پێ ده کات، چونکه ئەو له باژێره ی دووره کوردستانه وه و نزیکه به غدادی پر له گه وه ر پیاوی کورد و (لاوانی کورد) ی خوتندکار و نزیکه کانی، کرده وه ی رۆشن بییرانه ی وه ک چاپ و بلاو کردنه وه ی بۆ له بار و ئاساتر کردووه، به تایبه تی که هاوه لیبی گیبانی گیبانی وه ک (مه ربوانی) هاو بییر و هاو ده نگ و هاو مه به ستی هه بوو بیت!

به ئەم پێیه (نه شرباتی کوردیی - مه ربوانی) به ته واوه تی که وتووه ته دوو ماوه ی سالی (۱۹۳۰ ز - ۱۹۳۲ ز/ حیلله - به غداد) و (۱۹۳۲ ز - ۱۹۳۸ ز/ به غداد - سلیمانی)!

من لام روون نیبه داخۆ - له هه ردوو ماوه که دا - سه رمایه ی هاو به شی هه ردوو کیان له ئەم پرۆژه یه دا چه ند بووه، به لام هه ر (ئهم نامانه) به لگه ن و جه خت ده که ن که له ماوه ی دوو هه مدا هاو به شن! له لایێکی دییه وه، بنچینه ی خوتنده واری هه ردوو کیان، هه ره ها تیکه لیبی گه رمی مسته فا له سایه تدا، هه ره ها نیشه نیی تاهیر مه ربوانی له به غدادا و مسته فاش پتر له کوردستاندا، دیسان ئاشکرای پێوه ندیی زوی مسته فا به که له پوره وه، هه موو به لگه ی راستن که (مسته فا پتر ئەرکی کۆ و ناماده کردن و ناردن و بلاو کردنه یانی له ئەستۆدا بووه)!

به رۆشنایی نووسراوه وەرگیردراوه کان - به تایبه تی دهستنوسه کانی مسته فا خۆی - و باسی ده مو دووی مسته فا بۆ جه مال بابان، دیسان به رۆشنایی نامه که ی س ۱۹۲۷ ز.ی مسته فا؛ ئەمانه به لگه ن که (زۆره ی نووسراوه - کۆکراوه و وەرگیردراوه کان) به ری قه له می مسته فا سایبه!

چاپ و بلاو کراوه کانی پرۆژه ی (نه شرباتی کوردیی - مه ربوانی):

مستەفا ساييب — تاهير به هجعت مهريوانى [١]

Jimare: 1 [ژماره: ١]

Roj 1.1.33 [رۆژ: ١/١/١٩٣٣ز]

Sulemany [سليمانى]

برا

١- ئەمه دهفتهرى حيسابى لاي من، وا ناردم! تۆيش هيبى خۆت بنيره. وهك بۆم نووسى بوويت؛ كتيبي (گۆراني) مهنيه بۆ هيچ لاييك و زۆرى له ناو مه به! چونكه كه مه و له پاشدا داوا ئەكړئ، منيش ههروا ئەكهم. وهك نووسيم «٢٥٠» نوسخه بۆ بنيره بۆ ئيره «١٠» نوسخه بيكيش بنيره بۆ (شيخ صالح) (٢) و ئيتير جاري بۆ هيچ لاييك مه نييره! حهز ئەكهي به كارتيك خه بهر بده به (عبدالله سامى) (٣) له «كۆيه» دا؛ بزانه ئه ويش داواي ئەكا يان نا؟ بهلام بنووسه بۆي كه پاره كه يمان زوو ئه وي.

٢- له پاش ئەمه؛ ته قريبي حيسابىكى (ديوانى سالم) يش بكه؛ بزانه چهندي ئه وي؟

= دهكران. نرخى ئەم پرۆژهيه له ئەوه دايه كه له ماوهى ١٠ سالدا - واته تا ١٩٣٠ز - له كوردستانى باشووردا، هه مووى ٢٧ كتيبوكهى هه مه جوړ چاپ و بلاو كراوه ته وه، كه چيى له ماوهى ١٩٣١ز - ١٩٣٨ز. دا، ئەم پرۆژهيه ١٢ باهه تى گزنگ و هه مه جوړ به رهنج و ده رانه تى دوو كه سه وه، چاپ و بلاو كرده ته وه. ئەم پرۆژهيه - وهك جاريكى پشت به رگى ديوانى حه ريق ده ينونيت - دياره به رهه مى دى به دهسته وه هه بووه و رووى له پيشكه وتن بووه، به تايبه تى كه تاهير به هجعت مهريوانى (چاپخانهى مهريوانى) شى داناه، مخاين له پر پهكى كه وتوه كه بروام به هتزه هۆكهى به ته نئ (كۆچى مهريوانى) ه بۆ ئەمريكا نهك ناكۆكيى، يان قه دهغه كردنى جموجوولى. هه رچۆنى بيت؛ ده توانم بلتيم له نيوان ١٩٢٦ز - ١٩٣٨ز. دا، له كوردستانى باشووردا «٣» كه سى كارامه و نه ته وه په روه رى دلسۆز؛ حسيّن حوزنى موكرانيى، مسته فا ساييب، تاهير به هجعت مهريوانى جيهگهى ده رگهى حوكومه تى و كيسه ي دهوله مه ندانيان گرت بووه وه و بۆ خزمهت و بووژاندنه وه و پيشكه وتنى ئەقل و ماريهف و پين گه ييشتنى كورد تى ده كووشان، بۆيكا به راستى پرۆژهى (نه شريياتى كوردى - مهريوانى) له ميژووى بزاقى رۆشنبيري كوردا نرختى گران و به رزى هه به.

(١) بۆژيننامهى تاهير به هجعت مهريوانى، بنۆره: نيوداران.

(٢) شيخ صالح ئەفه ندى سه عاتچى، فرۆشيارى بلاو كراوه كان له كه ركوودا.

(٣) عه بدالله سامى ئەفه ندى؛ كورى كارگيرى پۆسته و بروسكهى «كۆيه» كه خه لكى جزير و بۆتان بووه. خۆيشى مامۆستا و كورده روه ر و ده رچووى فيرگه ي كشت و كيتل داوى قوتابخانهى سه ره تايى.

.....

- ١- ديوانى نالى - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى داروسسه لام، به غداد؛ ١٩٣١ز، (٦٩ لاپه ره).
- ٢- ديوانى كوردى - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى داروسسه لام، به غداد؛ ١٩٣١ز (٣٨ لاپه ره).
- ٣- يارى كوردى - مهريوانى، چاپخانهى داروسسه لام، به غداد؛ ١٩٣٢ز (٣٠ لاپه ره، تا لاپه ره ٢٩ باسى وه رزش و دواييه كه ي باسى هيندى يارى كوردى به!).
- ٤- گۆراني - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى مهريوانى، به غداد؛ ١٩٣٢ز (٧٢ لاپه ره: هيندى گۆراني و مه قامى كوردى وهك: ئەللاوه يسيى، خورشيدى، قه تار، خاوكر، ئاى ئا).
- ٥- خورشيدى خاوه - ا. ش (* مهريوانى، چاپخانهى نه جاح، به غداد؛ ١٩٣٢ز (٣٥ لاپه ره؛ چيرۆكى كۆنه و له فارسى به وه كراوه به كوردى).
- ٦- يادگارى لوان - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى كه رخ، به غداد؛ ١٩٣٣ (١٠٦ لاپه ره؛ به رهه مى شيعر و په خشانى ئەده بياتى چهن د شاعير و نووسه ريكى كورده!).
- ٧- ديوانى سالم - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى كه رخ - به غداد؛ ١٩٣٣ز (٣٣ لاپه ره!).
- ٨- هه موو كچيك چيى بزانت - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى كه رخ، به غداد؛ ١٩٣٣ز (٨٨ لاپه ره؛ له سه رچاوه كانى خۆرئاواوه گه لاله كراوه و له مه ر نه يتيه كانى ژينى سه كسيى - جينس - و ته ندروستى ژنه!).
- ٩- شه رلۆك هۆلمس له گولله بيتك له تاريكيىدا - كۆنان دويل، كوردى و مهريوانى، چاپخانهى مهريوانى؛ به غداد؛ ١٩٣٥ز (٤٠ لاپه ره؛ رۆمانىكى پۆليسيانه يه!).
- ١٠- ديوانى شيخ ره زا - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى مهريوانى، به غداد؛ ١٩٣٥ز (٢٣٦ لاپه ره؛ شيعره كانى به كوردى، فارسى، توركى).
- ١١- تووتنه كه مان - مهريوانى (!!) (**)، چاپخانهى مهريوانى؛ به غداد؛ ١٩٣٥ز (٤١ لاپه ره يه).
- ١٢- دوو ته قه للاى بى سوود - محه مه دئه مين زه كى؛ چاپخانهى مهريوانى؛ به غداد؛ ١٩٣٥ز (٦٩ لاپه ره؛ ياداشتىكى س ١٩٣٠ز كه بۆ مافه كانى گه لى كورد دا بووى به حوكومه تى عيراقى عه ره ب. له گه ل چاپ و كه وتنه بازاره وه، ده سته جى به فه رمانى حوكومه ت قه دهغه و كۆكرايه وه!).
- ١٣- ديوانى حه ريق - كوردى و مهريوانى، چاپخانهى مهريوانى؛ به غداد؛ ١٩٣٨ز (١٠٣ لاپه ره).

* * * ئەنجام:

وتپراى ئەوهى كه هيندى ورده باسى دى هه ن و له ئيره دا نه شته ر لى دانيان زۆر ده كيشيت و جى نايه ته وه، به كورتى ده توانم دلنيا بلتيم كه پرۆژهى (نه شريياتى كوردى - مهريوانى) هه نگاو يكى گه وه رى دوو دلسۆزى رۆشنبيري و ئەده بياتى كوردى بووه كه به نه يتيى و ئاشكرا به ره ره كانى =

(*) ا. ش = ئەحمه د شوكرى - شاعير.

(**) راستى به كه ي نووسراوى ئەحمه د ره يقى خه لكى سليمانى به كه مهريوانى!

٣- تۆيش له مهولا كاغهزى كه عائيد به (نه شرييات) بى، به قۆپييه بينوسه و به ژماره وه، سووره تى لاي خۆت له دۆسييه ييكد و هك من هه لىگره وهك من! وا زۆر باشته و له مهولا ژماره يشى له سه ردا بندين باشه تا نه گه ر موراجه عه تمان كرد، به كاغه زىك؛ ژماره ي به يان بكه ين و دۆزينه وه و تى گه ييشتنى ئاسان بى. ئيتر به عه جه له چاوهر تى كتبه كان و كاغه زى دريژتم!

Kurdy / (كوردى)

جه دوه لى حيسابى مانگى كانونى ئه ووه ل ١٩٣٢ - ١٩٣٢ (١)
[ته و او]

پاشه كهوتى ٣٢ مانگ: ١، ٢، ٣، ٤ كا: ١: هى من كه له سه ر خۆت حيسابم كردوه	١,٠٠٠	١,٠٠٠
قيمه تى ديوانى كى (كوردى)		٠,٠٦٠
	١,٠٠٠	٠,٠٦٠
	١,٠٠٠	٠,٠٦٠
لاى عه بدالله به گ (٢) موعه للىمى هه له بجه كتيبى (ياربى) عه ده د: ١٥ هيشتا پارهى وه رنه گرتوه.		٠,١٥٠
٨ لاي مه كتبه ي دووه مى سليمانى: كتيبى (ياربى).		٠,٠٨٠
٤٠ لاي مه كتبه ي موته وه سستيه ي سليمانى كتيبى (ياربى).		٠,٤٠٠
ئهو كتيبانهى لاي خۆم ماوه و نه فرۆشراوه	عه ده د	٠,٦٣٠
نالى	٦٥	
كوردى	٢٥	
ياربى	١٠	

(١) وهك نووسراوه.

(٢) مه به ست عه بدالله سليمان (گۆزان) شاعيره!

☀ پ. ن؛ كه: ١٧٤/١٥/١٤

[مسته فا سايب - ت. ب. مه ربوانى]

ژماره: B / ٢ [سليمانى]

[٣٣/١٧] ١٩ز

برا

١- كاغه زه كه تم وه رگرت. خۆت ئه يزانبى، من حيسابى پيشووم هيج نه گرتوه و سه رم لى ده رناچى؛^(١) چونكه من و تو فه ر قس مان نه كردوه و هه ر پارهيىك سه رف وه يا وه رگيرابى، بۆ هه ر دوو لمان وهك ييىك وا بووه، باخوسوس هه ر تۆيش نه ختى حيسابت باشته ر اگرتوه! ته بيعى خۆت شاره زاترى!

٢- حه ققى پۆسته ي كتيب، حيساب بكه.

٣- جوابى مسته فا ئه فنه دى موفه تتيش^(٢) ها ته وه، ئه لى: ئيمكان نييه له و ناوه هيج بفرۆشرى! به لام نوسخه ييىكى (گۆرانى) بۆ بنيره و به ناوى هه ر دوو كمانه وه دوو كه لبمهى تيا بنوسه؛ ئايا به ناوى خزمه ته وه مومك ين نييه له م كتيبى (گۆرانى) ه هيج بفرۆش؟ بنوسه جوابه كه ي بنوسه وه بۆ فلان كه س له سليمانى بيد!

٤- جوابى فوئاد^(٣) بۆ ها ته وه. فوئاد ئه لى؛ (ياربى) «٢٠» نوسخه ي ها تو وه. تو له حيسابه كه دا نوو سيوته «١٥» نوسخه!! ئه م فه ر قه چييه؛ دو اى «٣٠» نوسخه ي تر له (ياربى) ئه كا، بۆ بنيره!

٥- له مه ولا له جياتى B. A،^(٤) ئه و وه لى حه ر فى شاره كان بنوسين! مه قبو لته ر. به عنى تو بيه كه به (B) و من بيه كه به (S).^(٥)

٦- (گۆرانى) ه كان نه ها تو ون، شه قم برد. بچۆره سه ربان يا پييان بنيره! يا خۆت ييىكى

(١) هه لبه ت مه به ستى ئه ژمارى رۆژگارى حيلله - به عداد: ١٩٣٠ز - ١٩٣٢ز، هه روه ها سه ره تاي پرۆى نه شريباته كه يانه.

(٢) مه به ست مسته فا مه زه ره. (بنۆره: نيوداران).

(٣) مه به ست فوئاد ره شيدى مامۆستاي قوتابخانه ي سه ره تايى ئه و كاته ي رواندزه. (بنۆره: نيوداران).

(٤) A, B: دوو نيشانه ي پيشنياركراوى (مه ربوانى) بووه كه خۆى (ئا) و كوردى (B - بى) بووه له نامه گۆزينه وه دا!!

(٥) B به عداد S سليمانى.

(^۱)Kurdy
(كوردی)

[تهواو]

☀ پ. ن؛ كه: ۱۷۵/۱۶/۱۴*

[مستهفا سايب — ت. ب. مهربوانی]

ژماره: S/۳ [سليمانی]

رۆژ: ۲۴ / تووبرين - ۳۳/۲ [۱۹]ز^(۲)

برا

- ۱- ديوانی (شيخ رهزا) بارمته نييه! نه مزانیی نه وهنده زهرووریه! سبهینی نه ینیرمهوه!
 - ۲- (نه نجومهن) دهكه جارئ با لات بی، هه ره ناو نه چئ، قهیناكا؟^(۳)
 - ۳- عهزی ئه مین زهکیی بهگ بکه؛ نه مزانیی کوری (جعیدنی)^(۴)
- وا بی غیرهته. بهوا ناردم گیتلاسهکان. پیترئ دیسان ۵ - ۶ لقی كهم بۆ ناردوه. توو گه بیشتنی لی پیرسه و بۆم بنووسهروهه.
- ۴- نه گهر مومکینه به کابرای ئهلمان^(۵) له نه شریباته که مان هه ریپکهی نوسخه ییکی بدهرئ!

۵- ته رجومهی (سالم)؛ ناهیه خانیش هه ره ئه وه ئه زانی که من ناردومه بۆت، چونکه ئه وانهی من له هه له بجه نووسیومه^(۱) لیتره زاتی کهس نایزانی، حهتتا خزمه کانیسی. نه گهر سالح زهکیی^(۲) نه وهنده هیممه تی بکرده، هینه کهی عهلیی باپیری بدابایه، باش بوو!

۶- کتیبه کان؛ جارئ «۱۹۹» نوسخه م بۆ هاتوه، ره واجی باشه. له بهروه ئه فرۆشرئ، به لام دووباره بچۆروه سهریان، بلئ؛ باقییه کهیشی بنیرن زوو!

۷- ئاخۆ ئه توانین له نیوهی دواي مانگی ره شه مییدا، دهست بکهین به (سالم)؛ دیباجه کهم بۆ بنیره بیخوینمه وه!

۸- خالم^(۳) هان دا، وا خه ریکی (مهوله ویی) ه. ^(۴) چۆن؟ شیعره کانی مهوله ویی عهینه ن ئه نووسی، له ژیریا ته رجومه و مه تالی! ئه وه زۆر باشه به کوردی سلیمانی و به شیعره ئه بنووسیته وه. گه نجینه ییکی زۆر به قیمهت ئه بی. خوا بکا بی ته گهره بیباته سه ر. زۆر موهممه، زۆر!

۹- ئه م مانگه ئه توانی داخلی (کۆنکۆردیا / Concordia)^(۵) بیی! یا من له سه ر حیسابی پاشه کهوت بۆت بدهم و لای خۆت قهیدی بکهی؟! ئه لئی چیی نیو دیناره؟ زۆر خۆشه!

۱۰- (یاربی) ده کانت نارد بۆ فوئاد ره شید یان نه ء؟

Kurdy

(كوردی)

[تهواو]

- (۱) رهنگی له س ۱۹۲۱ ز. دا که له هه له بجه دا بووه، مشووری ئه و باسه ی خواردی!
- (۲) مه بهست سالح زهکیی ساحیبقرانی خاوهندی گوڤاری (دیاری کوردستان) ه که به هوی کرد و کوشی شاعیر عهلیی که مال باپیر ئاغاوه - له گوڤاره که دا - دهستی دا بی بلاو کردنه وهی ژیننامه و شیعره کانی (سالم).
- (۳) مه بهستی (پیره میترد) ه!
- (۴) ئه م کاره به نرخه ی پیره میترد نوخشه کانی له (ژیان) و (ژین) دا بلاوه.
- (۵) یاری پاشه کهوتی پاره!

(۱) هه ره ئه م ئیمزایه ی به تیبی لاتینی لی داوه!

(*) هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

(۲) تووبرين = ره شه می / شوبات!

(۳) مه بهست: ئه نجومه نی ئه دیسان - ئه مین فه یزی، چاپخانه ی ته رجومانی حه قیقه ت؛ ئه سته نیوول ۱۹۲۰ ز. (که شکۆلی کۆمه لی شاعیری کورده!).

(۴) جعیدنی: ئه سپیکی ره سه نی عه ره به که ویرای خۆشه وییه که ی هه ر چوار په لی ییک ره نگه و سپی تیدا نییه! سه عید زه نگه نه ی بابی حه مه سالح زه نگه نه ی نیشته نیی سلیمانی، ئه سپیکی ئه وتۆی هه بووه و خه لک به ئه سپه ناسراوه که یه وه پتر ناسیوانه. (کوری جعیدنی) ش دیاره مه بهست حه مه سالی حه سه عید جعیدنییه!

(۵) نه مزانی مه بهست له چ کابراییکی خۆره لاتناس - ئه لمانییه؟

.....(۱)

۱- له بهر پرسەى ژنى كاكەم^(۲) نه پەرژام (شەيخ رەزا) بنێرم، يا سبه ينى يا دووسبهى ئەينێرم!

۲- حالەن بەئەووەل واسیتەدا « ۵۰ » دانەى كه كتيبي (گۆرانیى) بنێره! ئەو « ۸۹ » نوسخهيه كه نووسراوه ماوه، له تەواو بووندايه! هەندىكى فرۆشراوه، سبه ينى پارەى وەرئەگرم. دەستبه جى ئەو « ۵۰ » نوسخهيه يا به پاكه تىك يا به دوو پاكهت، ئەگەر كهسى حازر نەبوو، قىروسيا به پۆستهدا، بى وهستان بينيره به ناوى ئەحمەد سه عیدهوه له دوكانى خەيات ئەحمەدى خالە عەلىيى^(۳)، چونكه داماوین له سه ر كتيب. هيشتا بۆ «ههله بجه» يشم نه ناردوو!

۳- بچۆره ماله وه^(۴)، ئەگەر خۆيان بىرى هاتنيان نبیه بۆ سليمانى، كتيبه كانى ئەوانيش كه ماوه، به ئەووەل واسیتەدا بياننيره!

۴- تۆ هيجت لى فرۆشتوو له (گۆرانیى) يان نا؟

۵- كهى ئەتوانين دەست بكهين به چاپى (سالم)؟

۶- زوو (گۆرانیى) هكان بنیره. يىك كتيبم لا نه ماوه؟

۷- ئەگەر خوشكم بيته وه سليمانى، رهنگه من بيم بۆ به عدا! به ته له عرافى خه بهرت ئەدهمى كه بۆم نووسيت راست له ماله وه بمبینه! جارى بزانی، به لام كتيبه كان ئەگەر

(*) دەستنوس - هه مان سه رچاوهى پيشوو.

(۱) بى پيشه كيبه. ههروهه خستهى كتيبه كان و فرۆشتنيان له بانه وه دانراوه و به كوردى لاتىنى نووسراوه.

(۲) مەبهست حەبیبەى مەلا عەبدالله عىرفانى كابانى جەمىل سايبه.

(۳) فرۆشيارى بلاوكراده كانى له سليمانىدا!

(۴) مەبهست مالى خوشكيبه تى؛ فه هيمه كى كابانى ميرزا فه ره ج!

كهسى حازر و ئەمىن نبیه، حالەن به پۆستهدا بينيره! ليره هه مووم به « ۲۰ » فلس فرۆشتوو، باشه!

Kurdy

(كوردى)

	د	ف	گۆرانیى	يارى	كوردى	نالى	
۱- فرۆشراوه	۲	۱۶۰	۱۰۸	۸	* ۴		* ۴ (كوردى) له سه ر نووسىنى خۆت دامه به مەلا ره حيم وه به پارەم وەر نه گرتوو. (۱)
۲- ماوه			۸۹	۴۰	۲۵	۶۵	۲ (گۆرانیى) م داوه به (ژيان) (۲) وه مه كته بى كچان بى پارە
۳- وارىداتى مانگى پيشوو	—	۲۱۶					
۴- پاشكه وتى مانگى پيشوو	—	۴۰۰					
۵- هه موو وارىداتى ۱۹۳۳	۲	۸۵۶					

[تەواو]

(۱) مەبهست مەلا ره حيمى مەريوانىبه كه له مزگه وتى هه مزاعاى سليمانىدا بووه!

(۲) مەبهست رۆژنامەى (ژيان)ه!

☀ پ. ن؛ كه: ۱۷۷/۱۸/۱۴ (*)

[مستەفا سايبب — ت. ب. مەريوانیی]

ژماره: S / ۵ [سليمانی]

رۆژ: ۲/۳/۹۳۳ [ز. ۱]

..... (۱)

- ۱- له و چل و پینچه (۱۰ گۆرانی) له چه مچه ماله. له م رۆژانه دا رهنگه پاره که ی بنیرن. ئەوانی که یش له فرۆشتنایه!
- ۲- (سالم) ت دا به چاپ یان نه؟ له قه بی (بیماری نییه (۲)؛ لیره هه موو وا ئەلین. پاره که ت وه رگرت؟
- ۳- بۆ چاپی کتیب و له و کاغه زه عادیبانه ی پیم وتیت؛ پرست کرد یا نا؟ فهرقی چۆنه؟
- ۴- له دوای (سالم) ئەلیم؛ (هه موو کچیتک چیی بزانت) و کتیبیتک له و (حیکاته بچوو کانه ی ته رجومه م کردوون) (۳) له چاپ بده یین باشه. تو ئەلینی چیی؟
- ۵- جه دوه لی حیساباتی مانگی پیشووم و ئەم مانگه ی خۆت زوو بنیره! چونکه هی مانگی پیشووت نه نارد و ته مه لیبی مه نوینه!

Kurdy

(کوردیی)

		قیمهت		گۆرانی	یاریی	کوردیی	نالی	
		د	ف					
۱	مه وجود	۳۰۰	۴۰	۲۵	۶۵			
۱	فرۆشراو	۱۵۰	۲۸۰	۱۴۳	۱۵	۱۶	۱۲	* داومه به مه لا ره حیم پارده م هبج وه رنه گرتووه
۲	ماوه	-	-	B ۴۵	۲۵	۹	۵۳	B: ۲ نوسخه م داوه به مه لا ره حیم، پارده م وه رنه گرتووه
۳	واریداتی پیشوو ۳/۱	۲	۸۶۵					
۴	پاشه که وتی ره شه می ۳۳/۲	-	۴۰۰					
۵	هه موو واریدات							سهر فیات ۵۱۵۰ ۵,۷۵۰ بۆ کۆنکور دیا و حه وا ۶,۲۶۵ ۰,۰۰۱
	۶,۲۶۶ باقیی	۶	۲۶۶					

[ته واو]

(*) ده ستنوو س - هه مان سه رچا وه ی پیشوو

(۱) بۆ پیشه کبیبه و خشته ی ئەژماره که یشی به کوردیی لاتینی نووسیوه.

(۲) ره نگبێ ئەمه بیکه م جار بێ هه والیکێ ئەوتۆ بییستریت!

(۳) له رابردوودا باسیان کراوه.

(*) نیشانه ی به خسینه

☀️ پ. ن؛ كه: ۱۷۸/۱۹/۱۴ (*)

[مستهفا سايبب — ت. ب. مەريوانى]

ژماره: S/۶ [سليمانى]

رۆژ: ۱۹۳۳/۳/۲۲ [ز.۱]

براکه

- ۱- ئەو کتیبە وردانەت بۆچی بە ۵۰۰ حیسابت پرسیوه؟ بەشکوو زیاتر لە چاپ بەدەین!
- حوروفەکانی وەک کتیبە بچکۆلە تورکییەکان بێ، باشە! لە ۷۰۰ F^(۱) کەمتر نییە!
- ۲- ئەلێی دیوانی (سالم) لە چاپ دایە و ۱۴ لاپەرەى لە چاپ دراوان، کەچی ئەلێی لەو نمونەیه قوبوولم نەکرد! ئەى چ نمونەییەکە و چۆنە؟
- ۳- بەحسابی نیهایی (سالم) هەمووی چەندی تی ئەچی؟
- ۴- تەرجومەى حالى (سالم) لەوە زیاتر نییە لێرە؛ تۆ لە هەردووکیان ییتکی مەعقول و باش رێک بخە کە نزیك هیئەكەى سالف زەکیی بیت!
- ۵- لێرە هەر خەریکم بەشکو بەلەدییه، حورووفاتی بکری بۆ چاپخانەکە، وەختە سەر بگری، کە سەری گرت، ئەلێم کتیب لە چاپ بەدەین!^(۲)
- ۶- باشە، کاغەز ئەنووسم بۆ فوئاد رەشید!
- ۷- نوخشەى چار^(۳) جوانە، خراپ نییە!

(*) دەستنوس - هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(۱) فلس.

(۲) راستییەكەى (تیپی نوێ) بۆ چاپخانەكەى (ژیان) بەلەدییه كێرداوه، بەلام لە چاپدانى بلاوكراوەكانى (كوردی - مەريوانى) لە سلیمانییدا هەرگیز سەرى نەگرتووه. پیرەمێردى رێبەرى چاپخانە و رۆژنامەى (ژیان - ۱۹۳۳/۵/۲۵ ز) بەسەر گوتارى (مەزگینی دێ تازەبوونەوى خوێندەواران) هە دەلێت: (هەرچۆنێ بێ و خوا رێكى خست؛ تیپی تازەمان بۆ چاپخانەكە پەیدا كرد! وا دەبینین كە «ژیان» ژبايەوه و كەوتە شكۆ و رەنگیكى واوه كە بخوێنرێتەوه... ئیتر خوا یار بێ لەمەودا غەزەتەكەشمان جوان دەرئەچیت! ئینجا دەمیتێتەوه سەر ئەمە كە ئاسارى پێشیمان چاپ بكەین!).

(۳) ئەو بابەتە لە بەرگی (دیوانى حەریق - س ۱۹۳۸ ز) دا باسى كراوه كە ئامادەیه بۆ چاپ و رەنگی مەبەست چیرۆكى بووبیت!

- ۸- قەرارمان داوو كە (ئەلفابى) ی وههیبی بەگ بمینى^(۱)، چونكە پارەى زۆرى ئەوى! من ئەلێم ئەو بمینى لەگەڵ (ناوه كوردی) هەكاندا^(۲)، لە هەلیكدا بلاوى ئەكەینەوه!
- ۹- تا یێك دوو رۆژى كە؛ (ژیان) هەكان ئەنێم ئەگەر دەست كەوت!^(۳)
- ۱۰- وا سەرەتاكەم بۆ ناردیتەوه. شتى وا درێژ بۆ ئێمە گرانە... هەلیگرە بۆ وەختى خۆى!

Kurdy

(كوردی)

[تەواو]

☀️ پ. ن؛ كه: ۱۷۹/۲۰/۱۴ (*)

[مستهفا سايبب — ت. ب. مەريوانى]

ژماره: S/۸ [سليمانى]

رۆژ: ۱۹۳۳/۱/۲۳ [ز.۱]

برا...

۱- راپۆرەكەم وەرگرت. وەكو خۆت ئەیزانیی؛ منیش دەمێكە هیچ نانوسم.^(۴) بەلام راپۆرتە كۆنەكان ماوه و تەماشام كرد هەر واىه وەك خۆت نووسیوتە! تەبیبی لە بەشى فرۆشراودا فەرق هەیه، ئەوسا فرۆشراو كەم بوو. تا ئیستا دياره هەندىكى كە فرۆشراوه!

۲- لە راپۆرتەكەتا وا دياره لە بەشى كتیبی (گۆرانی) دا، سەهوى تیايه. چونكە لێرە؛ میقدارى «۳۰۰» نوسخه ساغ بووهتەوه بە «۲۰» فلس كە ئەكاتە (-۶ د). جگه لەوانەى خۆت و كەركووك و سائیره... وه لای من ئیستا هیچ (گۆرانی) نەماوه.

(۱) پێم وهیه مەبەستى دانراوى (خوێندەوارى باو - توفیق وهیبى) بى كە س ۱۹۳۳ ز لە چاپخانەى داروتیباعەى حەدیسهى بەغداددا چاپ كرا.

(۲) ئەم دانراوه بەر بلاوكردەوهى پرۆژەكە نەكەوتووه!

(۳) مەبەست رۆژنامەى (ژیان) ه.

(*) دەستنوس - سەرچاوەی پێشوو

(۴) دياره لە ۱۹۳۳/۳/۲۲ ز. بەدواوه تا ئەم كاتە نامەى لەگەڵ نەگۆرپووتەوه!

☼ پ. ن؛ كه: ١٤/٢١/١٨٠ (*)

[مستەفا سايبب — ت. ب. مەريوانبى]

١ / S [سليمانبى]

٢٥/١/١٩٣٤ [ز. ١]

هه‌موو كچيک	گۆزانبى	ياربى	كوردبى	نالبى	مه‌وجود
١٥٠	٥	٢٥	١٥	٥٨	
(٣) نوسخه‌ى (هه‌موو كچيک) نيراره بۆ قه‌رده‌اغ! پارهم و‌دنه‌گرتووه. (٤) دانه‌ى فرۆشراوه به‌پاره	٤٣	-	-	-	فرۆشراوه يا دابه‌ش كراوه
١٠٧	٥	٢٥	١٥	٥٨	ئه‌ويى ئيبستا ماوه‌ته‌وه

نوٽ: (١)

تۆ (هه‌موو كچيک) مه‌وجودى ئبهرت «٢٠٠» نووسيوه، به‌لام له‌مه‌ خۆت، هاوينى «٥٠» نوسخه‌ت بردووه و له‌مه‌وه مه‌وجودى ئبهرت لى دهرنه‌کردووه!

واريدات	فلس	د	سه‌رفيبان	فلس	د
له‌مه‌وپيش ماوه‌ته‌وه	٠٠١	-	داومه‌ به‌خۆت له‌مووسل ١٩٣٣/٨/١٥	...	١
مانگانه‌ى خۆم بۆ ناخبرى مانگى تووبر ١٩٣٣			ناردوومه بۆت به‌حه‌واله له مووسل له ١٩٣٣/١١/٣١	...	١
پاره‌ى كتيبى فرۆشراوه له مووسل	٦٠٠		له ١٩٣٣/١١/٢٠	٥٠٠	
له سليمانبى	٤٠٠	-		٦٠٠	

(*) ده‌ستنوس - سه‌رچاوه‌ى پيشوو.

(١) ئەم نامه‌يه و هه‌موو خسته‌كه‌ى به‌كوردبى لاتينبى نووسيوه!.

ره‌نگه له‌ويتش لای ئيوه شتيكى واى نه‌مايى. وه‌لحال تۆ له فرۆشراودا بۆ كتيبى (گۆزانبى) ته‌نها ٢,٧٩٨ فلست نووسيوه! تكا ئەكه‌م ئەمه‌ه فرقه له چيبه‌وه‌يه، زوو بۆم بنووسه‌وه، با تبتى بگه‌م!

٣- وا به‌پيچراوه‌بى، منيش مه‌وجودى كتيب ليره چيبه، بۆم نووسيت، له‌گه‌ل مه‌وجودى سندووق! سه‌رى مانگ مه‌وجودى سندووق چيبى بو، بۆت چه‌واله ئەكه‌م.

٤- لوتفه‌ن «٢٠» نوسخه (خورشيدى خاوه‌ر) بنيره! هه‌ندى كه‌س داواى ئەكا، به‌شكو ساغى بگه‌ينه‌وه.

٥- وا دياره به‌پتت راپۆره‌كه‌ت؛ جگه له كتيبى (هه‌موو كچيک) هيچ كتيبى كه‌ت لا نه‌ماوه. لای من (نالبى، كوردبى، ياربى) و ئەوانه زۆر ماوه. ئەگه‌ر پتت بوست بوو خه‌بهرم بده‌رت!

٦- له‌مه‌ولا، ديسان به‌رپكويى راپۆر بگرين و بينيرين. تۆيش وه‌ك من ئاچه‌نده‌بيتك يا ده‌فته‌رتكى^(١) گه‌وره و سپى بگره با واريادات، سه‌رفيبات، دابه‌ش، پاشه‌كه‌وت و ئەوانه به‌ئوسوولتكى جوان و رتک بنووسه؛ كه سه‌رت لى تىك نه‌چى و ئيبشت موئته‌زه‌م بى.

٧- پياوى چا به؛ (سالم) ته‌واو بگه! له‌مه‌ دره‌نگتر بى زۆر عه‌يبه و مه‌يدانى فه‌وتانى مه‌ده! با ره‌نجمان به‌با نه‌روا! (شيخ ره‌زا)ى عه‌لبى كورديم^(٢) بۆ ناردى، گه‌يبشتنى بنووسه!

Kurdy

(كوردبى)

[ته‌واو]

(١) واته: سيجيل.

(٢) عه‌لبى كوردبى؛ محه‌مه‌د عه‌لبى كوردبى (١٨٩٨ز - ١٩٧٠ز/ به‌غداد) كوئنه ئه‌فسه‌ر، نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ر و ئه‌ديب و چيرۆكنوس. له گۆفار و رۆژنامه‌كاندا گوتار و نووسينى بلاوه. له عه‌ره‌بببه‌وه (حيكايه‌تى زاديچ - به‌غداد ١٩٥٤ز)ى بلاو كردووه‌ته‌وه!

هه موو	۸۰۱	۳	به شیخ فتاحدا لیره بوټ نیتراره	۴۰۰
باقی ماوه زیادهی سهرفییان	۶۹۹ ۶۹۹	-	هه موو	۵۰۰
				۴

Kurdy

(کوردیی)

[تهواو]

🕌🌞 پ. ن؛ که: ۱۸۱/۲۲/۱۴*

[مستفاه سايبب — ت. ب. مهربانی]

ژماره: S/۲ [سلیمانیی]

پۆژ: ۱۶/۲/۳۴ [۱۹ز]

برا

۱- ئەووه لهن؛ ئەوه بزانی که کار و زبان بو هردوو کمان پیکه وه نابێ ئەگەر هه ربیکمان زبان بکهین. له بهر ئەوه مه سه له ن تو ئەو کتیبانه ت ناردوو بو (خانه قی/ن) (۱) نابێ له باخه لئ خۆت پاره بدهی؛ ئەبێ له سهرفیاتی دابه شدا به نه گه ییشتووی دابنیت تا پاره که ت بو دیت، ئەوسا به واریداتی حساب مه که! دیاری و شتی وایش داییم به جیا بنووسه و به لām له واریداتی مه بنووسه. پتویسته بزانی چهندی به دیاری و خۆراییش ئەروا. ته بیعی وه کو قه رارمان دا، حه قی پۆسته ییش هه ر بنووسه!

(*) ده سننوس - سه چاوه ی پتیشوو. (دوو خسته که ی پال نامه که به لاتینی نووسراوه).

(۱) ئەمه ییک له ریزی رۆشنبیره کانی ئەو سه رده مه دا وشه ی (خان قی) به ئەم جوژه نیشان بدریت که هیندی سه چاوه به راستی ده زانیت گویا (خان نه قی) نیو باژیره ی ئاوه دان کردوو ته وه. له هه لی نووسینی ئەم په راویزه دا - ۳۰/۱۱/۲۰۰۰ز - له رادیۆه هه وائمه بیست که پژی می به عسی عه ره بی داگیرکه ر، هه ر ده سته کاره بو (ته عریب) کردنی ئەو باژیره ی کوردستان و ئاواره کردنی خۆولا تیه کانی کورد هه لبه ت به عس خه یال بلاوه!

۲- مه هدی (۱) ئەگەر ئەزانی حه زی پێ ناکا؛ لای دامه نئ، یا ییکیکی که بدۆزه ره وه، یا با لای خۆت بئ!

۳- هیی (یاری) هکانی رواندز، هیچم وه رنه گرتوو ه. وا کاغه زیکی باش ئە نووسم له و با به ته وه بو فوئاد.

۴- من هه ر کتیبه سهرفییات و هاتووی جیا جیا ئە نووسم له ده فته ری عومومیییدا! به لām له راپۆرتدا ئەیکه م به ییک، له مه ولا له راپۆرتیشدا به جیا ئە بنووسم!

۵- ئەو دیناره هه ر له مووسله وه ناردوو مه بوټ، حه تتا هیشتا قه بزێ حه وائه که م لا ماوه! تو سه ههوت کردبوو. نه تنووسی بوو!

۶- کتیبی (هه ر کچیک...) من که پرسیمه، هه ر سه د و په نجا نوسخه بووه و «۱۱۰» نوسخه م وه رگرتوو ه و «۴۰» نوسخه ییشی پێش هاتنه ودم فرۆشراوه! له م «۱۱۰» نوسخه ییش «۳» نوسخه م ناردوو بو قه ره داخ، پاره که م تازه وه رگرت و «۱۰۷» نوسخه مه و جووده لای من، ئیتر نازانم ئەم فه رقه له چیه وه یه و چۆنه؟ چاک لیککی بده ره وه، بزانه له چیه وه یه؟

۷- هیشتا فه رقه له هیی (گۆرانی) دا زۆر ماوه، چونکه به پتیی راپۆری ژماره (B/۳) و رۆژ ۴/۲/۳۳) تا «۲۰» نوسخه ت ناردوو بو که رکوک و کۆبه و به پتیی راپۆره کانی دوای ئەوه، تا «۱۹» نوسخه ییشی له به عداددا به ش کراوه، به پتیی راپۆری دوایتریشدا ته نها پێنج نوسخه ی ماوه و ته نها فرۆشراوی ئیره که «۳۰۰» نوسخه بووه؛ (-، ۶) دیناری گرتوو ته وه. جگه له وانه ی لای خۆت که فرۆشتوو ته غه بیری ئەو «۳۹» نوسخه به وه ئەگه ر بیلفه رز ئەم «۲۰» نوسخه به شی به خریته سه ر - جا نازانم ئەم بیست نوسخه به گۆرانییه یا کتیبیکی که یه؟ چونکه ناوت نه بردوو!! - هیشتا فه رقه که ییکجار زۆره که فرۆشراو «۳، ۲۲۸» فلس ئە نووسیت!! هیچ له م حسابه حالیی نه بووم! تکام وایه چاک لیک بده ره وه و حساب راپگره که هه ردوو لیمان تی بگه یین و سه رمان لی نه شیوی و ئەم فه رقه بدۆزینه وه! مه قسه دم ئەوه ئینتیزام و ئوسولیک

(۱) مه هدی، له «مه یدان/ به عداد» دا؛ فرۆشیاریکی بلاو کراوه کان بووه.

هه روه ر ئه ووفی ده لاک له «ره سولقه ریه» و محمه د به قالی هه ورامی به «پاوشه یخ» ی به عداددا، سه یید ئیسماعیل ئەفه ندیی سه عاتیچی له هه ولیردا و کاکه ئەفه ندیی حاجیی مه حمود له کۆبه دا و عه بدالله فه وزیی ئەفه ندیی تووتنجیی و محمه د ره شید تووتنجیی له خانه قیندا، مه لا عه لیی سه حاف له سلیمانیییدا، فرۆشیاری بلاو کراوه کان بوون!

هه‌موو		هه‌موو کچیک		گۆرانیبی		یاریبی		کوردیبی		نالیبی	
د	ف	د	ف	د	ف	د	ف	د	ف	د	ف
۵۱	۶۰۰	۱۱	۰۰۰	۹	۸۰۰	۱۲	۱۰۰	۸	۷۰۰	۱۰	۰۰۰
۲۱	۷۰۰	۱	۷۰۰	۸	۰۰۰	۰۱	۳۰۰	۷	۰۰۰	۴	۷۰۰
۲۹	۹۰۰	۱۰	۳۰۰	۱	۸۰۰	۱۰	۸۰۰	۱	۷۰۰	۵	۳۰۰

وینە‌ی خشته - جەدوێل - ی: ۲ (*):

شار	نالیبی	کوردیبی	یاریبی	گۆرانیبی	هه‌موو کچیک
سلیمانی	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰	۳۰۰	۱۵۰
کەرکوک	۵۰	۲۰	۱۰	۵۰	۱۰
بە‌غداد	۱۰	۵ (*)	-	۵۰	۱۰
سابلاغ	۲۰ (*)	۱۵ (*)	۲ (*)	۱۰ (*)	۵ (*)
پرواندز	۲۰	۱۰	۵۰	۵۰	۵۰
سووریا	۲ (*)	۳ (*)	۲ (*)	۵ (*)	۵ (*)
میسر	۳	۲	۳ (*)	۵ (*)	۲
کۆیه					
خانە‌قین					
هه‌ولێر					
هه‌موو	۳۰۵	۲۷۵	۲۶۷	۴۷۰	۱۸۷

[ته‌واو]

(*) ئەم نیشانه‌یه دانراوی نووسەر خۆیه‌تی گۆیا نیشانه‌ی پیشکەش کردنی کتێبه‌خانه (به‌خۆراییی).

بده‌ین به‌حیساب و مالییه و نووسینمان و فێر بێن!

۸- مه‌لا عه‌لییه سه‌ححاف «۱۰۰ خورشیدی خاوه‌ر» ی بۆ هاتوووه و هه‌یچی نه‌دامی، ته‌نها «۵» نوسخه‌م لێ سه‌ندوووه. قه‌یدی بکه له‌سه‌ر من و له‌حیسابی ئەوی دا‌یگێرێوه! بۆ من به‌جیا مه‌نێره، قه‌یناکا! ئە‌گه‌ر بێتکی وستی ئەوا ئە‌ینێرمه‌ لای ئەو!

۹- ئەو «۱۰» نوسخه‌ کتێبه‌ی که له‌فه‌قه‌ره «۷» دا نووسیوته، له‌هه‌یچ لایتیک نه‌نووسراوه له‌کوێ حیساب ئە‌کرێ و بۆجیی ساغی ناکه‌یتوه، له‌قیسمی دا‌به‌شدا!

۱۰- هه‌یشتا هه‌ر تینه‌گه‌یه‌شتم دیوانی (شیخ ره‌زا) که‌ت وه‌رگرتوووه یان نه‌؟

۱۱- له‌مه‌ولا راپۆزه‌که‌ت نه‌ختی باشتر و درێژتر بنوووه، چونکه‌ هه‌ی تو‌ ئە‌ی ته‌فسیلاتی زیاتر بێ! وه‌ک وینه‌یکم بۆ ناردی، له‌سه‌ر ئەوه با هه‌ردوو‌کمان چاک له‌حیسابه‌که‌مان بگه‌یین!

۱۲- سه‌ری مانگی که: راپۆری که -دی / K- ئە‌ده‌م چونکه‌ راپۆزه‌که‌م هه‌یچ فه‌رقیته‌کی وای نه‌کردوووه، ته‌نها ئەو «۵» خورشیدی خاوه‌ره‌م وه‌رگرتوووه و لێم فرۆشتوووه و «۴۰۰» فلس پاشه‌که‌وتم عه‌لاوه‌ی واریدات بووه!

۱۳- له‌مه‌ولا شتی خوسوسییات نه‌نووسین له‌ (ره‌سمییات) دا و ئە‌گه‌ر قسه‌ی خوسوسیمان بوو به‌جیا له‌عه‌ینی پۆسته‌دا له‌قاهه‌زێکی که‌دا بێنوسین باشه، چونکه‌ ئەم (ره‌سمییاته ته‌ئریخه‌!)

۳۴/۲/۱۶

Kurdy

(کوردیی)

هه‌موو	نالیبی	کوردیبی	یاریبی	گۆرانیبی	هه‌موو کچیک
له‌چاپ دراو	۵۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۷۰۰
دا‌به‌ش و فرۆشراو	۴۰۰	۴۵۰	۲۵۰	۶۰۰	۲۰۰
ماوه	۱۰۰	۰۵۰	۲۵۰	۰۵۰	۵۰۰
هه‌موو	۵۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۷۰۰

وینە‌ی خشته - جەدوێل - ی: ۱

پاره		رۆبشتوو	پاره		واریدات هاتوو
د	ف	۱۵۰	د	ف	
۴	۵۰۰	به پیتی راپۆری مانگی (سه‌ری) له ۱۳۴/۱/۲۵	۳	۸۰۰	به پیتی راپۆری مانگی (سه‌ری) له ۱۳۴/۱/۲۵
۵	...	به هۆی: م. فه‌ره‌جه‌وه ناردم له ۱۳۴/۵/۳۰			واریداتی کتیب
۹	۵۰۰	هه‌موو رۆبشتوو	۲	...	پاشه‌که‌وتی خۆم هه‌ مانگی ۹۳۴/۴/۳,۲,۱
۶	۱۲۱	زیاده‌ی رۆبشتوو	۶	۱۲۱	هه‌موو هاتوو تا ئه‌مڕۆ
۳	۳۷۹				

[ته‌واو]

☀ پ. ن؛ که: ۱۸۳/۱/۶۰ (*)

[مه‌حموود مه‌لاه‌مه‌ین موفتیی - بیخود - هه‌سه‌ن فه‌همیی جاف] (۱)

[سلیمانیی]

[ز] ۱۹۴۷/۵/۸

۹۰۰

اگر پر پستی خاکم و گر بر ذروهء قافم

بجان و دل دوعا گوی حسن فهمی به گ جافم (۲)

میرم

دوینێ به‌رقیبه‌که‌تم وهرگرت، ئانه‌ن جوابه‌که‌م ته‌قدیم کرد، جیدده‌ن ئه‌گه‌رچی ته‌حسیلیی حاسلیی، به‌لام مه‌منوونی لوتف و حیسسیاتی ئیوهم، ئینشالله دائیما له‌سه‌ر کورسیی و ده‌وامی عومری خۆشیی، به‌مه‌قسوودی ئیمه، ئیمراری ئه‌وقاتی نه‌فیسه‌ ئه‌فه‌رموون، ئامین!

(*) گه‌نجینه‌ی هه‌سه‌ن فه‌همیی جاف، به‌غداد - ۱۹۹۷/۵/۱۴.

(۱) بوژیننامه‌ی نامه‌ه‌نیر بنۆره: نیتوداران.

(۲) ئه‌گه‌ر پر پیستم خاک بی و گه‌ر له‌ به‌رزایی قافدام به‌گیان و دل دوعاگۆی هه‌سه‌ن فه‌همیی جافم.

☀ پ. ن؛ که: ۱۸۲/۲۳/۱۴ (*)

[مسته‌فا سایب - ت. ب. مه‌ریوانیی]

ژماره: ۳ / S [سلیمانیی]

رۆژ: ۳/۶/۳۴ [۱۹ز]

..... (۱)

۱- وا راپۆره‌که‌م نارد؛ گه‌بیشتنی زوو بنووسه‌!

۲- (شیخ ره‌زا) له‌ چیبایه؟ هیممه‌ت بکه‌ با ئه‌ویش وه‌ک (سالم) خراب چاپ نه‌کریت!

۳- له‌ دوای (شیخ ره‌زا) چیی چاپ ئه‌که‌ی له‌و چیرۆکانه‌؟ (۲)

Kurdy

(کوردی)

شار	نالیی	کوردی	یاریی	هه‌موو کچیک	خورشید و خاوه‌ر	سالم
هه‌موو مه‌وجود	۵۸	۱۵	۲۵	۱۵۰	۵	۱۰
فرۆشراو	۱	۳	-	۵۰	۳	۱
دابه‌ش	۵۰	۱۰	-	۲۰	-	۱
ماوه	۷	۲	۲۵	۸۰	۲	۱۰

(*) ده‌ستنووس - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پینشو.

(۱) بی پیشه‌کییه و خسته‌کانیش به‌تیپی لاتینی نووسراون. وه‌ک نیتو و ژماره‌ی چاپ و بلاوکراوه‌کانیش دیارن، هه‌لبه‌ت (شارلۆک هولمس له‌ گولله‌بیک له‌ تاریکییدا) هیشتا چاپ نه‌کراوه‌!

کاکم^(۱) فیلحه قیقہ ناساغہ، بەلام ناساغی پارێز نہ کردنہ. ئەمە دە دوکتۆرمان گۆریی، ھەرچی ئەوان ئەیلین، بەدزی ئەوانووە پارێزەکە ئەشکینتی! لەم خوسوسەو بەندە زۆر نارەحەتم. ئیتر ئیجاب بەتەفسیلات ناکا. داعییش (للہ) ولحەمد، غەیری دووری جەنابتان و نارەحەتیم نییە، بەلام مەستەلەکە کاکم تیکی داوم. خوا بەلوتفی خۆی رەحم بفرموی، نامین! ئینشا اللہ قورپەرە تولعەین (ھۆشمەند) ی خۆم لەگەڵ والیدە مایجیدە لە کەمائی سیحەت و عافیەتان. موحبیبت قەسەم، ناتوانم غافل بم، یەعنی لە دوعای خیر سستی ناکەم، چونکە ئەگەر خوانە خواستە وا نہی، ئیجاب ئەکا بەندە خائین بم، ئینشا اللہ خۆشیم بەخائین نازانم بەراستی عەرزتان بکەم، تازە حیسابی بەندە و جەنابت تیپەری، ئەمانە ھەموو بەزادی ئەزانم! ئیتر دائیمەن (.....) خیر لە خوا تەمەننا ئەکەم و (توفوقی!!) بەدخواھیش بەرامبەر بەندموروتی قەھری یەزدانی پاک ئەکەم!!

عەرزێ حورمەتم لە خزمەت ئەحمەد بەگی حەمەسەلح بەگا ھەبە. عەبداللہ بەگی حسیین بەگ کەزا، ئیتر ھەر لە پەنای خوا و پەسولتی خوادا بن، میرم.

م. مەحمود
موفتی زادە
٩٤٧/٥/١٨

[تەواو]

پ. ن؛ کە: ١٨٤/١/٦١ (*)

[مەحمود پاشا محەمەد پاشا - مەحمود پاشا جاف - مەلا عەبداللە مەربوانی] (٢)

[ش؟]

[م؟]

جەنابی فەزێلەت، ئوستادی موعەزەم مەولانا جەنابی مامۆستا مەلا عەبداللە (٣) دامە

(١) مەبەست مەلا عەبدولعەزیز موفتی بربایەتی.

(*) گەنجینە عەبدورپەرە قیب یوسف، سلیمانێ - ١١/٢٩/١٩٩٤ ز.

(٢) بۆژیننامە عەبدورپەرە پاشا بنۆرە: نێوداران. مخابن ژیننامە مەلا عەبداللەم لێ روون نییە.

(٣) - ھەتا ١٩٩٦/١٢/٢٧ ز چەند جارێ پرسم بەکاک عەبدورپەرە قیب کرد کە چۆن دەزانیت کە نامەکە بۆ ئەو زاتە نووسراوە؛ بەدلتیایییەو وەلامی داہووە کە بۆ ئەوتیکە و نووسەری شیخ حوسامەددین بوو و ھەر ئەو مەلا عەبداللە یەشە کە شیخ رەزای تالەبانی لە شیعری خۆیدا نێوی ھێناوە!

بەرەکاتوھو (موشەررەف شەوہد/ مشرف شود؛ پیتشکەش بی!)

شیخ و شارەزووریان نەوتووہ. شیخ و شاخ! تو وەرە لە سلیمانێ، ھەلەبجە، قزڵرەبات، لە ھەر جێگە یێ مەیلت ھەبە، چیبی بفرموی نامادە ئەکریت؛ لە مولک، لە مال، وەسسەلام!

مەحمود پاشای جاف
(ئیمزا)

[تەواو]

پ. ن؛ کە: ١٨٥/٣/٢٤ (*)

[حەفید زادە مەحمود - سەبید محەمەد سەبید سەمەد جەباری] (١)

[سلیمانێ]

٩ کانوون سانێ ٣٩ [ر - ١/٩/١٩٢٣ ز] (٢)

نەجابت مەتاب جەنابی خۆشەویستی موحتەرەمی خۆم

سەبید محەمەد ئەفەندی دامە ئیقبالەھولعالی

کاغەزەکان گەبیشت، لە سیحەت و موودەفە قیبەتی عومومیتان زۆر مەسرور بووم، لە سایە خاوە ئەوزاعی ئیرە شایانی شوکرانە و بەمەرامی خۆمانە!

کاغەزەکە جەنابی (رەفەت بەگ) م خۆیندەوہ (٣)، لە موندەریجاتی حالی بووم، ئیوہ

(*) عەبدورپەرە قیب یوسف «لە کەلەپوری بەلگەنامە کوردییەو»: رۆشنبیری نوێ-ژ ١١٠، ١٩٨٦ ز.

(١) بۆژیننامە نامەوەرگەر، بنۆرە: نێوداران.

(٢) لێکدانەوہی بلاوکەرەوہکە.

(٣) رەفەت بەگ کوری ئیسماعیل بەگی سەرخیتلی داوودەبە. پیاوتیکی کوردپەرە، نازا و دلیر،

دلسۆزی شیخ مەحمود بوو. بەپیتی نووسینیکی مستەفا نەیمان لە (العراق «صفحات من تاریخ

طوز خورماتو/ چەند لاپەرەبێ لە مێژووی دوزخورماتو»؛ ٣/٣/١٩٨٣) رەفەت بەگ لە ھاوینی

١٩٨٠ ز. دا لەتەک سەرخیتلەکانی نیوچە دوزخورماتو، دەوری گرنگی لە شەرکردنی بریتانیادا

ھەبوو. کە شیخ مەحمود لە ھیندوستاندا نازاد کرا و گەرایەوہ و دەسلاتی گرتەوہ، لە پاییزی

١٩٢٢ ز. دا، رەفەت بەگ ماوہبێ لە سلیمانیدا مایەوہ.

لە مامۆستا ئەحمەد خواجەم بیستووہ کە توفیق وەھیبی، عەلیی ئاغای زەنگەنە، رەفەت بەگ

یاوہری شیخ مەحمود بوون. (پەراوێزی بلاوکەرەوہ!).

له ئیشوکاری خۆتان غافل مەبن، ئینشالله تەووفیقی حەق یار و یاوەرمانه!

جەنابی سەردار نەسرەت؛ ئیسماعیل ئاغای سەمکۆ لە گەڵ عوموموی پشدر لێرەن. (١)
کە پیتان (چاپمان) هاتووە تەو، زۆر مەشغوولم، وەختی تەفسیلات نییه!

خەبەرەت و حەوادیس چیبە، دائیمەن بینوسن!

چاوی جەبار ماچ ئەکەم (٢) نووری دیدە؛ لە تیف عەرزى ئیحتیرام ئەکات. (٣)

في ٩ کانوون سانبی ٣٩

مەلیک کوردستان

(ئیمزا مەحمود)

بەگەبیشتنی ئەم کاغەزە وەرە بۆ ئێرە، قەڵەبالغ نییه! خەبەریش بەرپەخت بەدە،
موشاوەرە و قەرار بەدەنەو!

(ئیمزا: مەحمود)

زۆر زۆرە شیخ عەبدالله فیراری کردووە، (٤) لە گەڵ کورپەکەى حەبیەن وە مەبیت
ئەمەوی! (٥)

[تەواو]

(١) ئیسماعیل ئاغای شکاک کە ١٣٣٩/١/٧ - ١٩٢٣/١/٨ ز گەبیشتە سلیمانیی بۆ دیدەنبی
حەفید زاده مەحمودی مەلیکی کوردستان.

(٢) جەبار کوری سەبید مەحمەدە.

(٣) لە تیف؛ کوری حەفید زادهیە.

(٤) بلاوکەرەوی دەبێژت؛ (نەزانرا ئەم شیخ عەبدالله یە کێبە!!).

(٥) کۆ و بلاوکەرەوی نامەکە، مەبەستەکانی نامەکەى ئەو هە لێکداوێ تەو و دەبێژت: لە ئەم نامەیدا
هەست دەکرت کە شیخ مەحمود پەلەى بوو بۆ گردکردنەو و دەپانەى سەرخێلەکانی کورد، بەلام
تەنیا بۆ دیتن و پێژگرتنی (سەمکۆ) نەبوو، بەلکو باری کورد لە ئەو هەلدا رووی لە تیکچوون
لەگەڵ ئینگلیزەکان کردووە. ئەوان کەوتبوونە دژایەتیی شیخ - مەلیکی کوردستان / K - و لە
بەلێنەکانیان پەشیمان دەبوونەو بەتایبەتی کە (سەمکۆ) و (ئاغاکانی پشدر) لە سلیمانییدا
بوون، شیخ ئارەزووی لە وەرگرتنی رای هەموو لایێ بێت سەبارەت بەهەلگیرساندەنەوێ شۆرش!
کۆبوونەوێ لەگەڵ سەرخێلە کوردەکان تەواو بوو، لە بەرەبەیانى ٤ى مارتدا، دیسان شیخ سلیمانیی
بەجێ هێشت روو و بارەگەى نوێی لە ئەشکەوتی «جاسەنە» دا! ئەم پستەبەى کە شیخ مەحمود
بەسەبید مەحمەد دەلێت: (بەگەبیشتنی ئەم کاغەزە وەرە بۆ ئێرە و خەبەریش بەرپەخت بەدە، =

☆ پ. ن؛ کە: ١٨٦/٤/٢٤ (*)

[حەفید زاده مەحمود — شیخ موحیەددین شیخ مەحمەد سەلح] (١)

[بەغداد]

٣ى شەووال ١٣٥١ [ر - ٢٩ى کانوون دووهم ١٩٣٣ز]

کاکە شیخ موحیەددین

لە حیفزی خوادا بی، ئامین

ئەحوالمان ئەپرسیی، بەدووعای خیرتان دەوام ئەکەن، بۆ نەجاتمان ئومید و نەبوو وە
ئەمرەکە و نەبوو کە ئەو نەندە بێنیتەو. ئیستاش ئومید زۆر قەوییە! (٢) بەو جەهەتی خۆم،
وازم لە موسا هیناوە، خەریکی عیسەوییەکم، ئەرمەنیشە! ئیستا زۆر خزمەتمان ئەکەن،
هەموو رۆژێ خواردنی خۆشم بۆ ئەنێرن؛ تامیی تامیی دنیا. هۆ کاکە ئەمن وەکی تۆ
وشکەسۆفیی نیم، ئەمن قادرییم، ساحیبی زرگیم!

=موشاوەرە و قەرار بەدەن... زۆر مەشغوولم، وەختی تەفسیلات نییه! (دیارە کە چەندە پەلە و
سەرقالە. شیخ مەحمود - مەلیک - لە مانگی کانوونی دووهم و شوباتدا، چەندین جار لەگەڵ
پیاوێ گەورەکان کۆبوو تەو، وەک لە زۆر کەسم پرسیو؛ دوو راپەرە لێکەوتوو: هیندیک دەیگوت کە
بەهیج جۆری بەگژ ئینگلیزدا نابیت بچین! دەبیت مل کەچ بین و لە قسەیان دەرنەچین تا بەدڵسۆزمان
تێ بگەن و دلتیا بین و مافمان بەدەن! رای دووهم ئەو بوو - وەک رای شیخ مەحمود کە دایناو
- بریتانیا بەتاشتی و خۆشیی مافمان ناداتی و هەموو کردووە و بەلێنیکێ لەگەڵ کورد درۆیە و
بەبێ شۆرش بۆ مافمان نایەتە رایە! راستییەکەى شیخ مەحمود، لە هەموو کەس پتر لە ئینگلیزەکان
و نیازیان گەبیشت بوو. رۆژگاریش سەلماندى کە راکەى ئەو راستە. هەتا ئەورۆ. (بەکورتیی).

[تەواو]

(*) گەنجینە نامەوەرگەر (لە ئەحمەدی کورپەو); هەولێر - ١٩٩٦/٦/٩ ز.

(١) بۆ ژیننامەى نامەوەرگەر بنۆرە: نێوداران.

(٢) لێم روون نییه مەبەستەکەى چیبە؟ هیندە هەیه، رەنگبێ کۆشش کرا بێ بۆ لابردنی باری
دەستبەسەری حەفید زاده کە دواى چوارەم شۆرش و خۆبەدەستەدانى ناچارى، ئاوارەى نێوئەند و
باشووری عێراقى عەرەب کرا. جێگەى گوتنە لە ئەم هەلدا، راکۆسترا بوو بۆ بەغداد کە
نامەکەبیشی جەخت دەکات و ئەگەر خۆراکی باشە، بەلام - بەبێ خۆش بوونی چوارینەکە - مادام
ئەسیرە، خەمبار و قورپەسەرە! بەلام وێرا لەگەڵ دۆستە نێکەکانى - وەک نامەوەرگەر - سروشتی
قسە خۆشیی هەر نواندوو!

حاشا له رووی تو، حه کایه تی من و کورپی شیخ عیسا موددینت نه بیستوه؟

سووالی کرد لیم: فهرقی نه قشیی و قادریی چیبه؟

نه قشیی بورجه و رو بو (.....) قادریی ئەمریان فهززی عهین ئەزانم (.....).

فهرقی که بیلین قادریی و نه قشیی ههندهیه؛ سو فیبی له ورگی خوئی ئەدات و منبیش

زرگی پیا ئەکه م!

له ته بریکاتی جهژندا ئەم رو با عیبیه م زۆر پئی خوش بووه که بۆم هاتووه:

جهژنی که سئ مو باره که سه ره ست و حور بژی

پابه ندی قهیدی غهیری نه بی، میسلی کور بژی

کوردی ههژار، ئەسیری دهسی غهیری، جهژنی چیبی؟

کهی جهژنی تو به، بگری، برۆ سه ره به قور بژی! (۳)

دهستی والیده ت ماچ دهکه م!

ئه لموخلیس

(ئیمزا: مهحمود)

[تهواو]

☆ پ. ن: که: ۱۸۷/۵/۲۴*

[حهفید زاده مهحمود — شیخ عه بدولکه ریم قادرکه رهم] (۱)

داریکه لیلی

۱۹۵۱/۲/۳

موخته رهم خالۆ شیخ عه بدولکه ریم

دهستت ماچ دهکه م، کاغه زه که تان گه بیشت. فهرمووتانه نه خووشن، خوا شفاتان بدات.

وه - ئەگەر - ئەحوالی له تیف ئەپرسیت، وا له (ناسریه).

وه سبی (۲) ئەمری فهرمووه که بیته وه به غداد ئومید ئەکهین نووریی پاشا بیته وه! (۳)

هه موو شتییک ئینشا الله دوایی دیت و بهرامی خوومان و خویشتان ئەبیت و فهرمووشتانه

ئه چم بۆ ئه وئ، خوا له ئیمه تان که م نه کا. شکم نییه له غیره تی ئیوه! ئومید ئەکه م وه کیلی

زیاره ت بی له خزمه ت هه زره تی پیرا. (۴)

دوعای خیرمان بۆ بکه! ئەمرۆکه مونافیقه کان له زهمانی هه زره تی حسین زیاترن له

عه له یهی ئاللبهیت، پشت به خوا (سه د قه ل و به ردی).

باقیبی وه سسه لام

(ئیمزای مهحمود)

[تهواو]

(۳) ئەم چوارینه دانراوی (که مالیی / عه لیبی باپیر ئاغا) به که له (دیوانی که مالیی) دا بلاوه. خویشی

له س ۱۹۷۱ ز. دا قسه ی بۆ کردم - له سه ر شریندا توواره - که (شیخ مهحمود له به غداد دا

دهستبه سه ر بوو... گوتیان ده گریا و دهیگوت: ئەم کافره هه ر ده مگریه نیت! دهنگی خوش بوو...

گوتیان دهیخوینده وه به گۆرانیی). جیگه ی باسه، شاعیر - له لای من - میژوو که ی به هه له و

به سالی ۱۹۴۵ ز. دانا بوو، ته نانه ت له بری وینه ی چوار ئەفسه ره شه هیده کانی کوردستان که له س

۱۹۴۷ ز. دا له سیداره دران، گوتی: (سه ری دوو شه هیده که، له گه ل چوارینه که، برابیم ئەحمه د و

هاوه له کانی کردبوویان به کارتێ جهژنه پیرۆزه!). بۆ باس گیترا نده وه ی، بنۆره: که مال ره ئووف

مهحمه د «عه لیبی باپیر ئاغا ی شاعیر»؛ کاروان - س ۱، ۶، ژ، ئاداری ۱۹۸۳ ز!

(*) وه رگیرو له در. سه عدیی به رزنجه یی (کوره زای نامه وه رگر) هه ولیر - ۱۰/۳۰/۱۹۹۴ ز.

(۱) ژیننامه ی نامه وه رگر زۆر لام روون نییه (کوره زا که ی گفستی پئی دام و چاوه نویری پئی هوو ده م ئەنجامی

نه بوو!).

(۲) مه به ست له وه سبی: عه بدولئیلاهی خالی فه یسه لئ دوه مه که ئەو کاته جئ نشین بوو!.

(۳) نووریی سه عیدی سه ره زیرانی مه مله که تی عیراق. له ۱۹۵۸ ز. دا به کوشت چوو.

(۴) مه به ست شیخ عه بدولقادی گیلانییه.

☆ پ. ن؛ که: ۱۸۸/۶/۲۴ (*)

[حەفید زاده مەحمود — شیخ مەحمەد خاڵ]

[داریکەلیی]

[ز] ۱۹۵۱/۵/۳۱

برای خۆم جەنابی قازی

له دواى ئیحیترام...

رجایه حمل نه کریتته سەر (.....) وا بهستەیی! ئەلخەمدولله عیلم و کەیاسەت و تەعەسسوب و دینپەرورەرتان له هەموو کەس ئاشکرایه، وه دیسان موحەببەتی ئیمەش هەر به مەحزی تەرەقداریی حەقە! خوا تۆمان لێ نهستینێ!

مەعەلجومله، هەر ئەبێ موساعەدهی دین و دیانەت و رازاندنەوهی شیعارى ئیسلام له ئەمسالی جەنابت بگرێ. ئەما نازانین دەلیلی سوکووت له رەزائیلی ئەخلاق و تەبعی (خەتیب) فیعلی چیبی؟^(۱) ئەلبەتە ئەفەرموون؟ (تُصَلَّى خَلْفَ كُلِّ آهٍ!)^(۲)، ئەما ئایا وەرە و دیانەت و عومر و عیلم، شەرافەتیا مەنزور نییە له شەردا؛ ئیتر خۆت ئەزانیی ئەلیم چیبی؟ وهکو مەعلومە، جەنابی (خەتیب) بەم هەموو واریداتە تیر ناخوا؛ هاتوو تەعەرۆزی بەحقوقی جەماعەتییکی مەعسوم له ئەولادی (مەلا عەبدولواحید)^(۳)

(*) گەنجینهی مامۆستا مەحمەدی خاڵ؛ سلیمانیی - س ۱۹۸۵ز.

(۱) مەبەست له (خەتیب) شیخ غەوسەیه که شیخ موحیەددین کوری شیخ عەلیی کانبی کەوهییه.

حەفید زاده دل گران بووه که له مزگەوتی (کاکەئەحمەدی شیخ) ی باپەریدا بیت، چونکه بیژراوه که مەبخور، هەر وهها شیوعیی بووه! ئەنجامی نامەکش به ئەوه شکاوتەوه که خەتیبی نیویراو راگۆستراوتەوه بۆ (مزگەوتی هەلەبجە) و له بریی ئەویش (مەحمەد قەرەداخیی) له ئەوی راگۆستراوتەوه بۆ مزگەوتی گەرەدی سلیمانیی! / تەواو (*) جیگە یاسە مەحمەد قەرەداخییش تا س ۱۹۸۸ز پیشنوێژ و گوتارییژی مزگەوتی گەرەدی بووه و له ئەو سالەدا (تەقە ی لێ کرا) و سەرئەنجام کەفتەکار و ئیفلیج بوو تا له س ۱۹۹۶ز دا مرد!

(۲) تُصَلَّى خَلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ (فەرما بیستە) واتە: مەرچ نییه ئیمام دادپەرودەر بێ.

(۳) رەنگینی مەبەست مەلا عەبدولواحیدی گوتارییژی و پیشنوێژی مزگەوتی (شیخ حسین قازی) بیت له سلیمانییدا که بەر له (مەلا ئەورەحمانە کۆلە) له ئەو مزگەوتەدا بووه.

(*) سەرچاوهی باس؛ مامۆستا مەحمەدی خاڵ.

کردوو. وهکو عەرزت کراوه یاخو عەرزت ئەکرێ، زەلیلیی و نهگبەتییی سیغاری مەزبور به ئیوه راجیعە، چونکو (القاضي وليّ من لا وليّ له/ ئەلقازی وهلیبو مەن لا وهلیبه لههوا!).

مونتەزیرین دەفعی فەسادی خەتیبی فاسیدولئەخلاقیان لێ بکەن وه بۆ پێ راگەییشتنی ئیشی ئەم سەغیرە سألح و حەلەزادانە، جیددیه تی کافیی به خەرجیی بدەن وه ئیتر عەرزی سەلامان هەیه وه سەلام له براکان ئەکەین و سەلامەتیتان له خوا ئەخوازین!

براتان

(ئیمزا: مەحمود)

۵۱/۵/۳۱

جواب و نه تیجە ی ئەم مەعرووزەمان ئینتیزار ئەکەین له گەل تەتھییری به یتوالله له عەناسیری فاسیده!.

[تەواو]

☆ پ. ن؛ که: ۱۸۹/۱/۲۴ (*)

[حەفید زاده مەحمود — در. نووری عەبدولئەحمەد / نووری فەتتووحیی] ^(۱)

[داریکەلیی]

[ز] ۱۹۵۱/۸/۲۱

موختەرەم خۆشەویست و عەزیزمان

جەنابی دوکتۆر نووری

له دوا ی به یانی ئەحوال پرسین و موحەببەت، ئومید ئەکەم (.....) که مائی سیحەت و عافیەت بن. دەمی که لیتان بێ خەبەرین، ئینشالله باعیسی خیر وه هەمیشە روو له خۆشیا ئەبن! هەرچەندە دوور بن، به لām له ئیمە و دلێ ئیمەدا هەر نزیکن.

بۆ خاتری قژ به سەرێ، تهرکی دییار و مەحەببەتی خۆتشان کرد! من بیستوو مە ژن هەلئەگیرێ، به لām من نەم بیستوو پیاو رادوو بکەوێت!! ئەوا ئیوم دیی؛ مەعە هازا

(*) وەرگیراو له شیخ فەتاح شیخ مەحمود و عەبدولباسیت شیخ فەتاح (وچەکانی بنەمالە ی شیخ فەتاحی دۆلان)، سلیمانیی - ۱۹۹۷/۱۰/۲۹.

(۱) بۆژینامە ی نامە وەرگر، بنۆرە: نیوداران.

دوعا ئەكەين بەشادىي لەگەلڤا رابوئيرن. مەحەببەتى ئىوھيش ھەميشە ھەر ياد ئەكەين وە گەلڤى دەفەعە لە رادىوڊا گوڤى لە نەسحەتە سىححە کانت ئەگرين. (١)

حامبىلى كاغەز شىخ حسين؛ باوكى كە شىخ ھەسەن ناو، شىت بوو، بەلام شىتتىكى واش نەبوو كەس ئەزىيەت بدات. ئىستاكە وا لە شىتخانە لە بەغدا. ئومىد ئەكەم بەيارمەتیی و يارىدە و ھىممەتى ئىو، تەسليم بەكۆرەكەى بكرىتەو بەشكەم خوا رەحمى پى بكات!

ئىتر لەم جىھەتەو، زۆر مەمنون ئەبم و خىتامەن ئىحتىراماتم تازە ئەكەمەو و مەخسوس ئەحوالى شەرىفتان ياد ئەكەم.

(ئىمزا: مەحمود)

حەفید زادە

دوعاى خانم ئەگەيئىم. مەحەببەتى خانم وا كارى لى كردوون، لە رادىوڊا گوڤم لى بوو، كوردىستان بىر چووبووەو، بەلام بىرت نەچى، لەوە دنيا ھەر كەسە بەزبانى خۆى (مەرنەمووكە) (٢) سوئالى لى ئەكەن.

نەكەى كوردىي بىر بکەيت وە يا مەحەببەتى خانم لە بىرت بباتەو!

[تەواو]

☆ پ. ن؛ كە: ١٩٠/٨/٢٤ (*)

[حەفید زادە مەحمود — مەحمەد سالىح زەنگەنە]

دارىكەلىيى

٥١/٩/٢٥ [ز-١٩]

برازاى عەزىز و نوورى چاومان كاك مەحمەد سالىح ئەفەندىي

سەعید زەنگەنىي موحترەم

كارتى جىئە پىرۆزەتان لە دوای چەند رۆژ وەرگرت، بى لە نىھايەت خوشحال بووين وە لە بەرانبەردا بەدوعاى خىر و جەئە پىرۆزە وە ئىحتىراماتى لازىمە يادتان ئەكەين. لە خوام تەلەبە ژيانتان باش بىت و بەبەرزىي و ئىحتىراماتەو رابوئيرن عەزىزم.

ئەلموحيب

حەفید زادە

(ئىمزا: مەحمود)

[تەواو]

☆ پ. ن؛ كە: ١٩١/٩/٢٤ (**)

[حەفید زادە مەحمود — شىخ موحىدەدين شىخ مەحمەد سالىح]

دارىكەلىيى

١٢/١٠/٩٥٤ [ز-١]

كاكە موحبىي

ئەسسەلامو عەلەيكوم

لە دوای عەرزى ئىحتىرام ئىنشالە لە سىححەتدان... نامەو پوول و پارە و نانت، با كەرامەت نەبىتە عىدان، پر بەچنگى چەپۆلەكەت، توتون ناردن زەحمەتە لەسەر شانت!

عەرزى سەلام بەجەنابى شىخ ناشىخ عەبدولكەرىم، خورما ناخۆم، من بە تالىيى رامبواردوو، شىرىنىشم ناوڤ بۆ خواردن! بە (.....) دەردى دەروئىشىم دى، لە جىيەتتىكم،

(*) گەنجىنەى ھەمەرەشىدخان زادە؛ كەيوان - سلىمانىي: ١٩٩٧/٩/٧ ز.

(**) وەرگىراو لە كورپى نامەوەرگەر (ئەحمەد شىخ موحىدەدين)، ھەولير ١٩٩٦/٦/٩ ز.

(١) مەبەست گوتارەكانى نامەوەرگەر كە لە رادىو كوردىي بەغدادو پيشكەشى دەكرد!

(٢) مەرنەمووكە، كورتكراوھى رستەى عەرەبىيى (من هُوَ رَيْك) يە.

حەفید زادە مەبەستى لە ئەو فرىشتانەيە كە پرسىيار دەكەن. راستىيەكەيشى (پىرەمىرد) و (حەفید زادە) دوو كەسەن كە ھەمان قسەيان دووبارە كردووەتەو. ھەر ئەو باسەش بۆ خۆى بەلگەى گەورەيە بۆ نەتەو پەرەيى حەفید زادە و پەرۆشىي بۆ زمانى نەتەو كەى.

ته نیایی هەر بۆ خوا چاکه!

فەقی ئیسماعیل هاتوووە ته ئێره. ئومێد ئەکەم مولا حەزەبی بفرموون، عەفووی کەن!^(١)
(ئیمزا: مەحمود)

[تەواو]

✽ پ. ن؛ کە: ٢٤/١٠/١٩٢*

[حەفید زاده مەحمود — شیخ محەممەد خال]

داریکەلیی

١٩٥٥/٦/١٣ [ز]

بیسمیھی تەعالا

برای زانا و بەرزەم فەزێلە تی قازی

شیخ محەممەد ئەفەندی موحترەم

زۆر بەگەرەمەوه سەلامت لێ ئەکەم. لە زیمنی دوای خێردا، بەئێههائ ئیحتیرامات
یادئاوهرین.

برا گیان وەکو بیژراوه:

امشب ای شمع اگر نسوزی تو

پس برای کدام روزی تو؟^(٢)

ئەوا سووئە تەسادوف، موحرمیکی قاچاغ، مەردوودی ئیمە - فەقەت بۆ تەفتین و
مەفسەدە - موسادەمەییکی کردووه.

(١) وئ دەچت مەبەست لە فەقی ئیسماعیل - سەرما برده له یان فەقی سمایلی سەبیح - ی دەفژەن و
دەنگ خۆش بییت.

(گوتە بیژتیکی چەند سەعاتیم لەگەڵ تۆمار کردووه و بلاو نەبووه تەوه، کە خۆشی لە س ١٩٨٧ز، لە
سلیمان بییدا کۆچی مائئاوایی کرد).

(*) گەنجینهی ماموستا محەممەد خال، سلیمانیی؛ س ١٩٨٥ز.

(٢) شیعرە فارسییە کە واتە:

ئەو مۆم ئەم شەو گەر نەسووتی

دەو داخۆ بەکەلکی چ رۆژی دیت؟

ئەم حەرە کە تە وەحشییانهی بۆ ئەمە بوو، ئاشووب بخاتە دێهاتە کائەمەوه، بەئینتیقامی
ئەوه کە جواب دراوون! عەلانیەیی حالەین، واجییی زیمەیی فەزێلە تی جەنابته کە دلێ نازک
و نازاردەیی سەعاده تی موته سەرپریمان بۆ بهینیتەوه سەر لوتف و غائیلەیی له دلدا
نەمیتنی!^(١) شەخسەن ئەنجامی ئەم موشکیلە تان لێ رجا ئەکەم!^(٢) ئیتر خۆت و فوتوووت
و سەداقەتت. وەسسەلاموعەلیکوم، وە دووتم.

ئەلموحیب

حەفید زاده

(ئیمزا: مەحمود)

[تەواو]

پ، ن؛ کە: ٦٢/١/١٩٣*

[مەرووف شیخ عەبدولکەریم قادرکەرەم / مارف بەرزنجیی — شاکیر فەتاح]^(٣)

[ش؟]

[-/١١/١٩٤٢ز]

بۆ پروویکی مەزن

کاکای جوامیر کاک شاکیر پیشکەش^(٤)

هيوای خویشی و گوشادیی دلمان و ئاسوودەیی «قادرکەرەم»! بەدلێکی توون و

(١) موته سەرپریمی ئەو رۆژگارە؛ عومەر عەلیی نیوی تورکمان بوو، کە کابرایتیکی سویایی و توندوتیژ و
فیلباز بوو.

(٢) لە ماموستا خال پریمی بۆ ئەنجامی ئەم تکایە، ئەویش هەر هیندەیی فرموو؛ من تکای خۆم لە
موته سەرپریم کرد! جینگەیی باسە - وەکو دلنیا نیم داخۆ لەسەر ئەم باسە بووه یان نا!! - ئەو
موته سەرپریم چەند ناحەزی کورد بوو، رقیکی تاییه تی لە حەفید زاده مەحمود بوو کە هەر ئەو
کاریکی کرد، حەفید زادهی لە گوندی داریکەلیی، هەلکەند! هەر لە رۆژگاری ئەویشدا - کاتی کە
حەفید زاده گیانی پاکی گەییشتە بەهەشت - شیخ لە تیفی کوری حەفید زاده زبندانیی بوو لە
سلیمان بییدا!!.

(*) سەرچاوه؛ ١١/١؛ ل ٣٧٦ - ٣٧٧... وەرگیراو لە رۆژنامەیی دەستنوس؛ باسەرە - ژ ٢٤،
٢٣/١١/١٩٤٢ز. بەئینیشانی (نامەیی مارف شیخ عەبدولکەریم) هوه.

(٣) بۆژیننامەیی نامەهەتیر، بنزەر: نیوداران.

(٤) بەبۆنەیی راکۆستنه وەیی نامەوەرگر - پێبەری ئاوايي قادرکەرەم - ه بۆ ئاوايي خورمال!.

تاریکوهه، بهدهست پهلی زهمانهوه، هیوای خوشیت و سهربهرزیت نهکهم.

ناتوانم بۆت بلیم چیبی له دلمدایه و چیم بهسهردا هاتووه، لهو رۆژهوهی که خویندمهوه بهییکه بهختیار، چونکی رۆژیکی درهوشیرهی پیرۆز لهسه رکهلی «قادرکههم» دهزانیبی و خۆم بوو؛ بهتیشکی، دلئی برینداری ناکۆکهکانی ناوچهی ساریش کردبوو... دهستی وشکی بهرداویی کردبوو، بهگولزاری بهههشت، ولاتی نهزانیبی و پهستی کردبووه ولاتی زانستی و چستوجۆ.

خهفته بۆ ئهوه رۆژه... خهفته... بهلام زۆر له گومانام که زۆرتر جهنابت ههولت دای، چونکه له بیرم نهچوهتهوه ئهوه رۆژهی که فهرمووت؛ (خهویان دیوه، ۱۵ ی رهمهزان نه رۆم!).

گهردنت نازاد ناکهین لهه هموو سزا و تالییه؛ نه... درۆیه، تۆ نارۆی له «قادرکههم»... گولهکان دهستنێژی تۆن، نابیی وشک ببن! قوتابییهکان کرداری تۆن - نابیی - کۆل و سست بینهوه! خوشیبی و شادیی چه می باسه ره بهوینهی تۆوه بوو؛ وینهی ههر نه مینیی له چاوی باسه ره دا، وهک له چاوی من و هاوڕێکانی ترا!

میشکم ژهنگین بووه بهدهست خویندهواریبهوه، ناتوانم خۆم و هاوڕێکان و «قادرکههم» و «باخچهی گشتلایی» و «خویندگه» و «باسه ره» بلاوینمهوه... با بمینیی بۆ رۆژیکی تر.

کاکه گیان

دلمان لهگهڵ دلته، تکام وایه دلته ههر لامان بئی، چونکی هیزی سهرکه وتنمانه... خواحافیز ئهه لای هونهرمهندا!

(.....)

[تهواو]

پ. ن؛ که: ۱۹۴/۲/۶۲ (*).

[مارف بهرنجیبی — مارف خهزنه دار] (۱)

سیجینی مهوقیف - بهغداد

۱۹۶۰/۷/۲۶ [۱-ز]

برای شیرینم کاک مارف (۲)

رۆژباش

دهسته کانت نهگوشم. پاش سهردهمیکی لای من دوور و لای ئیوه نزیک، نه مجا کورته نامه بیکتان بهمن گه بیشت. وهک تینوو بهئاو بگا، ههر لیوی ته ر بئی، لیوم ته ر بوو، بهلام تینوویه تیبی نهشکاندم. بهرێکهوت ژماره بیکی (ژین) م پئی گه بیشت، وهک ههستی به تینوویه تیبیه کهم کردبئی، چۆرێکی کهی له گوزه رانتان پئی بهخشیم.

برادهر

من نامه ی دووردریژم گهره که تا دلّم ئاو بدا. لهو شتانه بدویت که بهر چاون و دلگیرن، یا له کوردۆلۆژیی بدویت. بهلام ئیوه منتان له بیر کردوو، له بیرتانه که دووباره کردهوه لیتان که له بیرمان نه کهن؛ بهم هۆیه وه سلای گهرم و پرگله بی بۆ مامۆستا عیززه ددین (۳) که کورته نامه بیکیشی بۆ نه نووسیووم. سوپاس بۆ رۆژنامه که جار به جار نامه ی ئهوی تیدا نه خوینمه وه.

سلاو بۆ هه موو براده ره کان چ سۆقیه تیبی چ کوردستانی، سلاو یکی گهرم و شایان بۆ مامۆستا کانتان به تابییه تی مامۆستا کوردۆییف. وایزانم ئاواته کهی منی هینا وه ته دی به قاموسه ناو داره کهی. تکایه که له چاپ ده رچوو، به شی عیراق بنیرن!

حه ز ناکه م باری دلئی ئیوه گران بئی وهک باری دلئی ئیمه. هیشتا رۆژمان بۆ دیاری نه کراوه له (مه حکمه ی عورفی)، چاوه روانی دانانی نه که یین. ئیتر چاوه نواری نامه تانین،

(*) سه رچاوه: ۹/۱؛ ل ۳۱۲ - ۳۱۳.

(۱) ئه م نامه یه و ئه وانی دی، له سنووری میژووی کتیبه که ده رده چن، بهلام چونکه نامه کان له نووسه رێکی به ندراره وه - که دوا جار له سیداره دراه - هاتوون، نرخیکی ئینسانیی و ئه ده بیی و رۆشن بیریان هه یه، پتووستم زانیی تی هه لکتیشیان بکه م.

(۲) نامه وه رگر، خویندکار بوو له ولاتی سۆقیه تی جار اندا.

(۳) مه بهستی عیززه ددین مسته فا ره سووله که ئه ویش له ئه و ولاته دا خویندکار بووه.

به لّام نامه‌ی درپژ نهک کورت. دووباره ده‌متان ماچ ئەکه مه‌وه.

کۆمه‌له چیرۆکیکم ئاماده کردووه بۆ چاپ، له وه‌زاره‌تی ئیرشادیش ریگه‌م پێ دراوه، به‌لّام جارێ پارهم نیبه بۆ چاپ کردنی. له‌به‌ر ئه‌وه له یێکیه‌تی ئه‌دیبانم خواستووه که یارمه‌تی بدهن. ئه‌وانیش چاوه‌نواری ئه‌وه پارهی‌هه‌ن که سیاده‌تی زه‌عیم^(۱) به‌لّینی پێ داوان بیاندا‌تی. چیرۆکه‌کان پێنجن: ۱- شه‌تل ۲- ئاواز و که‌باب ۳- گای پیروژ ۴- نامه‌ی سه‌ر سنوور ۵- سه‌رله‌به‌یانی نه‌ورۆزیک.

وابزانم سیانیانت دیی بوو، هه‌رچه‌ند ده‌ستیکی که‌مم پیا‌دا هیناون و له‌ دارشتندا پوختترم کردوون. دوو چیرۆکه‌که‌ی که‌ش (گای پیروژ) له‌ ته‌وقیف نووسیومه. ئه‌وی که‌شیان (سه‌رله‌به‌یانی نه‌ورۆزیک) له‌ سالێ ۱۹۵۶دا نووسی بووم، به‌لّام ته‌واو نه‌بووبوو، لی‌ره ته‌واوم کرد. له‌سه‌ر ئوسلووبی (ته‌بی‌ار ولوه‌عیی/ تیار الوعی) دا‌پژراوه، که چاپ کرا نوسخه‌تان بۆ نه‌نێرم.

براده‌ران یێک یێک به‌دلّ سلواتان لی‌ ئەکه‌ن. حسین^(۲)، جه‌بار و هه‌موو ناسیاوان.

ئیت‌ر خۆشیتان
(ئیمزا)
مارف

[ته‌واو]

پ. ن؛ که: ۱۹۵/۳/۶۲ (*)

[مارف به‌رنجیی — مارف خه‌زنه‌دار]

سیحنی مه‌وقیف - به‌غداد

۱۹۶۱/۲/۲ [ز]

برام کاک مارف

ده‌ستتان ئە‌گوشم

وابزانم له‌ دێری یێکه‌مدا، بۆنی گله‌یی ئە‌که‌یت. هه‌قه‌مه، چونکه ده‌می‌که له‌ بی‌رت کردوین! منیش له‌سه‌ر قسه‌ی خۆت که نووسی بووت؛ کاغه‌زم بۆ مه‌نوسه، ناو‌نیشانی

(۱) برای خۆی که پێکه‌وه زیندانی بوون و پێکه‌وه له‌ سێ‌داره‌ دران!

(۲) مه‌به‌ستی سه‌روه‌زیران عه‌بدو‌لکه‌ریم قاسم بووه.

(*) سه‌رچاوه‌ی پێشوو؛ ل ۳۱۳ - ۳۱۴.

تازمه‌ت بۆ نه‌نێرم... له‌وه‌یه‌دا نامه‌ی‌کی تایبه‌تی که بۆ کاک جه‌مالی برات نووسی بوو، ئه‌ویش هاتبووه سه‌ردانمان، سلاوتم بۆ ئیمه‌ تیا خوتنده‌وه و به‌لّینیش دا‌بوو که کاغه‌زم بۆ نه‌نوسی، زۆتر دلّم لای ئه‌وه‌یه که هۆ نا‌زانم چی‌یه، هۆی نه‌نوسی‌نت؟

من هێشتا له‌ ته‌وقیف‌دام. نزیکه‌ی ۱۰ - ۱۲ جه‌لسه مو‌حاکه‌مه کراوین. نزیکه‌ی ۱۴ شایه‌ت بی‌ستراوه. وابزانم مه‌حه‌که‌مه‌یش بۆی ده‌رکه‌وتووه که ئیمه‌ به‌رین و بی‌ گونا‌هین! حسی‌نی برام و چه‌ند که‌سی‌کی که، به‌که‌فاله‌ت به‌ردراون. من و جه‌بار و چه‌ند که‌سی‌کی که ماوین. به‌ردانه‌که‌ی‌شان ئه‌بێ له‌ به‌غدا ده‌رنه‌چین، جا بۆ پیا‌وی بی‌ کار و بی‌ پارهی وه‌ک من، ته‌وقیفه‌که که‌متری تی‌ ئە‌چن، بۆی‌کا به‌ردانم له‌ لا زۆر با‌یه‌خدا‌ر نی‌یه!

خۆت ئە‌زانیی، جیهانی من ئی‌سته چوار دی‌واری زیندانه‌که‌مه، له‌به‌ر ئه‌وه نامه‌که‌شم وشک و بی‌ چێ‌ژه وه‌ک ژبانی زیندان، وه‌ک شۆ‌ربای نه‌خۆش، وه‌ک گه‌رده‌لوولی خه‌زان، یا سه‌رده‌می بی‌ کاری و پیری ژیان.

به‌راستی‌ی مارف، بی‌رت ئە‌که‌م، یادت ئە‌که‌م، خۆشم ئه‌ویی نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وای له‌ ولاتی سۆ‌قیه‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی براده‌رین... براده‌ری قه‌له‌م، هاو‌رپین له‌ مه‌یدانی‌کا، مه‌یدانی خزمه‌تی نووسیاری و ئە‌ده‌بی‌ی گه‌له‌که‌مان و پروام وایه که تۆ جه‌نگاوه‌ری‌کی به‌کاریت.

کاکه، وه‌ک وتم، جیهانه‌که‌ی من به‌ری ته‌سکه و چی‌ی ترم پێ نی‌یه بۆ‌تی بنووسم. چاوه‌نوارم نامه‌ی‌کی به‌تامم بۆ بنووسیت، به‌لّام با له‌سه‌ر سو‌الی خۆم نه‌بێ، به‌ل‌کو له‌ دلته‌وه وی‌ستی‌ت کاغه‌زم بۆ بنووسیت، تا گه‌رمیی راستیی تیا هه‌ست بکه‌م. ئیت‌ر چاوه‌روانتم. خوات له‌گه‌لّ.

(ئیمزا)

مارف به‌رنجیی

برای دلّسۆ‌زت

[ته‌واو]

کاکه مه عرووف

دهمت ماچ ئەکەم

نامه کەت: (نامەى هەوێهەى خاس دۆستانت یا وان)

زۆر دیاریبەهەکی مێخۆش بوو، بەلام کورت بوو، هەرچەند خۆت بەدریژت دانا بوو. نامەکەى تۆ دوو ئەوەندەبەش بێ هەر کورتە، چونکە تۆ لە جیهانیکی پێ و بەریندا ئەژیت. ئەگەر بێم پەیه درۆ نییه، بەلام من؟ منى ناو هەوش و هەساریکی تەسک و تەنراو بەسیم و ئاسن و چاو، بەنووکى دەرزى خەفەت دلم دەرزى ئازن کراو، هەرچەندە کورت بنووسم هەر ئەلیم درێژە، چونکە وەکۆ باسەکانى تۆ خۆش و چاو رووکه روه و دل خۆشکەر نییه. ئەترسم دل تەنگ بکا!! لەگەڵ ئەو بەش چاویکی وردترم بەجیهانی زیندانه کەما گێرایهوه و یادیکى سەرگورشت و گوزەرانى ئەم بیست مانگەم کردەوه؛ بێنیم که گەلى شتى وای تێدايه، شایانى نووسینه... کاکه تۆ لە جیهانیکی سوسیالیستی پێشکەوتوودا ئەژیت، لە «لینینگراد» ی نازدارا و هاوڕێی پەریبەهەکی خەت خۆشیی، که شه وه زهنگى خۆش ئەوێت، چونکە خۆی رۆژە، پرتەوه، تریفه یه، په لکه زێرینه یه، ئاوازه، نازه، هێزه، پێزه، تینه و سەرماى لینینگراد له بیر ئەباتهوه! بهو پێیهى که رۆژ و تریفه شه وه زهنگى بووێت، تۆی خاوهن ژبانى لینینگراد و لاوى ناو ئەرمینیا شى، ئەبێ دهنگوباسى زیندانت بووێت!

برام

زینداکەم (کۆلێجیک) ی بەنرخ بوو بۆ بیر و توانای دەروونی، گەلێ بەقوڵتر ژبانم چەشت و باشتەر بەناخی دەروونما چومەتە خوارەوه و گەییشتوومەتە سەر تەختى ساغ، ئەو تەخت و بنچینه یه که بەرگه ی هه موو سزایینک ئەگریت، با وهک خۆم بێ گوناھیش بێت!

برا گیان

گەلێ بەسەرھاتی گرنگمان بەسەر هاتووه، بەلام قالیشى کردوین. با باسى دەروون

ئێمە ژبانیکى بێک مالبمان له ناو زیندانه کەمان بێک هێناوه، لەبەر ئەوه هەموومان کەمتر ئیش و زۆرتر خواردن و خواردنەوهی باشمان بێ ئەپریت، ریکویبیکتریشه، لەباتی ئەوهی هەر کەسه بۆ خۆی بژی که گەلێک ناتوانن بەرێکی بژین، پێکهوه ئیسته «۱۰۰» کەسێک له وه جاکێک ئەخۆین و هەموو نۆکەرى بیکترین! بێجگه له وهی که پیر و نه خۆش ئەفەرۆزن، جا هەموو بەچاوی خۆمان ئەبیینین که له جیگه ی ئەوهی هەریبیکه رۆژی سێ جار چایی بۆ خۆی لی بنێ و دوو جار شیو بکا و چوار جار قاپ و قاچاغ بشوا، ئیسته شانزه رۆژ جارێک نۆره فرمانیکى وهک قاپ و قاچاغ شتنی بهر ئەکەوێت، لەگەڵ هاوڕێیه کەى. جارێک من وهک کوپه شیخیکى نازدار قیتز و بیزم له مه نجهل و حاجه تی چهور و رهش ئەبووهوه، به بیرما نه ئەهات بتوانم دهست بخه مه پاشماوه ی خه لکی و مه نجهل و قاپی چهور و چلکن، بەلام ئیسته به ئاره زوو بیکى خۆشه وه ئەو مه نجهل و قاپه چهورانه پاک ئەکەمه وه. چه ندیک نووسینی شیرینم لا خۆشه، ئەوه ندەبیش پاک کردنه وه ی قاپه کان، ئەو بۆ خۆتنده واران و ئەمیش بۆ نانخورەکان، ئاوا بێر و دهست لیک نزیک ئەبنه وه!

کاکه

بەرهمى سالى بیکەمم له خۆتندنه وه و نووسین «۱۵» و تارى ئەدهبى، «۸» هەلبەست و «۲» چیرۆکی نوێ و لەگەڵ «۳» چیرۆکه کەى کەم که دیوتن بەپێشەکی و پێشکەشییه کەوه ئاماده ن بۆ چاپ؛ نزیکه ی «۵۰» کتیبى ئەدهبى و لیکۆلینه وه ی باشم خۆتندووه ته وه له کتیب و چیرۆکه سەرده ستەکان، جگه له گوڤار، کتیبیکى عەرهبیم کردووه به کوردی، سێ چوار و تاریشم له ئینگلیزییه وه کردووه به کوردی. چوار نه خۆتنده واریشم فییره خۆتندن کردووه، دووانیان ئیسته باش رۆژنامه یه شه ئەخۆتندنه وه و نامه یه شه ئەنووسن. ئەم هەوت هەشت مانگه ی داوییه شه هەرچه نده به مه حکمه وه ئالاوین، دهستم له خۆتندنه وه و نووسین به رنه داوه. ئیسته ئاواتى هه ره به رزم ئەوه یه چیرۆکیکی درێژ دهست بێ بکه م که به ساله ها ته واو ئەبێ. ئەمه ویت سەرده می ژبانى خۆمى تیا دهربخه م له هه موو باریکى گوزەرانى ولا ته که مانه وه، واته له سه ره تاي دهست بێ کردنى قۆناعى دهر به گییه وه تا ئەمڕۆ، ئەخوایم له چه شنى چیرۆکه کەى (جۆرج ئامادۆ) بێ؛ (ئەرزون سیماروها مینه زه هه ب/ ارض ثمارها من الذهب) تیکه ل به هه ستى دەروونی خۆم بهو کاره ی که تیبی کردووم، بهو گوڤانه ی به سه ر ژبان و گوزهران و په ووش

و په یوه نډی بیروباوهر و د هروونا هاتووه، له دڼ و شاری کوردستان.

ئو کچم که پاش گرتنم به چنند مانگیک له دایک بووه، ئیسته پیی گرتووه و خشپیلانه ئهروا و بانگ ئهکات (بابه، بابو!) به لآم نازانئ بابو کتیه و چیه، چونکه بابو نه دیوه!

زیندان په ژموردهم ناکا، به لآم دانیشن و بئ کاری، شتیکی ناخوشه! بئ نازی مندالو ساواکانیش له ولواوه بوهستی وهک وهستاندوومه. له گهل ئهوهیش هیشتا ئه توانم بلیم زیندانه کهم زاخاویکی به دل و دهر وون و میشمک داوه. که رۆژی ناشتی و بهخته وهری گهلان هلات بئ، سیبه ری کتوی ره شیش لپی ناکا به شه و زهنگ، کرته دی پیری سه و سمیلی گرتی (به فزه و له گرمیان باربوه!).

کومه له چیرۆکه که ی کاک مستهفا سآلح که ریم، به تایبه تی چیرۆکی (قه لای دمدم) که تازه که وتووه ته بازاره وه.

ئو چیرۆکه یان که ره سه ی باش بووه، یا وهک نانه وایی بلیم؛ ئاردیکی باش بووه و نه بیه شتووه هه ویره که ی هه لئج، نانه که ی بووه به فزه تیره! (قیان)، نازانین کچی کتیه و چون چووه قه لای دمدم بئ گواستنوه؟ له هه ر لاپه ره پیکدا چند (هه ر) تکت دیته پیش که و ئه زانی به ته نگوچه له مه ئه گه ی - ئه زمه - و ئه نجام ئه گا - هه ل، بیجگه له شتووه حیکایهت؛ (نه بکه ی و نه بخوی سهیری سای گه ردن بکه ی!!)، بیجگه له وهیش به رکول و ری خو ش کردنی پیوه دیار نییه! خو ت ئه زانی چیرۆک نووسین ئه بئ په له و شپزه یی تیا نه بئ. دایلیکتیکی ورده ورده له گورانی بچووک بچووک وه بگاته گورانی گه وره، نهک کوتوپر و له ناکاو؛ (چاش به په له بیکولینی هه لئه پروزکن)، به لآم ئاگره که ی ژیله مۆ بئ، جوان دم ئه دا. ئه وهیش نازانم ئو سه رده مه تفهنگ هه بووه له کوردستانا یان نا؟ هه ر یم و گورز و شیر هه بووه، زه مانئ شا عه باس و سآلی ۱۰۱۷ ی کوچی!

رهنگه ئو جار له (پووناهی) دا منیش شتم هه بئ!^(۱) له (سۆقیهت لیتره بچه ر) دا ژماره «۱ - ۱۹۶۰» له ژیر ناوی (نرخه فه ننبی و سه رده م) دا لیکنولینه وه بیکن نووسراوه، لام پیوست بوو بیکه مه کوردیی!^(۲) به شی بیکنه م کرد و ناردم بۆ (پووناهی). سه رنجی بده و به راوردی بکه له گهل ئه سلنه که ی، بزانه وه رگپرانه که ی چونه و

(۱) گۆفاری پووناهی، له به غداددا درده چوو.

(۲) گۆفاری (سۆقیهت لیتره بچه ر/ ئه ده بی سۆقیه تی) له مۆسکودا به ئینگلیزی درده چوو!

رای خوتم بۆ بنووسه، پاش خویندنه وه.

له (هیوا) یشدا رهنگه باسیکم بلاو بکرتته وه... وه لآمیکه بۆ (هه ژار) یان راستتر بلیم به ره پیکه هه ندی بیروباوهریه تی و له گهل که میکن دووان له سروشتی شیعی (تازه)، واته (نازاد)، سه رنجی ئه وهیش بده، که دهرچوو رای خوتم بۆ بنووسه!

کاکه

من و جه بار و مه جید و محمهد عه لی هیشتا هه ر ته وقیفین، به لآم له «۲۰» ی کانوونی دووم (حسین ی برام و (مستهفا عه سکهری) و (مه لآ نووری) و (ساجید) به که فالت به دران.

مه حکمه که مان زۆر سست ئهروا به پیوه، نزیکه ی «۱۳۴» شاهید هه یه. تا ئیسته «۲۲» شاهید بیستراوه که له ۱۷ / ۱۰ / ۱۹۶۰ هه ده ست کراوه به مه حکمه و ئیسته ۴ / ۳ ته ئجیل کراوه. واته به شه ش مانگ «۲۲» شاهید. ئه بئ تا تو دوکتورا وه رته گری، ئه و سا ئه م شاهیدانه ته و او بن. سا خوا گه وره یه بۆ چند سآلیکی که ش... به لآم شاهیده کان ئه ویی راست بکا، بۆ ئیمه باشه و ئه وهیشی درۆ بکا، درۆکه ی وهک بز نه بارینئ و مه حکمه جار س ئکا، چونکه هه ر چون بئ، تا عورفیش - مه حکمه ی عورفی - درۆ زلی بئ ئاسان نییه.

بیکن له و درۆیانه ئه مه یه که من به ئوتوموبیلی به له دیبه، تفهنگ و چه کم بلاو کرده وه به سه ر هه لکدا که له سندووقی پشتی ئیستیشنه که مه وه - ئوتوموبیل / K - هه شت سندووق دانرا بوو، هه ریکه ی «۹۰» سانتیم درئ بوو، په نجا سانتیم به رز که به هه نده سه و حساب بیژمیری ئه بئ سندووقه بچووک که ی ئوتوموبیله که فارغونیک بئ... شتی وا و سه یرتر!! منی ناشتی خواز و ئینسان په روه ر، بیم به پیاو کوژ و هۆلاکو، سه یره سه یر؟ ئافه رین وه ستا بۆ چه کوش و بزمارت.

کاکه

ئیمه به بونی نهوت که وتووین. به سه ری تو بونی نهوته و هیچی دی نییه! وا ئیسته چیرۆکه که ی دکتور (ره حیمی قازی) م به ده سه وه یه! هیشتا لئ نه بوومه ته وه، ناتوانم شتیکی لئ بلیم، تا باش نه یخوینمه وه!^(۱) زۆر سوپاست ئه که م بۆ ئو کتیبانه ی بۆمت

(۱) چیرۆکی؛ پشمه رگه - به غداد؛ س ۱۹۶۱ ز.

کریون. له پيش هه موروپه وه داماوئ نوسخه ييكي ئه سلبی دیوانه که ی (نازم حکیمهت) م
که به زمانی خوی و توویه، به لکو باری کیش و پاشبه ندی ئه م بزانیایه! (۱)
کاک مارف

حه ز ئه که م لیکۆلینه وه یییک له سه ر شیعی نوتی رووسی بنووسیت له لایتین کیش و
پاشبه ند و روخسار و دیمه نییه وه.

کاک جه مالی برات جار جار سه رمان لی ئه دات، ئه ویش ده ردی زۆره.

کاکه، بۆمت نه نووسی بو ئایا چبی ئه خوینیت و چبی ئه که ی؟ بیستومه ده رسی
کوردی ئه لیتیه وه؟ له باری دیراسه ی کوردیه وه له دانیشگه و ئه کادیمای لیتینگراد و
باکووه شتییک بنوسه.

(هیوا) له بهر بی و تاری درهنگ درهنگ ده رئه چیت، (۲) نووسیاره کافمان وه ک ناوم لی
نابوون، وه ک رووباری خاسه «۵» سالی هه ر دوو رۆژ ئاوی پیا دی. ئه وانیش هه ر
دوو جار ده ست (.....) (۳) براده ران یییک ده سته کانت ئه گوشن. چاوه نواری (.....)،
دوو باره ده مت ماچ ئه که مه وه. خوا ئیمه ش له دیتنی شوینی (.....) نه کا.

ئه گه ر له سه ر شیعی سوڤیه تیت نووسی، رهنگه له شیوه ی پرسیار و وه لامدا له گه ل
نووسباریک یا بوژیکی به ناوبانگی سوڤیه تیدا بیت جوانتره، له گه ل سه رنجی خۆت و
به راوردکردنتان له گه ل شیعی عه ره بیی و کوردیی.

(ئیمزا)

برای دلسوژتان

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۱۹۷/۵/۶۲ (*)

[مارف به رنجیی — مارف خه زنه دار]

به غدا

۱۹۶۱/۵/۸ [ز]

کاک مه عرووف

تیر ده مت ماچ ده که م

نامه که شتم وه رگرت و به دل و بیر خویندمه وه بو خۆم و هاوړیکانم.

نامه کانت گه شته، گه شته له ولاتیکی کامه رانا. گه شته له بیردا، له ده رووندا، له بهر
ئه وه وه ک پیاویکی دوور له خویره رستی ئه مه ویت هاوړیکانیشم خویشی له نامه کانت
وه رگرن.

ئیسته شه وه که نامه ئه نووسم، ییکسه ر و بی مسوده ده، چبی به سه ر ده می قه له مه که دا
بی، ئه وه یه. ئیسته له ئاهه نگیکی کوردیی و عه ره بیی بوینه وه که به هۆی ئه وه وه
کردمان، چونکه به یانی هه شت هاوړیمان گویمان له قه راری عورفی ئه بی، ئه شان
حوکمیشیان تیدایه، به لام بو ئیعدامیش هه ر به ئاهه نکه وه به ری ئه کرین.

لای ئیمه له کانی دلوه، ییکئ له وانه حه یرانیکی خویشی ئه وت، پاشبه نده که شی
(کراس زه ردی) و چه پله ریزانی کوردانه. له ولایشه وه برا عه ره به کان له نه زمی (هه جه ع)
به شیعی نبشتمانیه وه و ته نه که و چه پله و زبان ته قانن - ده ستووری خۆیان - ئوپیرا
و سینه ما و سه یرانی ئیمه ش ئه مه یه. به ره و مه رگ و بو زیندان، به گۆرانی و
چه پله ریزانه وه!

مه حکه مه ی ئیمه له پيش ره مه زانه وه تا ئیسته وه ستاوه. هه ر به ته ئجیل ته ئجیل
ئه یکه نه کیش و ئه نجامیکیان دیار نییه! به ری ئاسمانیش لای ئیمه تا بی تاریکتر ئه بی.
نه سه نگ هه یه نه ته رازوو. پاش دوو سال زیندان، عاله می ده ره وه مان له بیر کردوو و
راهاتووین. ئیسته بیری منداله کان ناکه م. زۆر سه یره! ئه م دلنه ناسک و به هه ست و
دلسوژم بو کۆریه کانم، ئیسته له خویره که وتوو!

(۱) شاعیری تورک.

(۲) مه به ست گۆقاری (هیوا) ی سه ر به یانه ی سه رکه وتنی کوردانی به غدا ده.

(۳) مخاین له کتیه که دا، ئه م شوینانه به ر چاپ نه که وتوون!.

(*) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۱۹ - ۳۲۳.

که میکت هه لئابووم. درۆیه بلتیم زۆرم پێ خۆش نه بوو، چونکه من که دهستم داوه ته قه له لم، هیزنکی دهروونی پالتیکی زۆر به تینی پتوه ناوم که بنووسم. بۆ رابوردن ناووسم. ههست ته کهم ئه رکم له سه ر شانه، ئه رکیکی زۆر پتووست. (کورد نووسیارى گه ره که. نووسیارێک له م چه ر خه دا بژی و دهروونی کورد بخوینیته وه. نووسیارێک ههستی به وه کردبێ که زمانى کوردی توانایێکی مه زنى تیا به و کانیکی گه وه هینه و کرێکاری فرمان گوزار و ژیر و چالاکی ئه وئ تا گه وه ره کانی ده ریتن و بیخاته بازاره وه، بازاری خۆمالی و دهروه!). که مته ر خه میی ده وریکی زۆر گرانی خوینده وه ره کانه. کوا کن قه له مداره؟ به په نجه ی یێک ده ست بیانژمیره.

من ئه و که سه به قه له مدار دانانیم که وه ک «خاسه» ی که رکوک^(۱) سالی جارێک یا دوو جار له به هارا ئاوی پیا بیت و ئیتر وشک و زری به دریتایی سال! قه له مدار ئه یی کرێکاری سه رومر بێ، بۆ قه له م و کاغه ز، بۆ گه له که ی، بۆ هه موو ئینسان! هه ست ته که م کورد، نامه خانه که ی چۆله. داستان و چیرۆک و ربوایه ی چاپکراوی نییه. هه ست ته که م هه ندیک وه ک مندال گر و گال ته که ن و ناوی ئه نین هه له به ست و چیرۆک. هه ندیک وه ک مه لاکانی جارن که تا ئیسته ش هه ر خوتبه کانی (ئینونه باته / ابن نباته) ئه خوینته وه بۆ خه لک، ئه وانیش هه ر شته و تراوه کان، شین و رۆ رۆ و پاله وانبازی هه رزه کارانه ده ر خواردی بیری گه له که مان ئه دن! (هه موو شاعیرێک که مرد، ئه یی نه مر بێ!) و هه ر که سه سیک له جارێکا دوو تیپ و له تیکی به هه وایێک نووسی، ئه یی به بلیمه ت بێ، چونکه به رامبه ریی له بلیمه تیکی راسته قینه گرتوه. هه ندیک وه ک «گا» مل ئه نین و هه ندیک له باتیی ژیری ژار ئه رپژن. من و تۆیش خۆمان راگیر ناکه ی، ئه یی پتر ده ست له قه له مه که مان توندکه ی و زۆرتر ده ماری دل و بیرمان بسوو تینین تا خزمیکی راسته قینه پیشکه ش بکه ی!

وه ک قوتابییه ک رێگای له به ر روون بوو بیته وه، ئیسته وام. قوتابیم، به لام رێگاکه م ئه زانم و بێ و چان ئه رۆم. (ئه گه ر چه ند سالیکم ژیان ما بێ، له رێگه ی ئه ده ب و زمانى کوردیدا خه رجی ته که م، ئه مه رێگه ی منه!)

(۱) خاسه، روویاریکه به نینو که رکوکدا تینده په رێ و پردیکیشی بۆ کراوه و به ئه و نیوه شه وه یه. ئاوه که ی هه ر له به هاراندایه رنگی هه یه و ئیدی چۆری لێ ده بریت.

فرمووبووت که نووسینه کانم جیگه ی ئه یی له نامه که تا، نامه یی بلتیم مه منونت ئه م، چونکه نا بێ وه ک برا یێک ته ماشام بکه ی. ئه یی وه ک ماده ده ی - مه وزووع - بروانینه شته کانم، وه ک زانایێک له زانایانی فیزیک، کیمیا، با یۆلۆژی. له ماده ده یێک ئه کۆلیته وه بێ لایینگیری، سیماتی راستیی ماده ده ی مه وزووع ده رئه خا، به راستگۆییه کی ته واهه بێ لایینگیری. منیش ئه توانم هاوکاریت بکه م بۆ دیراسه ی ئه و شتانه ی که هه تا نووسیوم، پارچه یێک بوون له من و ئیسته شتیکی جیاوازن و ئه توانم لیبیان بکۆلمه وه و تا راده ییکیش بێگانه بم. چۆن؟ ئایا ئه ندازیاریک ئوتوموبیلیکی دروست کرد، ناتوانی دوا جار لیبی بکۆلیته وه و چاکه و خراپه ی لیک جیا بکاته وه؟

ئه گه ر له خۆپه رستی دوو بکه وینه وه، ئیمه ییش ئه توانین چاکه و خراپه ی نووسینه کانه بخه یه به رجاو. جا نازانم له نووسینه کانی من چیت له به رده ستدایه؟ من چیرۆکه کانم بۆ چاپ نه کرا، هه رچه ند بریار درابوو چاپی بکه ن. نازانم بۆچی کۆسپ ها ته ریی؟ به لام ره نگه چیرۆکیکم به م زووانه له گۆشاریکا که تازه ده رئه چن، بلاو بکریته وه.

حه ز ته که م ئه وه دواشی به ره و دوا له گۆشاره کاندای بلاو بکه مه وه، به لام شیعه ره کانم، ئه وانه بلاو کراونه ته وه، هه ر ئه وانه ت ره نگه دیی بێ. بۆ بنووسه چیت ئه وئ بۆت بنیترم. وتاره کانیش هه ر ئه وانه که بلاو کراونه ته وه و به نازناو و ناوی راستیی که شاره زای! ئیسته خه ریکی زمانى ئینگلیزیم. له م مانگه وه به ریارم داوه شانی لێ توند بکه م. له به ر ئه وه که میک له به ره م نووسینم که م ئه کاته وه، به لام له م یێک دوو مانگه ی دوا بیه دا، چه ند وتاریکم هه به و (مه سه رحیه یێک) ی بچوو کیشم نووسیوه، هیشتا شتیه ی یێکجاری وه رنه گرتوه، له ژیر ناوی (زه ویی زه ویی خۆمانه) دا به، که ته واهه بوو، بلاوی ته که مه وه. ره نگه بۆ دوو مانگیکی که، ده ست بده مه وه گه لاله ی ربوایه یێکی درێژ، واته مه وزووع و شوین و کات و که س و شته کان له بیرمدا کولاون و له هه ل ته گه ریم که کاتی بۆ ته رخان بکه م، تا بیخه مه قاله وه. ره نگه «۲۰» فه سل به ریت، واته «۲۰۰» تا «۳۰۰» په ریه یێک ئه یی، وام داناوه به چه ند سالیک ته واهه ی بکه م.

پیش ئه م نامه یه و پاش گه ییشتنی نامه که ت، کارتییکی جه ژنانه م بۆ ناردبووی، ئه ترسم ییت نه گه ییشتبێ، چونکه به (فه رپاشی سیجن) که دا ناردم و پاره شی زیاد وه رگرت، ئه ترسم هه ر سه ر و به ر پاره که ی ناییته باخه لێ و کارته که ی دراندبێ!! بۆ (دلسۆز) یشم

ناردوو، هیچ وهرامیان نهبوو!

نووسییبووت (ئەم جارە کتیبیکم بۆ بنووسە!)، کاکە؛ جیهانی زیندانەکه مان ماوهی ئەوه مان پێ نادا که کتیبیکی پاراوت لە نامەبیکدا بۆ بنووسم. ژبانی ئیمە بریتیبە لە خواردن و خەوتن و شەترەنج و خۆبندن و نووسین بۆ هەندیک.

برا

کاتی خۆی باسی قامووست بۆ کردبووم که پار ئەبووایه دەرچوایه له چاپ و منیش دانهبیکم بۆ بهاتایه، که چیبی هیچ دیار نهبوو؟

وا ئەم جارەیش باسی قامووسیک سۆرانیت کردوو که خەریکی، تکا ئەکهه له هەردوکی بێ بەشم مەکه. من لیترە دەستم ناکهوی، خۆم دەستم بهستراوه و له بازارپیش نییه!

خۆشیبی لێنینگراد و سۆقیهت بۆ ئیوه و گەرماي عێراقیش بۆ ئیمە، یان بههاری ژبان لای ئیویه و زستان لای ئیمە، بهلام شادم بهزستان، چونکه له پێی بههاریکدايه که خەزانی له دوا نییه!^(۱)

کاکە

ئەم جارەیش بمبووره که له م چوار لاپهريهه م پتر پێ نانووسریت، چونکه ماوهه نییه! تۆ بۆم بنووسه، چەند ئەتوانی بنووسه، بهقهدهر فیلمیک لهزەتی لێ وەرئەگرین... سێ چوار جار بهدەنگی بهرز ئەبخوینمهوه، ئەمجا ئەبخمه ناو جانتاکه م تا بهین بهین دووباره ببخوینمهوه.

کاک جهمالیش که دیت بۆ سهردانم ئەبخوینیتهوه. ئیسته ههفتهی دوو رۆژ موواجههه مان ههیه و ههر جارەیش سهعاتیک. له بهر ئەوه جهمال ئەم جارە هەر بهخویندنهوهی نامهکهی تۆدا گهیبشت!

ئیتیر ماچیکێ دوور له سهه دوو لیوت و چاوه نواری وهرامم. برادهران بیک بیک دهستت ئەگوشن، بهتایبهتی حسین و جهبار!

(ئیمزا)

[تهواو]

(۱) مخاین خەزانی له دوا بوو! ئەم که له پیاوانهش بهسیدارهی عێراقی عه ره بهوه بوون به قوچی قوریانیی! ههزاران ئهفسوس که خۆیان و بههرهیان له دهست نهتهوه که بیان چوو! (کهمال).

پ. ن؛ که: ۱۹۸/۶/۶۲

[مارف بهرنجیبی — مارف خهزنه دار]

[سیجنی مهوقیف - به غداد]

[ز] ۱۹۶۱/۱۱/۳۱

کاک مارف

دهسته کانت ئەگوشمهوه، له دلوهه بیرت ئەکهه و له دوورهوه ماچت ئەکهه. سهه رکهوتن و پێشکهوتنت ئەخوازم.

ببووره ئەم جارە وهلامی نامهکه تم درهنگ ناردوهه. سووچ سووچی پهژاره و نه پهژاران بوو، چونکه بههاتووچۆی رێگای عورفیبهوه بووین. هیشتا واین له نیوهی موخاکه مه دا... شایهت هەر دێ و کۆتایی نایهت. هه مویشی کاوبایه، به ئاره زووی دلێ ناحهز رێک نایهت بۆ بیک هەر له سه ریبیک تهئجیل بهدوای تهئجیل دوامان ئەخهه، هه رچۆنی بێ له گهه له گهه تیبی و کویره وه ریبی و دهرد و تازار و فرمیسک ده میتکه ناشاین. ژبانیش بهشی زۆری رۆیبوه و کهمی ماوه، زۆری خهفهت بۆ ناخۆین! تا هه ژاریک له گیان ئەکریت، سهه نازداری خۆش گوزهران گیان ئەسپێریت. هه ژاران زوو نامرن، نامرن! وهک له چیرۆکی (جهزنیکی شادی) دا له «رووناهی» دا نووسرا بوو!

دوا هه وال که بۆ پیکه نهین ئەشێ ئەوهیه؛ نزیکه دوو مانگه (فه ره یدون) ی کوپیشم گیراوه... ئەو منداله ژووری خویندنگاوه ئیسته له ژووری حه پسخانه کهی کهر کوکدايه، بێ سووچ و به ته گیبیریکێ چه پهه، له په ناوه شتیان خست بووه ناو کتیبه کانی، به گرتنیان دا. بهلام (فه ره یدون) پێته که نی، چونکه ئیسته بهم گرتنه، خۆی بهشت دیته پێش چاو!

برادر

له م هاوینه دا دهستم دایه نووسینی داستانیک که تا ئیسته رهنگه «۱۰» لاپه ره ی چاپم لێ نووسیبتیه وه، بهلام له بهر په ژاره و ئەندیشه ی هاتووچۆی (عورفیبی) ماوه ی زۆر نووسینم نه بوو. له گهه له وههیش سه ره تاییکی (لای خۆم) په سه ند م بۆ هاتوه ته دهست. ناوم بۆ دانه ناوه، چونکه تا ته واو نه بی، ناتوانم ناوی لێ بنیم. زۆر حه ز ئەکهه م ئەم رپوایه به بگه بیتم به ته نجام، چونکه له گهه له هستی دهروونی خۆم، (به سه ره اتی نه ته وه و ولاته که م نیشان ئەدهم له سه ره تایی هاتنی ئینگلیزه وه!).

ئەم کرداره ئاسان نییه، له بهر ئەوه په له ی لێ ناکهه، با چه ند سالییک به ریت یا که متر،

په لږم چيپه، خو ناشكوري نه بڼي، جاري ماوهي هيج نيبه كه نه گهر ماين و بيكترمان ديتوه، پيكهوه سه رنجي نه ددینه وه!

نووسيبوت كه له «فهننې چيروكدا زور شاره زانيم»، زور حهز نه كه م له فهنه دا شاره زايي پهيدا بكي. تازه ترين فيرگه ش لاي نيويه له سوقيهت، تا به هوي تو و هورپكانته وه، چيروكنووساني كورد ناگاداري كارواني پيشكه و تووي نه ددې جيهانيي بن! من تا راده بيك له م گرتنه م كه لگم لي و هورگرتوه، چونكه گه لي چيروكي دريژ و كورت و نامه ي سه رچاوه يي رهنه و ليكولينه وه ي نه ددې بيم خويندوه ته وه. هرچند زورتر پيوسته، به لام نه گهر نه م گرتنه نه بووايه، به ده سالي كه نه دنده ماوه نه بوو بو خويندنه وه و نووسين!

خواستبوت كه راي خومت بو بنووسم له سه ر (دو چاوي رهنه)! چوار جارم خويندوه ته وه، جاريك پيش نامه كه ت و سې جار پاش... دياره خاوه ني (چاوي رهنه) دلي رفاندووي؟ به نه دنده ي جوانه نازداره كه ي حهوتي نوكته به ري نه و ريگا دووره، به لكو زورترين راي نكي شاره، چونكه ريگاييكي دوورتري خستوه ته پيشته.

كاكه، نه بڼي چ چاويك بڼي؟ نه بڼي خاوه نه كه ي چون بڼي؟ كه وا نه و به هشت، گولزار، لاله زار، جواني، ناشتبي، شوق، ژيان، نه و ژيانه ي كه بو هه موو كه سپكه، ته نيا بو تو نه بڼي، نه و پيش بو ماوه بيك خستونيه ناو ريگاييكي دوورتر، واي لي كرووي كه نه و هه موو گولزار و جواني و ژيانه و هكو خوي ناييني، هرچند باوه ر ناكه ي كه ريگاكه گورا بڼي.

چ چاوه روانييه ك بووه؟ ناي چاوه رواني كه سپك نه ييبي ناياني، چ گرانكي ناسان و ناسنيكي گرانه؟ چ خوشييه كي ناخوش و ناخوشيكي خوشه؟ چند رهنه نه نديشه و بير به دل و سه ردا دڼي؟ گه شانوه و ه سيس بوون؟ داگيرسان و كوژانه وه؟ دل كه كوتې و زه رده خنه؟ ليو ته ر بوون و ليو كروشتن؟ په له و خوراگرتن؟ گوراني و گريان؟ شانازي و له خو بيزاربوون؟ نازايه تبي و ترسوكي؟ گه رمي و به تيني هيو و به بيك گه بيشتن و ساردي نه هاتن؟ تاويك خوت به خاوه ني هه موو جيهان ديتته به رچاو و تاويك وهك هه ژاريكي بڼي نه وا و ليقه و ماو، حهز نه كه ي له هه موو قهيد و به نديك نازا بي و پاش كه ميك هه زاران داو و كوت و زنجير و ديوار ي بينراو و ناديار ي به خوته وه نه بيني، هه موو نه و شتانه ت له ماوه كورته دا به سه ر دڼي كه بريتيه له ژيانكي قول و پان و

به رين، كه چيبي له ترازوي زه مانه دا به تاويكي دائه نين و ناوي لي نه نين؛ چاوه نواري! مه گهر هه ر چاوه نواري حهوتي نوكته به ر و نه و چه شنه چاوه نواري پانه له و چاوه نواريه ي تو دوورتر و قولتر و سه ختر بڼي و له به ر نه و نه م دوورتره له و، به لام تو حه قته كه نه و دوورتر بڼي، چونكه نه و ريگه يه برپاوه و ته نيا ريگه نزيكه دووره كه ي چاوه رهنه كانه له پيشه، بوييكا به دوورتر هاتوه ته پيش چاو.

نووسينه كه ت كوردييه كي شوخه، هه ستي دهر وني خوت تيكه ل به نامانجيكي مرؤفايه تبي فراوان كرووه له سه رگوزه شته ي چاوه نواريه كدا!

سوزيكي پر جوشه و له دلتيكي به راستي په روزه وه هاتوه، به لام بو هه موو كه سپك نيه. بو خوم و خوت ناساييه، چونكه سوزيكي دهر وني تايه تي نه نويني له به رگيكي فهننازييدا، له گه ل ورده كاري!

پيشتر ميژووي ژياني خوم و كرداره نه ددې بيه كانم به كاك جه مالدا بو نارووي، نازانم گه بيشتوه يان نا؟

كاكه

نووسيبوت كه لا جگه رم بووه به كه باب بو نيوه، بو دانيشتنيك له مالي هه ر كاميكمان. باوه ر بكه نه مال ماوه و نه (بله) و نه (ماله)، مه گهر باراني په له بيكي كه مانرونيته وه!

شوني خوتان زور خوشه، نيمه يش دلنيان كه به بيك نه گه بينه وه. هه ر مه رگ نه بڼي!

حسپن ده سته كانه نه گوشي و برادراني كه ش خوشيتيان گه ره كه!

دووباره ده مت ماچ نه كه مه وه و چاوه نواري نامه تانم گيانه.

(نيمزا)

برادر و براي دل سوزت

[ته واو]

[نووری شیخ صالح شیخ غهنبی — رۆژنامه‌ی ژبان] (۱)

[سلیمان‌یی]

[—/—/۱۹۲۶ز]

بۆ دایره‌ی عه‌لییه‌ی (ژبان) ته‌قدیمه

زۆر ده‌می‌که که مه‌فکووره‌م له‌گه‌ڵ ئەده‌بییاتدا تیکه‌لیی و مونا‌سه‌به‌تیکی لایه‌نقه‌تیعی هه‌یه. زبانی کوردیییش، ئەم‌رۆ له‌ ساحه‌ی کائیناتدا، له‌ سایه‌ی عه‌زم و سه‌باتی حوکومه‌تی موعه‌ززه‌مه‌وه، مه‌وجودییه‌ت و مه‌وقیعیکی زه‌فه‌ر و غالییییه‌تی هیناوه‌ته‌ وجود.

مه‌علومی عالیتانه، زبانیکیش که مه‌وجودییه‌تی خۆی ئیسه‌بات بکا، لازمه، به‌لکو واجیبه، ئەده‌بیاتی بیی، له‌ نووسیندا ریعایه‌تی بکری. چونکه‌ ته‌زی ته‌که‌للوم و شیوه‌ی ته‌حریرییه‌ی هه‌موو قه‌وم و میله‌ته‌ی جیاوازه. ریعایه‌ت کردنی ئەم نوقته‌یه‌ش به‌وجودی عیلمی و ئەده‌بیاته‌وه مومکینه که ئەم جیهه‌ته‌ش مه‌عله‌سه‌ف مه‌فقوده!

له‌ پێشه‌وه رجا ئەکه‌م ئەم قسه‌یه که ئەیکه‌م، حه‌ملی نه‌که‌نه سه‌ر خودفرۆشیی؛ (هینانه‌ وجودی ریساله‌ییکی ئەده‌بیی کوردیی، له‌ سه‌ر شانی ئەدیپ و ته‌جه‌ددودیه‌روه‌که‌ئمان به‌له‌زمه‌ییکی قه‌تعیی ئەزانم!) (۲) حاشا، سومه‌ حاشا؛ من نالیم ئەدیبم، من نالیم شاعیرم، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ مندالیمه‌وه فیکرم ئیشتیغالی له‌گه‌ڵ ئەده‌بییاتدا بووه، به‌ته‌به‌بوعه‌ت نه‌ختی شاره‌زاییم هه‌یه و ئەم شاره‌زاییه، دایما سه‌وقی ئەوه‌ی کردووم که له‌م عیلمه‌دا که هیشتا به‌زبانی کوردیی نه‌نوسراوه‌ته‌وه، (ریساله‌ییکی) ته‌ئلیف و ته‌بع بکه‌م.

مه‌عله‌سه‌ف وه‌زعییه‌تی خوسووسییه‌م بۆ ده‌ست نه‌که‌وتنی شیعی شاعیره‌ کۆنه‌که‌ئمان بوو به‌ئه‌سه‌بایی ته‌ئه‌خوری ئەم ته‌شه‌به‌بوسه‌ خیره!

مه‌علومی عالیتانه، بۆ هه‌موو قاعیده‌ییکی ئەده‌بییه‌ی که ئیمه‌ ئی‌زاحی ئەکه‌ین، چ به‌ (نه‌سر) و چ به‌ (شیعر)، میسه‌ل پێویسته!

(*) ژبان - ۱۰/۶/۱۹۲۶ز.

(۱) - بۆ ژیننامه‌ی نامه‌ه‌نیر بنۆه: نێوداران.

(۲) وشه‌ی (ریساله‌/ نامه‌ی له‌بری (کتیب) به‌کار بردووه‌!

رجا ئەکه‌م له‌ هه‌موو شاعیر و ئەدیپییکی کورد، له‌ زاده‌ی ئەفکاری خۆی، مه‌هما ئەمه‌کن، ئەشعاری خۆیمان بۆ بنیری، بۆ ئەو زاته‌ش ئەبی به‌نامیکی ئەده‌بیی ئەبه‌دی! جارێ له‌ پێش ته‌بعیا، به‌سووره‌تی مه‌قالاتی موته‌فه‌رپریقه، هه‌فته‌ی مه‌قاله‌ییکی به‌ئیفتیخاره‌وه بۆ ته‌بع و نه‌شر ته‌قدیمی دایره‌ی عه‌لییه‌تان ئەکه‌م.

خاسه‌ته‌ن رجا ئەکه‌م که لایه‌نقه‌تیعی، هه‌موو هه‌فته‌ییکی ده‌رجی به‌فرمونه‌ن! عومومه‌ن تکا ئەکه‌م که به‌نه‌زه‌ریکی مه‌رحه‌مه‌ت، سه‌یری ئەم مه‌قالاته‌ ناچیزانه‌یه‌م به‌فرمونه‌ن و چاو له‌ سه‌هوو و خه‌تای بپۆشن! (۱)

م. نووری

[ته‌واو]

[نووری شیخ صالح شیخ غهنبی — زاری کرمانجیی - حسین حوزنیی]

[ش؟]

[—/—/۱۹۲۷ز]

بۆ خزمه‌ت مویری ئیداره و ره‌ئیس ته‌حریری (زاری کرمانجیی)

جه‌ریده موخته‌ره‌مه‌ی (زاری کرمانجیی) که له‌ رواندز ئینتیشار ئەکات، وه‌کو رۆژتیکی زیبا به‌خش، فیووزی عیلم و عیرفانی به‌ساحه‌ی کورد و کوردستاندا بلاو کردووه‌ته‌وه. رووناکیی ئیستیقبال (أظهر من الشمس / ئەزه‌ره‌و مینه‌ ششه‌مس) ی نیشان به‌ئه‌ولاده‌کانی کورد داوه. (۲) ئەم رۆژه تا ئیستا که عاله‌می کورد له‌ زیبای جیهانگیری مه‌حرووم بوو، به‌ره‌ش گیرابوو، جه‌هل بوو دایپۆشیی بوو.

مه‌علومه که به‌هه‌زار ته‌قه‌وله‌ ساجی سنگ و جامی سه‌ردان، به‌ربووه، دنیای رووناک

(۱) له‌ ئەم ژماره‌یه‌وه تا (ژبان ۲۴/۳/۲۷) به «۲۵» جار، لیکۆلینه‌وه ره‌خنه‌گیرییکه‌ی بلاو کردووه‌ته‌وه که له‌ دوا ژماره‌شدا نووسراوه «ماویه‌تی» و که‌چی ئیدی درێژی نه‌کیشاوه. وه‌کو باسی رابردووه - له‌ ژیننامه‌یدا - در. کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر کۆیکردنه‌وه‌ته‌وه و بلاوی کردووه‌ته‌وه!

(*) زاری کرمانجیی - ۱۷ ی ره‌بعولسانیی ۱۳۴۵/۱۹۲۷ز. (نامه و شیعه‌که به‌هیندی ناته‌واوییه‌وه بلاوکراره‌ته‌وه. له‌ دیوانی شیخ نووری - ج ۲، دا، شیعه‌ه‌ راسته‌که‌م وه‌رگرت).

(۲) واته: له‌ رۆژ رووناکتر، دیارتره.

کردووه تهوه. كهوا بئى قهدرى بزائرى و له پرووناكيبه كهى ئىستيفاده و ته مه ننا و دو عاى دهوام و نه گيرانى بكرى!

زۆر موته ئه سسيفم كه تا ئىسته ئه م دايكه موشفيقه ناسيحه، زاده بيتكى به سهر و پوته لاكيذا نه هيناوه كه له رووى نوازشيبى ئه وه وه، ورده ورده بالا بكات و رووى دانىشتنيتكى مه جليسيكى ئه ده بيبى بئى.

بينائهن عه ليھ، ههر به م فيكره، ئه م دياريبه بئى قيمه ته م ته قدريم كرد، رجاى قوبوول كردنى ئه كه م. (١)

شيخ نووربى شيخ صالح (شيعر)

سه با، ئه م دياريبه م بو خاكپاى (زارى كرمانجه)
له (نووربى) نا، له مۆرى توحفه بو خزمهت سليتمان
(رواندز) به ختياره، قابيله فه خرى ولا تى بئى
كه چونكه مه ركه زى نه شرى فيووزى عيلم و عيرفانه
جه ريده ي (زارى كرمانجيبى) ره فيقى (ژيان) ه بو ميللهت
كه سئى زارى نه بئى، بئى زاره، ئيشى زار و گريانه
له ده ستى خو ينده وارانان، ئه گه رچيبى ئه م پۆ بئى قه درى
سبه ينى ههر سووتنيكت، وه سبه تخوانى عومرانه
به ئه نگوستى ته جه سسوس، پرو په رهى زهرد هه لگه راوى تو
ئه پشك نرى كه چونكه مه ركه زى ئه سرارى كوردانه
وه كو ميرئاتى زى ئيدر اكي، بو مازيبى و ئىستيقبال
مه عانيبى جومله كانه كه نزي لا يوفناى عيرفانه
ئه ميندارى خه فاي اى حه ياتى حازيره ي ئه م پۆرى
سبه ينى بيتك به بيتك ئه بده يته وه، بو ئه و جوانانه

(١) ئه م نامه و شيعره له رۆژنامه شان و شاعيرى كى نه ته وه په ره روى وهك نوورببه وه، نر خاندنيتكى ره خنه گيرانه و ميژووييه بو گوڤقارى نيسوراو و به تاييه تى كه لكى ليكۆلينه وه ي ميژووى رۆژنامه نووسيبى كوردبيش ده گرت!

به هيز و قووه تى خو ت بانگ ئه ده ي بو سبحه ينى
چريكه ي تو به وا گويم لييه، دئى له و شاخ و داخانه
ئه لئى: ئيتر شهوى غه فلهت نه ما، رۆژى سه عادهت هات
كه عومر يتكه، هه موو ئانيتكى ده رسى زولل و خوسرانه!
[ته واو]

پ. ن؛ كه: ٢٠١/٣/٦٣ (*)

[نووربى شيخ صالح — گيوى موكر يانبى]

[سليمانيبى]

[١٩٤٢/١/١٦]

نوورى چاوى نووربى

له گه ل ره مزبى ئه فه نديبى (١) و وينه بيتكم به كا بر اييتكدا و كاغه زيتكم وه رگرت. زۆر له خو شه ويستيبى ساف و بئى تو ز و گه رد تان دلشاد بووم. ئه وا هه نديك له و شيعرانه ي كه جه نابتان نه تانديوه، بو ئه وه ي بژارى بكه ي و كامى به چاكتان زانيبى نامزديبى ديوانه كه ي بكه ي، كردم به دياريبى و ناوم نا (توحفه) و بو م ناردى و هيوام وايه مه قبوولئى ته بع تان بئى، زاتهن له هه موو نه وعيتكه.

له غه زه ته كو نه كان، به خوا ههر ئه مه ما بو كه بو م ناردى، مندالان هه موويان له ناو بردبوو. به عزئى مه قالاتى ئه ده بيبه ي خو م له ناوياندا هه به. مه قاله بيتكى سياسيبى تبايه كه وه ختى خو ي جو ابى غه زه ته ي (نه جمه) كه له كه ركوك ده رچووه، داومه ته وه. (٢)

مه عه لئه سه ف قيسمى ئه وو له له غه زه ته بيتكدايه كه نه مدؤ زيبه وه! (٣) حه قيقيبى

(*) بنۆره سه رچا وه كه ي: ٤٠/١؛ ج ٢، ل ٤٣٧ - ٤٣٨. كو بولاو كه ره وه ي، ئازاد عه بدولوا حيد - به نامه و گو تن - ئاگا دار كردم كه به شك م فۆتؤ كو بيبى نامه كانم بداتئى بيانخه مه روو. مخا بن تا س ١٩٩٨ ز نامه كانى به ده سته وه نه دام!

(١) مه به ست ره مزبى مه لا مارقى شاعيره كه ئه و كاته فرمانى له هه وليتردا بوو.

(٢) نه جمه رۆژنامه بيتكى سياسيبى رۆژانه ي ده سه لاتى برى تانيا ي دا گير كه ره بوو ١٩٢٩ ز كه سه ره تا له ١٩١٨/١٢/١٥ ز له به غداددا ده رچوو، دو ايبى له كه ركوكدا كه تا ١٩٢٩/١٢/٣١ ز به توركيبى

ده رچوو، به لام له سه رده مى مه مله كه تى عي راقدا بوو به نيمچه ره سميبى!

(٣) ئه و به شه وه لامه بلاو كراوه و نيو هاتووه، له سه رده مى دو وه م حوكوم ه تى كوردستان و (رۆژى =

جواییکی موهیممه! وهختی خۆی لهسههر (تورکچیتییی) شهڕه مهقاله‌ی زۆرم کردوه، هیچی پاره‌ییککی نه‌کرد!

= کوردستان- س ۱، ژ ۱۰، چوارشه‌مه، ۷ی جومادیلناخیر ۱۳۴۱ / ۲۴ کانوون سانی ۱۳۳۸/ز ۱۹۲۳) به‌شپه‌ی سه‌رگوتاری (قسه‌ی حه‌ق ڕه‌د ئه‌کرته‌وه) و به‌ئیمزای (م. نووری) به‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه. پیتویستم زانیی که بیخه‌مه روو. ئه‌مه‌یه: (هه‌رچه‌ند تێ ئه‌فکر و ورد ئه‌به‌وه له غه‌زه‌ته دراوسێکانماندا مه‌ه‌له‌ئه‌سه‌سوف ته‌سادوفی مه‌قاله‌ی هیچ موچه‌پریریکی حه‌ق و حه‌قیقه‌ت په‌رستم نه‌کرد که بێ ته‌ره‌فانه بنووسێ و حه‌قیقه‌ت ئیهمال نه‌کا. بیلعه‌کس ئه‌ویی که حه‌ق و حه‌قیانه‌ییی بێ، چاوی لێ ئه‌قووچین و هه‌ر چ بادئاباد ستوونی غه‌زه‌ته ڕه‌ش ئه‌که‌نه‌وه. سه‌رف بۆ ته‌مه‌تووعی زاتیه، یا بۆ ته‌عقیبی غایه و ئامالێکی واهیی ئه‌یانه‌وێ موحیت، میللیه‌ت، عیرق، لیسان، راستیی مه‌وجودییه‌تی کوردستان به‌خۆپایی ئیهمال و پامال بکه‌ن و له‌م عه‌سری به‌خشاییشی حوقوقه‌دا، ئه‌م میلله‌ته قه‌دییه به‌قسه بێ به‌ش و مه‌رووم بکه‌ن، که ئه‌مه‌ش وا ئه‌زانم زۆر موشکیله‌یه، چونکه ته‌ئریخ، جوغرافیا، به‌و خاسییه‌تانه‌ی که له سه‌ره‌وه و تمان؛ کورد و کوردستانی له میلله‌ل و موحیتی سائیره جیا کردوه‌ته‌وه، که چیی له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌ش به‌و ڕه‌نگه که عه‌رزتان ئه‌که‌م، ئیهمالی حه‌قیقه‌ت ئه‌کرێ:

۱- له غه‌زه‌ته‌ییککی (نه‌جمه) دا که ته‌ئریخی ۵ کانوون سانی ۳۳۹ بوو، ئیقتباس له غه‌زه‌ته‌ی (ئه‌لعیراق) وه کردبوو، له ویلایه‌تی مووسلدا، کوردستانی ته‌نها به‌سلیمانیی داوه‌ته قه‌لم.

۲- وتوویه‌تی له‌ویلایه‌تی مووسلدا ۶۰،۰۰۰ نووفوس عه‌ره‌بی تێدایه و جوووبی مووسلێش کامیلنه‌ عه‌ره‌به.

۳- ئه‌و تورکمانانه‌ی که له ویلایه‌تی مووسلدا، زۆر که‌من و عه‌لاقه‌یان به‌کورد و کوردستانه‌وه نییه و به‌لکو کورده‌کانیش ئه‌سله‌ن تورکن!

۴- سلیمانیی که ئه‌لین به‌یعه‌تی به‌مه‌لیک فه‌سه‌ل نه‌کردوه، ته‌کزیبی ئه‌که‌ین! ئیتمه، به‌عنی هه‌موو میلله‌تی کورد، به‌هه‌موو مه‌وجودییه‌تانه‌وه، ئه‌م به‌یاناته هه‌لبه‌ستراوه که ئیسنادی له به‌عزێ پیاوی گه‌وره و ساحیب و یجدان ئه‌ده‌ن، به‌کوللیی ڕه‌د ئه‌که‌ینه‌وه...

۱- له ویلایه‌تی مووسلدا؛ کوردستان که به‌ته‌نها سلیمانیی دراوه‌ته قه‌لم، وا نییه. بیلعه‌کس غه‌یری قه‌سه‌به و موخه‌قات، (مووسل کامیلنه‌ کورد و کوردستانه‌!) عه‌قره، زاخۆ، ده‌وک، بارزان، عه‌مادییه، ئه‌رییل، که‌رکوک، کفری و سائیره و موخه‌قاتی ئه‌مانه و عه‌شاییر و ئه‌ترافیان چین و به‌چ زبانییک قسه ئه‌که‌ن؟.

۲- غه‌یری قه‌سه‌به‌ی مووسل که له چا و ئه‌م ویلایه‌ته‌دا ئه‌قه‌لییه‌ت ته‌شکیل ئه‌کا، هیچ مه‌وقعیکی تر شک نابه‌م که کورد نه‌بێ و غه‌یری حووبیه‌ت و ئیستیقلالییه‌تی خۆی ئاره‌زووی ته‌به‌عییه‌تی هیچ قه‌ومێکی تر بکا!!!.

۳- ئه‌و تورکمانه‌ی که له ویلایه‌تی مووسلدا ساکین و به‌تورک ناوبراون، عیرقه‌ن، ئه‌خلاقه‌ن، ته‌بیعه‌ته‌ن کوردی داخڵ خه‌ریته‌ی کوردستان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که عیلاقه و مه‌ربوو‌تییه‌تی موحیتییه‌یان له‌گه‌ڵ =

که هاتمه‌وه کاغه‌زێکی عه‌لیی که‌مالم وه‌رگرت^(۱) وا ته‌قدیم کرد، ئه‌مجا نازانم جوایی خۆی داوه‌ته‌وه؟ هیوام وایه له خزمه‌ت سستیی نه‌کات! منیش دووباره بۆی ئه‌نووسمه‌وه.

= کوردستان هه‌یه، هیچ قوه‌ته‌ی جیای ناکاته‌وه!.

۴- له وه‌قتی خۆیدا بۆ تابیییه‌ت و عه‌ده‌م تابیییه‌تی سلیمانیی به‌عیراق، له‌سه‌ر ئه‌وراقی مه‌تبوع، په‌سمه‌ن له ته‌ره‌ف حوکومه‌تی فه‌خیمه‌ی بریتانیاه، له هه‌موو ئه‌فرادی ئه‌هالیی پرسیار کرا، هیچ که‌س ئه‌م به‌یعه‌ته‌ی (لا باش نه‌بوو!) له پاشدا بۆ ئه‌م موختارییه‌ته دوو سال مۆله‌ت به‌سلیمانیی درا، دیسان له پاش ئه‌م مودده‌ته هه‌ر (لامان باش نه‌بوو!) و ئه‌م که‌یفیییه‌ته له حوکومه‌تی عیراق مه‌علومه. زۆر ته‌عه‌ججوب ئه‌که‌م ئه‌و موچه‌پریرانه چۆن ته‌کزیبی حه‌قیقه‌ت و قه‌له‌میان ئه‌م نه‌وه شتانه ئه‌نووسێ؟

له ویلایه‌تی مووسلدا لیسان که ته‌عه‌ددودی په‌یدا کردوه، واسیته‌ی ئه‌مه‌یه! ته‌ئریخه‌ن سایته‌ که ئه‌م موحیتی کوردستانه به‌واسیته‌ی هوجوومی غه‌رب بۆ شه‌رق و شه‌رق بۆ غه‌رب، موته‌مادیه‌ن مه‌مه‌ر و مه‌عه‌بری ئۆردووی ئه‌قوامی شه‌رق و غه‌رب بووه و توولی مودده‌ت لێره‌دا ماونه‌وه و له مودده‌ی ئیقامه‌تیاندا بیته‌بوع ئیختیلاتیان له‌گه‌ڵ کورده‌کان کردوه. ئه‌وانه‌ی که ساکین ده‌شت و ئه‌رازییه‌کی موسه‌تته‌ح بوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که زیاتر له سکونی شاخه‌کان ئیختیلاتیان له‌گه‌ڵ کراوه، به‌مورووری زه‌مان زبانیان تیکه‌لاوی بیته‌تریی بووه، فه‌قه‌ت ئه‌وانه‌ی که له شاخه‌دا مه‌سکونن تا ئه‌مڕۆ کامیلنه موخافه‌زه‌ی زانی خۆیان کردوه! عه‌ره‌بییه‌ش که قیسمه‌ن له کوردستاندا موکاله‌مه‌ی پێ ئه‌کرێ، ئه‌سیابی چیه‌؟ مه‌علومه که له زه‌هووری ئیسلامیه‌ته‌دا ته‌عه‌سسوی دیانته له ناو ئیسلامدا چهند زۆر بووه! له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش مه‌رکه‌زی خیلاقه‌تی عه‌باسیه‌کانیش به‌غداد بوو که له‌گه‌ڵ کوردستان موناسه‌به‌تیکی زۆری ئیقتیسادیی و موحیتییه‌ن هه‌یه، به‌م ڕه‌نگه‌ زمانی عه‌ره‌بیی و تورکیی له به‌غداده‌وه و نازانم له کوێ و کوێوه، ورده ورده سیرایه‌تی کرده کوردستان، وه ئیلا ئه‌توانم بلێم له شه‌رقی دیجله‌وه هه‌تا ئاراس به‌ئیییار، ئه‌ساسی کورد و کوردستانه. که‌وابوو بۆ و یجدانی ئه‌و موچه‌پریره، ئه‌و ساحیب مه‌علومه‌ته موته‌ئه‌سسیم که موقاییل به‌داهه‌ت، خیلافی حه‌قیقه‌ت، قه‌لم یه‌نیه‌ته سه‌ر کاغه‌ز. ئیتمه میللییه‌تیمان ئیدراک و ئیفه‌ام کردوه، له‌به‌ر ئه‌وه موخافه‌زه‌ی ئه‌م حه‌قکه مه‌شرووعیییه هه‌ر ئه‌که‌ین و خیلافی حه‌ق به‌پانته‌ی ئه‌گه‌ر ببینن، ڕه‌دی ئه‌که‌ینه‌وه و ئه‌م حه‌قکه له حوکومه‌تی فه‌خیمه‌ی بریتانیا داوا ئه‌که‌ین!

م. نووری

[ته‌واو]

(*) راستییه‌که‌ی - چۆن ڕۆژنامه‌که‌ی نه‌جمه به‌لگه‌یه - ئه‌و جوړه‌گوتارانه‌ی ئه‌و و گوتاره‌کانی ڕۆژنامه‌ی «عیراق» هه‌موو به‌فیتی ئینگلیزه‌کان خۆیان و ئه‌قلی ڕه‌گه‌زه‌رستانه‌یان بووه که گه‌لێ له ئه‌و نووسه‌رانه تفی ئه‌توویان کرابوو ده‌م و به‌ناشکرا و نه‌یتی نانخۆری ئینگلیز بوون.

(۱) مه‌به‌ست عه‌لی باپیر ناغا - که‌مالیی شاعیره.

کاغزه که ی (له تیف) م هیتشتا نه داوه، سبحه ی شه و نه چم بۆ ماله وه بۆ لای! (۱)
ئه مه دوو سی رۆژه ئه گه پیم ئه حوالی بیکیک ئه پرسم که بیت بۆ هه ولیر، دست
ناکه وی. ئه وا مه جبوور بووم ئه م توحفه یه م ته قدیم کرد و غه زه ته کۆن و شره کانم هیتشته وه
بۆ ئه وه ی به بیکیکدا بینیرم. جاری ئه م جار ه خوا حافیزتان بیت.

(ئیمزا)

سلیمان بی؛ م. نووری

۹۴۲/۱/۲۶

[ته واو]

پ. ن؛ که: ۲۰۲/۴/۶۳ (*)

[نووری شیخ صالح — عه بدورپرهمان مه لا عه بدولعه زیز موفیتی — شیرو] (۲)

[سلیمان بی]

۱۹۵۵/۱۲/۲۱ [ز]

نووری چاوم عه بدورپرهمان

ئینشا الله دائیمه م سهعوود و له سبحه تدا ئه بن. ئه لحه مدولله هه موو لاییک باشین.
وتار و ئه شعاره کان، پاش سی چوار رۆژی حه فله ی ته ئیبینه که (۳)، تا ئه ورۆش - من
بزائم - گوتار و شیعه باسکراوه کان له چاپ نه دراون!!

هه موویم کۆکرده وه و مهیدانی فهوتانی هیچم نه دا، به ئه مه لی ئه وه ی که ئینشا الله له
فورسه تیکدا له چاپ بدری. تا ئه م بهینه که س لپی نه پرسیه وه؛ له م رۆژانه دا (جه مال)
هات و داوای کرد. (۴)

وتی: کاک ئه وره حمان داوای کردووه و بۆی ئه نیرم. منیش هه موویم ته سلیم کرد، به لام

(۱) پیم وهیه مه بهستی (شیخ له تیفی شیخ م حممود) نه بن و مه بهستی شیخ له تیفی دانساز بن که
پتوه ندیی توندوتولی له گه ل گبو هه بووه!.

(*) سه چاوه ی پیشوو.

(۲) بۆ ژیننامه ی نامه وەرگر، بنۆره: نیوداران.

(۳) مه بهستی پاسینی - چله یه تی.

(۴) برای نامه وەرگر. (جه مال موفیتی کۆچکردوو!)

بۆ ئه وه ی زاییع نه بی و به هه ر جۆره ته قه ل لاییک بووه له چاپ بدری، ویستم ئه م
کاغزه تان بۆ بنووسم. (بیخود) له دلای هیچ فه ردیکا فه رامۆش نه کراوه. ته بیعی ئه و
مه رکه ز و مه کانه ته ی به له چاپدانی وتاره کان که بۆ ته ئیبینه که ی وتراوه و بیجگه له وه ی
به چاپکردنی ئه سه ره کانی، تا دنیا ماوه، ئه ویش ئه میتی.

ناشی موتاله عه ی حه یاتی گه وره شاعیره کانت نه کردی، زۆریه یان له جیهانیکی
مویه هه مه وه، دۆستیکی، موخلیسیکی ئه سه ره کانی، یا خزمیکی، به جاری هیناویه ته وه
ناو و له دلای خوێنده واره کانی جیگه بیکی به رزی بۆ ته ئمین کردووه و تا لا موته ناھی
ژیان دوویه تی! تۆ، ئیمه، ئه گه ر بیتو که میت، یه عنی هه ر به قه ده ر ئیمکان بۆ ژیانندی ئه م
ناوه گه وره یه تی بکۆشین، زۆر به ئاسانی پیکی ئه هینین و شتیکی گران نییه!

ئه وه وه ئه ن، ئه و قه بره ی که ئه به دییه ن تیا راکشاوه، بۆ ئه وه ی به مورووری زه مان له گه ل
ئه رزه که نه بی به ییک، ته دبیریکی بکری!

سانیه ن؛ ئه و وتار و ئه شعاره ی که بۆ مه رحووم و ته ئیبینی کراوه، له چاپ بدری و له
ته رده ی بیکیک شاره زاوه، موقه ددیه بیکی جوانی عه لاوه بگری!

سالیسه ن؛ ئاساره کانی زۆر به ئیعتیناوه، یه عنی له سه ر کاغزه یکی چاک له چاپ بدری.
به فرۆشتنی ئه مانه، ئه وانه ی له سه ره وه عه رزم کردن که عیباره ته له ته خلیدی ناو و
مه رقه دی، زۆر چاک پیکدیت. ئیشراف و ته نزیمی چاپکردنی ئه مانه بخریته ته ستوی
مامۆستا (عه لائوددین سه ججادی) وه، چونکه ئه و نه ک هه ر له مه دا، له هه موو شتیکیدا
به هۆش و مه عرفه ته!

ئه مجا من ئه مانه م بۆ نووسیت و هه رچی ئه زانیی به من بکری و له دهستم دیت، ئه وه
ته ودیعی منی بکه، من به رۆح ئه یبه مه سه ر.

ئیتیر خوشتیان له خوا داوا ئه کم

لپی سه ندم و بۆ خۆتی نار دووه!

(ئیمزا)

شیخ نووری

پوورزات

۱۹۵۵/۱۲/۲۱

[ته واو]

برای بهرز و بهنرخم ماموستا علائوددین

هموو کاتیکت باش

له یهزدان ئه پارێمهوه به تهندرستی و خوشیی رابوین... نامه که تم وهرگرت، لیم عایه
بوو که ئه ده بیباته که تان زۆر جوان خویندوووه تهوه. بهرامبهر بهم زهحمه تانه سوپاسی بی
پایانتان پیشکەش ئه کهم! (۲)

قوربان

له ئه ساسا مه بهست له نووسین و بلاوکردنه وهی ئه م کتیبه، ئه وهیه؛ ئه م شاعیرانهی که
ئیسنا به پای پیلان (شاعر) ئه خه نه پیش چاوی خوینده واران، و اتینگه بیشتون، شاعر،
له م عه سهردها وهک سائیر شتی تر، ته ته ووری کردوو و ته ته ووره کهش عیبارته له
(ریعایهت نه کردنی ئه وزان و قه وافی، وه به کارهیتانی وشه ی کوردیی په تیبی له جینگه ی
خویا بی، یا نه بی، ئیتر هه رجیی نه و احیی ئه ده بییه ی تری شاعر و ئه ده بییات هه یه،
ریعایهت کردن و نه کردنی زیاده)، به عنی (شت بلین و بنوسن)، خویان ناو بنین،
شاعر، ئیتر به سه و ته واهه! (۳) مه علومی عالیتانه، ته تلیف بو ئه و خوینده وارانیه که
ئه یخویننه وه و تیبی ئه گهن، بو ئه وانه نیبه که نازان ئه ده ب و ئه ده بییات چیبه!

(*) سهراوه ی پیشوو؛ ل ۴۳۹ - ۴۴۳.

(۱) بوژیننامه ی نامه وهرگر، بنۆره: نیوداران.

(۲) رهنگی مه بهستی به شیکه هۆنراوه چاپکراوه کانی بی که به نیوی (هۆنراوه ی نووری شیخ
سالح) هوه له سالی ۱۹۵۸ ز. دا چاپ و بلاو کرایه وه!

(۳) - ئه م هۆش و بیرو رایانه ی شاعیر که خۆی سه ره ده سته ی شاعیره نوێخوازه کانه، شایانی لئ
وردبوونه وه یه. رهنگی بیکی هه ست بکات و بلتت؛ دژی شعری نازاد بووه؟ من باوه ناکه م ئه وه ه
بووبیت، به لام پیم وهیه راست ده کات که شاعیر ده بیت بهر له شاعر دانان، رۆشنییری له
هونه رکانی ئه ده ب و به تایبه تی له شعری کۆندا هه بیت و له ده ستوره کانی بزانیته، نه وه ک هه ر =

ئه مجا ئه و به شه شاعیرانه، ئه گهر له م نه وعه ته تلیفانه، خوا کردی نه که و تنه ره خه گرتن،
ئه و ته تنفیده، مه عنه ن ته ئیده بو ئه و ته تلیفه که ئیستیناد به مه باحیسی عیلمییه وه
هاتیبه ته وجود.

ته به عنه ئه وانه ئه بن به ره خه گر، شاعیر و یا ئه دیب نین و نازانن که شاعیر و ئه دیب
نین که (فه لاکه تی گه وره) بو خویان ئه مه یه!

مه عنای راسته قینه ی ئه دیب ئه وهیه که وه له وه ده ره جه ییکی که میشا بی، که م تابییژی
له قه واعیدی ئه ده ب شاره زا بی، بزائن ته شبیه چیبه؟ ئیستیعاره مه عنای چیبه؟ له ف و
نه شر چۆنه و شتی وا له قه واعیدی ئه ده ب بزائن.

ته قریبه ن ده پانزه سال له مه و پیش، تا قمیگ لیره چوو بوون بو «پینجوبین» و لوجه ی
فه حسی تووتوون بوون... له و سه ره ده مه دا، یادی به خیر (ره شید سیدقی) مودیری ناحیه ی
پینجوبین بو! (۱) له بهر ئه وه ی مودیر گه وره ترین مووه ززه فی ناحیه یه، به ته بیعه ت له
ئه وقاتی فه راغا، هه موو لوجه، لای ئه و کۆنه بنه وه!

مودیریش، جه نابتان ئه یزانن که شاعیره، ئه کسه ری وه قتیان به شاعر خویندنه وه، لای
ئه و رابواردوو.

ئه وانه ی که گوئیان له خویندنه وه ی شاعیریش نه بووه، هه موویان به ته ئسیری شاعیری
به نیوانگ، ببوون به شاعیر!! له چ جینگاییک کۆنه بوونه وه و چ نه وعه خوارده مه نیبه کیان
ئه خوارد، عه شق و غه رام له گه ل کتی و له چ ده ره جه ی شیدده تیکا بووبی، په ی ده ره یه،
ئه کرا به غه زه ل و قه سیده و ئه نیبرا بو خوا لیخو شبوو؛ (پیره مێرد).

= له خۆراوه، به شیکه ی په خشان به کوردییه کی ره وان، شتی بنوسیت و نیوی لئ بنیت (شاعر!)،
چونکه شاعر، په بیکه ریکی گیانی، جوان و رازاوه و به تاوازی هونه ره که هونه ریش له هه موو که سی
نایه ت. وێرا، ده بیت ددان به راستییدا بنیت که (هونه ر) به رد نیبه، به لکو گیانیکی هه میشه
زیندوو و بزێوه و هاویرگی ژین و هه سستی مرۆف و رۆژگاریه تیبی و بو خزمه تی ئه وه و ئه گه ر
ئه وه هه ش نه بیت، ئه وه هه رگیز هونه ر نیبه!

(۱) ره شید سیدقی غه فوو؛ (۱۸۹۰ ز - ۱۹۵۶ ز) شاعیریکی خه لکی سلیمانییه. له سه ره ده می
دووهم حوکومه تی کوردستاندا ئه فسه ر بووه و له دووهم شوړشدا، به چه ک و تیفاقه وه خۆی ته سلیم
کرده وه ته وه. ئیدی تیکه لی کوردا یه تیبی نه بووه! له سه ره ده می مه مله که ته عیراقی عه ره بدا بووه
به رتبه ری ناوایی و تا قایمقامی رۆیشتوو. دیوانی شعری کۆ و چاپ و بلاو نه کراوه ته وه!.

بینکئی لهه شاعیرانه (ره‌فعه‌ته درپژ) بوو... غه‌زه‌لیکی نارډبوو بۆ‌ئوه‌ی له (ژین) چاپ بکړی.

شبعره‌کانی توخنی وه‌زن نه‌که‌وتیون، به‌لام هه‌موو ناخیری دپړتیک له‌گه‌ل دپړی دووه‌می موقه‌ففا - قافیسه‌دار / k - وه‌ک مریشکی سووره‌وه‌کراو و پاقله‌ی کولاو و گوشتی برژاو... غه‌زه‌له‌که‌ش مه‌وزووعه‌که‌ی هه‌ر خواردن بوو و مه‌وزووع ته‌پرروقی کردبوو به‌نیشاره‌ت له‌م غه‌زه‌له‌دا باسی ئه‌وه‌شی کردبوو که (ره‌شید سیدقیی) مه‌یلی کچی مه‌لا نه‌کات و رۆژتیک له‌مه‌جلیسه‌که‌یاندا مه‌وزووع کراوه‌ته‌وه و تووره‌ بووه!

پیره‌می‌رد؛ خوا لپی خو‌ش بیت، نه‌مه‌ی له (ژین) چاپ کرد... پینجشه‌مه‌ بوو، ئه‌و رۆژه‌ جه‌ریده‌ ده‌رچوو، خو‌ی بۆی هی‌نام بۆ خه‌زینه - ئه‌و سه‌رده‌مه له‌ویدا کاتبی مه‌سره‌ف بووم - نیشان‌ی دام. عه‌رزم کرد؛ خاله، بۆ جه‌ریده‌که‌ی خو‌ت به‌جوان و موناسیبی نازانم ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌ی تیا بنووسړی!

فه‌رمووی: بۆ‌ئوه‌ی حه‌یا‌یان به‌رم، بۆیه‌ نووسیمه!

منیش بۆ پینجشه‌مه‌ی تایینده، ئه‌م چهند شیعه‌رم دا به‌خه‌مه‌تی، وتم: ئه‌مه‌ش چاپ بکه!

ئه‌مه‌یه‌ شیعه‌کان له ۱۹۴۲ - واته‌س ۱۹۴۲ ز. / د. k - وتراوه:

حه‌قه‌ ئه‌م‌رۆ‌بدا تانه‌ له‌ ماه و موشته‌ری و ئه‌خته‌ر

سوله‌یانیی به‌شیعه‌ری ئیوه‌وه‌ ناویه‌ته‌ سه‌ر؛ ئه‌فسه‌ر

ته‌ماشای لاپه‌ره‌ی (ژین) که‌ن؛ نییه‌ جی‌ نوخته‌ی خالیی

له‌به‌ر ئه‌شعاری تازه‌ی شاعیران، ئه‌م سه‌ر تا ئه‌و سه‌ر

ئه‌بینی شیعه‌ری (لوجنه‌ی فه‌حسی تووتون) بیسه‌مه و بۆ‌ندار (۵)

ئه‌بینی میسه‌ره‌عی و، قامه‌تی به‌رزه‌ وه‌کو عه‌ره‌ر

ئه‌بینی شیعه‌ری (سیدقیی) پر له‌ نیکه‌ته‌ی خو‌ش و مه‌عیندار

له‌سه‌ر مائی مه‌لا شه‌ریه، له‌سه‌ر پییه‌ وه‌کو وه‌روهر

ئه‌بینی شیعه‌ری و، پریه‌ له‌ قه‌سیبی و میوژ و بادام

فه‌ساحه‌ت، جی‌ر و هووری ده‌ف له‌ویدا وه‌ک که‌له‌رمی ته‌ر

له‌ناو ئه‌شعاری ئه‌م خو‌راکه‌ نایابه؛ شیعه‌ری کو‌ن

ئه‌شو‌یه‌ی هه‌ر به‌ته‌شبییه‌ی پر له‌ ترخینه و له‌په‌ی ساوه‌ر

(۵) دوو جو‌ره‌ تووتونی به‌نیوانگی کوردستانه‌!

شوکر فه‌وتا «جیناس و قاعیده‌ی ته‌شخیس و ئیسته‌یفهام»

هه‌تا که‌ی بۆ ته‌زاددی دایم‌ینم وه‌له‌و مو‌زته‌ه‌ر؟

هه‌تا که‌ی موقه‌بییه‌د به‌قه‌یدی قافییه و ئه‌وزان؟

هه‌تا که‌ی (ته‌جاهولی عاریفانه) بی‌نمه‌ ده‌فته‌ر؟

له‌گه‌ل «ته‌رید و قه‌تعا» بۆ نه‌که‌م قه‌تعی عیلاقه‌ی دل؛

به‌که‌لکی چیم ئه‌شی غه‌یری خه‌فه‌ت هی‌نان و ده‌ردی سه‌ر؟

ده‌با بروا «وزووح و ئیسته‌یعه‌اره» گو‌ری با گوم بی،

«روجووع و حوسنی ته‌علیل و ئه‌دای حیسی به‌دیع» ئاوه‌ر!

له‌ بۆ چیم چاکه‌ به‌ینئ دایم‌ینم بۆ «له‌ف و نه‌شری»؟

«مو‌ره‌تته‌ب یا مو‌شه‌وه‌ش» بۆ به‌دلما چی وه‌کو نه‌شته‌ر؟

به‌قانونیش مو‌وززه‌ف گه‌ییه‌ حه‌ددی خو‌ی ته‌قاویته،

ته‌مای چیمان هه‌یه، تا که‌ی بژی شیعه‌ری (من و زیوه‌ر)؟

کاکه‌ عه‌لا‌ئوددین

ئه‌مجا رۆژتیک ئه‌بی ئه‌م شاعیره‌ به‌نرخانه، یا خو‌یان تی‌ ئه‌گه‌ن که‌ شاعیر نین و یا خیرخواه‌یک تی‌بان ئه‌گه‌بینئ و که‌ له‌ ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات تی‌گه‌بیشتن، ته‌بعه‌ن فی‌ر ئه‌بن و که‌ فی‌ربوون، ئه‌مجا ئه‌نووسن و باش ئه‌نووسن!

ئه‌مجا که‌ واپوو، هه‌روه‌کو عه‌رزم کردن، موختار و موفه‌وه‌زن، ئه‌توانن چ نه‌وعه‌ ده‌ست لی‌ دانئ که‌ پیوست بی، ده‌ستی لی‌ دهن و که‌لیماتی عه‌ره‌بیی - حه‌تتالئیمکان - بگو‌رن به‌کوردیی. پاش ئه‌وه‌ ته‌رتیبی و حه‌جمی لاپه‌ره‌کانی، له‌گه‌ل موقه‌دیمه‌ییکی خو‌تا بۆم بنی‌رتیه‌وه‌ که‌ خو‌م لی‌ره‌ له‌سه‌ر ئه‌و وه‌سییه‌یه‌ ته‌بیزی بکه‌م وه‌ بۆ چاپکردنی چی پیوسته‌ عه‌رزان بکه‌م!

ئیت‌ر به‌دل و به‌گیان، ژیان و به‌رزی‌تان له‌ یه‌زدان داوا ئه‌که‌م!

نووری شیخ صالح

سلیمانیی

۱۹۵۸/۵/۱۴

[ته‌واو]

بۆ جەنابى حەرزەتى شىخ عەبدولكەرىم دامەئىقبالەھو

لە پاش ئەداى ئىحتىرام

مەعلومى جەنابى عالییە، ھاتنى موخلىس بۆ ئەم تەرەفە، ئەساسەن ئەمەیە کە لە مابەینى کورد ئىتتىفاقى وا جارىی بیخ کە ھەموویان موتتەحیدەن بۆ ئىددىعای حوقوقیان بتوانن مودافەعە بکەن! وەلحال ئەم تورکانە کە ئیستا لە قەزای رواندزە و لە ئەترافى خۆشناوات کە مەوجودە، مانبعە بۆ ئەمە کە کورد ئىتتىفاق بکا و بتوانن بۆ خوسوسى جوقوقیان ئىددىعە بکەن، وە ئەگەر ئیمە ئەم تورکانە لەم مەنتىقە یەدا دەریکەن، ئەم وەقتە ئىرتىبات لە مابەینى ھەموو کورد جارىی ئەبى. «k/!!»

بىنائەن عەلیھ، (ئىسماعیل ناغا) (٢) ئیستاکە کە ھات بۆ سلیمانی، رجا ئەکەم لە

(*) دەستنوس - روونوس کراو لە ئەسلە نادیارە کەوہ - وەرگیراو لە کورەزای شىخ عەبدولكەرىم قادر كەرەم؛ در. سەعدى بەرزنجیى؛ ھولتیر - ١٩٩٤/٣/٦ ز. در. سەعدى بۆ منى گىترایەھ گۆیا ئەوہ ئاخواتن و دەستنوسى نوئیل خۆبەتى!! من ئاخواتنە کە بەراست دەزانم، بەلام ئەم دەستنوسە بەئەسل و نووسراوى ناژمىرم. نامەكەش - سیاسییە - بۆیتکا لە ریزی (نامەى رەسمىی) دا دامەناوہ، چونکە لە دەزگایىکى رەسمىی و بەمۆز و نۆیى بریتانیاوہ، بەرەو روونە کراوہ.

(١) بۆ ژیننامەى (نوئیل) بنۆرە: نۆیداران.

(٢) سمايیل ناغا: سەمکۆى شکا کە لە ١٩٢٣/١/٨ ز. دا گەبىشتە سلیمانی. نامەكەش کە بەلگەیتىکى زىندووى سیاسەتى درۆدەلەسەى بریتانیا و کاربەدەستەکانیەتى - وەك نوئیل - نەینى دوو توتى ئەمەیە: بریتانیا، تورکیا، حوکومەتى مەملەكەتى کوردستانى باشوور، ھەرسىکیان بۆ مەبەستى خۆیان (کاغەزى فشار) یان بۆ سەرىتک دى بەکار بردووہ...

تورکیا - بەسەرزارى و بەنۆیى ھاوئایىنى و تىکەلى پىئەندى مۆژوویەوہ - پىئەندى لەگەل حەفید زادى مەلىک دروست کرد تا نامەى ھەرەشە بگات بە بریتانیا و بەلاىتى کەمەوہ - ئەگەر کوردستانى باشوورى بەنۆیى ھەرمى مۆسلى ئەھاتەوہ پال کە ھەرگىز نەھاتەوہ! - کارى بکات (پەمانى سەفەر) زىندەبەچال بکرىت کە لە دواژۆدا ھیواى ھاتە دى. بریتانیاش - وەکو سەمکۆ =

جەنابى عالیى سەعیى و کۆششى وا ئەفەرموون کە ئىسماعیل ناغا، مەئىووس نەگەریتەوہ. باقىی ئىحتىرام! (٣)

٣١ کانوون ئەووەل ٩٢٢

مىجەر نوئیل

(ئىمزای ئىنگلیزى)

[تەواو]

= و کەسانى دى وەك شىخ عەبدولكەرىمى ھان داوہ - مەبەستى لاوازکردن و پاكۆدانى ئەو ھارىكارى و پىئەندىبە بووہ تا تووشى شەرى رووبەرووی لەگەل نۆیرووہكانى تورک و زىانى داراى نەبىت و خەو بەگىراندەوہى كوردستانى باشوورەوہ نەبىت! حوکومەتى مەملەكەتى كوردستانى باشورىش - كە چ دەولەتى باوہرى پى نەكردبوو - مەبەستى فشار بوو بۆ سەر بریتانیا تا لەگەل گەلى كورد و مافى سەربەخۆى دەولەتى كوردستان راستگۆ بىت و بەرەسمى باوہرى پى نەبىت و پاشگەز بىتەوہ لە سیاسەتەكانى پەرت و بلاوكردنەوہى كۆمەلانى گەلى كورد و لىك دابراندى نۆچەكانى و لكاندىان بەمەملەكەتى عىراقى عەرەبەوہ! سەمکۆى شكاكیش - لەبەر دوژمنایەتى لەگەل تورکیا - بەمەبەستى تۆلەكردنەوہ و دەستگىروونى پشتىوان و یارمەتى بۆ بزووتنەوہى ئازادىخوایىبەكەى، تىكەوتنى پەسەند كەردبوو، بەلام نە ئەو كارەى سەرى گرت و نە خۆشى باوہرى بەپشتىوانى بریتانیا ما! سەرتەنجام بارەكە بەئەو لایەدا كەوتەوہ كە دواى نزىكەى سى مانگى، بریتانیا رىگەى سیاسەتىكى توند و بوردومانكارى و ئەوجا پەلامارى سەربازى و داگىركردنەوہى سلیمانى جىبەجى كەرد!

(لە بەشى نامەى رەسمىیدا، باسەكە روون كراوہتەوہ!).

جىگەى باسە، لە ئاستى پىئەندى حەفید زادە و توركدا، مىجەر ئەدمۆنس G. J. EDMONDS، لە كتیبەكەى (كورد و تورک و عەرەب) ی خۆیدا، باسى ھەلئۆستى شىخ عەبدولكەرىمى كوردوہ و دەبىت: (شىخ عەبدولكەرىمى قادر كەرەم و بەگزادەكانى جاف و ھىندى كوردى دى، نامەیان بۆ ناردم كە پىئەندىان بەشىخ مەحمودەوہ نەماوہ، چونكە پىئەندى لەگەل تورک پەیدا كردوہ!).

(٣) - بەدەستكارى رىئوسەوہ!

